

AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN DER DDR
ZENTRALINSTITUT
FÜR ALTE GESCHICHTE UND ARCHÄOLOGIE

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

BSB B.G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT
1986

M. TVLLI CICERONIS

SCRIPTA QVAE MANSERVNT OMNIA

FASC. 28

IN M. ANTONIVM ORATIONES
PHILIPPICAE XIV

EDIDIT

PAVLVS FEDELI

BSB B.G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

1986

**Bibliotheca
scriptorum Graecorum et Romanorum
Teubneriana
ISSN 0233-1160
Redaktor: Günther Christian Hansen
Redaktor dieses Bandes: Günther Christian Hansen**

© BSB B. G. Teubner Verlagsgesellschaft, Leipzig, 1982 und 1986

2. Auflage

VLN 294/375/5/86 LSV 0886

Lektor: Dr. phil. Elisabeth Schuhmann

Printed in the German Democratic Republic

Satz: INTERDRUCK Graphischer Großbetrieb Leipzig – III/18/97

Druck und Einband: Grafische Werke Zwickau 11/29/1

Bestell-Nr. 666 062 9

05900

PRAEFATIO

Hi sunt codices, quibus Ciceronis Philippicarum editio mea nititur:
codex tabularii Basilicae Vaticanae H. 25, saec. IX, inter Ciceronis V libros manu scriptos — palimpsestis exceptis — uetustissimus. a Iordano Vrsino cardinali († 1439), qui — ut censet Sabbadini¹⁾ — a. 1426 in Germania iter conficiens eum inuenit²⁾, in Italiam illatus est. post obitum Vrsini, cuius stemma in extremo primi folii margine apparet, eius codices partim in S. Petri tabularium partim in bibliothecam Vaticanam translati sunt.³⁾

Basilicanus H. 25 hos Ciceronis libros continet:

- ff. 1–8^u *In Pisonem* (32–74)
ff. 9–11^u *Pro L. Flacco* (39–54)
ff. 11^u–18 *Pro M. Fonteio* (11–44)
ff. 18–80^u *Philippicae* (I–XIII 10).

Folia, 1–8^u scripturam uncialem saec. VIII–IX exhibent⁴⁾; cetera (ff. 9–80^u) Carolinam, quae dicitur, scripturam ostendunt.⁵⁾

V ternis columnis uersiculorum 30 in unaquaque pagina exaratus est: cum post saec. VI ueterum scriptorum codices tribus columnis exarati perrari sint⁶⁾, V e uetusto exemplari manare uerisimillimum uidetur.⁷⁾ ubi codex exaratus sit, uiri docti dissentiunt: cum in Gallia scriptum esse censet Lowe⁸⁾, cum contra uir doctus Bischoff V in Italia exaratum esse autumet.⁹⁾

Basilicanum H. 25, quem primus contulit Gabriel Faernus a. 1561 cum

1) Sabbadini St. e crit. 39.

2) De hac Iordani Vrsini peregrinatione cf. König 49–52.

3) cf. König 105–107. 117. 119.

4) De scriptura hemiunciali cogitat Clark Desc. 163. aliquot saec. IX glossemata in ff. 1–8^u apparent: cf. Pellegrin 51. nonnulli uiri docti Basilicani H. 25 librum in ff. 1–8^u codicem, qui uncialem scripturam exhibebat, imitari uoluisse censent: cf. Traube 230; uide etiam Deycks 88sq.; eandem sententiam sequitur E. Pellegrin.

5) cf. Lowe CLA I 3 adn. 3.

6) De hac re uide Clark Desc. 163.

7) cf. Nisbet XXI.

8) Lowe CLA I 3 adn. 3.

9) Bischoff 249 adn. 124.

PRAEFATIO

editione Hieronymi Ferrarii¹⁾ proximoque anno Marcus Antonius Muretus per sex dies domi inspexit²⁾, diligentissime exquisiuit et descripsit Fridericus Schöll³⁾; indocti librarii frequentissimos lapsus Albertus Curtis Clark accurate collegit⁴⁾ recentiorumque manuum correcturas Ed. Ströbel diligenter perscrutatus est.⁵⁾

- b Bernensis 104; hic codex, saec. XIII exeunte uel XIV ineunte exaratus⁶⁾, qui foliis 133 constat, haec opera continet:

ff. 1–44 ^u	<i>Ciceronis de officiis libri III</i>
f. 45	<i>excerptum de uitiis et uirtutibus</i>
(ff. 46–47 scriptura uacant)	
ff. 48–53 ^u	<i>Ciceronis oratio pro Milone (1–67)</i>
(ff. 54–55 scriptura uacant)	
ff. 56–57 ^u	<i>Ciceronis libri de senectute fragm. (a § 80 usque ad finem)</i>
ff. 57 ^u –111	<i>Ciceronis orationes Philippicae</i>
f. 112	<i>Fragm. tractatus theol. de uitiis</i>
ff. 113–131	<i>Suetonii Tranquilli uitae Caes.</i>
f. 131	<i>Ausonii carmina de XII Caesaribus per Suet. Tranquillum scriptis</i>
ff. 131–133	<i>Tractatus de Caesaribus</i>

Huius codicis, qui olim P. Danielis fuit⁶⁾, uarias lectiones ex Baiteri collatione Halm primus exhibuit.

- c Hoc siglo trium codicum (Paris. Lat. 5802, saec. XIII; Paris. Lat. 6602, saec. XIII; Berolin. Phill. 1794, saec. XII) consensus designatur. primus Clark his codicibus, qui tantummodo Phil. I–IV continent, familiae Colotianae nomen dedit⁷⁾: eorum enim lectiones cum Angelii Colotii codice consentiunt, ut Hieronymus Ferrarius testatur, qui aliquot lectionum huius codicis nunc deperditi mentionem facit.⁸⁾ his codicibus, qui duas lacunas exhibent communes (1, 24 *ciuitas* . . . *mortuo*; 3, 27 *etenim* . . . *et quidem*), uir doctus Clark Oxon. Coll. Mert. 311, quem saec.

1) M. Tullii Ciceronis Philippicae et orationes pro Fonteio pro Flacco in Pisonem omnes ex antiquissimo libro a G. Faerno emendatae una cum eiusdem annotationibus, Romae 1561.

2) M. Tullii Ciceronis Philippicae orationes a M. A. Mureto emendatae et illustratae, Lutetiae 1562, 4.

3) F. Schöll, Über die Haupthandschrift von Ciceros Philippiken nebst Bemerkungen zu Stellen dieser Reden, Sitzungsber. Heidelb. Akad. Wiss., Philos.-hist. Kl., 1898, 4. codicem nuper descripsit Pellegrin 51–52; uide etiam Sabbadini St. e crit. 39; Scop. 127; Nuov. ric. 211–212. folii 2^u imago photographice expressa apud Lowe CLA I 2 foliisque 3 apud Chatelain I 7 tab. XXVI conferri potest.

4) Clark Cl. Rev. 14, 1900, 39.

5) Ströbel Blätt. Bayer. Gymn. 20, 1899, 384sqq.

6) cf. Hagen 154.

7) Clark Desc. 201–202.

8) Ferrarius, Emendationes in Philippicas Ciceronis, Venet. 1542.

PRAEFATIO

XII Anglica manus exaravit, propter quandam adfinitatem cum familiae Colotianae codicibus in I et II Phil. addit.¹⁾

Familiae Colotianae libros manu scriptos ex archetypo communi insularem, quae dicitur, scripturam exhibente originem ducere censet Clark²⁾: quod plurimae particulae autem corruptelae ostendunt, propter notam insularem *hc* (i. e. *autem*) male intellectam; pro *autem* enim tres familiae Colotianae testes *hoc, haec, huius, enim* persaepe tradunt.

Quod ad familiae Colotianae codices attinet, apud Paris. Lat. 5802, qui saec. XIII ineunte ab Italica manu exaratus³⁾ Francisci Petrarcae olim fuit eiusque correcturas exhibet⁴⁾, haec continentur:

ff. 1—68 ^u	<i>Gaii Suetonii Tranquilli de vita Caesarum</i>
f. 68 ^u	<i>versus Suetonii</i>
ff. 69—93 ^u	<i>L. Annei Flori Epitome</i>
ff. 94—116	<i>Sexti Iulii Frontini stratagemata</i>
ff. 116—132	<i>Breuiarium Eutropii</i>
ff. 132—147 ^u	<i>Marci Tullii Ciceronis Philippicae I—IV</i>
ff. 148—189 ^u	<i>eiusdem Tusculanae</i>

Paris. Lat. 6602, saec. XIII exaratus, praeter Philippicas I—IV (ff. 48—99) Ciceronis de officiis libros (ff. 1—47) orationesque in Catilinam (ff. 99—124^u) continet.

De Berolin. Phill. 1794 (olim 201), saec. XII exarato, fusius disputandum est: hic liber manu scriptus olim apud collegium Clarimontanum societatis Iesu sodalium Lutetiae Parisiorum fuit, deinde G. Meerman eiusque filius Jan eum Hagae tenuerunt; cum postea Thomas Phillipps (Middlehill, Worcestershire) codicem emisset, cum Phillippsii libris manu scriptis in Berolinensi bibliotheca (hodie Deutsche Staatsbibliothek) nunc asservatur.⁵⁾

Codex Berolinensis, qui 73 foliis constat, haec continet⁶⁾:

ff. 3—18	<i>Phil. I—II</i>
ff. 19—25	<i>Phil. III—IV</i>
ff. 25 ^u —26	<i>versus Riualoni archid. Nannetensis</i>
ff. 27—47	<i>De legibus</i>
ff. 48—73 ^u	<i>De divinatione</i> (usque ad 2, 135).

Berolinensis particulam quoque Petronii olim continuit, quae deinde Parisino Lat. 8049 iuncta est.

Vossianus Lat. O 2, saec. X—XI; pars prior, 72 foliis Philippicas con-

1) Clark Desc. 210; Cl. Rev. 14, 1900, 40—42.

2) Clark Desc. 201—202; cf. etiam Cl. Rev. 14, 1900, 40—42.

3) Paris. Lat. 5802 familiae Sforza stemma exhibet: cf. Clark Cl. Rev. 14, 1900, 40.

4) cf. De Nohac I 87sq.; 203sq.

5) Quod attinet ad Berolinensem Phill. 1794 cf. Nutt Academy 27, 1885, 332—333; Rose 439—441; Clark Cl. Rev. 14, 1900, 40—42; Pease 607; P. L. Schmidt 201—205.

6) De foliis 1—2 cf. Rose 439.

PRAEFATIO

tinens usque ad 13, 29 (*Italia*), a librario saec. X, pars altera, in qua sunt orationes in Catilinam et Caesarianae, a librario saec. XI exarata est.¹⁾

s Vaticanus Lat. 3228, saec. X, qui ff. 117 Philippicas tantum continet. de quo codice uir doctus Clark, Philippicas iterum recensens apud Bibliothecam Oxoniensem (a. 1918), haec iure contendit: „*inueni inter hunc codicem (s) et Regium 15 A. XIV (l), quo in prior editione usus sum, necessitatem summam intercedere, neque deesse indicia quae lex s fluxisse demonstrent (. . .). itaque cod. l nunc reiecto, in locum eius succedit Vat. 3228*“.²⁾

t Monacensis 18787 (olim Tegernseensis 787), saec. XI, a quo haec traduntur:

ff. 1–27	<i>Q. Aurelii Symmachi relationes siue epistolae 15–63 libri X</i>
28–103	<i>Ciceronis Philippicae</i>
104–107	<i>Cic. de imp. Cn. Pompei</i> (inde a § 46)
108–120	<i>Cic. Pro T. Annio Milone</i>
121–132	<i>Cic. Pro Sulla</i>
133–145	<i>Cic. pro Plancio</i>
146–157	<i>Cic. pro Aulo Caecina</i>
158–160	<i>Cic. pro Marcello</i> (usque ad § 15).

Codice t primus Wernsdorf usus est, cui Christ. Theoph. Harles ex monasterio Tegernseensi uarias lectiones communicauit. una cum aliis codicibus Tegernseensibus a. 1803, ut uidetur, surreptus est; cum uir doctus Halm in catalogo librorum ab Edwino Tross bibliopola Parisiensi a. 1853 uulgato illius mentionem inuenisset, Bibliotheca Monacensis eum redemit.³⁾

v Vaticanus Lat. 3227, qui praeter Ciceronis Philippicas (ff. 1–78) uersus XII sapientum in Ciceronem, hymnum in Petrum et Paulum Apostolos, fragm. in Verrem (f. 80^u) praetereaue P. Victoris epitomam de locis et regionibus Urbis (ff. 81–83) Ciceronisque Somnium Scipionis (ff. 83–86^u) continet, saec. XII ineunte apud monasterium Casinense exaratus Langobardicam, quae dicitur, scripturam exhibet.⁴⁾

Omnes codices e communi archetypo manare pro certo adfirmare possumus: quod luculenter ostendunt duo in erroribus consensus exempla inter omnes codices: 2, 76 ubi Gellius Ciceronis genuinum textum nobis

1) cf. Clark Cl. Rev. 14, 1900, 249–251.

2) De tota hac re cf. etiam Clark Desc. 202–204. quibus argumentis nisus cod. Reg. 15 A. XIV in editione mea non adhibui.

3) cf. Clark Desc. 204.

4) cf. Lowe Benev. 18. 363 (uide etiam 152. 186. 188. 193. 203–204); eiusdem auctoris cf. Pal. Pap. I 87–88. 295. de codice v praeterea disputauerunt Clark Desc. 202, Cavallo Libri 278 adn. 85, id. Trasm. 395, Mazzoli Rendic. Accad. Naz. Linc. 31, 1977, 304 adn. 30.

PRAEFATIO

tradit (*Gallicis*), cum codices contra *caligis* praebeant; 3, 31, ubi Seruius uerba *fundit apothecas* seruat, quae Philippicarum codices omiserunt; cf. etiam apparatus meum ad 2, 93—96 et Clark Cl. Rev. 14, 1900, 47—48.

Propter plurimos errores coniunctiuos nonnullasque lacunas ex archetypo communi duas familias manuisse adfirmare possumus: altera Basilicanum Vaticanum H. 25 testem habet (qui magnas lacunas exhibet inde a 11, 22 usque ad 12, 12, inde a 12, 23 usque ad 12, 30 desinitque post 13, 10), altera siglo D designata, quae ex codicibus *benstv* constat: D siglo D codicem decurtatum Halm significare uoluit, cum omnes huius familiae testes magnas lacunas exhibeant inde a 2, 93 (*sunt ea*) usque ad 2, 96 (*defendimus*), inde a 5, 31 (*menti-*) usque ad 6, 18 (*umquam*).

Praeterea familiae D codices plurimas uerborum praetermissiones exhibent:

1, 2 nisi . . . omnibus; 1, 3 nullae respondebat; 1, 30 praeter ceteros; ibid. urbe . . . liberata; 2, 3 sed hoc . . . fuisse; 2, 9 solum . . . humanitatis; 2, 48 rem . . . et; 2, 62 tum . . . legerat; 2, 64 cum . . . tenerentur; 2, 103 ualeat hasta; 2, 105 quae cogitabantur; 3, 18 ac pessimis; 3, 39 quaestore optimo; 4, 7 Brutorum . . . Romani; 4, 15 esse . . . scele-; 5, 13 quod . . . est; 5, 17 post . . . urbem; 5, 27 ad . . . mittimus; 5, 29 timeam et cogitem; 7, 2 leges imponeret; 7, 6 fuisse fautorem; 7, 14 multo . . . urgebamur; 7, 15 firmissimam . . . Romani; 7, 18 fecerit . . . causa; 8, 22 deserti inquam; 8, 28 et tu acta Caesaris; 8, 30 aut cogitare; 8, 33 si quis . . . fecerit; 9, 16 Ser. Sulpicius . . . publicam; 11, 4 sin . . . Trebonium; 11, 11 propter eximiam; 11, 17 quam Punico tertio; 11, 20 Martia et legio; 13, 2 siue simulabat.

Quod ad familiae D codices attinet, adfinitatem quandam inesse inter *Vc* familiae Colotianae testes et Basilicanum H. 25 iam Clark perspexit¹⁾; re uera minoris momenti sunt nonnulla consensus exempla a Clark allata, cum genuinam lectionem e coniectura originem ducere suspicari liceat; cf. tamen, praeter 3, 28 ubi *Vc* uerbum *uitiis* tradunt a ceteris codicibus omissum, haec maioris momenti exempla:

1, 14 consulari *Vc* consularis *bnstv*; 2, 4 nec soluendo eras *Vc* nec soluendo era aderas *b* nec solus deeras *nv* nec solus eras *s* nec eras *t*; 2, 12 ut me primum *Vc* ut primum *b* (me sup. *b*²⁾ ut te primum *n*¹ (corr. *n*²⁾ *stv* ut primum te *t*; 2, 23 enitique *Vc* nitique *b* innitique *nstv*¹ (corr. *v*²⁾; 2, 32 quaerent *Vc* quaerenti *bnstv*; 2, 115 gustatum *Vc* gustum *bnstv*; 3, 23 enim *Vc* autem *bnsv* om. *t*; 3, 24 illo ipso *Vc* in illo ipso *bnsv* in ipso illo *t*; 3, 31 atque is *Vc* at uel qualis qua ui *b* aut qualis *nstv*; 3, 36 accedent *Vc* accedunt *bnstv*.

Contra magni momenti hi loci mihi uidentur, in quibus et *V* et *c* contra ceteros codices in erroribus conspirant:

1, 23 iubent] iubenti *Vc*; 2, 66 portenti] potenti *Vc*; 2, 70 collega meus] conlega meus *V* collegam eius *c*; 2, 77 tu? a Marco] tuam marco *V* tuam arco *c*. his adde 2, 106 dictu] dictum *Vc*.

¹⁾ Clark Cl. Rev. 14, 1900, 42.

PRAEFATIO

Quod ad adfinitatem inter **c** et singulos familiae **D** testes adinet, haec in erroribus consensus exempla cum **b** et **t** conferantur:

cbt 1, 8 *repudiatis*] *reputatis* **bet**; 1, 9 *ac*] *et* **bet** *atque* **nsv**; 1, 16 *prolati*, *ne prolati*] *prolati ac ne prolati* **bet** *probat* *ac ne prolati* **nsv**; 1, 19 *euertitis*] *euertistis* **bet**; 1, 26 *iubebitis*] *uidebitis* **bet**; 1, 29 *est autem*] *ea est autem* **betV²** *ea autem est* **nsv**; 1, 31 *senatus*] *ueteranis* **V** *ueterani* **betV²** *cetera n ueteri s ueteris* **v**, corr. Ernesti; *ibid. cum conlegam tuum*] *tu collegam* **bet** *tuum collegam (-a v)* **nsv**; 2, 20 *te om.* **bet** *ante omnino hab.* **nsv**; 2, 22 *quod igitur*] *quid igitur* **bet**; 2, 31 *ut a te*] *aut ut a te* **bet**; 2, 37 *liberaret*] *liberauisset* **bet** *liberasset* **nsv**; 2, 39 *quidem illa*] *illa quidem* **bet**; 2, 53 *confitendum est*] *confitendum si* **bet** *confitendum sit* **nsv**; 2, 61 *num mentior*] *non mentior* **bet**; 2, 64 *qui*] *si qui* **bet**; *ibid. hostis*] *infelix* **bet**; 2, 68 *deuersari*] *diuersari* **bet** *diuersa n¹sv uersare n²*; 2, 75 *petere*] *repeterent* **bet**; 2, 76 *per municipia*] *is per municipia* **bet** *is qui per municipia* **nsv**; *ibid. nos tum*] *nostrum* **bet** *om.* **nsv**; 2, 105 *Casino*] *casilino* **bet** *cassilino* **nsv**; 2, 108 *Caesarem regnantem*] *regnantem caesarem* **bet**; 3, 5 *posse-* **mus**] *possimus* **bet**.

cb Viri docti Clark sententia artiore uinculo inter se cohaerent **c** et **b**; haec enim in erroribus consensus exempla non minimi momenti mihi uidentur:

1, 30 *significarent*] *significauerunt* **bc** *significauerunt* **nsv**; 2, 41 *in eiectionis* **bc** *eiectis* **nsv**; 2, 42 *uide autem om.* **bc** *uide autem quid om.* **tv** *uide...* *intersit om.* **ns**; 2, 49 *sum cultus*] *cultus sum* **bc** *custoditus sum* **ntv**; 2, 73 *sordidata mancipia*] *sordida tam aucupla* **bc**; 2, 75 *pugnare*] *pugnare te* **bc**; 2, 102 *tolleret ut*] *uideret ut* **bc** *uideret et* **nsv**; 2, 105 *obsolefiebant*] *obsolefaciebant* **bc** *obsolebant* **nsv**; 2, 113 *sunt ibi*] *sunt tibi* **bc**; 3, 12 *ego ante consulem om.* **bc**; *ibid. iugulauerit*] *iugularit* **bc**; 3, 20 *illae epulae*] *hee epulae* **bc**; 3, 30 *curauerit*] *curarit* **bc**; 3, 33 *et dignitate*] *de dignitate* **nsv** *et om.* **bc**; 3, 35 *cum ante ignominia om.* **bc**; 3, 39 *uideretur*] *uideretur censuerunt* **bc** *uiderentur censuerunt* **t** *censuerint* **ns**; 4, 7 *quid? municipia*] *qui municipia* **bc** *quid om.* **nsv**; *ibid. uel ad recipiendam*] *uel ad recuperandam* **bc**.

Magni tamen momenti sunt nonnulla exempla in erroribus consensus inter **c** et **t**:

ct 1, 1 *renouaui*] *renouaui* **VCus.bnsv** *reuocaui* **ct**; 1, 6 *qui appellabantur*] *qui appellantur* **ct**; 1, 32 *in contione*] *in contione erat* **ct**; 2, 25 *cum consocii*] *socii cum consocii* **b** *socii cum socii* **ct**; 2, 27 *eam*] *meam* **ct**; 2, 36 *aeri*] *aere* **ct**; 2, 40 *est me*] *sit me* **ct** *simul* **nsv**; 2, 47 *etsi*] *sed iam* **b** *iam etsi* **ct** *tametsi* **nsv**; 2, 70 *conlega meus*] *conlega eius* **ct**; 2, 71 *seruasset*] *seruaret* **ct**; 2, 77 *illim*] *illi non* **V** *illic* **ct**; 2, 86 *habes sensus*] *sensus habes* **ct**; 3, 12 *est omnis*] *si omnis* **ct**; 3, 14 *non ante consul om.* **ct**; 3, 21 *ne om.* **ct**; 3, 23 *in edictis*] *in dictis* **ct**; 3, 30 *eius domum*] *domum caesaris* **b** *domum caesaris eius* **ct** *domum eius* **nsv**; 3, 39 *uti*] *ut* **ctn²**.

Quibus rebus perpensis, diligentibus uiri docti Clark inquisitionibus de tota hac re nonnulla fortasse adicienda sunt. is enim adfirmat: „the result then is that **c** are nearer to **V** than any other members of **D**, and often serve to bridge over the gulf between **D** and **V**. This is of particular importance as showing that the good readings found in **b** are not due to conjecture, but represent an ancient tradition. As **b** contains all the Phil. while **c** con-

PRAEFATIO

*tain only I—IV, this conclusion is distinctly comforting.*¹⁾ exempla enim supra allata ostendere mihi uidentur non modo codicem b sed etiam t adfinitatem cum familia Colotiana exhibere.

Ceterum artissimam inter b et t adfinitatem inesse luculenter patet propter plurima in erroribus consensus exempla:

1, 3 *adsentiri]* *adscitari* bt; 1, 21 *haec* VCus. *hec* cum bt *haec* cum cn¹s¹; 1, 32 bt *Caesari]* c. *caesari* bt; 2, 7 *tollere]* *quam tollere* bt; 2, 15 *putate tum]* *putato te eum* bt *putatote eum* cns *putabo eum te* v; 2, 26 *domo]* *domi* bt *modo* s; 2, 38 *ut]* ac bt *et* cns v; 2, 49 *ad parentem]* *ad parentum* bt *ad patrem* nsv; *ibid. es conatus]* *conatus es* bt; 2, 66 *est]* *sit e* si sv om. bt; 2, 70 *est enim]* *enim est* ns enim om. b¹ (add. b²) t *est* om. v; 2, 103 *tu te]* *tu tete* bt *tute e* te n *tuae te* V; 3, 17 *etiam Q. Ciceronem]* *etiamque ciceronem* bt; 3, 21 *aliter]* *alter* bt; 3, 33 *malumus]* *maluimus* bt; 3, 36 *de populi Romani]* *dei publicae* V *de r. p.* bt; 4, 10 *possimus]* *possumus* bt; 5, 2 *sitis a]* *sit ista* VCus. *sint a* bt; 5, 14 *quem ad modum]* *que* bt *quem* nsv; 5, 19 *postulabant]* *expostulabant* bt; 5, 30 *sit per se]* *sits perase* V *si per se* bt v²; 7, 23 *desideretis]* *desideres* bt *desideret* nsv; 7, 27 *uita]* *uite* bt; *ibid. de rebus* om. bt; 8, 12 *aliae causae iustae]* *alia causa iusta* bt *alia causa iusta* ac nsv; 8, 13 *utilis et e re publica ciuis]* *utiles r. p. ciues* bt *utilis et r. p. ciues* nsv; 8, 20 *quid si ille]* *qui si ille* V *quod si ille* bt *quid ille* nsv, corr. Müller; 9, 11 *magis]* *maius* bt; 10, 23 *proficeret]* *prospiceret* V *perficeret* bt; 11, 4 *Marsio nescio quo]* *mario nescio quo* bt *marioque* ns *mario q.* v; 11, 20 *rei publicae]* *reique p.* bt *p. q. r. n* r. p. *populique romani* s *p. r.* v; 11, 22 *cogit]* *coget* bt; 11, 28 *est profectus* om. bt; 12, 4 *legatio est]* *legio est* bt *uel legatio* v *legatione* n²; 12, 19 *ominibus]* *hominibus* Vn¹ (corr. n²) s *omnibus* bt; 13, 7 *sin otium]* *si uis* bt *sin ius* nsv; 13, 20 *ad latronum et]* *ad latrones* m. bt *ad latrones m. antonii* nsv *ad latronem m. antonium* n²; 13, 32 *dictitatis. quis, quaeso]* *dignitatis quis quasi* bt *dignitates qui quasi* sv, corr. Orelli; 13, 38 *et partibus]* *partibusque* b¹ (corr. b²) t *et partibusque* s *et partibus quae* v; 13, 49 *et ante prodigia* om. b¹ (add. b²) t; 14, 6 *duobus]* *duobus duorum* bt *duorum* sv *duorum* del. Ferrarius.

Inter ceteros familiae D codices artiore uinculo inter se cohaerent nsv: satis sint haec exempla consensus in uerborum praetermissionibus:

1, 5 *illius]* 1, 22 *uim]* 1, 24 *a mortuo]* 1, 31 *cum ante conlegam]* 1, 34 *pu-* nsv *tasne . . . uoluisse]* 2, 1 *commendationem]* 2, 2 *de me]* 2, 3 *ego ante grauissimum]* 2, 7 *tum ante acceperit]* 2, 21 *se ante ille in scalas]* *ibid. eisque . . . compressisset]* 2, 28 *tu ante uidisti]* 2, 43 *si ante saepius]* 2, 45 *diutius]* *ibid. se ante pro te]* 2, 47 *uitae]* 2, 53 *a senatu]* 2, 55 *interfectos]* 2, 57 *facere]* 2, 63 *ipsis]* 2, 64 *ut . . . infelix]* 2, 67 *Cn.]* 2, 68 *te post perterritum]* 2, 78 *autem post productus]* 2, 110 *es post passus]* 2, 115 *si post metuis]* 3, 9 *Brutus]* 3, 33 *in me ante absentem]* 4, 4 *ut post occiderat]* 5, 7 *eas ante leges]* 5, 9 *ergo post num]* 5, 20 *nisi post caedendi]* *ibid. in post suum]* 5, 22 *et . . . concupisset]* *ibid. uel in urbe]* 7, 27 *quibus . . . adsentior]* 8, 6 *obsistit]* 8, 13 *cum te esse]* 11, 3 *tamen post maiora]* 11, 5 *miser]* 11, 13 *tamen . . . nemo]* 11, 23 *intellego]* 13, 1 *etiam ante nomen]*

Praecipuam inter ns adfinitatem iam Clark perspexit²⁾; satis sint haec exempla consensus in uerborum praetermissionibus:

1) Clark Cl. Rev. 14, 1900, 42.

2) Clark Desc. 208—209.

PRAEFATIO

ns 2, 12 *tum ... uidit*; 2, 24 *ego post atque idem*; 2, 38 *de summa*; 2, 42 *uide autem*; 2, 70 *tu es*; 3, 9 *eo post ferente*; 5, 11 *uiris*; 7, 17 *appellari solet*; 8, 28 *ut ... uos*; 9, 6 *qua ante faciebat*; 9, 9 *suae post uitae*; 10, 1 *tuum post factum*; 10, 4 *Antonios probes*; 10, 16 *defendendam*; 10, 26 *ex ante litteris*; 11, 9 *ea ante libidinum*; 11, 16 *est ante deligendus*; 11, 20 *C. post exaudio*; 11, 25 *affert*; 11, 27 *tanto*; 11, 38 *D. ante Brutum*; 12, 3 *D. ante Bruti*; 12, 6 *atque obfuit*; 12, 17 *si ante habenda*; 12, 18 *sic ... querebantur*; 12, 22 *me*; 12, 24 *nam ... est*; *ibid. me post ubi*; *ibid. poenas ... publica*; 12, 30 *fati ... gloria*; 13, 4 *Antoniis*; 13, 5 *socium*.

v Vaticanus Lat. 3227 mixti generis codex uidetur: nonnulla enim magni momenti exempla in erroribus consensus cum **b** et **t** exhibet: quod adinet ad consensum inter **v** et **b** haec exempla confer:

bv 4, 3 *paternis* *paternis* **V Cus.** *hispanis* **bv** *hispanis paucis* **c** *his paucis* **n** *his paternis* **st**; 5, 8 *dubitabit* *dubitauit* **bv**; 5, 14 *consessus* *consensus* **bv**; 7, 18 *fiat* *fit* **bv** *sit* **ns** *sit at* **t**; 8, 1 *L. Caesaris amplissimi uiri* *l. caes. amplissimus uir* **bv**; 8, 19 *cum Fufio* *confusio* **bv**; 8, 23 *uirgula stantem* *uirgula tandem* **bv** *uirgulas tandem* **nt**; *ibid. auctoritatemque* *auctoritatem* **bv** *auctoritatem et* **n¹s** *auctoritate* **t** *et auctoritatem* **n²**; 9, 10 *si uitam* *uitam ei* **bv¹** *ei uitam* **nsV²v²** *ciuitam* **t**; 9, 12 *hoc om.* **bv**; 10, 18 *possem* *possim* **bv**; 11, 14 *Cimber* *cimbrum* **bv**; 11, 36 *dedecora* *decora* **b¹** (corr. **b²**) **v**; 12, 3 *praestrinxerat* *perstrinxerat* **bv** *praestrinxerant* **t**; 13, 2 *si conuenisset* *sive non conuenisset* **bv**; 13, 4 *praegredientis* *progreddientes* **bv**; 13, 8 *omnes honores* *omnes honores* **V Cus.** *omnis honor ei est* **bv** *omnis honor eius est* **n** *omnis honor est* **s** *omnis honor ei* **t**; 13, 11 *Firmianum* *firmianum* **bv** *firmianum* **n** *firminum* **s**; 13, 22 *desinet* *desinat* **bv** *designat* **n¹** (corr. **n²**) **st**; 13, 24 *puero* *puero huic* **bv** *huic* **ns** *pueri* **t**, corr. Clark; 13, 33 *exitium* *exitum* **bv**; 13, 35 *libet si* *iubetis si* **bv** *iubetis* **t**; 14, 22 *iam fieri* *fieri iam* **bv** *iam om.* **s**; 14, 23 *referre profecto* *referre ferre profecto* **bv**; 14, 38 *caderent non nulli* *cadere nonnullos* **bv** *caederent nulli* **s**, corr. dett.

Plurima magnique momenti sunt exempla in erroribus consensus inter **v** et **t**:

tv 1, 1 *discordiis usa erat* *discordauerat* **c** *discors erat* **n** *discordiis erat* **tv**; 1, 10 *quem praesentes non sunt secuti* *quem praesentes dixit pro populo praesentes non sunt secuti* **tv**; 2, 18 *non ante cohaerentia* *om.* **tv**; 2, 42 *uide autem* *om.* **bc** *uide autem quid om.* **tv** *uide ... intersit om.* **ns**; 2, 60 *est enim* *enim est* **tv**; 3, 12 *est omnis seruitus* *omnis est seruitus* **bns** *omnis seruitus est* **tv**; 3, 22 *amico* *inimico* **tv**; 3, 29 *huius impuri* *impuri huius* **tv**; 4, 10 *eius om.* **tv**; 4, 14 *ac* *at* **tv**; 5, 27 *hoc per* *hec per* **b** *per* **tv**; 5, 30 *tamen om.* **tv**; 6, 18 *bene om.* **tv**; 7, 3 *incolumi a quo maius* *in colonia a qua maius* **tv**; 7, 11 *uacationes* *uocationes* **tv**; 8, 3 *est enim* *enim est* **tv**; 9, 8 *posset* *possit* **tv**; 9, 11 *grati* *gratiae* **bns** *gratia* **tv**; 10, 5 *non Brutum* *bruto* **n** *in ras.* *brutum non* **s** *non est brutum* **tv**; 10, 6 *dolere soleo* *soleo dolere* **b** *doleri soleo* **tv**; 10, 11 *extrudere* *extruere* **tv**; 10, 15 *suspectum* *susceptum* **tv**; 10, 17 *opibus conseruatum* *copiis conseruandum* **ns** *copiis conseruatum* **tv**; 10, 23 *umquam fuit* *fuit umquam* **tv**; *ibid. proposita* *praeposita* **tv**; 10, 25 *Bruto* *bruti* **tv**; *ibid. eam rem* *eamque rem* **p. r. b** *eamque rem* **res p. n¹** (corr. **n²**) **s** *eamque r. p.* **tv**; 11, 15 *dissidere* *dissideri* **tv**; 11, 20 *potenti* *potenti* **tv**; 11, 25 *uiro om.* **tv**; 11, 27 *referretur* *referetur* **tv**; 11, 30 *A. Allieno* *ab caleno* **b** *at (a n²) pro alieno* **ns** *ab alieno* **tv**, corr. Ferrarius; 11, 32 *et uictor exercitus* *exercitus et uictor* **tv**; 12, 1 *eius uolnus* *uulnus eius* **tv**; 12, 4 *recedit* *recedet* **tv**; 12, 5 *perseuerare in errore* *in errore perseuerare* **tv**; 12, 11 *est om.* **tv**; *ibid. uidebantur om.* **tv**; 12, 14 *etiam om.* **tv**; *ibid. in contione* *in contentione* **tv**

PRAEFATIO

in cursione b; 12, 15 *coopertos*] *copertos* **V** *oportos* **tv**; 12, 16 *legati*] *ut legati* **tv**; *ibid. ad pacem mitterentur*] *mitterentur ad pacem* **tv**; 12, 17 *quoniam*] *quod* **tv**; 12, 18 *iniquum eierabant*] *inimicum eiurabant* **tv** *inimicum ei iurabant* **b**; 12, 21 *potuero*] *potero* **tv**; 12, 23 *Etruriam*] *etruriam periculum* **tv**; 13, 2 *ipsum* **om. tv**; 13, 4 *reuocabit*] *reuocauit* **tv**; *ibid. quem uini*] *quem uini ex corr. n quem nunc s quam uinae* **tv**; 13, 13 *cum ante suis copiis* **om. tv**; 13, 22 *ipse* **om. tv**; 13, 26 *senatum*] *senatum potius* **tv**; 13, 30 *patere*] *fauere* **b** *parere* **s** **om. tv**, corr. *Lambinus*; 13, 31 *cohortari*] *coartari* **tv**; 13, 33 *uerba dedimus*] *dedimus uerba* **tv**; 13, 40 *inustum*] *iniustum* **tv**; 13, 47 *urbis* **om. tv**; 13, 49 *in alias* **om. s** *in* **om. tv**; 14, 7 *iniustae . . . notae*] *iniuste belli interiectionis* **b** *in iusta euelli inter necti nota* **s** *iniusta euelli internecuno te* **tv**; 14, 8 *inexpiabile*] *expiabile* **tv**; 14, 10 *explendas*] *expiandas* **tv**; 14, 12 *honorem*] *honorum* **s** *honorum* **tv**; 14, 13 *dolor facit me*] *dolore ait me* **s** *dolore ac me* **tv**; *ibid. ab hominibus*] *ab omnibus* **tv**; *ibid. salute*] *salutem* **tv**; 14, 14 *me*] *ne* **tv**; *ibid. quemquamne*] *quaequam* **b** *quaequamne* **s** *quamquam nec* **tv**, corr. *dett.*; 14, 15 *totius*] *totiusque* **tv**; 14, 16 *contionem*] *contentionem* **tv** (item *infra*); *ibid. cuncta*] *coniuncta* **tv**; 14, 18 *possim*] *possum* **tv**; 14, 19 *quisque*] *quis* **tv**; 14, 23 *Pharsalia; num de te*] *pars alienum de te* **tv**.

Inter Philippicarum codices **V** iure principem obtinet locum; is enim e uetusto exemplari pendet, ut supra diximus, propterque librarii summam insecitiam interpolationibus prorsus caret; quod Gregorius Gottlieb Wernsdorf primus perspexit, Ernestii rationem refellens: illius enim sententia textus Ernestianus eo potissimum est deprauatior, quod editor Basilicani uestigia immerito neglexit.¹⁾

Post editionem a Wernsdorf curatam Io. Casp. Orelli maximam codici **V** fidem tribuit, cui Colotianum Ferrarii et Coloniensem Graeuii addidit.²⁾

Recensionis fundamenta uera critica ratione Carolus Halm primus posuit in editione sua a. 1856³⁾; inter decurtatos Bambergensem M. IV. 5, Bernensem 104 (b), Guelferbytanum Gudianum 273 et Tegernseensem 787 (t) Halm adhibuit; is tamen, quamuis codici **V** iustam fidem tribuisset, decurtatos nimium depressit: cum enim **D** probabilem lectionem Basilicanusque contra certam corruptelam tradit, conicere et emendare quam codicibus decurtatis auctoritatem tribuere maluit.

C. F. W. Müller iure contendit familiae **D** libros manu scriptos pluris aestimandos esse⁴⁾; attamen in editione sua hanc rationem et uiam prorsus neglexit. uir doctus Clark plurimis locis familiae **D** lectiones Basilicani auctoritati anteposuit; ualde tamen mea sententia errauit familiae **D** palmam tribuens ubi codicis **V** lectio defendi potest aut eius corruptela facile remedium habet.

1) Wernsdorf I p. III–IV.

2) I. C. Orelli 443. Coloniensis Graeuii idem est atque Harleianus 2682, de quo uide *infra*: cf. Clark Coll. IX–XIII.

3) M. Tullii Ciceronis orationes. Ad codices ex magna parte primum aut iterum collatos emendauerunt I. G. Baierus et Car. Halmius, II, Turici 1856.

4) C. F. W. Müller 99.

PRAEFATIO

Familiae **D** codicibus, quos ante eum editores adhibuerunt, Vossianum Lat. O. 2 (n) et Vaticanum Lat. 3228 (s) Clark addidit; praeterea in extrema Philippicarum parte, cum magna librorum inopia sit, codicibus Harl. 2682¹⁾, Reg. 15 A. XIV²⁾, Oxon. Collegii Noui CCLII³⁾ usus est. quod adtinet ad Harleianum 2682 (XI saec.), ipse Clark eum minimi momenti esse in Philippicarum textu recensendo iure contenderat.⁴⁾ non maioris momenti ceteri codices mihi uidentur, de quibus recte uidisse uirum doctum Thadeusz Zielinski censeo, qui eos nullum adiuumentum ad textum constituendum afferre censet.⁵⁾ quapropter in apparatu critico meo inter deteriores (ε) adnumerantur, una cum aliis Philippicarum testibus qui uel singulos familiae **D** codices describunt uel manifesto contaminati plurimisque interpolationibus deprauati uidentur: de Guelferb. Gud. 273 et Bamberg. M. IV. 5, quibus Halm usus est⁶⁾, agitur praeterea de Ienensi, quem ex Caroli Goettling collatione Wernsdorf adhibuit⁷⁾, de Leidens. 148⁸⁾ aliisque codicibus, quorum uir doctus Schöll mentionem facit in editionis suae praefatione.⁹⁾

Postremo Paulus Lutz in dissertatione Argentoratensi a. 1905 familiae **D** codicibus maiorem fidem tribuere conatus est: eius sententia Albertus Curtis Clark non solum rectam uiam instituit, sed ei multo longius progrediendum fuit in familiae **D** codicum scripturis si non recipiendis at tamen pluris aestimandis¹⁰⁾; sed adfirmare licet exempla a Paulo Lutz selecta¹¹⁾ familiae **D** lectionem praefendam esse perraro ostendere.

In codicibus recte perpendendis Boulanger et Wuilleumier in editione

1) Harleianus 2682, qui olim in Coloniensis ecclesiae cathedralis bibliotheca asservabatur, inde a 1725 in Harlei possessionem transiit; a uiro docto Clark in lucem prolatus diligenterque collatus est: cf. Clark, *Collations from the Harleian Ms. of Cicero 2682*, Oxford 1891; Cl. Rev. 14, 1900, 46–47; Schwarz Phil. 54, 1895, 163–177; P. L. Schmidt 167 adn. 14; 175 adn. 5.

2) Quod adtinet ad Reg. 15 A. XIV, saec. XI exaratum, eum e codice s manare Clark Cl. Rev. 14, 1900, 43–45 iure contendit, ut supra diximus: cf. p. VIII adn. 2.

3) cf. Clark Cl. Rev. 14, 1900, 45–46, Schöll edit. XXVII.

4) Clark Coll. XI: „for the Philippics Graevius made great use of this MS. (. . .). unfortunately for these speeches it is of very little value“; p. XIV: „the Philippics I found upon examination to belong to the D family, but to be inferior to some of the representatives of this already known, and to contain nothing new.“

5) Zielinski DLZ 1901, 1556: „dass jetzt die Klasse D dank den Bemühungen des Herausgebers reicher und besser vertreten ist, hat für die Konstitution des Textes, soweit ich mich habe überzeugen können, kein nennenswertes Ergebnis geliefert.“

6) cf. Schöll edit. XXVII–XXVIII.

7) cf. Schöll edit. XXVIII.

8) cf. Clark Cl. Rev. 14, 1900, 249–251.

9) Schöll edit. XXIX.

10) Lutz 6–7.

11) Lutz 25–35.

PRAEFATIO

Francogallica nihil noui addiderunt.¹⁾ de tota hac re mea sententia recitissime censuit uir doctus Aelius Pasoli, quem mors immatura studiis nuper eripuit; is enim adfirmat: „tutte le più autorevoli edizioni delle *Filippiche* (sono) ben lungi dal poter essere considerate come definitivamente soddisfacenti, perché tutte (. . .) non sceverano a sufficienza i casi — non pochi, per verità — in cui la tradizione manoscritta è insostenibile, da quelli — pur essi numerosi — in cui la lezione tramandata da tutti i codici o da parte di essi può essere mantenuta senza sforzo eccessivo.“²⁾

Inter doctos uiros aetatis qua humanae litterae sunt restitutae Poggius optime de Philippicarum textu meritis est. sunt qui pro certo habent³⁾ Angelum de Scarperia integrum XIV Philippicarum corpus inuenisse eodemque anno Poggium eiusdem codicis apographum fecisse, ut Colucii mandata obsequeretur; hi censent igitur Laurentianum 48. 22, quem Poggius sua manu scripsit, Angeli librum manu scriptum effingere. hanc tamen opinionem falsam esse et Clark et Ullman dilucide ostenderunt.⁴⁾

Apud Laur. 48. 22, qui etiam orationes in Catilinam continet, sub Philippicarum fine (fol. 37^r) haec leguntur: *explicit: Poggius scripsit*; post orationes in Catilinas (fol. 121^r) eadem manus scripsit: *finis libri. Scripsit Poggius Romae*.⁵⁾

De Poggii codice aliquae epistulae agunt, quas doctissimus uir ad Nicolaum Niccoli a. 1425 scripsit, ut ab eo Ciceronis membranas peteret.⁶⁾ membranae a Poggio assidue in epistulis expetita d. 19 m. Octobr. ad eum peruenerunt; nam d. 20 m. Octobr. sic ad Niccoli scribit Poggius⁷⁾: „heri habui sacculum, in quo erant membranae, *Philippicae, ac tragoediae*.“ insequentibus temporibus nulla Philippicarum mentio exstat in Poggii epistulis usque ad d. 5 m. Iun. a. 1428: uerisimile uidetur eum hoc tempore Philippicarum exemplar sua manu transcripsisse, quod a Niccoli

1) Boulanger — Willeumier I 35; „aucun manuscrit ne l'emporte nettement; si V donne en général une meilleure leçon, il contient beaucoup d'erreurs et de graves lacunes; si la famille de D, surtout t et b, a parfois raison et reste seule assez souvent, elle est trop fantaisiste. L'éclectisme s'impose.“

2) Pasoli Ciceroniana 2, 1960, 149; uide etiam RFIC 89, 1961, 430.

3) cf. e. g. Novati III 656. eandem sequitur sententiam Sabbadini Scop. 75 — 76.

4) Clark Clun. LXII et adn. 2, Ullman Orig. 33 — 34.

5) Imago photographice expressa Laurentiani 48. 22 apud Reynolds — Wilson 141 (tab. XVI) conferri potest.

6) Epist. 2, 29 (d. 18 m. Aug. = Tonelli I 159): „membranas pro Verrinis, et Philippicis habere cupio, easque rogo ut quam primum mittas.“ Epist. 2, 30 (Kal. Sept. = Tonelli I 161): „te oro, ut de membranis, et Philippicis quam primum conficias, quod iam saepius peto.“ Epist. 2, 31 (d. 8 m. Sept. = Tonelli I 162): „quid a te petam nescio, nisi ut quam primum cures de membranis, et libello, quae toties peto.“ de tota hac re cf. Rizzo 328.

7) Epist. 2, 33 = Tonelli I 165.

acceperat: in epistula enim supra laudata, quam integram refero, uerbis *Philippicas meas* utitur Poggius ad codicem designandum.

Scribit igitur Poggius¹⁾: „*Philippicas emendavi cum hoc antiquo codice, qui ita pueriliter scriptus est, ita mendose, ut in iis quae scripsi, non coniectura opus fuerit, sed diuinatione. nulla est femella tam rudis, tam insulsa, quae non emendatius scripsisset: sed scis in talibus me esse satis sagacem: non potui autem corrigere omnes, quia et duae ultimae deficiunt, et in reliquis desunt nonnulla: multum tamen lucrati sumus. nam praeter id, quod antea scripsi, duabus in orationibus desunt etiam multa. feram igitur mecum, cum uenero ad uos, Philippicas meas, ut uti illis possitis, quoad uobiscum fuero. uale.*“

Quod adtinet ad antiquum codicem, quem Poggius contulit ut Philippicarum textum emendaret, Clark²⁾ luculenter ostendit notas in margine Laurentiani 48. 22 adscriptas ab ipsa Poggii manu haud dubie manare et e Basilicano H. 25 (V) pendere; quae ab Ullman confirmata sunt, qui notis in Laurentiani 48. 22 margine Poggii ductum inesse ostendit.³⁾

Si epistolae finem consideramus (*feram . . . fuero*) Nicolaum Niccoli Poggii codice usum esse manifesto patet: nam easdem fere correctiones, quas e Basilicano H. 25 Poggius sumpsit, Nicolaus in codicem, quem ipse possidebat (Laur. S. Marc. 268) sua manu transtulit.⁴⁾ a. 1430 Iohannes Aurispa per epistolam ab Ambrosio Trauersario „*Antonianas Ciceronis perfectas ut nuper inuentae sunt*“ petit⁵⁾; haud dubie de Laurentiano 48. 22 agitur aut de Laur. S. Marc. 268: hi enim tantum libri manu scripti uere perfecti eo tempore appellari poterant.⁶⁾

Quod adtinet ad fontem Laurentiani 48. 22 nihil certi adfirmare licet: cum in epistulis a. 1425 Poggius a Niccoli Philippicarum codicem adsidue petat, sunt qui cogitare possint de Nicolai codice agi, id est de Laur. S. Marc. 268; attamen Silvia Rizzo nullam esse adfinitatem inter Laur. 48. 22 et Laur. S. Marc. 268 ostendit.⁷⁾

Si quis autem Poggii collationem diligentius inspicere uelit, is pro certo habeat e V omnes lectiones Poggium excerpisse, quas antefendas sui codicis textui censuit; praeterea codice V usus est ut omnes lacunas seu maiores seu minores sanaret; cum V plurimis locis uerba quae nullum praebent sensum exhibeat, persaepe Poggius iure coniecit optimeque

1) Epist. 3, 17 = Tonelli I 216–217.

2) Clark Clun. LXII; edit. X.

3) Ullman Orig. 34–35; cf. etiam Sabbadini Scop. 127 adn. 5; Nuov. ric. 211; Ullman Hum. 206; Rizzo 327–338.

4) cf. Clark edit. XII; Rizzo 331.

5) Sabbadini Cart. 69 (= Epist. 53).

6) Ullman Orig. 34; Rizzo 331 cum adn. 1.

7) Rizzo 338. de Niccoli bibliotheca cf. Ullman – Stadter Libr. 59–104; de codice Laur. S. Marc. 268 cf. ibid. 66. 226 et Ullman Orig. 76.

textum sanauit.¹⁾ qua de re cum Clark²⁾ concludere possumus mixtae recensiois, quam nonnulli codices recentiores exhibent, Poggium haud dubie auctorem fuisse.

Vaticano Basil. H. 25 uel codice cum V artissime cognato iam saec. IX usus erat Sedulius Scottus ut Ciceronianum florilegium componeret.³⁾ Scotti florilegium nobis notum est per codicem saec. XII, cuius in pos- **Cus.** sessionem uenit Nicolaus Cusanus⁴⁾ cardinalis (1401–1464), qui eum Cusani ualetudinarium bibliothecae — Cusae secundum flumen Mosellam — legauit, ubi etiam nunc adseruatur (codex miscellaneus C 52, olim 14 uel 37). Ciceronis fragmenta, quae Theodorus Oehler a. 1843 inuenit, a. 1866 a Klein edita sunt.⁵⁾

Ciceronianum florilegium, quod foliis 246–274^a continetur, excerpta ex iisdem Ciceronis operibus exhibet quae in V inueniuntur (In Pisonem, Pro Fonteio, Pro Flacco, Philippicae): excerpta e Philippicis (inde a fol. 17^r col. 1 usque ad fol. 17^a col. 1 florilegii Ciceroniani) a codice V, non ab eius apographo, manare Hermann Sauppe⁶⁾ censuit, quem Schöll⁷⁾ et Nisbet⁸⁾ secuti sunt. artissima enim cum V adfinitas comprobata uidetur exemplis in erroribus consensus inter V et Cusanum:

2, 99 *patre*] *patre* **D**Prisc. *patruo* **VCus.**; 3, 31 *M.* om. **VCus.**; 4, 2 *memini*] *enim* **VCus.**; ibid. *Quirites*] *qui* **VCus.** om. **D**, corr. Halm; 4, 3 *certe ceperit*] *ceteri repperit* **VCus.**; ibid. *consiliis* om. **VCus.**; 5, 2 *sitis a*] *sit ista* **VCus.** *sin a* **bt**; 5, 15 *ferretur*] *feretur* **VCus.**; 5, 23 *adiit*] *adit* **VCus.**; 5, 48 *Flamininus*] *flaminus* **VCus.**, corr. Faernus (deficit **D**); ibid. *populi Romani imperium auxerint*] *populus Romanus imperium auxerit* **VCus.**, corr. Poggius (deficit **D**); ibid. *uirtutis*] *uirtus* **VCus.**, corr. V² (deficit **D**); 10, 1 *maximo*] *maxime* **VCus.**; 11, 10 *nobis*] *bonis* **VCus.** *uobis* **D**, corr. Halm.

Contra tria tantum exempla in erroribus consensus inter **D** et Cusanum exstant:

7, 15 *illa erit*] *erit illa* **DCus.**; 7, 19 *custodia et*] *custodiet* **V** *custodie* **DCus.**, corr. V²; 10, 3 *quae sint*] *quae sunt* **DCus.**

Cusanum aut e V iam correcto aut ex eodem fonte, quo altera codicis V manus (V²) usa est ut textum emendaret, pendere censeo: cf. enim 1, 33,

1) De tota hac re cf. Rizzo 332.

2) Clark edit. X.

3) De Sedulio Scotto cf. Manitius I 315sq.; Hellmann 93–99; Laistner 251sq., 315sq., 347sq.

4) De Nicolao Cusano cf. Sabbadini Scop. 109–113; Nuov. ric. 16–27.

5) cf. Klein 5sq., 57sq., 79–86; de Cusani bibliotheca cf. 1–4. de codice Cusano cf. etiam J. Marx, Verzeichnis der Handschriften-Sammlung des Hospitals zu Cues, Trier 1905; Sabbadini Nuov. ric. 25; Clark Desc. 162; Nisbet XXII–XXIII; Grimal 74.

6) Sauppe Ausgew. Schr. 468–473.

7) Schöll edit. XXV.

8) Nisbet XXII.

PRAEFATIO

ubi Cus. cum DV² uerba *num gloriae* tradit, quae contra V¹ omisit; 5, 18, ubi Cus. cum DV² uerba *patres conscriptos* exhibet, a V¹ omissa; 5, 38, ubi Cus.V² recte *egregiis* tradunt, cum contra V¹ *egregius* exhibeat (hic tamen deficit D); 5, 50, ubi Cus.V² recte *optatius* habent, cum contra in V¹ mendosa lectio (*optatus*) legatur; adde praeterea 8, 15, ubi V recte *id uri* tradit contraque D *uri*, Cus.V² *aduri* iniuria exhibent.

Qua gloria Philippicae antiquis temporibus floruerint plurima rei grammaticae scriptorum uel rhetorum testimonia testantur, ab Augusti aetate usque ad VI saec., quae in apparatu meo indicaui; si quis testimoniorum seriem conferat, facile intellegat maxime omnium II Philippicam dilectam esse. de tota hac re agit Paulus Lutz in dissertatione sua¹⁾, quae tamen propter plurimas lacunas nonnullaque menda nullo modo mihi satisfecit.

In apparatu critico errores qui ad rem orthographicam pertinerent uel a manifesto librarii lapsu orti essent eiciendos censui; idemque feci quotienscumque singulorum codicum lectiones manifesto interpolationem redolent minimique momenti ad textum constituendum sunt. ubi tamen V deficit, familiae D errores qui non parui momenti ad genuinam lectionem inueniendam mihi uidentur in apparatu critico inclusi.

Negatium adhibui apparatum; eundem positium reddidi tantummodo ubi uel Cusani uel rhetorum grammaticaeque rei scriptorum testimonia praesto sunt ad alterutram lectionem defendendam. omnes codices, qui in apparatu meo memorantur, in minusculis pelliculis uel in imaginibus photographice expressis examinaui; quod adtinet ad familiae Colotianae testes, Berolin. Phill. 1794 (olim 201) tantum contuli.

Opere confecto restat ut maximas agam gratias uiro doctissimo W. S. Watt, qui nonnullas adnotationes suas ad II Philippicam liberalissime mihi impertiuit. summas gratias debeo etiam discipulis meis carissimis Barensis Vniuersitatis, quibuscum in seminario philologico a. 1977–1978 de I et II Philippica disserui, uxorique optimae, quae in codicibus perscrutandis et in typhotetarum mendis corrigendis ualde me adiuuit.

Dabam Barii mense Octobri anno MCMLXXIX

Paulus Fedeli

1) Lutz 36–57.

CONSPECTVS EDITIONVM

- Editio Romae typis impressa a. 1471 (ed. Romana), cur. Io. Andreas Aleriensis¹⁾
 Editio Venetiis typis impressa a. 1471 (ed. Veneta), cur. Ludouicus Carbo²⁾
 M. Tullii Ciceronis Philippicae cum enarrationibus Franc. Maturantii, Vicentiae 1488
 M. Tullii Ciceronis Philippicae cum annotationibus Franc. Maturantii et Phil. Berroaldi, Paris. 1509
 M. Tullii Ciceronis oratt. Philippicae a Nic. Angelio nuper maxima diligentia recognitae et excussae, Flor. 1515
 M. Tullii Ciceronis orationes, rec. Andr. Naugerius, Ven. 1519
 M. Tullii Ciceronis omnia opera in tres secta tomos et ad uariorum uetustissimorumque codd. fidem diligentissime recognita, per Andr. Cratandrum, Basil. 1528 (ed. Cratandrina)
 M. Tullii Ciceronis orationes ex opt. exempl. collatione accuratissime castigatae, Lugd. Bataurum ap. Seb. Gryph., 1536 (ed. Gryph.)
 M. Tullii Ciceronis opera quotquot ab interitu uindicari potuerunt cum ueterum exemplarium tum recentiorum collatione restituta et recognitione Joach. Camerarii elaborata. Accesserunt castigationes Petr. Victorii, rerum et uerborum index copiosus, annotationes quoque uarior. codd. ad eum modum tractatae, Basil. 1540
 M. Tullii Ciceronis orationum uol. III, in quo multa, quae in aliar. edit. libb. corrupte legebantur ex dilig. uetust. exempl. collat. sunt emend. Acc. tomo tertio Hier. Ferrarii ad Paul. Manutium emendat. et Philippica Ciceronis, Paris. 1543
 Ciceronis Philippicae orationes a Caelio Secundo Curione post omnium castigationes diligentius emendatae et nouis iisque perpetuis explicationibus illustratae. His access. orationes quattuor ex Dione eodem Caelio Secundo Curione interprete et explicatore, Basil. 1551
 M. Tullii Ciceronis Philippicae et orationes pro Fonteio pro Flacco in Pisonem omnes ex antiquissimo libro a G. Faerno emendatae una cum eiusdem annotationibus, Romae 1561
 M. Tullii Ciceronis Philippicae orationes a M. A. Mureto emendatae et illustratae, Lutetiae 1562
 M. Tullii Ciceronis quae exstant a Dionys. Lambino ex codd. Mss. emendata et aucta, Lutet. Paris. 1565–1566
 M. Tullii Ciceronis opera omnia quae exstant a Dionys. Lambino ex codd. mss. emend. Eiusdem annotatt. s. emendatt. rationes postr. Fulu. Ursini notae, Geneu. 1584
 M. Tullii Ciceronis opera omnia quae exstant ex sola fere codd. mss. fide emendata studio atque industria Jani Gulielmi et Jani Gruteri. Additis notis et indd. accurat. confectis, Hamb. 1618
 M. Tullii Ciceronis opera omnia cum notis uariorum cur. J. G. Graevius, Amst. 1699
 M. Tullii Ciceronis orationes Pro Marcello, Q. Ligario et rege Deiotaro emendatae et illustratae a Chr. Aug. Heumann. Pro S. Roscio Amerino et Philipp. II recognitae et explanatae a Io. Mich. Heusinger, Isenaci 1749

1) I.e. Iohannes Andreas de Buxis, episcopus Aleriensis in Corsica insula, de quo cf. Cosenza I³ 744 sqq.; V³ nn. 359–360. de editione Romana cf. Sabbadini Scop. 127.

2) cf. Cosenza I³ 863 sqq.; V³ nn. 422–423.

CONSPECTVS LIBRORVM

- M. Tullii Ciceronis opera omnia ac deperditorum fragmenta, rec. Chr. Gdfr. Schütz, VIII 2, Lipsiae 1815
- M. Tullii Ciceronis opera omnia ex rec. Jo. Augusti Ernesti, II 2, Londini 1819
- M. T. Ciceronis orationes Philippicae in Antonium, textum ad codicis Vaticani, aliorumque librorum optimorum fidem castigavit Gregor. Gottlieb Wernsdorf, I–II, Lipsiae 1821–1822
- M. Tullii Ciceronis opera quae supersunt omnia ac deperditorum fragmenta, rec. I. C. Orelli, II 1, Turici 1826
- M. Tullii Ciceronis orationes. Ad codices ex magna parte primum aut iterum collatos emendauerunt I. G. Baierus et Car. Halmius, II, Turici 1856
- M. Tullii Ciceronis opera quae supersunt omnia, edd. I. G. Baier et C. L. Kayser, V, Lipsiae 1862
- M. Tullii Ciceronis scripta quae manserunt omnia, rec. C. F. W. Müller, II 3, Lipsiae 1886
- M. Tullii Ciceronis orationes, rec. A. C. Clark, II², Oxonii 1918
- M. Tullii Ciceronis scripta quae manserunt omnia. VIII. Orationes Pro T. Annio Milone, Pro M. Marcello, Pro Q. Ligario, Pro rege Deiotaro rec. A. Klotz. Orationes in M. Antonium Philippicae, Fragmenta orationum rec. Fr. Schoell, Lipsiae 1918
- Cicéron. Philippiques, texte établi et traduit par A. Boulanger – P. Willeumier, I–II, Paris 1959–1960
- Cicero. Staatsreden, III. Die Philippischen Reden, Lat. u. deutsch v. H. Kasten, Berlin 1970

CONSPECTVS LIBRORVM

<i>Adams</i>	= Adams, J. N., Conventions of Naming in Cicero, Cl. Q. 71, 1978, 145–166
<i>Angelius</i>	cf. consp. edit.
<i>Aubert</i>	= Aubert, L. C. M., Observationes criticae in primam Ciceronis Antonianam, Progr. Christianiae 1841
<i>Baier</i>	cf. consp. edit.
<i>Bake</i>	= Bake, Ioh., Scholica Hypomnemata, I, Leiden 1873, 193–207
<i>Bardt</i>	= Bardt, C., Quaestiones Tullianae, Berlin 1866
<i>Beroaldus</i>	cf. consp. edit.
<i>Bischoff</i>	= Bischoff, B., Panorama der Handschriftenüberlieferung aus der Zeit Karls des Großen, in Karls des Großen Lebenswerk und Nachleben. Das geistige Leben, Düsseldorf 1965
<i>Boulanger</i>	cf. consp. edit.
<i>Buecheler</i>	= Buecheler, F., Onomatologisches, Rh. Mus. 11, 1857, 457–459 (= Kl. Schr. I 51–53)
–, Zu Cicero Philipp., Rh. Mus. 12, 1857, 466–467 (= Kl. Schr. I 100)
–, Coniectanea critica, Rh. Mus. 13, 1858, 573–604 (= Kl. Schr. I 117–140)
<i>Busche</i>	= Busche, K., Zu Ciceros Philippischen Reden, Herm. 49, 1914, 602–611

CONSPECTVS LIBRORVM

- Camerarius* cf. consp. edit.
Campe = Campe, J. F. C., *Ciceroniana*. I. Zur ersten und zweiten Philipp., J. Cl. Ph. 91, 1865, 163–174
Carcopino = Carcopino, J., *Les secrets de la correspondance de Cicéron*, I–II, Paris 1947
Cavallo Libri = Cavallo, G., *Libri e lettori nel medioevo*. Guida storica e critica, Roma/Bari 1977
Cavallo Trasm. = —, *La trasmissione dei testi nell'area beneventano-cassinese*, in *Settimane di Studio del Centro italiano di Studi sull'alto medioevo*, XXII, Spoleto 1975, 357–414
Chatelain = Chatelain, E., *Paléographie des classiques latins*, I, Paris 1884
Clark cf. consp. edit.
 — cf. s. u. King
 = Clark, A. C., *The textual Criticism of Cicero's "Philippics"*, Cl. Rev. 14, 1900, 39–48. 249–251. 402–411
Clark Clun. = —, *The uetus Cluniacensis of Poggio*, in *Anecdota Oxoniensia*, X, 1905
Clark Coll. = —, *Collations from the Harleian Ms. of Cicero 2682*, Oxford 1891
Clark Desc. = —, *The Descent of Manuscripts*, Oxford 1918
Cobet = Cobet, C. G., *Emblemata in Ciceronis oratione II in Antonium*, Mnem. 10, 1861, 366
 —, *Ad Ciceronis Philippicas*, Mnem. N. S. 7, 1879, 113–179
Cosenza = Cosenza, M. E., *Biographical and bibliographical Dictionary of the Italian Humanists and of the World of classical Scholarship in Italy, 1300–1800*, I–VI², Boston 1962
Curio Secundus cf. consp. edit.
Denniston = Denniston, J. D., *M. Tulli Ciceronis in M. Antonium Orationes Philippicae prima et secunda*, Oxford 1926
De Nolhac = De Nolhac, P., *Pétrarche et l'humanisme*, I–II, Paris 1907²
Deycks = Deycks, F., *De Ciceronis Philippicarum orationum codice Vaticano et de libris aliquot manuscriptis bibliothecae Laurentianae*, Münster 1844
Dressler = Dressler, R., *Zu Ciceros Philippicae*, J. Cl. Ph. 141, 1890, 152
Eberhard = 1. und 2. Philippische Rede. Für den Schulgebrauch hrsg. v. H. A. Koch, 2. Aufl. neu bearbeitet von A. Eberhard, Leipzig 1878
Ernesti cf. consp. edit.
Faernus cf. consp. edit.
Fedeli = Fedeli, P., *Sul «De officiis» di Cicerone*. Questioni di critica testuale, *Ciceroniana* 3–6, 1961–1964, 33–104
Ferrarius = Ferrarius, H., *Emendationes in Philippicas Ciceronis*, Venet. 1542
 — cf. consp. edit.
Fraenkel Kl. Beitr. = Fraenkel, E., *Kleine Beiträge zur klassischen Philologie*, I–II, Roma 1964
Fraenkel Les. = —, *Leseproben aus Reden Ciceros und Catos*, Roma 1968
Frei = Frei, J., *Zu Ciceros Philippicae III* 39. X 23, Rh. Mus. 12, 1857, 631

CONSPECTVS LIBRORVM

- Frotscher* = Frotscher, K. H., In M. Tullii Ciceronis orationem Philippicam II commentariorum specimen, Gymn.-Progr. Annabergae 1835
- Ganter* = Ganter, F. L., Chronologische Untersuchungen zu Ciceros Briefen an M. Brutus und den Philippischen Reden, J. Cl. Ph. 149, 1894, 613–636
- Gantrelle* = Gantrelle, J., Note sur 'sequi orationem' dans Cicéron, R. Ph. 5, 1881, 191
–, 'Sed (diadema) attuleras domo, meditatam et cogitatum scelus'. Cic. Philipp. II 34, 85, R. Ph. 6, 1882, 185–187
–, Cicéron, Philippiques II 40. 103, R. Ph. 8, 1884, 100
- Garatoni* = Garatoni, G., Notae in Ciceronis orationes, Hauniae 1825
- Gomperz* = Gomperz, T., Zu Cicero, W. St. 2, 1880, 143
- Graevius* cf. consp. edit.
- Grimal* = Cicéron. Contre L. Pison, texte établi et traduit par P. Grimal, Paris 1966
- Gruter* cf. consp. edit.
- Gulielmius* cf. consp. edit. s. u. Gruter
- Hagen* = Hagen, H., Catalogus codicum Bernensium, Bern 1875
- Halm-Laubmann* = Ciceros erste und zweite philippische Rede, erkl. v. K. Halm, 8. umgearbeitete Aufl. besorgt v. G. Laubmann, Berlin 1905
- Hand Turs.* = Hand, F., Tursellinus seu de particulis Latinis commentarii, I–IV, Leipzig 1829–1845
- Hasper* = Hasper, T., Ad Ciceronis Philippicas I et II, J. Cl. Ph. 117, 1878, 269–272
- Hauschild* = Hauschild, O., De sermonis proprietatibus, quae in Philippicis orationibus inueniuntur, Diss. inaug. Halis Sax. 1885 (= Diss. philol. Halenses 6, 1886, 233–305)
- Hellmann* = Hellmann, S., Sedulius Scottus, in L. Traube, Quellen und Untersuchungen zur lat. Phil. d. Mitt., I 1, München 1906
- Heumann* cf. consp. edit.
- Heusinger* cf. consp. edit. s. u. Heumann
- Hirschfelder* = Hirschfelder, W., Zu Cicero, J. Cl. Ph. 103, 1871, 201–210
- H.-Sz.* = Hofmann, J. B. – Szantyr, A., Lateinische Syntax und Stilistik, München 1965
- Jahn* = Jahn, O., Über Cic. Phil. II 13, 31, Phil. 3, 1848, 168
- Jeep* = Jeep, J., Zu Ciceros Reden, J. Cl. Ph. 75, 1857, 296–304
–, Zu Ciceros Reden, J. Cl. Ph. 81, 1860, 613–623
- Jordan* = Jordan, C. A., Quaestionum Tullianarum particula (Ad oratt. Philipp.), Gymn.-Progr. Soest 1864
- Kahnt* = Kahnt, G., Animaduersiones criticae in nonnullos locos Tullianos, Gymn.-Progr. Zeitz 1829
- Kasten* cf. consp. edit.
- Kayser* cf. consp. edit.
- King* = The Philippic Orations of M. Tullius Cicero, with English Notes by J. R. King, Oxford 1878²
- King-Clark* = Marcus Tullius Cicero. Philippic Orations I, II, III, V, VII, ed. by J. R. King; second Edition revised by A. C. Clark, Oxford 1908
- Klein* = Klein, J., Über eine Handschrift des Nicolaus von Cues, Berlin 1866

CONSPECTVS LIBRORVM

- Klotz* = Klotz, A., Cic. Phil. 2, 64, Rh. Mus. 59, 1914, 416
- Klussmann* = Klussmann, R., Tulliana, Gymn.-Progr. Gera 1877
- König* = König, E., Kardinal Giordano Orsini, Freiburg i. Br. 1906
- Kraffert* = Kraffert, H., Beiträge zur Kritik und Erklärung lateinischer Autoren, Gymn.-Progr. Aurich 1881–1883
- K.-St.* = Kühner, R. – Stegmann, C., Ausführliche Grammatik der lateinischen Sprache, I–II³, Hannover 1955
- Kübler* = Kübler, B., Recisamenta critica, Phil. 55, 1896, 154–159
- Laistner* = Laistner, M. L. W., Thought and Letters in Western Europe, London 1957
- Lambinus* cf. consp. edit.
- Lebreton* = Lebreton, J., Etudes sur la langue et la grammaire de Cicéron, Paris 1901
- Lehmann* = Lehmann, C. A., Quaestiones Tullianae, Herm. 14, 1879, 212–218, 451–456, 621–628
- Löfstedt Synt.* = Löfstedt, E., Syntactica, I² Lund 1942; II Lund 1933
- Long* = M. Tullii Ciceronis orationes, with a Commentary by G. Long, IV, London 1858
- Lowe Benev.* = Lowe, E. A., The Beneventan Script, Oxford 1914
- Lowe CLA* = –, Codices Latini Antiquiores, I, Oxford 1934
- Lowe Pal. Pap.* = –, Paleographical Papers 1907–1965, ed. by L. Bieler, I–II, Oxford 1972
- Lutembacher* = Lutembacher, F., Ciceros Reden, Jahresber. d. philol. Vereins zu Berlin 8, 1882, 73–100; 9, 1883, 16–60; 10, 1884, 157–178; 12, 1886, 60–88; 13, 1887, 218–243; 15, 1889, 193–222; 17, 1891, 1–15; 18, 1892, 26–39; 19, 1893, 169–188; 21, 1895, 69–84; 23, 1897, 55–81; 24, 1898, 215–235
- Lutz* = Lutz, P., Quaestiones criticae in Ciceronis orationes Philippicas, Schlettstadt 1905
- Mac Kay* = Mac Kay, L. A., Cicero Philippics II, 91, Cl. Ph. 29, 1934, 344–345
- Madvig Adu.* = Madvig, J. N., Aduersaria critica ad scriptores Graecos et Latinos, I–III, Hauniae 1871–1884
- Madvig Fin.* = M. Tullii Ciceronis de finibus bonorum et malorum libri quinque, Io. Nicolaus Maduigius recensuit et enarrauit, Kopenhagen 1876
- Madvig Opusc.* = –, De emendatione locorum aliquot orationum Ciceronianarum, Opusc. I² 110–141
- = –, Coniecturae de locis Ciceronis orationum Philippicarum quattuor postremarum, ad Car. Halmium, Opusc. II², 728–734
- Manitius* = Manitius, M., Geschichte der lateinischen Literatur des Mittelalters, I, München 1911
- Manutius* = Paulli Manutii commentarius in M. Tullii Ciceronis orationes, cur. C. G. Richter, Lipsiae 1783
- Marx* = Marx, J., Verzeichnis der Handschriften-Sammlung des Hospitals zu Cues, Trier 1905
- Maturantius* cf. consp. edit.
- Mazzoli* = Mazzoli, G., Da Pietro Diacono al catalogo Becker 119: Seneca a Montecassino nel sec. XII (e oltre), Rendic. Accad. Naz. Linc. 31, 1976, 297–327

CONSPECTVS LIBRORVM

- Mercati* = Mercati, G., Opere minori, IV, Città del Vaticano 1937
- Mittermayer I* = Mittermayer, J., Beitrag zur Erklärung einiger Stellen in der ersten Philipp. Rede des Cicero, Gymn.-Progr. Aschaffenburg 1841
- Mittermayer II* = Beitrag zur Erklärung einiger Stellen in der zweiten Philipp. Rede des Cicero, Gymn.-Progr. Aschaffenburg 1843
- Mommsen* = Mommsen, Th., Gesammelte Schriften, IV 1, Berlin 1906
- C. F. W. Müller* cf. consp. edit.
- P. R. Müller* = Müller, P. R., Zu Cicero Philipp. I 14, 35, Phil. 12, 1857, 315
- Muretus* = In Ciceronis Philippicas scholia, in M. Antonii Mureti opera omnia, ed. D. Ruhnken, Lugd. Bat. 1789, 975–1010
– cf. consp. edit.
- Nägelsbach* = von Nägelsbach, K. F., Lateinische Stilistik, Nürnberg 1905⁹
- Naugerius* cf. consp. edit.
- Neue-Wagener* = Neue, C. – Wagener, C., Formenlehre der lateinischen Sprache, I³ Leipzig 1902; II³ Berlin 1892; III³ Berlin 1897; IV³ Leipzig 1905
- Niebuhr* = Niebuhr, B. G., Zur Erklärung und Berichtigung ciceronischer Stellen, Rh. Mus. 1, 1827, 223–235 (= Kl. histor. u. philol. Schr. II 209–223)
- Nipperdey* = Nipperdey, K., Zu Ciceros Reden, Phil. 3, 1848, 141–147
- Nisbet* = Nisbet, R. G. M., M. Tulli Ciceronis in L. Calpurnium Piso-nem oratio, Oxford 1961
- Nohl* = Nohl, H., Ciceros Philippische Reden. I., II., III., VII. Buch, für den Schulgebrauch hrsg. von H. Nohl, Leipzig 1895
- Novati* = Novati, F., Coluccio Salutati. Epistolario, I–IV, Roma 1891–1911
- Nutt* = Nutt, G., A Middlehill Ms. of Cicero, Academy 27, 1885, 332–333
- Orelli* cf. consp. edit.
- Ostermann* = Ostermann, Chr., Zu Cicero (Philipp. 1, 14, 35), Phil. 14, 1859, 33
- Pasoli* = Pasoli, E., Criticae et grammaticae animaduersiones in Philippicam Ciceronis XIV, Latin. 4, 1956, 247–256
–, Criticae et grammaticae animaduersiones in Philippi-cam Ciceronis IV, Latin. 5, 1957, 187–195
–, Note al testo delle Filippiche, Ciceroniana 2, 1960, 149–155
–, Censura editionis a Boulanger et Willeumier curatae, RFIC 89, 1961, 429–433
–, In Philippicarum Ciceronis textum constituendum cri-tica exquisita, Latin. 12, 1964, 26–40
- Pease* = M. Tulli Ciceronis de diuinatione libri duo, ed. by A. S. Pease, Univ. of Illinois Stud. in Lang. and Lit. 6 (1920); 8 (1923); repr. anast. Darmstadt 1963
- Pellegrin* = Pellegrin, E., Les manuscrits classiques latins de la Biblio-thèque Vaticane. Tome I: Fonds Archivio San Pietro à Ottoboni, Paris 1975
- Peskett* = M. Tulli Ciceronis oratio Philippica secunda, with Intro-duction and Notes by A. G. Peskett, Cambridge 1887
- Peter* = Peter, C., Studien zur römischen Geschichte, Phil. 8, 1853, 425–438

CONSPECTVS LIBRORVM

- Pluygers* = Pluygers, W. G., *Lectiones Tullianae*, Mnem. 11, 1862, 47–61. 145–164. 267–290
- Rau* = Rau, S. I. E., *Variarum lectionum liber ad Ciceronis orationes pertinens*, Lugd. Bat. 1834
- Reynolds* = Reynolds, L. D. – Wilson, N. G., *Copisti e filologi*, Padova 1973²
- Rizzo* = Rizzo, S., *Il lessico filologico degli umanisti*, Roma 1973
- Roell* = Roell, H., *Zu griechischen und lateinischen Schriftstellern*, W. Cl. Ph. 28, 1912, 1324–1325
- Rose* = Rose, V., *Verzeichnis der lateinischen Handschriften der königlichen Bibliothek zu Berlin. I: Die Meerman-Handschriften des Sir Thomas Phillipps*, Berlin 1893
- Sabbadini Cart.* = Sabbadini, R., *Carteggio di Giovanni Aurispa*, Roma 1931
- Sabbadini Nuov. ric.* = –, *Le scoperte dei codici latini e greci ne' secoli XIV e XV. Nuove ricerche*, Firenze 1914 (1967²)
- Sabbadini Scop.* = –, *Le scoperte dei codici latini e greci ne' secoli XIV e XV*, Firenze 1905 (1967²)
- Sabbadini St. e crit.* = –, *Storia e critica di testi latini*, Padova 1971²
- Sauppe* = Sauppe, H., *Censura J. Klein (vide supra)*, Gött. Gel. Anz. 1866, 1579–1587 (= *Ausgew. Schr.*, Berlin 1896, 468–473)
- Schelle* = Schelle, E. E., *Beiträge zur Geschichte des Todeskampfes der römischen Republik*, Progr. d. Annenschule Dresden-Altstadt 1891
- F. W. Schmidt* = Schmidt, F. W., *Zu Cicero*, J. Cl. Ph. 109, 1874, 740–744
- P. L. Schmidt* = Schmidt, P. L., *Die Überlieferung von Ciceros Schrift „De legibus“*, München 1974
- Schöll* = Schöll, F., *Über die Haupthandschrift von Ciceros Philippiken nebst Bemerkungen zu Stellen dieser Reden*, Sitzungsber. Heidelb. Akad. Wiss., Philos.-hist. Kl. 1918. 4 cf. consp. edit.
- Schöll edit.* cf. consp. edit.
- Schütz* cf. consp. edit.
- Schwarz* = Schwarz, H., *Miscellanea philologa*, Diss. Lipsiens. 1878
–, *Über den Harleianus 2682 des Cicero*, Phil. 54, 1895, 163–177
- Sh. B. Att.* = Shackleton Bailey, D. R., *Cicero's Letters to Atticus*, I–VI, Cambridge 1965–1967
- Sommer* = Sommer, F., *Handbuch der lateinischen Laut- und Formenlehre*, Heidelberg 1948²
- Stadter* cf. s. u. Ullman
- Stangl* = Stangl, T., *Tulliana et Mario-Victoriana*, Progr. d. Luitpold-Gymn. München 1888
- Sternkopf* = Sternkopf, W., *Die Verteilung der römischen Provinzen vor dem Mutinensischen Kriege*, Herm. 47, 1912, 321–401
–, *Zur 11. Philippischen Rede Ciceros*, W. Cl. Ph. 32, 1916, 879. 913
–, *Zur 12. Philippischen Rede Ciceros*, W. Cl. Ph. 33, 1917, 400–406
- Sternkopf I* = Ciceros ausgewählte Reden. VIII Band. Die 3., 4., 5. u. 6. Philippische Rede, erkl. v. W. Sternkopf, Berlin 1912
- Sternkopf II* = Ciceros ausgewählte Reden. IX Band. Die 7., 8., 9. u. 10. Philippische Rede, erkl. v. W. Sternkopf, Berlin 1913
- Ströbel* = Ströbel, Ed., *Zur Handschriftenkunde einiger Reden Ciceros*, Blätt. Bayer. Gymn. 20, 1899, 381–386

CONSPECTVS LIBRORVM

- Stürenburg* = Stürenburg, R., *Corrupti aliquot Aeschyli, Ciceronis, Taciti loci emendantur*, Progr. Hildburghausen 1847
- Sydow* = Sydow, R., *Kritische Beiträge zu Ciceros Reden*, Phil. 92, 1937, 223–238
- Sydow* –, *Kritische Beiträge zu Ciceros Reden*, Rh. Mus. 91, 1942, 353–365
- , *Kritische Beiträge zu Ciceros Reden*, Rh. Mus. 92, 1943, 184–188
- , *Kritische Beiträge zu Ciceros Reden*, Rh. Mus. 93, 1944, 281–284. 381–383
- Tonelli* = Tonelli, T., *Poggii Epistolae*, I, Firenze 1832
- Traube* = Traube, L., *Vorlesungen und Abhandlungen*, hrsg. v. F. Boll, I, München 1909
- Ullman Hum.* = Ullman, B. L., *The Humanism of Coluccio Salutati*, Padova 1963
- Ullman Libr.* = Ullman, B. L. – Stadter, P. A., *The Public Library of Renaissance Florence*, Padova 1972
- Ullman Orig.* = Ullman, B. L., *The Origin and Development of Humanistic Script*, Roma 1960
- Urlichs* = Urlichs, L., *Zu Cic. Philipp. I*, 9, 21, Eos 2, 1866, 203
- Ursinus* = cf. consp. edit.
- Vahlen Opusc.* = Vahlen, J., *Opuscula academica*, I–II, Leipzig 1907–1908
- Victorius* cf. consp. edit. s. u. Camerarius
- Watt* = Watt, W. S., *Notes on Cicero, Ad Atticum 1 and 2*, Cl. Q. 56, 1962, 252–262
- cf. sub praefationis fine
- Weber* = Weber, H., *Coniecturae Tullianae*, Gymn.-Progr. Weimar 1871
- Wernsdorf* cf. consp. edit.
- Wilson* cf. s. u. Reynolds
- Wölfflin Ausgew. Schr.* = Wölfflin, E., *Ausgewählte Schriften*, hrsg. v. G. Meyer, Leipzig 1933
- Wuilleumier* cf. consp. edit. s. u. Boulanger
- Zielinski Claus.* = Zielinski, T., *Das Clauselgesetz in Ciceros Reden*, Leipzig 1904

SIGLA

- V** = cod. tabularii Basilicae Vaticanae H. 25, saec. IX
b = cod. Bernensis 104, saec. XIII–XIV
c = familia Colotiana, i. e. codicum Paris. Lat. 5802 (saec. XIII), Paris. Lat. 6602 (saec. XIII), Berolin. Phill. 1794 (olim 201, saec. XII) consensus
n = cod. Vossianus Latinus O 2, saec. X–XI
s = cod. Vaticanus Latinus 3228, saec. X
t = cod. Monacensis 18787 (olim Tegernseensis 787), saec. XI
v = cod. Vaticanus Latinus 3227, saec. XII
D = codicum **b****e****n****s****t****v** consensus
Cus. = cod. Nicolai Cusani, saec. XII, excerpta quaedam continens
ς = codd. deteriores

M. TVLLI CICERONIS

IN M. ANTONIVM

ORATIO PHILIPPICA PRIMA

Ante quam de republica, patres conscripti, dicam ea quae dicenda hoc 1
tempore arbitror, exponam uobis breuiter consilium et profectionis et
reuersionis meae. ego cum sperarem aliquando ad uestrum consilium
auctoritatemque rem publicam esse reuocatam, manendum mihi sta-
5 tuebam quasi in uigilia quadam consulari ac senatoria. nec uero usquam
discedebam nec a re publica deiciebam oculos ex eo die quo in aedem Tel-
luris conuocati sumus. in quo templo, quantum in me fuit, ieci funda-
menta pacis Atheniensiumque renouaui uetus exemplum; Graecum etiam
uerbum usurpauit quo tum in sedandis discordiis usa erat ciuitas illa,
10 atque omnem memoriam discordiarum obliuione sempiterna delendam
censui. praeclara tum oratio M. Antoni, egregia etiam uoluntas; pax 2
denique per eum et per liberos eius cum praestantissimis ciuibus confir-
mata est. atque his principiis reliqua consentiebant: ad deliberationes
eas quas habebat domi de re publica principes ciuitatis adhibebat; ad
15 hunc ordinem res optimas deferebat; nihil tum nisi quod erat notum
omnibus in C. Caesaris commentariis reperiatur; summa constantia
ad ea quae quaesita erant respondebat. num qui exsules restituti? unum 3

1—3 *Grill. Rhet. Lat. 604, 12* ante quam . . . meae || 2—3 *Non. 222, 13—14; 299,*
9—10 exponam . . . meae || 5—6 *Non. 289, 3—4* nec . . . oculos

1 dicam patres conscripti *Grill.* || 2 breuiter *om. Grill.* | et¹ *om. n, Non., Grill.* ||
3 regressionis *Non.*; sed cf. § 7 nunc reuersionis . . . breuiter exponam, *Att. 16, 7, 5*
quam ualde ille reditu, uel potius reuersione mea laetatus || 8 renouaui *Vcus. bns v*
reuocaui et || 9 quod *ent v* | discordiis usa erat] discordauerat *e* discors erat *n*
discordiis erat *tv* || 13 principiis his *nv* || 15 referebat *Ernesti dub.*; cf. 2, 83. 113;
Mil. 65 et quae fuisse disputant *Halm-Laubmann 40, King-Clark 2, Denniston 66* ||
15—16 nisi . . . omnibus *om. D* || 16 reperiatur *Krafft* (*non inscite: cf. enim adhi-*
bebat . . . deferebat . . . respondebat . . . aiebat); reperiatur *prob. Luterbacher Zeit-*
schr. Gymn. 1884, 171; uide etiam Schöll 21 et cf. contra C. F. W. Müller p. C („sa-
pienter credo omnes hanc emendationem . . . aspernatos esse“) | summa cum dignitate
constantia *D* (constantia ex substantia *t²*); quod iure refellit *Ernesti 1346* („dignitas
est glossa constantiae“) || 17 num . . . restituti] nunc (*corr. V²*) . . . restituit *V¹*

aiebat, praeterea neminem. num immunitates datae? 'nullae' respondebat. adsentiri etiam nos Ser. Sulpicio, clarissimo uiro, uoluit, ne qua tabula post Idus Martias ullius decreti Caesaris aut benefici figeretur.

2 Multa praetereo eaque praeclara; ad singulare enim M. Antoni fac-
 4 tum festinat oratio. dictaturam, quae iam uim regiae potestatis obsede-
 rat, funditus ex re publica sustulit; de qua ne sententias quidem dixi-
 mus. scriptum senatus consultum quod fieri uellet attulit, quo recitato
 auctoritatem eius summo studio secuti sumus eique amplissimis uerbis
 per senatus consultum gratias egimus. lux quaedam uidebatur oblata
 non modo regno, quod pertuleramus, sed etiam regni timore sublato,
 magnumque pignus ab eo rei publicae datum, se liberam ciuitatem esse
 uelle, cum dictatoris nomen, quod saepe iustum fuisset, propter perpe-
 tuae dictaturae recentem memoriam funditus ex re publica sustulisset.
 liberatus periculo caedis paucis post diebus senatus; uncus impactus
 est fugitiuo illi qui in Mari nomen inuaserat. atque haec omnia communi-
 ter cum conlega; alia porro propria Dolabellae quae, nisi conlega afuisset,
 credo eis futura fuisse communia. nam cum serperet in urbem infinitum
 malum idque manaret in dies latius, idemque bustum in foro facerent qui
 illam insepultam sepulturam effecerant, et cotidie magis magisque per-
 diti homines cum suis similibus seruis tectis ac templis urbis minitaren-
 tur, talis animaduersio fuit Dolabellae cum in audacis sceleratosque ser-
 uos, tum in impuros et nefarios liberos, talisque euersio illius exsecratae
 columnae ut mihi mirum uideatur tam ualde reliquum tempus ab illo
 uno die dissensisse.
 Ecce enim Kalendis Iuniis, quibus ut adessemus edixerant, mutata
 omnia: nihil per senatum, multa et magna per populum et absente po-

1 Non. 30, 13 num . . . datae || 10 Non. 385, 24-25 non modo . . . sublato ||
 14-15 Schol. Hor. Carm. 1, 35, 19 uncus . . . inuaserat || 18-19 Schol. Iuven. 1, 98
 qui illam . . . effecerat || 26- p. 3, 1 Arus. Gramm. VII 454, 4 et absentia . . . inuito

1 aiebat st | num . . . respondebat om. c | nullae respondebat om. bnstv
 nullas respondebat coni. Wesenberg Madvig || 4 ea quae clara sunt D (nisi
 quod eaque quod clara sunt v) eo quod clara sunt coni. Ant. Augustinus; cf.
 tamen Ernesti 1346 || 5 uim iam bcnsv | obsederat] obtinebat Ernesti dub. posse-
 derat Hirschfelder; cf. tamen ThLL IX 2, 223, 38-43 || 6 qua] qua re c (cf. Kluss-
 mann 1 sqq.) quo Stangl; sed uox dictatura simul audienda est || 9 oborta Ernesti;
 cf. ThLL IX 2, 500, 5 || 10 quod pertuleramus om. Non. || 12 funestum Campe inius-
 tum Hammer; cf. Tac. Ann. 1, 1 dictaturae ad tempus sumebantur et King-Clark 3 ||
 14 c(a)edis periculo D || 14.15 unctus (uncus s) in paucis est nsv || 15 est om. Schol.
 Hor. | c. mari bnst, Schol. Hor. || 16 afuisset] fuisset V¹ (corr. V²) || 17 in urbe bet;
 cf. Ouid. Met. 12, 13-14; Trist. 3, 10, 30; Rem. 105; Mart. 1, 78, 2 || 20 suis VD corr.
 Angelius | minarentur D; sed cf. e. g. 2, 110; 11, 37 || 22 in om. Vn¹ (add. n²) v | im-
 puros] impios Mittermayer dub.; cf. tamen 12, 25 homine impuro nefarioque, Verr. 1,
 69, Har. resp. 28 | et in nefarios V | illius om. nsv || 24 uno die] primo die Ernesti
 unico die Campe; tradita iure deff. Halm-Laubmann 41, qui § 31 conferunt || 25 edi-
 xerat t, fort. recte; simul audi tamen Antonius et Dolabella

pulo et inuito. consules designati negabant se audere in senatum uenire; patriae liberatores urbe carebant ea cuius a ceruicibus iugum seruire deiecerant, quos tamen ipsi consules in contionibus et in omni sermone laudabant. ueterani qui appellabantur, quibus hic ordo diligentissime
 5 cauerat, non ad conseruationem earum rerum quas habebant, sed ad spem nouarum praedarum incitabantur. quae cum audire mallem quam uidere haberemque ius legationis liberum, ea mente discessi ut adessem Kalendis Ianuariis, quod initium senatus cogendi fore uidebatur.

Exposui, patres conscripti, profectionis consilium: nunc reuersionis,
 10 quae plus admirationis habet, breuiter exponam. cum Brundisium iterque illud quod tritum in Graeciam est non sine causa uitauissem, Kalendis Sextilibus ueni Syracusas, quod ab ea urbe transmissio in Graeciam laudabatur: quae tamen urbs mihi coniunctissima plus una me nocte cupiens retinere non potuit. ueritus sum ne meus repentinus ad meos ne-
 15 cessarios aduentus suspicionis aliquid adferret, si essem commoratus. cum autem me ex Sicilia ad Leucopetram, quod est promunturium agri Regini, uenti detulissent, ab eo loco conscendi ut transmitterem; nec ita multum prouectus, reiectus Austro sum in eum ipsum locum unde conscenderam. cumque intempesta nox esset mansissemque in uilla P. Va-
 20 leri, comitis et familiaris mei, postridieque apud eundem uentum expectans manerem, municipales Regini complures ad me uenerunt, ex eis quidam Roma recentes: a quibus primum accipio Antoni contionem, quae mihi ita placuit ut ea lecta de reuersione primum coeperim cogitare. nec ita multo post edictum Bruti adfertur et Cassi, quod quidem mihi,
 25 fortasse quod eos plus etiam rei publicae quam familiaritatis gratia diligo, plenum aequitatis uidebatur. addebant praeterea — fit enim plerumque ut ei qui boni quid uolunt adferre adfingant aliquid quo faciant id quod nuntiant laetius — rem conuenturam: Kalendis Sextilibus senatum fre-

4-5 *Arus. Gramm. VII 488, 24-25* ueterani . . . cauerat || 13-14 *Arus. Gramm. VII 499, 25-26* plus . . . potuit || 21-22 *Arus. Gramm. VII 505, 23* ex his . . . recentes

1 se audere negabant *ns v* || 3 et in contionibus *D* || 4 qui appellantur et qui appellabantur *om. Arus., del. Ernesti* appellabantur (*del. qui*) post habebant *transl. Hirschfelder*; qui appellabantur *sc. ab Antonio, ut ostendunt Fam. 11, 2; Att. 14, 21, 2; 15, 4, 4: cf. Long 461, Denniston 73; aliter interpretantur Halm-Laubmann 42, King-Clark 4* || 5 cauerant *V¹ (sup. timebant V²)* timebat cauerat *stv²* timebat cauerant *v¹* || 7 liberae *Beroaldus, fort. recte: cf. Cic. Leg. agr. 2, 45; Flacc. 86; Att. 15, 11, 4; Fam. 12, 21 aliaque exempla ap. ThLL VII 2, 1102, 36-50* || 12 ab urbe ea *D* || 13-14 nocte cupiens me retinere *Arus.* || 17-18 transmitterem . . . Austro] transmitteremus austro *V¹* nec ita multum si coniunctus proiectus *add. in mg. V²* || 22 m. antoni *D* || 27 quo] quod *Vnt; de sententia cf. Vahlen Opusc. I 205* || 28 Kal. Sept. *Halm* Sextilibus *del. Madvig, probb. Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 113, King-Clark 6; cf. tamen Cic. Att. 16, 7, 1 et Sh. B. Att. VI 292* | senatum frequentem *om. V¹ (add. V²)*

quentem fore; Antonium, repudiatis malis suasoribus, remissis prouinciis Galliis, ad auctoritatem senatus esse rediturum.

- 4 Tum uero tanta sum cupiditate incensus ad reditum ut mihi nulli ne-
9 que remi neque uenti satis facerent, non quo me ad tempus occurrurum non putarem, sed ne tardius quam cuperem rei publicae gratularer. atque 5
ego celeriter Veliam deuectus Brutum uidi, quanto meo dolore non dico: turpe mihi ipsi uidebatur in eam urbem me audere reuerti ex qua Brutus cederet, et ibi uelle tuto esse ubi ille non posset. neque uero illum simili-
liter atque ipse eram commotum esse uidi: erectus enim maximi et pulcherrimi facti sui conscientia nihil de suo casu, multa de uestro quere- 10
batur. exque eo primum cognoui quae Kalendis Sextilibus in senatu fuisset L. Pisonis oratio: qui quamquam parum erat — id enim ipsum a Bruto audieram — a quibus debuerat adiutus, tamen et Bruti testimo-
nio — quo quid potest esse grauius? — et omnium praedicatione quos postea uidi magnam mihi uidebatur gloriam consecutus. hunc igitur ut 15
sequerer properaui quem praesentes non sunt secuti, non ut proficerem aliquid — nec enim sperabam id nec praestare poteram —, sed ut, si quid mihi humanitus accidisset — multa autem impendere uidentur praeter naturam etiam praeterque fatum —, huius tamen diei uocem testem rei publicae relinquerem meae perpetuae erga se uoluntatis. 20
- 11 Quoniam utriusque consili causam, patres conscripti, probatam uobis esse confido, prius quam de re publica dicere incipio, pauca querar de hesterna M. Antoni iniuria: cui sum amicus, idque me non nullo eius
5 officio debere esse prae me semper tuli. quid tandem erat causae cur die hesterno in senatum tam acerbe cogerer? solusne aberam, an non saepe 25
minus frequentes fuistis, an ea res agebatur ut etiam aegrotos deferri oporteret? Hannibal, credo, erat ad portas aut de Pyrrhi pace agebatur,

15—20 *Gell.* 13, 1, 1 hunc . . . uoluntatis || 18—19 *Seru. ad Verg. Aen.* 4, 653; *Lact. Plac. ad Stat. Theb.* 3, 205 multa . . . fatum || 27 *Schol. Lucan.* 1, 30; 3, 159 Hannibal . . . agebatur

1 reputatis *bct* || 1.2 galliis prouinciis *nsv* || 5 non *om.* *D.* *del. Bake* || 8 non posset *om.* *V¹* (*add. V²*) non esset *coni. Halm dub. in app.* || 9 esse] ipse *estv* | et] atque *nsv* ac *edd.*, *V* *perperam collato* || 11 exque eo] ex quo *D* || 16 quem *om.* *V¹* q. *sup. V²* | quem praesentes dixit pro populo praesentes non sunt secuti *tv* || 17 neque enim *D.* *Gell.* | praestare] sperare *Pluygers*; *sed tradita tuetur Gellius* || 18 autem impendere] mihi imminere *Seru.* | uidentur *V.* *Gell.*, *Lact. Plac.* uidebantur *D.* *Seru.* (*prob. Ernesti 1349*) || 19 etiam *V.* *Gell.*, *Lact. Plac.* *om.* *D.* *Seru.* | factum *tv* | tamen *om.* *D.* *Gell.*; *sed cf. King-Clark 7* || 22 confido etiam *V¹* (*etiam del. V²*) || 22—25 querar . . . acerbe] quaerar *hs* (*i. e. hic supple*) de hesterna in senatum tam acerbe *V¹*; *reliqua* (de hesternam antonii . . . cur) *suppl. V² in imo folio*; *de lacuna cf. Clark Desc.* 192 || 23 *M. om. V²* || 24 esse *del. Ernesti* || 24, 25 die hesterno in senatum] in senatum (-u s) hesterno (externo *bt*) die *D corr. Halm in app.*, *codicis V uestigiis nisus* | die hesterno *del. Kayser* || 26 deferre *V* || 27 aut] aut etiam *Schol. Lucan.* 3, 159 | pyrrhi *om. V¹* (*add. V²*)

ad quam causam etiam Appium illum et caecum et senem delatum esse memoriae proditum est. de supplicationibus referebatur, quo in genere 12 senatores deesse non solent: coguntur enim non pignoribus, sed eorum de quorum honore agitur gratia; quod idem fit, cum de triumpho refer-
 5 tur. ita sine cura consules sunt ut paene liberum sit senatori non adesse. qui cum mihi mos notus esset cumque e uia languerem et mihimet displicerem, misi pro amicitia qui hoc ei diceret. at ille uobis audientibus cum fabris se domum meam uenturum esse dixit. nimis iracunde hoc quidem et ualde intemperanter! cuius enim malefici tanta ista poena est
 10 ut dicere in hoc ordine auderet se publicis operis disturbaturum publice ex senatus sententia aedificatam domum? quis autem umquam tanto damno senatorem coegit? aut quid est ultra pignus aut multam? quod si scisset quam sententiam dicturus essem, remisisset aliquid profecto de seueritate cogendi. an me censetis, patres conscripti, quod uos inuiti se-
 15 cuti estis, decreturum fuisse ut parentalia cum supplicationibus miscerentur, ut inextinguibiles religiones in rem publicam inducerentur, ut decernerentur supplicationes mortuo? nihil dico cui. fuerit ille L. Brutus qui et ipse dominatu regio rem publicam liberauit et ad similem uirtutem et simile factum stirpem iam prope in quingentesimum annum propagauit;
 20 adduci tamen non possem ut quemquam mortuum coniungerem cum deorum immortalium religione, ut, cuius sepulcrum [n]usquam exstet ubi parentetur, ei publice supplicetur. ego uero eam sententiam dixissem ut me aduersus populum Romanum, si qui accidisset grauior rei publicae casus, si bellum, si morbus, si fames, facile possem defendere; quae par-
 25 tim iam sunt, partim timeo ne impendeant. sed hoc ignoscant di immortales uelim et populo Romano qui id non probat, et huic ordini qui decreuit inuitus.

Quid? de reliquis rei publicae malis licetne dicere? mihi uero licet et 14 semper licebit dignitatem tueri, mortem contemnere. potestas modo

17-19 Schol. Lucan. 7, 589 fuerit ille . . . propagauit; cf. etiam Schol. Lucan. 5, 207 Brutus, cuius Tullius in Philippicis meminit

4 quorum de D || 7 hoc ediceret D || 7-8 audientibus . . . se om. V¹ (suppl. V²) || 9 tanta] ita t om. b¹ensv | esset Weber || 17 mortuorum D (nisi quod monstruorum v), prob. Ernesti 1350; cf. tamen Halm-Laubmann 46, qui Cic. Cat. 3, 15 supplicatio dis immortalibus conferunt | cui] qui Vb¹ (corr. b²)st | cuius n | L. Brutus] brutus V | licet brutus Schol. Lucan.; cf. tamen 2, 26 et Schöll 21 || 18 regio dominatu nsv || 19 et stirpem prope quingentesimum Schol. Lucan. | iam prope in] prope in cb² in prope b¹n in prope in sv in t; de iam prope cf. Hand Turs. III 135sq. || 21 deorum om. V; del. Ernesti 1350, cuius sententia mortuus et immortales opponuntur | nusquam Venstv, frustra deff. Mittermayer I 15, Carcopino II 154 adn. 3; sed cf. Madvig Opusc. 164sq., Boulanger-Wuilleumier I 50 adn. 5 || 22 dixissem patres conscripti enstv || 23 populum Romanum] rem publicam V | si quis ev | si quid t || 26 id om. nstv || 28 mihi dicere t | uero VCus. uerum D

- ueniendi in hunc locum sit: dicendi periculum non recuso. atque utinam, patres conscripti, Kalendis Sextilibus adesse potuissem! non quo profici potuerit aliquid, sed ne unus modo consularis, quod tum accidit, dignus illo honore, dignus re publica inueniretur. qua quidem ex re magnum accipio dolorem, homines amplissimis populi Romani beneficiis usos 5 L. Pisonem ducem optimae sententiae non secutos. idcircone nos populus Romanus consules fecit ut in altissimo gradu dignitatis locati rem publicam pro nihilo haberemus? non modo uoce nemo L. Pisoni consulari 15 sed ne uultu quidem adsensus est. quae, malum, est ista uoluntaria seruitus? fuerit quaedam necessaria; neque ego hoc ab omnibus eis desidero 10 qui sententiam consulari loco dicunt: alia causa est eorum quorum silentio ignosco; alia eorum, quorum uocem requiro. quos quidem doleo in suspicionem populo Romano uenire non metu, quod ipsum esset turpe, 7 sed alium alia de causa deesse dignitati suae. qua re primum maximas gratias et ago et habeo Pisoni, qui non quid efficere posset in re publica 15 cogitauit, sed quid facere ipse deberet. deinde a uobis, patres conscripti, peto ut, etiam si sequi minus audebitis [o]rationem atque auctoritatem meam, benigne me tamen, ut adhuc fecistis, audiatis.
- 16 Primum igitur acta Caesaris seruanda censeo, non quo probem — quis enim id quidem potest? — sed quia rationem habendam maxime arbitror pacis atque otii. uellem adesset Antonius, modo sine aduocatis — sed, ut opinor, licet ei minus ualere, quod mihi heri per illum non licuit — doceret me uel potius uos, patres conscripti, quem ad modum ipse Caesaris acta defenderet. an in commentariolis et chirographis et libellis se uno auctore prolatis, ne prolatis quidem sed tantum modo dictis, acta 25

9 *Aquil. Rhet. Lat.* 37, 3 quae . . . seruitus || 14–15 *Grill. Comment. p.* 38 *Martin* qua re . . . habeo

3 accidit *del. V*² || 7 amplissimoque *post altissimo add. V*² || 8 pisonis *bntv* | consularis *bntv*, *prob. Lutz* 7; *cf. tamen Clark, Cl. R.* 11, 1900, 403 || 10 quaedam] quibusdam *Campe* | *lac. post necessaria stat. Kayser* | neque] nec *D* | ergo *ns* || 11 loco consulari *nv* || 13 populo Romano uenire] peruenire *V*¹ (*corr. V*²) | non metu] non modo metus *V*; *ut recte contendit Cobet, Mnem. N. S.* 7, 1879, 114, *inter se opponuntur* non metu, sed alium alia de causa || 13–14 non . . . dignitati suae *del. Campe* || 14 primum *om. Grill.* || 14.15 gratias Pisoni maximas *Grill.* || 15 et habeo et ago *D*; *cf. 10, 1 et uide contra 3, 25, Marc. 33* | l. pisoni *D* | quisquam *post quid add. Reid* | efficere *om. n* | efficere posset *om. sv* || 17 orationem *VD corr. Gompertz, W. St.* 2, 1880, 143, *coll. Cic. Caecin. 51* orationem atque *del. Cobet; tradita frustra def. Pasoli, Latin.* 12, 1964, 27; *cf. contra Cic. Caec. 51, Acad. 1, 34; uide etiam Gantrelle, R. Ph.* 5, 1881, 191 || 18 fecistis adhuc *D* || 20 enim *ex enim cam V*² || 21 adessem *V*¹ | adesse *V*² | adesset *M. Halm; cf. tamen Schöll 15* || 22 licebat *D om. V* | licuit *add. V*² || 23 doceret *om. V*¹ (*add. V*²) || 24 se *del. C. F. W. Müller; cf. tamen King-Clark 10* || 25 prolatis ac ne prolatis *bct (prob. Campe, J. cl. Ph.* 91, 1865, 164) probatis ac ne prolatis *nsv* | prolatis <uel potius> ne *Cobet* | prolatis? ne *sic dist. Iw. Müller; cf. tamen Madvig Fin. 813, qui de ommissa copula Cic. Quinct. 89; Verr. 2, 4, 2; Deiot. 36; Lael. 97; Off. 2, 67; 3, 16 confert*

Caesaris firma erunt: quae ille in aes incidit, in quo populi iussa perpetuasque leges esse uoluit, pro nihilo habebuntur? equidem existimo nihil 17 tam esse in actis Caesaris quam leges Caesaris. an, si cui quid ille promisit, id erit fixum quod idem facere non potuit? ut multis multa promissa non
 5 fecit: quae tamen multo plura illo mortuo reperta sunt quam a uiuo beneficia per omnis annos tributa et data. sed ea non muto, non moueo: summo studio illius praeclara acta defendo. pecunia utinam ad Opis maneret! cruenta illa quidem, sed his temporibus, quoniam eis quorum
 10 est non redditur, necessaria. quamquam ea quoque sit effusa, si ita in actis fuit. ecquid est quod tam proprie dici possit actum eius qui togatus in 18 re publica cum potestate imperioque uersatus sit quam lex? quare acta Gracchi: leges Semproniae proferentur; quare Sullae: Corneliae. quid? Pompei tertius consulatus in quibus actis constitit? nempe in legibus. de Caesare ipso si quaereres quidnam egisset in urbe et in toga, leges multas
 15 responderet se et praeclaras tulisse, chirographa uero aut mutaret aut non daret aut, si dedisset, non istas res in actis suis duceret. sed haec ipsa concedo; quibusdam etiam in rebus coniuco; in maximis uero rebus, id est in legibus, acta Caesaris dissolui ferendum non puto.

Quae lex melior, utilior, optima etiam re publica saepius flagitata 8
 20 quam ne praetoriae prouinciae plus quam annum neue plus quam biennium consulares obtinerentur? hac lege sublata uidentur uobis posse Caesaris acta seruari? quid? lege quae promulgata est de tertia decuria nonne omnes iudiciariae leges Caesaris dissoluuntur? et uos acta Caesaris defenditis qui leges eius euertitis? nisi forte, si quid memoriae causa
 25 retulit in libellum, id numerabitur in actis et, quamuis iniquum et inutile sit, defendetur: quod ad populum centuriatis comitiis tulit, id in actis Caesaris non habebitur. at quae est ista tertia decuria? 'centurio- 20

1 *Arus. Gramm. VII 487, 14* quae . . . incidit || 7-8 *Arus. Gramm. VII 454, 3* pecunia . . . maneret || 10-18 *Victorin. De defin. 31 St.* et quid . . . non puto || 11-12 *Mart. Cap. Rhet. Lat. 467, 7-10* est quam . . . Corneliae (quid . . . actum *suppl. Halm*) || 24-27 *Victorin. De definit. 32 St.* nisi forte . . . non habebitur

3 si cui quod *ns* || 4 id erat *sv* | facere non] non facere *Muretus, probb. Ernesti 1352, Zielinski Claus. 213; sed de rhythmo* || 5 a *om. cnv* || 7 summo etiam studio praeclara illius *D* | ad opis *Ve, Arus.* ad opes *n¹sv* ad opus *tn²*; cf. 2, 93; 8, 26; *Att. 14, 14, 5; K.-St. I 232* || 8 quoniam] cum *nsu* || 12 cornelii *svV²* || 13 *cn. pompeii* *D* | consistit *v, Victorin.* | nempe *om. V¹* (*prob. Zielinski Claus. 213; cf. contra Mittermayer I 18*) *add. V²* || 13.14 a caesare *D* de Caesare *om. Victorin.* || 14 in urbem *V* | togam *Vn¹* (*corr. n²*) tota *s* totam *t* || 16 haec ipsa] ea ipsa (ea ipse *v*) *D, Victorin.* || 17 in rebus etiam *ntv* || 18 in legibus *e, Victorin.* (*prob. Klussmann 6-14*) in *om. Vbnstv* (*probb. K.-St. I 582, qui Cic. Fin. 4, 35, Inu. I, 41 conferunt*) id . . . legibus *del. Jordan* || 19 rei *p. Vben* || 20 neue] neu *ntv* || 21 posse *om. D* || 22 ea lege *D* | decuria iudicum *D* || 24 euer-tistis *bet* || 25 retulit *V¹D corr. V²* || 26 defenditur *Victorin.* || 27 est *om. V*

num' inquit. quid? isti ordini iudicatus lege Iulia, etiam ante Pompeia, Aurelia non patebat? 'census praefiniebatur' inquit. non centurioni quidem solum sed equiti etiam Romano; itaque uiri fortissimi atque honestissimi qui ordines duxerunt res et iudicant et iudicauerunt. 'non quaero' inquit 'istos: quicumque ordinem duxit, iudicet.' at si ferretis 5 quicumque equo meruisset, quod est lautius, nemini probaretis; in iudice enim spectari et fortuna debet et dignitas. 'non quaero' inquit 'ista: addo etiam iudices manipularis ex legione Alaudarum. aliter enim nostri negant posse se saluos esse.' o contumeliosum honorem eis quos ad iudicandum nec opinantis uocatis! hic enim est legis index ut ei res in tertia 10 decuria iudicent qui libere iudicare non audeant. in quo quantus error est — di immortales! — eorum qui istam legem excogitauerunt! ut enim quisque sordidissimus uidebitur, ita libentissime seueritate iudicandi sordis suas eluet laborabitque ut honestis decuriis potius dignus uideatur 9 quam in turpem iure coniectus. altera promulgata lex est ut et de ui et 21 maiestatis damnati ad populum prouocent, si uelint. haec utrum tandem lex est an legum omnium dissolutio? quis est enim hodie cuius intersit istam legem †manere†? nemo reus est legibus illis, nemo quem futurum putemus: armis enim gesta numquam profecto in iudicium uocabuntur. 'at res popularis.' utinam quidem aliquid uelletis esse populare! omnes 20 enim iam ciues de rei publicae salute una et mente et uoce consentiunt. quae est igitur ista cupiditas legis eius ferendae quae turpitudinem summam habeat, gratiam nullam? quid enim turpius quam qui maiestatem populi Romani minuerit per uim, eum damnatum iudicio ad eam ipsam 22 uim reuerti propter quam sit iure damnatus? sed quid plura de lege disputo? quasi uero id agatur ut quisquam prouocet: id agitur, id fertur ne quis omnino umquam istis legibus reus fiat. quis enim aut accusator tam amens reperietur qui reo condemnato obici se multitudini conductae uelit, aut iudex qui reum damnare audeat, ut ipse ad operas mercenna-

2-3 *Arus. Gramm. VII 499, 6-7 census . . . Romano*

1 etiam ante] etiamne D || 2 at ante census add. *Pluygers* || 3 honestissimi atque fortissimi D || 6 lautius] laudatius D; sed cf. *Cic. Fin. 5, 90, Off. 2, 52, Fam. 15, 14, 4, ThLL VII 2, 1055, 39sq.* || 10 ut ei] uti V ut hi(i) bēsv | res om. bēntv || 11.12 est error nsv honor (horror t²) est t¹ || 15 turpe en¹ turpi n² | et¹ om. enstv, fort. recte: cf. *Denniston 86* || 16 maiestates V de maiestate bēnst maiestate v corr. *Halm*; cf. *K.-St. I 465* | haec VCus. haecum en¹s¹ (corr. n²s²) v haec cum bt || 18 manere V uenire D ualere *Orelli* (*prob. Zielinski Claus. 213*) sanciri *Halm* habere *Jordan* auere *Urlichs* emanari *Kraffert* emanare *Schöll in app. uigere Boyancé*; cruces ponere malo, cum lex nondum lata sit, sed tantum promulgata: de re cf. *Halm-Laubmann 132, Long 469* | legibus illis] istis (istius b) legibus D (cf. l. 27); uide *King-Clark 13* || 20 at res popularis] ad res populares (popularis V²) V¹ D corr. *Naugerius* | esse del. *Eberhard*; cf. contra *Zielinski Claus. 213* || 25 uim om. nsv || 28 obici se] obicere V¹ obicere se V²

rias statim protrahatur? non igitur prouocatio ista lege datur, sed duae
 maxime salutare leges quaestionesque tolluntur. quid est aliud hortari
 adolescentis ut turbulenti, ut seditiosi, ut perniciosi ciues uelint esse?
 quam autem ad pestem furor tribunicus impelli non poterit his duabus
 5 quaestionibus de ui et maiestate sublati? quid, quod obrogatur legibus 23
 Caesaris, quae iubent ei qui de ui itemque ei qui maiestatis damnatus sit
 aqua et igni interdici? quibus cum prouocatio datur, nonne acta Caesaris
 rescinduntur? quae quidem ego, patres conscripti, qui illa numquam
 probavi, tamen ita conseruanda concordiae causa arbitratus sum ut non
 10 modo, quas uiuus leges Caesar tulisset, infirmandas hoc tempore non
 putarem, sed ne illas quidem quas post mortem Caesaris prolatae esse et
 fixas uidetis. de exilio reducti a mortuo; ciuitas data non solum singulis 10
 sed nationibus et prouinciis uniuersis a mortuo; immunitatibus infinitis 24
 sublata uectigalia a mortuo. ergo haec, uno uerum optimo auctore, domo
 15 prolata defendimus: eas leges quas ipse nobis inspectantibus recitauit,
 pronuntiauit, tulit, quibus latis gloriabatur eisque legibus rem publicam
 contineri putabat, de prouinciis, de iudiciis, eas, inquam, Caesaris leges
 nos qui defendimus acta Caesaris euertendas putamus? ac de his tamen 25
 legibus quae promulgatae sunt saltem queri possumus: de eis quae iam
 20 latae dicuntur ne illud quidem licuit. illae enim sine ulla promulgatione
 latae sunt ante quam scriptae.

Quaero autem quid sit cur aut ego aut quisquam uestrum, patres con-
 scripti, bonis tribunis plebi leges malas metuat. paratos habemus qui
 intercedant, paratos qui rem publicam religione defendant: uacui metu
 25 esse debemus. 'quas tu mihi' inquit 'intercessionem, quas religiones?' eas
 scilicet quibus rei publicae salus continetur. 'neglegimus ista et nimis
 antiqua ac stulta ducimus: forum saepietur; omnes clauduntur aditus;
 armati in praesidiis multis locis conlocabuntur.' quid tum? quod ita erit 26
 gestum, id lex erit? et in aes incidi iubebitis, credo, illa legitima: CONSVLES

6-7 *Arus. Gramm. VII 469, 3-4* quae iubent . . . damnatus sit; *VII 481, 1-2*
 iubent . . . interdici || 24-25 *Arus. Gramm. VII 514, 11* uacui . . . debemus ||
 29 *Arus. Gramm. VII 487, 15* et . . . iubebitis

2 hortaria V¹ adhortari D corr. V² || 4 ad rei p. pestem D, prob. Ernesti 1354;
 cf. contra Halm-Laubmann 53 || 5 de ui et de maiestate D de ui et maiestatis
 Halm (fort. recte; cf. enim § 21, King-Clark 14) del. Cobet || 6 ei qui² om. V | ma-
 iestates V || 9 tamen om. D; cf. 8, 19, K.-St. II 295 || 10 caesar leges consv ||
 12 multi post reducti add. Eberhard || 13 a mortuo om. ns; cf. tamen Zielinski
 Claus. 213 et Halm-Laubmann 53, qui de triplici a mortuo 2, 55 Antonius . . . Anto-
 nius . . . Antonius conferunt || 14 uerum] uiro D; sed cf. King-Clark 14 || 15 nobis]
 nouos V¹ (corr. V²) uobis Naugerius | promulgauit ante recitauit add. O. Müller ||
 17 continere D (corr. v²) || 18 uertendas D | putabimus h¹ (corr. h²) n (prob. Ernesti
 1355) putauimus stv || 19 iam] tam hcs || 20 illud om. V¹ (add. V²) id Halm dub.
 in app. | sine ulla] nulla D || 22 quaero] quae ns || 23 bonus bentv | plebis V² ||
 28 multis in locis nv || 29 uidebitis bet

POPVLVM IVRE ROGAVERVNT — hocine a maioribus accepimus ius rogandi?
 — POPVLVSQVE IVRE SCIVIT. qui populus? isne qui exclusus est? quo
 iure? an eo quod ui et armis omne sublatum est? atque haec dico de fu-
 turis, quod est amicorum ante dicere ea quae uitari possint: quae si
 facta non erunt, refelletur oratio mea. loquor de legibus promulgatis, de
 quibus est integrum uobis; demonstro uitia: tollite! denuntio uim, arma:
 remouete!

11 Irasci quidem uos mihi, Dolabella, pro re publica dicenti non oportebit.
 27 quamquam te quidem id facturum non arbitror — noui facilitatem
 tuam — ; conlegam tuum aiunt in hac sua fortuna quae bona ipsi uidetur
 — mihi, ne grauius quippiam dicam, auorum et auunculi sui consulatum
 si imitaretur, fortunatior uideretur — : sed eum iracundum audio esse fac-
 tum. uideo autem quam sit odiosum habere eundem iratum et armatum,
 cum tanta praesertim gladiatorum sit impunitas: sed proponam ius, ut opi-
 nor, aequum, quod M. Antonium non arbitror repudiaturum. ego, si
 quid in uitam eius aut in mores cum contumelia dixerō, quo minus mihi
 inimicissimus sit non recusabo; sin consuetudinem meam quam in re
 publica semper habui tenuero, id est si libere quae sentiam de re publica
 dixerō, primum deprecor ne irascatur; deinde, si hoc non impetro, peto
 ut sic irascatur ut ciui. armis utatur, si ita necesse est, ut dicit, sui
 defendendi causa: eis qui pro re publica quae ipsis uisa erunt dixerint
 28 ista arma ne noceant. quid hac postulatione dici potest aequius? quod si,
 ut mihi a quibusdam eius familiaribus dictum est, omnis eum quae habe-
 tur contra uoluntatem eius oratio grauiter offendit, etiam si nulla inest
 contumelia, feremus amici naturam. sed idem illi ita mecum: 'non idem
 tibi aduersario Caesaris licebit quod Pisoni socero', et simul admonent
 quiddam quod cauebimus: 'nec erit iustior in senatum non ueniendi mor-
 bi causa quam mortis.'

12 Sed per deos immortalis! — te enim intuens, Dolabella, qui es mihi
 29 carissimus, non possum utriusque uestrum errorem reticere — : credo 30

26–27 *Arus. Gramm. VII 488, 22–23 et . . . cauebimus*

1 hocine] hoc enim DV² || 3 ego haec enst^v ego hoc b || 6.7 uim: arma remo-
 uete *dist. c* (cf. *tamen l. 6 demonstro uitia: tollite; uide supra ui et armis et cf.*
Schöll 22) uim arma, remouete *dist. Poggius* || 8 uos quidem D | dicenti om. s¹
 (add. s²) t | oportebat V¹ (corr. V²) || 9 noui enim benv || 10 tum aiunt V¹ (corr.
 V²) || 11–12 *dist. Aubert* || 12 esse om. D, *prob. Zielinski Claus. 213; sed de clausula*
ditrochaica cf. Fraenkel Les. 15 || 13 iratum eundem D || 17 sin] si D | meam] eam
Kornitzer, quem Schöll et Wuilleumier perperam secuti sunt; cf. enim Pasoli, Latin.
12, 1964, 27 || 17–18 quam . . . habui om. V¹ (add. V²); cf. *Ernesti 1356* || 25 me-
 cum locuntur V; cf. *Lutz 35* || 27–28 *dist. Aubert* || 27 iustior (istior t) p. c. D ||
 29–30 qui . . . carissimus om. V¹ (add. V²); cf. *Clark, Cl. R. 14, 1900, 402* || 30 de
 utriusque uestrum errore D (*def. Zielinski Claus. 213*); cf. *tamen de structura K.-St. I*
264 et de clausula Fraenkel Les. 199

enim uos nobilis homines magna quaedam spectantis non pecuniam, ut
 quidam nimis creduli suspicantur, quae semper ab amplissimo quoque
 clarissimoque contempta est, non opes uiolentas et populo Romano mi-
 nime ferendam potentiam, sed caritatem ciuium et gloriam concupiuisse.
 5 est autem gloria laus recte factorum magnorumque in rem publicam me-
 ritorum, quae cum optimi cuiusque, tum etiam multitudinis testimonio
 comprobatur. dicerem, Dolabella, qui recte factorum fructus esset, nisi 30
 te praeter ceteros paulisper esse expertum uiderem. quem potes recordari
 in uita inluxisse tibi diem laetiolem quam cum expiato foro, dissipato
 10 concursu impiorum, principibus sceleris poena adfectis, <urbe incendio
 et caedis metu liberata> te domum recepisti? cuius ordinis, cuius generis,
 cuius denique fortunae studia tum laudi et gratulationi tuae se non ob-
 tulerunt? quin mihi etiam, quo auctore te in his rebus uti arbitrabantur,
 et gratias boni uiri agebant et tuo nomine gratulabantur. recordare,
 15 quaeso, Dolabella, consensum illum theatri, cum omnes earum rerum
 obliti propter quas fuerant tibi offensi significarent se beneficio nouo
 memoriam ueteris doloris abiecisse. hanc tu, P. Dolabella, — magno 31
 loquor cum dolore — hanc tu, inquam, potuisti aequo animo tantam
 dignitatem deponere?
 20 Tu autem, M. Antoni, — absentem enim appello — unum illum diem 13
 quo in aede Telluris senatus fuit non omnibus his mensibus quibus te
 quidam multum a me dissentientes beatum putant anteponis? quae
 fuit oratio de concordia! quanto metu senatus, quanta sollicitudine
 ciuitas tum a te liberata est cum conlegam tuum, depositis inimicitis,

5 *Isid. Orig.* 2, 30, 2 gloria . . . meritorum

4 concupisse **betvs**² concepisse **g**¹ || 5 est . . . laus] gloria est laus **Cus.** | ea est
 autem **bet** **V**² (*prob. Mittermayer I 19*) ea autem est **nsv** | et laus **DV**² ea laus
Clark dub. in app. | in rem publica **V** in re publica **Cus.** | meritorum **VCus.bnstv**
 fama meritorum **e**, *Isid.*; *prob. Clark, Cl. R. 14, 1900, 403, coll. Cic. Marc. 26, Sest.*
139, Inu. 2, 166; cf. tamen Schöll 22 || 8 praeter ceteros **om.** **D** || 9 tibi illuxisse
nsv || 10—11 urbe . . . liberata **om.** **V¹D** urbe incendio et tedis metu liberata **add.**
V² *corr. Faernus; cf. Cic. Fam. 9, 14, 8 liberasti igitur et urbem periculo et ciuita-*
tem metu, Clark Desc. 197, Cl. R. 14, 1900, 402 || 12 tulerunt **V** optarent **nsv** ||
 13 cum etiam mihi **n** cum etiam **s** cum mihi etiam **t** quin etiam **v** || 16 signifi-
 carunt **be** significauerunt **nsv** (*ut censet Halm, „uidetur significarent ferri posse,*
si explices: recordare qui consensus theatri fuerit, cum significarent“) | se **om.** **V** ||
 20 te **D** | enim **om.** **D** || 22 dissentientem **en** || 23 oratio tua *Muretus* | senatus
Ernesti ueteranis **V¹** ueterani **betV²** cetera **n** ueteri **s** ueteris **v** ueteris
 mali *Orelli* ueterum malorum *Halm* ueteris anni *Jeep* uestri animi *Weber* ue-
 teranorum *Weiske del. Manutius; ueterani defenditur a Boulanger et Wuilleu-*
mier I 71 adn. 4; cf. tamen Campe, J. cl. Ph. 91, 1865, 166, qui § 5 liberatus peri-
culo caedis paucis post diebus senatus confert, Clark Desc. 198 et de corruptelae
origine Clark in app. || 24 tum **om.** **nv** | cum conlegam tuum] tu collegam **bet**
 (*prob. Lutz 8sq., qui Cic. Tusc. 5, 5 confert*) tuum collegam (-a **v**) **nsv** | disposi-
 tis **n¹** (*corr. n²*) **st**

oblitus auspiciorum a te ipso augure populi Romani nuntiato(rum), illo primum die conlegam tibi esse uoluisti, tuus paruus filius in Capitolium a te missus pacis obses fuit! quo senatus die laetior, quo populus
 32 Romanus? qui quidem nulla in contione umquam frequentior fuit. tum denique liberati per uiros fortissimos uidebamur, quia, ut illi uoluerant, 5 libertatem pax consequbatur. proximo, altero, tertio, denique reliquis consecutis diebus non intermittebas quasi donum aliquod cotidie adferre rei publicae; maximum autem illud quod dictaturae nomen sustulisti. haec inusta est a te, a te, inquam, mortuo Caesari nota ad ignominiam sempiternam. ut enim propter unius M. Manli scelus decreto gentis 10 Manliae neminem patricium Manlium (Marcum) uocari licet, sic tu
 33 propter unius dictatoris odium nomen dictatoris funditus sustulisti. num te, cum haec pro salute rei publicae tanta gessisses, fortunae tuae, num amplitudinis, num claritatis, num gloriae paenitebat? unde igitur subito tanta ista mutatio? non possum adduci ut suspicer te pecunia captum. 15 licet quod cuique libet loquatur, credere non est necesse. nihil enim umquam in te sordidum, nihil humile cognoui. quamquam solent domestici deprauare non numquam; sed noui firmitatem tuam. atque utinam ut
 14 culpam, sic etiam suspicionem uitare potuisses! illud magis uereor ne ignorans uerum iter gloriae gloriosum putes plus te unum posse quam 20 omnis et metui a ciuibus tuis quam diligi malis. quod si ita putas, totam ignoras uiam gloriae. carum esse ciuem, bene de re publica mereri, laudari, coli, diligi gloriosum est; metui uero et in odio esse inuidiosum, de-
 34 testabile, imbecillum, caducum. quod uidemus etiam in fabula illi ipsi qui 'oderint, dum metuant' dixerit perniciosum fuisse. utinam, M. An- 25

15 Non. 253, 15–16 non possum . . . captum || 25 oderint dum metuant Acc. Trag. 203–204 R.³

1 auspiciorum a te ipso augure pronuntiate (pronuntiante V²)V¹ auspicia te ipso augure nuntiante D (prob. Ernesti 1357) auspici a te ipso augure p. R. nuntiati Madvig Opusc. 754 auspicia te ipso augure p. R. nuntiata Lutz, corr. Faernus; cf. 2, 79–83, Mittermayer I 21sq. || 2 primo bestv | tuus] tunc V licet tuus b K. tuus etv R. tuus ns cum tuus Halm, corr. s | in capitolio benv || 3, 4 populus Romanus om. V¹ (add. V²) || 4 in contione erat et || 5 per om. V || 6 consequbatur proxime. Altero Hasper | altero del. Cobet, cuius sententia proximus dies idem ualet ac sequens dies, ut ap. Cic. Tusc. 4, 30; cf. tamen Schöll 22 | denique om. D || 9 c. caesari bt | nota res Cus. || 11 suppl. Gulielmus || 13 te cum haec VCus. haec te cum D || 14 claritatis] (ciuium) caritatis Busche, coll. § 29 caritatem ciuium et gloriam | num gloriae DCus.V² om. V¹; cf. Schöll 22 || 16 enim om. Cus. || 17 in te . . . quamquam om. D (nisi quod tam sanctum est non b) || 21 quam diligi malis om. V, prob. Mittermayer I 22; cf. tamen Cic. Off. 2, 29 dum metui quam cari esse et diligi maluimus, Clark, Cl. R. 14, 1900, 402 et de lacunae origine Schöll 22sq. || 22 publica om. V¹ (add. V²) || 23 in] id sv | et detestabile V || 24 in fabulis ipsi illi D || 25 oderunt bn¹ (corr. n²)st | dixerint bstvn² dixerant n¹; cf. Lebreton 265 | M. om. nstv

toni, auum tuum meminisses! de quo tamen audisti multa ex me eaque saepissime. putasne illum immortalitatem mereri uoluisse, ut propter armorum habendorum licentiam metueretur? illa erat uita, illa secunda fortuna, libertate esse parem ceteris, principem dignitate. itaque, ut omit-
 5 tam res aui tui prosperas, acerbissimum eius supremum diem malim quam L. Cinnae dominatum, a quo ille crudelissime est interfectus.

Sed quid oratione te flectam? si enim exitus C. Caesaris efficere non 35 potest ut malis carus esse quam metui, nihil cuiusquam proficiet nec ualebit oratio. quem qui beatum fuisse putant, miseri ipsi sunt. beatus
 10 est nemo qui ea lege uiuit ut non modo impune sed etiam cum summa interfectoris gloria interfici possit. qua re flecte te, quaeso, et maiores tuos respice atque ita gubernare rem publicam ut natum esse te ciues tui gaudeant: sine quo nec beatus nec c[larus] nec †unctus† quisquam esse omni<no> potest.

15 Populi quidem Romani iudicia multa ambo habetis, quibus uo[bi]s non 15
 36 satis moueri permoleste fero. quid enim gladiatoribus clamores innumera-
 bilium ciuium? quid populi uersus? quid Pompei statuae plausus infi-
 niti, quid duobus tribunis plebis qui uobis aduersantur? parumne haec
 significant incredibiliter consentientem populi Romani uniuersi uolunta-
 20 tem? quid? Apollinarium ludorum plausus uel testimonia potius et iudi-
 cia populi Romani parum magna uobis uidebantur? o beatos illos qui, cum
 adesse ipsis propter uim armorum non licebat, aderant tamen et in me-
 dullis populi Romani ac uisceribus haerebant! nisi forte Accio tum plaudi
 et sexagesimo post anno palmam dari, non Bruto putabatis, qui ludis
 25 suis ita caruit ut in illo apparatissimo spectaculo studium populus Roma-

2 *Seru. pl. ad Verg. Aen. 4, 343* putasne . . . uoluisse

1 multa audiui ex me **bensv** multa ex me audisti **t** | eaque] aquae **V om. D**
 quam *coni. Muretus, corr. Faernus (prob. Mittermayer I 22)* || 2 putasne . . . uo-
 luisse *om. ns¹v¹ (add. s²v²)* || 4 cum ceteris **D**; cf. *King-Clark 19* || 5 diem supre-
 mum **nsv** | mallem **bensv** || 7 non] hoc non **bnst** || 8 cuiusdam **nstv** || 9 fuisse
om. t || 12 te *om. V¹ (add. V²)* || 13 clarus **VD corr. Clark, Cl. R. 14, 1900, 403, qui**
 § 33. 35; 2, 112 *confert*; uide etiam *Lutz 59* | nec unctus **V om. D** nec tutus *coni.*
Muretus (prob. Lutz 59) nec sanctus *Deycks* nec diuturnus *Mittermayer (coll. 2,*
 113) nec munitus *P. R. Müller* nec ullus *Ostermann* nec impunitus *Schanz* nec
 iucundus *Weber, prob. Clark, Cl. R. 14, 1900, 403, qui* § 37, *Sull. 62, Fin. 1, 51 con-*
fert; quibus exemplis addi possunt *Cluent. 202; Font. 47; Sest. 6; Fam. 1, 9, 24; 13,*
 1, 5; *Hor. Sat. 1, 5, 44; attamen, ut recte contendit Lutz 59, de coniunctione et neces-*
sitate amicorum inter se semper agitur | esse quisquam **D, prob. Lutz 60** || 14 omni
 potestate **V** potest **D** omnino potest. At *Deycks* omni potest parte *Schöll in*
app., corr. Muretus || 15 uos non] uobis non **V non hv² om. cnstv¹ corr. Poggius;
cf. Clark Desc. 192 || 16 quid enim? *dist. C. F. W. Müller* | gladiatorii **bent** gladi-
 atoris **s** gladiatorii **v** || 18 duobus] ii **Vc** his **n¹s** (cf. *Mittermayer I 23*) hi **vn²**
 u **t corr. Faernus** || 21 parum magna] praua (parua **t**) **D** | cum] quamquam *Halm* ||
 23 laudi **sv** || 24 non putabitis Bruto **cnstv** (putabitis et **V²**) non putabitis bru-
 to **b** || 25 studium suum **V²****

nus tribueret absenti, desiderium liberatoris sui perpetuo plausu et clamore leniret.

- 37 Equidem is sum qui istos plausus, cum popularibus ciuibus tribuerentur, semper contempserim; idemque cum a summis, mediis, infimis, cum denique ab uniuersis hoc idem fit, cumque ei qui ante sequi populi consensus solebant fugiunt, non plausum illum, sed iudicium puto. sin haec leuiores uobis uidentur quae sunt grauissima, num etiam hoc contemnitis quod sensistis tam caram populo Romano uitam A. Hirti fuisse? satis erat enim probatum illum esse populo Romano, ut est; iucundum amicis, in quo uincit omnis; carum suis, quibus est ipse carissimus: tantam tamen sollicitudinem bonorum, tantum timorem omnium in quo meminimus? 38 certe in nullo. quid igitur? hoc uos, per deos immortalis! quale sit non interpretamini? quid? eos de uestra uita cogitare non censetis quibus eorum quos sperant rei publicae consulturos uita tam cara sit?

Cepi fructum, patres conscripti, reuersionis meae, quoniam et ea dixi, ut quicumque casus consecutus esset, exstaret constantiae meae testimonium, et sum a uobis benigne ac diligenter auditus. quae potestas si mihi saepius sine meo uestroque periculo fiet, utar: si minus, quantum potero, non tam mihi me quam rei publicae reseruabo. mihi fere satis est quod uixi uel ad aetatem uel ad gloriam: huc si quid accesserit, non tam mihi quam uobis reique publicae accesserit.

M. TVLLI CICERONIS

IN M. ANTONIVM

ORATIO PHILIPPICA SECVNDA

- 1 Quoniam meo fato, patres conscripti, fieri dicam ut nemo his annis uiginti rei publicae fuerit hostis qui non bellum eodem tempore mihi

8-10 *Mart. Cap. Rhet. Lat.* 468, 26 Auli Hirti uita populo cara est, quod ei populus plaudat

1 tribuerit V¹ D (*frustra def. Mittermayer I 24*) corr. V² | ut absenti V¹ (ut del. V²) absenti, ut *Faernus* et (i. e. etiam) absenti *Mittermayer* || 3 is sum] istum est v | a popularibus e (*def. Pasoli, Latin. 12, 1964, 28; cf. tamen Madvig Opusc. 165, C. F. W. Müller CII, King-Clark 20*) a populi parte *Campe* | a plebe post ciuibus add. *Lutz; cf. tamen Pasoli, Latin. 12, 1964, 28* || 4 contempserit ens v || 5 consequi *Lutz* | assensum *Eberhard* || 8 A. om. V¹ (add. V²) || 9 enim erat probatum en v (*sed cf. Hand Turs. II 403*) enim probatum erat b enim om. t | est] esset bent esse v || 10 ipse om. D; cf. contra *Zielinski Claus. 24* || 11 omnium om. V || 13 non om. D || 14 quod sperant n v || 15 quoniam] qui non n v qui nunc s | et ea] ea best mea n v || 16 conscientia] e ens v || 19 qui mihi fere V quia mihi fere *Halm dub. in app.* || 22 quoniam V | facto V n v

quoque indixerit? nec uero necesse est quemquam a me nominari: uobiscum ipsi recordamini. mihi poenarum illi plus quam optarem dederunt: te miror, Antoni, quorum facta imitere, eorum exitus non perhorrescere. atque hoc in aliis minus mirabar. nemo enim illorum inimicus
 5 mihi fuit uoluntarius: omnes a me rei publicae causa lacessiti. tu ne uerbo quidem uiolatus, ut audacior quam Catilina, furiosior quam Clodius uiderere, ultro me maledictis lacessisti, tuamque a me alienationem commendationem tibi ad impios ciuis fore putauisti. quid putem? contemp-
 10 tumne me? non uideo nec in uita nec in gratia nec in rebus gestis nec in hac mea mediocritate ingeni quid despiciere possit Antonius. an in senatu facillime de me detrahi posse credidit? qui ordo clarissimis ciuibz bene gestae rei publicae testimonium multis, mihi uni conseruatae dedit. an decertare mecum uoluit contentione dicendi? hoc quidem est beneficium. quid enim plenius, quid uberius quam mihi et pro me et contra Anto-
 15 nium dicere? illud profecto: non existimauit sui similibus probari posse se esse hostem patriae, nisi mihi esset inimicus. cui prius quam de 3 ceteris rebus respondeo, de amicitia quam a me uiolatam esse criminatus est, quod ego grauissimum crimen iudico, pauca dicam.

Contra rem suam me nescio quando uenisse questus est. An ego non 2
 20 uenirem contra alienum pro familiari et necessario, non uenirem contra gratiam non uirtutis spe, sed aetatis flore conlectam, non uenirem contra iniuriam quam iste intercessoris iniquissimi beneficio obtinuit, non iure praetorio? sed hoc idcirco commemoratum a te puto u[i]t te infimo ordini commendares, <cum omnes te> recordarentur libertini generum et

3 *Isid. Orig.* 2, 9, 12; *Cassiod. Rhet. Lat.* 499, 26 te miror . . . non pertimescere || 8-10 *Quintil. Inst.* 11, 1, 25 quid . . . Antonius || 12-15 *Quintil. Inst.* 11, 1, 25 an decertare . . . dicere

1 a me quemquam D || 1.2 a me nominari uobis, qui ipsi recordamini *Mittermayer* (uobiscum iam improbauerat *Muretus*); cf. tamen *Cic. Mur.* 50, *Cael.* 43, *Wernsdorf I* 129 || 2 optaram *Heumann*, prob. *Ernesti* 1361; cf. tamen *Cic. Pis.* 46, *Sest.* 82, *Halm-Laubmann* 61, *King* 35, *Nisbet* 107 || 3 facta] exempla *Isid.*, *Cassiod.* | imitatis *Isid.*, *Cassiod.*; cf. tamen *Mittermayer II* 16 | pertimescere t, *Isid.*, *Cassiod.* || 4 minas V¹ (corr. V²) | enim om. nV || 4.5 illorum mihi inimicus ns || 5 rei publicae] re V || 6 l. catilina DV²; cf. *Mittermayer II* 20 | furiosius V¹ (corr. V²) | p. clodius DV² || 7 ut romae maledictis V¹ ultro maledictis me DV² corr. *Faernus* | commendationem om. nsv || 8 fere V¹ (corr. V²) || 9.10 in haec V || 10 quid] qui V || 11 de me om. nsv || 13 beneficium est nsv || 14 mihi quam *Campe* quam me hic *Jeep* mihi ante plenius *transl. Hasper, del. Koch*; sed nihil mutandum, ut recte monent *Halm-Laubmann* 62 || 15 illud profecto est D; sed cf. *Cic. Fam.* 12, 22; 2, *Sest.* 43 et uide *Mittermayer II* 27, *Denniston* 92 | suis similibus D; sed cf. e. g. 1, 5 || 16 se om. V || 17 amicitia] amici tam V || 18 ego om. nsv || 20 familiaria V | necessario meo D; cf. *Rizzo* 332 || 23- p. 16, 1 sed hoc . . . fuisse om. D; cf. *Clark Desc.* 192, *Schöll* 23 || 23 ut] uit V uti *Halm*, corr. *Poggius* || 24 cum omnes te om. V¹ (et D) cum omnes *add. V²* cum te omnes *ed. Aldina*, corr. *Halm*; cum omnes frustra *def. Pasoli, Latin.* 12, 1964, 29 sq. | libertinum V corr. s

liberos tuos nepotes Q. Fadi, libertini hominis, fuisse. at enim te in disciplinam meam tradideras — nam ita dixisti —, domum meam uentitaras. ne tu, si id fecisses, melius famae, melius pudicitiae tuae consu-
 4 licuisset. auguratus petitionem mihi te concessisse dixisti. o incredibilem
 audaciam, o impudentiam praedicandam! quo enim tempore me augu- 5
 rem a toto conlegio expetiturum Cn. Pompeius et Q. Hortensius nominaue-
 runt — nec enim licebat a pluribus nominari —, tu nec soluendo eras nec
 te ullo modo nisi euersa re publica fore incolumem putabas. poteras autem
 eo tempore auguratum petere cum in Italia Curio non esset, aut tum cum 10
 es factus unam tribum sine Curione ferre potuisses? cuius etiam fami-
 liares de ui condemnati sunt, quod tui nimis studiosi fuissent.
 8 At beneficio sum tuo usus. quo? quamquam illud ipsum quod comme-
 5 moras semper prae me tuli: malui me tibi debere confiteri quam cuiquam
 minus prudenti non satis gratus uideri. sed quo beneficio? quod me Brun- 15
 dis non occideris? quem ipse uictor, qui tibi, ut tute gloriari solebas,
 detulerat ex latronibus suis principatum, saluum esse uoluisset, in Ita-
 liam ire iussisset, eum tu occideres? fac potuisse. quod est aliud, patres
 conscripti, beneficium latronum nisi ut commemorare possint eis se de-
 disse uitam quibus non ademerint? quod si esset beneficium, numquam 20
 qui illum interfecerunt a quo erant conseruati, quos tu ipse clarissimos
 uiros soles appellare, tantam essent gloriam consecuti. quale autem bene-
 ficium est quod te abstinueris nefario scelere? qua in re non tam iucun-
 dum mihi uideri debuit non interfectum <me> a te quam miserum te id
 6 impune facere potuisse. sed sit beneficium, quando quidem maius accipi 25
 a latrone nullum potuit: in quo potes me dicere ingratum? an de interitu
 rei publicae queri non debui, ne in te ingratus uiderer? at in illa querela
 misera quidem et luctuosa, sed mihi pro hoc gradu in quo me senatus

1—2 *Arus. Gramm. VII 513, 4* at . . . uentitaras || 8 *Prisc. Gramm. III 360, 7*
 tu . . . eras

1 Q. Fadi *del. Campe; cf. tamen Cic. Att. 16, 11, 1* | at tu *Arus.* || 2 uentitabas
Cobet coll. Cic. Leg. I, 4 || 4 C. om. V | faceres V || 8 neque enim D | nec sol-
 uendo eras] nec soluendo era aderas b nec solus deeras nV nec solus eras s nec
 eras t; cf. *tamen Cic. Scaur. frg. 13, Off. 2, 79, Fam. 3, 8, 2, Att. 13, 10, 3, K.-St. I*
747, Lebreton 385 sq. || 9 re publica] re V¹ (p. add. V²) | incolumem fore eV; sed
clausula ditrochaica optima est || 10 in italiae curio V in Italia C. Curio *Halm; cf.*
Schöll 19 adn. 2 | aut] an *Eberhard; tradita deff. Halm-Laubmann 64 coll. §§ 29.*
92. 111 || 13 usus tuo D || 15 prudenti *Bake; cf. tamen Long 480* | quod] quo b¹ns
 tv¹ (corr. b²v²) || 16 occiderit V¹ (corr. V²) || 18 tu] ut V || 21 ii (uel hi) qui D | con-
 seruatio V seruati D corr. s || 22 appellare soles D || 24 uideri mihi D | me post
 interfectum *add. Madvig, prob. Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 116 (ante non add. iam*
Lambinus); cf. § 32 | a te *del. Cobet; sed cf. supra me Brundisi non occideris . . .*
 eum tu occideres | quam om. V | id te D || 27 at in] an in b¹ensv ant || 27.28 mi-
 sera querela *Cus.* || 28 quidem om. *Cus.*

populusque Romanus conlocavit necessaria, quid est dictum a me cum
 contumelia, quid non moderate, quid non amice? quod quidem cuius
 temperantiae fuit, de M. Antonio querentem abstinere maledicto, prae-
 sertim cum tu reliquias rei publicae dissipavisses, cum domi tuae tur-
 5 pissimo mercatu omnia essent uenalia, cum leges eas quae numquam pro-
 mulgatae essent et de te et a te latas confiterere, cum auspicia augur,
 intercessionem consul sustulisses, cum esses foedissime stipatus armatis,
 cum omnes impuritates pudica in domo cotidie susciperes uino lustrisque
 confectus. at ego, tamquam mihi cum M. Crasso contentio esset, quo- 7
 10 cum multae et magnae fuerunt, non cum uno gladiatore nequissimo, de
 re publica grauer querens de homine nihil dixi. itaque hodie perficiam
 ut intellegat quantum a me beneficium tum acceperit.

At etiam litteras, quas me sibi misisse diceret, recitavit homo et huma- 4
 nitatis expers et uitae communis ignarus. quis enim umquam, qui pau-
 15 lum modo bonorum consuetudinem nosset, litteras ad se ab amico missas
 offensione aliqua interposita in medium protulit palamque recitavit?
 quid est aliud tollere ex uita uitae societatem, tollere amicorum conlo-
 quia absentium? quam multa ioca solent esse in epistulis quae, prolata si
 sint, inepta uideantur, quam multa seria neque tamen ullo modo diuol-
 20 ganda! sit hoc inhumanitatis: stultitiam incredibilem uidete. quid habes 8
 quod mihi opponas, homo diserte, ut Mustelae tamen Seio et Tironi
 Numisio uideris? qui cum hoc ipso tempore stent cum gladiis in con-
 spectu senatus, ego quoque te disertum putabo, si ostenderis quo modo
 sis eos inter sicarios defensurus. sed quid opponas tandem, si negem me

8-9 Non. 333, 26 cum omnes . . . confectus | Seru. pl. ad Verg. Aen. 3, 647
 uino lustrisque confectos || 18 Seru. ad Verg. Aen. 1, 806 quam . . . epistolis

3 maledicti V¹ maledictu V² maledictis Faernus || 6 confitere V¹ confiterer
 ent V² confitereris v || 8 impudica V, Non.; sed pudica dicitur domus cum olim
 Cn. Pompei fuerit: cf. enim § 69 quid enim umquam domus illa (sc. Pompei) uide-
 rat nisi pudicum? eandem oppositionem inter domus pudicitiam nouique domini im-
 pudicitiam inuenire possumus in § 104, Off. I, 139; cf. etiam Cobet, Mnem. N. S. 7,
 1879, 116 sq. || 9 tamquam] tam V quamquam t || 10 et] etiam V et tam Halm
 (sed cf. Madvig Opusc. 754) et sane Hirschfelder et etiam Schmalz; cf. tamen ThLL
 VIII 143, 15, Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 117 || 12 intellegas V | tum om. nsv ||
 14, 15 paulum modo] paulo V; cf. Hand Turs. III 630 || 15 bonorum] politiorum uel
 elegantiorum Campe urbanorum Hirschfelder; sed cf. Halm-Laubmann 66 || 17 ex]
 et V e D corr. Halm || 18 ioca n, Seru. loca Vbestv | esse om. V post epistulis
 transt. Halm dub. in app. || 20 inhumanitatis tuae D, prob. Schöll 21 adn. 2 propter
 clausulam; sed clausula ditrochaica optima est: cf. etiam Rizzo 332 || 21 ut Mustelae
 tamen Seio] mus et laetam esse V ut mustelae tam inscio e ut mustelae tamen
 scio nsv; de Tirone et Mustela cf. etiam § 106; 8, 26; 12, 4; 13, 3; de re cf. Dennis-
 ton 95, Clark, Cl. R. 14, 1900, 404 || 21, 22 et Tironi Numisio om. V | ut Tironi et
 Mustelae iam esse Halm (iam del. Cobet) ut Mustelae iam esse et Tironi Kayser
 ut Tironi et Mustelae tamen esse Jeep || 22 ipso] ipsum o V in ras. isto enstv ||
 23 te quoque V

- umquam ad te istas litteras misisse? quo me teste conuincas? an chirographo? in quo habes scientiam quaestuosam. qui possis? sunt enim librari manu. iam inuideo magistro tuo, qui te tanta mercede quantam
 9 iam proferam nihil sapere doceat. quid enim est minus non dico oratoris, sed hominis quam id obicere aduersario quod ille si uerbo negarit longius 5 progredi non possit qui obiecit? at ego non nego, teque in isto ipso conuincio non inhumanitatis solum sed etiam amentiae. quod enim uerbum in istis litteris est non plenum humanitatis, officii, beneuolentiae? omne autem crimen tuum est quod de te in his litteris non male existimem, quod scribam tamquam ad ciuem, tamquam ad bonum uirum, non 10 tamquam ad sceleratum et latronem. at ego tuas litteras, etsi iure poteram a te lacessitus, tamen non proferam: quibus petis ut tibi per me liceat quendam de exilio reducere, adiurasque id te inuito me non esse facturum; idque a me impetras<ti>. quid enim me interponerem audaciae tuae, quam neque auctoritas huius ordinis neque existimatio populi Romani 15 neque leges ullae possent coercere? uerum tamen quid erat quod me rogares, si erat is de quo rogabas Caesaris lege reductus? sed uidelicet meam gratiam uoluit esse, in quo ne ipsius quidem ulla esse poterat lege lata.
- 5 Sed cum mihi, patres conscripti, et pro me aliquid et in M. Antonium 20 multa dicenda sint, alterum peto a uobis ut me pro me dicentem benigne, alterum ipse efficiam ut, contra illum cum dicam, attente audiat. simul illud oro: si meam cum in omni uita tum in dicendo moderationem modestiamque cognostis, ne me hodie, cum isti, ut prouocauit, respondero, oblitum esse putetis mei. non tractabo ut consulem: ne ille quidem me ut 25 consularem. etsi ille nullo modo consul, uel quod ita uiuit uel quod ita rem publicam gerit uel quod ita factus est. ego sine ulla controuersia consularis.
- 11 Vt igitur intellexeretis qualem ipse se consulem profiteretur, obiecit mihi consulatum meum. qui consulatus uerbo meus, patres conscripti, re 30 uester fuit. quid enim ego constitui, quid gessi, quid egi nisi ex huius or-

1 istas (istius n) litteras ad te nsv | quo in sv | conuincas benst || 3 librari] libera D; cf. Halm-Laubmann 67, Rizzo 332 || 3.4 quantam iam proferam del. O. Müller || 4 docuit D, prob. Ernesti 1364; cf. tamen Madvig Opusc. 166 adn. 1, Long 481 et uide §§ 42. 43. 101 et 3, 22 || 6 non nego teque in isto ipso om. Cus. | in ipso isto ns || 7 conuincio te Cus. | inhumanitatis] stultitiae Cus.; cf. tamen §§ 7-8 homo . . . humanitatis expers; . . . sit hoc inhumanitatis || 7-8 solum . . . humanitatis om. D || 9 tuum] meum n² del. Manutius || 10 scribebam V, prob. King 40sq. || 14 impetras VD (prob. Pasoli, Latin. 12, 1964, 30) corr. Bake; cf. app. ad § 50 aduolasti, Zielinski Claus. 213 | me² om. sv || 15 quam] quem benst, prob. Schöll 23 || 17 lege Caesaris Watt dub. coll. 1, 17. 19; 2, 109 leges Caesaris, 8, 7 lex Caesaris || 18 poterat esse etv || 21 sunt st || 24 cognoscitis s v | respondebo bensv respondeo t || 26 est consul D || 29 se om. sv | consul cn¹ (consulem se n²) stv | profitetur ns

dinis consilio, auctoritate, sententia? haec tu homo sapiens, non solum
 eloquens, apud eos quorum consilio sapientiaque gesta sunt ausus es
 uituperare? quis autem meum consulatum praeter te ac P. Clodium qui
 uituperaret inuentus est? cuius quidem tibi fatum, sicuti C. Curioni,
 5 manet, quoniam id domus tuae est quod fuit illorum utrique fatale. non 12
 placet M. Antonio consulatus meus. at placuit P. Seruilio, ut eum primum
 nominem ex illius temporis consularibus qui proxime est mortuus; pla-
 cuit Q. Catulo, cuius semper in hac re publica uiuet auctoritas; placuit
 duobus Lucullis, M. Crasso, Q. Hortensio, C. Curioni, C. Pisoni, M'. Gla-
 10 brioni, M'. Lepido, L. Volcatio, C. Figulo, D. Silano, L. Murenas, qui
 tum erant consules designati; placuit idem quod consularibus M. Catoni,
 qui cum multa uita excedens prouidit, tum quod te consulem non uidit.
 maxime uero consulatum meum Cn. Pompeius probauit qui, ut me pri-
 mum decedens ex Syria uidit, complexus et gratulans meo beneficio
 15 patriam se uisurum esse dixit. sed quid singulos commemoro? frequen-
 tissimo senatui sic placuit ut esset nemo qui mihi non ut parenti gratias
 ageret, qui mihi non uitam suam, fortunas, liberos, rem publicam referret
 acceptam.

Sed quoniam illis quos nominaui tot et talibus uiris res publica orbata ⁶
 20 est, ueniamus ad uiuos qui duo de consularium numero reliqui sunt.
 L. Cotta, uir summo ingenio summaque prudentia, rebus eis gestis quas
 tu reprehendis supplicationem decreuit uerbis amplissimis, eique illi ipsi
 quos modo nominaui consulares senatusque cunctus adsensus est; qui ho-
 nos post conditam hanc urbem habitus est togato ante me nemini.
 25 L. Caesar, auunculus tuus, qua oratione, qua constantia, qua grauitate 14
 sententiam dixit in sororis suae uirum, uirum tuum! hunc tu cum
 auctorem et praeceptorem omnium consiliorum totiusque uitae debuisses
 habere, uirum te similem quam auunculi maluisti. huius ego alienus con-

4-5 Diom. Gramm. I 314, 35 tibi poena manet (cf. Keilii app. ad locum) ||
 5 Arus. Gramm. VII 491, 25 quando tibi domi . . . fatale

1 sententiae V, unde sententia? et con. C. F. W. Müller dub. in app. || 3 te ac
 P. Clodium] te p. aut clod. V p. clod. D te et P. Clodium Muretus te Publium-
 que Clod. P. R. Müller, corr. Schöll || 4 fatum] factum en¹ (corr. n²)stv poena
 Diom. | sicut bestv | curioni V¹ (c. add. V²) c. curionem (centurionem v) D ||
 5 manet ante quod Arus. | quoniam id] quando tibi Arus., qui tuae est om. | do-
 mu e domu n domi st, Arus.; cf. Madvig Opusc. 753 || 6 primo D || 7.8 placuit
 Q.] placuit quae V placuitque l. (placuit p. v) D corr. s || 8 uiuit D (fort. recte; cf.
 enim Cic. Att. 10, 1, 1 eius igitur mihi uiuit auctoritas) || 9.10 m. glabrioni m. lepidio V
 m. lepidio m. glabrioni D corr. Muretus || 10 uolcatio Vt | D. om. V || 11 idem qui
 Koch || 12 tum . . . uidit om. ns¹ (add. s²) || 13 ut primum b¹ (me suppl. b²) ut te
 primum n¹ (corr. n²)sv ut primum te t || 14 congratulans e || 15 dixit esse st ||
 16 non mihi D || 20 uiuos] eos nsv | et consulari en¹ e consulari bsv ex consulari
 sn² || 23 inter est et qui V² add. pī supra lin.; de num. sing. cf. Lebreton 12 || 28 esse
 maluisti D; cf. tamen 2, 19; 4, 6; Tusc. 5, 54. 66; Diuin. 2, 118 aliaque exempla ap.
 Madvig Fin. 313

siliis consul usus sum: tu, sororis filius, ecquid ad eum umquam de re publica rettulisti? at ad quos refert, di immortales? ad eos scilicet quorum
 15 nobis etiam dies natales audiendi sunt. hodie non descendit Antonius. cur? dat nataliciam in hortis. cui? neminem nominabo: putate tum Phormioni alicui, tum Gnathoni, tum etiam Ballioni. o foeditatem homi- 5 nis flagitiosam, o impudentiam, nequitiam, libidinem non ferendam! tu cum principem senatorem, ciuem singularem tam propinquum habeas, ad eum de re publica nihil referas, referas ad eos qui suam rem nullam habent, tuam exhaustiunt? tuus uidelicet salutaris consulatus, pernicio-
 7 sus meus. adeone pudorem cum pudicitia perdidisti ut hoc in eo templo 10 dicere ausus sis in quo ego senatum illum, qui quondam florens orbi terrarum praesidebat, consulebam, tu homines perditissimos cum gladiis
 16 conlocauisti? at etiam ausus es — quid autem est quod tu non audeas? — clium Capitolinum dicere me consule plenum seruorum armatorum fuisse. ut illa, credo, nefaria senatus consulta fierent, uim adferebam 15 senatui. o miser, siue illa tibi nota non sunt — nihil enim boni nosti — siue sunt, qui apud talis uiros tam impudenter loquere! quis enim eques Romanus, quis praeter te adulescens nobilis, quis ullius ordinis qui se ciuem esse meminisset, cum senatus in hoc templo esset, in cliuo Capito-
 lino non fuit, quis nomen non dedit? quamquam nec scribae sufficere nec 20
 17 tabulae nomina illorum capere potuerunt. etenim cum homines nefarii de patriae parricidio confiterentur, consciorum indiciis, sua manu, uoce paene litterarum coacti se urbem inflammare, ciuis trucidare, uastare Italiam, delere rem publicam consensisse, quis esset qui ad salutem communem defendendam non excitaretur, praesertim cum senatus po- 25 pulusque Romanus haberet ducem, qualis si qui nunc esset, tibi idem quod illis accidit contigisset? ad sepulturam corpus uitrici sui negat a me datum. hoc uero ne P. quidem Clodius dixit umquam: quem, quia iure ei
 18 inimicus fui, doleo a te omnibus uitiis iam esse superatum. qui autem tibi

13 *Arus. Gramm. VII 458, 4 quid . . . audeas*

1 consul usus sum] consultus ussum (sum V²)V, unde consul tum usus sum coni. Halm; cf. tamen Madvig Opusc. 754 || 2 publica om. V¹ (add. V²) | at ad] ad ad V¹ (alt. ad del. V²) ad D corr. Faernus | refert? di immortales, ad eos dist. Schöll; cf. tamen Watt, ClQ 56, 1962, 259, Fraenkel Les. 108 || 4 natalicia D; supple tamen cenam et cf. Cic. Att. 4, 5, 4 uiaticam, Sh. B. Att. II 186sq. | putate tum] putato te eum h^t putatote eum ens putabo eum te v putat eum V²; cf. Sh. B. Att. III 303 || 5 etiam om. D || 8 refert ad eos refert D; de coniunctiuo cf. Peskett 58 | suam rem] domum suam D; de clausula (— — — — —) cf. Fraenkel Les. 188 || 10 templo] tempore V¹ (corr. V²) || 13 autem] enim Arus. || 15 consulta tum (consultum v) D || 16 o miserum D; cf. tamen 13, 34, Halm-Laubmann 71, Peskett 58sq. || 17 loquere ns v || 19 esse om. D || 22 cum consciorum V || 26 si quis st || 27 accidit contigisset] accidisset Ernesti || 29 fui inimicus D | iam] eum V, quo recepto cui quia iure inimicus fui, doleo . . . eum esse coni. Stürenburg eum del. Halm; cf. tamen Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 117, H.-Sz. 569

uenit in mentem redigere in memoriam nostram te domi P. Lentuli esse
educatum? an uerebare ne non putaremus natura te potuisse tam impro-
bum euadere, nisi accessisset etiam disciplina? tam autem eras excors ut 8
tota in oratione tua tecum ipse pugnares, non modo non cohaerentia
5 inter se diceret, sed maxime disiuncta atque contraria, ut non tanta me-
cum quanta tibi tecum esset contentio. uitricum tuum fuisse in tanto
scelere fatebare, poena adfectum querebare. ita quod proprie meum est
laudasti; quod totum est senatus reprehendisti. nam comprehensio son-
tium mea, animaduersio senatus fuit. homo disertus non intellegit eum
10 quem contra dicit laudari a se, eos apud quos dicit uituperari.

Iam illud cuius est, non dico audaciae — cupit enim se audacem —, 19
sed, quod minime uolt, stultitiae, qua uincit omnis, cliui Capitolini men-
tionem facere, cum inter subsellia nostra uersentur armati, cum in hac
cella Concordiae — di immortales! — in qua me consule salutare sen-
15 tentiae dictae sunt, quibus ad hanc diem uiximus, cum gladiis homines
conlocati stent? accusa senatum; accusa equestrem ordinem qui tum cum
senatu copulatus fuit; accusa omnis ordines, omnis ciuis, dum confiteare
hunc ordinem hoc ipso tempore ab Ituraeis circumsederi. haec tu non
propter audaciam dicis tam impudenter, sed quia tantam rerum repu-
20 gnantiam non uide[as]. nihil profecto sapis. quid est enim dementius
quam, cum rei publicae perniciose arma ipse ceperis, obicere alteri sa-
lutaria? at etiam quodam loco facetus esse uoluisti. quam id te, di boni, 20
non decebat! in quo est tua culpa non nulla. aliquid enim salis a mima
uxore trahere potuisti. 'cedant arma togae.' quid? tum nonne cesserunt?
25 at postea tuis armis cessit toga. quaeramus igitur utrum melius fuerit
libertati populi Romani sceleratorum arma an libertatem nostram armis
tuis cedere. nec uero tibi de uersibus plura respondebo: tantum dicam

2-3 Non. 293, 7 an uerebare . . . euadere || 6-7 Iul. Seu. Rhet. Lat. 360, 26 (= 368, 9) auunculum . . . querebatur || 22-23 Arus. Gramm. VII 465, 1 quam . . . decebat || 24 Cic. Poet. frg. 16 Mor. (cf. etiam Cic. Off. 1, 77; Pis. 72; Plin. N. H. 7, 117; Quintil. Inst. 11, 1, 24; Laus Pis. 36; Inuect. in Cic. 6; Inuect. in Sall. 7; Seru. ad Verg. Aen. 1, 1; Plut. Comp. Dem. et Cic. 2)

2 tam] non codd. Nonii || 3, 4 ut tanta in ratione sv || 4 tua VCus. om. D; de clau-
sula (— — — — —) cf. tamen Fraenkel Les. 109 | non modo VCus. ut non modo D
et non modo Faernus cum non modo Halm in app. | non² om. tv || 5 diiuncta Klotz;
sed de disiungo et diiungo in codicibus cf. ThLL V 1, 1385, 32-42; uide app. ad 2, 23
(p. 22, 26); disiuncta et Cus. habet || 6 uitricum] auunculum Iul. Seu. || 8 est om. D | nam
cum sv || 11 audacem dici D; cf. tamen Madvig Fin. 313 || 14 o dii nsv || 19 quia] qui
nstv || 20 uideas VD (def. Pasoli, Latin. 12, 1964, 30) uidens Luterbacher, corr. Ernesti;
cf. Madvig Opusc. 166, Schöll 22 | <si> haec tu . . . impudenter, sed quia . . . non uideas,
nihil profecto sapis Madvig Adu. III 153 | sed quia, <qui> . . . non uideas, nihil pro-
fecto sapis Halm sed, cum tantam . . . non uideas, nihil profecto sapis Lutz | nihil
profecto sapis del. Koch; cf. tamen Lutz 62 || 21 ipse ante rei publicae D || 22 te
om. D || 23 non² om. cnstv || 27 plura] tuis t om. bns sv

breuiter, te neque illos neque ullas omnino litteras nosse; me nec rei publicae nec amicis umquam defuisse, et tamen omni genere monumentorum meorum perfecisse ut meae uigiliae meaeque litterae et iuuentuti utilitatis et nomini Romano laudis aliquid adferrent. sed haec non huius temporis: maiora uideamus.

- 9
21 Clodium meo consilio interfectum esse dixisti. quidnam homines putarent, si tum occisus esset cum tu illum in foro spectante populo Romano gladio insecutus es negotiumque transegiisses, nisi se ille in scalas tabernae librariae coniecisset eisque oppilatis impetum tuum compressisset? quod quidem ego fauisse me tibi fateor, suasisse ne tu quidem dicis. at Miloni ne fauere quidem potui; prius enim rem transegit quam quisquam eum facturum id suspicaretur. at ego suasi. scilicet is animus erat Milonis ut prodesse rei publicae sine suasore non posset. at laetatus sum. quid ergo? in tanta laetitia cunctae ciuitatis me unum tristem esse oportebat?
22 quamquam de morte Clodi fuit quaestio non satis prudenter illa quidem constituta — quid enim attinebat noua lege quaeri de eo qui hominem occidisset, cum esset legibus quaestio constituta? — quaesitum est tamen. quod igitur, cum res agebatur, nemo in me dixit, id tot annis post tu es inuentus qui diceres?
23 Quod uero dicere ausus es idque multis uerbis, opera mea Pompeium a Caesaris amicitia esse diiunctum ob eamque causam culpa mea bellum ciuile esse natum, in eo non tu quidem tota re sed, quod maximum est, temporibus errasti. ego M. Bibulo, praestantissimo ciui, consule nihil praetermisi, quantum facere enitque potui, quin Pompeium a Caesaris coniunctione auocarem. in quo Caesar felicius fuit. ipse enim Pompeium a mea familiaritate diiunxit. postea uero quam se totum Pompeius Cae-

6—9 Schol. Bob. ad Cic. Mil. 40 (p. 123, 3—6 St.) quidnam . . . con<iecisset>

1 te om. bet ante omnino habent nsv | ullas] illas cy || 2 et] at e ut stv || 3 perfecisse operis subsiciuis bcnsv perfecissem subsiciuis t; operis subsiciuis def. Clark in app. coll. Cic. De orat. 2, 364, Leg. 1, 9, 13; cf. etiam Clark, Cl. R. 14, 1900, 403 at uide contra Fraenkel Les. 113 || 5 ad maiora ueniamus D || 6 p. clodium DV²; cf. app. ad l. 15 || 7 inspectante bet, Schol. Bob. ad Cic. Mil. 40, prob. Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 118; fortasse recte: cf. enim 3, 12, Vat. 34 || 8 gladio stricto D | se ante coniecisset Schol. Bob. ad Cic. Mil. 40 om. nsv | in] sub nv || 9 eisque . . . compressisset om. nsv || 10 quod quidem] sed quid best sed nv || 11 potui suadere V¹ suadere del. V² || 12 facturum . . . suspicaretur] sciscitaretur facturum esse e suspicaretur eum facturum esse bn¹ (eum del. n²) sv sciscitaretur rem facturum esse t || 15 p. clodii D || 16—17 sic dist. Halm || 16 instituta Cobet coll. Cic. Mil. 13; quod tamen exemplum uocem constituta, non instituta, tuetur || 18 quid igitur bet | id] at n¹ (corr. n²)t et s ut v || 21 disiunctum D || 23 ciue Vb cui t || 24 nitique b innitque nstv¹ (corr. v²); cf. tamen 4, 16, Diu. in Q. Caec. 26, Amic. 59, Att. 13, 29, 5, Tac. Dial. 11, 3 || 25 fuit felicius enstv || 26 disiunxit D

sari tradidit, quid ego illum ab eo distrahere conarer? stulti erat sperare, suadere impudentis. duo tamen tempora inciderunt quibus aliquid con- 24 tra Caesarem Pompeio suaserim. ea uelim reprehendas, si potes: unum ne quinquenni imperium Caesari prorogaret, alterum ne pateretur ferri ut 5 absentis eius ratio haberetur. quorum si utrumuis persuasissem, in has miseras numquam incidissemus. atque idem ego, cum iam opes omnis et suas et populi Romani Pompeius ad Caesarem detulisset, seroque ea sentire coepisset quae multo ante prouideram, inferrique patriae bellum uiderem nefarium, pacis, concordiae, compositionis auctor esse non de- 10 stiti, meaue illa uox est nota multis: 'utinam, Cn. Pompei, cum C. Caesare societatem aut numquam coisses aut numquam diremisses! fuit alterum grauitatis, alterum prudentiae tuae.' haec mea, M. Antoni, semper et de Pompeio et de re publica consilia fuerunt. quae si ualuissent, res publica staret, tu tuis flagitiis, egestate, infamia concidisses. 11

15 Sed haec uetera, illud uero recens, Caesarem meo consilio interfectum. 25 iam uereor, patres conscripti, ne, quod turpissimum est, praeuaticatorem mihi apposuisse uidear, qui me non solum meis laudibus ornaret sed etiam oneraret alienis. quis enim meum in ista societate gloriosissimi facti nomen audiuit? cuius autem qui in eo numero fuisset nomen est occul- 20 tatum? occultatum dico? cuius non statim diuulgatum? citius dixerim iactasse se aliquos ut fuisse in ea societate uiderentur, cum conscii non fuissent, quam ut quisquam celari uellet qui fuisset. quam ueri simile por- 26 ro est in tot hominibus partim obscuris, partim adulescentibus neminem occultantibus meum nomen latere potuisse? etenim si auctores ad libe- 25 randam patriam desiderarentur illis a[u]ctoribus, Brutos ego impellerem, quorum uterque L. Bruti imaginem cotidie uideret, alter etiam Ahalae? hi igitur his maioribus ab alienis potius consilium peterent quam a suis et foris potius quam domo? quid? C. Cassius in ea familia natus quae non

1 Non. 287, 12 quid (ego illum ab eo distrahere conarer?) (cf. Lindsay ad loc.) || 10-11 Prisc. Gramm. II 395, 3-5; 407, 21-23 utinam . . . diremisses

1 tradiderat Ernesti || 4 ferri] fieri D || 6 ego om. ns | opes omnis] omnes opes D || 7 et¹ om. sv | eadem ns v || 8 quae ego V ns v | ante multo ns v || 9 nefa- rium uiderem D | non om. ens¹ (suppl. s²) tv || 10 Cn. om. V | C. om. V || 12 graui- tatis alterum om. V¹ (add. V²) || 18 oneraret om. V; cf. tamen Liu. 4, 14; 22, 30 et de adnominatione Wölfflin, ALL 3, 1886, 456, Clark, Cl. R. 14, 1900, 403, Lutz 11 | in istius conscientia (conscia b) gloriosissimi facti be in istius facti conscientia gloriosissimi (-a s) ns v in istius facti conscientia gloriosissimi facti t || 20 occulta- tum om. b ns¹ (add. s²) v || 21 ea] ista D || 21-22 cum . . . non fuissent del. Cobet | socii cum conscii b socii cum socii et socii n¹ v cum socii s qui socii n²; cf. Cic. Verr. 2, 4, 139 || 22 celare D | fuisset om. D || 23 partim¹] parum sv || 23, 24 ne- minem occultantibus del. Koch; cf. etiam Gomperz, W. St. 2, 1880, 143 || 25 auctori- bus VD (prob. Pasoli, Latin. 12, 1964, 31 sq.) corr. Madvig Opusc. 133; cf. etiam Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 120 sq., qui de paronomasia Plut. Brut. 10, 1 confert || 27 hi igitur his] his igitur D | ab] orti ab D || 28 domi bt modo s | C. om. V¹ (add. V²) nstv

modo dominatum, sed ne potentiam quidem cuiusquam ferre potuit, me auctorem, credo, desideravit: qui etiam sine his clarissimis uiris hanc rem in Cilicia ad ostium fluminis Cydni confecisset, si ille ad eam ripam quam
 27 constituerat, non ad contrariam navis appulisset. Cn. Domitium non patris interitus, clarissimi uiri, non auunculi mors, non spoliatio digni- 5 tatis ad recuperandam libertatem, sed mea auctoritas excitavit? an C. Trebonio ego persuasi? cui ne suadere quidem ausus essem. quo etiam maiorem ei res publica gratiam debet qui libertatem populi Romani unius amicitiae praeposuit depulsorque dominatus quam particeps esse maluit. an L. Tillius Cimber me est auctorem secutus? quem ego magis fecisse 10 illam rem sum admiratus quam facturum putavi, admiratus autem ob eam causam quod immemor beneficiorum, memor patriae fuisset. quid? duos Seruilius — Cascas dicam an Ahalas? — et hos auctoritate mea censes excitatos potius quam caritate rei publicae? longum est persequi ceteros, idque rei publicae praeclarum fuisse tam multos, ipsis gloriosum. 15
 12 At quem ad modum me coarguerit homo acutus recordamini. 'Caesare
 28 interfecto' inquit 'statim cruentum alte extollens Brutus pugionem Ciceronem nominatim exclamavit atque ei recuperatam libertatem est gratulatus.' cur mihi potissimum? qui <a> sciebam? uide ne illa causa fuerit appellandi mei quod, cum rem gessisset consimilem rebus eis quas ipse 20 gesseram, me potissimum testatus est se aemulum mearum laudum ex-
 29 stitisse. tu autem, omnium stultissime, non intellegis, si, id quod me arguis, uoluisse interfici Caesarem crimen sit, etiam laetatum esse morte Caesaris crimen esse? quid enim interest inter suasorem facti et probatorem? aut quid refert utrum uoluerim fieri an gaudeam factum? ecquis 25 est igitur, exceptis eis qui illum regnare gaudebant, qui illud aut fieri noluerit aut factum improbarit? omnes ergo in culpa. etenim omnes boni,

4-5 Non. 209, 8 Gnaeum Domitium . . . uiri

1 suorum post cuiusquam add. Campe || 2 quid etiam V¹ (corr. V²) || 3 cydoni V || 6 ad recuperandam] ad liberandam ad recipiendam en¹stv ad liberandam patriam ad recipiendam bn² | mea] me Vv¹ (corr. v²) || 6-8 an C. . . . debet ante Cn. Domitium (l. 4) hab. V; cf. Clark Desc. 190 || 7 ego om. D | quo] quae V quare Halm || 10 L. Tillius] l. t. V l. tullius D corr. Barbadorius | Cimber me] cimbrem V || 11 sum autem ob bensv autem sum ob t || 12 eam] meam et | quid ex quo V² || 13 seruilius nomina propria (nomine proprio n²) n¹stv | cascas . . . ahalam V || 15 fuisse tam multos del. Bake; cf. etiam Gomperz, W. St. 2, 1880, 143 | tam] tamen b¹tv tum ns | multo ipsis gloriosius est D || 17 m. brutus D || 19 qui VD quod Ferrarius, corr. Graevius || 20 mei] me bnstv a me c || 21 me om. nsv | laudum V; cf. tamen ThLL VII 2, 1062, 69-72 || 22 non] illud non Cus. | post intellegis haec add. Cus.; stupore asinino obnubilante amentissime || 24 enim om. nsv | suasorem] fautorem Campe || 25 aut . . . factum del. Kraffert || 26 te excepto is qui enstv te excepto et ii qui b te excepto et iis qui Gruter | gaudebat D (corr. b²) | aut fieri] auferri n¹ (corr. n²)tv || 26-27 aut . . . aut del. Campe || 27 improbauit V | ergo] enim D

quantum in ipsis fuit, Caesarem occiderunt: aliis consilium, aliis animus,
 aliis occasio defuit; uoluntas nemini. sed stuporem hominis uel dicam 30
 pecudis attendite. sic enim dixit: 'Brutus, quem ego honoris causa no-
 mino, cruentum pugionem tenens Ciceronem exclamauit: ex quo in-
 5 tellegi debet eum conscium fuisse.' ergo ego sceleratus appellor a te quem
 tu suspicatum aliquid suspicaris; ille qui stillantem prae se pugionem
 tulit, is a te honoris causa nominatur? esto; sit in uerbis tuis hic stupor:
 quanto in rebus sententiisque maior! constitue hoc, consul, aliquando,
 Brutorum, C. Cassi, Cn. Domiti, C. Treboni, reliquorum quam uelis esse
 10 causam; edormi crapulam, inquam, et exhala. an faces admouendae sunt
 quae excitent tantae causae indormientem? numquamne intelleges sta-
 tuendum tibi esse utrum illi qui istam rem gesserunt homicidaene sint
 an uindices libertatis? attende enim paulisper cogitationemque sobrii 13
 hominis punctum temporis suscipe. ego qui sum illorum, ut ipse fateor,
 15 familiaris, ut a te arguor, socius, nego quicquam esse medium: confiteor
 eos, nisi liberatores populi Romani conseruatoresque rei publicae sint,
 plus quam sicarios, plus quam homicidas, plus etiam quam parricidas
 esse, si quidem est atrocius patriae parentem quam suum occidere. tu
 homo sapiens et considerate, quid dicis? si parricidas, cur honoris causa
 20 a te sunt et in hoc ordine et apud populum Romanum semper appellati?
 cur M. Brutus referente te legibus est solutus, si ab urbe plus quam de-
 cem dies afuisset? cur ludi Apollinares incredibili M. Bruti honore cele-
 brati? cur prouinciae Bruto, Cassio datae, cur quaestores additi, cur le-
 gatorum numerus auctus? atque haec acta per te. non igitur homicidas.
 25 sequitur ut liberatores tuo iudicio, quando quidem tertium nihil potest
 esse. quid est? num conturbo te? non enim fortasse satis quae diiunctius 32
 dicuntur intellegis. sed tamen haec summa est conclusionis meae, quon-
 iam scelere a te liberati sunt, ab eodem amplissimis praemiis dignissimos
 iudicatos. itaque iam retexo orationem meam. scribam ad illos ut, si qui

10 *Arus. Gramm. VII 472, 9; 477, 13 edormi . . . exhala* || 25 *Seru. ad Verg. Aen. 10, 105 quandoquidem*

3 m. brutus D || 6 ille uel is delendum censet Gruter, prob. Ernesti 1373 || 7 a te honoris] antenoris V abs te honoris Halm | in om. nsV || 10 inquam om. Arus. || 11 quae te DV²; cf. tamen Long 490, King 53 | intellegis bnsV || 12 homicidae Vbt (prob. Hauschild 301) homicidae rei nsV || 13 enim om. Cus.; cf. tamen Cic. Nat. deor. 2, 31; Tusc. 3, 25; 4, 40; 5, 68; K.-St. II 122 || 14 puncto temporis bens per punctum temporis Cus.; cf. tamen 8, 20; Verr. 2, 1, 103; Cat. 4, 7; Cluent. 40 || 15 ut] aut ut bet || 19 parricidae D || 20, 21 semper appellati cur om. V || 21 te referente D || 23 bruto casso V cassio et bruto D corr. s || 24 auctus] est addictus nsV | atqui Jahn; cf. tamen de atque cum ui aduersatiua ThLL II 1077, 15-57, H.-Sz. 658. 660, Pasoli, Ciceroniana 2, 1960, 150 | homicidae benst || 25 iudicio sint D || 26 distinctius bnsV om. c; cf. tamen Cic. Top. 56, Acad. 2, 97 || 27 summa est] summas V¹ summa b est summa enstV corr. V² || 28 eodem te D (cf. fortasse Cic. Sest. 107. 109) || 28, 29 dignissimi iudicati (iudicandi n²) sunt nsV dignissimi iudicantur t

forte, quod a te mihi obiectum est, quaerent sitne uerum, ne cui negent. etenim uereor ne aut celatum me illis ipsis non honestum aut inuitatum refugisse mihi sit turpissimum. quae enim res umquam, pro sancte Iuppiter, non modo in hac urbe sed in omnibus terris est gesta maior, quae gloriosior, quae commendatior hominum memoriae sempiternae? 5 in huius me tu consili societatem tamquam in equum Troianum cum principibus includis? non recuso; ago etiam gratias, quoquo animo facis. tanta enim res est ut inuidiam istam quam tu in me uis concitare cum laude non comparem. quid enim beatius illis quos tu expulsos a te praedicas et relegatos? qui locus est aut tam desertus aut tam inhumanus qui 10 illos, cum accesserint, non adfari atque appetere uideatur? qui homines tam agrestes qui se, cum eos aspexerint, non maximum cepisse uitae fructum putent? quae uero tam immemor posteritas, quae tam ingratae litterae reperientur, quae eorum gloriam non immortalitatis memoria 14 prosequantur? tu uero ascribe me talem in numerum. sed unam rem uereor ne non probes: si enim fuisset, non solum regem sed etiam regnum 34 de re publica sustulissem; et, si meus stilus ille fuisset, ut dicitur, mihi crede, non solum unum actum sed totam fabulam confecissem. quamquam si interfici Caesarem uoluisse crimen est, uide, quaeso, Antoni, quid tibi futurum sit, quem et Narbone hoc consilium cum C. Trebonio cepisse 20 notissimum est et ob eius consili societatem, cum interficeretur Caesar, tum te a Trebonio uidimus seuocari. ego autem — uide quam tecum agam non inimice — quod bene cogitasti aliquando, laudo; quod non 35 indicasti, gratias ago; quod non fecisti, ignosco. uirum res illa quaerebat. quod si te in iudicium quis adducat usurpetque illud Cassianum 'cui bono fuerit', uide, quaeso, ne haereas. quamquam illud quidem fuit, ut tu dicebas, omnibus bono qui seruire nolebant, tibi tamen praecipue qui non modo non seruis sed etiam regnas; qui maximo te aere alieno ad aedem Opis liberauisti; qui per easdem tabulas innumerabilem pecuniam

25 — 26 *Prisc. Gramm. III 365, 17* illud . . . bono

1 quaerenti *bnstv* quaerant *Ernesti* || 2 ab ipsis illis *benst* ab illis ipsis *v* || 5 commendatior erit *D* || 7 ago] *egost* || 11 cum] *quoVD* quoquo *Angelius, corr. ed. Cratandrina* || 14 reperiuntur *bestv* || 15 prosequatur *nv* prosequitur *s* || 16 adfuissem *Muretus* in eo fuisset uel interfuissem *C. F. W. Müller* in iis fuisset *Eberhard* fecissem *Schöll*; fuisset *sc.* in eo numero | regnum etiam *D* || 20 *C. om. V¹ (add. V²)* || 22 uidemus *nsv* | uideo *D* || 23 non² *om. V*; cf. tamen *King 55* || 24 uerum *n¹ (corr. n²)stv* || 25 usurpeturque *nsv* || 25. 26 'cui bono fuerit' sic *dist. Halm* 'cui bono' *dist. Prisc., quem secutus est Schöll in edit.*; cf. tamen *Cic. Mil. 32, Rosc. Amer. 84, King 55* || 26 quidem illud *n¹ (transf. n²)sv* || 26. 27 illud fuit tu ut dicebas quidem *V* illud fuit, [tu] ut dicebas quidem *Halm* illud fuit, tum quidem ut dicebas *Nohl* illud fuit, ut tu dicebas [quidem] *Reid* illud fuit, ut tu quidem dicebas *Schöll* | ut tum dicebas *Madvig* || 27 inseruire *nsv* || 29 aedem *del. Cobet, fort. recte: cf. enim 1, 17; 2, 93; 8, 26; ThLL I 486, 31; 522, 46; uide tamen 5, 18, Verr. 2, 4, 121* | libera bis *V (sed cf. Madvig Opusc. 754)* libera sti *nv* || 29 — p. 27, 1 qui . . . dissipauisti *del. Campe*

dissipauisti; ad quem e domo Caesaris tam multa delata sunt; cuius domi quaestuosissima est falsorum commentariorum et chirographorum officina, agrorum, oppidorum, immunitatum, uectigalium flagitiosissimae nundinae. etenim quae res egestati et aeri alieno tuo praeter mortem
 5 Caesaris subuenire potuisset? nescio quid conturbatus esse uideris: num quid subtimes ne ad te hoc crimen pertinere uideatur? libero te metu: nemo credet umquam; non est tuum de re publica bene mereri; habet istius pulcherrimi facti clarissimos uiros res publica auctores; ego te tantum gaudere dico, fecisse non arguo. respondi maximis criminibus:
 10 nunc etiam reliquis respondendum est.

Castra mihi Pompei atque illud omne tempus obiecisti. quo quidem
 tempore si, ut dixi, meum consilium auctoritasque ualuisset, tu hodie egeres, nos liberi essemus, res publica non tot duces et exercitus amisisset. fateor enim me, cum ea quae acciderunt prouiderem futura, tanta in
 15 maestitia fuisse quanta ceteri optimi ciues, si idem prouidissent, fuissent. dolebam, dolebam, patres conscripti, rem publicam uestris quondam meisque consiliis conseruatam breui tempore esse perituram. nec uero eram tam indoctus ignarusque rerum ut frangerer animo propter uitae cupiditatem, quae me manens conficeret angoribus, dimissa molestiis
 20 omnibus liberaret. illos ego praestantissimos uiros, lumina rei publicae, uiuere uolebam, tot consularis, tot praetorios, tot honestissimos senatores, omnem praeterea florem nobilitatis ac iuuentutis, tum optimorum ciuium exercitus; qui si uiuerent, quamuis iniqua condicione pacis — mihi enim omnis pax cum ciuibus bello ciuili utilior uidebatur — rem
 25 publicam hodie teneremus. quae sententia si ualuisset ac non ei maxime 38 mihi quorum ego uitae consulebam spe uictoriae elati obstitissent, ut alia omittam, tu certe numquam in hoc ordine uel potius numquam in hac urbe mansisses. at uero Cn. Pompei uoluntatem a me alienabat oratio mea. an ille quemquam plus dilexit, cum ullo aut sermones aut consilia
 30 contulit saepius? quod quidem erat magnum, de summa re publica dissentientis in eadem consuetudine amicitiae permanere. ego quid ille et contra ille quid ego sentirem et spectarem uidebat. ego incolumitati ciuium primum, ut postea dignitati possemus, ille praesenti dignitati

1 domi] domus **bensv** || 2-3 officina . . . oppidorum **om. V** || 3 immunitas c im-
 munitatis **bnsbv** || 5 mihi esse **benst** esse mihi **v** || 8 te **om. n¹** (*post dico sup.*
n²) **sv** || 9 dico gaudere **nsv** || 10 nunc] num **Vbensv** tunc **t corr. ed. Romana** ||
 11 obiecisti **V** || 12 dixi meum] diximus **V¹** diximus **V²** || 13 egeres] iaceres
Campe dub.; cf. *Halm-Laubmann 83, Lebreton 166* || 14 prouidem futuram **V** ||
 14, 15 in maiestate **V** || 16 publicam **om. V** || 17 eisque ex meisque **V²** || 20 libera-
 uisset **bct** liberasset **nsv** | illos] hos **Cus.** || 27 certe **om. nsv** || 28 abaliena-
 bat **D** || 30 de summa **om. ns** | publica **om. D** | dissidentes **ns** dissentientes **t** ||
 31 ego] sed et ego **bentv** sed ego **s** et ego *Clark dub. in app.* || 33 ut] et **cnsv**
 ac **bt** | possemus et dignitati² **om. D**

potius consulebat. quod autem habebat uterque quid sequeretur, idcirco
 39 tolerabilior erat nostra dissensio. quid uero ille singularis uir ac paene
 diuinus de me senserit sciunt qui eum de Pharsalia fuga Paphum perse-
 cuti sunt. numquam ab eo mentio de me nisi honorifica, nisi plena ami-
 cissimi desiderii, cum me uidisse plus fateretur, se sperauisse meliora. et
 eius uiri nomine me insectari audes cuius me amicum, te sectorem esse
 16 fateare? sed omittatur bellum illud in quo tu nimium felix fuisti. ne <de>
 iocis quidem respondebo quibus me in castris usum esse dixisti: erant
 quidem illa castra plena curae; uerum tamen homines, quamuis in tur-
 bidis rebus sint, tamen, si modo homines sunt, interdum animis relaxan-
 40 tur. quod autem idem maestitiam meam reprehendit, idem iocum, ma-
 gno argumento est me in utroque fuisse moderatum.

Hereditates mihi negasti uenire. utinam hoc tuum uerum crimen esset!
 plures amici mei et necessarii uiuerent. sed qui istuc tibi uenit in men-
 tem? ego enim amplius sestertium ducentiens acceptum hereditatibus
 15 retuli. quamquam in hoc genere fateor feliciorum esse te. me nemo
 nisi amicus fecit heredem, ut cum illo commodo, si quod erat, animi
 quidam dolor iungeretur; te is quem tu uidisti numquam, L. Rubrius
 41 Casinas [fecit heredem]. et quidem uide quam te amarit is qui albus aterne
 fuerit ignoras: fratris filium praeterit, Q. Fufi, honestissimi equitis Ro-
 mani suique amicissimi; quem palam heredem semper factitabat, ne no-
 minat quidem: te, quem numquam uiderat <a>ut cer<t>e numquam salu-
 tauerat, fecit heredem. uelim mihi dicas, nisi molestum est, L. Turselius
 qua facie fuerit, qua statura, quo municipio, qua tribu. 'nihil scio' in-
 quies 'nisi quae praedia habuerit.' igitur fratrem exheredans te faciebat
 25 heredem. in multas praeterea pecunias alienissimorum hominum ui eiectis

1 quod sequeretur *Lambinus*; cf. *tamen Peskett* 37 || 2 singularis] consularis **D**;
 cf. *contra* 2, 68; 3, 1; *Off.* 2, 20; *Ernesti* 1376 || 3 de Pharsalia] pharsalica **D**;
 de adiectiuo Pharsalius cf. 14, 23; *Diuin.* 1, 68 | prosecuti *Ernesti* || 4.5 reuersio
 honorifica et plena amicissimi desiderii fuit **Cus.** || 6 me² om. **V**¹ (*add.* **V**²) ami-
 cum me con. *Halm*; quod adinet ad uerba et eius uiri . . . fateare cf. *Madvig Fin.*
 161 | sectatorem **btvs**²; cf. 13, 30 || 7 *add.* *Wesenberg* || 8 iocis] totis **V** || 9 illa
 quidem **bet**; cf. *tamen King* 57 || 11 eundem locum **nsv** || 12 est me] sit me **ct**
 simul **nsv** || 13 hereditate **V** hereditatem **D** corr. *Naugerius*; cf. *Cobet, Mnem.*
N. S. 7, 1879, 122 || 16 retuli **VD** corr. **g** || 18 tu om. **nsv** || 19 *del.* *Madvig, prob.*
Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 119 | qui] quem *Cobet, fort. recte*; cf. *tamen Cic.*
Cluent. 2, *Hauschild* 300 || 20 ignorans fratri **V** | praeterit **en** praetereo **t** ||
 21 post amicissimi sic dist. *Watt, qui cum Münzer RE VII (1910) 203, 67 hic de*
uno filio agi censet || 21.22 ne nomen quidem perscripsit **D** ne . . . quidem *del.*
Heusinger || 22 te om. **D** | ut (aut **V**²) cere numquam **V** ac ne umquam **bnstv**
 ac numquam **c** corr. *Faernus* || 23 turseius **b** tursecius **ensv** tursenius **t** || 24 in-
 ques **V** inquis *Klotz* || 25 habuerint **V**¹ (*corr.* **V**²) | is igitur **V**²; cf. *tamen Halm-*
Laubmann 86 et de igitur primo loco *H.-Sz.* 512, *ThLL VII* 1, 253, 55 sqq. || 26 ui
 eiectis] eiectis **nsv** reiectis **bc**

ueris heredibus, tamquam heres esset, inuasit. quamquam hoc maxime 42
admiratus sum, mentionem te hereditatum ausum esse facere, cum ipse
hereditatem patris non adisses.

Haec ut conligeres, homo amentissime, tot dies in aliena uilla decla- 17
5 masti? quamquam tu quidem, ut tui familiarissimi dictitant, uini ex-
halandi, non ingeni acuendi causa declamitas. at uero adhibes ioci causa
magistrum suffragio tuo et compotorum tuorum rhetorem, cui conces-
sisti ut in te quae uellet diceret, salsum omnino hominem, sed materia
facilis in te et in tuos dicta dicere. uide autem quid intersit inter te et
10 auum tuum. ille sensim dicebat quod causae prodesset; tu cursim dicis
aliena. at quanta merces rhetori data est! audite, audite, patres conscripti, 43
et cognoscite rei publicae uulnera. duo milia iugerum campi Leontini
Sex. Clodio rhetori adsignasti et quidem immunia, ut populi Romani
tanta mercede nihil sapere disceres. num etiam hoc, homo audacissime,
15 ex Caesaris commentariis? sed dicam alio loco et de Leontino agro et de
Campano, quos iste agros ereptos rei publicae turpissimis possessoribus
inquinauit.

Iam enim, quoniam criminibus eius satis respondi, de ipso emendatore
et correctore nostro quaedam dicenda sunt. nec enim omnia effundam, ut,
20 si saepius decertandum sit, ut erit, semper nouus ueniam: quam facul-
tatem mihi multitudo istius uitiorum peccatorumque largitur.

Visne igitur te inspiciamus a puero? sic, opinor; a principio ordiamur. 18
tenesne memoria praetextatum te decoxisse? 'patris' inquires 'ista culpa
est.' concedo. etenim est pietatis plena defensio. illud tamen audaciae 44

6-14 Suet. *De gramm. et rhet.* 29, 2 (p. 33, 4-10 Brugnoli) <ad>hibes . . . disce-
res || 10-11 Schem. *dian.* 33 (*Rhet. Lat.* 75, 6-7) ille . . . aliena

1 tamquam heres esses inuasisti Heumann, prob. Cobet, *Mnemos. N. S.* 7, 1879,
122, cuius sententia nulla potest esse dubitatio „quin haec quoque ut reliqua ueluti
ad ipsum Antonium praesentem dicantur“; tradita deff. Halm-Laubmann 86 coll.
§§ 17. 56 || 6 ingeni acuendi] ingeniendi V ingeni exercendi Halm in app.
ingenii alendi O. Müller ingeni excolendi C. F. W. Müller dub. in app. ingeni
augendi Stangl ingeni tingendi uel imbuendi Busche; ingeni acuendi def. Schöll
23sq. coll. Cic. *Brut.* 126 et Kroll ad loc.; cf. etiam *De orat.* 3, 93; *Rep.* 1, 30;
Phaedr. app. 20, 7; *Quintil. Inst.* 1, 3, 11; 1, 4, 6 aliaque exempla ap. ThLL I 461,
64sq. | declamas V; cf. Zielinski *Claus.* 213 et de *rhythmo* (— — — — —) Fraen-
kel *Les.* 211 | at] et e tu nsv om. b || 7 magistrum, suffragio . . . rhetorem
dist. Madvig | competitorum (uel sim.) codd. Suet. | cui om. codd. Suet. || 8 in te
quae] in quem Suet. | falsum uel insulsum codd. Suet. || 9 facilis est V | in te om.
Suet. | dicta om. Suet. dicta dicere del. Ernesti | uide autem om. be uide autem
quid om. nstv | intersit (quid intersit e) post tuum hab. D || 10 tum tuum V |
sensim om. V | quod causae prodesset] quae ad causam adtinebant Schem. *dian.* |
tu cursim dicis] turi (tuti V²) indictis V tu currens dicis Schem. *dian.* || 11 est
data Suet. || 13 populi Romani] pro D om. Suet. || 18 respondit V || 20 si om. n¹
(add. n²)sv || 22 sic opinor; ita dist. Heusinger, prob. Madvig *Fin.* 354 || 23 tenes
V¹ (corr. V²)

tuae quod sedisti in quattuordecim ordinibus, cum esset lege Roscia de-
 coctoribus certus locus constitutus, quamuis quis fortunae uitio, non suo
 decoxisset. sumpsisti uirilem, quam statim muliebre togam reddidisti.
 primo uolgare scortum; certa flagiti merces nec ea parua; sed cito Curio
 interuenit, qui te a meretricio quaestu abduxit et, tamquam stolam dedis- 5
 45 set, in matrimonio stabili et certo conlocauit. nemo umquam puer emptus
 libidinis causa tam fuit in domini potestate quam tu in Curionis. quotiens
 te pater eius domu sua eiecit, quotiens custodes posuit ne limen intra-
 res? cum tu tamen nocte socia, hortante libidine, cogente mercede, per
 tegulas demitterere. quae flagitia domus illa diutius ferre non potuit. 10
 scisne me de rebus mihi notissimis dicere? recordare tempus illud cum
 pater Curio maerens iacebat in lecto; filius se ad pedes meos prosternens,
 lacrimans, te mihi commendabat; orabat ut se contra suum patrem, si
 sestertium sexagiens peteret, defenderem; tantum enim se pro te inter-
 cessisse dicebat. ipse autem amore ardens confirmabat, quod desiderium 15
 46 tui discidi ferre non posset, se in exilium iturum. quo tempore ego quanta
 mala florentissimae familiae sedaui uel potius sustuli! patri persuasi ut
 aes alienum fili dissolueret; redimeret adulescentem, summa spe et animi
 et ingeni praeditum, rei familiaris facultatibus eumque non modo tua
 familiaritate sed etiam congressione patrio iure et potestate prohiberet. 20
 19 haec tu cum per me acta meminisses, nisi illis quos uidemus gladiis con-
 47 fideres, maledictis me prouocare ausus esses? sed iam stupra et flagitia
 omittamus: sunt quaedam quae honeste non possum dicere; tu autem eo
 liberior quod ea in te admisisti quae a uerecundo inimico audire non pos-
 ses. sed reliquum uitae cursum uidete, quem quidem celeriter perstrin- 25
 gam. ad haec enim quae in ciuili bello, in maximis rei publicae miseriis
 fecit, et ad ea quae cotidie facit, festinat animus. quae peto ut, quam-
 quam multo notiora uobis quam mihi sunt, tamen, ut facitis, attente
 audiatis. debet enim talibus in rebus excitare animos non cognitio solum

1 ordinibus *del. Faernus, prob. Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 122* || 2 constitutus
om. V¹ (add. V²) | qui *nv* || 3 uirilem togam *D*; *sed de structura ἀπὸ κοίνοῦ cf.*
K.-St. II 560 | togam] stolam *D*; *cf. tamen Ernesti 1378, Halm-Laubmann 87,*
King 61 || 4 incerta *Busche* | sed] sic *ns* || 6 et certo et *V¹ (alt. et del. V²)* et
 certo te *Halm* | locauit *D*; *cf. tamen Cic. Rep. 2, 12, Diuin. 1, 104, Scaeu. Dig.*
36, 1, 79, 1, Vlp. Dig. 48, 5, 24, 1 aliaque exempla ap. ThLL III 1644, 59; VIII
479, 40-43 || 8 domo *D*; *de abl. domu cf. Quintil. Inst. 1, 6, 5, Neue-Wagener I³*
545, ThLL V 1, 1950 sq.; ap. Cic. cf. etiam Vatin. 22, Verr. 2, 5, 128 || 9 tamen tu
nv || 10 dimit(t)erere *Vbns* dimittere *ctv corr. Faernus; cf. ThLL V 1, 488,*
41 sq.; 491, 59 sqq. | diutius *om. nsv* | ferre] stare *nsv* || 13 se] te *best (probb.*
Madvig Opusc. 753, Peskett 84) tu *n¹ (corr. n²); cf. King 61* || 14 se *om. nsv* ||
 15 confirmaui at quo *V* confirmauit quod *Halm; cf. tamen Madvig Opusc. 754* ||
 16 esse iturum *D*; *cf. Zielinski Claus. 213* | ego tempore *nv* ergo tempore *s* |
 tanta *D* || 19 a tua non modo *D* || 23 omittam *sv* || 25 uitae *om. nsv* || 29 non
 cognitio] incognitos *nsv*

rerum sed etiam recordatio; etsi incidamus, opinor, media, ne nimis sero ad extrema ueniamus.

Intimus erat in tribunatu Clodio qui sua erga me beneficia commemo- 48
rat; eius omnium incendiorum fax, cuius etiam domi iam tum quiddam
5 molitus est. quid dicam ipse optime intellegit. inde iter Alexandriam con-
tra senatus auctoritatem, contra rem publicam et religiones; sed habebat
ducem Gabinium, quicum quiduis rectissime facere posset. qui tum inde
reditus aut qualis? prius in ultimam Galliam ex Aegypto quam domum.
quae autem domus? suam enim quisque domum tum obtinebant nec
10 erat usquam tua. domum dico? quid erat in terris ubi in tuo pedem pone-
res praeter unum Misenum quod cum sociis tamquam Sisaponem tene-
bas? uenis e Gallia ad quaesturam petendam. aude dicere te prius ad 20
parentem tuam uenisse quam ad me. acceperam iam ante Caesaris litte-
ras ut mihi satis fieri paterer a te: itaque ne loqui quidem sum te passus
15 de gratia. postea sum cultus a te, tu a me obseruatus in petitione quaes-
turae; quo quidem tempore P. Clodium approbante populo Romano in
foro es conatus occidere, cumque eam rem tua sponte conarere, non
impulsu meo, tamen ita praedicabas, te non existimare, nisi illum inter-
fecisses, umquam mihi pro tuis in me iniuriis satis esse facturum (in quo
20 demiror cur Milonem impulsu meo rem illam egisse dicas, cum te ultro
mihi idem illud deferentem numquam sim adhortatus); quamquam, si in
eo perseuerares, ad tuam gloriam rem illam referri malebam quam ad
meam gratiam. quaestor es factus: deinde continuo sine senatus consulto, 50
sine sorte, sine lege ad Caesarem cucurristi. id enim unum in terris eges-
25 tatis, aeris alieni, nequitiae perditis uitae rationibus perfugium esse
ducebas. ibi te cum et illius largitionibus et tuis rapinis expleuisses, si

1 etsi] sed iam b iam etsi et tametsi nsv | opinor] oportet D || 3 clo-
dus nv | is ante qui add. Cobet || 4 quiddam (quidam v) iam tum D ||
6 rem publicam et om. D (haud dubie propter inseq. religiones) || 9 erat domus
cnstv²; sed de metro iambico in colis (hic quae autem domus) cf. Fraenkel Les.
190; de uerbali uoce in quaestionibus omissa cfr. e. g. §§ 43. 74 | optinebat D;
sed de pronomine quisque cum plur. coniuncto cf. K.-St. I 22sq., Schöll 24 | ne-
que D || 12 uenis e] uenisse Vet uenisti bn¹sv (prob. Madvig Opusc. 753)
uenisti in n² corr. Halm | galliam D | te om. sv || 13 parentem] patrem
nsv; cf. Halm-Laubmann 89 | tuum VD tum Frotscher, corr. Manutius (p. 497:
„nam Antonii pater multo ante perierat: et post eius obitum nupserat Antonii
mater Iulia P. Lentulo, qui cum Catilina coniurauit, et in carcere strangulatus
est. Quod si tertio nupsisset Iulia, non tamen ad parentem tuum, sed ad ui-
tricum tuum Cicero dixisset“) || 15 postea] potense V | cultus sum bc custo-
ditus sum nt^v <ego> sum cultus Halm in app. | obseruatus] ouatus V subleua-
tus Muretus adiutus Halm commendatus Hammer auctus Jeep; alii alia: cf.
Schöll 19, ThLL IX 2, 212, 51sq. || 17 conatus es bt || 19-21 sic dist. Watt ||
21 quamquam] quoniam Manutius; cf. tamen Long 499, King 64 || 22 rem . . . ma-
lebam om. V

hoc est explorare *** quod statim effundas, aduolasti egens ad tribunatum, ut in eo magistratu, si posses, uiri tui similis esses.

- 21 Accipite nunc, quaeso, non ea quae ipse in se atque in domesticum [de]decus impure et intemperanter, sed quae in nos fortunasque nostras, id est in uniuersam rem publicam, impie ac nefarie fecerit. ab huius enim
51 scelere omnium malorum principium natum reperietis. nam cum L. Lentulo C. Marcello consulibus Kalendis Ianuariis labentem et prope cadentem rem publicam fulcire cuperetur ipsique C. Caesari, si sana mente esset, consulere uelletis, tum iste uenditum atque emancipatum tribunatum consiliis uestris opposuit ceruicesque suas ei subiecit securi qua
multi minoribus in peccatis occiderunt. in te, M. Antoni, id decreuit senatus et quidem incolumis, nondum tot luminibus extinctis, quod in hostem togatum decerni est solitum more maiorum. et tu apud patres conscriptos contra me dicere ausus es, cum ab hoc ordine ego conseruator essem, tu hostis rei publicae iudicatus? commemoratio illius tui sceleris intermissa est, non memoria deleta. dum genus hominum, dum populi Romani nomen exstabit — quod quidem erit, si per te licebit, sem-
52 piternum — tua illa pestifera intercessio nominabitur. quid cupide a senatu, quid temere fiebat, cum tu unus adulescens uniuersum ordinem decernere de salute rei publicae prohibuisti, neque id semel, sed saepius, 20 neque tu tecum de senatus auctoritate agi passus es? quid autem agebatur nisi ne deleri et eueri rem publicam funditus uelles? cum te neque principes ciuitatis rogando neque maiores natu monendo neque frequens senatus agendo de uendita atque addicta sententia mouere potui(esse)t, tum illud multis rebus ante temptatis necessario tibi uolnus inflictum est
53 quod paucis ante te, quorum incolumis fuit nemo: tum contra te dedit arma hic ordo consulibus reliquisque imperiis et potestatibus: quae non
22 effugisses, nisi te ad arma Caesaris contulisses. tu, tu, inquam, M. Antoni,

10—11 Non. 387, 17 ceruicisque . . . occiderunt || 28—p. 33, 2 Aquil. Rhet. Lat. 31, 18 tu, tu . . . dedisti

1 post explorare multis modis textum redintegrare conati sunt edd.: deuorare aut haurire add. Faernus rapere Graeuus exhaurire Heusinger ingerere Schütz infundere Lutz capere Schöll expilare Clark; alii alia | quod] quom Ernesti | aduolas D || 2 uiri tui] uirtuti V || 4 dedecus VD (nisi quod deditus t) corr. Madvig; cf. King 64 | et] atque D || 6 principium . . . reperietis om. V¹ (add. V²) || 7 labentem bes || 9 emancipatum ns || 11 in te] in te autem nsV in mente t || 12 luminaribus stv liminaribus n || 13, 14 patres conscriptos aput V || 17 per] pro V | licuerit D || 19 adulescentis sv || 20 id om. V; uide tamen Lutz 10, qui § 67, Pis. 75 confert || 22 ne om. D (add. n²) | delere Vnt | euertere cnstV | eueri rem publicam om. V¹ (add. V²) | uelles? cum sic dist. ns (prob. Madvig Opusc. 755) || 23 neque . . . monendo om. V | frequens] r. eques aut ns || 24 agitando Campe | demouere Ernesti | potuit VD corr. Madvig Opusc. 755 || 25 est om. D || 28—p. 33, 1 Antoni . . . Caesari Aquil.

princeps C. Caesari omnia perturbare cupienti causam belli contra patriam inferendi dedisti. quid enim aliud ille dicebat, quam causam sui dementissimi consili et facti adferebat, nisi quod intercessio neglecta, ius tribunicium sublatum, circumscriptus a senatu esset Antonius? omitto
 5 quam haec falsa, quam leuia, praesertim cum omnino nulla causa iusta cuiquam esse possit contra patriam arma capiendi. sed nihil de Caesare: tibi certe confitendum est causam perniciosissimi belli in persona tua constitisse. o miserum te, si haec intellegis, miseriorem, si non intellegis 54 hoc litteris mandari, hoc memoriae prodi, huius rei ne posteritatem quidem omnium saeculorum umquam immemorem fore, consules ex Italia expulsos, cumque eis Cn. Pompeium quod imperi populi Romani decus ac lumen fuit, omnis consularis qui per ualetudinem exsequi cladem illam fugamque potuissent, praetores, praetorios, tribunos plebis, magnam partem senatus, omnem subolem iuventutis, unoque uerbo rem
 15 publicam expulsam atque exterminatam suis sedibus! ut igitur in seminibus est causa arborum et stirpium, sic huius luctuosissimi belli semen tu fuisti. doletis tris exercitus populi Romani interfectos? interfecit Antonius. desideratis clarissimos ciuis? eos quoque uobis eripuit Antonius. auctoritas huius ordinis adflita est? adflixit Antonius. omnia denique,
 20 quae postea uidimus — quid autem mali non uidimus? —, si recte ratiocinabimur, uni accepta referemus Antonio. ut Helena Troianis, sic iste huic rei publicae causa belli, causa pestis atque exiti fuit. reliquae partes tribunatus principi similes. omnia perfecit quae senatus salua republi-

16-17 et 21-22 *Mart. Cap. Rhet. Lat.* 467, 11-12 a simili per se: ut Helena Troianis, sic ciuibz belli semen tu fuisti, *Mar. Vict. Rhet. Lat.* 228, 24-27 inuenitur tamen et qualitas in exemplo, ut Cicero, cum circa bellum causarum similitum comparat naturas, ait: ut Helena, inquit, Troianis, sic tu, Antoni, huius belli semen fuisti, *Plut. Ant. 6, 1* *Κικέρων ἐν τοῖς Φιλ. ἔγραψε τοῦ μὲν Τρωικοῦ πολέμου Ἑλένην, τοῦ δ' ἐμφυλίου Ἀντώνιον ἀρχὴν γενέσθαι*

1 perturbare omnia ns | omnia . . . cupienti] ruenti atque omnia permiscere cupienti *Aquil.* || 1-2 causam . . . dedisti] causam belli ciuili dedisti *Aquil.* || 2 ferendi *Hirschfelder*; cf. tamen *ThLL II* 1837, 62-80; *VII 1*, 1387, 15-28, *Schöll 24* || 4 sublatum circumscriptus om. V¹ (add. V²) | a senatu om. nsv || 6 de om. benst | cesaris nsv caesari t; quod adinet ad locutionem sed nihil de Caesare (sc. dicam) cf. *K.-St. II* 552 || 7 est] si bet sit nsv | causa D | in om. V¹ (add. V²); cf. app. ad 3, 19, *Madvig Opusc.* 753 || 8 si te sv | haec om. bestv || 9 prodi om. V¹ (add. V²) || 10 immemorem] meorum V || 11 cumque] que V¹ (corr. V²); cf. *Clark Desc.* 180 || 12 sequi *Kühler* || 14 uno uerbo *Ferrarius* || 17-19 interfectos? . . . ciuis? . . . est? sic dist. *Watt* || 17 interfectos om. nsv || 18 uobis] bonis V nobis *Halm* | eripuit ante uobis D || 19 auctoritas . . . Antonius om. nv || 20 non om. V | ratiocinabimur sv || 22 causa belli, causa] belli causa V belli semen *Mart. Cap., Mar. Vict.* (e l. 16) belli causa, causa *Klotz* belli causa *del. Cobet*; de cā post publicae in V omissa cf. *Schöll 25* || 23 principiis Vbt principibus e principio ns om. v corr. cod. *Wolfenbüteleranus* 278

23
56 ne fieri possent perfecerat. cuius tamen scelus in scelere cognoscite. re-
stituebat multos calamitosos: in eis patrum nulla mentio. si seuerus, cur
non in omnis? si misericors, cur non in suos? sed omitto ceteros: Lici-
nium Denticulum de alea condemnatum, conlusorem suum, restituit,
quasi uero ludere cum condemnato non liceret, sed ut quod in alea 5
perdiderat beneficio legis dissolueret. quam attulisti rationem populo
Romano cur eum restitui oporteret? absentem, credo, in reos relatum;
rem indicta causa iudicatam; nullum fuisse de alea lege iudicium; ui op-
pressum et armis; postremo, quod de patruo tuo dicebatur, pecunia iudi-
cium esse corruptum? nihil horum. at uir bonus et re publica dignus. 10
nihil id quidem ad rem; ego tamen, quoniam condemnatum esse pro ni-
hilo est, si ita esset, ignoscerem. hominem omnium nequissimum qui non
dubitaret uel in foro alea ludere, lege quae est de alea condemnatum qui
in integrum restituit, is non apertissime studium suum ipse profitetur?
57 in eodem uero tribunatu, cum Caesar in Hispaniam proficiscens huic 15
conculcandam Italiam tradidisset, quae fuit eius peragratio itinerum,
lustratio municipiorum! scio me in rebus celebratissimis omnium ser-
mone uersari, eaque quae dico dicturusque sum notiora esse omnibus qui
in Italia tum fuerunt quam mihi qui non fui: notabo tamen singulas
res, etsi nullo modo poterit oratio mea satis facere uestrae scientiae. et- 20
24
58 enim quod umquam in terris tantum flagitium exstitisse auditum est, tan-
tam turpitudinem, tantum dedecus? uehebatur in essedo tribunus plebis;
lictores laureati antecedeabant, inter quos aperta lectica mima portabatur,
quam ex oppidis municipales homines honesti, obuiam necessario prod-
euntes, non noto illo et mimico nomine, sed Volumniam consalutabant. 25

2-3 *Arus. Gramm. VII 486, 23* si seuerus . . . misericors est || 12-13 *Arus. Gramm. VII 489, 27* qui . . . ludere || 22-23 *Fortunatian. Rhet. Lat. 124, 18* uehe-
bantur . . . antecedeabant

1 prouiderat *Campe* effecerat *Cobet (coll. 10, 4)* prospexerat *Stangl* profece-
rat (*coll. 10, 23*) uel confecerat (*coll. 10, 4*) *Clark*; cum uiro docto *Watt* uerbalem
uocem consulto iterari censeo | restituerat *V* || 3 si misericors] in illo misericors est
Arus. || 4 denticulam *Vbet* lenticulam *nsv* (*cf. Δεντικουλον ap. Cass. Dion.*
45, 47, 4; Lenticulam *def. Clark, Cl. R. 14, 1900, 404*; at uide contra *Buecheler Kl.*
Schr. I 51-53) *corr. Heusinger*; *cf. etiam Münzer RE XIII (1926) 350* || 5 sed]
scilicet *Koch*; simul audi tamen restituit; tradita *deff. Halm-Laubmann 93, coll.*
Cic. Dom. 14, Leg. agr. 2, 85, Rosc. Amer. 47 || 10 corruptum? sic *dist. Klotz* ||
11 et ego *D* || 11.12 nihil est si ita esset] nihilosi (nihilocii ut *uid. V²*) ita *V* nihil
est, ita *Halm* || 12 cognoscerem *sv* | hominem] in eodem uero hominem *V* nemi-
nem *nsv* nemo inest *t*; *cf. Clark Desc. 183* || 13 uel foro *Arus.* | uel lege *D* ||
14 in *om.* *sv* | profiteretur *V* || 16 itinerum] coloniarum *Campe* Italiae *Hammer*
uicinitatum *Schöll in app. (coll. Cic. Mur. 47)* || 17 sermone omnium *nv* || 18 omni-
bus esse *nsv* || 20 facere *om. nsv* || 21.22 tantam turpitudinem *del. Ernesti* ||
22 uehebantur . . . trib. pl. *Fortunatian.* | essedo] esse genus uehiculi *do t*; *cf.*
Buecheler Kl. Schr. I 100 || 24 necessaria *sv om. t*

sequebatur raeda cum lenonibus, comites nequissimi; reiecta mater amicam impuri fili tamquam nurum sequebatur. o miserae mulieris fecunditatem calamitosam! horum flagitiorum iste uestigiis omnia municipia, praefecturas, colonias, totam denique Italiam impressit.

5 Reliquorum factorum eius, patres conscripti, difficilis est sane reprehensio et lubrica. uersatus in bello est; saturauit se sanguine dissimillimorum sui ciuium: felix fuit, si potest ulla in scelere esse felicitas. sed quoniam ueteranis cautum esse uolumus, quamquam dissimilis est militum causa et tua — illi secuti sunt, tu quaesisti ducem — tamen, ne
10 apud illos me in inuidiam uoces, nihil de genere belli dicam. uictor e Thessalia Brundisium cum legionibus reuertisti. ibi me non occidisti. magnum beneficium! potuisse enim fateor. quamquam nemo erat eorum qui tum tecum fuerunt qui mihi non censeret parci oportere. tanta est
15 enim caritas patriae ut uestris etiam legionibus sanctus essem, quod eam a me seruatum esse meminissent. sed fac id te dedisse mihi quod non ademisti, meque a te habere uitam, quia non a te sit erepta: licuitne mihi per tuas contumelias hoc tuum beneficium sic tueri ut tuebar, praesertim cum te haec auditurum uideres? uenisti Brundisium, in sinum quidem et
25 in complexum tuae mimulae. quid est? num mentior? quam miserum est id negare non posse quod sit turpissimum confiteri! si te municipiorum non pudebat, ne ueterani quidem exercitus? quis enim miles fuit qui Brundisi illam non uiderit? quis qui nescierit uenisse eam tibi tot dierum uiam gratulatum? quis qui non indoluerit tam sero se quam nequam hominem secutus esset cognoscere? Italiae rursus percursatio eadem comi-
30 te mima; in oppida militum crudelis et misera deductio; in urbe auri, argenti maximeque uini foeda direptio.

Accessit ut Caesare ignaro, cum esset ille Alexandriae, beneficio amicorum eius magister equitum constitueretur. tum existimauit se suo iure

1 sequebantur redam n² | leonibus *cod. Harleianus 2682; eandem lectionem coni. Victorius coll. Plin. N. H. 8, 55; cf. etiam Cic. Att. 10, 3, 1, Plut. Ant. 9; qui omnes tamen de re ad seriora tempora pertinente loquuntur, ut iam uidit Ernesti 1383; cf. etiam King 69* | comites nequissimi *del. Koch* | lacunam post nequissimi *stat. Lutz; cf. tamen Hirschfelder, Zeitschr. Gymn. 1871, 40, Löfstedt Synt. I² 82sq., H.-Sz. 28* | recta V || 6 lubrica V lubrice D *corr. 5* || 7 fuit felix D | esse in scelere nsv || 10 belli genere D (*peiore numero*) | e om. nsv || 13, 14 enim est tv || 15 fac id te dedisse] faci ut edidisse V facit te dedisse nv fac te dedisse t fas sit te dedisse s² fac illud te dedisse *Halm in app.* || 16 quia] qua V quae *Graevius* | a te non sit nsv non sit a te t | liceatne D licebatne *Ernesti dub.* || 17 tuum om. cnsv | sic tueri ut debebam (*uel ut tueri debebam*) *coni. Watt; quod adtinet ad beneficium tueri cf. Sh. B. Att. I 333; V 392* || 18 ausurum uiderem *Eberhard* || 19 num] non het || 21 non om. V; de nexu municipiorum ... pudebat *cf. Sh. B. Att. V 349* || 22 quis qui] quisquis n¹ (quis n²)sv || 23 uia V <iter ob>uiam *C. F. W. Müller; tradita deff. Halm-Laubmann 95 coll. Cic. Diuin. I, 27* | quam nequam] quam nec quam V que b quem cnstv (*prob. Ernesti 1384*) *corr. 5* || 27 cum esset ille Alexandriae *del. Cobet*

cum Hippiā uiuere et equos uectigalis Sergio mimo tradere; tum sibi non hanc quam nunc male tuetur, sed M. Pisonis domum ubi habitaret legerat. quid ego istius decreta, quid rapinas, quid hereditatum possessiones datas, quid ereptas proferam? cogebat egestas; quo se uerteret non habebat: nondum ei tanta a L. Rubrio, non a L. Turselio hereditas uenerat; nondum in Cn. Pompei locum multorumque aliorum qui aberant repentinus heres successerat. erat uiuendum latronum ritu, ut tantum haberet, quantum rapere potuisset.

63 Sed haec, quae robustioris improbitatis sunt, omittamus: loquamur potius de nequissimo genere leuitatis. tu istis faucibus, istis lateribus, 10 ista gladiatoria totius corporis firmitate tantum uini in Hippiāe nuptiis exhauseras ut tibi necesse esset in populi Romani conspectu uomere postridie. o rem non modo uisu foedam sed etiam auditu! si inter cenam in ipsis tuis immanibus illis poculis hoc tibi accidisset, quis non turpe duceret? in coetu uero populi Romani negotium publicum gerens, magister equitum, cui ructare turpe esset, is uomens frustis esculentis uinum redolentibus gremium suum et totum tribunal impleuit. sed haec ipse fatetur esse in suis sordibus: ueniamus ad splendidiora.

26 64 Caesar Alexandria se recepit, felix, ut sibi quidem uidebatur; mea au-

3-4 *Quintil. Inst.* 9, 2, 47 quid ego . . . proferam? || 10-17 *libere Labeo ap. Sen. Suas.* 6, 3 uidebis illas fauces (. . .), illa latera, illam totius corporis gladiatoriam firmitatem; uidebis illum pro tribunali locum, quem modo magister equitum, cui ructare turpe erat, uomitu foedauerat || 10-11 *Quintil. Inst.* 8, 4, 16; 9, 4, 23 tu . . . firmitate || 12 *Quintil. Inst.* 9, 4, 29 ut . . . uomere || 12-13 *Quintil. Inst.* 9, 4, 107 in conspectu . . . postridie || 13-14 *Quintil. Inst.* 5, 10, 99; *Arus. Gramm.* VII 482, 1-2; *Iul. Vict.* p. 43, 27-28 *Giomini* si . . . accidisset || 13-15 *Quintil. Inst.* 8, 4, 10 si . . . Romani || 14-15 *Quintil. Inst.* 9, 4, 107 quis . . . duceret; 11, 3, 172 in coetu . . . Romani || 15-16 *Quintil. Inst.* 8, 4, 8; 11, 3, 39 in coetu . . . equitum; 11, 3, 167 in coetu . . . gerens || 15 *Arus. Gramm.* VII 475, 22-23 magister . . . gerens || 16-17 *Seru. pl. ad Verg. Aen.* 3, 632; *Diom. Gramm.* I 319, 12 frustis . . . redolentibus || *Quintil. Inst.* 8, 6, 68; 9, 4, 44; *Diom. Gramm.* I 467, 23-24 uomens . . . impleuit

1 tradere om. V¹ (add. V²) || 1-2 tum . . . legerat om. D || 3 ego] ergo bst | hereditatum *Quintil.*; cf. *ThLL* VI 3, 2630, 70-76 || 6 Cn. om. V || 7 herus *Jeep*; cf. tamen *Long* 505, *Zielinski Claus.* 213 | erat ei nsv || 10 iniquissimo es || 12 in conspectu populi Romani *Quintil.* 9, 4, 29. 107 || 13-14 hoc tibi ante inter *Quintil.* 5, 10, 99; 8, 4, 10; *Iul. Vict.* || 14 in ipsis . . . poculis] et in illis immanibus poculis tuis *Quintil.* 5, 10, 99 (om. et); 8, 4, 10 et illis immanibus poculis tuis *Iul. Vict.* atque in ipsis tuis immanibus poculis *Arus.* | ipsis om. nsv || 15 duceret b¹, *Quintil.* 8, 4, 10; 9, 4, 107 diceret *Vcnstvb*² | Romani om. D | gerens n², *Quintil.* 8, 4, 8; 11, 3, 39. 167, *Arus.* gens V regens D || 15.16 magister equitum ante negotium *Arus.*; del. *Krafft* || 16 uomeret b uomet nv || 16.17 uinum redolentibus om. *Quintil.* 8, 6, 68; 9, 4, 64; *Diom.* || 18 splendida D; splendidiora *respuunt nonnulli* propter clausulam (cf. e. g. *Clark in app.*, *Zielinski Claus.* 213, *Schöll* 25 adn. 1); de clausula heroica cf. tamen *Fraenkel Les.* 198-200 || 19 alexandria sei recepit V alexandriam se recepit D corr. s || 19-p. 37, 1 ut . . . hostis om. nsv | uideatur V

tem sententia, qui rei publicae sit hostis, felix esse nemo potest. hasta
 posita pro aede Iouis Statoris bona [subiecta] Cn. Pompei — miserum
 me! consumptis enim lacrimis tamen infixus animo haeret dolor — bona,
 inquam, Cn. Pompei Magni uoci acerbissimae subiecta praeconis. una in
 5 illa re seruitutis oblita ciuitas ingemuit seruientibusque animis, cum
 omnia metu tenerentur, gemitus tamen populi Romani liber fuit. ex-
 spectantibus omnibus quisnam esset tam impius, tam demens, tam dis-
 hominibusque hostis qui ad illud scelus sectionis auderet accedere, in-
 uentus est nemo praeter Antonium, praesertim cum tot essent circum
 10 hastam illam qui alia omnia auderent: unus inuentus est qui id auderet
 quod omnium fugisset et reformidasset audacia. tantus igitur te stupor 65
 oppressit uel, ut uerius dicam, tantus furor ut primum, cum sector sis
 isto loco natus, deinde cum Pompei sector, non te exsecratum populo
 Romano, non detestabilem, non omnis tibi deos, non omnis homines et
 15 esse inimicos et futuros scias? at quam insolenter statim helluo inuasit in
 eius uiri fortunas cuius uirtute terribior erat populus Romanus exteris
 gentibus, iustitia carior! in eius igitur uiri copias cum se subito ingur- 27
 gitasset, exultabat gaudio persona de mimo, 'modo egens, repente di-
 ues'. sed, ut est apud poetam nescio quem, 'male parta male dilabuntur'.
 20 incredibile ac simile portenti est quonam modo illa tam multa quam 66
 paucis non dico mensibus sed diebus effuderit. maximus uini numerus
 fuit, permagnum optimi pondus argenti, pretiosa uestis, multa et lauta
 supellex et magnifica multis locis, non illa quidem luxuriosi hominis, sed

2-4 Quintil. Inst. 9, 3, 29 bona . . . praeconis || 2-3 Quintil. Inst. 9, 2, 26 mi-
 serum . . . dolor || 5-6 Haterius ap. Sen. Contr. 7, 2, 5 quamuis omnia . . . fuit ||
 19 male parta male dilabuntur Naeu. Trag. 51 R.³

1 si qui bet | hostis] infelix bet infensus Klotz; infelix def. Lutz 10; cf. tamen
 Boulanger-Wuilleumier I 123 adn. 2 || 2 subiecta Vcntv subiectib inquam s sub-
 iecta del. Faernus subiecta Cn. Pompei om. Quintil. 9, 3, 29; subiecta deff. Halm
 et Schöll in app.; sed uerbum e l. 4 fortasse huc irrepsit; cf. etiam Madvig Opusc.
 166sq. || 3 infixus tamen Quintil. 9, 2, 26 (cf. contra 9, 3, 29) | animo haeret] ha-
 beret animo V pectori haeret Quintil. 9, 2, 26 (at uide 9, 3, 29 animo haeret) hae-
 ret animo Faernus || 4 Magni om. Quintil.; cf. tamen Sh. B. Att. I 322 | acerbis-
 simae uoci Quintil. || 5 feruentibusque Busche; cf. tamen Halm-Laubmann 97 |
 animis] cunctis Hirschfelder manibus Koch || 5.6 animis cum omnia] omnibus cum
 animi Campe | cum . . . tenerentur om. D | cum] quamuis Sen. rhet. || 6 gemitu V |
 Romani om. Sen. rhet. || 8 omnibusque V || 9 circa sv || 11 formidasset nv ||
 13 exsecrandum D (-us b); cf. ThLL V 2, 1840, 15sq. || 14 non³ om. D | et
 om. V; cf. tamen e. g. 3, 9; Verr. 2, 2, 15; de re uide Peskett 64 || 15 futuros] duos
 nsv || 17 uiri om. D | ingurgitauisset D || 18 minimo ns¹ (corr. s²)v | 'modo
 egens repente diues'] de mimi inscriptione agitur, ut recte contendit O. Skutsch,
 RCCM 2, 1960, 197sq.; cf. etiam Fraenkel Les. 200 || 19 male parata sv || 19.20 di-
 labuntur', incredibile dist. Weber || 20 est] sit c si sv om. bt

67 tamen abundantis. horum paucis diebus nihil erat. quae Charybdis tam uorax? Charybdim dico? quae si fuit, animal unum fuit: Oceanus, me dius fidius, uix uidetur tot res tam dissipatas, tam distantibus in locis positas tam cito absorbere potuisse. nihil erat clausum, nihil obsignatum, nihil scriptum. apothecae totae nequissimis hominibus condonabantur; 5 alia mimi rapiebant, alia mimae; domus erat aleatoribus referta, plena ebriorum; totos dies potabatur atque id locis pluribus; suggerebantur etiam saepe — non enim semper iste felix — damna aleatoria; conchyliatis Cn. Pompei peristromatis seruorum in cellis lectos stratos uideres. quam ob rem desinite mirari haec tam celeriter esse consumpta. non modo 10 unius patrimonium quamuis amplum, ut illud fuit, sed urbis et regna celeriter tanta nequitia deuorare potuisset. at idem aedis etiam et hortos — o audaciam immanem! — tu etiam ingredi illam domum ausus es, tu illud sanctissimum limen intrare, tu illarum aedium dis penatibus os impurissimum ostendere? quam domum aliquamdiu nemo aspicere pot- 15 erat, nemo sine lacrimis praeterire, hac te in domo tam diu deuersari non pudet? in qua, quamuis nihil sapias, tamen nihil tibi potest esse iucundum. an tu illa in uestibulo rostra [spolia] cum aspexisti, domum tuam 28

1-4 *Triar. ap. Sen. Suas. 6, 5; Quintil. Inst. 8, 6, 70* quae Charybdis . . . potuisse || 1-2 *Quintil. Inst. 12, 10, 62* quae . . . uorax || 2 *Seru. ad Verg. Aen. 3, 420* Charybdis: quae si fuit, animal fuit unum || 2-3 *Quintil. Inst. 12, 10, 62* Oceanus me dius fidius ipse || 8-9 *Quintil. Inst. 8, 4, 25* conchyliatis . . . uideres || 9 *peristromatis: cf. Auct. de dub. nom. Gramm. V 586, 7* peristromum generis neutri; sed Cicero elegantius dixit hoc peristroma et haec peristromata

1.2 est tam uorax *Sen.* | tam uorax tam inexplebilis *Cus.* || 2 charybdim *V, Sen. (cf. ThLL Onom. II 382, 53 sqq.)* caribdin *D* Charybdim *Quintil. 8, 6, 70* | animal unum fuit *V, Sen.* animal fuit unum *Seru.* fuit animal unum *D, Quintil. 8, 6, 70* || 2.3 Oceanus me dius fidius ipse *Quintil. 12, 10, 62* | uix me dius fidius Oceanus *Sen. (qui uidetur om.)* || 3 uidet *nsv* || 3.4 tot res tamque diuersas uno tempore absorbere (absoluere *codd. Senecae*) potuisset *Sen.* || 3 dissitas *Cobet, qui tam . . . positas del.; cf. tamen ThLL V 1, 1492, 71 sqq.* || 6 rapiebantur *V* || 8 iste] ipse *D* || 9 Cn. om. *nsv* | stratos lectos *e, Quintil.* || 12-13 sic dist. *Watt, qui occupauit simul audit; cf. etiam Halm-Laubmann 99; iniuria deuorauit simul audiunt King-Clark 51, K.-St. II 558* || 12 idem] eiusdem *en* || 13 etiam om. *D* || 14, 15 os impurissimum ostendere] os impurissimum osten inportunissimum dere *V* os importunissimum ostendere *D; de corruptelae in cod. V origine cf. Buecheler Kl. Schr. I 100, Clark Desc. 178; os importunissimum frustra deff. Boulanger-Wuilleumier in app. coll. 12, 13* huic igitur importuno atque impuro parricidae; quod adinet enim ad os impurissimum *cf. 5, 20, Dom. 26, Firm. Err. 24, 1* || 15 sine lacrimis ante adspicere *add. Cobet coll. 14, 10; cf. contra Halm-Laubmann 99* || 16 haec *V* | diuersari *bet* diuersa *nsv* uersare *n²; cf. Cic. Verr. 2, 2, 69, 78; 2, 5, 70* || 18 in uestibuloa *V* uestibula *D corr. Muretus* | rostran spolia *V* rostra spolia *D* rostra an (uel ac) spolia *Graeuus* rostrorum spolia *Hirschfelder* spolia *del. Orelli; tradita frustra def. Schöll coll. Liu. 10, 2, 14; non dissimile glossema infra in codd. irrepsit; cf. app. ad § 69, l. 11*

te introire putas? fieri non potest. quamuis enim sine mente, sine sensu sis, ut es, tamen et te et tua et tuos nosti. nec uero te umquam neque uigilantem neque in somnis credo posse mente consistere. necesse est, quamuis sis, ut es, uiolentus et furens, cum tibi obiecta sit species singularis uiri, perterritum te de somno excitari, furere etiam saepe uigilantem. me quidem miseret parietum ipsorum atque tectorum. quid enim umquam domus illa uiderat nisi pudicum, quid nisi ex optimo more et sanctissima disciplina? fuit enim ille uir, patres conscripti, sicuti scitis, cum foris clarus tum domi admirandus, neque rebus externis magis laudandus quam institutis domesticis. huius in sedibus pro cubiculis stabula, pro conclauius popinae [tricliniis] sunt. etsi iam negat. nolite quaerere; frugi factus est: mimulam suam suas res sibi habere iussit, ex duodecim tabulis clauis ademit, exegit. quam porro spectatus ciuis, quam probatus! cuius ex omni uita nihil est honestius quam quod cum mima fecit diuortium. at quam crebro usurpat: 'et consul et Antonius!' hoc est dicere, et consul et impudicissimus, et consul et homo nequissimus. quid est enim aliud Antonius? nam si dignitas significaretur in nomine, dixisset, credo, aliquando auus tuus se et consulem et Antonium. numquam dixit. dixisset etiam conlega meus, patruus tuus, nisi si tu es solus Antonius.

Sed omitto ea peccata quae non sunt earum partium propria quibus tu rem publicam uexauisti: ad ipsas tuas partis redeo, id est ad ciuile bellum, quod natum, conflatum, susceptum opera tua est. cui bello cum propter timiditatem tuam tum propter libidines defuisti. gustaras ciuilem

13 Non. 291, 8 clauis . . . exegit || 24—p. 40, 1 Prisc. Gramm. II 491, 17 sanguinem ciuilem exhaustit uel potius exsorbuit

1 putas introire Clark dub. in app., numeri gratia; sed de rhythmo — — — — — cf. Fraenkel Les. 183 || 2 et te et tua et tuos] et (del. et te add. in mg. V²) ei tua et uos V || 4 uiolentus tn², fort. recte; cf. enim § 101 furiosam uiolentiam, 6, 4 furor . . . uiolentia, Fam. 12, 25, 3 uiolentum furorem; tradita tuetur 12, 26 noui hominis furorem, noui effrenatam uiolentiam | furens] ferox Heine | tibi] ibi en sv || 5 te om. ns v | furere] ruere Eberhard stupere Jeep furiis agitari Campe horrere Dressler; quod adinet tamen ad eadem uel similia uerba breui interuallo repetita (l. 4 furens, l. 5 furere) cf. exempla a Schöll 23 allata || 7 quid om. D || 8 sicut sv || 10 in aedibus Vrsinus; cf. tamen § 104 || 11 conclauius popinae triclinis V tricliniis popinae D corr. Halm; cf. King 74sq., Clark Desc. 178 | nolite inclite (indite v) quaerere ns v || 12 illam suam VD (minimam sup. lin. add. cod. Harleianus 2682) mimam suam Halm, corr. Cornelissen || 13 clauis] clausa nst v; cf. Ambros. Epist. 6, 3 mulier offensa clauis remisit, domum reuertit, ThLL III 1317, 83sq. | forasque exegit Non.; de asyndeto cf. H.-Sz. 469sq. || 14 cum om. nst v || 16 et¹ om. V | homi V omnium Nohl || 17 enim est nsb² est b¹t enim v || 18 se] sed V | et¹ om. bent v; de et consulem et cf. Lebreton 88 || 18, 19 numquam dixit] numquid V, unde numquid dixit coni. Muretus || 19 meus] eius et | tuus om. V | tu es om. ns si tu es om. v || 23 cui bello cum] cur ei bello tum (tu n²) D || 24 propter¹ . . . libidines del. Ernesti | tum] et bnst tuam et v

sanguinem uel potius exsorbueras; fueras in acie Pharsalica antesignanus; L. Domitium, clarissimum et nobilissimum uirum, occideras multosque praeterea qui e proelio effugerant, quos Caesar, ut non nullos, fortasse seruasset, crudelissime persecutus trucidaras. quibus rebus tantis talibus gestis quid fuit causae cur in Africam Caesarem non sequerere, 5 cum praesertim belli pars tanta restaret? itaque quem locum apud ipsum Caesarem post eius ex Africa reditum obtinuisti? quo numero fuisti? cuius tu imperatoris quaestor fueras, dictatoris magister equitum, belli princeps, crudelitatis auctor, praedae socius, testamento, ut dicebas ipse, filius, appellatus es de pecunia quam pro domo, pro hortis, pro 10 72 sectione debebas. primo respondisti plane ferociter et, ne omnia uidear contra te, prope modum aequa et iusta dicebas: 'a me C. Caesar pecuniam? cur potius quam ego ab illo? an sine me ille uicit? at ne potuit quidem. ego ad illum belli ciuilem causam attuli; ego leges perniciosas rogavi; ego arma contra consules imperatoresque populi Romani, contra sena- 15 tum populumque Romanum, contra deos patrios arasque et focos, contra patriam tuli. num sibi soli uicit? quorum facinus est commune, cur non sit eorum praeda communis?' ius postulabas, sed quid ad rem? plus 73 ille poterat. itaque excussis tuis uocibus et ad te et ad praedes tuos milites misit, cum repente a te praeclara illa tabula prolata <e>s<t>. qui risus 20 hominum, tantam esse tabulam, tam uarias, tam multas possessiones, ex quibus praeter partem Miseni nihil erat quod is qui auctionaretur posset suum dicere. auctionis uero miserabilis aspectus: uestis Pompei non multa eaque maculosa; eiusdem quaedam argentea uasa conlisa, sordidata mancipia, ut doleremus quicquam esse ex illis reliquiis quod uidere pos- 25 74 semus. hanc tamen auctionem heredes L. Rubri decreto Caesaris prohibuerunt. haerebat nebulo: quo se uerteret non habebat. quin his ipsis

6 restaret: cf. *Gell.* 1, 22, 17 || 14 *Non.* 383, 14–15 ego ad . . . rogavi || 27 cf. *fortasse Non.* 182, 8–10 titubare, trepidare. M. Tullius Philippicarum lib. XIV: 'titubare, haesitare, quo se uerteret nescire'

3 praeterea] praerea V om. D corr. 5 | e] de nsv eo t | alios post non nullos add. Cobet || 4 seruaret et; cf. *Peskett* 70 || 4.5 talibus tantis e tantis talibusque n tantis ac talibus *Schütz* tantis et talibus *Eberhard*; cf. *Cic. Planc.* 29, *Lig.* 36 || 5 quid . . . Africam om. V; quod adinet ad quid fuit causae cur cf. *K.-St.* II 279 || 6 praestaret V; cf. *tamen Gell.* 1, 22, 17 || 9 testamenti D; cf. *Ernesti* 1388, *Dennistoun* 141 | dicebat D || 12 C. om. D || 13 ille sine me nsv | at ne] anne bens ac ne t an me v || 14 illum] eum *Non.* | ego² . . . rogavi om. V || 16 et om. V || 17 est om. D || 18 ius<ta> postulabas *Campe*; sed cf. *Liv.* 5, 36, 9, *Halm-Laubmann* 102 || 19 exclusis *Manutius* (prob. *Madvig Opusc.* 168) explosis *Hirschfelder*; cf. *Cic. Sull.* 24, 47, *Tib.* 2, 6, 12 aliaque exempla ap. *ThLL* V 2, 1310, 66 sqq. | praedas tuas n¹ (corr. n²)sv || 20 prolata est] prolata V prolata D corr. *Halm* (prob. *Madvig Opusc.* 168) || 21 hominum de te erat D || 22 is om. V || 25 reliquis Vn¹ (corr. n²)t reliqui *Pluygers* || 27 quin] quippe in D | iis ipsis *Halm*

temporibus domi Caesaris percussor ab isto missus deprehensus dicebatur esse cum sica: de quo Caesar in senatu aperte in te inuehens questus est. proficiscitur in Hispaniam Caesar paucis tibi ad soluendum propter inopiam tuam prorogatis diebus. ne tum quidem sequeris. tam bonus gladiator rudem tam cito? hunc igitur quisquam qui in suis partibus, id est in suis fortunis, tam timidus fuerit pertimescat?

Profectus est aliquando tandem in Hispaniam; sed tuto, ut ait, peruenire non potuit. quonam modo igitur Dolabella peruenit? aut non suscipienda fuit ista causa, Antoni, aut, cum suscepisses, defendenda usque ad extremum. ter depugnauit Caesar cum ciuibus, in Thessalia, Africa, Hispania. omnibus adfuit his pugnis Dolabella; in Hispaniensi etiam uolnus accepit. si de meo iudicio quaeris, nollem; sed tamen consilium a primo reprehendendum, laudanda constantia. tu uero quid es? Cn. Pompei liberi tum primum patriam repetebant. esto, fuerit haec partium causa communis. repetebant praeterea deos patrios, aras, focos, larem suum familiarem, in quae tu inuaseras. haec cum peterent armis ei quorum erant legibus — etsi in rebus iniquissimis quid potest esse aequi? — tamen quem erat aequissimum contra Cn. Pompei liberos pugnare? quem? te sectorem. an cum tu Narbone mensas hospitum conuomeres Dolabella pro te in Hispania dimicaret?

Qui uero Narbone reditus! etiam quaerebat cur ego ex ipso cursu tam subito reuertissem. exposui nuper, patres conscripti, causam reditus mei. uolui, si possem, etiam ante Kalendas Ianuarias prodesse rei publicae. nam, quod quaerebas quo modo redissem, primum luce, non tenebris; deinde cum calceis et toga, nullis nec Gallicis nec lacerna. at etiam

19 *Seru. Gramm. IV 416, 12-13; 511, 13; Cledon. Gramm. V 22, 13-14* cum tu . . . conuomeres || 24-25 *Iul. Rufin. Rhet. Lat. 40, 5* nam . . . lacerna

1 ab isto missus *del. Ernesti* || 2 cum in te inuehens sic ad quo caesar in senatu aperte in te inuehens questus est V; cf. *Clark Desc. 178 sq.* || 5 cito accepisti D; *sed de uerbali uoce omissa cf. § 72 a me C. Caesar pecuniam aliaque exempla ap. Madvig Fin. 23, Opusc. 167* || 5-6 hunc . . . pertimescat *post § 75, l. 16 (inuaseras) transt. Campe, qui id est (l. 5) in idque mut.* || 6 fuerat V || 7 tandem aliquando D || 11 in om. Vbet || 13 quid es] quid ais *Halm* quid audes (uel secutus es) *Hirschfelder* || 14 liber V¹ (corr. V²) liberam c | tum om. D || 15 partios V penates patrios *bensv* penates proprios t *corr. Faernus* || 16 in quae tu] in quencumque V in quae cuncta tu *Orelli (prob. Zielinski Claus. 213)* in quae tu inpie *Schöll in app.; cf. Lebreton 11* | repeterent bet | ei] eius c hi ns om. b || 18-19 tamen . . . sectorem] tamen erat aequissimum contra cn. p. (cn. p. om. t) liberos (non add. s) cn. p. pugnare (te add. be) sectorem D || 18 sed ante tamen add. *Campe* || 19 cum tu *Seru., Cledon.* tutu V tu D ut n² ut tu *Clark* | in mensas *nsv* | hospitium V, *Seru. (IV 416, 12; at uide IV 511, 13)* | cum uomeres *bensv* cum conuomeres t || 21 narbona bs | etiam] eius iam c et tamen *bnsv* est iam t eius: tamen *Ferrarius; cf. 13, 37, Verr. 2, 5, 57, Halm-Laubmann 103, Nisbet 59* || 22 patribus conscriptis V || 25 nec¹ om. *Iul. Rufin.* | caligis VD, *Iul. Rufin., corr. ζ (cf. app. ad p. 42, 7); simul audi soleis et cf. Denniston 142*

- aspicis me et quidem, ut uideris, iratus. ne tu iam mecum in gratiam redeas, si scias quam me pudeat nequitiae tuae, cuius te ipsum non pudet. ex omnium omnibus flagitiis nullum turpius uidi, nullum audiui. qui magister equitum fuisse tibi uiderere, in proximum annum consulatum peteres uel potius rogares, per municipia coloniasque Galliae, a qua nos tum
 81 cum consulatus petebatur, non rogabatur, petere consulatum solebamus,
 77 cum Gallicis et lacerna cucurristi. at uidete leuitatem hominis. cum hora diei decima fere ad Saxa rubra uenisset, delituit in quadam cauponula atque ibi se occultans perpotauit ad uesperam; inde cisio celeriter ad urbem aduectus domum uenit capite obuoluto. ianitor: 'quis tu?' 'a Marco
 tabellarius'. confestim ad eam, cuius causa uenerat, eique epistulam tradidit. quam cum illa legeret flens — erat enim scripta amatorie; caput autem litterarum sibi cum illa mima posthac nihil futurum; omnem se amorem abiēcisse illum atque in hanc transfudisse — cum mulier fleret uberius, homo misericors ferre non potuit, caput aperuit, in collum
 15 inuasit. o hominem nequam! quid enim aliud dicam? magis proprie nihil possum dicere. ergo, ut te catamitum, nec opinato cum te ostendisses, praeter spem mulier aspiceret, idcirco urbem terrore nocturno, Italiam
 78 multorum dierum metu perturbasti? et domi quidem causam amoris habui(s)t(i), foris etiam turpiorem ne L. Plancus praedes tuos uenderet.
 productus autem in contionem a tribuno plebis cum respondisses te rei tuae causa uenisse, populum etiam dicacem in te reddidisti. sed nimis multa de nugis: ad maiora ueniamus.
- 82 C. Caesari ex Hispania redeunti obuiam longissime processisti. celeriter isti, redisti, ut cognosceret te si minus fortem, at tamen strenuum. 25

7 *Gell.* 13, 22, 6 cum . . . cucurristi || 7–19 *Gell.* 6, 11, 4–6 at . . . perturbasti || 8–10 *Non.* 86, 30–31 delituit . . . uenit || 16 *Argent. ap. Sen. Suas.* 6, 7 hominem nequam

1 equidem *nsv* || 2 cuius te] cum iuste *V* || 3 nullum turpius uidi *om. V* | quam qui *nsv* || 5 per] is per *bet* is qui per *nsv* | a *om. V* e *coni. Halm*; cf. *Att.* 1, 1, 2, *Long* 510, *King* 79 | nos tum] nostrum *bet om. nsv* || 7 Gallicis *Gell.* calligis *V* caligis *D* | accucurristi *Pluygers* | at] aut *V* | hominis *om. D* || 8 decima *om. V* | caupona *Non.* || 9 perpotauit ad uesperam] perpotum *Non.* | uesperum *D, Gell.*; cf. *tamen Cic. Cat.* 2, 6 | inde *om. Non.* || 9, 10 celeriter ad urbem aduectus *om. Non.* || 10 capite] ore *Gell.* | inuoluto *D, Gell.*; cf. *tamen Plaut. Most.* 424, *ThLL IX* 2, 326, 77 *sqq.* | ianitor rogat *Gell.* || 11 eam deducitur *D* (*nisi quod eam adducitur b*); deducitur post uenerat *Gell.*; sed de uerbali uoce omissa cf. *K.-St. II* 552, *Hauschild* 291, *King* 80 | tradit *Gell.* || 12 illa cum *Gell.* | amatorie scripta *bens* amatorie causa scripta *t* || 13 sibi] hoc erat sibi *Gell.* || 14 illum] illi non *V* illic et illinc *bnsv* illi *Gell.* illius *Nohl, corr. Lambinus* || 16 quid . . . dicam *om. Gell.* 6, 11, 5 et 6 | nihil enim magis proprie *Gell.* 6, 11, 5 et 6 || 17 neque opinato *D* | cum te] cum *D, Gell.* cum os *Cobet* || 20 habuit *VD* (habeat *t¹*) *corr. Ferrarius*; *codicum lectionem prob. Clark, Cl. R.* 14, 1900, 404 *sq.*, qui suos cum *Harleiano* 2682 *infra legit, coll. § 41*; 8, 27 || 21 autem *om. nsv* | in contione *cnst* || 24 C. *om. D* || 25 isti et redisti *D*; de *asyndeto* cf. § 89, *Att.* 15, 5, 3, *K.-St. II* 151

factus es ei rursus nescio quo modo familiaris. habebat hoc omnino Caesar: quem plane perditum aere alieno egentemque, si eundem nequam hominem audacemque cognorat, hunc in familiaritatem libentissime recipiebat. his igitur rebus praeclare commendatus iussus es renuntiari consul et quidem cum ipso. nihil queror de Dolabella qui tum est impulsus, inductus, elusus. qua in re quanta fuerit uterque uestrum perfidia in Dolabellam quis ignorat? ille induxit ut peteret, promissum et receptum interuertit ad seque transtulit; tu eius perfidiae uoluntatem tuam ascripsisti. ueniunt Kalendae Ianuariae: cogimur in senatum: inuectus est copiosius multo in istum et paratius Dolabella quam nunc ego. hic autem iratus quae dixit, di boni! primum cum Caesar ostendisset se, prius quam proficisceretur, Dolabellam consulem esse iussurum — quem negant regem, qui et faceret semper eius modi aliquid et diceret — sed cum Caesar ita dixisset, tum hic bonus augur eo se sacerdotio praeditum esse dixit ut comitia auspiciis uel impedire uel uitare posset, idque se facturum esse adseuerauit. in quo primum incredibilem stupiditatem hominis cognoscite. quid enim? istud quod te sacerdoti iure facere posse dixisti, si augur non esses et consul esses, minus facere potuisses? uide ne etiam facilius. nos enim nuntiationem solum habemus, consules et reliqui magistratus etiam spectionem. esto: hoc imperite; nec enim est ab homine numquam sobrio postulanda prudentia. sed uidete impudentiam. multis ante mensibus in senatu dixit se Dolabellae comitia aut prohibitorum auspiciis aut id facturum esse quod fecit. quisquamne diuinare potest quid uiti in auspiciis futurum sit, nisi qui de caelo seruare constituit? quod neque licet comitiis per leges et si qui seruauit non comitiis habitis, sed prius quam habeantur, debet nuntiare. uerum implicata inscientia impudentia est: nec scit quod augurem nec facit quod pudentem decet. itaque ex illo die recordamini eius usque ad Idus Martias consulatum. quis umquam apparitor tam humilis, tam abiectus? nihil ipse poterat; omnia rogabat; caput in auersam leuicam inserens, beneficia quae uenderet a conlega petebat. ecce Dolabellae comitiorum dies. sortitio praerogatiuae; quiescit. renuntiatur: tacet. prima classis uocatur [renuntiatur],

3 cognoram V cognouerat D corr. s || 4 es] est D || 5 de om. V¹ (add. V²) || 5-6 qui tum . . . Dolabellam om. V¹ (add. V²); cf. Clark Desc. 190 || 6 utriusque D || 7 induxit ut peteret om. V || 11 irtus V mihi iratus bnt mihi iratus est s miratus v | cum primum sv || 12 negat V || 17 enim est V || 18 ne om. V || 20 spectationem V¹ inspectionem bnsu inspectionem V²; cf. Denniston 145 || 22 dixit sed labellae V dixisse dolabellae D corr. n² et Poggius || 25 habitis (habetis t) comitiis D habitis del. Cobet || 26 inscitia best; de abl. cf. K.-St. I 381 || 27 est: nec scit] si nec scit b sed nec scit c si nescit nstv || 28 itaque] atque D, fort. recte || 29 tam¹ om. V || 30 aursam V aduersam bnstv; cf. King 82 | uenderet] uideret V || 32 del. Garatoni; cf. etiam Madvig Opusc. 137 sq.

deinde ita ut adsolet suffragia, tum secunda classis, quae omnia sunt
 83 citius facta quam dixi. confecto negotio bonus augur — C. Laelium dice-
 res — ‘alio die’ inquit. o impudentiam singularem! quid uideras, quid
 senseras, quid audieras? neque enim te de caelo seruasse dixisti nec hodie
 dicis. id igitur obuenit uitium quod tu iam Kalendis Ianuariis futurum 5
 esse prouideras et tanto ante praedixeras. ergo hercule magna, ut spero,
 tua potius quam rei publicae calamitate ementitus es auspicia; obstrin-
 xisti religione populum Romanum; augur auguri, consul consuli obnun-
 tiasti. nolo plura, ne acta Dolabellae uidear conuellere, quae necesse est
 84 aliquando ad nostrum conlegium deferantur. sed adrogantiam hominis 10
 insolentiamque cognoscite. quam diu tu uoles, uitiosus consul Dolabella;
 rursus, cum uoles, saluis auspiciis creatus. si nihil est, cum augur eis uer-
 bis nuntiat, quibus tu nuntiasti, confitere te, cum ‘alio die’ dixeris, so-
 brium non fuisse; sin est aliqua uis in istis uerbis, ea quae sit augur a con-
 lega requiro. 15

Sed ne forte ex multis rebus gestis M. Antoni rem unam pulcherrimam
 84 transiliat oratio, ad Lupercalia ueniamus. non dissimulat, patres conscrip-
 ti: apparet esse commotum; sudat, pallet. quidlibet, modo ne [nausiet]
 faciat quod in porticu Minucia fecit. quae potest esse turpitudinis tantae
 defensio? cupio audire, ut uideam ubi rhetoris sit tanta merces [id est 20
 85 ubi campus Leontinus appareat]. sedebat in rostris conlega tuus amictus
 toga purpurea, in sella aurea, coronatus. escendis, accedis ad sellam —
 ita eras Lupercus ut te consulem esse meminisse deberes — diadema osten-
 dis. gemitus toto foro. unde diadema? non enim abiectum sustuleras, sed
 attuleras domo: meditatatum et cogitatum scelus. tu diadema imponebas 25
 cum plangore populi; ille cum plausu reiciebat. tu ergo unus, scelerate,

11 *Prisc. Gramm. II 386, 6–7* quem ipse ementitis auspiciis uitiosum fecerat

1 ita om. D | sex ante suffragia duce *Hirschfelder add. Niebuhr* | equitum post
 suffragia *add. Mommsen; cf. Denniston 146 sq.* | classis uocatur V | deinde ...
 suffragatum secunda classis uocatur *Ant. Augustinus* deinde ... it suffragatum
 secunda classis *Urlichs* deinde ... suffragatur secunda classis *Kahnt* || 2 C.
 om. D || 4 neque ... nec] nec ... neque D || 8 p. r. religione D | nuntiaui D
 (nisi quod nuntiasti c), *prob. Ernesti 1393; cf. tamen Donat. ad Ter. Ad. 547* proprie
 obnuntiare dicuntur augures, cum aliquid mali ominis scaeuumque uiderint, *Cic.*
Sest. 79 obnuntiauit consuli || 12 creatur *bns* | si] sed *nstv* | augur eis] auguris V ||
 13 tu om. D || 14 auguris *nstv* || 16 M. om. V || 17 forte transiliat V || 18 *del. Cobet,*
praeunte Pluygers, qui non modo nausiet sed etiam sit (l. 20) et id est ... Leontinus
(l. 20–21) del.; uox uerbalis e § 63 tantum uini in Hippiae nuptiis exhauseras ut tibi
 necesse esset in populi Romani conspectu uomere postridie *huc irrepsit* || 19 tanta
stv || 20 sit om. D, *prob. Madvig Opusc. 756* || 20–21 id est ubi ... appareat V
 ubi ... appareat D *del. Campe; cf. §§ 43. 101, Halm-Laubmann 136* || 22 escen-
 dis] ascendis D; *cf. ThLL V 2, 857, 60 sqq.* || 25 domo: meditatatum sic *dist. Schöll*
praeunte Campe, J. cl. Ph. 91, 1865, 172 domo, meditatatum *Halm* || 26 reiciebat]
 recipiebat *bcn*¹ (*corr. n*²) *s*¹ *v* accipiebat *t* reciebat *s*² | scelerati V

inuentus es qui cum auctor regni esses, eumque quem conlegam habebas dominum habere uelles, idem temptares quid populus Romanus ferre et pati posset. at etiam misericordiam captabas: supplex te ad pedes ab-
 5 iciebas. quid petens? ut seruire<mu>s? tibi uni peteres qui ita a puero uixerat ut omnia paterere, ut facile seruires; a nobis populoque Romano
 mandatum id certe non habebas. o praeclaram illam eloquentiam tuam, cum es nudus contionatus! quid hoc turpius, quid foedius, quid suppliciiis omnibus dignius? num exspectas dum te stimulis fodiamus? haec te, si
 10 ullam partem habes sensus, lacerat, haec cruentat oratio. uereor ne imminuam summorum uirorum gloriam; dicam tamen dolore commotus. quid indignius quam uiuere eum qui imposuerit diadema, cum omnes fateantur iure interfectum esse qui abiecerit? at etiam ascribi iussit in
 fastis ad Lupercalia: C. Caesari, dictatori perpetuo, M. Antonium consul-
 15 lem populi iussu regnum detulisse; Caesarem uti noluisse. iam iam minime miror te otium perturbare; non modo urbem odisse sed etiam lucem; cum perditissimis latronibus non solum de die sed etiam in diem bibere. ubi enim tu in pace consistes? qui locus tibi in legibus et in iudiciis esse potest, quae tu, quantum in te fuit, dominatu regio sustulisti? ideone
 L. Tarquinius exactus, Sp. Cassius, <Sp.> Maelius, M. Manlius necati
 20 ut multis post saeculis a M. Antonio, quod fas non est, rex Romae constitueretur?

Sed ad auspicia redeamus, de quibus [rebus] Idibus Martiis fuit in senatu Caesar acturus. quaero: tum tu quid egisses? audiebam equidem te paratum uenisse, quod me de ementitis auspiciis, quibus tamen parere

16 *Arus. Gramm. VII 468, 31* non solum . . . ad diem uiuere || 24 *Prisc. Gramm. II 386, 6-7* quem ipse ementitis auspiciis uitiosum fecerat

1 regi V | eum quem Vnst (sed cf. *Madvig Opusc. 756*) eumque v | collegam regni nstv; de repetita uoce regni cf. *Ernesti 1393, Clark Desc. 187* || 2 idem] eundem b et idem nstv || 3 iciebas V obiciebas n¹ (corr. n²)sv; cf. *Rhet. Her. 4, 65; Cic. p. red. in sen. 12; Fam. 4, 4, 3; Att. 4, 2, 4; 8, 9, 1* aliaque exempla ap. *ThLL I 86, 30sq.* || 4 seruiremus] struires V seruires D corr. *Roell; prob. Schöll, qui 8, 12 tu arma abicienda censes ut seruiamus confert* || 5 ut facile seruires del. *Cobet* || 8 fodiam nstv || 9 sensus habes et || 11 quid indignius quam uiuere] nonne indignus tu tueri (tuere t)D; quid indignius defenditur a *Cic. Att. 16, 11, 12; quod adinet ad familiae D textum, cf. Lutz 28sq.* || 12 abiecerit] abnuerit *Campe; cf. tamen Halm-Laubmann 111* || 13 M. om. V || 14 iam semel *Madvig, Emend. Liu., Hauniae 1877², 384 adn. 2; cf. ThLL VII 1, 119, 16sq., Wölfflin Ausgew. Schr. 314sq.* || 16 de om. V; cf. *K.-St. I 499, ThLL V 1, 1043, 23sq.* | in diem] ad diem *Arus.; cf. ThLL V 1, 1040, 43sq.* | bibere] uiuere VD, *Arus., corr. Badham (cf. Housman Class. Pap. I 379; idem coniecerunt Hauschild 297 et C. F. W. Müller: cf. eius edit. p. CVIII); cf. § 104; tradita def. Denniston 154* || 19 regno pulsus exactus nsv exactus <est> *Madvig Opusc. 756* | Sp.² om. VD add. n² et *Poggius; cf. § 114, Madvig Opusc. 138* | Manlius] manilius V || 20 quod fas non est del. *Campe; cf. tamen Halm-Laubmann 111* || 22 de quibus V de quibus rebus idibus D rebus del. *Halm* || 23 tum del. *Ernesti* | quidem D. || 24 mentitis V

necesse erat, putares esse dicturum. sustulit illum diem fortuna rei publicae. num etiam tuum de auspiciis iudicium interitus Caesaris sustulit? sed incidi in id tempus quod eis rebus in quas ingressa erat oratio praeuertendum est. quae tua fuga, quae formido praeclaro illo die, quae propter conscientiam scelerum desperatio uitae, cum ex illa fuga beneficio eorum
 89 o mea frustra semper uerissima auguria rerum futurarum! dicebam illis in Capitolio liberatoribus nostris, cum me ad te ire uellent, ut ad defendendam rem publicam te adhortarer, quoad metueres, omnia te promissurum; simul ac timere desisses, similem te futurum tui. itaque cum ceteri
 90 consulares irent, redirent, in sententia mansi: neque te illo die neque postero uidi neque ullam societatem optimis ciuibus cum importunissimo hoste foedere ullo confirmari posse credidi. post diem tertium ueni in aedem Telluris et quidem inuitus, cum omnes aditus armati obsiderent.
 91 qui tibi dies ille, Antoni, fuit? quamquam mihi inimicus subito exstitisti, 15 tamen me tui miseret quod tibi inuideris. qui tu uir, di immortales, et quantus fuisses, si illius diei mentem seruare potuisses! pacem haberemus, quae erat facta per obsidem puerum nobilem, M. Bambalionis nepotem. quamquam bonum te timor faciebat, non diuturnus magister officii, improbum fecit ea quae, dum timor abest, a te non discedit, audacia. etsi
 20 tum, cum optimum te putabant me quidem dissentiente, funeri tyranni, si illud funus fuit, sceleratissime praeuisti. tua illa pulchra laudatio, tua miseratio, tua cohortatio; tu, tu, inquam, illas faces incendisti, et eas quibus semustilatus ille est et eas quibus incensa L. Bellieni domus deflagrauit. tu illos impetus perditorum hominum et ex maxima parte
 25 seruorum quos nos ui manuque reppulimus in nostras domos immisisti. idem tamen quasi fuligine abstersa reliquis diebus in Capitolio praeclara senatus consulta fecisti, ne qua post Idus Martias immunitatis tabula neue cuius benefici figeretur. meministi ipse de exsulibus, scis de immunitate quid dixeris. optimum uero quod dictaturae nomen in perpetuum de
 30 re publica sustulisti: quo quidem facto tantum te cepisse odium regni uidebatur ut eius omnem propter proximum dictatorem metum tolleres.

1 diem del. *Krafft*, qui illum sc. Caesarem interpretatur | rei publicae] populi r. nstv || 2 tuum] tum V || 3 praetereundum D; cf. tamen *Cic. Diuin. 1, 10* || 4 est] non sit ben est non sit s si t non est v | praeclaro om. D || 15 dis ille V ille dies D corr. 5 | m. antoni D | subito inimicus nsv || 16 et] sed V || 18 nobilem m. antoni filium D || 19 te bonum D || 21, 22 tyranni illius sceleratissimi praeuisti D || 23 inquam om. enst || 25 hominum om. V || 29 cui e cuiusquam nt cuiusque sv || 32 regni eius nsv | omnem] omen nomen V omne nomen *Muretus*; omnem deff. *Clark, Cl. R. 14, 1900, 405, qui confert 1, 4 non modo regno . . . sed etiam regni timore sublato . . . cum dictatoris nomen . . . propter perpetuae dictaturae recentem memoriam sustulisset et Reid ap. Peskett 91* | proximum dictatoris V proximi dictatoris *Muretus* | tolleres metum nstv | ut eius omen [propter] proximum dictatoris metum tolleres *Madvig Adv. III 153 (cf. tamen Opusc. 756 sq.)* ut propter metum eius, omnino nomen proximum dictatoris tolleres *Mac Kay*

Constituta res publica uidebatur aliis, mihi uero nullo modo, qui omnia 92
 te gubernante naufragia metuebam. num igitur me fefellit, aut num
 diutius sui potuit dissimilis esse? inspectantibus uobis toto Capitolio
 tabulae figebantur, neque solum singulis ueni[e]bant immunitates sed
 5 etiam populis uniuersis: ciuitas non iam singillatim, sed prouinciis totis
 dabatur. itaque si haec manent quae stante re publica manere non pos-
 sunt, prouincias uniuersas, patres conscripti, perdidistis, neque uestigalia
 solum sed etiam imperium populi Romani huius domesticis nundinis demi- 87
 nutum est. ubi est septiens miliens quod est in tabulis quae sunt ad Opis? 93
 10 funestae illius quidem pecuniae, sed tamen quae nos, si eis quorum
 erat non redderetur, a tributis posset uindicare. tu autem quadringentiens
 sestertium quod Idibus Martiis debuisti quonam modo ante Kalendas
 Aprilis debere desisti? sunt ea quidem innumerabilia quae a tuis emeban-
 tur non in[i]sciente[s] te, sed unum egregium de rege Deiotaro, populi
 15 Romani amicissimo, decretum in Capitolio fixum: quo proposito nemo
 erat qui in ipso dolore risum posse<t> continere. quis enim cuiquam in- 94
 imicior quam Deiotaro Caesar? aequae atque huic ordini, ut equestri, ut
 Massiliensibus, ut omnibus quibus rem publicam populi Romani caram
 esse sentiebat. igitur a quo uiuo nec praesens nec absens rex Deiotarus
 20 quicquam aequi boni impe<t>rauit, apud mortuum factus est grat<ios>us.
 compellarat hospitem praesens, computarat pecuniam [impetrarat], in
 eius tetrarchia <u>num ex Graecis comitibus suis conlocarat, Arme-
 niam abstulerat a se<na>tu datam. haec uiuus eripuit, reddit mortuus.

3 esse dissimilis D; sed de clausula (—○○—○) cf. Fraenkel Les. 15 || 4 uenie-
 bant VD corr. Heusinger coll. Cic. Att. 5, 20, 5 (ubi tamen uenibant dett. codd. tra-
 dunt), Plin. N. H. 9, 136, Quintil. Inst. 6, 3, 51 || 5 populis suis V | non tam stv ||
 9-13 ubi est . . . desisti post § 96 acta defendimus transt. Nägelsbach || 9 milies ses-
 tertium nsV | est² om. D; cf. Halm-Laubmann 114 | opis patebat (-atur v) D ||
 10 illae Campe | quae nos post redderetur D || 11.12 sestertium quadringentiens D ||
 13 dedisti V | sunt ea . . . defendimus (§ 96, l. 16) om. D | ante sunt ea iter. V (e § 97)
 quid ego de commentaris caesaris infinitos quidem memirabilibus cyrigraphis cae-
 saris loquar; cf. Clark Desc. 172. 175. 177 | a tuis] ad uis V a diuersis Poggius,
 corr. Faernus; cf. Madvig Opusc. 167, Rizzo 336 || 14 insciente te] iniscientes te V
 corr. Poggius || 16 posse V corr. Poggius || 17-18 ut . . . ut . . . ut] et . . . et . . . et
 Pluygers; cf. tamen K.-St. II 449, Schöll 25 || 19 is igitur V² Poggius (qui rex Deio-
 tarus om., non improbane Rizzo 337); tradita def. Madvig Opusc. 167 | is igitur
 qui a uiuo Ernesti | uiuo del. Eberhard || 20 imperauit V corr. Poggius | eum ante
 mortuum add. Ernesti | factum est gratus V factus est gratus Poggius, corr.
 Ubaldinus || 21 compellerat V corr. Poggius | pecuniam impetrarat V pecuniam
 imperarat (ex impetrarat) Poggius (probb. Campe, J. cl. Ph. 91, 1865, 173, Cobet,
 Mnem. N. S. 8, 1879, 125, qui computarat del.) | impetrarat del. Clark, cuius sen-
 tentia de uaria lectione agitur, quae e l. 20 huc migravit; cf. etiam Denniston 157 et
 Clark Desc. 191 || 22 tetrarchia unum] tetrarchianum V tetrarchiam Poggius, corr.
 Faernus || 23 a senatu datam] asetudatam V corr. Poggius | reddidit Poggius; cf.
 Rizzo 337

95 at quibus uerbis? modo aequum sibi uideri, modo non iniquum. mira uerborum comple(xio)! at ille (n)umquam — semper enim absenti adfui Deiotaro — quicquam sibi quod nos pro illo postularem aequum dixit uideri. syngrapha sesterti centiens per legatos, uiros bonos, sed timidos et imperitos, sine (no)stra, sine reliquorum hospitem regis (sen- 5 tentia) facta in gynaeceo e(s)t, quo in loco plurimae res uenerunt et uenerunt. qua ex syngrapha quid sis acturus meditare censeo: rex enim ipse sua sponte, nullis commentariis Caesaris, simul atque audiuit eius 96 interitum, suo Marte res suas recuperauit. sciebat homo sapiens ius semper hoc fuisse ut, quae tyranni eripuissent, ea tyrannis interfectis ei quibus erepta essent recuperarent. nemo igitur iure[is] consultus, ne iste quidem, qui tibi uni est iure consultus, per quem haec agis, ex ista syngrapha deberi dicet pro eis rebus quae erant ante syngrapham recuperatae. non enim a te emit, sed prius quam tu suum sibi uendere(s) ipse possedit. ille uir fuit; nos quidem contemnendi qui auctorem odimus, 15 38 acta defendimus.

97 Quid ego de commentariis infinitis, quid de innumerabilibus chirographis loquar? quorum etiam institores sunt qui ea tamquam gladiatorum libellos palam uendunt. itaque tanti acerui nummorum apud istum construuntur ut iam expendantur, non numerentur pecuniae. at quam 20 caeca auaritia est! nuper fixa tabula est qua ciuitates locupletissimae Cretensium uectigalibus liberantur, statuiturque ne post M. Brutum pro consule sit Creta prouincia. tu mentis compos, tu non constringendus? an Caesaris decreto Creta post M. Bruti decessum potuit liberari, cum Creta nihil ad Brutum Caesare uiuo pertineret? at huius uenditione de- 25 creti — ne nihil actum putetis — prouinciam Cretam perdidistis. omnino nemo ullius rei fuit emptor cui defuerit hic uenditor. et de exsulibus 98 legem quam fixisti Caesar tulit? nullius insector calamitatem: tantum

1 uerbis] uersibus V (unde inepte uersibus coni. Schöll) corr. Poggius | aequum sibi uideri] ea cum siuiuideri V corr. Poggius || 2 complexio at] compleat V (t del. V²) corr. Poggius | umquam V corr. Poggius || 4 syngrapha sesterti] syngrafe uestertii V corr. Poggius | uiros] uirtos V corr. Poggius || 5 sine nostra] sinistra V sine sua Poggius (at uide Rizzo 336) sine Sexti Ferrarius, corr. Muretus; simul audi sententia et de rhythmo (vv—) cf. Fraenkel Les. 99 | sententia om. V¹ (add. V²) || 6 gynaeceo et V gynaeceo Poggius, corr. Halm; cf. Rizzo 336 || 9 suo mater essuas (in ras. ex ressuas) reciperauit (recuperauit V²) V corr. Poggius || 10 quae] qui V¹ corr. V² || 11 iureis V corr. Poggius iure del. Koch || 13 dicit V corr. Halm || 14 uendere V corr. Poggius || 15 actorem Koch; cf. *ta-men* 13, 2 quid ego de proximo (sc. ciue detestabili) dicam, cuius acta defendimus, auctorem ipsum caesum fatemur || 18 imitatores VD (mittatores t) corr. Pantagathus; cf. *Madvig Opusc.* 141 || 21 et nuper V | tabula est] tabulas V¹ (corr. V²) || 22 uectigalibus om. D || 23 mentis es best V² | an] in VD num Clark dub. in app., corr. Manutius || 27 ullius rei nemo nsv | defuerit] defuit V || 28 Caesar tulit? sic dist. Christ

queror, primum eorum reditus inquinatos quorum causam Caesar dissimilem iudicavit; deinde nescio cur non reliquis idem tribuas: neque enim plus quam tres aut quattuor reliqui sunt. qui simili in calamitate sunt, cur tua misericordia non simili fruuntur, cur eos habes in loco patruī?
 5 de quo ferre, cum de reliquis ferres, noluisti: quem etiam ad censuram petendam impulisti, eamque petitionem comparasti quae et risus hominum et querelas moueret. cur autem ea comitia non habuisti? an quia
 10 tribunus plebis sinistrum fulmen nuntiabat? cum tua quid interest, nulla auspicia sunt; cum tuorum, tum fis religiosus. quid? eundem in septemviro nonne destituisti? interuenit enim cui metuisti, credo, ne saluo capite negare non posses. omnibus eum contumeliis onerasti quem patris loco, si ulla in te pietas esset, colere debebas. filiam eius, sororem tuam, eiecisti, alia condicione quaesita et ante perspecta. non est satis: probri insimulasti pudicissimam feminam. quid est quod addi possit?
 15 contentus eo non fuisti: frequentissimo senatu Kalendis Ianuariis sedente patruo hanc tibi esse cum Dolabella causam odi dicere ausus es quod ab eo sorori et uxori tuae stuprum esse oblatum comperisses. quis interpretari potest, impudentiorne qui in senatu, an improbior qui in Dolabellam, an impurior qui patre audiente, an crudelior qui in illam miseram tam spurce, tam impie dixeris?

Sed ad chirographa redeamus. quae tua fuit cognitio? acta enim Caesaris pacis causa confirmata sunt a senatu: quae quidem Caesar egisset, non ea quae egisse Caesarem dixisset Antonius. unde ista erumpunt, quo auctore proferuntur? si sunt falsa, cur probantur? si uera, cur ueneunt?
 25 at sic placuerat ut ex Kalendis Iuniis de Caesaris actis cum consilio cognosceretis. quod fuit consilium, quem umquam conuocasti, quas Kalendas Iunias expectasti? an eas ad quas te peragratu ueteranorum coloniis stipatum armis rettulisti?

O praeclaram illam percussationem tuam mense Aprili atque Maio, 30 tum cum etiam Capuam coloniam deducere conatus es! quem ad modum

17-20 *Prisc. Gramm. II 93, 6-9* quis . . . dixeris

1 inquinatos] aequatos *Camerarius* exaequatos *Weber*; de re cf. *Denniston 159* | dissimilem caesar D || 2 iudicauit e iudicauerit nst || 3 reliquis non idem best reliquis idem non n || 4 calamitates at V calamitate fuerint D corr. *Faernus* || 5 simili non D (non om. t) || 7 an quia] aut qua V; cf. *Halm-Laubmann 117* || 8 fulmen sinistrum D; de re uide *Denniston 159sq.* | cum om. bns || 9 cum om. D | fis] sis D || 10 cui] cum V quem D (sed cf. *King 93*) corr. *Madvig*; cf. *Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 126* || 12 nulla in te V in te ulla ns || 13 prospecta *Graeuus* || 14 quid . . . possit post fuisti transt. *Cobet* || 16 ausus dicere es bent ausus es dicere s || 17 oblatum esse ns || 18, 19 in dolabellam ducem Cus. || 19 patre D, *Prisc. patruo V Cus.* || 20 stuprum dixeris Cus. || 21 fuit tua D || 23 quae egisse] quaeque gessisse V cesarem egissent n || inde V || 25 ut ex om. V ex del. *Muretus*; cf. tamen *Halm-Laubmann 118* || 26 aduocasti D || 30 coloniam om. bent; cf. *Sh. B. Att. VI 233*

101 illinc abieris uel potius paene non abieris scimus. cui tu urbi minitaris. utinam conere, ut aliquando illud 'paene' tollatur! at quam nobilis est tua illa peregrinatio! quid prandiorum apparatus, quid furiosam uinolentiam tuam proferam? tua ista detrimenta sunt, illa nostra: agrum Campanum, qui cum de uectigalibus eximebatur ut militibus daretur, tamen infligi magnum rei publicae uolnus putabamus, hunc tu compransoribus tuis et conlusoribus diuidebas. mimos dico et mimas, patres conscripti, in agro Campano conlocatos. quid iam querar de agro Leontino? quoniam quidem hae quondam arationes Campana et Leontina in populi Romani patrimonio grandiferae et fructuosae ferebantur. medico 10 tria milia iugerum: quid, si te sanasset? rhetori duo: quid, si te disertum facere potuisset?

40
102 Sed ad iter Italiamque redeamus. deduxisti coloniam Casilinum, quo Caesar ante deduxerat. consuluisti me per litteras de Capua tu quidem, sed idem de Casilino respondi: possesne, ubi colonia esset, eo coloniam nouam iure deducere. negaui in eam coloniam quae esset auspicato deducta, dum esset incolumis, coloniam nouam iure deduci: colonos 15 novos ascribi posse rescripsi. tu autem insolentia elatus omni auspicio- rum iure turbato Casilinum coloniam deduxisti, quo erat paucis annis ante deducta, ut uexillum tolleres, ut aratrum circumduceres; cuius quidem uomere portam Capuae paene perstrinxisti, ut florentis coloniae 20 territorium minueretur. ab hac perturbatione religionum aduolas in M. Varronis, sanctissimi atque integerrimi uiri, fundum Casinatem. quo iure, quo ore? 'eodem', inquit 'quo in heredum L. Rubri, quo in heredum L. Turseli praedia, quo in reliquis innumerabilis possessiones.' et si ab 25

10 Mart. Cap. Rhet. Lat. 473, 13 licet Tullius 'grandiferas possessiones' dicat || 20 Acr. ad Hor. Carm. 1, 16, 21 ut uexillum . . . circumduceret || 20-21 Non. 374, 4 cuius . . . praestrinxisti

1 illinc abieris] illim (illam V²) caueris V illam adieris bensv illam audieris t corr. Faernus | non abieris] non habueris V non adieris bens non audieris t abieris om. v corr. Faernus || 2 nobilis est] nobilitati sit b nobilitata sit cnst nobilitas sit v || 6 cum pransoribus es || 8 Campano] p. c. D | queror V || 9 campani et leontini D; haec uerba spuria esse suspicatur Clark, Cl. R. 14, 1900, 405 || 10 grandiferae] grandi fenore b grandi faceret ev grandifacere nst; cf. tamen Cic. Scaur. 25, Mart. Cap. Rhet. Lat. 473, 13 || 11 tria milia om. V¹ (add. V²) | quid si¹] quasi DV² | sanum fecisset D | quid si te] quid iste V quid si e quasi nstv quasi iste V² || 15 respondi Vt¹ (corr. t²) | esset] est D || 18 rescripsi del. Cobet, qui sic dist.: coloniam nouam iure deduci, colonos novos adscribi posse || 20 tolles] uideres D tolleretur Acr.; cf. Ernesti 1399 | et aratrum nstv ut aratrum uel et aratrum codd. Acronis | circumduceret Acr. || 21 praestrinxisti Non., cuius codices tamen praestrinxisti uel praestrinxisti tradunt; sed cf. Cic. Leg. agr. 2, 67 || 24 quo ore] quore V quaeso Gantrelle quo more Nisbet quo ore del. Cobet coll. 1, 26; 11, 28; cf. Sh. B. Att. VI 300 | quo in . . . Rubri] quo Scipionis scripserat Cicero; quo Rubriana corr. Atticus: cf. Cic. Att. 16, 11, 2

hasta, ualea[n]t hasta, ualeant tabulae modo Caesaris, non tuae, quibus
 debuisti, non quibus tu te liberauisti. Varronis quidem Casinatem fun-
 dum quis uenisse dicit, quis hastam istius uenditionis uidit, quis uocem
 praeconis audiuit? misisse dicis Alexandriam qui emeret a Caesare; ip-
 sum enim expectare magnum fuit. quis uero audiuit umquam — nullius
 autem salus curae pluribus fuit — de fortunis Varronis rem ullam esse
 detractam? quid? si etiam scripsit ad te Caesar ut redderes, quid satis
 potest dici de tanta impudentia? remoue gladios parumper illos quos
 uidemus: iam intelleges aliam causam esse hastae Caesaris, aliam con-
 fidentiae et temeritatis tuae. non enim te dominus modo illis sedibus sed
 quiuis amicus, uicinus, hospes, procurator arcebit.

At quam multos dies in ea uilla turpissime es perbacchatus! ab hora
 tertia bibebatur, ludebatur, uomebatur. o tecta ipsa misera, 'quam dis-
 pari domino' — quamquam quo modo iste dominus — sed tamen quam
 ab dispari tenebantur! studiorum enim suorum M. Varro uoluit illud,
 non libidinum deuersorium. quae in illa uilla antea dicebantur, quae co-
 gitabantur, quae litteris mandabantur! iura populi Romani, monumenta
 maiorum, omnis sapientiae ratio omnisque doctrinae. at uero te inquilino
 — non enim domino — personabant omnia uocibus ebriorum, natabant
 pauimenta uino, madebant parietes, ingenui pueri cum meritoriis, scorta
 inter matres familias uersabantur. Casino salutatum ueniebant, Aquino,
 Interamna: admissus est nemo. iure id quidem; in homine enim turpis-
 simo obsolefiebant dignitatis insignia. cum inde Romam proficiscens ad
 Aquinum accederet, obuam ei processit, ut est frequens municipium,
 magna sane multitudo. at iste operta lectica latus per oppidum est ut
 mortuus. stulte Aquinates: sed tamen in uia habitabant. quid Anagnini?
 qui, cum essent deuii, descenderunt ut istum, tamquam si esset consul,
 salutarent. incredibile dictu, sed † cum uinus † inter omnis constabat ne-

6-7 *Lact. Plac. ad Stat. Theb. 2, 647* de fortunis . . . detractam || 13.14 *Trag. inc. 184 R.*³ quam dispari domino (*cf. etiam Cic. Off. 1, 139*)

1 ualeat hasta *om.* D | ualeant V *corr. 5* || 2 tu te] tu tete *bt* tute *c* te n
 tuae te *v* || 3 qui . . . dicet V || 4 misisse te D missum esse *Hirschfelder*; *cf. Le-*
breton 378 || 7 si *om.* V | scripsit ad] sit a V¹ iscripsit ad V² || 10 aedibus *Pluy-*
gers || 10.11 sed quiuis] se quibus V || 12 es] est *bentv om. s* || 15 ab] a D | M.
*om. V*¹ (*add. V*²) | esse illud *bentv* esse *s* || 16 ante *bentv* a te *s* | quae cogita-
 bantur *om. D* || 18 doctrina D || 21 Casino] casilino *bet* cassilino *nsv* || 22 enim
om. st || 23 obsolefaciebant *bc* obsolebant *nstv*; *cf. Halm-Laubmann 122* || 25 est
 per oppidum D || 27 deuii] deuia ei *b* deuia *c* deuii obuam ei *nsv* deuia
 obuam ei *t* | consul] colem V¹ (*corr. V*², *prob. Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 129*)
 consulem *Faernus* || 28 dictum Vc dictu est *Ferrarius*; *cf. tamen K.-St. I 725* |
 sed cum uinus V sed et simul *b* sed et simul unum cinus *c* sed simul *nsv* sed
 et sermulcinus *t* sed tum nimis *Poggius* sed sum uicinus *Madvig* (*cf. tamen Lutz*
66) sed tum uicinos *I. Müller* sed tum uisu *Nipperdey* sed tamen nimis *Nägels-*
bach sed nihilominus *Cobet*; alii alia; corruptelam ex uinus ortam esse censet *Clark*
coll. l. 11 et 14, 13; ego cruces ponere malo

minem esse resalutatum, praesertim cum duos secum Anagninos haberet, Mustelam et Laconem, quorum alter gladiatorum est princeps, alter pocu-
 107 lorum. quid ego illas istius minas contumeliasque commemorem quibus inuectus est in Sidicinos, uexauit Puteolanos, quod C. Cassium et Brutos patronos adoptassent? magno quidem studio, iudicio, beneuolentia, ca-
 5 ritate, non, ut te et Basilum, ui et armis, et alios uestri similis quos clientis
 42 nemo habere uelit, non modo illorum cliens esse. interea dum tu abes, qui dies ille conlegae tui fuit, cum illud quod uenerari solebas bustum in foro euertit! qua re tibi nuntiata, ut constabat inter eos qui una fuerunt, concidisti. quid euenerit postea nescio — metum credo ualuisse et arma —, 10 conlegam quidem de caelo detraxisti effecistisque non tu quidem etiam nunc ut similis tui, sed certe ut dissimilis esset sui.

108 Qui uero inde reditus Romam, quae perturbatio totius urbis! memine-ramus L. Cinnam nimis potentem, Sullam postea dominantem, modo Caesarem regnantem uideramus. erant fortasse gladii, sed absconditi nec
 15 ita multi. ista uero quae et quanta barbaria est! agmine quadrato cum gladiis sequuntur; scutorum lecticas portari uidemus. atque his quidem iam inueteratis, patres conscripti, consuetudine obduruimus. Kalendis Iuniis cum in senatum, ut erat constitutum, uenire uellemus, metu per-
 109 territi repente diffugimus. at iste, qui senatu non egeret, neque deside-
 20 rauit quemquam et potius discessu nostro laetatus est statimque illa mirabilia facinora effecit. qui chirographa Caesaris defendisset lucris sui causa, is leges Caesaris easque praeclaras, ut rem publicam concutere posset, euertit. numerum annorum prouinciis prorogauit; idemque, cum actorum Caesaris defensor esse deberet, et in publicis et in priuatis rebus
 25 acta Caesaris rescidit. in publicis nihil est lege grauius; in priuatis firmissimum est testamentum. leges alias sine promulgatione sustulit, alias ut tolleret promulgauit. testamentum irritum fecit, quod etiam infimis ciuibz semper obtentum est. signa, tabulas, quas populo Caesar una cum hortis legauit, eas hic partim in hortos Pompei deportauit, partim in
 30 uillam Scipionis.

43 Et tu in Caesaris memoria diligens, tu illum amas mortuum? quem is
 110

2 Mustelam et Laconem postea addidit Cicero: cf. enim Att. 16, 11, 3, Halm-Laubmann 122 sq., Sh. B. Att. VI 301 | gladiatorum nstv || 3 ego] ergo bstv || 4 et] quod D || 5 iudicio studio sv || 6 ut te ut nv || 7 non modo] nedum Cobet; cf. Peskett 135 | esse (esset c) illorum cliens D || 8 fuit om. D | quod tu D || 9 eos] omnes Cobet | fuerant Ernesti erant Eberhard (prob. Zielinski Claus. 214); cf. tamen Schöll 25 sq. || 11 effecistisque] effecisti quae D || 12 ut similis] ut sit similis bentv || 13 reditus inde D || 14 L. om. D || 15 regnantem caesarem bet | sed] sed ita c sed tamen bnstv || 17 scutorum lecticas] scutati milites lecticas nsv; cf. 5, 17-18, Ernesti 1401, Halm-Laubmann 123 || 21 et] est V del. n² sed Halm; de nexu et potius cf. K.-St. II 28 || 24 numerum . . . prorogauit del. Nohl || 26 in publicis actis D; cf. tamen Ernesti 1401

honorem maiorem consecutus erat quam ut haberet puluinar, simula-
 crum, fastigium, flaminem? est ergo flamen, ut Ioui, ut Marti, ut Quirino,
 sic diuo Iulio M. Antonius? quid igitur cessas? cur non inauguraris? sume
 diem, uide qui te inauguret: conlegae sumus; nemo negabit. o detesta-
 5 bilem hominem, siue quod tyranni sacerdos es siue quod mortui! quaero
 deinceps num hodiernus dies qui sit ignores. nescis heri quartum in circo
 diem ludorum Romanorum fuisse? te autem ipsum ad populum tulisse
 ut quintus praeterea dies Caesari tribueretur? cur non sumus praetextati?
 cur honorem Caesaris tua lege datum deserui patimur? an supplicationes
 10 addendo diem contaminari passus es, puluinaria contaminari noluisti? aut
 undique religionem tolle aut usque quaque conserua. quaeris placeatne 111
 mihi puluinar esse, fastigium, flaminem. mihi uero nihil istorum placet:
 sed tu qui acta Caesaris defendis quid potes dicere cur alia defendas, alia
 non cures? nisi forte uis fateri te omnia quaestu tuo, non illius dignitate
 15 metiri. quid ad haec tandem? exspecto enim eloquentiam. disertissimum
 cognoui auum tuum, at te etiam apertiore in dicendo. ille numquam
 nudus est contionatus: tuum hominis simplicis pectus uidimus. responde-
 bisne ad haec, aut omnino hiscere audebis? ecquid reperies ex tam longa
 oratione mea cui te respondere posse confidas?
 20 Sed praeterita omittamus: hunc unum diem, unum, inquam, hodie- 44
 num diem, hoc punctum temporis, quo loquor, defende, si potes. cur ar- 112
 matorum corona senatus saeptus est, cur me tui satellites cum gladiis
 audiunt, cur ualuae Concordiae non patent, cur homines omnium gen-
 tium maxime barbaros, Ituraeos, cum sagittis deducis in forum? praesidi
 25 sui causa se facere dicit. non igitur miliens perire est melius quam in sua
 ciuitate sine armatorum praesidio non posse uiuere? sed nullum est istuc,
 mihi crede, praesidium: caritate te et beneuolentia ciuium saeptum oportet
 esse, non armis. eripiet et extorquebit tibi ista populus Romanus, uti- 113
 nam saluis nobis! sed quoquo modo nobiscum egeris, dum istis consiliis
 30 uteris, non potes, mihi crede, esse diuturnus. etenim ista tua minime
 auara coniunx quam ego sine contumelia describo nimium diu debet
 populo Romano tertiam pensionem. habet populus Romanus ad quos

2 *Seru. ad Verg. Aen. 1, 290 fastigium flaminem*

1 maiorem honorem **nv** || 3 inauguraras **V** inaugurare **D** (-et **n**) *corr. Halm* ||
 4 negauit **nsv** || 5 quod tyranni] eo quod caesaris **V**; cf. *Lutz 12sq.* | es] est **DV**²,
prob. Schöll 26 || 10 die *C. F. W. Müller*; cf. *tamen Pasoli, Ciceroniana 2, 1960,*
150sq. | es *om. nsv* | contaminari² *om. D*, *prob. Lutz 13, Zielinski Claus. 214,*
Clark Desc. 187; *uerbalem uocem contaminari Ciceronem consulto iterauisse autumo* ||
 11 queres **n** quae res **stv** || 18 et quid **bs** || 20 unum²] hunc unum **D** || 24 Ituraeos
del. O. Müller; cf. § 19 || 25 non] nonne **D** || 26 uidere **V**¹ (*corr. V*²) || 27 te *om. D* ||
 28 et *om. bnsst* || 30 mihi esse crede **bn** esse mihi crede **s** || 31 debet diu **nsv** ||
 32 populo Romano] rei **p. D**

gubernacula rei publicae deferat: qui ubicumque terrarum sunt, ibi omne est rei publicae praesidium uel potius ipsa res publica, quae se adhuc tantum modo ulta est, nondum recuperavit. habet quidem certe res publica adulescentis nobilissimos paratos defensores. quam uolent illi cedant otio consulentes; tamen a re publica reuocabuntur. et nomen 5 pacis dulce est et ipsa res salutaris; sed inter pacem et seruitutem plurimum interest. pax est tranquilla libertas, seruitus postremum malorum
 114 omnium, non modo bello sed morte etiam repellendum. quod si se ipsos illi nostri liberatores e conspectu nostro abstulerunt, at exemplum facti reliquerunt. illi quod nemo fecerat fecerunt. Tarquinius Brutus bello 10 est persecutus, qui tum rex fuit cum esse Romae licebat; Sp. Cassius, Sp. Maelius, M. Manlius propter suspicionem regni appetendi sunt necati: hi primum cum gladiis non in regnum appetentem, sed in regnantem impetum fecerunt. quod cum ipsum factum per se praeclarum est atque diuinum, tum expositum ad imitandum est, praesertim cum illi eam glo- 15 riam consecuti sint quae uix caelo capi posse uideatur. etsi enim satis in ipsa conscientia pulcherrimi facti fructus erat, tamen mortali immortalitatem non arbitror esse contemnendam.
 45
 115 Recordare igitur illum, M. Antoni, diem quo dictaturam sustulisti; pone ante oculos laetitiam senatus populique Romani; confer cum hac 20 † in manum latione † tua tuorumque: tum intelleges quantum inter lucrum et laudem intersit. sed nimirum, ut quidam morbo aliquo et sensus stupore suauitatem cibi non sentiunt, sic libidinosi, auari, facinerosi uerae laudis gustatum non habent. sed si te laus adlicere ad recte faciendum non potest, ne metus quidem a foedissimis factis potest auocare? 25 iudicia non metuis: si propter innocentiam, laudo; sin propter uim, non
 116 intellegis, qui isto modo iudicia non timeat, ei quid timendum sit? quod

6-8 Mar. Victorin. De definit. 27 (43), 12 St. inter . . . repellendum || 7-8 Isid. Orig. 2, 29, 13 pax . . . repellenda

1 ibi] tibi *bc* || 2 publica *om.* *V* || 3 ulta] uita *Vt* uicta *cnsv* || 3-4 habet . . . defensores *del. Eberhard* || 7 seruitus est *Isid.*, Mar. Victorin. (seruitus et *Cus.*) || 8 etiam] quoque *Isid.* (etiam et *Cus.*) | repellenda *Isid.* (repellendum et *Cus.*) || 9 at] ad *ns* || 11 Romae] roma te *V¹* romae regem (rege *b*) *D corr. V²* | liceret *nstv* || 12 appetendi *del. Cobet; cf. K.-St. I 755* || 13 primi *D*; *cf. tamen 9, 13; Verr. 2, 5, 60; Cat. 3, 15; Halm-Laubmann 127* || 14.15 atque diuinum est *D* || 15 est] sit *c* si *bn¹* *sv* sic *n²* *om. t* || 16 sunt *btv* || 16-18 etsi . . . contemnendam *del. Campe* || 17 mortali] mortali immortalis *V om. D* || 18 esse *om. D* || 19 igitur *om. D* || 20 ante *om. Vt* | hac *om. D* || 21 in manum latione *V* nummatione *D* immani nundinatione *Ant. Augustinus* (nundinatione, *deleto immani, Lambinus; cf. fortasse § 92 s. f.*) immani mutatione *Jeep* nummum compilatione *Schöll* || 21.22 laudem et lucrum *D* || 22 quodam *bns* | aliqui *bs* || 23 cibi] sibi *V¹* (*corr. V²*) || 24 gustum *bnstv* || 26 si *om. n¹* (*add. n²*) *sv* | sin] si *benst* sed *v* || 27 intellegis qui . . . ei quid] intellegis qui . . . et quid *V¹* intellegis ei qui . . . quid (quod *t* qui *v*) *DV²* *corr. Muretus; cf. Clark Desc. 187*

si non metuis uiros fortis egregiosque ciuis, quod a corpore tuo prohibentur armis, tui te, mihi crede, diutius non ferent. quae est autem uita dies et noctes timere a suis? nisi uero aut maioribus habes beneficiis obligatos quam ille quosdam habuit ex eis a quibus est interfectus, aut tu es
 5 ulla re cum eo comparandus. fuit in illo ingenium, ratio, memoria, litterae, cura, cogitatio, diligentia; res bello gesserat, quamuis rei publicae calamitosas, at tamen magnas; multos annos regnare meditatus, magno labore, magnis periculis quod cogitarat effecerat; muneribus, monumentis, congiariis, epulis multitudinem imperitam delenierat; suos praemiis,
 10 aduersarios clementiae specie deuinxerat. quid multa? attulerat iam liberae ciuitati partim metu partim patientia consuetudinem seruiendi. cum illo ego te dominandi cupiditate conferre possum, ceteris uero rebus
 nullo modo comparandus es. sed ex plurimis malis quae ab illo rei publicae sunt inusta hoc tamen boni est quod didicit iam populus Romanus
 15 quantum cuique crederet, quibus se committeret, a quibus cauere. haec non cogitas, neque intellegis satis esse uiris fortibus didicisse quam sit re pulchrum, beneficio gratum, fama gloriosum tyrannum occidere? an, cum illum homines non tulerint, te ferent? certatim posthac, mihi crede, 118
 ad hoc opus curretur neque occasionis tarditas expectabitur.
 20 Respice, quaeso, aliquando rem publicam, M. Antoni, quibus ortus sis, non quibuscum uiuas considera: mecum, ut uoles: redi cum re publica in gratiam. sed de te tu uideris; ego de me ipse profitebor. defendi rem publicam adulescens, non deseram senex: contempsi Catilinae gladios, non pertimescam tuos. quin etiam corpus libenter obtulerim, si repraesentari
 25 morte mea libertas ciuitatis potest, ut aliquando dolor populi Romani pariat quod iam diu parturit! etenim si abhinc annos prope uiginti hoc 119

23-24 contempsi . . . tuos: cf. *Iuuen. 10, 122sq.* Antoni gladios potuit contemnere, si sic / omnia dixisset || 25-26 ut aliquando . . . pariat: cf. *Liu. 21, 18, 12* quod diu parturit animus uester, aliquando pariat

2 uita] multas nstv || 3 timer V¹ timeri bnsV²; de timere absolute usurp. cf. *Lebreton 165* | uero aut om. sv || 5 eo] illo D || 5.6 litterae cura] litteratura ns tv || 7 non multos nstv | est meditatus D || 8 magnis] magmultis V¹ (corr. V²) | cogitabat V || 9 deleniebat V | lenierat D corr. *Garatoni* || 10 quid . . . attulerat om. V¹ (add. V²) || 13 comparandus est V¹ es comparandus D corr. V²; de clausula hypodochmiaca cf. *Fraenkel Les. 16* || 14 boni est] bonis et V¹ (corr. V²) | boni exstitit Koch || 15 haec igitur D || 16 neque] nec bnsV sed t || 17 re om. D | an] et D || 19 nec bnst || 20 respice . . . quibus] respice quaeso aliquibus V | respice quaeso aliquando quibus *Halm* | respice quaeso aliquando quibus *Seidler*; cf. *Schöll 22 adn. 1* | <a> quibus *Eberhard*; cf. *Cic. Off. 1, 116* || 21 quibus conuiuas V | ut uoles] utiles V¹ (corr. V²) | uti uoles *Halm* | litiges *Jeep* | cum re p. redi D; cf. tamen *Halm-Laubmann 129* || 22 tu] tu ipse D | ipso cnsV ipse ipso t; cf. tamen *K.-St. I 632, Lebreton 146* || 23-24 deseram . . . tuos] deseram sextimescam tuos V, unde extimescam coni. *Nohl* (at cf. *Schöll 26*) corr. V² || 24 <eis> obtulerim *Lambinus* || 25 ciuitati *Cobet* || 26 diu parturii bnsV | parturii diu t; cf. *Halm-Laubmann 129*

ipso in templo negaui posse mortem immaturam esse consulari, quanto uerius nunc negabo seni! mihi uero, patres conscripti, iam etiam optanda mors est, perfuncto rebus eis quas adeptus sum quasque gessi. duo modo haec opto, unum ut moriens populum Romanum liberum relinquam — hoc mihi maius ab dis immortalibus dari nihil potest — alterum ut ita 5 cuique eueniat ut de re publica quisque mereatur.

M. TVLLI CICERONIS

IN M. ANTONIVM

ORATIO PHILIPPICA TERTIA

- 1 Serius omnino, patres conscripti, quam tempus rei publicae postulabat, aliquando tamen conuocati sumus; quod flagitabam equidem cotidie, quippe cum bellum nefarium contra aras et focos, contra uitam fortunasque nostras ab homine profligato ac perditio non comparari, sed geri iam 10 uiderem. exspectantur Kalendae Ianuariae, quas non exspectat Antonius qui in prouinciam D. Bruti, summi et singularis uiri, cum exercitu impetum facere conatur; ex qua se instructum et paratum ad urbem uenturum esse minitatur. quae est igitur exspectatio aut quae uel minimi dilatio temporis? quamquam enim adsunt Kalendae Ianuariae, tamen 15 breue tempus longum est imparatis. dies enim adfert uel hora potius, nisi prouisum est, magnas saepe clades; certus autem dies non ut sacrificii<s>, sic consiliis exspectari solet. quod si aut Kalendae Ianuariae fuissent eo die quo primum ex urbe fugit Antonius, aut eae non essent exspectatae, bellum iam nullum haberemus. auctoritate enim senatus 20 consensuque populi Romani facile hominis amentis fregissemus audaciam. quod confido equidem consules designatos, simul ut magistratum

1 *Sen. Contr.* 7, 2 (17), 10 (Cicero) scit mortem nec immaturam esse consulari nec miseram sapienti || 9–11 *Arus. Gramm.* VII 458, 21 cum . . . uiderem

2 nunc] non **bnv** om. s || 3–4 adeptus . . . ut om. V¹ (add. V²); falsum esse supplementum lacunae antiquissimae suspicatur Halm: cf. Clark, *Cl. R.* 14, 1900, 462sq. || 7 tempus om. V¹ (add. V²) | postulabatuit V¹ postulauit DV² corr. Manutius; postulauit prob. Lutz 14 coll. 6, 19; 10, 19; Fam. 15, 1, 4; cf. tamen 8, 1; V, ut saepe, duas lectiones coniunxit || 9 contra aras et focos om. Arus. || 10 ab homine . . . perditio om. Arus. | comparari] cogitari Arus. || 12 D. om. V¹ (add. V²) cv || 14 minima D || 15 adsunt] instant Cobet || 16 uel] et D || 17 nisi] nihil V <si> nihil Halm; cf. K.-St. II 392 | sacrificii VD corr. Halm || 18 consilii D | aut] ante v om. nt || 19 eae] ae V hae D corr. Halm || 22 designatos simul ac bnstv simul designatos ac e; simul ut def. Madvig Fin. 201 coll. Cic. Acad. 2, 51, Tusc. 4, 5, Verr. 1, 67, De orat. 2, 21; cf. etiam K.-St. II 364

inierint, esse facturos; sunt enim optimo animo, summo consilio, singulari concordia. mea autem festinatio non uictoriae solum auida est sed etiam celeritatis.

Quo enim usque tantum bellum, tam crudele, tam nefarium priuatis
 5 consiliis propulsabitur? cur non quam primum publica accedit auctoritas?
 C. Caesar adulescens, paene potius puer, incredibili ac diuina quadam
 mente atque uirtute, cum maxime furor arderet Antoni cumque eius a
 Brundisio crudelis et pestifer reditus timeretur, nec postulantibus nec
 cogitantibus, ne[c] optantibus quidem nobis, quia non posse fieri uide-
 10 batur, firmissimum exercitum ex inuicto genere ueteranorum militum
 comparauit patrimoniumque suum effudit: quamquam non sum usus
 eo uerbo quo debui; non enim effudit: in rei publicae salute conlocauit.
 cui quamquam gratia referri tanta non potest quanta debetur, habenda
 15 tamen est tanta quantam maximam animi nostri capere possunt. quis
 enim est tam ignarus rerum, tam nihil de re publica cogitans qui hoc non
 intellegat, si M. Antonius a Brundisio cum eis copiis quas se habiturum
 putabat Romam, ut minabatur, uenire potuisset, nullum genus eum cru-
 delitatis praeteriturum fuisse? quippe qui in hospitis tectis Brundisi for-
 tissimos uiros optimosque ciuis iugulari iusserit; quorum ante pedes eius
 20 morientium sanguine os uxor respersum esse constabat. hac ille cru-
 delitate imbutus, cum multo bonis omnibus ueniret iratior quam illis
 fuerat quos trucidarat, cui tandem nostrum aut cui omnino bono pe-
 percisset? qua peste priuato consilio rem publicam — neque enim fieri
 25 potuit aliter — Caesar liberauit: qui nisi in hac re publica natus esset,
 rem publicam scelere Antoni nullam haberemus. sic enim perspicio, sic
 iudico, nisi unus adulescens illius furentis impetus crudelissimosque
 conatus cohibuisset, rem publicam funditus interituram fuisse. cui qui-
 dem hodierno die, patres conscripti — nunc enim primum ita conueni-
 mus ut illius beneficio possemus ea quae sentiremus libere dicere — tri-

27-28 Non. 271, 5-7 cui . . . conuenimus

2 mea] ea V; de adiectiuo possessiuo cf. Lebreton 47, K.-St. I 242 | sed om. V ||
 6 paene] uel Cobet (fort. recte) coll. 4, 3 nomen clarissimi adulescentis uel pueri po-
 tius || 7 tunc cum bnstv tum cum eV² || 9 nec VD corr. Lambinus; nec def. Pa-
 soli, Latin. 12, 1964, 32: cf. tamen K.-St. II 47, Madvig Fin. 809. 811. 813 adn. 3 |
 opinantibus D | fieri posse non D || 10 ex om. D || 11 sumus usi enstv simus
 usi b || 12 debui] decuit D, prob. Ernesti 1407 | effudit sed D | in salute rei pu-
 blicae D, prob. Zielinski Claus. 214; cf. tamen Schöll 26 || 14 tanta est bentv || 17 pu-
 tauerat D putarat Garatoni || 19 ciues optimos bnstv ciuesque optimus c | ius-
 sit D || 21 bonis] nobis Christ (coll. 5, 22), prob. Sternkopf I 112; tradita recte def.
 Pasoli, Latin. 12, 1964, 33, cuius sententia boni omnes qui Romae sunt illis bonis
 opponuntur qui Brundisii trucidati sunt | omnibus] hominibus D (corr. n²) || 22 ue-
 strum D || 23 rem publicam priuato consilio (prob. Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879,
 131) nec D || 29 de illius bnstv | possumus bet | ea om. D

buenda est auctoritas, ut rem publicam non modo a se susceptam sed etiam a nobis commendatam possit defendere.

3 Nec uero de legione Martia, quoniam longo interuallo loqui nobis de re
6 publica licet, sileri potest. quis enim unus fortior, quis amicior umquam
rei publicae fuit quam legio Martia uniuersa? quae cum hostem populi 5
Romani Antonium iudicasset, comes esse eius amentiae noluit: reliquit
consulem; quod profecto non fecisset, si eum consulem iudicasset quem
nihil aliud agere, nihil moliri nisi caedem ciuium atque interitum ciuitatis
uideret. atque ea legio consedit Albae. quam potuit urbem eligere aut
opportuniorem ad res gerendas aut fideliorem aut fortiorum uirorum aut 10
7 amiciorum rei publicae ciuium? huius legionis uirtutem imitata quarta
legio duce L. Egnatuleio quaestore, cui optimo et fortissimo, C. Caesaris
auctoritatem atque exercitum persecuta est. faciendum est igitur nobis,
patres conscripti, ut ea quae sua sponte clarissimus adulescens atque
omnium praestantissimus gessit et gerit, haec auctoritate nostra com- 15
probentur, ueteranorumque, fortissimorum uirorum, tum legionis Mar-
tiae quartaeque mirabilis consensus ad rem publicam recuperandam laude
et testimonio nostro confirmetur, eorumque commoda, honores, praemia,
cum consules designati magistratum inierint, curae nobis fore hodierno
die spondeamus. 20

4 Atque ea quidem quae dixi de Caesare deque eius exercitu iam diu
8 nota sunt nobis. uirtute enim admirabili Caesaris constantiaque militum
ueteranorum legionumque earum quae optimo iudicio auctoritatem
nostram, libertatem populi Romani, uirtutem Caesaris secutae sunt a
ceruicibus nostris est depulsus Antonius. sed haec, ut dixi, superiora: 25
hoc uero recens edictum D. Bruti quod paulo ante propositum est certe
silentio non potest praeteriri. pollicetur enim se prouinciam Galliam re-
tenturum in senatus populique Romani potestate. o ciuem natum rei
publicae, memorem sui nominis imitatoremq; maiorum! neque enim
Tarquinio expulso maioribus nostris tam fuit optata libertas quam est 30

7-9 Non. 346, 9-11 quem . . . uideret

4 unus] umquam nstv || 6 m. antonium D | iudicauisset D | eius esse amentiae
n v | eius amentiae esse s || 7 iudicauisset D || 8 interitum] impetum codd. Nonii ||
9 ea om. V || 10 aut fideliorum ac fortiorum Pluygers || 10-11 fortiorum . . . ami-
ciorum] fortium . . . amicorum V | fortiolem . . . amicorum D corr. ed. Iuntina;
tradita def. Wernsdorf II 11sq.; cf. tamen King-Clark 76 || 11 huiusce D || 12 ciue
D; cf. tamen King-Clark 76 | C. om. D || 13 igitur est nobis en v | igitur nobis est
st || 15 gerit et gessit sv | haec] hac s, prob. Clark, qui Cic. Sull. 80 confert; del.
Ernesti; cf. tamen 7, 15 s. f. || 17, 18 laudetur et nstv || 23 optimo iudicio quae D ||
24 c. caesaris D | a om. V¹ (add. V²) || 25 ut dixi haec D || 28 populi V | potesta-
tem D, non improbante Lutz 14, qui 12, 4 confert (uide tamen app. ad loc.) ||
30 optanda Muretus

depulso Antonio retinenda nobis. illi regibus parere iam a condita urbe didicerant: nos post reges exactos seruitutis obliuio ceperat. atque ille 9 Tarquinius quem maiores nostri non tulerunt non crudelis, non impius, sed superbus est habitus et dictus: quod nos uitium in priuatis saepe 5 tulimus, id maiores nostri ne in rege quidem ferre potuerunt. L. Brutus regem superbum non tulit: D. Brutus sceleratum atque impium regnare patietur? quid Tarquinius tale qualia innumerabilia et facit et fecit Antonius? senatum etiam reges habebant: nec tamen, ut Antonio senatum habente, in consilio regis uersabantur barbari armati. seruabant auspicia 10 reges; quae hic consul augurque neglexit, neque solum legibus contra auspiciis uitiosum fecerat. quis autem rex umquam fuit tam insignite 10 impudens ut haberet omnia commoda, beneficia, iura regni uenalia? quam hic immunitatem, quam ciuitatem, quod praemium non uel singulis hominibus uel ciuitatibus uel uniuersis prouinciis uendit? nihil humile de Tarquinio, nihil sordidum accepimus: at uero huius domi inter 15 quasilla pendebatur aurum, numerabatur pecunia; una in domo omnes quorum intererat totum imperium populi Romani nundinabantur. supplicia uero in ciuis Romanos nulla Tarquini accepimus: at hic et Suessae 20 iugulauit eos quos in custodiam dederat et Brundisi ad CCC fortissimos uiros ciuisque optimos trucidauit. postremo Tarquinius pro populo Romano bellum gerebat tum cum est expulsus: Antonius contra populum Romanum exercitum adducebat tum cum a legionibus relictus nomen Caesaris exercitumque pertimuit neglectisque sacrificiis sollemnibus ante 25 lucem uota ea quae numquam solueret nuncupauit, et hoc tempore in prouinciam populi Romani conatur inuadere. maius igitur a D. Bruto beneficium populus Romanus et habet et exspectat quam maiores nostri acceperunt a L. Bruto, principe huius maxime conseruandi generis et

11-12 *Prisc. Gramm. II 386, 6* quem ... fecerat || 16-17 *Seru. ad Verg. Buc. 2, 45; Isid. Orig. 19, 29, 3* at uero ... aurum; *Prob. Gramm. IV 211, 23* inter ... aurum

1 depluso V repulso D corr. *Faernus* | Antonio] maioribus nostris tam antonio V (propter *ὁμοιοτέλετον* expulso ... depulso: cf. *Clark Desc. 181*) iam Antonio *Faernus* (sed cf. *Lutz 67*) | a om. D; cf. *K.-St. I 767* || 2 didicerunt numeri gratia coni. *Clark in app.*; de clausula (—) cf. tamen *Fraenkel Les. 134 sq.* | nos post reges] nostrae gens V¹ (corr. V²) || 3 non³ om. D || 4 habitus est hns v || 6 Brutus om. ns v || 7 patietur hn¹ (corr. n²) stv | antonium post patietur hab. V; cf. tamen *Ernesti 1409* („sicut ante tantum est superbum sine nomine Tarquinii, sic hic impium debet esse sine nomine Antonii“) | et fecit et facit cnstv || 9 habenti hns || 11 referente D | eo om. ns || 14 hic quam *Ernesti* || 16 aut uero *Isid.* | huius domi om. *Seru., Isid.* || 17 quas illa V¹ et quas syllab ciues illius ns ciues illas v ciues illis V² qu in lac. 8 fere litter. in *Probi codicibus*; cf. *King-Clark 77* | appendebatur ns v pendatur *Isid., Seru.* pectebatur *Prob.* | numerabantur V¹ (corr. V²) | <non> numerabatur *Curio Secundus, quo probato pecunia del. Cobet coll. 2, 97, Xen. Hell. 3, 2, 27* || 18 nundinabatur (-us b) D (corr. n²) || 20 ad] at c om. hnstv || 22 expulsus est D || 23 a legionibus omnibus V (propter geminationem, ut censet *Halm*) || 24 timuit V¹ (corr. V²) || 25 ea uota hns || 27 spectat V

⁵
¹² nominis. cum autem est omnis seruitus misera, tum uero intolerabile est
 seruire impuro, impudico, effeminato, numquam ne in metu quidem so-
 brio. hunc igitur qui Gallia prohibet, priuato praesertim consilio, iudicat
 uerissimeque iudicat non esse consulem. faciendum est igitur nobis,
 patres conscripti, ut D. Bruti priuatum consilium auctoritate publica ⁵
 comprobemus. nec uero M. Antonium consulem post Lupercalia debuistis
 putare: quo enim ille die, populo Romano inspectante, nudus, unctus,
 ebrius est contionatus et id egit ut conlegae diadema imponeret, eo die
 se non modo consulatu sed etiam libertate abdicauit. esset enim ipsi
 certe statim seruiendum, si Caesar ab eo regni insigne accipere uoluisset. ¹⁰
 hunc igitur ego consulem, hunc ciuem Romanum, hunc liberum, hunc
 denique hominem putem qui foedo illo et flagitioso die et quid pati Cae-
 sare uiuo posset et quid eo mortuo consequi ipse cuperet ostendit?

¹³ Nec uero de uirtute, constantia, grauitate prouinciae Galliae taceri
 potest. est enim ille flos Italiae, illud firmamentum imperi populi Romani, ¹⁵
 illud ornamentum dignitatis. tantus autem est consensus municipiorum
 coloniarumque prouinciae Galliae ut omnes ad auctoritatem huius or-
 dinis maiestatemque populi Romani defendendam conspirasse uideantur.

Quam ob rem, tribuni plebis, quamquam uos nihil aliud nisi de prae-
 sidio ut senatum tuto consules Kalendis Ianuariis habere possint rettu- ²⁰
 listis, tamen mihi uidemini magno consilio atque optima mente potesta-
 tem nobis de tota re publica fecisse dicendi. cum enim tuto haberi sena-
 tum sine praesidio non posse iudicauistis, tum statuistis etiam intra mu-
 ros Antoni scelus audaciamque uersari.

⁶
¹⁴ Quam ob rem omnia mea sententia complectar, uobis, ut intellego, non ²⁵
 inuitis, ut et praestantissimis ducibus a nobis detur auctoritas et for-
 tissimis militibus spes ostendatur praemiorum et iudicetur non uerbo,
 sed re non modo non consul sed etiam hostis Antonius. nam si ille consul,
 fustuarium meruerunt legiones quae consulem reliquerunt, sceleratus
 Caesar, Brutus nefarius qui contra consulem priuato consilio exercitus ³⁰

28–29 *Mart. Cap. Rhet. Lat.* 467, 23–24 si . . . reliquerunt

1 est post omnis **bens** post seruitus **tv** | sit *coni.* Clark *dub. in app.*; transfer
 fortasse est post misera coll. 6, 7, *Tusc.* 3, 27; cf. etiam Lebreton 342 | intolerabilis
Vbnstv; cf. tamen King-Clark 77 | intolerabilis est <condicio> Klusmann into-
 lerabilis Weber intolerabilis <res> est C. F. W. Müller *dub. in app.* | est] si et;
 cf. Clark *Desc.* 196 || 4 uerissimeque iudicat *om. e* || 4.5 patres conscripti nobis **be**
nst p. c. v || 8 contionatus est **cnstv**; cf. tamen 2, 111 et de clausula Fraenkel *Les.*
 114 || 9 se ante abdicauit non post die hab. D; quod adinet ad abdicare cum *abl.*
 cf. K.-St. I 368 || 10 insigni **V** insignia Faernus || 12.13 Caesare uiuo] e caesare
 uno **V** C. Caesare uiuo Halm || 15 imperi *om. Cus.* || 16 consensus est **nsv** || 20 pos-
 setint **V** possent **D** (possent et possint **t**) *corr. Faernus* || 22 dicendi fecisse Cobet |
 habere sanatum **V** senatum haberi **D** *corr. s* || 23 tum] istud **bnst** istum **e**
 illud **v** | etiam statuistis **D** || 28 non² *om. et* || 29 meruerit *Mart. Cap.* | quae]
 quid quae *Mart. Cap.*

comparauerunt. si autem militibus exquirendi sunt honores noui propter eorum diuinum atque immortale meritum, ducibus autem ne referri quidem potest gratia, quis est qui eum hostem non existimet quem qui armis persequantur conseruatores rei publicae iudicentur?

5 At quam contumeliosus in edictis, quam barbarus, quam rudis! primum in Caesarem ut maledicta congegit deprompta ex recordatione impudicitiae et stuprorum suorum! quis enim hoc adulescente castior, quis modestior, quod in iuuentute habemus inlustrius exemplum ueteris sanctitatis? quis autem illo qui male dicit impurior? ignobilitatem obicit
10 C. Caesaris filio cuius etiam natura pater, si uita suppeditasset, consul factus esset. 'Aricina mater.' Trallianam aut Ephesiam putes dicere. uidete quam despiciamur omnes qui sumus e municipiis, id est omnes plane: quotus enim quisque nostrum non est? quod autem municipium non contemnit is qui Aricinum tanto opere despicit, uetustate antiquissimum, iure foederatum, propinquitate paene finitimum, splendore municipum honestissimum? hinc Voconiae, hinc Atinae leges; hinc multae
15 sellae curules et patrum memoria et nostra; hinc equites Romani lautissimi et plurimi. sed si Aricinam uxorem non probas, cur probas Tusculanam? quamquam huius sanctissimae feminae atque optimae pater,
20 M. At[t]ius Balbus, in primis honestus, praetorius fuit: tuae coniugis, bonae feminae, locupletis quidem certe, Bambalio quidam pater, homo nullo numero. nihil illo contemptius qui propter haesitantiam linguae stuporemque cordis cognomen ex contumelia traxerit. 'at auus nobilis.' Tuditanus nempe ille qui cum palla et cothurnis nummos populo de rostris spargere solebat. uellem hanc contemtionem pecuniae suis reliquisset! habetis nobilitatem generis gloriosam. qui autem euenit ut tibi
25 Iulia nata ignobilis uideatur, cum tu eodem materno genere soleas glo-

24-25 Tuditanus et populo . . . spargere: cf. *Lact. Inst.* 3, 23, 7; *Val. Max.* 7, 8, 1

1 sin D; cf. 5, 34 et, quod adinet ad si autem, *K.-St.* II 432 || 2 ferri V¹ (corr. V²) t || 3 non hostem entv || 4 persequuntur D; cf. *K.-St.* II 317, *King-Clark* 79 | iudicantur V¹ (corr. V²) b; cf. *Sternkopf* I 29 || 6 ut om. V; cf. *Fraenkel Les.* 214 || 8 in om. V¹ (add. V²), quo probato iuuentuti coni. *Halm* || 9 qui male dicit V¹ maledico bnstv V² || 10 naturalis DV²; cf. *Cic. Verr.* 2, 3, 162 si est tuus natura filius || 11 <at> Aricina C. *F.W. Müller dub. in app.* || 12 despiciamus cv || 13 plane] paene C. *F.W. Müller dub. in app.* | quotus] notus bnstv V² om. v | nostrum om. D, prob. *Zielinski Claus.* 214 || 14 non . . . Aricinum om. V¹ (add. V²) || 15 municipium D; cf. 13, 18, *Planc.* 21 || 16 atinae ex atiniaetae V anniae b scantinae n¹ sanctinae s santinae t sanctoniae v scatiniae n² || 18 lautissimi plurimi et honestissimi D || 20 attius VD corr. *Ferrarius* || 23 traxit traxerat V in ras. traxerat *Halm* | auus] auus huius ns v V² huius t; de clausula cf. *Fraenkel Les.* 42 || 24 nempe ille ille bst || 25 solebat spargere *Clark dub. in app.*, numeri gratia || 26 haberetis DV², prob. *Ernesti* 1412 | uenit V¹ (corr. V²) conuenit *Ferrarius*; euenit tuetur *Cobet, Mnem. N. S.* 7, 1879, 131, coll. 7, 4 | ut is bent ut his s || 27 Iulia nata] iulia natus V (cf. *Schöll* 26) uigilia natus e aricina natus bnst istus aricinatus v Iu<liae fi>lia natus *Ferrarius* Iulia <auia> natus *Halm in app.* <gente> Iulia natus *Boyancé*; alii alia; corr. *Muretus*; cf. *Sternkopf* I 31, *Fraenkel Les.* 121

riari? quae porro amentia est eum dicere aliquid de uxorum ignobilitate cuius pater Numitoriam Fregellanam, proditoris filiam, habuerit uxorem, ipse ex libertini filia suscepit liberos? sed hoc clarissimi uiri uiderint, L. Philippus qui habet Aricinam uxorem, C. Marcellus qui Aricinae filiam: quos certo scio dignitatis optimarum feminarum non paenitere. 5

7 Idem etiam Q. Ciceronem, fratris mei filium, compellat edicto, nec sentit amens commendationem esse compellationem suam. quid enim accidere huic adulescenti potuit optatius quam cognosci ab omnibus Cae-
18 saris consiliorum esse socium, Antoni furoris inimicum? at etiam gladiator ausus est scribere hunc de patris et patrui parricidio cogitasse. o ad-
mirabilem impudentiam, audaciam, temeritatem! in eum adulescentem
hoc scribere audere quem ego et frater meus propter eius suauissimos at-
que optimos mores praestantissimumque ingenium certatim amamus
omnibusque horis oculis, auribus, complexu tenemus? nam me isdem edic-
tis nescit laedat an laudet. cum idem supplicium minatur optimis ciuibus 15
quod ego de sceleratissimis ac pessimis sumpserim, laudare uidetur, quasi imitari uelit; cum autem illam pulcherrimi facti memoriam refricat, tum a sui similibus inuidiam aliquam in me commoueri putat.

8 Sed quid fecit ipse? cum tot edicta <pro>posuisset, edixit ut adesset
19 senatus frequens a. d. VIII Kalendas Decembris: eo die ipse non ad-
fuit. at quo modo edixit? haec sunt, ut opinor, uerba in extremo: 'si quis non adfuerit, hunc existimare omnes poterunt et interitus mei et per-
ditissimorum consiliorum auctorem fuisse.' quae sunt perdita consilia?
an ea quae pertinent ad libertatem populi Romani recuperandam? quo-
rum consiliorum Caesari me auctorem et hortatorem et esse et fuisse 25
fateor. quamquam ille non eguit consilio cuiusquam, sed tamen curren-
tem, ut dicitur, incitauit. nam interitus quidem tui quis bonus non esset

6 Ps. Acr. ad Hor. Serm. 2, 3, 297 laudat an compellat edicto || 26-27 Schol. Lucan. 7, 559 currentem, ut dicitur, occupauit

1 amentiae sunt nsv || 5 certe sv || 6 etiamque ciceronem bt | laudat an compellat Ps. Acr. || 7 commendationem] communem nstv || 8 accedere env | hominibus n¹ (corr. n²)sv || 11 adulescentem om. Cus. || 12 audere om. Cus. | ego et frater meus om. Cus. | eius om. Cus. || 14 me . . . edictis] meis de me dictis b eis de me dictis e in eis de me dictis ns in eisdem dictis v || 15 nescit om. V¹ (add. V²) nescio uel nescias Halm in app. || 16 ac pessimis om. D || 17 pulcherrimam nstv || 18 suis Venv || 19 ipse quid fecit D | posuisset VD corr. Naugerius; cf. §§ 8. 37; 5, 28; Sest. 69; Att. 2, 21, 4; Fam. 11, 6, 2 aliaque exempla ap. ThLL V 2, 72, 7sq.; tradita def. Pasoli, Latin. 12, 1964, 37, qui ponere edictum ap. Tac. Ann. 1, 7, 3 (cf. tamen de usu uerbi simplicis pro compos. ap. Tac. Köstermann ad loc.), Coll. Auell. p. 81, 4 Günther, Pass. Paul. jrg. 2 confert || 20 a. d.] ad VD dist. Lambinus || 21 dixit bstv | ut om. esv | qui bentv || 22 hunc om. V¹ (add. V²) | omnes existimare D || 24 peritnenat V¹ (corr. V²) pertineant Halm, prob. King 117 (cf. contra King-Clark 80) || 25 caesaris DV² || 26.27 ut dicitur currentem sv ut dicitur om. n || 27 incitauit] occupauit Schol. Lucan.

auctor, cum in eo salus et uita optimi cuiusque, libertas populi Romani
 dignitasque consisteret? sed cum tam atroci edicto nos concitauisset, 20
 cur ipse non adfuit? num putatis aliqua re tristi ac seuera? uino atque
 epulis retentus, si illae epulae potius quam popinae nominandae sunt,
 5 diem edicti obire neglexit: in ante diem IV Kalendas Decembris distulit.
 adesse in Capitolio iussit; quod in templum ipse nescio qua per Gallorum
 cuniculum ascendit. conuenerunt conrogati et quidem ampli quidam ho-
 mines sed immemores dignitatis suae. is enim erat dies, ea fama, is qui
 senatum uocarat ut turpe senatori esset nihil timere. ad eos tamen ipsos
 10 qui conuenerant ne uerbum quidem ausus est facere de Caesare, cum de
 eo constituisset ad senatum referre: scriptam attulerat consularis quidam
 sententiam. quid est aliud de eo referre non audere qui contra se consulem 21
 exercitum duceret, nisi se ipsum hostem iudicare? necesse erat enim al-
 terutrum esse hostem; nec poterat aliter de aduersariis iudicari ducibus.
 15 si igitur Caesar hostis, cur consul nihil referat ad senatum? sin ille a se-
 natu notandus non fuit, quid potest dicere quin, cum de illo tacuerit, se
 hostem confessus sit? quem in edictis Spartacum appellat, hunc in senatu
 ne improbum quidem dicere audet. at in rebus tristissimis quantos excitat 9
 risus! sententias edicti cuiusdam memoriae mandaui quas uidetur ille
 20 peracutas putare: ego autem qui intellexeret quid dicere uellet adhuc
 neminem inueni. 'nulla contumelia est quam facit dignus.' primum quid 22
 est dignus? nam etiam malo multi digni, sicut ipse. an quam facit is qui
 cum dignitate est? quae autem potest esse maior? quid est porro facere
 contumeliam? quis sic loquitur? deinde: 'nec timor quem denuntiat in-
 25 imicus.' quid ergo? ab amico timor denuntiari solet? horum similia dein-
 cept. nonne satius est mutum esse quam quod nemo intellegat dicere? en
 cur magister eius, ex oratore arator factus [sit], possideat in agro publico

23-24 quid est . . . contumeliam; cf. *Quintil. Inst.* 9, 3, 13 'contumeliam fecit',
 quod a Cicerone reprehendi notum est || 27 *Quintil. Inst.* 9, 3, 72 ex oratore arator

1 in om. V¹ (add. V²); cf. 2, 53 | et libertas D || 3 putati V¹ putastis V² | at-
 que] et nsv || 4 si] est bet et nsv est si *Faernus*; de formula cf. *Cic. Att.* 1, 14,
 5; 1, 16, 6; 5, 21, 13 aliaque exempla ap. *Sh. B. Att.* 1 310 | illae] hee be alea si n
 alea est si sv alea t; cf. *Lebreton* 29 || 4, 5 sunt, diem sic dist. *C. F. W. Müller*
 sunt. diem dist. *Halm* || 5 in] et bentv V² | ante diem] ad V¹ (corr. V²); cf. *Att.*
 3, 17, 1; *Liu.* 43, 16; *Hand Turs.* 1 378 sqq. || 6 quo in tempore tum ipse nsv | qua]
 quasi nsv || 13 se ipsum hostem iudicare nisi (nisi om. bn) post quid est aliud D;
 cf. *King-Clark* 81 | enim erat ens | alterutrum] alterum D || 14 alter de bt | du-
 cibus iudicari D; cf. tamen de clausula — — — *Fraenkel Les.* 31 || 15 c. cae-
 sar cnstv | refert D referebat *Halm* || 17 hostem esse D || 18 ne om. ct | audet?
 dist. *C. F. W. Müller dub. in app.* | quantus V || 20 quid dicere uellet del. *Cobet* ||
 21 a nulla nsv an nulla V² || 22 digni multi D || 25 inimico tv || 26 intellegat V¹
 (corr. V²) || 27 del. *Faernus*, prob. *Cobet*, *Mnem. N. S.* 7, 1879, 135 | publico] pu-
 blico p. r. D

campi Leontini duo milia iugerum immunia, ut hominem stupidum magis etiam infatuere mercede publica. sed haec leuiores fortasse: illud quaero cur tam mansuetus in senatu fuerit, cum in edictis tam ferus fuisset. quid enim attinuerat L. Cassio tribuno plebis, fortissimo et constantissimo cui, mortem denuntiare, si in senatum uenisset; D. Carfulenum, bene de re publica sentientem, senatu ui et minis mortis expellere; Ti. Cannutium, a quo erat honestissimis contionibus et saepe et iure uexatus, non templo solum uerum etiam aditu prohibere Capitolii? cui senatus consulto ne intercederent uerebatur? de supplicatione, credo, M. Lepidi, clarissimi uiri. atque id erat periculum, de cuius honore extraordinario cotidie aliquid cogitabamus, ne eius usitatus honos impediretur. ac ne sine causa uideretur edixisse ut senatus adesset, cum de re publica relaturus fuisset, adlato nuntio de legione quarta mente concidit, et fugere festinans senatus consultum de supplicatione per discessionem fecit, cum id factum esset antea numquam. quae uero profectio postea, quod iter paludati, quae uitatio oculorum, lucis, urbis, fori, quam misera fuga, quam foeda, quam turpis!

Praeclara tamen senatus consulta illo ipso die uespertina, prouinciarum religiosa sortitio, diuina uero opportunitas ut, quae cuique apta esset, ea cuique obueniret. praeclare igitur facitis, tribuni plebis, qui de praesidio consulum senatusque referatis, meritoque uestro maximas uobis gratias omnes et agere et habere debemus. qui enim metu et periculo carere possumus in tanta hominum cupiditate et audacia? ille autem homo afflictus et perditus quae de se exspectat iudicia grauiora quam amicorum suorum? familiarissimus eius, mihi homo coniunctus, L. Lentulus, et P. Naso, omni carens cupiditate, nullam se habere prouinciam, nullam Antoni sortitionem fuisse iudicauerunt. quod idem fecit L. Philippus, uir patre, auo maioribusque suis dignissimus; in eadem sententia fuit homo summa integritate atque innocentia, C. Turranius; idem fecit Sp. Oppius; ipsi etiam qui amicitiam M. Antoni ueriti plus ei tribuerunt

1 immuni **n**¹ (corr. **n**²) **sv** | immunia; ut *dist. Ernesti* | stupidum] stultum **D** || 3 tam subito mansuetus **DV**² | in dictis et || 3.4 fuisset ferus **D**; sed clausula ditrochaica bona est || 4 enim] autem **bns** **v** om. **t** | attinuerit (annuerit **b**) **D**; cf. *Sternkopf I 36* || 5 in senatum] a senatu **V**² || 6 a senatu **ns** **v** | mortis *del. Cobet, fort. recte* || 7 canutium **nst** **v**; cf. *Vell. 2, 64, Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 135-137* | contentionibus **D** || 8 iure contentionibusque **V** || 10 uiri, atque *dist. Sternkopf* | atque id erat] at quod erat *Halm in app.*; cf. *tamen K.-St. II 22* || 14 et fugere] effugere **D** || 16.17 misera est uestra fuga **Cus.** || 17 quamque turpis **Cus.** || 18 in illo ipso **bns** **v** in ipso illo **t** || 21 consulis **V** consilium **t** consilio **v** consulum *ex corr. n*² || 22.23 carere metu et periculo **D** periculo carere **V** *ipse correxi*; cf. *enim 7, 27, Verr. 1, 47, Sest. 17. 35, Quinct. 59, Mur. 52; uide etiam Lutz 15* || 23 possemus **ben** || 26 nullam . . . prouinciam om. **V**¹ (*prob. Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 138; fort. recte*) *add. V*² || 28 uir om. **V**¹ (*add. V*²) | maioribus suisque **t** || 29 m. anturranius **benst** (*om. v*) *M. Turranius Gruter; cf. Münzer RE VII A (1948) 1440 sq.* || 30 Sp.] p. **benst** (*om. v*); cf. *Münzer RE XVIII (1939) 742*

quam fortasse uellent, M. Piso, necessarius meus, et uir et ciuis egregius,
 parique innocentia M. Vehilius, senatus auctoritati se obtemperaturos
 esse dixerunt. quid ego de L. Cinna loquar? cuius spectata multis magnis- 26
 que rebus singularis integritas minus admirabilem facit huius honestissimi
 5 facti gloriam, qui omnino prouinciam neglexit, quam item magno animo
 et constanti C. Cestius repudiauit. qui sunt igitur reliqui quos sors diuina
 delectet? T. Annius, M. Gallius. o felicem utrumque! nihil enim maluerunt.
 C. Antonius Macedoniam. hunc quoque felicem! hanc enim habebat sem-
 per in ore prouinciam. C. Caluissius Africam. nihil felicius! modo enim ex
 10 Africa decesserat et quasi diuinans se rediturum duos legatos Vticae re-
 liquerat. deinde M. Cusini Sicilia, Q. Cassi Hispania. non habeo quid
 suspicer: duarum credo prouinciarum sortis minus diuinas fuisse.

O C. Caesar — adulescentem appello — quam tu salutem rei publicae 11
 attulisti, quam improuisam, quam repentinam! qui enim haec fugiens 27
 15 fecit, quid faceret insequens? etenim in contione dixerat se custodem fore
 urbis, seque usque ad Kalendas Maias ad urbem exercitum habiturum.
 o praeclarum custodem ouium, ut aiunt, lupum! custosne urbis an direp-
 tor et uexator esset Antonius? et quidem se introiturum in urbem dixit
 exiturumque cum uellet. quid? illud nonne audiente populo sedens pro
 20 aede Castoris dixit, nisi qui uicisset, uicturum neminem?

Hodierno die primum, patres conscripti, longo interuallo in possessio- 28
 ne[m] libertatis pedem ponimus: cuius quidem ego quoad potui non modo
 defensor sed etiam conseruator fui. cum autem id facere non possem,
 quieui, nec abiecte nec sine aliqua dignitate casum illum temporum et
 25 dolorem tuli. hanc uero taeterrimam beluam quis ferre potest aut quo
 modo? quid est in Antonio praeter libidinem, crudelitatem, petulantiam,

1 meus et necessarius et D || 2 M. Vehilius] uel D; cf. Schöll 25, Gundel RE VIII
 A (1955) 581 || 6 C. Cestius] c. estius V c. cesarius b c. cesetius en² c. cessedi-
 n¹stv corr. Ursinus; cf. Münzer RE III (1899) 2005 || 7 T. J. Vn² om. t | Annius]
 antonius D; cf. 11, 4 | M. Gallius] m. (a. s¹) antonius VD M. Antoni uicinus
 Mommsen Kl. Schr. IV 1, 170 adn. 1 (cf. etiam Bardt 42), corr. Clark, coll. 13, 26:
 cf. Clark, Cl. R. 14, 1900, 405, Vonder Mühl RE VII (1910) 672 | maluerunt]
 metuerunt benst || 8 enim om. st | semper habebat D || 9 celusius V caluissius
 c; cf. Münzer RE III (1897) 1411 || 11 M. Cusini Sicilia] micus nisi illam b micus
 in isio illa e m. iccius nisi illam ns micus nisi illa t m. iccius nisi illa v
 M. Iccius Siciliam Orelli; cf. Münzer RE IV (1901) 1894 | quae cassii nv quae
 casus | hispania est bns hispaniam c || 13 adulescentem] absentem Cobet coll. I, 31;
 cf. tamen Schöll 27 || 15 fecit] fecerit benst, probb. King-Clark 84, K.-St. II 193,
 Lebreton 236; cf. contra Zielinski Claus. 214, King 121 | fore] futurum nstv ||
 16 seque usque] sequasque V usque bestv om. n corr. Muretus || 18 equidem
 nv || 19 quid? illud sic dist. C. F. W. Müller | istud nv om. t || 20 dixit om.
 cnstv || 21 patres conscripti om. V | possessionem VD (def. Sternkopf I 41) corr.
 Ferrarius: cf. Cic. Caecin. 31, Lig. 24 aliaque exempla ap. K.-St. II 589sq. ||
 24 quieui] ui V qui fui cnstv qui V² om. b quod uolui Schmidt afui Halm
 dub., corr. Victorius | ill<or>um Lambinus || 25 uero om. Cus. | potest VCus.
 posset D || 26 credulitatem Cus.

audaciam? ex his totus uitiis conglutinator est. nihil apparet in eo in-
 29 genuum, nihil moderatum, nihil pudens, nihil pudicum. quapropter,
 quoniam res in id discrimen adducta est utrum ille poenas rei publicae
 luat an nos seruiamus, aliquando, per deos immortalis, patres conscripti,
 patrium animum uirtutemque capiamus, ut aut libertatem propriam 5
 Romani generis et nominis recuperemus aut mortem seruituti antepona-
 mus.

Multa quae in libera ciuitate ferenda non essent tulimus et perpessi
 sumus, alii spe forsitan recuperandae libertatis, alii uiuendi nimia cupi-
 ditate: sed, si illa tulimus quae nos necessitas ferre coegit, quae uis quae- 10
 dam paene fatalis — quae tamen ipsa non tulimus —, etiamne huius im-
 12 puri latronis feremus taeterrimum crudelissimumque dominatum? quid
 30 hic faciet, si poterit, iratus qui, cum suscensere nemini posset, omnibus
 bonis fuerit inimicus? quid hic uictor non audebit qui nullam adeptus
 uictoriam tanta scelera post Caesaris interitum fecerit, refertam eius do- 15
 mum exhausserit, hortos compilauerit, ad se ex eis omnia ornamenta trans-
 tulerit, caedis et incendiorum causam quaesierit ex funere, duobus aut
 tribus senatus consultis bene et e re publica factis reliquas res ad lucrum
 praedamque reuocauerit, uendiderit immunitates, ciuitates liberauerit,
 prouincias uniuersas ex imperi populi Romani iure sustulerit, exsules 20
 reduxerit, falsas leges C. Caesaris nomine et falsa decreta in aes incidenda
 et in Capitolio figenda curauerit earumque rerum omnium domesticum
 mercatum instituerit, populo Romano leges imposuerit, armis et praesi-
 diis populum et magistratus foro excluserit, senatum stiparit armatis,
 armatos in cella Concordiae, cum senatum haberet, incluserit, ad legiones 25
 Brundisium cucurrerit, ex eis optime sentientis centuriones iugulauerit,
 cum exercitu Romam sit ad interitum nostrum et ad † dispersionem †
 31 urbis uenire conatus? atque is ab hoc impetu abstractus consilio et
 copiis Caesaris, consensu ueteranorum, uirtute legionum, ne for-

1 tot e (totus et Cus. hab.) | uitiis **VeCus.** om. **bnstv**, prob. **Zielinski Claus.**
 214 || 5 ut om. **D** || 6 et generis **V**; cf. tamen **Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 138** ||
 9 forsitan om. **D** || 11 quae . . . tulimus **del. Jordan**; sic **dist. C. F. W. Müller** ||
 13 faciat **ben¹sv** | potuerit **D** || 15 repertam **V** | eius domum] domum caesaris **b**
 domum caesaris eius **et** domum eius **ns^v** || 16 compilarit **benst** | eis] is **V** his
D corr. Halm || 18 bene de re p. **b** e re p. bene **ns** de re p. bene **t** || 20 impe-
 rio **D** || 22 curarit **be** || 23 praesides et populum **D** || 24 excusserit **V²** | stipauerit **n**
sv stiparet **t** | armatis] armis **D del. Madvig, probb. King-Clark 85; fort. recte:**
cf. tamen 2, 6 || 25 cellam **e**; sed **cf. Cic. Tusc. 1, 34; K.-St. I 591; ThLL VII 1,**
956, 38 sq. | concluderit **n¹ (corr. n²)sv** || 26 iugularit **be** || 27 dispersionem **Vtv** dis-
 perditionem **bcns** direptionem **Lambinus** (prob. **Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 138,**
qui § 27, Fam. 4, 12 confert) dispertitionem **Klotz** (prob. **Hauschild 247 sq., qui 4, 10;**
5, 6. 20; 8, 8. 9; 13, 19. 42; 14, 20 confert); ego cruces ponere malo, cum disperditio
 nusquam inueniatur nullaue certa exempla uocis quae est disperditio exstent praeter
 Tert. Hermog. 39, Augustin. Gen. ad litt. 39; cf. Pasoli, Latin. 12, 1964, 37 sq.; prae-
 terea uox dispersio inde a Tertulliano usurpatur (**ThLL V 1, 1412, 38**) || 28 atque
 is] aut qualis **nstv** at uel qualis qua ui **b** || 29 nec **ntv**

tuna quidem fractus minuit audaciam nec ruere demens nec furere desinit. in Galliam mutilatum ducit exercitum; cum una legione et ea uacillante L. fratrem exspectat, quo neminem reperire potest sui similiorem. ille autem ex myrmillone dux, ex gladiatore imperator quas effecit strages, ubicumque posuit uestigium! <fundit apothecas>, caedit greges armentorum reliquique pecoris quodcumque nactus est; epulantur milites; ipse autem se, ut fratrem imitetur, obruit uino; uastantur agri, diripiuntur uillae, matres familiae, uirgines, pueri ingenui abripiuntur, militibus traduntur. haec eadem, quacumque exercitum duxit, fecit M. Antonius.

His uos taeterrimis fratribus portas aperietis, hos umquam in urbem recipietis? non tempore oblato, ducibus paratis, animis militum incitatis, populo Romano conspirante, Italia tota ad libertatem recuperandam excitata, deorum immortalium beneficio utemini? nullum erit tempus hoc amisso. a tergo, fronte, lateribus tenebitur, si in Galliam uenerit. nec ille armis solum sed etiam decretis nostris urgendus est. magna uis est, magnum numen unum et idem sentientis senatus. uidetisne refertum forum, populumque Romanum ad spem recuperandae libertatis erectum? qui longo interuallo cum frequentis hic uidet nos, tum sperat etiam liberos conuenisse. hunc ego diem exspectans M. Antoni scelerata arma uitauit, tum cum ille in me absentem inuehens non intellegebat quod ad tempus me et meas uiris reseruarem. si enim tum illi caedis a me initium quaerenti respondere uoluisssem, nunc rei publicae consulere non possem. hanc uero nactus facultatem nullum tempus, patres conscripti, dimittam neque diurnum neque nocturnum quin de libertate populi Romani et dignitate uestra quod cogitandum sit cogitem, quod agendum atque faciendum, id non modo non recusem sed etiam appetam atque deposcam. hoc feci dum licuit; intermisi quoad non licuit. iam non solum licet sed etiam

2 Non. 34, 18-19 in Galliam . . . uacillante || 5-6 Seru. ad Verg. Buc. 6, 55 fudit . . . armentorum

2 uacillante V, Non., prob. King 124; cf. Lachmann ad Lucr. 1, 360 || 4 ex¹] et n¹ (corr. n²)s | effecerit V et fecit c fecit bnstv corr. Klotz || 5 imperatori ubicumque V is igitur antonius ubicumque Cus. | uestigium VCus. uestigia D uestigium, <quis uestrum ignorat> Halm | add. Ernesti ex Seru. ad Verg. Buc. 6, 55; om. VDCus., prob. Pasoli, Latin. 12, 1964, 39, cuius sententia Seruius locum hunc Phil. III cum loco Phil. II (§ 67 apothecae . . . condonabantur) contaminauit | fudit . . . cecidit Seru. || 6 reliqui nsvCus. || 7 se om. n post fratrem hab. sv | ut fratrem imitetur om. Cus. || 8 familiae VCus. familias D || 9 M. om. VCus. || 15 fronte alteribus V¹ (a lateribus V²) a fronte a lateribus D (prob. Lutz 15) corr. Garatoni | tenetur D, prob. Lutz 16 || 16 nostris (uestris b) decretis D | uis et V || 18 populum nsv || 21 in me om. n¹ (in sup. n²)sv | ad quod nstv || 22 initium a m e D || 25 diurnum n¹ (corr. n²)v | et] de nstv om. bc || 27 id] idem cnsv om. t | non² om. bnstv; cf. K.-St. II 61 | appetam etiam D || 28 feci semper dum D

necesse est, nisi seruire malumus quam ne seruiamus armis animisque
 34 decernere. di immortales nobis haec praesidia dederunt: urbi Caesarem,
 Brutum Galliae. si enim ille opprimere urbem potuisset, statim, si Galliam
 14 tenere, paulo post optimo cuique pereundum, reliquis seruiendum. hanc
 igitur occasionem oblatam tenete, per deos immortalis, patres conscripti, 5
 et amplissimi orbis terrae consili principes uos esse aliquando recorda-
 mini. signum date populo Romano consilium uestrum non deesse rei
 publicae, quoniam ille uirtutem suam non defuturam esse profitetur.
 nihil est quod moneam uos. nemo est tam stultus qui non intellegat, si
 indormierimus huic tempori, non modo crudelem superbamque dōmina- 10
 35 tionem nobis sed ignominiosam etiam et flagitiosam ferendam. nostis
 insolentiam Antoni, nostis amicos, nostis totam domum. libidinosi, pe-
 tulantibus, impuris, impudicis, aleatoribus, ebriis seruire, ea summa mi-
 seria est summo dedecore coniuncta. quod si iam — quod di omen auer-
 tant! — fatum extremum rei publicae uenit, quod gladiatores nobiles 15
 faciunt ut honeste decumbant, faciamus nos, principes orbis terrarum
 gentiumque omnium, ut cum dignitate potius cadamus quam cum igno-
 36 minia seruiamus. nihil est detestabilius dedecore, nihil foedius seruitute.
 ad decus et ad libertatem nati sumus: aut haec teneamus aut cum
 dignitate moriamur. nimium diu teximus quid sentiremus; nunc iam 20
 apertum est; omnes patefaciunt in utramque partem quid sentiant, quid
 uelint. sunt impii ciues — pro caritate rei publicae nimium multi, sed
 contra multitudinem bene sentientium admodum pauci — quorum op-
 primendorum di immortales incredibilem rei publicae potestatem et for-
 tunam dederunt. ad ea enim praesidia quae habemus iam accedent consu- 25
 les summa prudentia, uirtute, concordia, multos mensis de populi Ro-
 mani libertate commentati atque meditati. his auctoribus et ducibus,
 dis iuuantibus, nobis uigilantibus et multum in posterum prouidentibus,

1-2 Non. 285, 36 quam . . . decernere

1 necesse est etiam D | malimus V maluimus bt | animis armisque D, Non.;
 cf. tamen 10, 21, Schöll 27 || 3 urbem opprimere D; de clausula heroica cf. Fraenkel
 Les. 198-200 | esset post potuisset add. Sternkopf; cf. tamen Schöll 27 || 4 tene-
 ret D | erat post pereundum add. Halm, ante seruiendum Schöll | reliquis esset
 nsv || 6 uos om. D || 9 est² om. cv || 10 hoc tempore nsv || 11 ferendam V esse
 ferendam bnsv ferendam esse Muretus || 13 sunt summa nsv || 14 est VCus.
 om. D || 15 factum n¹ (corr. n²)t || 17 cum² om. bc (cum et Cus. hab.) || 18 serui-
 amus] uiuamus Cus. || 19 ad² VCus. om. D || 20 moriamur ad dignitatem et glori-
 am rei publicae Cus. || 21 omnes iam D | patefaciunt] patefaciunt fecerunt V¹
 patefecerunt DV² corr. Halm, prob. Schöll 20; in V¹ de uaria lectione supra lineam
 fecerunt

adscripta (patefaciunt) haud dubie agitur || 21, 22 sentiat quid uelit V; prob. King
 126, qui quisque ex uoce omnes simul audit || 22 sed post ciues V om. betv post
 multi transt. Lambinus; cf. Long 550, Clark Desc. 187 || 23 pro multitudine D;
 sed de contra pro prae cf. K.-St. I 541, H.-Sz. 229, ThLL IV 751, 16 sqq. || 25 acce-
 dunt bnsv || 26 de populi Romani] dei publicae V de re publica bt

populo Romano consentiente, erimus profecto liberi breui tempore. iucundior¹⁵ autem faciet libertatem seruitutis recordatio.

Quas ob res, quod tribuni plebis uerba fecerunt uti senatus Kalendis³⁷ Ianuariis tuto haberi sententiaeque de summa re publica libere dici possint, de ea re ita censeo uti C. Pansa A. Hirtilius, consules designati, dent operam uti senatus Kalendis Ianuariis tuto haberi possit. quodque edictum D. Bruti, imperatoris, consulis designati, propositum sit, senatum existimare D. Brutum, imperatorem, consulem designatum, optime de re publica mereri, cum senatus auctoritatem populi¹⁰que Romani libertatem imperiumque defendat; quodque prouinciam Galliam citeriorem,³⁸ optimorum et fortissimorum uirorum amicissimorumque rei publicae ciuium, exercitumque in senatus potestate retineat, id eum exercitumque eius, municipia, colonias prouinciae Galliae recte atque ordine ex re publica fecisse et facere. senatum ad summam rem publicam pertinere¹⁵ arbitrari ab D. Bruto et L. Planco imperatoribus, consulibus designatis, itemque a ceteris qui prouincias obtinent obtineri ex lege Iulia, quoad ex senatus consulto cuique eorum successum sit, eosque dare operam ut eae prouinciae eique exercitus in senati populi²⁰que Romani potestate praesidioque rei publicae sint. cumque opera, uirtute, consilio C. Caesaris summoque militum consensu ueteranorum, qui eius auctoritatem secuti rei publicae praesidio sunt et fuerunt, a grauissimis periculis populus Romanus defensus sit et hoc tempore defendatur; cumque legio Martia³⁹ Albae constiterit, in municipio fidelissimo et fortissimo, seseque ad senatus auctoritatem populi²⁵que Romani libertatem contulerit; et quod pari consilio eademque uirtute legio quarta usa, L. Egnatuleio duce quaestore optimo, cui egregio, senatus auctoritatem populi³⁰que Romani libertatem defendat ac defenderit, senatui magnae curae esse ac fore ut pro tantis eorum in rem publicam meritis honores eis habeantur gratiaeque

1, 2 iucundior¹⁵ autem] iucundior est Cus. || 2 facit Cus. || 3 uti] ut D | Kalendis om. V || 5 A. om. V¹ (add. V²) || 6 ut nstv || 7 designati optime de re p. meriti (mereri t) D, haud dubie e l. 9 iter. || 11 uirorum post fortissimorum bnstv post optimorum e (prob. Lutz 17) om. V; cf. § 6; 4, 6; Cat. 2, 20; Pis. 25 | amicorumque V | p. r. ns || 15 ab D. Bruto] Bd BR. IO V | et ab l. D || 16 obtinere V | Iulia] tullia D; cf. Sternkopf I 47 || 18 eique] que V galliaeque bnstv atque Muretus; cf. Clark, Cl. R. 14, 1900, 405 | senatus D; de genet. senati cf. Sommer 403, King-Clark 87 | Romani om. V || 19 rei publicae] populi r. D | C. om. V || 20 consensu militum D || 21 a] et n et a stv || 24 et quod] equod V quod bentv || 25-26 L. Egnatuleio ... egregio] l. egn. que opti egregio mo V (quod adinet ad opti ... mo in V cf. Lutz 18) L. Egnatuleio duce, quaestore optimo, ciue egregio Muretus L. Egnatuleio quaestore duce, cui egregio Garatoni (prob. Lutz 18) duce L. Egnatuleio quaestore, cui egregio Orelli duce del. Buecheler Kl. Schr. I 100; cf. 4, 6; 5, 52; Sternkopf I 48. 115 || 27 et ut nsv || 28 in rem p. om. D; cf. Fraenkel Les. 211 | eis] his V; cf. Lebreton 142 adn. 2

referantur. senatui placere uti C. Pansa A. Hirtius, consules designati, cum magistratum inissent, si eis uideretur, primo quoque tempore de his rebus ad hunc ordinem referrent, ita uti e re publica fideque sua uideretur.

M. TVLLI CICERONIS

IN M. ANTONIVM

ORATIO PHILIPPICA QVARTA

1 Frequentia uestrum incredibilis, Quirites, contioque tanta quantam 5
meminisse non uideor et alacritatem mihi summam defendendae rei pu-
blicae adfert et spem recuperandae. quamquam animus mihi quidem
numquam defuit: tempora defuerunt, quae simul ac primum aliquid lu-
cis ostendere uisa sunt, princeps uestrae libertatis defendendae fui. quod
si id ante facere conatus essem, nunc facere non possem. hodierno enim 10
die, Quirites, ne mediocrem rem actam arbitremini, fundamenta iacta
sunt reliquarum actionum. nam est hostis a senatu nondum uerbo appel-
2 latus, sed re iam iudicatus Antonius. nunc uero multo sum erectior quod
uos quoque illum hostem esse tanto consensu tantoque clamore appro-
bauistis. neque enim, Quirites, fieri potest ut non aut ei sint impii qui 15
contra consulem exercitus comparauerunt, aut ille hostis contra quem iure
arma sumpta sunt. hanc igitur dubitationem, quamquam nulla erat,
tamen ne qua posset esse senatus hodierno die sustulit.

C. Caesar qui rem publicam libertatemque uestram suo studio, con-
silio, patrimonio denique tutatus est et tutatur maximis senatus laudibus 20
3 ornatus est. laudo, laudo uos, Quirites, quod gratissimis animis prose-
quimini nomen clarissimi adulescentis uel pueri potius; sunt enim facta
eius immortalitatis, nomen aetatis. multa memini, multa audiui, multa

1 ut et n² utque n¹sv om. b || 2 uidebitur nsv || 3 referant nsv referent t |
eis post uti add. Lutz | uideretur censuerunt be uiderentur censuerunt t cen-
suerint ns censuerit v || 5 uestra Ernesti; cf. tamen 5, 2; 6, 18; Lebreton 96 sq.;
K.-St. I 598; H.-Sz. 61 | Quirites] quam V que e om. bnstv corr. Poggius ||
6.7 adfert rei p. defendendae cnstv r. p. affert defendendae b || 7 recuperandae
libertatis D (fortasse e l. 9); prob. Lutz 19 coll. 5, 1, Leg. agr. 1, 17; simul audi ta-
men rei publicae et confer e. g. 3, 7; 5, 11; 11, 31; 14, 35. 38; Sex. Rosc. 141 |
quidem mihi D || 10 id om. D || 11 Quirites ne] quirites b quo hanc e quam-
quam adhuc ns quin adhuc t adhuc v || 14 hostem illum D (nisi quod ullum
hostem v) || 15 nec stv | Quirites om. D | aut om. V || 19 quirites caesar Cus.
(om. qui) || 20 tuta est et tutatur Cus. || 21 Quirites] qui b que t om. e Cus. |
quod VtCus. cum bcnsv || 23 aetatis] aeternitatis Cus. | memini] enim VCus. |
multa² om. Cus.

legi, Qui<rites>: nihil ex omnium saeculorum memoria tale cognoui: qui, cum seruitute premeremur, in dies malum cresceret, praesidi nihil haberemus, capitalem et pestiferum a Brundisio M. Antoni reditum timeremus, hoc insperatum omnibus consilium, incognitum certe ceperit, ut
 5 exercitum inuictum ex paternis militibus conficeret Antonique furorem
 crudelissimis consiliis incitatum a perniciem rei publicae auerteret. quis
 est enim qui hoc non intellegat, nisi Caesar exercitum parauisset, non
 sine exitio nostro futurum Antoni reditum fuisse? ita enim se recipiebat
 ardens odio uestri, cruentus sanguine ciuium Romanorum quos Suessae,
 10 quos Brundisi occiderat ut nihil nisi de perniciem populi Romani cogitaret.
 quod autem praesidium erat salutis libertatisque uestrae, si C. Caesaris
 fortissimorum sui patris militum exercitus non fuisset? cuius de laudibus
 et honoribus, qui ei pro diuinis et immortalibus meritis diuini immor-
 talesque debentur, mihi senatus adsensus paulo ante decreuit ut primo
 15 quoque tempore referretur. quo decreto quis non perspicit hostem esse
 Antonium iudicatum? quem enim possumus appellare eum contra quem
 qui exercitus ducunt, eis senatus arbitratur singularis exquirendos hono-
 res?

Quid? legio Martia, quae mihi uidetur diuinitus ab eo deo traxisse
 20 nomen a quo populum Romanum generatum accepimus, non ipsa suis
 decretis prius quam senatus hostem iudicauit Antonium? nam si ille non
 hostis, hos qui consulem reliquerunt hostis necesse est iudicemus. prae-
 clare et loco, Quirites, reclamazione uestra factum pulcherrimum Mar-
 tialium comprobauistis: qui se ad senatus auctoritatem, ad libertatem
 25 uestram, ad uniuersam rem publicam contulerunt, hostem illum et latro-
 nem et parricidam patriae reliquerunt. nec solum id animose et fortiter
 sed considerate etiam sapienterque fecerunt: Albae constiterunt, in urbe
 opportuna, munita, propinqua, fortissimorum uirorum, fidelissimorum

1 Quirites] qui VCus. om. D corr. Halm | omnium saeculorum memoria VCus. omnium singulorum memoria hcnsv omnium memoria singulorum t || 2 in dies Vbcus. et dies n¹ et in dies stvn² || 3 a brundisio tum V (cf. tamen Pasoli, *Latin. 5, 1957, 187 adn. 4, qui tum iure del.*) brundisio D om. Cus. | M. om. Cus. || 4 certe ceperit] ceteri rep(p)erit VCus. certe reperit Pasoli, qui reperit pro praes. historico habet || 5 paternis VCus. hispanis bv hispanis paucis e his paucis n his paternis st | conficeret VCus. conduceret D; cf. 5, 43. 44; Man. 61; Att. 8, 11, 2 aliaque exempla ap. ThLL IV 201, 14sq. || 6 consiliis om. VCus. || 9 Romanorum om. D || 10 brundisio V | ut om. n¹ (suppl. n²) sv | populi Romani] rei p. D || 11 erat praesidium D | C. om. Vt || 12 fortissimorum-que sui e fortissimorum suique nstv sui delendum censet Lambinus; cf. Long 555, Lebreton 139, Clark Desc. 188 || 15 respicit V || 16 appellare possumus D || 20 nonne D || 21 ille si D || 22 hos om. D | praeclara nv || 23 et loco, Quirites] eo loquo quo b ex corr. eo loco quo e et luculenta nsv et iocose t; cf. Cic. Fam. 9, 16, 4; 11, 16, 1; Hor. Epist. 1, 7, 57; Sen. Epist. 46, 2 || 24 comprobastis nstv || 28 fidelissimorum om. V¹ (add. V²), quo probato fortissimorum uirorum ciuiumque optimorum coni. Halm in app.; cf. King 134

ciuium atque optimorum. huius [Martiae] legionis legio quarta imitata uirtutem, duce L. Egnatuleio, quem senatus merito paulo ante laudauit, C. Caesaris exercitum persecuta est.

3 Quae exspectas, M. Antoni, iudicia grauiora? Caesar fertur in caelum qui contra te exercitum comparauit; laudantur exquisitissimis uerbis 5 legiones quae te reliquerunt, quae a te arcessitae sunt, quae essent, si te consulem quam hostem maluisses, tuae: quarum legionum fortissimum uerissimumque iudicium confirmat senatus, comprobatur uniuersus populus Romanus, nisi forte uos, Quirites, consulem, non hostem iudicatis Antonium. sic arbitrabar, Quirites, uos iudicare ut ostenditis. quid? muni- 7 cipia, colonias, praefecturas num aliter iudicare censetis? omnes mortales una mente consentiunt omnia arma eorum qui haec salua uelint contra illam pestem esse capienda.

Quid? D. Bruti iudicium, Quirites, quod ex hodierno eius edicto perspicere potuistis, num cui tandem contemnendum uidetur? recte et 15 uere negatis, Quirites. est enim quasi deorum immortalium beneficio et munere datum rei publicae Brutorum genus et nomen ad libertatem populi Romani uel constituendam uel recipiendam. quid igitur D. Brutus de M. Antonio iudicauit? excludit prouincia; exercitu obsistit; Galliam totam hortatur ad bellum, ipsam sua sponte suoque iudicio excitatam. 20 si consul Antonius, Brutus hostis: si conseruator rei publicae Brutus, hostis Antonius. num igitur utrum horum sit dubitare possumus? atque ut uos una mente unaque uoce dubitare uos negatis, sic modo decreuit senatus, D. Brutum optime de re publica mereri, cum senatus auctoritatem populi Romani libertatem imperiumque defenderet. a quo de- 25 fenderet? nempe ab hoste: quae est enim alia laudanda defensio? deinceps laudatur prouincia Gallia meritoque ornatur uerbis amplissimis ab senatu quod resistat Antonio. quem si consulem illa prouincia putaret neque eum reciperet, magno scelere se astringeret; omnes enim in consulis iure et imperio debent esse prouinciae. negat hoc D. Brutus imperator, 30 consul designatus, natus rei publicae ciuis; negat Gallia, negat cuncta Italia, negat senatus, negatis uos. quis illum igitur consulem nisi latrones putant? quamquam ne ei quidem ipsi, quod loquuntur, id sentiunt nec

21–22 *Quintil. Inst.* 9, 3, 86; *Isid. Orig.* 2, 21, 11 si consul . . . hostis Antonius

1 *del. Manutius* || 2 L. om. D || 6 acersitae nstv | tuae ante essent nsv || 9 Quirites om. V || 10 arbitror sv | Quirites om. sv | quid] qui be om. nstv || 14 dicto stv || 15 recte uidetur V || 16 negastis nstv | deorum] de eorum Cus. || 17–18 Brutorum . . . Romani om. D || 18 uel ad recuperandam be || 19 iudicat *Ernesti* | exclusit hnsu | obsistit V obstitit D corr. c || 22, 23 atque ut] atqui hnst || 25 defenderit . . . defenderit D, quod iure refellit *Pasoli, Latin.* 5, 1957, 190–192 || 27, 28 a senatu hntv e senatu s || 29 neque] magnaeque V | in om. D || 31 denegat cuncta V || 32 Quirites post uos add. *Buecheler Kl. Schr.* I 61; cf. *Zielinski Claus.* 214 | igitur illum D | sui post nisi add. *Busche*

ab iudicio omnium mortalium, quamuis impii nefariiue sint, sicut sunt, dissentire possunt. sed spes rapiendi atque praedandi occaecat animos eorum quos non bonorum donatio, non agrorum adsignatio, non illa infinita hasta satiauit; qui sibi urbem, qui bona et fortunas ciuium ad
 5 praedam proposuerunt; qui, dum hic sit quod raptant, quod auferant, nihil sibi defuturum arbitrantur; quibus M. Antonius — o di immortales, auertite et detestamini, quaeso, hoc omen! — urbem se diuisurum esse promisit. ita uero, Quirites, ut precamini eueniat atque huius amentiae
 10 poena in ipsum familiamque eius recidat! quod ita futurum esse confido. iam enim non solum homines sed etiam deos immortalis ad rem publicam conseruandam arbitror consensisse. siue enim prodigiis atque portentis di immortales nobis futura praedicunt, ita sunt aperte pronuntiata ut et illi poena et nobis libertas appropinquet; siue tantus consensus omnium sine impulsu deorum esse non potuit, quid est quod de uoluntate
 15 caelestium dubitare possimus?

Reliquum est, Quirites, ut uos in ista sententia quam prae uobis
 fertis perseueretis. faciam igitur ut imperatores instructa acie solent,
 quamquam paratissimos milites ad proeliandum uideant, ut eos tamen
 adhortentur, sic ego uos ardentis et erectos ad libertatem recuperandam
 20 cohortabor. non est uobis, Quirites, cum eo hoste certamen cum quo aliqua pacis condicio esse possit. neque enim ille seruitutem uestram, ut antea, sed iam iratus sanguinem concupiscit. nullus ei ludus uidetur esse iucundior quam cruor, quam caedes, quam ante oculos trucidatio ciuium. non est uobis res, Quirites, cum scelerato homine ac nefario, sed cum
 25 immani taetraque belua quae, quoniam in foueam incidit, obruatur. si enim illim emergerit, nullius supplicii crudelitas erit recusanda. sed teneatur, premitur, urgetur nunc eis copiis quas iam habemus, mox eis quas paucis diebus noui consules comparabunt. incumbite in causam, Quirites, ut facitis. numquam maior consensus uester in ulla causa fuit; numquam

28 *Arus. Gramm. VII 479, 4-5 incumbite . . . Quirites*

1 ab] ad V a D corr. *Faernus* | sicut sunt om. D; cf. tamen *Cic. De orat. I, 236* quamuis sceleratissimi illi fuissent, sicut fuerunt, *Vahlen Opusc. II 330* ||
 2 caecat D; cf. *Liv. 5, 37, 1; 28, 24, 15* aliaque exempla ap. *ThLL IX 2, 329, 41 sqq.* || 3 donatio] dampnatio nstv; cf. *Lebreton 51* || 4 pompeii hasta D; cf. tamen *Ernesti 1426* || 5 posuerunt V; deff. *King 116* (coll. *Cic. Fam. 9, 15, 4*), *Pasoli, Latin. 12, 1964, 37*; cf. app. ad 3, 19 | hic om. D | sit] sic V || 8 ei ut e | huiusque e quo huius bntsv || 9 eius om. tv | praecidat V reccidat *Zielinski*; recidat def. *Clark in app. coll. 7, 27* || 11 siue] si nsv || 12 praedicata t praedicant bntsv | denuntiata D || 13 libertas nobis bntsv || 15 possumus bt || 18 uident s; quod adinet ad quamquam cum coniunct. ap. *Ciceronem* cf. tamen *Fedeli, Ciceroniana 3-6, 1961-1964, 33* || 20 non est non est D | cum quo] quocum D || 22 concupiscit VD corr. s | uidetur ludus Cus. || 24 quirites res D || 26 illi ne b illic e illinc nsvt² illuc t¹; cf. e. g. 2, 77 || 27 iam om. V¹ (add. V²); cf. *Ernesti 1427* || 29 uester consensus maior D

tam uehementer cum senatu consociati fuistis. nec mirum: agitur enim non qua condicione uicturi, sed uicturine simus an cum supplicio igno-
 13 miniaque perituri. quamquam mortem quidem natura omnibus propo-
 suit; crudelitatem mortis et dedecus uirtus propulsare solet, quae propria
 est Romani generis et nominis. hanc retinete, quaeso, Quirites, quam uobis 5
 tamquam hereditatem maiores uestri reliquerunt. [quamquam] alia om-
 nia falsa, incerta sunt, caduca, mobilia: uirtus est una altissimis defixa
 radicibus, quae numquam ui ulla labefactari potest, numquam demoueri
 loco. hac uirtute maiores uestri primum uniuersam Italiam deuicerunt,
 deinde Karthaginem exciderunt, Numantiam euerterunt, potentissimos 10
 6 reges, bellicosissimas gentis in dicionem huius imperi redegerunt. ac
 14 maioribus quidem uestris, Quirites, cum eo hoste res erat qui haberet
 rem publicam, curiam, aerarium, consensum et concordiam ciuium, ra-
 tionem aliquam, si ita res tulisset, pacis et foederis: hic uester hostis
 uestram rem publicam oppugnat, ipse habet nullam; senatum, id est 15
 orbis terrae consilium, delere gestit, ipse consilium publicum nullum
 habet; aerarium uestrum exhaustit, suum non habet. nam concordiam
 ciuium qui habere potest, nullam cum habet ciuitatem? pacis uero quae
 15 potest esse cum eo ratio in quo est incredibilis crudelitas, fides nulla? est
 igitur, Quirites, populo Romano, uictori omnium gentium, omne certa- 20
 men cum percussore, cum latrone, cum Spartaco. nam quod se similem
 esse Catilinae gloriari solet, scelere par est illi, industria inferior. ille cum
 exercitum nullum habuisset, repente conflauit: hic eum exercitum quem
 accepit amisit. ut igitur Catilinam diligentia mea, senatus auctoritate,
 uestro studio et uirtute fregistis, sic Antoni nefarium latrocinium uestra 25
 cum senatu concordia tanta quanta numquam fuit, felicitate et uirtute
 exercituum ducumque uestrorum breui tempore oppressum audietis.

3 omnibus natura D || 5 nominis] seminis VD corr. Ernesti; seminis tueri uidetur Cic. Leg. agr. 2, 35a stirpe generis ac seminis: cf. tamen Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 138, qui 3, 11; 4, 7; 7, 11; 10, 14 confert | quaeso Quirites] quaeso Vbc quaeso qr. p. r. n quirites quaeso s quaeso quaesoque t quaeso q. r. v corr. Naugerius: cf. Clark Desc. 197 || 6 hereditate Cobet coll. Nep. Hann. 1, 3, Att. 13, 2 | quamquam VD nam cum (... sint) P. R. Müller, del. Madvig; tradita def. Pasoli. Latin. 5, 1957, 193 sq.; cf. tamen Lutz 68, Clark Desc. 197 || 7 falsa om. hns fluxa uel fragilia coni. P. R. Müller, prob. Lutz 68 (coll. Sall. Cat. 1, 4; Iug. 112; Liu. 38, 6; Tac. Ann. 13, 19) fallacia Halm in app. | sint V || 8 ulla ui D || 9 uirtute del. ed. Aldina || 11 in] inde nstv | at tv || 18 cum habeat c qui habeat nsv qui habet t; cf. tamen King 138 || 20 Quirites om. cv || 21 cum percussore cum] cum ded percussorem V¹ (depercussorem V²) cum excursore cum D corr. Faernus | quod se] quod ei V¹ (corr. V²) quod d. bruto se nsv se om. b || 21-22 similem ... scelere] similem re D || 22 pars est c parem ns patrem v | illi] belli D; cf. K.-St. I 449 || 23 haberet D || 26 senatus nstv || 27 ducumque uestrorum] ducum questrum ria V, quo collato ducumque uestrum mira coni. Schöll in app.

Equidem quantum cura, labore, uigiliis, auctoritate, consilio eniti 16
 atque efficere potero, nihil praetermittam quod ad libertatem uestram
 pertinere arbitrabor; neque enim id pro uestris amplissimis in me bene-
 ficiis sine scelere facere possum. hodierno autem die primum referente
 5 uiro fortissimo uobisque amicissimo, hoc M. Seruilio, conlegisque eius,
 ornatissimis uiris, optimis ciuibus, longo interuallo me auctore et prin-
 cipe ad spem libertatis exarsimus.

M. TVLLI CICERONIS

IN M. ANTONIVM

ORATIO PHILIPPICA QVINTA

Nihil umquam longius his Kalendis Ianuariis mihi uisum est, patres 1
 conscripti: quod idem intellegebam per hos dies uni cuique uestrum uideri.
 10 qui enim bellum cum re publica gerunt, hunc diem non exspectabant;
 nos autem, tum cum maxime consilio nostro subuenire communi saluti
 oporteret, in senatum non uocabamur. sed querelam praeteritorum die-
 rum sustulit oratio consulum, qui ita locuti sunt ut magis exoptatae
 Kalendae quam serae esse uideantur. atque ut oratio consulum animum
 15 meum erexit spemque attulit non modo salutis conseruandae uerum etiam
 dignitatis pristinae recuperandae, sic me perturbasset eius sententia qui
 primus rogatus est, nisi uestrae uirtuti constantiaeque confiderem. hic 2
 enim dies uobis, patres conscripti, inluxit, haec potestas data est ut
 quantum uirtutis, quantum constantiae, quantum grauitatis in huius
 20 ordinis consilio esset, populo Romano declarare possetis.

Recordamini qui dies nudius tertius decimus fuerit, quantus consensus
 uestrum, quanta uirtus, quanta constantia; quantam sitis a populo Ro-
 mano laudem, quantam gloriam, quantam gratiam consecuti. atque illo
 die, patres conscripti, ea constituistis ut uobis iam nihil sit integrum nisi

21 (cf. etiam p. 76, 6) *Charis. Gramm. I 207, 20 nudius tertius decimus*

1 cura] cum D | niti V; cf. *Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 139 et app. ad*
 2, 23 || 5 hoc M.] m. hoc D; de M. Seruilio cf. *Sh. B. Att. III 264* || post
Phil. IV exitum def. c || 8 his om. D; cf. tamen *Long 561* || 10 expectant
 nstv || 11 nos] non D || 12 non uocabamur] no uocabamur V conuocabamur
 bnsu uocabamur t corr. *Manutius* || 13 exoptent bnsu || 18 enim om.
 Cus. | dies uobis VCus. uobis dies bnst dies om. v | haec . . . est
del. Cobet || 21 quis V | unde quantus Cus. || 22 uester *Reid*; cf. tamen *Ernesti*
1429 et app. ad 4, 1 | quantam] quanta Cus. | sitis a] sit ista VCus. sint a
 bt || 23 quantam² VCus. om. D || 23-24 atque . . . constituistis] quo die consti-
 tuistis Cus. || 24 iam nihil VCus. nihil iam b nihil tam nstv

3 aut honesta pax aut bellum necessarium. pacem uolt M. Antonius? arma
deponat, roget, deprecetur. neminem aequiorem reperiet quam me cui,
dum se ciuibus impiis commendat, inimicus quam amicus esse maluit.
nihil est profecto quod possit dari bellum gerenti; erit fortasse aliquid
quod concedi possit roganti; legatos uero ad eum mittere de quo grauissi- 5
mum et seuerissimum iudicium nudius tertius decimus feceritis, non iam
2 leuitatis est, sed, ut quod sentio dicam, dementiae. primum duces eos
laudauistis qui contra illum bellum priuato consilio suscepissent; deinde
milites ueteranos qui, cum ab Antonio in colonias essent deducti, illius
4 beneficio libertatem populi Romani anteposuerunt. quid? legio Martia: 10
quid? quarta, cur laudantur? si enim consulem suum reliquerunt, uitu-
perandae sunt; si inimicum rei publicae, iure laudantur. atqui cum con-
sules nondum haberetis, decreuistis ut et de praemiis militum et de ho-
noribus imperatorum primo quoque tempore referretur. placet eodem
tempore praemia constituere eis qui contra Antonium arma ceperint et 15
legatos ad Antonium mittere? ut iam pudendum sit honestiora decreta
esse legionum quam senatus: si quidem legiones decreuerunt senatum de-
fendere contra Antonium, senatus decernit legatos ad Antonium. utrum
5 hoc est confirmare militum animos an debilitare uirtutem? hoc dies duo-
decim profecerunt ut, quem nemo praeter Cotylam inuentus sit qui de- 20
fenderet, is habeat iam patronos etiam consularis? qui utinam omnes
ante me sententiam rogarentur — quamquam suspicor quid dicturi sint
quidam eorum, qui post me rogabuntur —, facilius contra dicerem si quid
uideretur. est enim opinio decreturum aliquem M. Antonio illam ulti-
mam Galliam quam Plancus obtinet. quid est aliud omnia ad bellum 25
ciuile hosti arma largiri, primum neruos belli, pecuniam infinitam qua
nunc eget, deinde equitatum quantum uelit? equitatum dico? dubitabit,
credo, gentis barbaras secum adducere. hoc qui non uidet, excors, qui
6 cum uidet decernit, impius. tu ciuem sceleratum et perditum Gallorum
et Germanorum pecunia, peditatu, equitatu, copiis instrues? nullae istae 30

2 ponat D || 2.3 aequiorem me (me aequiorem v) reperiet quanquam dum nsv
aequorem reperiet quam qui dum t || 3 esse quam amicus maluit D (sed de clau-
sula hypodochmiaca cf. Fraenkel Les. 16) maluerit numeri causa con. Clark dub.
in app.; cf. tamen Zielinski Claus. 138 || 4 dari possit D || 6 et seuerissimum
om. D, prob. Ernesti 1430 || 11 laudatur V || 12 cum om. nv || 13 ut et de] ut et V
ut de Halm || 15 tempore] die D, prob. Schöll 27; cf. tamen 4, 4 || 17 legionum . .
quidem om. V¹ (add. V²); cf. Clark Desc. 186 sq. || 18 contra m. antonium bns v ||
20 Cotylam] cotyian cotyonem V (an post cotyian add. V²) cotylonem b
cotylam eam (iam n²) ns cotilone significat curionem t catyla meam v Coty-
lam tum Ferrarius Cotylam ante Stangl (cf. tamen Schöll 27), corr. Poggius; Coty-
lonem probb. King-Clark 89 coll. Plut. Ant. 18 Κοτύλων; cf. tamen 8, 24. 28; 13,
26; Sternkopf I 116; ThLL Onom. II 677, 60 sqq. || 22 sunt D || 24 M. om. Vb ||
26 hostilia nstv || 29 est post impius add. Lambinus, ante impius Schöll, praecunte
Zielinski Claus. 214; de clausula hypodochmiaca cf. Fraenkel Les. 16 || 30 exercitu
(exercitum s) pecunia D | instrueres V

excusationes sunt: 'meus amicus est.' sit patriae prius. 'meus cognatus.' an potest cognatio propior ulla esse quam patriae in qua parentes etiam continentur? 'mihi pecuniam tribuit.' cupio uidere qui <i>d audeat dicere. quid autem agatur cum aperuero, facile erit statuere quam sententiam dicatis aut quam sequamini.

Agitur utrum M. Antonio facultas detur opprimendae rei publicae, 3 caedis faciendae bonorum, urbis, [eruendorum] agrorum suis latronibus condonandi, populi Romani seruitute opprimendi, an horum ei facere nihil liceat. dubitate quid agatis. 'at non cadunt haec in Antonium.' hoc 7
10 ne Cotyla quidem dicere auderet. quid enim in eum non cadit qui, cuius acta se defendere dicit, eius eas leges peruertit quas maxime laudare poteramus? ille paludes siccare uoluit; hic omnem Italiam moderato homini, L. Antonio, diuidendam dedit. quid? hanc legem populus Romanus accepit? quid? per auspicia ferri potuit? sed augur uerecundus sine
15 conlegis de auspiciis! quamquam illa auspicia non egent interpretatione; Ioue enim tonante cum populo agi non esse fas quis ignorat? tribuni plebis tulerunt de prouinciis contra acta C. Caesaris: ille biennium, hic sexennium. etiam hanc legem populus Romanus accepit? quid? promulgata fuit? quid? non ante lata quam scripta est? quid? non ante factum uidi-
20 mus quam futurum quisquam est suspicatus? ubi lex Caecilia et Didia, 8 ubi promulgatio trinum nundinum, ubi poena recenti lege Iunia et Licinia? possuntne hae leges esse ratae sine interitu legum reliquarum? eccui potestas in forum insinuandi fuit? quae porro illa tonitrua, quae tempestas! ut, si auspicia M. Antonium non mouerent, sustinere tamen eum ac

1 meus prius *nv* plus meus *t* || 2 ulla propior *D* || 3 attribuit *D*; cf. tamen *King-Clark* 90 | qui id] quid *Vbntv* quis *corr. s* | audiat *V¹* (*corr. V²*) || 6 *M.* *om. bs* || 7 urbis eruendorum agrorum *V²* in *ras.* eripiendorum urbis agrorum *bntv* diripiendorum urbis agrorum *s* urbis diripiendae, agrorum *Faernus* (*prob. Madvig Fin. 112*) urbis diuidendae, agrorum *Halm* urbis, distribuendorum agrorum *Lutz* urbis, fruendorum agrorum *Sydow*; *corr. Clark, Cl. R. 14, 1900, 405* (cf. etiam *King-Clark* 90), qui 13, 42. 47 confert; quod adinet ad locutionem agrorum condonandi cf. *K.-St. I 745, H.-Sz. 375* || 8 populum romanum *Vt* rem publicam *bnsu* *corr. Manutius*; cf. *C. F. W. Müller CXII* || 8, 9 nihil facere ei *nv* ei nihil facere *s* || 9 at] an *D* (*corr. b²*) | non *om. nsu* || 10 catulo *V* cotylo *bnt* coylo *v* *corr. ed. Romana* | enim autem *V* | cuius] cum eius *D* || 11 eas *om. nsu* || 12 immoderato *Lambinus* || 13 qui *bs* || 14 sed] silet *Madvig Adu. III 153* || 15 uideat post conlegis *add. Fritsch* decernit *add. Sternkopf* *dub.* securus est *add. Schöll* agit *add. Wuilleumier* (*fort. recte: cf. 2, 88, Dom. 40, Nat. deor. 1, 14, Fam. 1, 9, 7, Liu. 10, 40, 9, Seru. pl. ad Verg. Aen. 3, 265*); recte tamen tradita interpretantur *King-Clark* 91 | interpretatione augurum *D* || 17 *C. om. D* | ille biennii iste (ille *t*) sexennii *D*; cf. *King* 145 | hi sexennium *Zumpt* hic quinquennium *Schmidt* (cf. 8, 27; *Att. 15, 11, 4*) ille sexennium *Zielinski*; de clausula cf. *Fraenkel Les. 196*; de re cf. *Sternkopf I 63* || 18 num (non *b*) etiam *D* || 19 quid² *om. D* | uidemus *D* || 21 poenae *D* || 22 haec *V¹* (*corr. V²*) | ratae esse *D* || 23 introeundi *D*; cf. tamen *Schöll* 27 et de uerba uoce insinuo cum ui reflexiua usurpata *Lebreton* 168 || 24 ut] aut *D* | tamen eum ac ferre] me non afferre *nst* me num auferre *b*

- ferre posse tempestatis, imbris ac turbinum mirum uideretur. quam legem igitur se augur dicit tulisse non modo tonante Ioue sed prope caelesti clamore prohibente, hanc dubitabit contra auspicia latam con-
 9 fiteri? quid? quod cum eo conlega tulit quem ipse fecit sua nuntiatione
 4 uitiosum, nihilne ad auspicia bonus augur pertinere arbitratus est? sed 5
 auspiciorum nos fortasse erimus interpretes qui sumus eius conlegae:
 num ergo etiam armorum interpretes quaerimus? primum omnes fori
 aditus ita saepti ut, etiam si nemo obstaret armatus, tamen nisi saeptis
 reuolsis introiri in forum nullo modo posset; sic uero erant disposita prae-
 sidia ut quo modo hostium aditus urbe prohibentur castellis et operibus, 10
 ita ab ingressione fori populum tribunosque plebis propulsari uideres.
 10 quibus de causis eas leges quas M. Antonius tulisse dicitur omnis censeo
 per uim et contra auspicia latas eisque legibus populum non teneri. si
 quam legem de actis Caesaris confirmandis deue dictatura in perpetuum
 tollenda deue coloniis in agros deducendis tulisse M. Antonius dicitur, 15
 easdem leges de integro ut populum teneant saluis auspiciis ferri placet.
 quamuis enim res bonas uitiose per uimque tulerit, tamen eae leges non
 sunt habendae, omnisque audacia gladiatoris amentis auctoritate nostra
 repudianda est.
- 11 Illa uero dissipatio pecuniae publicae ferenda nullo modo est per quam 20
 sestertium septiens miliens falsis perscriptionibus donationibusque auer-
 tit, ut portentis simile uideatur tantam pecuniam populi Romani tam
 breui tempore perire potuisse. quid? illi immanes quaestus ferendine
 quos M. Antoni tota exhausit domus? decreta falsa uendebat, regna,
 ciuitates, immunitates in aes accepta pecunia iubebat incidi. haec se ex 25
 commentariis C. Caesaris, quorum ipse auctor erat, agere dicebat. cale-
 bant in interiore aedium parte totius rei publicae nundinae; mulier sibi
 felicior quam uiris auctionem prouinciarum regnorumque faciebat; resti-
 tuebantur exsules quasi lege sine lege; quae nisi auctoritate senatus re-

1 tempestatis del. Madvig | ac del. Wesenberg, probb. King-Clark 91sq.; cf. tamen Pasoli, *Ciceroniana* 2, 1960, 151 || 3 dubitauit bv || 4 eo om. V || 5 arbitrat-
 tus est pertinere nstv || 7 ergo om. nsv || 9 introire V || 10 aditus hostium nsv |
 urbe om. D | ita ante castellis VD post operibus transt. n² (prob. Madvig Adu.
 III 154) castellis et operibus del. Lutz; de nexu quo modo ... ita cf. K.-St. II
 449 || 13 eisque] suisque D | populum legibus Zielinski || 15 colonis Vb¹tv¹ (corr.
 b²v²); cf. tamen Cobet, *Mnem. N. S.* 7, 1879, 139 | agos V agro b agrum nstv
 corr. Poggius | tulisse] lucidissime nstv || 16 ferre bn || 17 enim res] ergo leges D |
 eae] ae V he b aeae s a t esse v; cf. Lebreton 29 | non om. bnst || 21 sester-
 tium om. D | uertit D; auertit deff. King-Clark 92 coll. Cic. Verr. 2, 3, 49 || 23 po-
 tuisse K. V || 24 tot <un>a exhausit Halm in app. (una coni. iam Ernesti; tot post
 illi transt. Clark, *Cl. R.* 14, 1900, 405, coll. Cic. Rosc. Amer. 118, Dom. 56) tota
 ex <re p.> hausit uel toto ex <orbe terrarum> hausit Pluygers; tradita deff. Werns-
 dorf II 108 („tota habet bonum sensum, ut sit i. q. domus per omnes partes“), Schöll
 28 || 26 C. om. D | calebant om. D || 28 uiris om. ns

scinduntur, quoniam ingressi in spem rei publicae recuperandae sumus,
 imago nulla liberae ciuitatis relinquetur. neque solum commentariis 12
 commenticiis chirographisque uenalibus innumerabilis pecunia congesta
 in illam domum est, cum, quae uendebat Antonius, ea se ex actis Caesaris
 5 agere diceret, sed senatus etiam consulta pecunia accepta falsa referebat;
 syngraphae obsignabantur; senatus consulta numquam facta ad aera-
 rium deferebantur. huius turpitudinis testes erant etiam exterae nationes.
 oedera interea facta, regna data, populi prouinciaeque liberatae, ipsa-
 rumque rerum falsae tabulae gemente populo Romano toto Capitolio
 10 figebantur. quibus rebus tanta pecunia una in domo coaceruata est ut,
 si hoc genus † pene in unum † redigatur, non sit pecunia rei publicae
 defutura.

Legem etiam iudiciariam tulit, homo castus atque integer, iudiciorum 5
 et iuris auctor. in quo nos fefellit. antesignanos et manipularis et Alaudas
 15 iudices se constituisse dicebat; at ille legit aleatores, legit exsules, legit
 Graecos — o consessum iudicum praeclarum! o dignitatem consili admi-
 randam! auet animus apud consilium illud pro reo dicere —, Cydam 13
 Cretensem, portentum insulae, hominem audacissimum et perditissimum.
 sed facite non esse: num Latine scit? num est ex iudicum genere et forma?
 20 num, quod maximum est, leges nostras moresue nouit? num denique ho-
 mines? est enim Creta uobis notior quam Roma Cydae. dilectus autem et
 notatio iudicum etiam in nostris ciuibus haberi solet; Cortynium uero
 iudicem quis nouit aut quis nosse potuit? nam Lysiaden Atheniensem
 plerique nouimus; est enim Phaetri, philosophi nobilis, filius, homo
 25 praeterea festiuus, ut ei cum Curio consessore eodemque conlusore facil-
 lime possit conuenire. quaero igitur, si Lysides citatus iudex non respon- 14

3-4 *Arus. Gramm. VII 461, 15* pecunia . . . domum

4 cum *om.* V || 4-7 ex . . . diceret] ex caesare diceret D || 6 numquam] tam-
 quam D || 7 referebantur D || 8 ipsarumque] earumque D || 10 unam in domo V
unde unam in domum coni. Garatoni, prob. Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 139: cf. ta-
men Cic. Rosc. Amer. 133, Schöll 28 || 11 pene V *om.* D pecuniae Ursinus (*cf. Cic.*
Verr. 2, 2, 141; 3, 223; Font. 2; Pis. 90) rapinae Kayser omne Conington (*cf. King*
148) praedae Clark *dub. in app.; cf. Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 139, Schöll 28* |
 in unum V b s n v unus t in aerarium Orelli in publicum Ernesti in usum p. R.
Sternkopf (sed cf. Schöll 28) in fiscum Lutz (*coll. Tac. Ann. 4, 72)* uniuersum uel
 iure Clark (*cf. Cl. R. 14, 1900, 405; Desc. 196*) || 13 is legem D, *prob. Ernesti 1434* ||
 14 et³ del. Cobet ex Alaudis coni. Clark *dub. in app.; cf. tamen Schöll 28 adn. 2* ||
 16 consensum b n s v || 16-17 — o consessum . . . dicere —, Cydam sic dist. Kayser ||
 17 auet] pauet D; *cf. Reid, Hermath. 12, 1903, 155, Sh. B. Att. VI 254* | illud con-
 silium D | amo post Cydam add. Clark || 19 faci V fac ita b n t facetus s faciat v
 fac Faernus, *corr. Sternkopf (coll. 12, 29)* || 20 quod maximum est *om.* D || 21 uobis
 creta b n s v || 23 si lysiadem n s siadem t || 24 homo] quo nemo b n s v o nemo t ||
 25 m. curio D M'. Curio Lambinus; *cf. tamen 8, 27, ubi sine praenomine Curius*
nomiatur | eodem et collusore b n v et collusore eodem t

derit excuseturque Areopagites esse nec debere eodem tempore Romae et Athenis res iudicare, accipietne excusationem is qui quaestioni praeerit Graeculi iudicis, modo palliati, modo togati? an Atheniensium antiquissimas leges negleget? qui porro ille consessus, di boni! Cretensis iudex isque nequissimus. quem ad modum ad hunc reus adleget, quo modo accedat? 5 dura natio est. at Athenienses misericordes. puto ne Curium quidem esse crudelem qui periculum fortunae cotidie facit. sunt item lecti iudices qui fortasse excusabuntur; habent enim legitimam excusationem, exsili 15 causa solum uertisse nec esse postea restitutos. hos ille demens iudices legisset, horum nomina ad aerarium detulisset, his magnam partem rei 10 publicae credidisset, si ullam speciem rei publicae cogitauisset? atque ego de notis iudicibus dixi; quos minus nostis nolui nominare: saltatores, citharistas, totum denique comissionis Antonianae chorum in tertiam decuriam iudicum scitote esse coniectum. em causam cur lex tam egregia tamque praeclara maximo imbri, tempestate, uentis, procellis, turbini- 15 bus, inter fulmina et tonitrua ferretur, ut eos iudices haberemus quos hospites habere nemo uelit. scelerum magnitudo, conscientia malefactorum, direptio eius pecuniae cuius ratio in aede Opis confecta est hanc tertiam decuriam excogitauit; nec ante turpes iudices quaesiti quam ho- 16 nestis iudicibus nocentium salus desperata est. sed illud os, illam impuritatem caeni fuisse ut hos iudices legere auderet! quorum lectione duplex imprimeretur rei publicae dedecus: unum, quod tam turpes iudices essent; alterum, quod patefactum cognitumque esset quam multos in ciuitate turpis haberemus. hanc ergo et reliquas eius modi leges, etiam si sine ui saluis auspiciis essent rogatae, censerem tamen abrogandas: nunc 25 uero cur abrogandas censeam, quas iudico non rogatas?

17 An illa non grauissimis ignominiis monumentisque huius ordinis ad posteritatis memoriam sunt notanda, quod unus M. Antonius in hac urbe post conditam urbem palam secum habuerit armatos? quod neque reges nostri fecerunt neque ei qui regibus exactis regnum occupare uoluerunt. 30 Cinnam memini; uidi Sullam; modo Caesarem: hi enim tres post ciui-

4 consensus *bv* || 5 quem ad modum] que *bt* quem *nsv*; cf. *King-Clark* 94, *Sh. B. Att. II* 143 | hunc] hoc *nsv* || 6 at *om. V* | curiam *D* || 7 cotidie periculum fortunae *D* | facti *V* faciat *s*; cf. *Zielinski Claus.* 214 || 8 ex illa *nstv* || 14 collectum *nstv* | em causam *VCus.* haec causa *D* en causam *Lambinus*; cf. *tamen K.-St. I* 273, *Fraenkel Kl. Beitr. II* 76 sq. || 16 feretur *VCus.* || 16, 17 quos hospites *VCus.* quos socius ad epulas hospites *D*, ubi — ut recte monet *Ernesti* 1435 — „socii ad epulas sunt e glossa hominis, qui hospites non bene latine intelligebat“ || 21 fuisse] fecissent *D*; fuisse *deff.* *King-Clark* 95 coll. *Cic. Fam. 14, 1, 1* || 22 imprimeret *bntv* imprimeretur *s* || 23 cognitumque *om. D* || 24 hanc ego *b*; cf. *tamen K.-St. II* 140, *Hand Turs. II* 444 | huius modi *D* || 25 ui *om. V* || 27 ad *om. V* || 29 post conditam urbem *hic om. D* (cf. *tamen app. ad armatos*) | habuit *bntv*; cf. *Zielinski Claus.* 214 | armatos si post conditam urbem *D* || 30 nostri *om. D*

tatem a L. Bruto liberatam plus potuerunt quam uniuersa res publica. non possum adfirmare nullis telis eos stipatos fuisse; hoc dico: nec multis et occultis. at hanc pestem agmen armatorum sequebatur: Crassicius, 18 Mustela, Tiro, gladios ostentantes, sui similes greges ducebant per forum; 5 certum agminis locum tenebant barbari sagittarii. cum autem erat uentum ad aedem Concordiae, gradus complebantur, lecticae conlocabantur, non quo ille scuta occulta esse uellet, sed ne familiares, si scuta ipsi ferrent, laborarent. illud uero taeterrimum non modo aspectu sed etiam auditu; in 7 cella Concordiae conlocari armatos, latrones, sicarios; de templo carcerem fieri; opertis ualuis Concordiae, cum inter subsellia senatus uersarentur latrones, patres conscriptos sententias dicere. huc nisi uenirem [etiam] 19 Kalendis Septembribus, fabros se missurum et domum meam disturbaturum esse dixit. magna res, credo, agebatur: de supplicatione referebat. ueni postridie: ipse non uenit. locutus sum de re publica, minus equidem 15 libere quam mea consuetudo, liberius tamen quam periculi minae postulabant. at ille homo uehemens et uiolentus, qui hanc consuetudinem libere dicendi excluderet — fecerat enim hoc idem maxima cum laude L. Piso XXX diebus ante — inimicitias mihi denuntiavit; adesse in senatum iussit a. d. XIII Kalendas Octobris. ipse interea XVII dies de me in Ti- 20 burtino Scipionis declamitauit, sitim quaerens; haec enim ei causa esse declamandi solet. cum is dies quo me adesse iusserat uenisset, tum uero 20 agmine quadrato in aedem Concordiae uenit atque in me absentem orationem ex ore impurissimo euomuit. quo die, si per amicos mihi cupienti in senatum uenire licuisset, caedis initium fecisset a me; sic enim statue- 25 rat; cum autem semel gladium scelere imbuisset, nulla res ei finem caedendi nisi defetigatio et satietas attulisset. etenim aderat Lucius frater, gladiator Asiaticus, qui myrmillo Mylasis depugnarat; sanguinem nostrum sitiebat, suum in illa gladiatoria pugna multum profuderat. hic pecunias uestras aestimabat; possessiones notabat et urbanas et rusticas; huius 30 mendicitas auditate coniuncta in fortunas nostras imminebat; diuidebat agros quibus et quos uolebat; nullus aditus erat priuato, nulla aequitatis

3 at] ad V om. D corr. § | cassius V (prob. King 151) cassinus b¹ classicius nstv corr. b²; cf. 13, 3 Crassicius, Tironem, Mustelam || 7 non quod Lam- binus || 8 non modo auditus (aditu, postea in mg. auditu Cus.) sed etiam aspectu VCus. auditu non modo aspectu D corr. Schütz; cf. 2, 63, King-Clark 96 || 9 de VCus. e D; cf. tamen K.-St. I 18. 499 || 10 apertis Cus. || 11 patres conscriptos om. V¹ (add. V²) | etiam post huc hab. D ante fabros transt. Halm (prob. Clark, qui Kal. Sept. del. dub. in app.), del. Lutz, praeeunte Kayser; tradita def. Sternkopf I 70; cf. 1, 12 || 13 referebatur nsv ferebat V² || 15 quam¹] quod V | pericula D | expostulabant bt || 18 ante me D; cf. tamen Ernesti 1436 | in senatu D || 19 a. d.] ad D om. V corr. § | diebus V (prob. Lutz 74, fort. recte) dies ut digestio potius quam declamatio uideretur nstv; cf. King-Clark 96 || 21 adesse] ad V || 22 in me] hinc ille in me Cus. || 23 ex VCus. om. D || 26 nisi om. n¹ (add. n²)sv || 28 in om. nstv || 30 auditati ed. Iuntina; sed cf. 3, 35

deprecatio. tantum quisque habebat possessor quantum reliquerat diui-
 21 sor Antonius. quae quamquam, si leges inritas feceritis, rata esse non
 possunt, tamen separatim suo nomine notanda censeo, iudicandumque
 nullos VII viros fuisse, nihil placere ratum esse quod ab eis actum dicere-
 tur.

8 M. uero Antonium quis est qui ciuem possit iudicare potius quam tae-
 terrimum et crudelissimum hostem, qui pro aede Castoris sedens audiente
 populo Romano dixerit nisi uictorem uicturum neminem? num putatis,
 patres conscripti, dixisse eum minacius quam facturum fuisse? quid uero
 quod in contione dicere ausus est, se, cum magistratu abisset, ad urbem 10
 futurum cum exercitu, introiturum <et exiturum> quotienscumque uel-
 22 let, quid erat aliud nisi denuntiare populo Romano seruitutem? quod
 autem eius iter Brundisium, quae festinatio, quae spes, nisi ad urbem uel
 in urbem potius exercitum maximum adduceret? qui autem dilectus cen-
 turionum, quae effrenatio impotentis animi! cum eius promissis legiones 15
 fortissimae reclamassent, domum ad se uenire iussit centuriones quos
 bene sentire de re publica cognouerant eosque ante pedes suos uxorisque
 suae, quam secum grauis imperator ad exercitum duxerat, iugulari coegit.
 quo animo hunc futurum fuisse censetis in nos quos oderat, cum in eos
 quos numquam uiderat tam crudelis fuisset, et quam auidum in pecuniis 20
 locupletium qui pauperum sanguinem concupisset? quorum ipsorum bona,
 quantacumque erant, statim suis comitibus compotoribusque descripsit.
 23 atque ille furens infesta iam patriae signa a Brundisio inferebat, cum
 C. Caesar deorum immortalium beneficio, diuina animi, ingeni, consili
 magnitudine, quamquam sua sponte eximiaque uirtute, tamen approba- 25
 tione auctoritatis meae colonias patrias adiit, ueteranos milites conuo-
 cavit, paucis diebus exercitum fecit, incitatos latronum impetus retar-
 dauit. postea uero quam legio Martia ducem praestantissimum uidit,
 nihil egit aliud nisi ut aliquando liberi essemus; quam est imitata quarta

1 quisque . . . reliquerat diuisor] quisquerat diuisor **bnt** quisque diuisor erat **s**
 quisquis erat diuisor **v** || 4 quod] quod elegissent aut quod **D**, *fort. recte* | dicitur
Madvig Adv. III 154; cf. *Zielinski Claus. 214* || 8 non **V** || 9 futurum **nt** || 10 magi-
 stratus **V¹** (*corr. V²*) **bntv** || 11 futurum] uenturum **nstv** | *add. Cobet coll. 3, 27* in con-
 tione dixerat se custodem fore urbis seque . . . ad urbem exercitum habiturum . . .
 et quidem se introiturum in urbem dixit exiturumque cum uellet; *uerba et exitu-*
rum propter ὁμοιοτέλετον exciderunt || 13 iter eius **stv** | nisi ut ad **bnsv**;
 cf. *tamen King-Clark 97* || 13, 14 uel in urbe **b om. nsv** || 16 clamassent **V**; cf. *King-*
Clark 97 || 17 de re publica sentire **D** || 18 coegit *del. Cobet*; *de structura cf.*
K.-St. I 694 || 19 quo] quam **V¹** (*corr. V²*) quoniam *Halm* || 20-21 et . . . concupisset
om. nsv || 21 locupletum **bt** || 22 descripsit **Vbnst** describit *v corr. Buecheler*; cf.
Cic. Flacc. 32 || 23 a *om. D*; cf. *tamen K.-St. I 477* || 23, 24 cum C.] contra quem **Cus.** ||
 24 C. *om. D* | diuini **VCus. nstv** || 25 quamquam **VCus.** quam **D** || 26 patrias
VCus. patris **D** | adit **V¹** (*corr. V²*) **Cus.** || 27 confecit *Lambinus*; cf. 4, 3; 5, 43. 44
 at uide *infra* § 44 | latronum **VCus.** latronis (laconis **t**) **D** || 29 imitata est *Clark*
dub. in app.

legio. quo ille nuntio audito cum senatum uocasset adhibuissetque con- 9
sularem qui sua sententia C. Caesarem hostem iudicaret, repente conci-
dit. post autem neque sacrificiis sollemnibus factis neque uotis nuncupa- 24
tis non profectus est, sed profugit paludatus. at quo? in prouinciam fir-
missimorum et fortissimorum ciuium qui illum, ne si ita quidem uenisset
ut nullum bellum inferret, ferre potuissent, impotentem, iracundum, con-
tumeliosum, superbum, semper poscentem, semper rapientem, semper
ebrium. at ille cuius ne pacatam quidem nequitiam quisquam ferre posset
bellum intulit prouinciae Galliae; circumsedet Mutinam, firmissimam et
10 splendidissimam populi Romani coloniam; oppugnat D. Brutum, im-
peratorem, consulem designatum, ciuem non sibi, sed nobis et rei publi-
cae natum. ergo Hannibal hostis, ciuis Antonius? quid ille fecit hostiliter 25
quod hic non aut fecerit aut faciat aut moliatur et cogitet? totum iter
Antoniorum quid habuit nisi depopulationes, uastationes, caedis, rapi-
15 nas? quas non faciebat Hannibal, quia multa ad usum suum reseruabat:
at hi, qui in horam uiuerent, non modo de fortunis et de bonis ciuium, sed
ne de utilitate quidem sua cogitauerunt.

Ad hunc, di boni! legatos mitti placet? norunt isti homines formam
rei publicae, iura belli, exempla maiorum, cogitant quid populi Romani
20 maiestas, quid senatus seueritas postulet? legatos decernis? si, ut depre-
cere[s], contemnet; si, ut imperes, non audiet; denique quamuis seuera
legatis mandata dederimus, nomen ipsum legatorum hunc quem uidemus
populi Romani restinguet ardorem, municipiorum atque Italiae franget
animos. ut omittam haec quae magna sunt, certe ista legatio moram et
25 tarditatem adferet bello. quamuis dicant quod quosdam audio dicturos: 26
'legati proficiscantur: bellum nihilo minus paretur', tamen legatorum no-
men ipsum et animos hominum et belli celeritatem morabitur. minimis 10
momentis, patres conscripti, maximae inclinationes temporum fiunt, cum
in omni casu rei publicae tum in bello et maxime ciuili quod opinione
30 plerumque et fama gubernatur. nemo quaeret quibuscum mandatis le-
gatos miserimus: nomen ipsum legationis ultro missae timoris esse si-
gnum uidebitur. recedat a Mutina, desinat oppugnare Brutum, decedat
ex Gallia; non est uerbis rogandus, cogendus est armis.

4 sed] et sv || 5 et fortissimorum om. V¹ (add. V²); cf. 3, 38 || 6 inferret ferre]
inferre V | o impotentem Cus. || 9 circum sede V¹ circumsedet DV² corr. Faer-
nus || 11 rei publicae] p. r. D || 13 aut³ om. V || 14 antonii DV² || 15 quas] quae
bns¹ quem v; quae prob. Lutz 21: cf. tamen King-Clark 98 | quia] qua V¹
quam V² qui Cobet | suum om. D || 16 at hi] haec V et hii b haec hi ns v
haec ii t (prob. Lutz 21) corr. Naugerius; cf. King-Clark 98 | uiuent V | et bonis
bntv || 18 famam b || 20 decernitis bnsV² cernitis t | deprecere V¹ depre-
centur bs¹ deprecetur nv deprecere V² deprecemur s² || 21 imperetis D ||
22 uidimus D || 25 caritatem V¹ (corr. V²) || 27 hominum] molliet D (fort. recte)
hominum molliet Graeuus || 30 quaerit V || 33 est²] et V¹ est et Cus. V²

27 Non enim ad Hannibalem mittimus ut a Sagunto recedat, ad quem miserat olim senatus P. Valerium Flaccum et Q. Baebium Tampilum — qui, si Hannibal non pareret, Carthaginem ire iussi sunt: nostros quo iubemus ire, si non paruerit Antonius? —, ad nostrum ciuem mittimus, ne imperatorem, ne coloniam populi Romani oppugnet. itane uero? hoc per legatos rogandum est? quid interest, per deos immortalis, utrum hanc urbem oppugnet an huius urbis propugnaculum, coloniam populi Romani praesidi causa conlocatam? belli Punici secundi quod contra maiores nostros Hannibal gessit causa fuit Sagunti oppugnatio. recte ad eum legati missi: mittebantur ad Poenum, mittebantur pro Hannibalis hostibus, nostris sociis. quid simile tandem? nos ad ciuem mittimus ne imperatorem populi Romani, ne exercitum, ne coloniam circumsedeat, ne oppugnet, ne agros depopuletur, ne sit hostis?

11 28 Age, si paruerit, hoc ciui uti aut uolumus aut possumus? ante diem XIII Kalendas Ianuarias decretis uestris eum concidistis; constituistis ut haec ad uos Kalendis Ianuariis referrentur quae referri uidetis, de honoribus et praemiis bene de re publica meritorum et merentium: quorum principem iudicastis eum qui fuit C. Caesarem, qui M. Antoni impetus nefarios ab urbe in Galliam auertit, tum [deinde] milites ueteranos qui primi Caesarem secuti sunt, tum illas caelestis diuinisque legiones Martiam et quartam comproba(s)tis quibus, cum consulem suum non modo reliquissent, sed bello etiam persequerentur, honores et praemia spoondistis; eodemque die D. Bruti, praestantissimi ciuis, edicto adlato atque proposito factum eius conlaudastis, quodque ille bellum priuato consilio suscepit, id uos auctoritate publica comprobastis. 25 29 quid igitur illo die aliud egistis nisi ut hostem iudicaretis Antonium? his uestris decretis aut ille uos aequo animo aspicere poterit aut uos illum

18—19 *Arus. Gramm.* VII 449, 18; *Prisc. Gramm.* III 277, 10—11 ab urbe M. Antonii . . . auertit

2 Flaccum] anfalculum (uel an falcum) D | pamphilum VD Tamphilum Sternkopf, corr. Faernus; cf. *Liuv.* 21, 6, 8, ubi codices eundem errorem exhibent; cf. app. editionis *Liuianae* a Walters et Conway curatae (Oxonii 1950); uide etiam Klebs *RE* II (1896) 2733 sq. || 3—4 sic dist. Halm || 3 qui si] quasi sv | iussi sunt] iusserunt V¹ (corr. V²) iussi erant Halm | nostros legatos bnsu legatos t || 4 iubebimus ns, prob. Cobet, *Mnem. N. S.* 7, 1879, 140; quod adinet ad praes. cum fut. secundo coniunctum cf. *H.-Sz.* 324 | ad . . . mittimus om. D || 5 coloniam] coloniamque D | hec per b per tv || 6 rogandus D || 7 coloniam VCus. coloniamque D || 10 ad hannibalem b pro hannibale nsu || 11 et sociis nu | mittemus nstv || 14 ciue D || 15 XIII nstv || 18 iudicauistis D || 18.19 ab urbe M. Antonii impetus (om. nefarios) *Arus.*, *Prisc.* || 19 uertit D auertere *Prisc.* | tum deinde V deinde D deinde del. Halm; cf. Schöll 20 adn. 6 || 20 primum V | tum atque illas V atque illas Halm || 21 comprobatis V om. D corr. Faernus || 23 D. om. D || 24 conlaudatis V collaudauistis D corr. s || 25 conprouatis V comprobauistis D corr. s || 26 ut te b¹ (te del. b²) ut re nst ut uere v || 27 animo aequo bntv

sine dolore summo uidebitis? exclusit illum a re publica, distraxit, segregavit non solum scelus ipsius sed etiam, ut mihi uidetur, fortuna quaedam rei publicae. qui si legatis paruerit Romamque redierit, num <um>quam perditis ciuibus uexillum quo concurrant defuturum putatis? sed hoc
 5 minus uereor: sunt alia quae magis timeam et cogitem.

Numquam parebit ille legatis. noui hominis insaniam, adrogantiam; noui perdita consilia amicorum, quibus ille est deditus. Lucius quidem
 frater eius, utpote qui peregre depugnarit, familiam ducit. sit per se ipse
 sanus, quod numquam erit: per hos esse ei tamen non licebit. teretur
 10 interea tempus; belli apparatus refrigescit. unde est adhuc bellum tractum nisi ex retardatione et mora? ut primum post discessum latronis uel
 potius desperatam fugam libere senatus haberi potuit, semper flagitauit
 ut conuocaremur. quo die primum conuocati sumus, cum designati consules non adessent, ieci sententia mea maximo uestro consensu funda-
 15 menta rei publicae, serius omnino quam decuit — nec enim ante potui —
 sed tamen si ex eo tempore dies nullus intermissus esset, bellum profecto
 nullum haberemus. omne malum nascens facile opprimitur: inueteratum 31
 fit plerumque robustius. sed tum exspectabantur Kalendae Ianuariae,
 fortasse non recte. uerum praeterita omittamus: etiamne hanc moram 12
 20 adferemus, dum proficiscantur legati, dum reuertantur? quorum ex-
 spectatio dubitationem belli adfert. bello autem dubio quod potest studium esse dilectus?

Quam ob rem, patres conscripti, legatorum mentionem nullam censeo faciendam; rem administrandam arbitror sine ulla mora et confestim ge-
 25 rendam [censeo]; tumultum decerni, iustitium edici, saga sumi dico oportere, dilectum haberi sublatiis uacationibus in urbe et in Italia praeter Galliam tota[m]. quae si erunt facta, opinio ipsa et fama nostrae seueri- 32
 tatis obruet scelerati gladiatoris amentiam. sentie[n]t <s>ibi bellum cum

2 illius n v || 3 num umquam] num quam V num quando D corr. Garatoni ||
 5 ob quae bstv | timeam et cogitem om. D || 6 insanam Faernus || 8 sit per se] sit spera se V¹ si per se btV² || 9 teretur VCus. differetur b feretur nstv ||
 10 tractum om. D (probb. Ernesti 1440, Lutz 22) tantum con. Cobet (coll. 3, 3; 8, 7); cf. tamen Cic. Att. 10, 8, 2; Liu. 5, 10, 7; Vell. 2, 11, 22; King-Clark 100 ||
 12 libere in ras. V² tuto Halm in app. (fort. recte: cf. enim 3, 37, Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 141) || 13 adfui ipse post sumus add. Clark (cf. app. ad l. 14) || 14 consensu] consensu adfuissem cum V; cf. Clark Desc. 189 et uide contra Schöll 20 ||
 15.16 potui sed] potuisset bnst (potui et Cus.) || 20 adferemus om. V¹ (add. V²); adferemus omittendum putant King-Clark 100; cf. tamen quae recte monet de ellipsis apud Ciceronem Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 141 || 23 mentionem] menti n¹ (mente n²)st mentio quis non uidet quam alieno tempore nunc a uobis facta est b | hinc incipit lacuna in D usque ad 6, 18 nullam; cf. Clark Desc. 172 || 25 censeo del. Lambinus | indici Poggius || 26.27 praeter Galliam del. Jordan; cf. tamen King-Clark 100 || 27 totam V togatam Lambinus, corr. Muretus; cf. Long 574 || 28 sentienti bibellum (ex libellum V²)V corr. Poggius

re publica esse susceptum; experietur consentientis <s>en<atus> nervos atque uiris; nam nun<c> quidem partium contentionem esse dictitat. quarum partium? alteri uicti sunt, alteri sunt e medi<i>s C. Caesari<s> partibus; nisi forte Caesaris partis a Pansa et Hirtio consulibus et a filio C. Caesaris oppugnari putamus. hoc uero bellum non <est> ex dissensione 5 partium, sed ex nefaria spe perditissimorum ciuium ex[er]citatum, quibus bona fortunaeque nostrae notatae sunt et iam ad cuiusque opinionem
 33 distributae. legi epistulam Antoni quam ad quendam VIIuiri, capitalem hominem, conlegam suum, miserat. 'quid concupiscas tu uideris: quod concupiueris certe habebis.' em ad quem legatos mittamus, cui 10 bellum moremur inferre: qui ne sorti quidem fortunas nostras destin<a>-uit, sed libidini cuiusque nos ita addixit ut ne sibi quidem quicquam integrum quod non alicui promissum iam sit reliquerit. cum hoc, patres conscripti, bello, inquam, decertandum est, idque confestim; legatorum tar-
 34 ditas repudianda[s] est. quapropter ne multa nobis cotidie decernenda[s] 15 sint, consulibus totam rem publicam commendandam censeo eisque permittendum ut rem publica<m> defendant prouide<a>ntque ne quid res publica detrimenti accipiat, censeoque ut eis qui in exercitu M. Antoni sunt ne sit ea res fraudi, si ante Kalendas Februarias ab eo discesserint. haec si censuerit<is>, patres conscripti, breui tempore libertatem populi 20 Romani auctoritatemque uestram recuperabitis. si autem lenius agetis, tamen ea[n]dem, sed fortasse serius decernetis. de re publica quoad
 18 ret<t>ulistis satis decreuisse uideor.
 35 Altera res est de honoribus: de quibus deinceps intellego esse dicen-
 dum. sed qui ordo in sententiis rogandis seruari solet, eundem tenebo in 25 uiris fortibus honorandis. a Bruto igitur, consule designato, more maiorum capiamus exordium. cuius ut superiora omittam, quae sunt maxima illa quidem sed adhuc hominum magis iudiciis quam publice laudata, quibusnam uerbis eius laudes huius ipsius temporis consequi possumus? neque enim ullam mercedem tanta uirtus praeter hanc laudis gloriaeque 30

1 senatus] in V corr. Poggius || 2 nunc] num V corr. Poggius || 3 uicti] uicii V corr. Poggius | medis V corr. Poggius | caesari V corr. Poggius || 5 add. ed. Gryph. || 6 perdidissimorum V corr. Poggius | exercitatum V corr. Poggius || 7 nota Poggius | optionem Manutius; cf. tamen Cic. Verr. 2, 1, 135 || 10 concupisceris V corr. Poggius | en Lambinus; cf. tamen app. ad § 15 || 11 destinuit V corr. Poggius || 14 bello, bello Naugerius || 15 repudiandas V corr. Poggius | decernendas V corr. Poggius || 16 committendam Poggius || 17 rem publice V corr. Poggius | prouidentque V corr. Poggius || 17-18 prouideantque . . . accipiat del. Kleyn || 18 exercitu M.] exercitum V exercitu Poggius, corr. Klotz || 20 censuerit V corr. Poggius || 21 uestram] bestiarum V¹ corr. V² | sin autem Orelli; sed cf. 3, 14 || 22 eandem V corr. Poggius | sero Cobet coll. 2, 24; probb. King-Clark 101 | de rei publicae V corr. Poggius | quoad] quod Faernus qua de Lambinus || 23 retulistis V corr. ζ | dixisse Lehmann coll. §§ 35. 52. 53 || 26 more maiorum del. Ernesti

desiderat; qua etiam si careat, tamen sit se ipsa contenta: quamquam in
 memoria gratorum ciuium tamquam in luce posita laete[n]tur. laus igitur
 iudici testimonique nostri tribuenda Bruto est. quam ob rem his 36
 uerbis, patres conscripti, senatus consultum faciendum censeo[r]: 'cum
 5 D. Brutus imperator, consul designatus, prouinciam Galliam in senatus
 populique Romani potestate teneat, cumque exercitum tantum tam breui
 tempore summo studio municipiorum coloniarumque prouinciae Galliae,
 optime de re publica merita merentisque, conscripserit, compararit, id
 eum recte et ordine exque re publica fecisse, idque D. Bruti praestantissi-
 10 mum meritum in rem publicam senatui populoque Romano gratum esse
 et fore: itaque senatum populumque Romanum existimare, D. Bruti
 imperatoris, consulis designati, opera, consilio, uirtute incredibilique
 studio et consensu prouinciae Galliae rei publicae difficillimo tempore
 esse subuentum.' huic tanto merito Bruti, patres conscripti, tantoque in 37
 15 rem publicam beneficio quis est tantus honos qui non debea[n]tur? nam
 si M. Antoni[n]o patuisset Gallia, si oppres[s]is municipi[i]s et colo-
 ni[i]s imparatis in illam ultimam Galliam penetrare potuisset, quantus
 rei publicae terror impenderet? dubitaret, credo, homo amentissimus at-
 que in omnibus consiliis praeceptis et deuius non solum cum exercitu suo
 20 sed etiam cum omni immanitate barbariae bellum inferre nobis, ut eius
 fur[or] ne Alp[ui]um quidem muro cohibere possemus. haec igitur
 habenda gratia est D. Bruto qui illum, nondum interposita auctoritate
 uestra, suo consilio atque iudicio, non ut consulem recepit, sed ut hostem
 arcuit Gallia[m] seque obsideri quam hanc urbem maluit. habeat ergo
 25 huius tanti facti tamque praeclari decreto nostro testimonium sempiter-
 num; Gallia[m]que quae semper praesidet atque praesedit huic imperio
 libertatique communi merito uereque laudetur, quod se suasque uiris non
 tradidit, sed opposuit Antonio.

Atque etiam M. Lepido pro eius egregiis in rem publicam meritis de- 14
 30 cernendos honores quam amplissimos censeo. semper ille populum Roma-
 num liberum uoluit maximumque signum illo die dedit uoluntatis et
 iudici sui, cum Antonio diadema Caesari imponente[s] se auertit gemitu-
 que et maestitia declarauit quantum haberet odium seruitutis, quam po-

1 quamquam] atque *Manutius*; cf. *Lutz* 75 sq. | im V corr. *Poggius* || 2 laetentur V
 corr. *Poggius* || 4 censeor V corr. *Poggius* || 6 populusque romanus V¹ corr. V² || 10 po-
 pulique romani V¹ corr. V² || 11 p. c. bruti V corr. *Poggius* || 15 debeantur V corr.
Poggius || 16 antonino V corr. *Poggius* | Gallia] gladia V corr. *Poggius* | oppres[s]is V
 corr. *Poggius* | municipiis V corr. *Poggius* | colonis V corr. *Poggius* || 18 hominem
 amentissimum aque (adque V²) V corr. *Poggius* || 21 furem V¹ corr. V² | alpium V
 corr. *Poggius* | hac V corr. *Poggius* || 22 D.] q. V corr. *Poggius* || 24 arguit V corr. *Pog-*
gius | galliam V del. *Cobet*, corr. *Ferrarius*; cf. *K.-St.* I 367 || 25 facti tamque] facit
 tamquam V corr. *Poggius* || 26 galliamque V corr. *Poggius* || 29 egregiis Cus. V² egre-
 gius V¹ || 29. 30 decernendis honoresque amplissimos Cus. || 30 populus romanus V corr.
Poggius || 32 inponentes V¹ corr. V² || 33 maestitia V¹ maestitati V² corr. *Poggius*

pulum Romanum liberum cuperet, quam illa quae tulerat temporum
 magis necessitate quam iudicio tulisset. quanta uero is moderatione usus
 sit in illo tempore ciuitatis quod post mortem Caesaris consecutum est,
 quis nostrum obliuisci potest? magna haec, sed ad maiora properat ora-
 39 tio. quid enim, o di immortales! admirabilius omnibus gentibus, quid 5
 optatius populo Romano accidere potuit quam, cum bellum ciuile maxi-
 mum esset, c[i]uius belli exitum omnes timeremus, sapientia et † iam †
 id potius exsti<n>g<u>i quam armis et ferro rem in discrimen adducere?
 quod si eadem ratio Caesaris[i] fuisset in illo taetro miseroque bello, ut
 omittam patrem, duos Cn. Pompei, summi et singularis uiri, filios inco- 10
 lumis haberemus: quibus certe pietas fraudi[s] esse non debuit. utinam
 omnis M. Lepidus seruare potuisset! facturum fuisse declarauit in eo
 quod potuit, cum Sex. Pompeium restituit ciuitati, maximum ornamen-
 tum rei publicae, clarissimum monumentum clementiae suae. grauis illa
 fortuna populi Romani, graue fatum. Pompeio enim patre, quod impe- 15
 ri[o] populi Romani lumen fuit, exst[r]incto interfectus est patris similli-
 40 mus filius. sed omnia mihi uidentur deorum immortalium iudicio expiata
 15 Sex. Pompeio rei publicae conseruato. quam ob causam iustam atque
 magnam et quod periculosissimum ciuile bellum maximumque humani-
 tate et sapientia sua M. Lepidus ad pacem concordiamque conuertit, se- 20
 natus consultum his uerbis censeo perscribendum: 'cum a M. Lepido im-
 peratore, pontifice maximo, saepenumero res <publica> et bene et felici-
 ter gesta sit, populusque Romanus intellexerit ei dominatum regium
 maxime displicere, cumque eius opera, uirtute consilio singulari[s]que
 clementia et mansuetudine bellum acerbissimum ciuile <s>it restinctum, 25
 41 Sex<tus>que Pompeius, Gnaei filius, Magnus, huius ordinis auctoritate[m]
 ab armis discesserit et a M. Lepido imperatore, pontifice maximo, summa
 senatus populiue Romani uoluntate ciuitati restitutus sit, senatum po-
 pulumque Romanum pro maximis plurimisque in rem publicam M. Le-

1 quam illa] qui illa *Muretus* || 3 consecutus *V* corr. *Poggius* || 5 enim
 o di immortales *om. Cus.* | omnibus gentibus *om. Cus.* || 6 populo Romano
om. Cus. | cum] quim *V*¹ quod *V*² corr. *Poggius* || 7 ciuius *V* corr. *Pog-*
gius | et iam *V* del. *Lambinus* et clementia (uel et humanitate uel et man-
 suetudine) *Halm* et misericordia *Clark* (cf. *King-Clark* 103) || 8 extigi *V* corr.
Poggius | addecere *V* adduci *Lambinus* (prob. *Ernesti* 1444), corr. *Poggius*;
 adducere *def. Madvig Fin.* 177, coll. *Cic. Fat.* 23. 46; *Inu.* 2, 117; *Brut.* 196;
De orat. 2, 177; *Leg.* 1, 56; *Off.* 2, 82 || 9 caesari si *V* corr. *Poggius* || 11 frau-
 dis *V* corr. *Poggius* || 15 imperio *V* corr. *ed. Romana* || 16 extrincto *V* corr.
Poggius; cf. *Sternkopf* I 85 || 17 expiata *V*¹ et pietate *V*² corr. *Faernus* || 19 hu-
 manitatis *V*¹ corr. *V*² || 20, 21 senatus consultum] se *V* corr. *Poggius* || 21, 22 impe-
 rator pontifex maximos saepe numeror *V*¹ corr. *V*² || 22 add. *Poggius* || 24 singu-
 larisque *V*¹ corr. *V*² || 25 ciuile it *V* corr. *Poggius* || 26 Sextusque] sexque *V*
 corr. *Poggius* | auctoritatem *V* corr. *Poggius* || 27 imperator *V*¹ corr. *V*² ||
 28 populusque romanus *V* corr. *Poggius* || 28, 29 populiue romani *V*¹ corr. *V*²

pidi meritis magnam spem in eius uirtute, auctoritate, felicitate re<po-
 nere> oti, pacis, concordiae, libertatis, eiusque in rem publicam meri-
 torum senatum populumque Romanum memorem fore, eique statuat
 equestrem inauratam in rostris aut quo alio loco in foro uellet ex huius
 5 ordinis sententia statui placere.' qui honos, patres conscripti, mihi maxi-
 mus uidetur, primum qu<i>a iustus est; non enim solum datur propter
 spem temporum reliquorum sed pro amplissimis meritis redditur; nec
 uero cuiquam possumus commemorare hunc honorem a senatu tributum
 iudicio senatus soluto et libero.
 10 Venio ad C. Caesarem, patres conscripti. qui nisi fuisset, quis nostrum 16
 esse potuisset? aduolabat ad urbem a Brundisio homo impotentissimus,
 arde<n>s odio, animo hostili in omnis bonos cum exercitu Antonius. quid
 huius audaciae et sceleri poterat opponi? nondum ullos duces habeba-
 mus, non copias; nullum erat consilium publicum, nulla libertas; dandae
 15 ceruices erant crudelitati nefariae; fugam quaerebamus omnes, quae ipsa
 exitum non habebat. quis tum nobis, quis populo Romano obtulit hunc 43
 diuinum adulescentem deus? qui, cum omnia ad perniciem nostram pesti-
 ferro illi ciui paterent, subito praeter spem omnium exortus prius confecit
 exercitum quem furori M. Antoni opponeret quam quisquam hoc eum
 20 cogitare suspicaretur. magni honores habiti Cn. Pompeio, cum esset
 adulescens, et quidem iure. subuenit enim rei publicae, sed aetate multo
 robustior et militum ducem quaerentium studio par<a>tior et in alio ge-
 nere belli. non enim omnibus Sullae causa grata. declarat multitudo pro-
 scriptorum, tot municipiorum maximae c<a>lamitates. Caesar autem 44
 25 annis multis minor ueteranos cupientis iam requiescere armauit; eam
 complexus est causam quae esset senatui, quae populo, quae cunctae
 Italiae, quae dis <h>om<i>nibusque gratissima. et Pompeius ad L. Sullae
 maximum imperium uictoremque exercitum accessit: Caesar se ad ne-
 minem adiunxit, ipse princeps exercitus faciendi et praesidi comparandi
 30 fuit. ille [in] aduersariorum partibus agrum Picenum habuit inimicum:
 hic ex Antoni amicis sed amicioribus libertatis contra Antonium confecit
 exercitum. illius opibus Sulla regnauit: huius praesidi<o> Antoni domi-
 natus oppressus est. demus igitur imperium Caesari s<i>ne quo res mili- 45

1 magna spes Cus. || 1-2 felicitate . . . oti om. Cus. | reponere] re V ponere
 Clark dub. in app. (coll. § 49), corr. Poggius || 2 et concordiae Cus. | libertatisque feli-
 citate Cus. || 3 populique romani V¹ corr. V² || 4 uelit Ernesti || 6 qua V corr.
 Poggius || 12 ardes V corr. Poggius | Antonius del. Cobet, prob. Madvig Adv. III
 154; cf. K.-St. II 604 || 15 creuices V corr. Poggius || 16 populi romani V corr. Pog-
 gius || 21 enim] etiam V corr. ed. Romana || 22 partior V paratiore Halm, corr.
 Poggius; cf. Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 142, Long 578, King-Clark 104 || 24 cla-
 mitates V corr. Poggius || 27 omnibusque V omnibus Poggius, corr. Faernus; cf.
 8, 10 || 30 del. Ferrarius || 31 libertati ed. Romana; cf. tamen K.-St. I 316 || 32 prae-
 sidi V corr. Poggius || 33 caesaris ne V corr. Poggius

taris administrari, teneri exercitus, bellum geri non potest: sit pro prae-
 tore eo iure quo qui optimo. qui honos quamquam est magnus illi aetati,
 tamen ad necessitatem rerum gerendarum, non solum ad <d>i<g>nitatem
 17 ualet. itaque illa quaeramus quae uix hodierno die consequemur. sed
 saepe spero fore huius adulescenti<s> [hortandi] honorandi et nobis et 5
 populo Romano potestatem; hoc autem tempore ita censeo decernendum:
 46 'quod C. Caesar, Gai filius, pontifex, pro praetore, summo rei publicae
 tempore milites ueteranos ad libertatem populi Romani cohortatus sit
 eosque conscripserit, quodque legio Martia quartaque summo studio
 optimoque in rem publicam consensu C. Caesare duce et auctore rem 10
 publicam, libertatem populi Romani defendant, defe<nde>rint, et quod
 C. Caesar pro praetore Galliae prouinciae cum exercitu subsidio profec-
 tus sit, equites, sagitt<ar>ios, elephantos in suam populique Romani
 potestatem redegerit, difficillimoque rei publicae tempore saluti digni-
 tati<que> populi Romani subuenerit, ob eas causas senatui placere, C. Cae- 15
 sarem, Gai filium, pontificem, pro praetore, senatorem esse sententiam-
 que loco praetorio dicere, eiusque rationem, quemcumque mag<istratum>
 petet, ita haberi ut haberi per leges liceret, si anno superiore quaestor
 47 fuisset.' quid est enim, patres conscripti, cur eum non quam primum am-
 plissimos honores capere cupiamus? legibus enim annalibus cum gran- 20
 diorem aetatem ad consulatum constituebant, adulescentiae temeritatem
 uerebantur: C. Caesar ineunte aetate docuit ab excellenti eximiaque uir-
 tute progressum aetatis exspectari non oportere. itaque maiores nostri
 ueteres illi admodum antiqui leges annalis non habebant, quas multis
 post annis attulit ambitio, ut gradus essent petitionis[i] inter aequalis. 25
 ita saepe magna indoles uirtutis, prius quam rei publicae prodesse potu-
 48 isset, extincta est. at uero apud antiquos Rulli, Decii, Coruini multique

1 sit pro praetore] et pro pop. r. (item infra) V corr. Faernus; cf. King-Clark 104 || 2 illa aetati V illa aetate Graeuius, corr. Poggius || 3 ad ininitatem V corr. Poggius || 4 ualet V corr. Poggius || 5 adulescenti V corr. Poggius | hortandi honorandi V (-que add. V²) ornandi honorandique Ferrarius ornandi C. F. W. Müller dub. in app. (cf. King-Clark 105), corr. Halm || 7 re publica V corr. Poggius || 9 quartaque] q. quarta V atque quarta Halm, corr. Poggius || 10 rem publice V corr. Poggius || 11 deferint V¹ corr. V²; cf. K.-St. II 152; an defenderint, defendant? cf. enim § 53 || 13 sagittios V corr. Poggius | suam] suma V corr. Poggius || 14 salute V corr. Poggius || 15 senatus V corr. Poggius || 17 praetorio] populi r. V pr. Poggius quaestorio Nipperdey, corr. Naugerus | quemcumque ac V corr. Faernus || 18 appetet V² peteret Ernesti peteret Schütz; de clausula cf. Fraenkel Les. 146 | ut haberi per leges] per ut haberi leges V prout haberi lege Orelli, corr. Faernus | quaestor] praetor Ursinus, prob. Ernesti 1446; cf. Sternkopf I 89 sq. || 22 excellenti V¹ corr. V² || 24 admodum antiqui del. Lambinus || 25 esset Mommsen Staatsr. I² 519 adn. 2 | petitioni si inter V corr. Poggius | inter del. Nipperdey | aequalis V corr. Poggius || 27 est] sunt V fuit Poggius, corr. Faernus; de erroris origine cf. Madvig Fin. 655; cf. etiam K.-St. II 370 | Corui Pighius; cf. tamen Sternkopf I 90; King-Clark 106

alii, recentiore autem memoria superior Africanus, T. Flamini<n>us ad-
 modum adulescentes consules facti tantas res gesserunt ut populi Romani
 imperium auxeri<n>t, nomen ornarint. quid? Macedo Alexander, cum ab
 ineunte aetate res maximas gerere coepisset, nonne tertio et tricesimo
 5 anno mortem obiit? quae est aetas nostris legibus decem annis minor
 quam consularis. ex quo iudicari potest uirtu<ti>s esse quam aetatis cur-
 sum celeriore. nam quod ei qui Caesari inuident simulant se timere, ne 18
 uerendum quidem est ut tenere se possit, ut moderari, ne honoribus no-
 stris elatus intemperantius suis opibus utatur. ea natura rerum est, patres 49
 10 conscripti, ut qui sensum uerae gloriae ceperit quique se ab senatu, ab
 equitibus Romanis populoque Romano uniuerso senserit ciuem c[larum]
 haberi salutaremque rei publicae, nihil cum hac gloria comparandum
 putet. utinam C. Caesari, pa<t>ri dico, contigisset adulescenti ut esset
 senatui atque optimo cuique carissimus! quod cum consequi neglexisset,
 15 omnem uim ingeni, quae summa fuit in illo, in populari leuitate consump-
 sit. itaque cum respectum ad senatum et ad bonos non haberet, eam sibi
 uiam ipse patefecit ad opes suas amplificandas quam uirtus liberi populi
 fer<r>e non posset. eius autem fili longissime diuersa ratio est: qui cum
 omnibus est, tum optimo cuique carissimus. in hoc spes libertatis posita
 20 <e>st, a hoc accepta iam salus, huic summi honores et exquiruntur
 et parati sunt. cuius igitur singularem prudent<i>am admiramur, eius 50
 stultitiam timemus? quid enim stultius quam inutilem potentiam, in-
 uidiosas opes, cupiditatem dominandi praecipitem et lubricam anteferre
 uerae, graui[s], solidae gloriae? an hoc uidit puer: si aetate processerit,
 25 non uidebit? 'at est quibusdam inimicus clarissimis atque optimis ciui-
 bus.' nullus iste timor esse debet. omnis Caesar[i] inimicitias rei publicae
 condonauit; hanc sibi iudicem constituit, hanc moderatricem omnium
 <consiliorum> atque factorum. ita enim [ut enim] ad rem publicam
 accessit ut eam confirmaret, non ut euerteret. omnis habeo cognitos sen-
 30 sus adulescentis. nihil est illi re publica carius, nihil uestra auctoritate
 grauius, nihil bonorum uirorum iudicio optat<i>us, nihil uera gloria dul-

1 flaminius V Cus. corr. Faernus || 2.3 populus romanus imperium auxerit V Cus.
 corr. Poggius || 3 ornarit Cus. || 3.4 ab ineunte] in abeunte Cus. || 4 tertio et XXX
 V Cus. || 5-6 quae . . . consularis fortasse ut glossema delendum || 6 uirtus V¹ Cus.
 corr. V²; cf. K.-St. II 461 || 7 ne] non V corr. Poggius; cf. K.-St. II 252-254 ||
 11 clarum V corr. Faernus; cf. I, 35 || 13 pari V corr. Poggius || 14 clarissimus
 Cus. || 17 populi] publici V corr. Poggius || 18 fere V corr. Poggius || 19 carus post
 omnibus add. Muretus, quem nonnulli edd. secuti sunt, coll. § 49, ll. 11. 14; tradita
 def. Vahlen Opusc. II 402 || 19.20 positasta hoc V corr. Poggius || 21 prudentam V
 corr. Poggius || 24 grauis V corr. Poggius || 25 optimus V corr. Poggius || 26 cae-
 sari V corr. Poggius || 28 consiliorum om. V post omnium add. Halm, ante omnium
 Faernus; cf. 10, 20. 23; Prou. cons. 20; Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 142 || ita enim
 ut enim V ita enim animatus (uel sim.) C. F. W. Müller ut enim del. Poggius ||
 29 habeo] ab eo Cus. || 30 c. adulescentis Cus. || 31 optatius Cus. V² optatus V¹

51 eius. quam ob rem [h]ab eo non modo nihil [nihil] timere sed maiora et meliora exspectare debetis, neque in eo qui ad D. Brutum obsidione liberandum profectus sit timere ne memoria maneat domestici doloris quae plus apud eum possit quam salus ciuitatis. aude[b]o etiam obligare fidem meam, patres conscripti, uobis populoque Romano reique publicae; quod profecto, cum me nulla uis cogeret, facere[t] non auderem pertimesceremque in maxima re periculosam opinionem tem[p]eritatis. promitto, recipio, spondeo, patres conscripti, C. Caesarem talem semper fore ciuem qualis hodie sit qualemque eum maxime uelle esse et optare debemus.

19 52 Quae cum ita sint, de Caesare satis hoc tempore dictum habeo. nec uero de L. Egnatuleio, fortissimo et constantissimo ciui amicissimoque rei publicae, silendum arbitror; sedtribuendum testimonium uirtutis egregiae, quod is legionem quartam ad Caesarem adduxerit, quae praesidio consulibus, senatui populoque Romano reique publicae esset: ob eam causam placere uti L. Egnatuleio triennium ante legitimum tempus magistratus petere, capere, gerere liceat. in quo, patres conscripti, non tantum commodum tribuitur L. Egnatuleio quantus honos: in tali enim re satis est nominari.

53 De exercitu autem C. C[ae]sar[is] ita censeo decernendum: 'senatui placere, militibus ueteranis qui Caesaris pontificis <pro praetore auctoritatem secuti libertatem populi Romani> auctoritatemque huius ordinis defenderint atque defendant i[ps]is liberisque eorum militiae uacationem esse, utique C. Pansa A. Hirti[c]us consules, a[lt]er a[m]boque, si e[is] uideretur, cognoscerent qui ag[er] eis coloniis esset quo milites ueterani deducti essent, qui contra legem Iuliam possideretur, ut is militibus ueteranis diuideretur; de agro Campano separatim cognoscerent inirentque rationem de commodis militum ueteranorum augendis. legionique Martiae et legioni quartae et eis militibus qui de legione secunda, tricesima quinta ad C. Pansam A. Hirtium consules uenissent suaque nomina edidissent, quod eis auctoritas senatus populi Romani

1 ab eo] habeo V corr. Poggius | nihil² del. Poggius | etiam post maiora add. Cobet || 4 audebo V in ras., corr. Halm || 6 pro alio post profecto add. Sternkopf, fort. recte | faceret V corr. Poggius; cf. Sh. B. Att. V 336 | praetimescerem quae V corr. Poggius || 7 temperitatis V corr. Poggius | post temeritatis aliquid intercidisse censet Ernesti, uelut nisi eum plane perspectum haberem; cf. tamen C. F. W. Müller CXV, King-Clark 107 || 8 foro V¹ corr. V² || 9 sit] est Halm in app. || 11 L. Egnatuleio] legatu legio V corr. Poggius || 14 populi que romani V corr. Poggius || 15 triennio Lambinus; triennium deff. Sternkopf I 93, K.-St. I 405; cf. etiam H.-Sz. 137 et Cic. Fam. 3, 11, 1 | magistratus] magna V magistratum Halm, corr. Poggius; cf. King 168 || 19 Caesaris] caris V corr. Poggius || 19. 20 placere me litibus V¹ corr. V² || 20 pro praetore add. Lambinus || 20-21 auctoritatem . . . Romani suppl. Garatoni ex 3, 37; cf. etiam 3, 8; 10, 21; 11, 20 || 22 atque del. Ernesti | i[ps]is] iis V (def. Sternkopf I 93) corr. C. F. W. Müller; cf. p. 93, 1 || 23 hirticus V corr. Poggius || 23-24 alter . . . uideretur] aa. uesio V¹ aa. designati V² corr. Ursinus (alter amboque coni. iam Poggius) || 24 agr V corr. Poggius || 28 et legione V¹ corr. V² || 30 populusque romanus V corr. Poggius

libertas carissima sit et fuerit, uacationem militiae ipsis liberisque eorum esse placere extra tumultum Gallicum Italicumque: easque legiones bello confecto missas fieri placere; quantamque pecuniam militibus earum legionum in singulos C. Caesar, pontifex, pro praetore pollicitus sit, tantam dari placere; utique C. Pansa A. Hirti[c]us consules, alter amboe, si eis uideretur, rationem agri habe<re>nt qui sine iniuria priuatorum diuidi posset, eisque militibus, legioni Martiae et legioni quartae ita darent, adsignarent ut quibus militibus amplissime dati, adsignati essent.'

10 Dixi[t] ad ea omnia, consules, de quibus rettulistis: quae si erunt sine mora matureque decreta, facilius apparabitis ea quae tempus et necessitas flagitat. celeritate autem opus est: qua si essemus usi, bellum, ut saepe dixi, nullum haberemus.

M. TVLLI CICERONIS

IN M. ANTONIVM

ORATIO PHILIPPICA SEXTA

Audita uobis esse arbitror, Quirites, quae sint acta in senatu, quae 1 fuerit cuiusque sententia. res enim ex Kalendis Ianuariis [s]agit[t]ata paulo ante confecta est, minus quidem illa seuerè quam decuit, non tamen omnino dissolute. mora est adlata bello, non causa sublata. quam ob rem, quod quaesivit ex me P. Apuleius, homo et multis officiis mihi et summa familiaritate coniunctus et uobis amicissimus, ita respondebo ut ea quibus non interfuistis nosse possitis. causa fortissimis optimisque consulibus Kalendis Ianuariis de re publica primum referendi fuit ex eo quod <a. d.> XIII Kalendas Ianuarias senatus me auctore decreuit. eo die primum, 2 Quirites, fundamenta sunt iacta [sunt] rei publicae: fuit enim longo interuallo ita liber senatus ut uos aliquando liberi essetis. quo quidem tempore, etiam si ille dies uitae finem mihi adlaturus esset, satis magnum ceperam f<r>uctum, cum uos uniuerſi una mente atque uoce iterum a me conseruatam esse rem publica<m> conclamastis. hoc uestro iudicio tanto tamque praeclaro excitatus ita Kalendis Ianuariis ueni in senatum ut

4 singulas V corr. Poggius | pro praetore] populo romano V corr. Poggius ||
5 hirticus V corr. Poggius || 6-7 habent . . . possit V habeant . . . possit Poggius,
corr. Schütz || 10 dixit V corr. Poggius || 15 sagittata V corr. Poggius || 16 illa qui-
dem C. F. W. Müller in app.; cf. K.-St. I 624 || 21 suppl. Orelli, prob. Cobet,
Mnem. N. S. 7, 1879, 143 || 23 sunt iacta sunt V¹ iacta sunt V² corr. Garatoni ||
25 dies] deis V corr. Poggius | adlaturas V¹ corr. V² || 26 factum V¹ fuctum V²
corr. Poggius || 27 rem publice V corr. Poggius

meminisset quam personam impositam a vobis sustinerem. itaque bellum nefarium inlatum rei publicae cum uiderem, nullam moram interponendam insequendi M. Antonium putavi, hominemque audacissimum qui multis nefariis rebus ante commissis hoc tempore imperator^(em) 5 populi Romani oppugnaret, coloniam uestram fidissimam fortissimamque obsideret, bello censui persequendum: tumultum esse decreui; iustitium edici, saga sumi dixi placere, quo omnes acrius grauiusque incumberent ad ulciscendas rei publicae iniurias, si omnia grauissimi belli insignia 3 suscepta a senatu uiderent. itaque haec sententia, Quirites, sic per tri- duum ualuit ut, quamquam discessio facta non esset, tamen praeter 10 paucos [homines] omnes mihi adsensuri uideren^(tur). hodierno autem die[s non est], <s>pe nescio qua <pa>cis obiecta, [rem] remissior senatus fuit. nam plures eam sententiam secuti sunt ut, quantum senatus auctori- tas uesterque consensus apud Antonium ualiturus esset, per legatos ex- periremur. 15

2 Intellego, Quirites, a vobis hanc sententiam repudiari, neque iniuria. ad quem enim legatos? ad eumne qui pecunia publica dissipata atque ef- fusa per uim et contra auspicia impositis rei publicae legibus, fugata contione, obsessio senatu, ad opprimendam rem publicam Brundisio le- giones accers⁽ⁱ⁾erit, ab eis relictus cum latronum manu in Galliam 20 intruperit, Brutum oppugnet, Mutinam circumsedeat? quae vobis potest cum hoc gladiatore condicionis, aequitatis, legationis esse communitas? 4 quamquam, Quirites, non est illa legatio, sed denuntiatio[ne] belli, ni- si paruerit: ita enim est decretum ut si legati ad Hannibalem mitteren- tur. mittuntur enim qui nuntient ne oppugnet consulem designatum, ne 25 Mutinam obsideat, ne provinciam depopuletur, ne dilectus habeat, sit in senatus populique Romani potestate. facile uero huic denuntiationi pare- bit, ut in patrum conscriptorum atque in uestra potestate sit qui in sua numquam fuerit! quid enim ille umquam arbitrio suo fecit? semper eo tractus e^(s)t quo libido rapuit, quo leuitas, quo furor, quo uinolentia; 30

3 M. Antoni C. F. W. Müller || 4 imperator V corr. Poggius || 6 esse del. Ernesti | decerni ed. Romana, prob. Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 143, qui 5, 31 tumultum de- cerni, Liv. 34, 56, 11 tumultum esse decreuit, Cass. Dion. 46, 29 ταραχὴν εἶναι ἐπη- φίστατο confert || 9 Quirites] quam V corr. Faernus || 10 non est Clark dub. in app. (non est add. iam post dies V¹); cf. King 172 || 11 homines del. V² | uiderem V¹ corr. V² || 12 dies non est (s non est del. V²) pene scio quaeis obiectarem V die ne- scio qua obiecta re Poggius die spe nescio qua eis obiecta Garatoni (cf. etiam Jeep, J. cl. Ph. 81, 1860, 621, qui etiam animis pro eis coni., coll. 2, 68; uide Schöll 28 sq.), corr. Rau (cf. Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 143 sq.; Buecheler Kl. Schr. I 100; Clark Desc. 181) || 14 uestraeque V¹ uestrumque Halm (prob. Schöll 31) corr. V² || 20 ac- cerserit V arcesserit Wernsdorf, corr. Poggius; de forma accerso cf. ThLL II 448, 50 sqq. || 23 denuntiatione V¹ corr. V²; cf. 7, 14; Fam. 12, 24, 2 || 25 denuntient Pluy- gers || 26 obsedeat V¹ corr. V² || 27 senatus atque populi romani V corr. Poggius || 29 enim om. Cus. | suo om. Cus. || 30 et V om. Cus. corr. Halm | uiolentia codd. Ferrarii (cf. § 6 et 2, 68) uinolentia quam rapacitas et reliqua Cus.

semper eum duo dissimilia genera <ten>uerunt, lenonum et latronum;
 ita domesticis stupris, forensibus parricidiis delectatur ut mulieri citius
 auarissimae paruerit quam senatui populoque Romano. itaque, quod ⁸
 paulo ante feci in senatu, faciam apud uos. testificor, denunti[at]o, ante ⁵
 5 praedico nihil M. Antonium eorum quae sunt legatis mandata facturum;
 uastaturum agros, Mutinam obsessurum, dilectus qua possit habiturum.
 is est enim ille qui semper senatus iudicium et auctoritatem, semper
 uoluntatem uestram potestatemque contempserit. an ille id faciat quod
 paulo ante decretum est, ut exercitum citra <flu>men <Rubiconem>,
 10 qui finis est Galliae, educeret, dum ne p<rop>ius urbem Romam CC milia
 admoueret? huic denuntiationi ille pareat, ille se flumine Rubicone, <ille>
 CC milibus circumscriptum esse patiat? non is est Antonius; nam si ⁶
 esset, non commis[s]isset ut ei senatus tamquam Hannibali initio belli
 Punici denuntiaret ne oppugnaret Saguntum. quod uero ita auocatur a
 15 Mutina ut ab urbe tamquam pestifera flamma arceatur, quam habet
 ignominiam, quod iudicium senatus! quid, quod a senatu dantur mandata
 legatis ut D. Brutum <exercitum>que eius adeant eisque demonstrent
 summa in rem publicam merita beneficiaque eorum grata esse senatui
 populoque Romano eisque eam rem magnae laudi magnoque honori
 20 fore? passurumne censetis Antonium introire Mutinam legatos, exire inde
 tuto? numquam patietur, mihi credite. noui ui[n]olentiam, noui impuden-
 tiam, noui audaciam. nec uero de illo sicut de homine aliquo debemus, ⁷
 sed ut de importunissima belua cogitare.

Quae cum ita sint, non omnino dissolutum est quod decreuit senatus:
 25 habet atrocitatis aliquid legatio: utinam nihil haberet morae! nam cum
 pleri<s>que in rebus gerendis tarditas et procrastinatio odiosa est, tum
 hoc bellum indiget celeritatis. succurrendum est D. Bruto, omnes un-
 dique copiae conligendae; moram exhibere [n]ullam i<n> tali ciue libe-
 rando sine scelere non possumus. an ille non potuit, si Antonium consu- ⁸

27-28 Non. 273, 22-23 succurrendum . . . conligendae

1 genera tenuerunt] generauerunt V¹ te supra lin. add. V² corr. Poggius || 4 de-
 nuntiatio V¹ corr. V² || 9 citra men V¹ flu supra lin. et rubiconem in mg. add. V²;
 cf. app. ad § 10, ubi hic locus iteratur et V rubiconem exhibet || 10 qui . . . Galliae
 del. Jordan | propius] plus V corr. Poggius; cf. K.-St. I 528; II 741 || 11 flumi-
 ne] fluuione V fluuio ζ corr. Poggius; cf. Wölfflin, ALL 3, 1886, 563sq.; 7, 1892,
 589 | ille om. V in ras. et add. Faernus ille add. Schöll || 13 commississet V corr.
 Poggius || 17 exercitumque] que V militesque Poggius, corr. Hasebroek, prob.
 Schöll 29; cf. enim 7, 11. 26 || 18 suma V¹ sua V² corr. ζ || 20 cessetis V¹ corr. V² ||
 21 noui] non V¹ corr. V² | uinolentiam V corr. Naugerius || 26 plerique V corr.
 Poggius | traditas V corr. Poggius || 28 horam exhibere nullam V horam eximere
 nullam (unam Lutz) Budaeus horam excubare nullam Lambinus horam exhibere
 [nullam] Halm (cf. tamen King 174) curam (operam Sternkopf) exhibere nullam
 Hirschfelder moram exhibere <non> nullam Schöll, corr. Ursinus; cf. K.-St. I 828;
 H.-Sz. 804 | i V corr. Poggius

lem, si Galliam Antoni prouinciam iudicasset, legiones Antonio et prouinciam tradere, domum redire, triumphare, primus in hoc ordine, quoad
 9 magistratum iniret, sententiam dicere? quid negoti fuit? sed cum se Brutum esse meminisset uestraeque libertati natum, non otio suo, quid egit aliud nisi ut paene corpore suo Gallia prohiberet Antonium? ad hunc
 utrum leg(atos) an legiones ire oportebat? sed praeterita omittamus:
 propere(n)t legati, quod uideo esse facturos; uos saga parate. est enim
 ita [ita] decretum ut, si ille auctoritati senatu(s) non paruisset, ad saga
 iretur. ibitur; non parebit: nos amissos tot dies rei ge(re)ndae quere-
 mur.

10

4 Non metuo, Quirites, ne, cum audierit Antonius me hoc et in senatu et in contione confirmasse, numquam illum futurum in senatus potestate, refellendi mei causa, ut ego nihil uidisse uidear, uertat se et senatui pareat. numquam faciet; non inuidebit huic meae gloriae; malet me sapientem
 10 a uobis quam se modestum existimari. quid? ipse si uelit, num etiam Lucium fratrem passurum arbitramur? nuper quidem dicitur ad Tibur, ut opinor, cum ei labare M. Antonius uideretur, mortem fratri esse minitatus. etiamne ab hoc myrmillone Asiatico senatus mandata, legatorum uerba audientur? nec enim secerni a fratre poterit, tanta praesertim auctoritate. nam hic inter illos Africanus est: pluris habetur quam L. Trebellius, pluris quam T. Planc[i]us. uidete quan[decertum est ut exercitum
 citra flumen Rubiconem qui finis est Galliae educeret dum ne propius urbem CC milia admoueret huic denuntiationi ille pareat]tum exsiluerit adolescens nobilis. Plancum, qui omnibus sententiis maximo uestro plausu condemnatus nescio quo modo se coniecit in turbam atque ita
 maestus redi(i)t ut retractus, non reuersus uideretur, sic contemnit tamquam si illi aqua et igni [in] interdictum sit: aliquando negat ei
 11 locum esse oportere in curia qui incenderit curiam. nam Trebellium ualde iam diligit: oderat tum, cum ille tabulis nouis aduersabatur; iam fert in oculis, postea quam ipsum Trebellium uidit sine tabulis nouis saluum esse
 non posse. audisse enim uos arbitror, Quirites, quod etiam uidere potuistis, cotidie sponsores et creditores L. Trebelli conuenire. o Fides! — hoc

6 legatos] leg V corr. Poggius || 7 properet V corr. Poggius | facturus V corr. Poggius; cf. Vahlen Opusc. II 329 | parata V¹ corr. V² || 8 ita² del. Poggius | senatu V senati Halm in app., corr. V² || 9 non parebit del. Cobet | gendae V corr. Poggius || 11 Quirites] quam V corr. Poggius || 21 plancius V corr. Poggius | post plancius in V legitur uidete quan; post quan e § 5 decertum (i. e. decretum) est . . . pareat iter. V (cf. Clark Desc. 185); deinde uerba tum exiluerit etc. sequuntur in V; quan et tum coniunxit Sternkopf; quam Exitius e cum exiluerit coni. Faernus; cf. King 175 sq. || 26 redit V corr. Poggius || 27 del. Poggius || 30 Trebellium del. Orelli, prob. Cobet N. S. 7, 1879, 144 | ipsum Trebellium delendum esse iam Lambinus censuerat || 31 uideri V corr. Poggius || 32 Fide Pluygers, prob. Sternkopf I 103; Fides def. Schöll 29 coll. 13, 26 | hoc] hinc Poggius

enim opinor Trebellium sumpsisse cognomen — qua(e) potest esse maior fides quam fraudare <c>reditores, domo profugere, propter aes alienum ire ad arma? u[r]bi plausus ille in triumpho est, saepe ludis, ubi aedilitas delata summo studio bonorum? quis est qui hunc non casu existimet recte
5 fecisse, nequitia scelestae?

Sed redeo ad amores deliciasque uestras, L. Antonium, qui uos omnis⁵
in fidem suam recepit. negatis? num quisnam est uestrum qui tribum non¹²
habeat? certe nemo. atqui illum quinque et triginta tribus patronum
adoptarunt. rursus reclamatis? aspiciat illam a sinistra equestrem sta-
10 tuam inauratam, in qua quid inscriptum est? 'QVINQVE ET TRIGINTA
TRIBVS PATRONO.' populi Romani igitur est patronus L. Antonius. ma-
lam quidem illi pestem! clamori enim uestro adsentior. non modo hic
latro quem clientem habere nemo uelit sed quis umquam tantis opibus,
tantis rebus gestis fuit qui se populi Romani uictoris dominique omnium
15 gentium patronum dicere auderet? in foro L. Antoni statuam uidemus, 13
sicut illam Q. Tremuli, qui Hernicos deuicit, ante Castoris. o impuden-
tiam incredibilem! tantumne sibi sumpsit, quia Mylasis myrmillo Thrae-
<c>m iugulauit, familiarem suum? quonam modo istum ferre possemus,
si in hoc foro spectantibus uobis depugnasset? sed haec una statua. al-
20 tera <ab> equitibus Romanis equo publico: qui item ascribunt 'PATRONO.'
quem umquam iste ordo patronum adoptauit? si quemquam, debuit me.
sed me omitto; quem censorem, quem imperatorem? agrum eis diuisit.
o sordidos qui acceperunt, improbum qui dedit! statuerunt etiam tri- 14
buni militares qui in exercitu Caesaris bis fuerunt. quis est iste ordo?
25 multi fuerunt multis in legionibus per tot annos. eis quoque diuisit Se-
murium. campus Martius restabat, nisi prius cum fratre fugisset. sed
haec agrorum adsignatio paulo ante, Quirites, L. Caesaris, clarissimi uiri
et praestantissimi senatoris, sententia dissoluta est: huic enim adsensi
VIIuirum acta sustulimus. iacent beneficia Nuculae; friget patronus
30 Antonius. nam possessores animo aequiore discedent: nulla<m> impen-
sa<m> fecerant; nondum instruxerant, partim quia non confideb[e]ant,
partim quia non habeba[n]t. sed illa statua palmaris de qua, si meliora 15
tempora essent, non possem sine risu dicere: 'L. ANTONIO A IANO ME[N]DIO

1 qua V corr. Poggius || 2 reditores V¹ corr. V² || 3 urbi V corr. Poggius | est]
et Sternkopf, fort. recte || 5 nequitia est scelere V nequitia scelerate Klotz, corr.
Nipperdey; cf. King 176 || 16 tremelli V corr. Beroaldus || 17 myrmillonem V² |
thraecm V corr. Poggius || 18 quodam Pluygers || 20 add. ed. Cratandrina || 23 ac-
ceperint Ernesti | dedit V dederit Poggius, corr. Zielinski || 24 bis] duobus V
iterum Orelli <stipendiis> duobus Schöll, corr. Garatoni; cf. King 177 || 25 Re-
murium Ferrarius || 30 nulla impensa V corr. Poggius || 31 facerant V corr. Pog-
gius | confidebeant V corr. Poggius || 32 habebat V corr. Poggius || 33 mendio V
corr. Poggius

PATRONO. itane? iam Ianus medius in <L.> Antoni clientela est? qui(s)
umquam in illo Iano inuentus est qui L. Antonio mille nummum ferret
6 expensum? sed nimis multa de nugis: ad causam bellumque redeamus;
quamquam non alienum fuit personas quasdam a uobis recognosci, ut
quibuscum bellum gereretur possetis taciti cogitare. 5

Ego autem uos hortor, Quirites, ut, etiam si melius aliud fuit, tamen
legatorum reditum [legatorum] exspectetis animo aequo. celeritas de-
16 tracta de causa est; boni tamen aliquid accessit ad causam. cum enim
legati renuntiarent quod certe renuntiabunt, non in uestra potestate, non
in senatus esse Antonium, quis erit tam improbus ciuis qui illum ciuem 10
habendum putet? nunc enim sunt pauci illi quidem, sed tamen plures
quam re publica dignum est, qui ita loquantur: 'ne legatos quidem ex-
spectabimus?' istam certe uocem simulationemque clementiae extor-
quebit istis res ipsa [publica]. quo etiam, ut confitear uobis, Quirites,
minus hodierno die contendi, minus laboraui, ut mihi senatus adsentiens 15
tumultum decerneret, saga sumi iuberet. malui uiginti diebus post sen-
tentiam meam laudari ab omnibus quam a paucis hodie uituperari.
17 quapropter, Quirites, exspectate legatorum reditum et paucorum dierum
molestiam deuorate. qui cum redierint, si pacem adferent, cupidum me,
si bellum, prouidum iudicatote. an ego non prouideam meis ciuibus, non 20
dies noctesque de uestra libertate, de rei publicae salute cogitem? quid
enim non debeo uobis, Quirites, quem uos <a s>e ortum hominibus no-
bilissimis omnibus honoribus praetulistis? an ingratus sum? quis minus?
qui partis honoribus eosdem in foro gessi labores quos petendis. rudis in
re publica? quis ex(er)citator? qui uiginti iam <an>nos bellum geram 25
cum impiis ciuibus.

18 Quam ob rem, Quirites, consilio quantum potero, labore plus paene
quam potero, excubabo uigilaboque pro uobis. etenim quis est ciuis,
praesertim hoc gradu quo me uos esse uoluistis, tam oblitus benefici
uestri, tam immemor patriae, tam inimicus dignitatis suae quem non 30
excitet, non inflammet tantus uester iste consensus? multas magnasque

1-3 Gell. 1, 16, 5 itane . . . expensum | Macrob. 1, 5, 5 qui umquam . . . expen-
sum

1 itane? iam] ita in eam V itane Gell., corr. Halm | L. om. V¹ add. V² |
est V², Gell. sit V¹; cf. Madvig Fin. 144 || 1, 2 qui umquam V¹, Macrob., corr. V²,
Gell. || 4 a del. Poggius || 5 possitis V¹ corr. V² || 7 legatorum del. Poggius |
eaquo V corr. Poggius || 10 ciuis] cuius V corr. Poggius || 11 pulres V corr. Pog-
gius || 12 expectauimus V corr. Poggius || 14 ipsa res publica Clark dub. in app.
publica del. Muretus || 22 Quirites quem uos] uobis quos plus quam V corr. Pog-
gius | a se] e V corr. Poggius || 24 partis] parus V¹ corr. V² || 25 excitator V
corr. Poggius | annos] nos V¹ corr. V² || 30 uestri tam om. Cus. | tam ante inim-
icus om. Cus. | dignitati Cobet; cf. tamen ThLL VII 1, 1631, 84sq.

habui consul contiones, multis interfui: nullam umquam uidi tantam
 quanta nunc uestrum est. unum sentitis omnes, unum studetis, M. An-
 toni conatus auertere a re publica, furorem exstinguere, opprimere au-
 daciam. idem uolunt omnes ordines; eodem incumbunt municipia, colo-
 5 niae, cuncta Italia. itaque senatum bene sua sponte firmum firmiorem
 uestra auctoritate fecistis.

Venit tempus, Quirites, serius omnino quam dignum populo Romano 19
 fuit, sed tamen ita maturum ut differri iam hora non possit. fuit aliquis
 fatalis casus, ut ita dicam, quem tulimus, quoquo modo ferendus fuit:
 10 nunc si quis erit, erit uoluntarius. populum Romanum seruire fas non est,
 quem di immortales omnibus gentibus imperare uoluerunt. res in ex-
 tremum est adducta discrimen; de libertate decernitur. aut uincatis
 oportet, Quirites, quod profecto et pietate uestra et tanta concordia con-
 sequemini, aut quiduis potius quam seruiatis. aliae nationes seruitutem
 15 pati possunt, populi Romani est propria libertas.

M. TVLLI CICERONIS

IN M. ANTONIVM

ORATIO PHILIPPICA SEPTIMA

Paruis de rebus sed fortasse necessariis consulimur, patres conscripti. 1
 de Appia uia et de Moneta consul, de Lupercis tribunus pl. refert. quarum
 rerum etsi facilis explicatio uidetur, tamen animus aberrat a sententia
 suspensus curis maioribus. adducta est enim, patres conscripti, res in
 20 maximum periculum et in extremum paene discrimen.

Non sine causa legatorum istam missionem semper timui, numquam
 probaui: quorum reditus quid sit adlaturus ignoro; expectatio quidem
 quantum adferat languoris animis quis non uidet? non enim se tenent ei
 qui senatum dolent ad auctoritatis pristinae spem reuiuiscere, coniunc-
 25 tum huic ordini populum Romanum, conspirantem Italiam, paratos
 exercitus, expeditos duces. iam nunc fingunt responsa Antoni eaque de- 2

18-19 *Non. 386, 26-27 aberrat . . . maioribus*

1 *inde ab* umquam (non umquam *nsv*) *rursus inc.* D || 2 uestra *nstv*; cf. *app.*
ad 4, 1; K.-St. I 598; Schöll 30sq. || 3 conatur V conatum D *corr.* Poggius ||
 5 sua sponte bene n bene *om.* tv || 7 Quirites *om.* D || 7.8 populo Romano fuit
 sed] re p. fuisset D || 8 horam s | posset nv || 11 gentibus *om.* D || 13 conse-
 quamini V; cf. *Vahlen Opusc. II 329* || 15 est] es V¹ res est D *corr.* V²; cf. *King*
181 || 17 pl. *om.* V¹ (*add.* V²) || 18 aberrat *codd.* Nonii || 19 a curis *Non.* || 21 istam
om. V || 24 spem reuiuiscere *nstv* reuiuiscere spem b; reuiuiscere *deff.* King-Clark
109 coll. Cic. Prou. cons. 34

fendunt. alii postulare illum ut omnes exercitus dimittantur. scilicet legatos ad eum misimus, non ut pareret et dicto audiens esset huic ordini, sed ut condiciones ferret, leges imponeret, reserare nos exteris gentibus Italiam iuberet, se praesertim incolumi a quo maius periculum quam ab
 3 ullis nationibus extimescendum est. alii remittere eum nobis Galliam ci- 5
 teriorem, illam ultimam postulare — praeclare: ex qua non legiones so-
 lum sed etiam nationes ad urbem conetur adducere — alii nihil eum iam
 nisi modeste postulare Macedoniam. suam uocat omnino, quoniam Gaius
 frater est inde reuocatus. sed quae prouincia est ex qua illa fax excitare
 non possit incendium? itaque idem quasi prouidi ciues et senatores di- 10
 ligentes bellicum me cecinisse dicunt, suscipiunt pacis patrocinium.
 nonne sic disputant? inritatu(m) Antonium non oportuit: nequam est
 homo ille atque confidens; multi praeterea improbi — quos quidem a se
 primum numerare possunt qui haec loquuntur — eos cauendos esse de-
 nuntiant. utrum igitur in nefariis ciuibus ulciscendi, cum possis, an perti- 15
 2 mescendi diligentior cautio est? atque haec ei loquuntur qui quondam
 4 propter leuitatem populares habebantur. ex quo intellegi potest animo
 illos abhorruisse semper ab optimo ciuitatis statu, non uoluntate fuisse
 popularis. qui enim euenit ut, qui in rebus improbis populares fuerint,
 idem in re una maxime populari, quod eadem salutaris rei publicae sit, 20
 improbos se quam popularis esse malint? me quidem semper, uti scitis,
 aduersarium multitudinis temeritati haec fecit praeclarissima causa po-
 pularem.

5 Et quidem dicuntur uel potius se ipsi dicunt consularis: quo nomine

2 et dicto] edicto D | esse nv || 3 leges imponeret om. D | reseruare nstv ||
 4 in colonia a qua maius tv || 7 conetur nt || 8 modesti D | sic dist. Stern-
 kopf, Herm. 47, 1912, 351sq. postulare. Macedoniam suam dist. Halm postulare,
 <qui> Macedoniam suam Pluygers postulare Macedoniam, <quam> suam Gruter |
 Gaius om. V; sed cf. Adams, Cl. Q. 71, 1978, 162 || 9 inde om. V; cf. Zielinski
 Claus. 214 || 10 posset D | prouidi ciues et] prouendicius es et b prouenditius
 esset n prouenditius esset stv | senatores et b hi senatores ns isinatores t in
 senatores v || 11 suspiciunt ut V | pacis] patris Vtv partis bns quo retento bonae
 post patrocinium add. Schöll; corr. Ursinus; cf. 12, 6 ex pacis patrocinio, quod su-
 bito suscepit || 12 nonne sic disputant V² in ras. qui sic disputant bns v sic dis-
 putant t | inritatum . . . nequam est om. V¹ (add. V²) | irritari D inritatu V²
 corr. Halm || 15 ulciscendum b ulciscendis nstv | pertimescendis nstvV²; quod
 adinet tamen ad ulciscendi . . . pertimescendi cf. Cic. Flacc. 31 defendendi faci-
 lis est cautio || 16 cautio] causa nsV² | illi nt || 17 habebantur] appellabantur D;
 cf. e. g. Cic. Cat. 4, 10; Sest. 96. 105. 113. 114 || 19 conuenit bns v uenit t; cf.
 tamen 3, 17, Flacc. 40, K.-St. II 242; de rhythmo — cf. Fraenkel Les. 142 || 20 om-
 nium post una add. Cobet; cf. tamen Sternkopf II 23 | quod] quae Pluygers; cf. tamen
 Sternkopf II 108 | r. p.] p. r. ns || 21 ut nv || 22 aduersatum D; aduersarium def.
 King 185, coll. Cic. Cluent. 94 | fecit aduersatum V; de corruptelae origine cf. Clark
 Desc. 188; uide etiam Buecheler Kl. Schr. I 100 || 24 et quidem] equidem bns | se]
 id b idem nstv; cf. Lebreton 146 | non quo V¹ non del. V²

dignus est nemo, nisi qui tanti honoris nomen potest sustinere. faueas tu hosti? ille litteras ad te mittat de sua spe rerum secundarum; eas tu laetus proferas, recites, describendas etiam des improbis ciuibus, eorum augeas animos, bonorum spem uirtutemque debilitas, et te consularem
5 aut senatorem, denique ciuem putes?

Accipiet in optimam partem C. Pansa, fortissimus consul atque optimus. etenim dicam animo amicissimo: hunc ipsum, mihi hominem familiarissimum, nisi talis consul esset ut omnis uigilias, curas, cogitationes in rei publicae salute defigeret, consulem non putarem. quamquam nos ab
10 ineunte illius aetate usus, consuetudo, studiorum etiam honestissimorum societas similitudoque deuinxit, eiusdemque cura incredibilis in asperissimis belli ciuilibus periculis perspecta docuit non modo salutis sed etiam dignitatis meae fuisse fautorem, tamen eundem, ut dixi, nisi talis esset consul, negare esse consulem auderem: idem non modo consulem esse dico
15 sed memoria mea praestantissimum atque optimum consulem, non quin pari uirtute et uoluntate alii fuerint, sed tantam causam non habuerunt in qua et uoluntatem suam et uirtutem declararent. huius magnitudini
20 animi, grauitati, sapientiae tempestas est oblata formidolosissimi temporis. tum autem inlustratur consulatus, cum gubernat rem publicam, si non optabili, at necessario tempore. magis autem necessarium, patres conscripti, nullum tempus umquam fuit.

Itaque ego ille qui semper pacis auctor fui, cuique pax, praesertim ciuilibus, quamquam omnibus bonis, tamen in primis fuit optabilis — omne enim curriculum industriae nostrae in foro, in curia, in amicorum periculis propulsandis elaboratum est; hinc honores amplissimos, hinc mediocris opes, hinc dignitatem si quam habemus consecuti sumus — ego igitur
25 pacis, ut ita dicam, alumnus qui quantuscumque sum — nihil enim mihi adrogo — sine pace ciuili certe non fuisset — periculose dico: quem ad modum accepturi, patres conscripti, sitis, horreo, sed pro mea perpetua
30 cupiditate uestrae dignitatis retinendae et augendae quaeso oroque uos,

1 nomen] onus Cobet (fort. recte; cf. King-Clark 110) munia Lutz molem Reitzenstein; nomen def. Schöll 23, qui de iterata uoce 1, 33; 2, 68; 7, 5 confert; quod adinet ad nexum honoris nomen cf. 10, 6 || 2 hosti . . . mittat] hostiliter sat tibi ille mittat nstv || 3 eorum] forum D || 5 aut denique DV² || 6 in om. D || 9 configeret D; cf. 14, 13 || 10-15 illius . . . memoria mea] illius h. m. pagate memoria mea V; quae desunt inter quod et erat (§ 11) hab. V illius h. m. pagate memoria mea del. V², qui aetate illius (sic et nst) scripsit et usus . . . sed etiam add. in mg.; cf. Clark Desc. 193sq. || 11 deuinxit] coniunxit D coniungit V²; cf. Ter. Andr. 561, Cic. Arch. 6, Nep. Att. 1, 4 | curam incredibilem DV² || 12 perspecta docuit] perspexi DV² || 13 fuisse factorem V¹ fuisse fautorem om. DV² eum esse fautorem C. F. W. Müller, corr. Ursinus | consul esset nsV²; cf. Schöll 15 || 15 sed etiam DV² | quin] quia non D; cf. Cic. De orat. 2, 295 || 16 alii non V¹ non del. V² || 17 et uirtutem et uoluntatem suam bnsV et uirtute et uoluntate sua t || 18 grauitatis V || 19 gubernauit V gubernabit Klotz || 23 mihi tamen D || 26 igitur] itaque D; cf. Hand Turs. III 509

patres conscripti, ut primo, etsi erit uel acerbum auditu uel incredibile a M. Cicerone esse dictum, accipiat sine offensione quod dixerō, neue id prius quam quale sit explicare repudietis — ego ille, dicam saepius, pacis semper laudator, semper auctor, pacem cum M. Antonio esse nolo. magna spe ingredior in reliquam orationem, patres conscripti, quoniam pericu-
 9 losissimum locum silentio sum praeteruectus. cur igitur pacem nolo? quia turpis est, quia periculosa, quia esse non potest. quae tria dum explico, peto a uobis, patres conscripti, ut eadem benignitate qua soletis mea uerba audiat.

Quid est inconstantia, leuitate, mobilitate cum singulis hominibus, tum uero uniuerso senatui turpius? quid porro inconstantius quam quem modo hostem non uerbo, sed re multis decretis iudicatis, cum hoc subito
 10 pacem uelle coniungi? nisi uero, cum C. Caesari meritis illi quidem honores et debitos, sed tamen singularis et immortalis decreuistis, unam ob causam quod contra M. Antonium exercitum comparauisset, non hostem
 tum Antonium iudicauistis, nec tum hostis est a uobis iudicatus Antonius cum laudati auctoritate uestra ueterani milites qui C. Caesarem secuti essent, nec tum hostem Antonium iudicatis cum fortissimis legionibus, quod illum qui consul appellabatur, cum esset hostis, reliquissent, uaca-
 4 tiones, pecunias, agros spoondistis. quid? cum Brutum omine quodam
 11 illius generis et nominis natum ad rem publicam liberandam exercitumque eius pro libertate populi Romani bellum gerentem cum Antonio prouinciamque fidelissimam atque optimam, Galliam, laudibus amplissimis adfecistis, tum non hostem iudicatis Antonium? quid? cum decreuistis ut consules, alter amboe, ad bellum proficiscerentur, quod erat
 12 bellum, si hostis Antonius non erat? quid igitur profectus est uir fortissimus, meus conlega et familiaris, A. Hirtius consul? at qua imbecillitate, qua macie! sed animi uiris corporis infirmitas non retardauit. aequum, credo, putauit uitam quam populi Romani uotis retinuisset pro libertate
 13 populi Romani in discrimen adducere. quid? cum dilectus haberi tota Italia iussistis, cum uacationes omnis sustulistis, tum ille hostis non est

1 si erit **bstv** fierit **n** || 3 explicauero **D** (*corr. b²*) || 4 M. *om.* **V** || 10 mobilitate leuitate **D** || 11 uero inconstanti uniuerso **V¹** (*inconstanti del. V²*); *de corruptelae origine cf. Buecheler Kl. Schr. I 100* | senatu **sv** || 12 iudicaretis **V¹** iudicauistis **hnsv** iudicabit **t corr. V²** || 13 nisi] quasi **nsv** | merito **V**; *cf. Cic. De orat. 2, 203; 3, 14; King-Clark III* | quidem illi **D** || 16 tum Antonium] cum antonium **V¹** (*cum del. V²*) tum *om.* **D corr. Halm** | iudicatis **nsv** iudicauisset **t** | a uobis iudicatus est **nstv** || 17 sunt *post milites add. Kayser* | C. *om.* **D** || 18 iudicauistis **hnst** || 19 uocationes **tv** || 20 qui cum **bn** | homine **V** hominem **nsv** non enim **t**; *cf. 10, 14* | quondam **nsV²** quoddam **t** quendam **v** || 21 istius **V** || 23 Galliam *del. Baiter* || 25 ad bellum **.R. V**, unde ad bellum Roma con. *Halm in app.*; **.R.** tamen, ut iure contendit Clark in *app.*, idem ualeat ac require | *post quod uerba te usus . . . dico sed sequuntur in V*; *cf. app. ad § 6* || 26 quid] quo **nstv** || 29 pertinuisset **V** || 31 uocationes **bs**

iudicatus? armorum officinas in urbe uidetis; milites cum gladiis sequuntur consulem; praesidio sunt specie consuli, re et ueritate nobis; omnes sine ulla recusatione, summo etiam cum studio nomina dant, parent auctoritati uestrae: non est iudicatus hostis Antonius? at legatos misimus. 14
 5 heu, me miserum! cur senatum cogor, quem laudaui semper, reprehendere? quid? uos censetis, patres conscripti, legatorum missionem populo Romano uos probauisse? non intellegitis, non auditis meam sententiam flagitari? cui cum pridie frequentes essetis adsensi, postridie ad spem estis inanem pacis deuoluti. quam turpe porro legiones ad senatum legatos 10
 10 tos mittere, senatum ad Antonium! quamquam illa legatio non est, denuntiatio est paratum illi exitium, nisi paruerit huic ordini. quid refert? tamen opinio est grauior. missos enim legatos omnes uident; decreti nostri non omnes uerba nouerunt. retinenda est igitur nobis constantia, 5
 15 grauitas, perseuerantia; repetenda uetus illa seueritas, si quidem auctoritas senatus decus, honestatem, laudem dignitatemque desiderat, quibus rebus hic ordo caruit nimium diu. sed erat tunc excusatio oppressis, misera illa quidem, sed tamen iusta: nunc nulla est. liberati tum regio dominatu uidebamur: multo postea grauius urgebamur armis domesticis. ea ipsa depulimus nos quidem: extorquenda sunt. quod si non possumus 20
 20 mus facere — dicam quod dignum est senatore et Romano homine — moriamur. quanta enim illa erit rei publicae turpitudine, quantum dedecus, 15
 quanta labe, dicere in hoc ordine sententiam M. Antonium consulari loco! cuius ut omittam innumerabilia scelera urbani consulatus, in quo pecuniam publicam maximam dissipauit, exsules sine lege restituit, 25
 25 uectigalia diuendidit, prouincias de populi Romani imperio sustulit, regna addixit pecunia, leges ciuitati per uim imposuit, armis aut obsedit aut exclusit senatum: ut haec, inquam, omittam, ne hoc quidem cogitatis, eum qui Mutinam, coloniam populi Romani firmissimam, oppugnarit, imperatorem populi Romani, consulem designatum, obsederit, depopulatus agros sit, hunc in eum ordinem recipi a quo totiens ob has 30
 30 ipsas causas hostis iudicatus sit quam foedum flagitiosumque sit?

1 me milites D (me del. n²) || 3 nomina dant] nominandi bnsu nominanda t ||
 7 uos om. D | probisse V¹ probasse V² | audistis V¹ (def. Sternkopf II 29) corr. V² ||
 8 cui] qui DV² || 9 reuoluti Ernesti | porro est b est porro nstvV² || 10.11 denuntiatio sit Vb | nisi ... quid om. V | fert V || 11.12 quid refert? tamen sic dist. Halm quid refert tamen? dist. Faernus || 12 grauior] grui V¹ (corr. V²) grauis Pluygers; cf. Sternkopf II 30, Zielinski Claus. 214 || 13 uestri D || 15 dignitatemque V Cus. dignitatem D || 16 rebus om. D | nimium caruit nsv | tum bnst || 17 tum om. V || 18 multo ... urgebamur om. D || 19 nos] nunc D | ui extorquenda D; de rhythmo ——— (extorquenda sunt) cf. Fraenkel Les. 193 || 20 et ante senatore add. Lambinus || 21 enim om. Cus. | erit illa DCus. || 25 uendidit nsv || 26 aut om. D || 28-29 firmissimam ... populi Romani om. D; cf. 5, 24 || 30 hunc] nunc Clark dub. in app.; cf. tamen King 189 || 31 sit²] sit uidetis nsv

- 16 Satis multa de turpitudine. dicam deinceps, ut proposui, de periculo:
 quod etsi minus est fugiendum quam turpitudine, tamen offendit animos
 6 maioris partis hominum magis. poteritis igitur exploratam habere pacem,
 cum in ciuitate Antonium uidebitis uel potius Antonios? nisi forte con-
 temnitis Lucium: ego ne Gaium quidem. sed, ut uideo, dominabitur Lu- 5
 cius. est enim patronus quinque et triginta tribuum, quarum sua lege
 qua cum C. Caesare magistratus partitus est suffragium sustulit, patro-
 nus centuriarum equitum Romanorum quas item sine suffragio esse
 uoluit, patronus eorum qui tribuni militares fuerunt, patronus Iani me-
 17 dii. quis huius potentiam poterit sustinere? praesertim cum eosdem in 10
 agros etiam deduxerit. quis umquam omnis tribus, quis equites Romanos,
 quis tribunos militaris? Gracchorum potentiam maiorem fuisse arbitra-
 mini quam huius gladiatoris futura sit? quem gladiatorem non ita appel-
 laui ut interdum etiam M. Antonius gladiator appellari solet, sed ut
 appellant ei qui plane et Latine loquuntur. myrmillo in Asia depugnauit. 15
 cum ornasset Thraecidicis comitem et familiarem suum, illum miserum
 fugientem iugulauit, luculentam tamen ipse plagam accepit, ut declarat
 18 cicatrix. qui familiarem iugularit, quid is occasione data faciet inimico?
 et qui illud animi causa fecerit, hunc praedae causa quid facturum puta-
 tis? non rursus improbos decuriabit, non sollicitabit rursus agrarios, non 20
 queretur expulsos? M. uero Antonius non is erit ad quem omni motu
 concursus fiat ciuium perditorum? ut nemo sit alius nisi ei qui una sunt,
 et ei qui hic ei nunc aperte fauent, parumne erunt multi? praesertim
 cum bonorum praesidia discesserint, illi parati sint ad nutum futuri?
 ego uero metuo, si hoc tempore consilio lapsi erimus, ne illi breui tempore 25
 19 nimis multi nobis esse uideantur. nec ego pacem nolo, sed pacis nomine
 bellum inuolutum reformido. qua re si pace frui uolumus, bellum geren-
 7 dum est; si bellum omittimus, pace numquam fruemur. est autem uestri
 consili, patres conscripti, in posterum quam longissime prouidere. id-

2 etsi] si D || 4 ciuitatem V unde ciuitate M. coni. Halm | uideatis D; cf. tamen K.-St. II 334 || 5 ego ne Gaium] egnatium bnt ignatium s gnatium v || 6 est] sed V || 7 qua cum . . . partitus est del. Nipperdey | magistratum V (def. Nipperdey, Phil. 3, 1848, 145) magistratum <comitia> uel <nominationem> Halm in app. magistratus <p. R.> Sternkopf; magistratus def. Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 145, qui Suet. Caes. 41 confert; cf. etiam Sternkopf II 33. 109, King-Clark 113 || 8 Romanorum om. nstv | idem D || 9 eorum] fori bns v forum t || 12 grecorum n¹ (corr. n²)stv || 13 futura est Halm || 14 appellari solet om. ns || 15 ei om. V || 18 iugularat D | is] si V hic D corr. Faernus || 19 fecerit . . . causa om. D || 21 qu(a)eret bns v quaeret ur<be> Muretus conquiret Busche; cf. tamen King-Clark 113 | repulsos Klotz | M. om. V¹ (add. V²) || 22 fiat] fit bv sit ns sit at t || 22-23 ei . . . et ei] illi . . . et hi D || 24 praesidiis (-ii s) cesserint D || 25 consilii V consiliis Halm in app. || 27 nouolutum V nouo (ex noluo) latum Cus. obuolutum Muretus (coll. 2, 77); cf. ThLL VII 2, 266, 9 sqq., King-Clark 113 || 28 omittimus V¹Cus. omittemus DV²; cf. K.-St. II 391 | uestri V¹Cus. ueteris DV² || 29 prouidere Cus.

circo in hac custodia et tamquam specula conlocati sumus uti uacuum metu populum Romanum nostra uigilia et prospicientia redderemus. turpe est summo consilio orbis terrae, praesertim in re tam perspicua, consilium intellegi defuisse. eos consules habemus, eam populi Romani ala-
 5 critatem, eum consensum Italiae, eos duces, eos exercitus, ut nullam calamitatem res publica accipere possit sine culpa senatus. equidem non deero: monebo, praedicam, denuntiabo, testabor semper deos hominesque quid sentiam, nec solum fidem meam, quod fortasse uideatur satis esse, sed in principe cui non est satis: curam, consilium uigilantiamque
 10 praestabo.

Dixi de periculo: docebo ne coagmentari quidem posse pacem; de tri-
 bus enim quae proposui hoc extremum est. quae potest pax esse M. Antonio primum cum senatu? quo ore uos ille poterit, quibus uicissim uos illum oculis intueri? quis uestrum illum, quem ille uestrum non oderit?
 15 age, uos ille solum et uos illum? quid? ei qui Mutinam circumsedent, qui in Gallia dilectus habent, qui in uestras fortunas imminet, amici umquam uobis erunt aut uos illis? an equites Romanos amplectetur? occulta enim fuit eorum uoluntas iudiciumque de Antonio. qui frequentissimi in gradibus Concordiae steterunt, qui nos ad libertatem recuperandam
 20 excitauerunt, arma, saga, bellum flagitauerunt, me una cum populo Romano in contionem uocauerunt, hi Antonium diligunt et cum his pacem seruabit Antonius? nam quid ego de uniuerso populo Romano dicam? 22 qui pleno ac referto foro bis me una mente atque uoce in contionem uocauit declarauitque maximam libertatis recuperandae cupiditatem. ita, quod erat optabile antea ut populum Romanum comitem haberemus,
 25 nunc habemus ducem. quae est igitur spes, qui Mutinam circumsedent, imperatorem populi Romani exercitumque oppugnant, eis pacem cum populo Romano esse posse? an cum municipiis pax erit quorum tanta
 studia cognoscuntur in decretis faciendis, militibus dandis, pecuniis
 30 pollicendis, ut in singulis oppidis curiam populi Romani non desideretis? laudandi sunt ex huius ordinis sententia Firmani qui principes pecuniae pollicendae fuerunt; respondendum honorifice est Marrucinis qui igno-

9 *Prisc. Gramm. II 345, 5 sed . . . satis*

1 custodia et] custodiet V¹ custodia D Cus. corr. V² | specula V Cus. in specula D | uti uacuum] ut tua quom V ut uacuum b nsv utacum t ut tutum ab omni Cus. corr. Garatoni || 2 prospicientia V Cus. b prouidentia nsv prospicienda t || 4 intelligendi nsv || 7 praedicabo b nsv praedico t | et testabor D || 8 uidetur D || 9 ciue D; cf. app. ad 3, 7 (l. 12) || 11 coamentari V; cf. tamen King-Clark 114, ThLL III 1377, 37 sqq. || 12 esse pax D || 13 et 15 uos ille] ille uos D || 15 uos ille solus Naugerus || 16 in galliam bstv || 18 de m. antonio D || 19 steterunt] sed erunt V || 20 arma saga] armato V armati Halm || 21 et om. D || 24, 25 itaque quod D itaque Nipperdey ita quo (sc. ad libertatem recipendam) Sternkopf || 27 oppugnant eis] oppugnatis V¹ oppugnantes D oppugnantis V² corr. Faernus || 28 esse posse] habere possunt btv se habere possunt ns || 30 desideres bt desideret nsv

minia notandos censuerunt eos si qui militiam subterfugissent. haec iam tota Italia fient. magna pax Antonio cum eis, his item cum illo. quae potest esse maior discordia? in discordia autem pax ciuilis esse nullo pacto
 24 potest. ut omittam multitudinem, L. Visidio, equiti Romano, homini in primis ornato atque honesto cuique semper egregio, cuius ego excubias 5 et custodias mei capitis cognoui in consulatu meo, qui uicinos suos non cohortatus est solum ut milites fierent sed etiam facultatibus suis subleuauit: huic, inquam, tali uiro, quem nos senatus consulto conlaudare debemus, poteritne esse pacatus Antonius? quid? C. Caesari qui illum
 25 urbe, quid? D. Bruto qui Gallia prohibuit? iam uero ipse se placabit et 10 leniet prouinciae Galliae a qua expulsus et repudiatus est? omnia uidebitis, patres conscripti, nisi prospicitis, plena odiorum, plena discordiarum, ex quibus oriuntur bella ciuilia. nolite igitur id uelle quod fieri non potest, et caute, per deos immortalis! patres conscripti, ne spe praesentis pacis perpetuam pacem amittatis.

9 Quorsum haec omnis spectat oratio? quid enim legati egerint nondum
 26 scimus. at uero excitati, erecti, parati, armati animis iam esse debemus, ne blanda aut supplicis oratione aut aequitatis simulatione fallamur. omnia fecerit oportet quae interdicta et denunciata sunt, prius quam aliquid postulet: Brutum exercitumque eius oppugnare, urbis et agros 20 prouinciae Galliae populari destiterit; ad Brutum adeundi legatis potestatem fecerit, exercitum citra flumen Rubiconem eduxerit, nec propius urbem milia passuum CC admouerit; fuerit et in senatus et in populi Romani potestate. haec si fecerit, erit integra potestas nobis deliberandi; si senatui non paruerit, non illi senatus, sed ille populo Romano bellum 25 indixerit. sed uos moneo, patres conscripti: libertas agitur populi Romani, quae est commendata uobis, uita et fortunae optimi cuiusque, quo cupiditatem infinitam cum immani crudelitate iam pridem intendit Antonius, auctoritas uestra, quam nullam habebitis, nisi nunc tenueritis; taetram et pestiferam beluam ne inclusam et constrictam dimittatis caute. 30

Te ipsum, Pansa, moneo — quamquam non eges consilio, quo uales plurimum, tamen etiam summi gubernatores in magnis tempestatibus a uectoribus admoneri solent — hunc tantum tuum apparatus tamque

1 si om. D; sed de nexu is si quis et sim. cf. *Madvig Fin.* 396 || 2 fiunt D | eis his item] illis item his b isdem his nstv || 3 maior esse Orelli | autem om. Cus. || 4 Visidio] nisidio bt Nasidio *Ferrarius* (sed cf. *King-Clark* 114) Vibidio *Lutcherbach*; cf. *Gundel RE IX A* (1961) 362 || 8 nos] non V || 8.9 conlaudare debemus] collaudaremus nstv || 9 C. om. D || 11 a qua expulsus] ei qua exclusus D || 12 plena discordiarum om. V¹ (add. V²) || 15 amittatis D Cus. mittatis V || 17 excitati erecti] erecti incitati b erecti citati nstv | iam] tamen *Muretus* || 23 et¹ om. D || 24 erit om. V || 25 si om. V | ille] illi V || 27 fortuna ns || 29 tenumeritis V retinueritis D corr. *Faernus* || 29.30 antonium quasi tetram et pestiferam beluam caute Cus. || 30 et² om. V || 31 moneo pansa D | eges V || 33 — p. 107, 1 tamque praeclarum] tamque V unde talemque coni. *Halm dub.*

praeclarum ne ad nihilum recidere patiari. tempus habes tale quale nemo habuit umquam. hac grauitate senatus, hoc studio equestris ordinis, hoc ardore populi Romani potes in perpetuum rem publicam metu et periculo liberare.

5 Quibus de rebus refers, P. Seruilio adsentior.

M. TVLLI CICERONIS

IN M. ANTONIVM

ORATIO PHILIPPICA OCTAVA

Confusius hesterno die est acta res, C. Pansa, quam postulabat insti- 1
tutum consulatus tui. parum mihi uisus es eos quibus cedere non soles
sustinere. nam cum senatus ea uirtus fuisset quae solet, et cum re uide-
rent omnes esse bellum quidamque id uerbum remouendum arbitraren-
10 tur, tua uoluntas in discessione fuit ad lenitatem propensior. uicta est
igitur propter uerbi asperitatem te auctore nostra sententia: uicit L. Cae-
saris, amplissimi uiri, qui uerbi atrocitate dempta oratione fuit quam sen-
tentia lenior. quamquam is quidem, ante quam sententiam diceret, pro-
pinquitatem excusauit. idem fecerat me consule in sororis uiro quod hoc
15 tempore in sororis filio fecit, ut et luctu sororis moueretur et saluti populi
Romani prouideret. atque ipse tamen Caesar praecepit uobis quodam 2
modo, patres conscripti, ne sibi adsentiremini, cum ita dixit, aliam sen-
tentiam dicturum fuisse eamque se ac re publica dignam, nisi propin-
quitate impediretur. ergo ille auunculus: num etiam uos auunculi qui
20 illi estis adsensi?

At in quo fuit controuersia? belli nomen ponendum quidam in senten-
tia non putabant: tumultum appellare malebant, ignari non modo rerum
sed etiam uerborum: potest enim esse bellum ut tumultus non sit, tu-
multus esse sine bello non potest. quid est enim aliud tumultus nisi per- 3

23—p.108, 1 *Isid. Orig.* 18, 1, 7 potest . . . oriatur || 24 *Quintil. Inst.* 3, 8, 5 quid . . .
tumultus || 24—p.108, 2 *Quintil. Inst.* 7, 3, 25 quid . . . tumultus

1 reccidere *Zielinski*; cf. 4, 10 || 5 quibus . . . adsentior *om. nsv* de rebus *om. bt* | adsentior *om. t* || 8 ut cum *nstv* || 11 uerbi *om. nstv* | L.] c. V || 11.12 l. caes. amplissimum uir *bv* || 13 is] si *V* || 15 filio . . . sororis] filio ne in nepotem *bnsv om. t* || 15.16 populi Romani] rei p. *D* || 18 se dicturum *D* se post aliam *add. Halm in app., post fuisse Baier*; de pronomine omisso cf. *Madvig Fin.* 660 | eaque *ntv* || 19 quia post ille *add. Ernesti dub.* || 20 adsensi estis *ns* || 21 in sententia quidam (quidem *v*) *bntv* || 23.24 ut tumultus esse *V*¹ sine tumultu tumultus (ut tumultus *V*²) esse (esse post bello *b*) *DV*² ut tumultus non sit tumultus autem esse *Isid., corr. Garatoni*; quod adinet ad ut non cf. *H.-Sz.* 741 || 24 enim est *tv*, *Quintil.* 7, 3, 25 (*om.* 3, 8, 5)

turbatio tanta ut maior timor oriat^{ur}? unde etiam nomen ductum est tumultus. itaque maiores nostri tumultum Italicum quod erat domesticus, tumultum Gallicum quod erat Italiae finitimus, praeterea nullum nominabant. grauius autem tumultum esse quam bellum hinc intellegi potest quod bello [Italico] uacationes ualent, tumultu non ualent. ita fit, quem ad modum dixi, ut bellum sine tumultu possit, tumultus sine bello esse non possit. etenim cum inter bellum et pacem medium nihil sit, necesse est tumultum, si belli non sit, pacis esse: quo quid absurdius dici aut existimari potest? sed nimis multa de uerbo: rem potius uideamus, patres conscripti, quam quidem intellego uerbo fieri interdum de-
 10 teriorem solere.

2 Nolumus hoc bellum uideri. quam igitur municipiis et coloniis ad excludendum Antonium auctoritatem damus? quam ut milites fiant sine ui, sine multa, studio, uoluntate? quam ut pecunias in rem publicam polliceantur? si enim belli nomen tollitur, municipiorum studia tollentur; consensus populi Romani, qui iam descendit in causam, si nos languescimus, debilitetur necesse est. sed quid plura? D. Brutus oppugnatur: non est bellum? Mutina obsidetur: ne hoc quidem bellum est? Gallia uastatur: quae pax potest esse certior? illud uero quis potest bellum esse dicere, quo consulem, fortissimum uirum, cum exercitu misimus? qui, cum esset infirmus ex graui diuturnoque morbo, nullam sibi putauit excusationem esse oportere, cum ad rei publicae praesidium uocaretur. C. quidem Caesar non exspectauit uestra decreta, praesertim cum illud esset aetatis: bellum contra Antonium sua sponte suscepit. decernendi enim tempus nondum erat: bellum autem gerendi tempus si praetermisisset, uidebat
 25 re publica oppressa nihil posse decerni. ergo illi nunc et eorum exercitus in pace uersantur. non est hostis is cuius praesidium Claterna deiecit

4-5 *Isid. Orig.* 18, 1, 7 grauius . . . ualent

2 tumultus *del. Cobet* || 3.4 nullum tumultum nominabant D; *cf. Lebreton* 30 || 4 esse tumultum *Isid.* | hic V || 5 potest] licet D | hinc intellegi potest *om. Isid.* | quod] nam *Isid.* | bello] bello italico V (*cf. Lutz* 35) bello gallico D in bello *Isid.*, *corr. Faernus*; *cf. K.-St. I* 359 | in tumultu *Isid.* || 12 nolumus V; *sed cf. Sternkopf II* 111 || 13 fiant] sint D || 14 multa studio] tumultu studio et D; *cf. tamen King* 199 || 15 tollitur V tolletur *ε* | tolluntur D; tollitur . . . tollentur *probb. Lutz* 23 *coll. Cic. Off. I*, 106 et *Sternkopf II* 111 *coll. 7, 19*; *cf. etiam quae fuse disputauit in Ciceroniana* 3-6, 1961-1964, 39 || 17 D.] dum *nst* || 18 Mutina obsidetur] mutine dominaretur seturna opsidetur V; uocem dominaretur *ex § 7 huc irrepsisse censet Halm*; seturna *ex* -sidetur et -na (*i. e. mutine*) *ortum esse putat Clark Desc.* 184 Mutina, colonia uetus et firma, opsidetur *coni. Lehmann (coll. 5, 24; 7, 15)*; *cf. tamen Schöll* 29 | nec hoc *sv* || 19 potest pax D || 19.20 quo consulem] consulem V quo D quod consulem *Halm in app., corr. Garatoni (prob. Sternkopf II* 111) || 21 ex] et V || 22 rem publicam *ns* | C. quidem] quidem V equidem *t* || 23 esset illius *bns* *sv* esset illud *t* || 25 erat] uenerat *bntv* nouerat *s* | belli D || 26 et eorum] ceterorum *nst*

Hirtius; non est hostis qui consuli armatus obsistit, designatum consulem oppugnat, nec illa hostilia uerba nec bellica quae paulo ante ex conlegae litteris Pansa recitauit: 'deieci praesidium; Claterna potitus sum; fugati equites; proelium commissum; occisi aliquot.' quae pax potest esse maior? 5 dilectus tota Italia decreti sublatis uacationibus; saga cras sumentur; consul se cum praesidio descensurum esse dixit. utrum hoc bellum non 7 est, an est tantum bellum quantum numquam fuit?

Ceteris enim bellis maximeque ciuilibus contentionem rei publicae causa faciebat. Sulla cum Sulpicio de iure legum quas per uim [con. Sulla] 10 latas esse dicebat; Cinna cum Octauio de nouorum ciuium suffragiis; rursus cum Mario et Carbone Sulla ne dominarentur indigni et ut clarissimorum hominum crudelissimam puniretur necem. horum omnium bellorum causae ex rei publicae contentione natae sunt. de proximo bello ciuili non libet dicere: ignoro causam, detestor exitum. hoc bellum quin- 15 tum ciuile geritur — atque omnia in nostram aetatem inciderunt — pri-³ mum non modo non in dissensione et discordia ciuium sed in maxima⁸ consensione incredibilique concordia. omnes idem uolunt, idem defendunt, idem sentiunt. cum omnis dico, eos excipio quos nemo ciuitate dignos putat. quae est igitur in medio belli causa posita? nos deorum im- 20 mortalium templa, nos muros, nos domicilia sedesque populi Romani, aras, focos, sepulcra maiorum, nos leges, iudicia, libertatem, coniuges, liberos, patriam defendimus: contra M. Antonius id molitur, id pugnat ut haec omnia perturbet, euertat, praedam rei publicae causam belli putet, fortunas nostras partim dissipet partim dispertiat parricidis.

25 In hac tam dispari ratione belli miserrimum illud est quod ille latroni-⁹ bus suis pollicetur primum domos; urbem enim diuisurum se confirmat; deinde omnibus portis quo uelint deducturum. omnes Cafores, omnes Saxae ceteraeque pestes quae sequuntur Antonium aedis sibi optimas, hortos, Tusculana, Albana definiunt. atque etiam homines agrestes, si 30 homines illi ac non pecudes potius, inani spe ad aquas usque et Puteolos

1 obsistit] obsidet qui b obsidet t om. nsv; cf. Cic. Rab. perd. 35 || 5 crassa nsv || 6 esse om. D || 7 an est] etiam V (prob. Hauschild 301) an etiam D corr. C. F. W. Müller; de repetita uoce est cf. Seyffert, Laelius de amicitia dialogus, Lipsiae 1876², 85 | bellum est an non est tantum bellum Halm in app. bellum non est an est iam tantum bellum Lutz || 9 <contendebat> (uel contendit) Sulla Sternkopf || 9.10 con. sulla latas V¹ (con. del. V²) latas (lata t) sulla D consul Sulla latas Halm (cf. Schöll 20) con. Sulla ipse deleui || 12 poeniretur] poenirentur V puniret hyn² persequeretur Cobet; quod adtinet tamen ad puniri pro punire ap. Cic. cf. e. g. Off. 1, 88, Tusc. 1, 107; uide etiam Hauschild 302 || 16 non modo in nstv || 19 causa post igitur Cus. | nos deorum VCus. deorum D deorum nos n² || 22 defendamus Cus. | id pugnat om. Cus. || 26 diuisurum es V se diuisurum D se diuisurum esse Faernus, corr. s || 29 homines agrestes si om. V || 30 illi an non pecudes potius V sunt illi (illi sunt v) potius quam (quam potius b quam potius quam n¹s) pecudes D corr. Faernus; quod adtinet ad ac non potius cf. K.-St. II 41 | et Puteolos] puteolanas bty et puteolas ns

peruehantur. ergo habet Antonius quod suis polliceatur. quid? nos num
quid tale habemus? di meliora! id enim ipsum agimus ne quis posthac
quicquam eius modi possit polliceri. inuitus dico, sed dicendum est:
hasta Caesaris, patres conscripti, multis improbis et spem adfert et auda-
ciam. uiderunt enim ex mendicis fieri repente diuites: itaque semper
hastam uidere cupiunt ei qui nostris bonis imminet; quibus omnia polli-
10 cetur Antonius. quid? nos nostris exercitibus quid pollicemur? multo
meliora atque maiora. scelerum enim promissio et eis qui exspectant per-
niciosa est et eis qui promittunt: nos libertatem nostris militibus, leges,
iura, iudicia, imperium orbis terrae, dignitatem, pacem, otium pollice-
mur. Antoni igitur promissa cruenta, taetra, scelerata, dis hominibusque
inuisa, nec diuturna nec salutaria: nostra contra honesta, integra, glo-
4 riosa, plena laetitiae, plena pietatis.

11 Hic mihi etiam Q. Fufius, uir fortis ac strenuus, amicus meus, pacis
commoda commemorat. quasi uero, si laudanda pax esset, ego id aequae
commode facere non possem. semel enim pacem defendi, non semper otio
studui? quod cum omnibus bonis utile esset, tum praecipue mihi. quem
enim cursum industria mea tenere potuisset sine forensibus causis, sine
12 legibus, sine iudiciis? quae esse non possunt ciuili pace sublata. sed quaeso,
Calene, quid tu? seruitutem pacem uocas? maiores quidem nostri non
modo ut liberi essent sed etiam ut imperarent, arma capiebant: tu arma
abicienda censes ut seruiamus? quae causa iustior est belli gerendi quam
seruitutis depulsio? in qua etiam si non sit molestus dominus, tamen est
miserrimum posse, si uelit. immo aliae causae iustae, haec necessaria est.
nisi forte ad te hoc non putas pertinere, quod te socium fore speras domi-
nationis Antoni. in quo bis laboris: primum quod tuas rationes communi-
bus interponis; deinde quod quicquam stabile aut iucundum in regno
13 putas. non, si tibi antea profuit, semper proderit. quin etiam de illo ho-
mine queri solebas: quid te facturum de belua putas? atque ais eum te
esse qui semper pacem optaris, semper omnis ciuis uolueris saluos. ho- 30

14 *Schol. Bob. p. 85, 24 St. auctore huius conspiracy Q. Fufio Caleno tribuno
pl., cuius mentionem celeberrimam Tullius in Philippicis orationibus facit*

1 prouehuntur *ed. Romana, fort. recte: cf. tamen Clark, Cl. R. 14, 1900, 406* ||
1, 2 *sic dist. C.F.W. Müller* || 2 di] det *nsu* | ne] p. ne *V* || 5 uiderunt enim ex mendi-
cis] sui enim ex me didicerunt *D*; quod adinet ad ex mendicis *cf. K.-St. I 18* || 7 *sic*
dist. C.F.W. Müller quid nos nostris exercitibus? *dist. Wernsdorf* || 8-9 et his ... et
his *D* || 9, 10 iura leges *D* || 15 id aequae] idem *nsu* id *t* || 17 esset] est *D*; *cf. tamen*
Lebreton 340 || 20 *sic dist. Pluygers* quid del. *Schütz*; *cf. Sh. B. Att. IV 389* || 21-22 *sic*
dist. Halm || 21 tu] at tu *st* || 22 gerendi *om. Cus.*; *cf. tamen Fraenkel Les. 91* ||
24 <esse> posse *Pluygers* | alia causa iusta (iusta ac *nsu*) *D* | est *om. D* || 26 liberis *V*¹
falleris *D corr. V* || 27 anteponis *D*; *cf. Cic. Verr. 2, 3, 175* | in regno aut iucundum
bnv || 28 etiam enim *V* etiam memini *Faernus*; *sed cf. Schöll 21* || 29 atque ais] at
qui es *bnsv* atque aest || 29, 30 cum te esse *b om. nsu* || 30 honesta] omne ista *V*;
cf. Ter. Andr. 141, Cic. Off. 2, 69, Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 146 sq.

nesta oratio, sed ita si bonos et utilis et e re publica ciuis: sin eos qui natura ciues sunt, uoluntate hostes, saluos uelis, quid tandem intersit inter te et illos?

Pater tuus quidem, quo utebar sene auctore adulescens, homo seuerus
 5 et prudens, primas omnium ciuium P. Nasicae qui Ti. Gracchum interfecit dare solebat: eius uirtute, consilio, magnitudine animi liberatam rem publicam arbitrabatur. quid? nos a patribus num aliter accepimus? ergo 14
 is tibi ciuis, si temporibus illis fuisses, non probaretur, quia non omnis saluos esse uoluisset. 'quod L. Opimius consul uerba fecit de re publica,
 10 de ea re ita censuerunt uti L. Opimius consul rem publicam defenderet.' senatus haec uerbis, Opimius armis. num igitur eum, si tum esses, temerarium ciuem aut crudelem putares, aut Q. Metellum, cuius quattuor filii consuceres, P. Lentulum, principem senatus, compluris alios summos uiros qui cum Opimio consule armati Gracchum in Auentinum persecuti
 15 sunt? quo in proelio Lentulus graue uolnus accepit, interfectus est Gracchus et M. Fuluius consularis, eiusque duo adolescentuli filii. illi igitur uiri uituperandi: non enim omnis ciuis saluos esse uoluerunt. ad 5
 propiora ueniamus. C. Mario L. Valerio consulibus senatus rem publicam defendendam dedit: L. Saturninus tribunus plebis, C. Glaucia praetor
 20 est interfectus. omnes illo die Scauri, Metelli, Claudii, Catuli, Scaeuolae, Crassi arma sumpserunt. num aut consules illos aut clarissimos uiros uituperandos putas? ego Catilinam perire uolui. num tu qui omnis saluos uis Catilinam saluum esse uoluisti? hoc interest, Calene, inter meam sententiam et tuam. ego nolo quemquam ciuem committere ut morte mul-
 25 tandus sit; tu, etiam si commiserit, conseruandum putas. in corpore si quid eius modi est quod reliquo corpori noceat, id uri secarique patimur ut membrum aliquod potius quam totum corpus intereat. sic in rei publicae corpore, ut totum saluum sit, quicquid est pestiferum amputetur. dura uox! multo illa durior: 'salui sint improbi, scelerati, impii; delean- 16
 30 tur innocentes, honesti, boni, tota res publica!'

4-6 *huc pert. Schol. Lucan. 1, 267*

1 ratios **nsv** | utiles r. p. ciues **bt** utilis et r. p. ciues **nsv**; cf. *K.-St. I 215, H.-Sz. 428* || 2 interest **D**, prob. *Zielinski Claus. 215*; cf. *tamen plurima exempla a Lebreton 375-378 allata* || 4 pater tuus quidem] quid pater tandem tuus **b** quid pater dein tuus **nsv** qui pater dem tuus **t** | auctore **om. D** || 6 dare] dicere **nsv** || 8 ciuis post omnis *transl. Schwarz*; cf. *tamen § 15* qui omnis saluos uis || 10 L. **om. D** || 12 aut Q.] atq. **V** an Q. *Halm in app.* || 13 senatus] senatorem **VD** (-es **s**) *corr. Ferrarius* || 14 cum l. opimio **D** || 16 consulares **VD** *corr. Ferrarius* || 18 Valerio **om. V** || 19 C. **om. bns** | praetor] populi romani **VD** *corr. s* || 21 aut consules] autem **D** | hos post clarissimos *add. Mommsen* || 24 ciuem] quem **V** || 25 <ut> in corpore *Cobet* || 26 id uri] aduri **Cus. V** uri **D** || 27 membrum **VCus.** membrorum **bnsv** membra **t** || 29 impii facinorosi audaces libidinosi **Cus.** || 30 boni sancti temperantes modesti **Cus.**

Vno in homine, Q. Fufi, fateor te uidisse plus quam me. ego P. Clodium arbitrabar perniciosum ciuem, sceleratum, libidinosum, impium, audacem, facinerosum, tu contra sanctum, temperantem, innocentem, modestum, retinendum ciuem et optandum. in hoc uno te plurimum uidisse, me multum errasse concedo. nam quod me tecum iracunde agere dixisti 5 solere, non est ita. uehementer me agere fateor, iracunde nego. omnino 17 irasci amicis non temere soleo, ne si merentur quidem. itaque sine uerborum contumelia a te dissentire possum, sine animi summo dolore non possum. parua est enim mihi tecum aut parua de re dissensio? ego huic faueo, tu illi? immo uero ego D. Bruto faueo, tu M. Antonio: ego conser- 10 uari coloniam populi Romani cupio, tu expugnari studes. an hoc negare potes, qui omnis moras interponas quibus infirmetur Brutus, melior fiat Antonius? quo usque enim dices pacem uelle te? res geritur; conductae uineae sunt; pugnatur acerrime. qui intercurrerent, misimus tres principes ciuitatis. hos contempsit, reiecit, repudiauit Antonius: tu tamen per- 15 18 manes constantissimus defensor Antoni. et quidem, quo melior senator uideatur, negat se illi amicum esse debere: cum suo magno esset beneficio, uenisse eum contra se. uide<te> quanta caritas sit patriae: cum homini sit iratus, tamen rei publicae causa defendit Antonium.

Ego te, cum in Massiliensis tam es acerbis, Q. Fufi, non animo aequo 20 audio. quo usque enim Massiliam oppugnabis? ne triumphus quidem finem facit belli, per quem lata est urbs ea sine qua numquam ex Transalpinis gentibus maiores nostri triumphauerunt. quo quidem tempore populus Romanus ingemuit: quamquam proprios dolores suarum rerum omnes habebant, tamen huius ciuitatis fidelissimae miseras nemo erat 25 19 ciuis qui a se alienas arbitraretur. Caesar ipse qui illis fuerat iratissimus tamen propter singularem eius ciuitatis grauitatem et fidem cotidie aliquid iracundiae remittebat: te nulla sua calamitate ciuitas satiare tam fidelis potest? rursus iam me irasci fortasse dices. ego autem sine iracundia dico omnia nec tamen sine dolore animi: neminem illi ciuitati inimi- 30 cum esse arbitror qui amicus huic sit ciuitati. excogitare quae tua ratio

1-5 de re cf. Dorey, *Cl. Ph.* 63, 1968, 214 || 5 me¹ om. nstv | quod om. D; de nexu nam quod cf. *K.-St.* II 118 || 9 huic] huic uel illi (uelliti t uel illi del. n²) uidelicet D || 10 ego . . . Antonio del. *Pluygers* | conseruare D || 12 interponis D || 13 dicis D || 13.14 conductae uineae] gladio, actae uineae Koch comminus, actae uineae Schmidt constructae loricae Hirschfelder comminus copiae, actae uineae Sternkopf; cf. tamen King 205 || 14 uineae] liniae V lineae D corr. ed. Veneta || 16 et quidem] equidem D || 17 se illi] ei illi V se ei Clark dub. in app. | esset] esse D || 18 eum] reum D | add. Manutius; cf. 10, 23 || 20 es] sis D | Q. om. D || 22 fecit D faciet Pluygers | sublata D; cf. tamen Ernesti 1473 || 23 triumpharunt bnst, prob. Zielinski Claus. 215; sed clausula dissonantia bona est || 26 ciuis qui a se] quis quas V¹ quis quas se V² || 28 de iracundia Cobet (coll. 1, 12; 13, 2; Fam. 10, 2, 1); fort. recte | te nulla sua] nulla D | satiari sv || 30 ut omnia D; sed cf. King 206 | animi om. D || 31 sit huic D | ciuitati del. Faernus

sit, Calene, non possum. antea deterrere te ne popularis esses non poteramus: exorare nunc ut sis popularis non possumus. satis multa cum Fufio ac sine odio omnia, nihil sine dolore. credo autem, qui generi querelam moderate ferat, aequo animo laturum amici.

5 Venio ad reliquos consularis, quorum nemo est — iure hoc meo dico — 7
 quin mecum habeat aliquam coniunctionem gratiae, alii maximam, alii 20
 mediocrem, nemo nullam. quam hesternus dies nobis, consularibus dico, turpis inluxit! iterum legatos? quid si ille faceret indutias? ante os oculosque legatorum tormentis Mutinam uerberavit; opus ostendebat munionemque legatis; ne punctum quidem temporis, cum legati adessent, 10
 oppugnationemque respiravit. ad hunc legatos? cur? an ut eorum reditu uehementius pertimescatis? equidem cum ante legatos decerni non censuissem, 21
 hoc me tamen consolabar, [quod] cum illi ab Antonio contempti et reiecti reuertissent renuntiauisentque senatui non modo illum de Gallia non 15
 discessisse, uti censuissemus, sed ne a Mutina quidem recessisse, potestatem sibi D. Bruti conueniendi non fuisse, fore ut omnes inflammati odio, excitati dolore, armis, equis, uiris D. Bruto subueniremus. nos etiam languidiores postea facti sumus quam M[arus]. Antoni non solum audaciam et scelus sed etiam insolentiam superbiamque perspeximus. utinam 22
 20 L. Caesar ualeret, Ser. Sulpicius uiueret: multo melius haec causa ageretur a tribus quam nunc agitur ab uno. dolenter hoc dicam potius quam contumeliose. deserti, deserti, inquam, sumus, patres conscripti, a principibus. sed — saepe iam dixi — omnes in tanto periculo qui recte et fortiter sentient erunt consulares. animum nobis adferre legati debuerunt: 25
 timorem attulerunt — quamquam mihi quidem nullum — quamuis de illo ad quem missi sunt bene existiment: a quo etiam mandata acceperunt.

Pro di immortales! ubi est ille mos uirtusque maiorum? C. Popilius 8
 apud maiores nostros cum ad Antiochum regem legatus missus esset et 23
 30 uerbis senatus nuntiasset ut ab Alexandria discederet quam obsidebat,

1 antea] ate antea V ante Clark dub. in app. || 2 exorare post popularis D ||
 4 aequo . . . amici] aequoniam o (corr. V²) laturum V¹ aequo animo amici laturum Halm || 5 uenio nunc ad D || 6 quin] quia V¹ (corr. V²) qui non bns || 8 quid si ille] qui si ille V quod si ille bt quid ille nsv quid? ut ille Halm in app. quasi ille Clark, Cl. R. 14, 1900, 406, corr. C. F. W. Müller | os] hos V cs nsv eis t ||
 11 an ut in eorum nsv || 12 antea cum D | decernitis ns || 13 del. Lambinus | relictis nstv || 14 renuntiauisentque] dixissentque hsv que t | de] e D || 15 uti] ut D || 16 foret ut Halm (prob. King 207) <sperabam> fore ut C. F. W. Müller ||
 17 uiris] uiribus D; cf. Cic. Fam. 9, 7, 1, Liu. 35, 44, 5 || 18 facti sumus postea D; cf. K.-St. II 354 | M.] marus V om. D corr. Faernus || 21 agatur nsv || 22 deserti inquam om. D || 23 saepiam V iam saepe D <ut> saepe iam Orelli, corr. Poggius ||
 25 mihi quidem amissi sunt V¹ amissi sunt del. V²; cf. Clark Desc. 179 sq. | nullum umquam timorem D || 30 denuntiasset s; cf. tamen 6, 4 | ab] ex s om. bty

cum tempus ille differret, uirgula stantem circumscripsit dixitque se renuntiaturum senatui, nisi prius sibi respondisset quid facturus esset quam ex illa circumscriptione exisset. praeclare: senatus enim faciem secum attulerat auctoritatemque [re publica]. cui qui non paret, non ab eo
 24 mandata accipiendā sunt, sed ipse est potius repudiandus. an ego ab eo
 mandata acciperem qui senatus mandata contemneret? aut ei cum senatu quicquam commune iudicarem qui imperatorem populi Romani senatu prohibente obsideret? at quae mandata! qua adrogantia, quo stupore, quo spiritu! cur autem ea legatis nostris dabat cum ad nos Cōtylam mitteret, ornamentum atque arcem amicorum suorum, hominem aedilicium? si uero tum fuit aedilis cum eum iussu Antoni in conuiuio serui
 25 publici loris ceciderunt. at quam modesta mandata! ferrei sumus, patres conscripti, qui quicquam huic negemus. 'utramque prouinciam' inquit 'remitto: exercitum depono: priuatus esse non recuso.' haec sunt enim uerba. redire ad se uidetur. 'omnia obliuiscor, in gratiam redeo.' sed quid
 adiungit? 'si legionibus meis sex, si equitibus, si cohorti praetoriae praemia agrumque dederitis.' eis etiam praemia postulat quibus ut ignoscatur si postulet, impudentissimus iudicetur. addit praeterea ut, quos ipse cum
 26 Dolabella dederit agros, teneant ei quibus dati sint. hic est Campanus ager et Leontinus, quae duo maiores nostri annonae perfugia ducebant.
 9 cauet mimis, aleatoribus, lenonibus: Cafoni etiam et Saxae cauet, quos centuriones pugnacis et lacertosos inter mimorum et mimarum greges conlocauit. postulat praeterea ut chirographorum sua et commentariorum conlegaeque sui decreta maneant. quid laborat ut habeat quod quisque mercatus est, si quod accepit habet qui uendit? et ne tangantur ratio- 25

1 uirgula tandem **bv** uirgulas tandem **nt** || 1,2 se non ante (antea **b**) renuntiaturum **D** se del. *Jeep*; se renuntiaturum *def. King 208*: cf. etiam *Sternkopf II 57* | senatui del. *Nipperdey* || 3 exisset] excessit **bn¹tv** (*prob. Zielinski Claus. 215*; cf. tamen *Schöll 30*) excessisset **sn²** || 4 auctoritatem **bv** auctoritatem et **n¹s** auctoritate **t** et auctoritatem **n²** | re publica **V** r.p. **bnv** p.st populi Romani *Lambinus* rei publicae *Kayser, del. Sternkopf*; cf. enim § 23 uerbis senatus ... se renuntiaturum senatui; § 24 senatus mandata ... senatu prohibente | cui] cui is **b** ciuis **nst** cuius **v** || 5 potius] totus **D** (*cf. fortasse Cic. Att. 9, 2, 1 repudiare se totum*) || 5,6 mandata ab eo **sv** || 8 at] a **V¹** ad **V²**; cf. tamen *Sternkopf II 57* | quo stupore] quo tumore *Mommsen* || 11,12 serui publici loris] seruitores **D** || 12 ad quem **nsv** | ferrei] ferret hii **b** ferret .ii. **ns** ferreti **t** ferret hi **v** || 14 non] nunc **V¹** (*corr. V²*) || 16 sex] et **D** (*del. n²*) | praemia] praedam **VD** (*praeda v*) praedia *Clark (coll. Mon. Anc. 16 pecuniam pro agris ... quam pro Italicis praediis numeraui), corr. Ernesti, prob. Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 147*; cf. enim quae continuo sequuntur || 17 his etiam **btv** || 18 ut om. **D** || 19 sunt **nstv** || 21 memisi **V¹** mimisi **V²** | et aleatoribus **D** || 23 chirographorum (-aphum **s¹v**) et commentariorum (-atorum **v**) sua **D** [chirographorum] sua [et commentariorum] *Schelle* (chirographorum *secl. iam Mommsen, auct. Halm*; cf. etiam *King 209*) chirographorum summa et commentariorum *Clark*; tradita *def. Sternkopf II 59. 114*; cf. etiam *Schöll 30 et de nexu commentariorum et chirographorum I, 16; 2, 35* || 25 quid **ns** | habeat **D** | ne tangantur] negantur **V**

nes ad Opis: id est, ne septiens miliens recuperetur; ne fraudi sit VII uiris quod egissent. Nucula hoc, credo, admonuit: uerebatur fortasse ne amitteret tantas clientelas. cauere etiam uult eis qui secum sint quicquid contra leges commiserint. Mustelae et Tironi prospicit: de se nihil laborat. 27
 5 quid enim commisit umquam? num aut pecuniam publicam attigit aut hominem occidit aut secum habuit armatos? sed quid est quod de eis laboret? postulat enim ne sua iudiciaria lex abrogetur. quo impetrato quid est quod metuat? an ne suorum aliquis a Cyda, Lysiade, Curio condemnatur? neque tamen nos urget mandatis pluribus; remittit aliquantum et
 10 relaxat. 'Galliam' inquit 'togatam remitto, comatam postulo' — otiosus uidelicet esse mauolt — 'cum sex legionibus' inquit 'eisque suppletis ex D. Bruti exercitu', non modo ex dilectu suo, tam diuque ut obtineat dum M. Brutus C. Cassius consules proue coss. prouincias obtinebunt. huius comitiis C. frater — eius est enim annus — iam repulsam tulit. 'ipse autem
 15 ut quinquennium' inquit 'obtineam.' at istud uetat lex Caesaris, et tu 28 acta Caesaris defendis.

Haec tu mandata, L. Piso, et tu, L. Philippe, principes ciuitatis, non 10 dico animo ferre uerum auribus accipere potuistis? sed, ut suspicor, terror erat quidam: nec uos ut legati apud illum fuistis nec ut consulares, nec
 20 uos uestram nec rei publicae dignitatem tenere potuistis. et tamen nescio quo pacto sapientia quadam, credo, quod ego non possem, non nimis irati reuertistis. uobis M. Antonius nihil tribuit, clarissimis uiris, legatis populi Romani: nos quid non legato M. Antoni Cotylae concessimus? cui portas huius urbis patere ius non erat, huic hoc templum patuit,
 25 huic aditus in senatum fuit, hic hesterno die sententias uestras in codicillos et omnia uerba referebat, huic se etiam summis honoribus usi contra suam dignitatem uenditabant.

O di immortales! quam magnum est personam in re publica tueri prin- 29 cipis! quae non animis solum debet sed etiam oculis seruire ciuium. dum recipere legatum hostium, in cubiculum admittere, etiam seducere hominis est nihil de dignitate, nimium de periculo cogitantis. quod autem est periculum? nam si maximum in discrimen uenitur, aut libertas parata

1 opes n¹ (corr. n²) sv | ne¹ ne sestertium D || 2 Nucula] nunc illa bnsu nunc ulla t; cf. Münzer RE XVII (1936) 1238sq. | hoc om. D || 5 attingit V || 10 togatam] totam D; cf. H.-Sz. 711 || 11 malo bnsu mauolo t || 12 obtineam Cobet; cf. tamen C. F. W. Müller CXVIII | dum] quamdiu nsu || 13 M.] d. sv || 14 annus iam] iam annus ut V || 14.15 ipse autem ut] aut bntu ut s | ipsi ... obtineant Schelle || 15 obtineant nsu optineat t | uetat] et b tua et nsu tue et ad t || 15.16 et tu acta Caesaris om. D || 16 defendit D || 17 L.¹ om. V || 22 nimis irati] miserati nst | uobisque antonius ns || 23 quid] qui V | M. om. D || 24 erat] fuit D || 25 huic ... fuit del. Phuygers || 26 usi] i Vt hii b sed s¹ si n¹ (eras. n²) s² hic v corr. Ferrarius || 27 dignitatem suam D || 29 animis] armis D || 30 reducere D; cf. 9, 9; Fam. 1, 9, 19; Sternkopf II 65 || 32 est] et V | maxime Faernus | uenietur bnst ueniet v | parta D

uictori est aut mors proposita uicto: quorum alterum optabile est, alterum effugere nemo potest. turpis autem fuga mortis omni est morte peior.
 30 nam illud quidem non adducor ut credam, esse quosdam qui inuideant alicuius constantiae, qui labori eius, qui eius perpetuam in re publica adiuuanda uoluntatem et [a] senatui et populo Romano probari moleste
 ferant. omnes id quidem facere debebamus, eaque erat non modo apud maiores nostros sed etiam nuper summa laus consularium, uigilare [cogitare], adesse animo, semper aliquid pro re publica aut cogitare aut facere aut dicere. ego, patres conscripti, Q. Scaeuolam augurem memoria
 31 teneo bello Marsico, cum esset summa senectute et perdita ualetudine, cotidie simul atque luceret facere omnibus conueniendi potestatem sui: nec eum quisquam illo bello uidit in lecto, senexque et debilis primus ueniebat in curiam. huius industriam maxime equidem uellem ut imitarentur ei quos oportebat; secundo autem loco ne alterius labori inuiderent. etenim, patres conscripti, cum in spem libertatis sexennio post
 11 32 sumus ingressi diutiusque seruitutem perpessi quam captiui frugi et diligentes solent, quas uigilias, quas sollicitudines, quos labores liberandi populi Romani causa recusare debemus? equidem, patres conscripti, quamquam hoc honore usi togati solent esse, cum est in sagis ciuitas, statui tamen a uobis ceterisque ciuibus in tanta atrocitate temporis tantaque perturbatione rei publicae non differre uestitu. non enim ita gerimus nos hoc bello consulares ut aequo animo populus Romanus uisurus sit nostri honoris insignia, cum partim e nobis ita timidi sint ut omnem populi Romani beneficiorum memoriam abiecerint, partim ita a re publica auersi ut se hosti fauere prae se ferant, legatos nostros ab Antonio despectos et inrisos facile patiantur, legatum Antoni subleuatum uelint.
 hunc enim reditu ad Antonium prohiberi negabant oportere et in eodem excipiendo sententiam meam corripiebant. quibus geram morem. redeat ad imperatorem suum Varius, sed ea lege ne umquam Romam reuertatur. ceteris autem, si errorem suum deposuerint et cum re publica in gratiam
 30 redierint, ueniam et impunitatem dandam puto.

1 exposita D | uicto] uicit V uictis Halm in app. || 2 autem om. Cus. || 4 labori eius, qui eius] labori eius V laboribus qui eius n labori, qui Clark || 5 et a senatui et populi V et a senatu et a populo D corr. Halm || 6 debemus bty debeamus ns || 7 del. Faernus || 8 aut cogitare om. D; cf. Clark Desc. 196 || 9 patres conscripti om. D || 11 liceret nsv | conueniendū V del. Cobet | potest autem sui V sui potestatem D corr. Halm; cf. K.-St. I 609 || 12 neque D | et om. V || 13 quidem V || 15 cum] quoniam Orelli | post om. D || 16 simus nstv | captiui serui fruget V¹ (frugi V², quod def. Sternkopf II 66); cf. tamen Clark, Cl. R. 14, 1900, 406, Desc. 188 || 17-18 liberandi . . . recusare] in hac re nos habere Cus. || 21 uestitum ntv || 23 e om. D | timidi . . . omnem] timidus in tuto ne b timidus in tuto est ne ii (uel hi) nsv | timidus induto est nem t || 25 ut] ut huic nstv | prae se ferant] praefecerant V || 26 et inrisos esse b esse et inrisos nstv || 27 huic D | reditum D | prohibere D || 30 cum . . . gratiam] in r. p. gratiam nstv; cf. 2, 118

Quas ob res ita censeo: eorum qui cum M. Antonio sunt, qui ab armis 33
discesserint et aut ad C. Pansam aut ad A. Hirtium consules aut ad De-
cimū Brutum imperatorem, consulem designatum, aut ad C. Caesarem
pro praetore ante Idus Martias primas adierint, eis fraudi ne sit quod cum
5 M. Antonio fuerint. si quis eorum qui cum M. Antonio sunt fecerit quod
honore praemioque dignum esse uideatur, uti C. Pansa A. Hirtius consules,
alter amboue, si eis uidebitur, de eius honore praemioque primo quoque die
ad senatum referant. si quis post hoc senatus consultum ad M. Antonium
profectus esset praeter L. Varium, senatum existimaturum eum contra
10 rem publicam fecisse.

M. TVLLI CICERONIS

IN M. ANTONIVM

ORATIO PHILIPPICA NONA

Vellem di immortales fecissent, patres conscripti, ut uiuo potius Ser. 1
Sulpicio gratias ageremus quam honores mortuo quaereremus. nec uero
dubito quin, si ille uir legationem renunciare potuisset, reditus eius et
uobis gratus fuerit et rei publicae salutaris futurus, non quo L. Philippo
15 et L. Pisoni aut studium aut cura defuerit in tanto officio tantoque mu-
nere, sed cum Ser. Sulpicius aetate illis anteiret, sapientia omnibus,
subito ereptus e causa totam legationem orbam et debilitatam reliquit.
quod si cuiquam iustus honos habitus est in morte legato, in nullo iustior 2
quam in Ser. Sulpicio reperietur. ceteri qui in legatione mortem obierunt
20 ad incertum uitae periculum sine ullo mortis metu profecti sunt: Ser.
Sulpicius cum aliqua perueniendi ad M. Antonium spe profectus est,
nulla reuertendi. qui cum ita adfectus esset ut, si ad grauem uoletudinem
labor accessisset, sibi ipse diffideret, non recusauit quo minus uel ex-

16 *Arus. Gramm. VII 454, II* sed cum . . . omnibus

1 eorum qui cumani sunt ns eorum in quicum mani sunt t hi qui cumani
sunt v || 2 et aut] ita quia V atque *Christ* item qui *Schöll dub. in app.* | ad¹
om. sv | ad c. pansam consul V | ad² om. nstv | A. om. V | consules om. V ||
4 primas om. V || 5 si quis . . . fecerit om. D | quod] quo bns v || 6 quis dignus
(-um s) nsv || 7 uideatur sv; cf. *Sternkopf II 68* | primo quoque die om. V; cf.
K.-St. I 647 || 8 referrent *Zielinski*; cf. tamen *Sternkopf II 115* | M. om. D ||
9 esset] fuerit D; at cf. *Lebreton 276* || 12 mortuo honores D; prob. *Cobet, Mnem.*
N. S. 7, 1879, 148 propter uerborum concinnitatem; cf. tamen *Ernesti 1479* |
uere V || 16 illos anteire sapientia omnis V¹ illos anteiret sapientia omni-
bus V²; quod adinet ad anteire cum dat. cf. *ThLL II 148, 48 sqq.* || 19 quam . . . Sul-
picio re- om. V¹ (add. V²) quam . . . Sulpicio del. C. F. W. Müller; cf. tamen *Schöll*
30 || 23 in extremo D

tremo spiritu, si quam opem rei publicae ferre posset, experiretur. itaque non illum uis hiemis, non niues, non longitudo itineris, non asperitas uiarum, non morbus ingrauescens retardauit, cumque iam ad congressum conloquiumque eius peruenisset ad quem erat missus, in ipsa cura ac meditatione obeundi sui muneris excessit e uita.

5

- 3 Vt igitur alia, sic hoc, C. Pansa, praeclare quod et nos ad honorandum Ser. Sulpicium cohortatus es et ipse multa copiose de illius laude dixisti. quibus a te dictis nihil praeter sententiam dicerem, nisi P. Seruilio, c<larissimo> ui<ro>, respondendum putarem, qui hunc honorem statuae nemini tribuendum censuit nisi ei qui ferro esset in legatione interfectus. 10 ego autem, patres conscripti, sic interpretor sensisse maiores nostros ut causam mortis censuerint, non genus esse quaerendum. etenim cui legatio ipsa morti fuisset, eius monumentum exstare uoluerunt, ut in bellis periculosis obirent homines legationis munus audacius. non igitur exempla maiorum quaerenda, sed consilium est eorum a quo ipsa exempla 15 2 nata sunt explicandum. Lars Tolumnius, rex Veientium, quattuor legatos populi Romani Fidenis interemit, quorum statuae steterunt usque ad meam memoriam in rostris: iustus honos: eis enim maiores nostri qui ob rem publicam mortem obierant pro breui uita diuturnam memoriam reddiderunt. Cn. Octaui, clari uiri et magni, qui primus in eam familiam quae 20 postea uiris fortissimis floruit attulit consulatum, statuam uidemus in rostris. nemo tum nouitati inuidebat; nemo uirtutem non honorabat. at ea fuit legatio Octaui in qua periculi suspicio non subesset. nam cum esset missus a senatu ad animos regum perspiciendos liberorumque populorum, maximeque, ut nepotem regis Antiochi, eius qui cum maioribus 25 nostris bellum gesserat, classis habere, elephantos alere prohiberet, Laudiceae in gymnasio a quodam Leptine est interfectus. reddita est ei tum a maioribus statua pro uita quae multos per annos progeniem eius honestaret; nunc ad tantae familiae memoriam sola resta[re]t. atqui et huic et Tullo Cluilio et L. Roscio et Sp. Antio et C. Fulcinio qui a Veien- 30

2 illum om. Cus. | asperitatis V asperitates Halm in app. | non uiarum asperitas praepediat Cus. || 2-3 uiarum . . . cumque] uiarumque V¹ (mediis omissis) non . . . retardauit add. V²; cf. Sternkopf II 116 || 6 C. om. D | quod et] quodenset V¹ quod D quod ordiens Sydow, corr. V²; cf. Schöll 30 || 7 es] est Vstv | ipsius V || 8 P. om. V || 9 clarissimo uiro] cui V¹ cum t c. u. V² om. bsv corr. Mommsen; cf. Clark Desc. 182 || 10 ei] ei p. V om. nstv || 11 patres conscripti sic om. V¹ .ps. add. V² || 13 morti] mortis causa ζ (e § 3, l. 12: cf. Schöll 30) causa mortis C. F. W. Müller; cf. Sternkopf II 72 | ut in om. V in del. Halm; quod adtinet ad in bellis periculosis cf. K.-St. I 360; de ut . . . audacius cf. K.-St. II 233 || 15 a om. D || 18 meam] nostram D | in rostris ante steterunt D; cf. Clark Desc. 188, Zielinski Claus. 215 | eis om. V || 20 et magni uiri D || 22.23 et ea Kraffert || 24 respiciendos V || 25 antiochi regis D || 28 a om. bsv | honestauit Cobet || 29 restaret VD (def. Sternkopf II 73) corr. Ernesti; cf. enim King 219 | atque D || 30 cluilio VD Cloelio Ursinus, corr. Garatoni; cf. Liu. 4, 17, 1, Plin. N. H. 34, 23

tium rege caesi sunt non sanguis qui est profusus in morte, sed ipsa mors ob rem publicam obita honori fuit. itaque, patres conscripti, si Ser. Sulpicio casus mortem attulisset, dolerem equidem tanto rei publicae uolnere, mortem uero eius non monumento, sed luctu publico esse ornandam putarem. nunc autem quis dubitat quin ei uitam abstulerit ipsa legatio? secum enim ille mortem extulit quam, si nobiscum remansisset, sua cura, optimi filii fidelissimaeque coniugis diligentia uitare potuisset. at ille cum uideret, si uestrae auctoritati non paruisset, dissimilem se futurum sui, sin paruisset, munus sibi illud pro re publica susceptum uitae finem fore, maluit in maximo rei publicae discrimine emori quam minus quam potuisset uideri rei publicae profuisse. multis illi in urbibus iter qua faciebat reficiendi se et curandi potestas fuit. aderat et hospitum inuitatio liberalis pro dignitate summi uiri et eorum hortatio qui una erant missi ad requiescendum et uitae suae consulendum. at ille prope- rans, festinans, mandata uestra conficere cupiens, in hac constantia morbo aduersante perseueravit. cuius cum aduentu maxime perturbatus esset Antonius, quod ea quae sibi iussu uestro denuntiarentur auctoritate erant et sententia Ser. Sulpicii constituta, declarauit quam odisset senatum, cum auctorem senatus exstinctum laete atque insolenter tulit. non igitur magis Leptines Octauium nec Veientium rex eos quos modo nominaui quam Ser. Sulpicium occidit Antonius: is enim profecto mortem attulit qui causa mortis fuit. quocirca etiam ad posteritatis memoriam pertinere arbitror exstare quod fuerit de hoc bello iudicium senatus. erit enim statua ipsa testis bellum tam graue fuisse ut legati interitus honoris memoriam consecutus sit. quod si excusationem Ser. Sulpicii, patres conscripti, legationis obeundae recordari uolueritis, nulla dubitatio relinquatur quin honore mortui quam uiuo iniuriam fecimus sarciamus. uos enim, patres conscripti, — graue dictu est sed dicendum tamen — uos, inquam, Ser. Sulpicium uita priuastis: quem cum uideretis re magis morbum quam oratione excusantem, non uos quidem crudeles fuistis — quid enim minus in hunc ordinem conuenit? — sed cum speraretis nihil

21-22 *Quintil. Inst.* 7, 3, 18 is . . . fuit

2 habita *Vbnsu*; cf. tamen *Cic. Sest.* 83 || 3 dolorem *VD corr. n²* | quidem *V* || 4 monumentis sed *bn* monu(-i-)mentis et *stv*; cf. *Cic. Sest.* 83 | ornandam] decorandam *b* orandam *n¹* honorandam *sn²*; cf. *Zielinski Claus.* 215 || 7 fidelissimae *D* (-a t) || 9 suis *nst* | pro re publica] p. r. *D* || 10 fore] allaturum *D* | mori *nsu* || 12 reficiendi] recipiendi *V² in ras.* | se] sui *C. F. W. Müller*; sed cf. *Cic. Sest.* 136, *De orat.* 2, 16, *Tusc.* 1, 43, *K.-St.* I 745, *H.-Sz.* 375 | et² *om. V* || 15 festinansque *bn st*; cf. tamen *Ernesti* 1481 || 20 octauium leptines *D* || 22, 23 memoriam <sempiternam> oportere arbitror *Cobet coll.* 14, 38 || 27 honorem *nstvb²* | mortuo *nstvb²* | sarciamus] arceamus *V* || 28 dictum *Vsv* || 29 priuauistis *bntv* | re] se *DV²*; sed cf. *King* 220 || 30 morbo *bnsu*; de nexu morbum excusare cf. *K.-St.* I 277; uide etiam *ThLL V* 2, 1305, 72 sqq., *Ernesti* 1482 | crudeles quidem *V*

esse quod non illius auctoritate et sapientia effici posset, uehementius
excusationi obstitistis atque eum qui semper uestrum consensum grauis-
9 simum iudicauisset de sententia deiecit. ut uero Pansae consulis acces-
sit cohortatio grauior quam aures Ser. Sulpici ferre didicissent, tum uero
denique filium meque seduxit atque ita locutus est ut auctoritatem ue- 5
stram uitae suae se diceret anteferre. cuius nos uirtutem admirati non
ausi sumus aduersari uoluntati. mouebatur singulari pietate filius; non
multum eius perturbationi meus dolor concedebat: sed uterque nostrum
cedere cogeatur magnitudini animi orationisque grauitati, cum quidem
ille maxima laude et gratulatione omnium uestrum pollicitus est se quod 10
uelletis esse facturum, neque eius sententiae periculum uitaturum cuius
ipse auctor fuisset: quem exsequi mandata uestra properantem mane
5 postridie prosecuti sumus. qui quidem discedens mecum ita locutus est
10 ut eius oratio omen fati uideretur. reddite igitur, patres conscripti, ei
uitam cui ademistis. uita enim mortuorum in memoria est posita uiuorum. 15
perficite ut is quem uos inscii ad mortem misistis immortalitatem habeat
a uobis. cui si statuam in rostris decreto uestro statueritis, nulla eius le-
gationem posteritatis obscurabit obliuio. nam reliqua Ser. Sulpici uita
multis erit praeclarisque monumentis ad omnem memoriam commen-
data. semper illius grauitatem, constantiam, fidem, praestantem in re 20
publica tuenda curam atque prudentiam omnium mortalium fama cele-
brabit. nec uero silebitur admirabilis quaedam et incredibilis ac paene
diuina eius in legibus interpretandis, aequitate explicanda scientia.
omnes ex omni aetate qui in ciuitate intellegentiam iuris habuerunt si
unum in locum conferantur, cum Ser. Sulpicio non sint comparandi. nec 25
11 enim ille magis iuris consultus quam iustitiae fuit. ita ea quae proficisce-
bantur a legibus et ab iure ciuili semper ad facilitatem aequitatemque re-
ferebat, neque instituere litium actiones malebat quam controuersias
tollere. ergo hoc statuae monumento non eget; habet alia maiora. haec
enim statua mortis honestae testis erit, illa memoria uitae gloriosae, ut 30
12 hoc magis monumentum grati senatus quam clari uiri futurum sit. mul-

1 possit tv || 2 eius ante excusationi add. Lambinus || 4.5 uero denique om. D ||
5 filium meque] triumphum equitem b pilium equitem (-e v)nstv || 6 suae om.
ns || 7 eius uoluntati ns uoluntati eius V² || 14.15 ei uitam] si uitam V¹ (corr. V²)
uitam ei bv¹ (corr. v²) ciuitam t || 15 uiuorum posita nst uiuorum om. b¹ (add.
b²); cf. Zielinski Claus. 215 || 16 ad mortem inscii D inscii del. Ernesti || 17 a om.
V¹n¹tv¹ (add. V²n²v²) | decretis uestris V || 18 obscurauit V inobscurabit D corr.
Faernus || 20 semper illius] unde uestram Cus. | praestantiam D || 21 omnium mor-
taliū fama] testificatio sempiterna Cus. || 22 et pene D || 24 hac in ciuitate st²
(hanc t¹) in ciuitate b | iuris om. D || 25.26 neque enim bns v neque t || 26 ita-
que quae D || 27 a iure styb² aure b¹ iure n; cf. Cic. Verr. 2, 1, 114; 2, 2, 38 ||
28 constituere D; cf. tamen Cic. Cluent. 181, Mur. 22 aliaque exempla ap. ThLL
VII 1, 1992, 68 sqq. || 29 alia] illa Ernesti || 31 magis] maius Vbt | gratiae bns
gratia tvV²

tum etiam ualuisse ad patris honorem pietas fili uidebitur; qui quamquam afflictus luctu non adest, tamen sic animati esse debetis ut si ille adesset. est autem ita adfectus ut nemo umquam unici fili mortem magis doluerit quam ille maeret patris. et quidem etiam ad famam Ser. Sulpici fili
 5 arbitror pertinere ut uideatur honorem debitum patri praestitisse. quamquam nullum monumentum clarius Ser. Sulpicius relinquere potuit quam effigiem morum suorum, uirtutis, constantiae, pietatis, ingeni filium, cuius luctus aut hoc honore uestro aut nullo solacio leuari potest.

10 Mihi autem recordanti Ser. Sulpici multos in nostra familiaritate ser-
 mones gratior illi uidetur, si qui est sensus in morte, aenea statua futura et ea pedestris quam inaurata equestris, qualis L. Sullae primum statu-
 15 ta est. mirifice enim Seruius maiorum continentiam diligebat, huius saeculi insolentiam uituperabat. ut igitur si ipsum consulam quid uelit, sic pedestrem ex aere statuam tamquam ex eius auctoritate et uoluntate
 decerno: quae quidem magnum ciuium dolorem et desiderium honore monumenti minuet et leniet. atque hanc meam sententiam, patres con-
 20 scripti, P. Seruili sententia comprobare necesse est: qui sepulcrum publice decernendum Ser. Sulpicio censuit, statuam non censuit. nam si mors legati sine caede atque ferro nullum honorem desiderat, cur decernit honorem sepulturae qui maximus haberi potest mortuo? sin id tribuit Ser. Sulpicio, quod non est datum Cn. Octauio, cur quod illi datum est huic dandum esse non censet? maiores quidem nostri statuas multis decreuerunt, sepulcra paucis. sed statuae intereunt tempestate, ui, uetu-
 25 state, sepulcrorum autem sanctitas in ipso solo est, quod nulla ui moueri neque deleri potest, atque, ut cetera exstinguuntur, sic sepulcra sanctiora fiunt uetustate. augeatur igitur isto honore etiam is uir cui nullus
 30 honos tribui non debitus potest; grati[s] simus in eius morte decoranda cui nullam iam aliam gratiam referre possumus. notetur etiam M. Antoni nefarium bellum gerentis scelerata audacia. his enim honoribus habitis Ser. Sulpicio repudiatae reiectaeque legationis ab Antonio manebit testificatio sempiterna.

19-20 *huc pertinere uidetur Quintil. Inst. 3, 8, 5 non illa similis iudicialium quaestio de statua Seruii Sulpicii, 'an iis demum ponenda sit, qui in legatione ferro sunt interempti'*

4 et equidem D || 5 attinere ns || 7 maiorum suorum D || 11 illis V | si quis *ed. Romana* | sit statua n¹ (*eras. n²*) sv || 12 et ea] et b aere nstv | primum statua V prima statua D *corr. Graeuus* || 13 magnifice D | ser. sulpicius nstv || 14 igitur ut *Ernesti* || 17 et om. b¹n¹s (*add. b²n²*) || 18 P. om. V | probari D; *sed cf. 11, 40* || 24 tempestate uetustate V¹n² (*uel post tempestate add. V²*); *cf. Clark Desc. 189* || 27 igitur om. V | etiam honore D || 28 gratissimus VD *corr. ed. Romana* || 29 referre gratiam *Clark dub. in app., numeri causa; sed de clausula hypodochmiaca agitur, de qua cf. Fraenkel Les. 16* || 30 honoribus enim ns

7 Quas ob res ita censeo: 'cum Ser. Sulpicius Q. f. Lemonia Rufus diffi-
cillimo rei publicae tempore, graui periculosoque morbo adfectus, aucto-
ritatem senatus, salutem rei publicae uitae suae praeposuerit contraque
uim grauitatemque morbi contenderit, ut in castra M. Antoni quo sena-
tus eum miserat perueniret, isque, cum iam prope castra uenisset, ui 5
morbi oppressus uitam amiserit maximo rei publicae tempore, eiusque
mors consentanea uitae fuerit sanctissime honestissimeque actae in qua
saepe magno usui rei publicae Ser. Sulpicius et priuatus et in magistrati-
16 bus fuerit: cum talis uir ob rem publicam in legatione mortem obierit,
senatui placere Ser. Sulpicio statuam pedestrem aeneam in rostris ex 10
huius ordinis sententia statui, circumque eam statuam locum ludis gla-
diatoribusque liberos posterosque eius quoquo uersus pedes quinque ha-
bere, quod is ob rem publicam mortem obierit, eamque causam in basi
inscribi; utique C. Pansa A. Hirtius consules, alter amboque, si eis ui-
deatur, quaestoribus urb(an)is imperent ut eam basim statuamque fa- 15
ciendam et in rostris statuendam locent, quantique locauerint, tantam
pecuniam redemptori attribuendam soluendamque curent. cumque antea
senatus auctoritatem suam in uirorum fortium funeribus ornamentisque
17 ostenderit, placere eum quam amplissime supremo suo die efferri. et cum
Ser. Sulpicius Q. f. Lemonia Rufus ita de re publica meritis sit ut eis 20
ornamentis decorari debeat, senatum censere atque e re publica existi-
mare aedilis curulis edictum quod de funeribus habeant Ser. Sulpici Q. f.
Lemonia Rufi funeri remittere: utique locum sepulcro in campo Esqui-
lino C. Pansa consul, seu quo in loco uidebitur, pedes XXX quoquo uer-
sus adsignet quo Ser. Sulpicius inferatur; quod sepulcrum ipsius, libe- 25
rorum posterorumque eius esset, uti quod optimo iure publice sepulcrum
datum esset.'

3 salutemque D || 4 M. om. sv || 5 isque] ipse V et ipse Halm || 6 in maximo
rei p. munere D || maximo rei publicae detrimento Mommsen; cf. tamen Cic. Leg.
3, 43, King 224 et de in omisso K.-St. I 357 || 8-9 Ser. Sulpicius . . . ob rem publi-
cam om. D || 11 gladiatoribus ludisque D ludisque del. Ernesti; cf. Cic. Att. 1, 16,
11; Sternkopf II 79 || 12 quoque V¹ quaque nsvb² quaque V²; cf. King 224 ||
13 quodque is . . . obierit, eam causam Scaliger quod is . . . obierit del. Manu-
tius, post inscribi transt. Clark; ordinem traditum recte defendit Sternkopf II 117 ||
14 utque ns | uidebitur D; cf. Sternkopf II 79 || 15 quaestoribus] qui D | ur-
bis V urbi D corr. Ferrarius || 16 in rostris] in hortis nsv in horis t om. b |
locarint bstv || 17 redemptores D | soluendam attribuendamque D || 18 suam]
quam t om. bnsV || 19 eum] eos Cobet, fort. recte || 21 aestimare V || 23 funerei-
mittere V¹ (-rre- V² in ras.) funere mittere bTV funeri mittere ns corr. Faernus ||
24 uidebatur V¹ uidetur D corr. V² || 26 posterorum eius sit bTV posterorumque
eius sit n; sed cf. Lebreton 276 | sepulchrum publice D || 27 esset] est bnst

M. TVLLI CICERONIS

IN M. ANTONIVM

ORATIO PHILIPPICA DECIMA

Maximas tibi, Pansa, gratias omnes et habere et agere debemus qui, 1
cum hodierno die senatum te habiturum non arbitraremur, ut M. Bruti,
praestantissimi ciuis, litteras accepisti, ne minimam quidem moram inter-
posuisti quin quam primum maximo gaudio et gratulatione frueremur.
5 cum factum tuum gratum omnibus debet esse, tum uero oratio qua reci-
tatis litteris usus es. declarasti enim uerum esse id quod ego semper sensi,
neminem alterius qui suae confideret uirtuti inuidere. itaque mihi qui 2
plurimis officiis sum cum Bruto et maxima familiaritate coniunctus mi-
nus multa de illo dicenda sunt. quas enim ipse mihi partis sumpseram,
10 eas praecepit oratio tua. sed mihi, patres conscripti, necessitatem attulit
paulo plura dicendi sententia eius qui rogatus est ante me; a quo ita
saepe dissentio ut iam uerear ne, id quod fieri minime debet, minuere
amicitiam nostram uideatur perpetua dissensio.

Quae est enim ista tua ratio, Calene, quae mens ut numquam post 3
15 Kalendas Ianuarias idem senseris quod is qui te sententiam primum ro-
gat, numquam tam frequens senatus fuerit ut unus aliquis sententiam
tuam secutus sit? cur semper tui dissimilis defendis? cur, cum te et uita
et fortuna tua ad otium, ad dignitatem inuitet, ea probas, ea decernis,
ea sentis quae sint inimica et otio communi et dignitati tuae? nam ut su- 2
20 periora omittam, hoc certe quod mihi maximam admirationem mouet
non tacebo. quod est tibi cum Brutis bellum? cur eos quos omnes paene
uenerari debemus solus oppugnas? alterum circumsederi non moleste
fers, alterum tua sententia spoliis eis copiis quas ipse suo labore et peri-
culo ad rei publicae non ad suum praesidium per se nullo adiuuante con-
25 fecit. qui est iste tuus sensus, quae cogitatio, Brutos ut non probes, An-
tonios probes, quos omnes carissimos habent, tu oderis, quos acerbissime

4 maxime VCus. | fruimur Cus. || 6 semper om. D || 9 ipse mihi partis] senten-
tias ipse b sententias mihi ipse nst sententiam ipse mihi v || 10 praeoccupauit
nsv || 12 minime fieri ns || 13 uestram s¹ (corr. s²) tv || 14 ratio] oratio D | ut]
qui bnsu sui t || 15 idem censueris Muretus | primum] prius V; cf. tamen Ernesti
1487 | rogatus b rogat cum nsu || 16 ut] cum VD quo Faernus, corr. Nauge-
rius || 18 et ad dignitatem D; asyndeton recte tuetur King 230 | cur ea probas Cus. ||
19 sunt DCus. || 20 me maxima admiratione D; cf. tamen Cic. Mur. 13, Att. 12,
14, 1 || 22 circumsedere V circumsederit b circumsederint ntv | non om. bntv ||
23 feres V¹ ferres V² || 24 perfecit V (sed cf. Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 149)
om. b¹ (add. b²) || 25 qui VCus. quis bnst quos v; quod adinet ad qui/quis cf.
Löfstedt Synt. II 79 sqq. | cogitatio? Brutos tu non Ernesti

ceteri oderunt, tu constantissime diligas? amplissimae tibi fortunae sunt, summus honoris gradus, filius, ut et audio et spero, natus ad laudem, cui
 5 cum rei publicae causa faueo, tum etiam tua. quaero igitur, eum Brutine similem malis an Antoni, ac permitto ut de tribus Antoniis eligas quem uelis. 'di meliora!' inquires. cur igitur non eis faues, eos laudas quorum
 similem tuum filium esse uis? simul enim et rei publicae consules et pro-
 pones illi exempla ad imitandum. hoc uero, Q. Fufi, cupio sine offensione
 nostrae amicitiae sic tecum ut a te dissentiens senator queri. ita enim
 dixisti et quidem de scripto — nam te inopia uerbi lapsum putarem —
 litteras Bruti recte et ordine scriptas uideri. quid est aliud librarium
 6 Bruti laudare, non Brutum? usum in re publica, Calene, magnum iam habere et debes et potes. quando ita decerni uidisti aut quo senatus consulto huius generis — sunt enim innumerabilia — bene scriptas litteras decretum a senatu? quod uerbum tibi non excidit, ut saepe fit, fortuito:
 8 scriptum, meditatam, cogitatum attulisti. hanc tibi consuetudinem ple-
 risque in rebus bonis obrectandi si qui detraxerit, quid tibi quod sibi
 quisque uelit non relinquetur? quam ob rem conlige te placaque animum
 istum aliquando et mitiga: audi uiros bonos, quibus multis uteris; lo-
 quere cum sapientissimo homine, genero tuo, saepius quam ipse tecum:
 tum denique amplissimi honoris nomen obtinebis. an uero hoc pro nihilo
 20 putas in quo quidem pro amicitia tuam uicem dolere soleo, efferri hoc foras et ad populi Romani auris peruenire, ei qui primus sententiam dixerit neminem adsensum? quod etiam hodie futurum arbitror.

Legiones abducis a Bruto. quas? nempe eas quas ille a C. Antoni scelere auertit et ad rem publicam sua auctoritate traduxit. rursus igitur uis
 25 nudatum illum atque solum a re publica relegatum uidere.
 7 Vos autem, patres conscripti, si M. Brutum deserueritis et prodideritis, quem tandem ciuem umquam ornabitis, cui fauebitis? nisi forte eos

1.2 ibi amplissima fortuna ibi summus honoris gradus Cus. || 3 cum] quamquam D | eumne bruti V || 5 di meliora] d. brutus melior est nsvb² dr. b. meliorem V²; cf. 8, 9 || 6 et¹ om. nstv; cf. tamen K.-St. II 34 | consulis et proponis D || 7 cupio] copiosius D || 8 quaeror b qu(a)ero nsv || 9 equidem nst | nam] ne Clark coll. 2, 97, Verr. 2, 4, 52; cf. tamen Schöll 30 | putarem nisi tuam in dicendo facultatem (familiaritatem v) nossem bnsV²; sed cf. Halm in app. ad loc. („at est sententia: putarem, nisi de scripto dixisses“), Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 150, Clark, Cl. R. 14, 1900, 406, Sternkopf II 118 || 10 aliud] aliud quam bnsV²; cf. 5, 5, Hand Turs. IV 249sq., Sternkopf II 83, Nisbet 109 || 11 non Brutum] brutum non s non est brutum tv bruto in ras. n² || 12 quo] quod D || 14 fit] set V¹ seit V² sit bv solet Halm in app. | fortuitu bnsV fortitudo t; cf. Hand Turs. II 743 || 16 bonos nst honos v; cf. tamen K.-St. I 309, ThLL IX 2, 293, 84sq. || 18 istum om. D | uteris multum D; sed cf. King 231 || 20 honoris amplissimi Clark in app. || 21 equidem D | tua bn¹ (corr. n²)tv; cf. Cic. Fam. 12, 23, 2 tuam uicem saepe doleo || 24 a C. Antoni] a catonis V ab antonii D corr. Muretus || 25 seduxit Schöll dub. in app. || 26 uideri VD corr. Cobet || 27 deserueritis et del. Faernus || 28 cui fauebitis om. V

qui diadema imposuerint conseruandos, eos qui regni nomen sustulerint deserendos putatis. ac de hac quidem diuina atque immortalī laude Bruti silebo quae gratissima memoria omnium ciuium inclusa nondum publica auctoritate testata est. tantamne patientiam, di boni! tantam
 5 moderationem, tantam in iniuria tranquillitatem et modestiam! qui cum praetor urbanus esset, urbe caruit, ius non dixit, cum omne ius rei publicae recuperauisset, cumque concursu cotidiano bonorum omnium qui admirabilis ad eum fieri solebat praesidioque Italiae cunctae saeptus posset esse, absens iudicio bonorum defensus esse maluit quam praesens manu:
 10 qui ne Apollinaris quidem ludos pro sua populique Romani dignitate apparatus praesens fecit, ne quam uiam patefaceret sceleratissimorum hominum audaciae. quamquam qui umquam aut ludi aut dies laetiores
 fuerunt quam cum in singulis uersibus populus Romanus maximo clamore et plausu Bruti memoriam prosequeretur? corpus aberat liberatoris, libertatis memoria aderat: in qua Bruti imago cerni uidebatur. at
 15 hunc eis ipsis ludorum diebus uidebam in insu[gu]la c[ar]issimi adolescentis, Luculli, propinqui sui nihil nisi de pace et concordia ciuium cogitantem. eundem uidi postea Veliae, cedentem Italia ne qua oreretur belli ciuili causa propter se. o spectaculum illud non modo hominibus
 20 sed undis ipsis et litoribus luctuosum! cedere e patria seruatorem eius, manere in patria perditores! Cassi classis paucis post diebus consequebatur, ut me puderet, patres conscripti, in eam urbem redire ex qua illi abirent. sed quo consilio redierim initio audistis, potest estis experti. expectatum igitur tempus a Bruto est. nam quoad uos omnia pati uidit,
 25 usus est ipse incredibili patientia: postea quam uos ad libertatem sensit erectos, praesidia uestrae libertati parauit.

At cui pesti quantaeque restitit! si enim C. Antonius quod animo intenderat perficere potuisset — potuisset autem, nisi eius sceleri uirtus M. Bruti obstitisset — Macedoniam, Illyricum, Graeciam perdidissemus; esset uel receptaculum pulso Antonio uel agger oppugnandae Italiae
 30 Graecia: quae quidem nunc M. Bruti imperio, auctoritate, copiis non instructa solum sed etiam ornata tendit dexteram Italiae suumque ei

1-2 Non. 404, 27 eos . . . putatis

1 regni V, Non. regis D || 5 in iure bstv || 6 praetor] populo romano bns | urbanus] urbis V, fort. recte: cf. King 232 || 12 aut dies] aut audies V¹ (corr. V²) aut b audius s audis n¹ (corr. n²) tv aut auditiones Mommsen || 13-p. 126, 6 populus . . . in(festa) om. D || 15 magni V corr. Poggius || 16 insugula V¹ insulula Garatoni, corr. V² | carissimi V corr. Poggius || 17 <Cn.> Luculli Clark; cf. tamen Sh. B. Att. VI 244 || 21 in patria] patriae Cobet || 22.23 illabirent V¹ illa abirent V² corr. Poggius || 23 potestis V corr. Poggius; cf. Lebreton 259, Rizzo 336 || 28 potuisset autem] aut potuisset V aut potius Muretus at potuisset Clark, corr. Poggius; cf. Rizzo 336

praesidium pollicetur. quod qui ab illo abducit exercitum, et respectum
 10 pulcherrimum et praesidium firmissimum adimit rei publicae. equidem
 cupio haec quam primum Antonium audire, ut intellegat non D. Brutum
 5 quem uallo circumsedeat, sed se ipsum obsideri[t]. tria tenet oppida
 to<to> in orbe terrarum; habet inimicissimam Galliam, eos etiam quibus 5
 confidebat alienissimos, Transpadanos; Italia omnis infesta est; exterae
 nationes a prima ora Graeciae usque ad Aegyptum optimorum et fortissi-
 morum ciuium imperiis et praesidiis tenentur. erat ei spes una in C. An-
 tonio qui duorum fratrum aetatibus medius interiectus uiti<i>s cum
 utroque certabat. is tamquam extruderetur a senatu in Macedoniam 10
 11 et non contra prohiberetur proficisci, ita cucurrit. quae tempestas, di
 immortales, quae flamma, quae uastitas, quae pestis Graeciae, nisi in-
 credibilis ac diuina uirtus furentis hominis conatum atque audaciam com-
 pressisset! quae celeritas illa Bruti, quae cura, quae uirtus! etsi ne C.
 quidem Antoni celeritas contemnenda est, quem nisi in uia caducae he- 15
 reditates retardassent, uolasse eum, non iter fecisse diceres. alios ad ne-
 gotium publicum ire cum cupimus, uix solemus extrudere: hunc reti-
 nentes extrusimus. at quid ei cum Apollonia, quid cum Dyrrachio, quid
 cum Illyrico, quid cum P. Vatini imperatoris exercitu? succedebat, ut
 ipse dicebat, Hortensio. certi fines Macedoniae, certa condicio, certus, si 20
 modo erat ullus, exercitus: cum Illyrico uero et cum Vatini legionibus
 12 quid erat Antonio? 'at ne Bruto quidem': id enim fortasse quispiam im-
 probus dixerit. omnes legiones, omnes copiae quae ubique sunt rei publi-
 cae sunt: nec enim eae legiones quae M. Antonium reliquerunt Antoni
 potius quam rei publicae fuisse dicentur. omne enim et exercitus et 25
 imperi ius amittit is qui eo imperio et exercitu rem publicam oppugnat.
 6 quod si ipsa res publica iudicaret aut si omne ius decretis eius statueretur,
 Antonione an Bruto legiones populi Romani adiudicaret? alter aduolarat
 subito ad direptionem pestemque sociorum ut, quacumque iret, omnia

1 quod qui] quare qui *Faernus* quod <si> qui *Busche* quod *del. Clark; tradita*
def. Pasoli, Ciceroniana 2, 1960, 152sq., *RFIC* 89, 1961, 431; cf. etiam *K.-St. II*
 322, *H.-Sz.* 571 | exercitum *del. Kraffert* || 3 quem prima *V¹ corr. V²* | <M.> Anto-
 nium *Halm in app.* | intellegas *V corr. Poggius* || 4 obsiderit *V corr. Poggius* ||
 4.5 oppida toto] oppidato *V corr. Poggius* || 6 exterae] exiere *bt exere n¹ (corr.*
n²) s || 7 a primo ore *V* ad primori *b a primori ns ad primum t corr. Poggius;*
cf. Cic. Fam. 12, 5, 1 | graecia *D* || 8 ei spes una] eis pecunia *V* ei spes unica *Halm*
in app. | C.] m. *buv om. st* || 9 uitis *V om. D corr. Poggius* || 10 is] *s t om.*
bns || 12 flammae *V* | gr(a)eci(a)e fuisset *D* || 13 uirtus caes. *V; cf. tamen Ernesti 1490,*
King 234 || 14 ne C.] nec *V* ne illa *D corr. Muretus* || 15 quem] quam *V; cf. tamen*
Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 150 || 16 iter fecisse] interfecisse *bn¹ (corr. n²) t* || 17 ex-
 trudere *tv* || 18 extruimus *V* exclusimus *D corr. Muretus; cf. Ernesti 1491, Sternkopf*
II 89 || 20—21 certus . . . ullus] certissimo (-uss) modo erat illius *D* || 22 at] ac *bns v*
 ant *t* | bruti *n* cum bruto *sv* || 23 omnes copiae quae ubi *om. V¹ (add. V²)* | rei pu-
 blicae] populi *r. D* || 24 neque enim hee (hae *t*) *D* || 25 dicuntur *bns v* dixerunt *t* |
 omnes *V¹ (corr. V²) ns* | et¹ *om. D* || 29 quocumque *V* quocum *t*

uastaret, diriperet, auferret, exercitu populi Romani contra ipsum populum Romanum uteretur; alter eam legem sibi statuerat, ut, quocumque uenisset, lux uenisse quaedam et spes salutis uideretur. denique alter ad euertendam rem publicam praesidia quaerebat, alter ad conseruandam.

5 nec uero nos hoc magis uidebamus quam ipsi milites a quibus tanta in iudicando prudentia non erat postulanda. cum VII cohortibus esse Apolloniae scribit Antonium, qui iam aut captus est — quod di duint! — aut certe homo uerecundus in Macedoniam non accedit ne contra senatus consultum fecisse uideatur. dilectus habitus in Macedonia est summo

10 Q. Hortensi studio et industria; cuius animum egregium dignumque ipso et maioribus eius ex Bruti litteris perspicere potuistis. legio quam L. Piso ducebat, legatus Antoni, Ciceroni se filio meo tradidit. equitatus qui in Syriam ducebatur bipertito alter eum quaestorem a quo ducebatur reliquit in Thessalia seseque ad Brutum contulit; alterum in Macedonia

15 Cn. Domitius adulescens summa uirtute, grauitate, constantia a legato Syriaco abduxit. P. autem Vatinius qui et antea iure laudatus a uobis et hoc tempore merito laudandus est aperuit Dyrrachi portas Bruto et exercitum tradidit. tenet igitur res publica Macedoniam, tenet Illyricum,

20 tuetur Graeciam: nostrae sunt legiones, nostra leuis armatura, noster equitatus, maximeque noster est Brutus semperque noster, cum sua excellentissima uirtute rei publicae natus tum fato quodam paterni maternique generis et nominis.

Ab hoc igitur uiro quisquam bellum timet qui, ante quam nos id coacti suscepimus, in pace iacere quam in bello uigere maluit? quamquam

25 ille quidem numquam iacuit neque hoc cadere uerbum in tantam uirtutis praestantiam potest. erat enim in desiderio ciuitatis, in ore, in sermone omnium; tantum autem aberat a bello ut, cum cupiditate libertatis Italia arderet, defuerit ciuium studiis potius quam eos in armorum discrimen adduceret. itaque illi ipsi si qui sunt qui tarditatem Bruti reprehendant tamen idem moderationem patientiamque mirantur.

Sed iam uideo quae loquantur; neque enim id occulte faciunt. timere

30 se dicunt quo modo ferant ueterani exercitum Brutum habere. quasi uero quicquam intersit inter A. Hirti, C. Pansae, D. Bruti, C. Caesaris et hunc exercitum M. Bruti. nam si quattuor exercitus ei de quibus dixi propterea laudantur quod pro populi Romani libertate arma ceperunt,

2 sibi legem D || 6 esse apollonio b isse apolloniam ns isse apollonio v apolloniam t || 7 scribunt n² | di duint] dicit V¹ di dent bns v V² didicit t corr. Halm; de uoce duint cf. Sommer 539. 581; de colo (quod di duint — — —) cf. Fraenkel Les. 93 || 8.9 senatus consultum] se D || 10 Q. om. V || 10.11 et ipsos (ipsi v) et D || 13 alter eum quaestorem] alterum D || 15 grauitate om. D || 16 Syriaco del. Pluygers | et¹] est D || 19.20 nostra equitatus V nostri equitatus n¹ (corr. n²) s || 23 uiro om. D || 25 nec D || 29 m. ante bruti add. V² || 32 ueteranorum ns v

quid est cur hic M. Bruti exercitus non in eadem causa ponatur? at enim
 ueteranis suspectum nomen est M. Bruti. magisne quam Decimi? equi-
 dem non arbitror. etsi est enim Brutorum commune factum et laudis so-
 cietas aequa, Decimo tamen iratiores erant ei qui id factum dolebant
 quo minus ab eo rem illam dicebant fieri debuisse. quid ergo agunt nunc
 tot exercitus nisi ut obsidione Brutus liberetur? qui autem hos exercitus
 ducunt? ei, credo, qui C. Caesaris [res] acta[s] euerti, qui causam uetera-
 norum prodi uolunt. si ipse uiueret C. Caesar, acrius, credo, acta sua de-
 fenderet quam uir fortissimus defendit Hirtius, aut amiciores causae quis-
 quam inueniri potest quam filius? at horum alter nondum ex longin-
 quitate grauissimi morbi recreatus, quicquid habuit uirium, id in eorum
 libertatem defendendam contulit quorum uotis iudicauit se a morte
 reuocatum; alter uirtutis robore firmior quam aetatis cum istis ipsis
 ueteranis ad D. Brutum liberandum est profectus. ergo illi certissimi
 idemque acerrimi Caesaris actorum patroni pro D. Bruti salute bellum
 gerunt, quos ueterani sequuntur; de libertate enim populi Romani, non
 de suis commodis armis decernendum uident. quid est igitur cur eis qui
 D. Brutum omnibus opibus conseruatum uelint M. Bruti sit suspectus
 exercitus? an uero, si quid esset quod a M. Bruto timendum uideretur,
 Pansa id non uideret, aut, si uideret, non laboraret? quis aut sapientior
 ad coniecturam rerum futurarum aut ad propulsandum metum diligen-
 tior? atqui huius animum erga M. Brutum studiumque uidistis. praecepit
 oratione sua quid decernere nos de Bruto, quid sentire oporteret, tantum-
 que afuit ut periculosum rei publicae Bruti putaret exercitum ut in eo
 firmissimum rei publicae praesidium et grauissimum poneret. scilicet
 hoc Pansa aut non uidet — hebeti enim ingenio est — aut negligit: quae
 enim Caesar egit, ea rata esse non curat: de quibus confirmandis et san-
 ciendis legem comitiis centuriatis ex auctoritate nostra laturus est. de-
 sinant igitur aut ei qui non timent simulare se timere et prospicere rei
 publicae, aut ei qui omnia uerentur nimium esse timidi, ne illorum simu-

1 reponatur DV² || 2 a ueteranis ns | susceptum tv | magis nsv || 4 eo ante
 tamen add. Naugerius, ante iratiores C. F. W. Müller (prob. Clark Desc. 190); de eo
 omissio cf. tamen Fin. 5, 37, Sternkopf II 93 | bruto ratiores (-ones v) hii qui bv
 brutorum actiones ii qui nst || 5 eo rem] eorum V¹ illo rem D corr. V² | decu-
 isse D | nunc agant bnst nunc agunt v || 6 d. brutus bty || 7 C. om. D | res
 actas VD corr. Pluygers; uide etiam Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 151 || 8 C. om.
 bstv; cf. Adams, Cl. Q. 71, 1978, 162 | <non> acrius Cobet || 9 ueteranorum post
 causae add. Pluygers || 12 defendendam om. ns || 14 illi recertissimi V || 18 opibus]
 copiis nst | conseruandum ns || 20 autem sapientior bnsV² aut non sapientior t
 illo aut patientior Cus. aut acutior Lambinus || 21 ad¹] aut ad V unde aut <acu-
 tior> ad con. Halm in app. aut Cus. || 22 atquin V; cf. tamen K.-St. II 89, H.-Sz.
 493 || 23 de bruto V unde de M. Bruto con. Faernus; cf. tamen Schöll 15 || 24 fuit V
 abfuit D corr. Halm | m. bruti D || 29 et] set V sed bnsv || 30 ei] hic
 arte V¹ (corr. V²) hi cauti Halm ei certe Sternkopf | simulatio] emulatio V

latio, horum obsit ignauia. quae, malum, est ista ratio semper optimis 18
 causis ueteranorum nomen opponere? quorum etiam si amplecterer uir-
 tutem, ut facio, tamen, si essent adrogantes, non possem ferre fastidium.
 at nos conantis seruitutis uincla rumpere impedit si quis ueteranos
 5 nolle dixerit? non sunt enim, credo, innumerabiles qui pro communi li-
 bertate arma capiant! nemo est praeter ueteranos milites uir qui ad serui-
 tutem propulsandam ingenuo dolore excitetur! potest igitur stare res
 publica freta ueteranis sine magno subsidio iuuentutis! quos quidem uos
 libertatis adiutores complecti debetis: seruitutis auctores sequi non de-
 10 betis. postremo — erumpat enim aliquando uera et me digna uox! — 19
 si ueteranorum nutu mentes huius ordinis gubernantur omniaque ad
 eorum uoluntatem nostra dicta facta referuntur, optanda mors est,
 quae ciuibz Romanis semper fuit seruitute potior. omnis est misera
 seruitus; sed fuerit quaedam necessaria: † et quenam principium puta-
 15 tis† libertatis capessendae? an, cum illum necessarium et fatalem
 paene casum non tulerimus, hunc feremus uoluntarium? tota Italia
 desiderio libertatis exarsit; seruire diutius non potest ciuitas; serius
 populo Romano hunc uestitum atque arma dedimus quam ab eo flagi-
 tati sumus.
 20 Magna quidem nos spe et prope explorata libertatis causam suscepi- 10
 mus; sed ut concedam incertos exitus esse belli Martemque communem, 20
 tamen pro libertate uitae periculo decertandum est. non enim in spiritu
 uita est, sed ea nulla est omnino seruiendi. omnes nationes seruitutem
 ferre possunt: nostra ciuitas non potest, nec ullam aliam ob causam nisi
 25 quod illae laborem doloremque fugiunt, quibus ut careant omnia perpeti
 possunt, nos ita a maioribus instituti atque imbuti sumus ut omnia con-
 silia atque facta ad dignitatem et ad uirtutem referremus. ita praeclara
 est recuperatio libertatis ut ne mors quidem sit in repetenda libertate
 fugienda. quod si immortalitas consequeretur praesentis periculi fugam,
 30 tamen eo magis ea fugienda uideretur quo diuturnior seruitus esset. cum

1 *Arus. Gramm. VII 504, 17* quae, malum, ista ratio est

1 obsit] sit *nstv* | quae] quid *b* quod *nsv* | ratio est *Arus.* || 4 an *V²*, *prob.*
Pluygers, Mnem. 11, 1862, 55 || 5 id nolle *D* || 6 uir *om.* *D* || 8 sine ueteranis, freta
Pluygers || 11 gubernabuntur *D* (-bantur *s*) *V²* || 12 factaque *D*; *cf. tamen K.-St. II*
150 et de asyndeto Hauschild 299 | referentur *D* || 14 et quenam *V* et quodnam *D*
ecquandone Halm in app. ecquamnam e Jeep <tal> quodnam *Schöll* | <fore>
principium Stangl | putatis *VD* (putastis *b*) spectatis *Mommsen* repudiatis *C. F.*
W. Müller <aptius> putatis *Busche* optatius *Clark* <datum> putatis *Lutz*; *alii*
alia || 20 magnam, nos quidem spem et prope exploratam *D* || 23 omnes enim na-
 tiones *ns* || 24 nec nullam *V*, unde nullam *coni. Faernus* || 27 ad dignitatem et ad
 uirtutem *VCus.* ad uirtutem et dignitatem *D* | referremus *V¹Cus.* referamus
DV² || 28, 29 libertate fugienda *om.* *V¹* (*add. V²*) || 30 quod *ns*

uero dies et noctes omnia nos undique fata circumstent, non est uiri minimeque Romani dubitare eum spiritum quem naturae debeat patriae reddere.

- 21 Concurritur undique ad commune incendium restinguendum; ueterani quid primi Caesaris auctoritatem secuti conatum Antoni reppule-
runt; post eiusdem furorem Martia legio fregit, quarta adflixit. sic a suis
legionibus condemnatus inrupit in Galliam, quam sibi armis animisque
infestam inimicamque cognouit. hunc A. Hirti, C. Caesaris exercitus
insecuti sunt; post Pansae dilectus urbem totamque Italiam erexit; unus
omnium est hostis. quamquam habet secum L. fratrem, carissimum po-
pulo Romano ciuem, cuius desiderium ferre diutius ciuitas non potest.
22 quid illa taetrius belua, quid immanius? qui ob eam causam natus uide-
tur ne omnium mortalium turpissimus esset M. Antonius. est una Tre-
bellius, qui iam cum tabulis nouis redit in gratiam, T. Plancus et ceteri
pares: qui id pugnant, id agunt ut contra rem publicam restituti esse
uideantur. et sollicitant homines imperitos Saxa et Cafo, ipsi rustici atque
agrestes, qui hanc rem publicam nec uiderunt umquam nec uidere con-
stitutam uolunt, qui non Caesaris, sed Antoni acta defendunt, quos auer-
tit agri Campani infinita possessio, cuius eos non pudere demiror, cum
uideant se mimos et mimas habere uicinos.

- 11 Ad has pestis opprimendas cur moleste feramus quod M. Bruti accessit
23 exercitus? immoderati, credo, hominis et turbulenti; uidete ne nimium
paene patientis. etsi in illius uiri consiliis atque factis nihil nec nimium nec
parum umquam fuit. omnis uoluntas M. Bruti, patres conscripti, omnis
cogitatio, tota mens auctoritatem senatus, libertatem populi Romani
intuetur: haec habet proposita, haec tueri uolt. temptauit quid patientia
perficere posset: nihil cum proficeret, ui contra uim experiendum putauit.
cui quidem, patres conscripti, uos idem hoc tempore tribuere debetis
quod a. d. XIII Kalendas Ian. D. Bruto C. Caesari me auctore tribuistis:
quorum priuatum de re publica consilium et factum auctoritate uestra

2 minimeque Romani] nominisque R. bsv nominis romanique t | quis de-
beat sv || 4 concurretur nsv concurrunt t || 5 quidem] qui V (del. Cobet, prae-
eunte Orelli; fort. recte) que D corr. Faernus | sunt post secuti add. Halm, post
auctoritatem C. F. W. Müller, post Caesaris Schöll || 6 legio . . . suis om. V¹
(add. V²) || 10 L. om. V¹ (add. V²) || 11 ferre ciuitas diutius bty ciuitas ferre diu-
tius ns || 12 qui] quid si D | uideatur V¹ (corr. V²) || 13 M. om. D || 14 red-
iit b² | T. om. V | et om. D || 15 patres ns | id agunt del. Kleyn || 16 saxa et
cafones V saxa (saxi t) captant bntv saxa capho s Saxae et Cafones Naugerius
(fortasse recte: cf. enim 8, 9; at uide contra Schöll 31), corr. Muretus || 19 miror D;
cf. K.-St. I 697 || 21 est cur bn¹ (est eras. n²) s est curam t || 22 uidet en V¹
uide ne D corr. V² || 23 paene tientes V¹ (corr. V²) patientis t (prob. Frei, RhM 12,
1857, 631; cf. tamen Schöll 31) || 24 fuit umquam ty || 25 senatus libertatem om. V¹
(add. V²) || 27 prospiceret V perficeret bt | ui] ut t om. bnsy || 28 tribuere hoc
tempore debetis bnsy tribuere debetis hoc tempore t || 29 C.] et c. D

est comprobatum atque laudatum. quod idem in M. Bruto facere debetis, 24
a quo insperatum et repentinum rei publicae praesidium legionum, equi-
tatus, auxiliorum magnae et firmae copiae comparatae sunt. adiungen-
dus est Q. Hortensius qui, cum Macedoniam obtineret, adiutorem se
5 Bruto ad comparandum exercitum fidissimum et constantissimum prae-
buit. nam de M. Apuleio separatim censeo referendum, cui testis est per
litteras M. Brutus, eum principem fuisse ad conatum exercitus compa-
randi. quae cum ita sint, quod C. Pansa consul uerba fecit de litteris quae 25
a Q. Caepione Bruto pro consule adlatas et in hoc ordine recitatae sunt,
10 de ea re ita censeo: 'cum Q. Caepionis Bruti pro consule opera, consilio,
industria, uirtute difficillimo rei publicae tempore prouincia Macedonia
et Illyricum et cuncta Graecia et legiones, exercitus, equitatus in con-
sulum, senatus populique Romani potestate sint, id Q. Caepionem Bru-
tum pro consule bene et e re publica pro sua maiorumque suorum digni-
15 tate consuetudineque rei publicae bene gerendae fecisse; eam rem se-
natui populoque Romano gratam esse et fore; utique Q. Caepio Brutus 26
pro consule prouinciam Macedoniam, Illyricum cunctamque Graeciam
tueatur, defendat, custodiat incolumemque conseruet, eique exercitui,
quem ipse constituit, comparauit, praesit, pecuniamque ad rem mili-
20 tarem, si qua opus sit, quae publica sit et exigui possit, utatur exigat,
pecuniasque a quibus uideatur ad rem militarem mutuas sumat, fru-
mentumque imperet, operamque det ut cum suis copiis quam proxime
Italiam sit; cumque ex litteris Q. Caepionis Bruti pro consule intellec-
tum sit, Q. Hortensi pro consule opera et uirtute uehementer rem publi-
25 cam adiutam omniaque eius consilia cum consiliis Q. Caepionis Bruti
pro consule coniuncta fuisse, eamque rem magno usui rei publicae fuisse,
Q. Hortensium pro consule recte et ordine exque re publica fecisse, se-
natuique placere Q. Hortensium pro consule cum quaestore proue
quaestore et legatis suis prouinciam Macedoniam obtinere quoad ei ex
30 senatus consulto successum sit.'

6 censebo D || 7 M. om. bntv || 9 huic ordini D || 11 industria V¹ industria et
sV² | prouinciam macedoniam stv (prouinciam et v) || 12 et¹ om. bstv | cunctam
greceiam stv || 13 Brutum om. V || 14 et e] et bn¹ (e add. n²)s de t; cf. Plaut. Aul.
337, Liu. 1, 27, 2, H.-Sz. 817; quod adinet ad e re publica cf. K.-St. I 506 | pro]
et nsv et pro t || 15 eamque D | rem p. r. b rem r. p. n¹ (corr. n²)s r. p. tv ||
17 totamque graeciam D || 19 praesit] praestitit V | pecuniaque sn²; cf. tamen
K.-St. I 383 || 20 exigatque v exigat del. n² exigat utatur Clark; cf. tamen
H.-Sz. 123 (pecuniam . . . utatur exigat = utendam exigat) || 21 uidetur nsv ||
21, 22 imperet frumentumque V frumentum imperet D corr. Halm || 23 ex om.
ns || 27 Q. om. V || 27-28 pro consule . . . Hortensium om. V || 28, 29 cum quae-
storibus proue quaestores V cum q. caepione procos. bns v cumque proue q. t
corr. Mommsen; cf. Sternkopf II 101

M. TVLLI CICERONIS

IN M. ANTONIVM

ORATIO PHILIPPICA VNDECIMA

- 1 Magno in dolore, patres conscripti, uel maerore potius, quem ex crudeli
et miserabili morte C. Treboni, optimi ciuis moderatissimique hominis,
accepimus, inest tamen aliquid quod rei publicae profuturum putem.
perspeximus enim quanta in eis qui contra patriam scelerata arma cepe-
runt inesset immanitas. nam duo haec capita nata sunt post homines 5
natos taeterrima et spurcissima, Dolabella et Antonius: quorum alter
effecit quod optarat, de altero patefactum est quid cogitaret. L. Cinna
crudelis, C. Marius in iracundia perseuerans, L. Sulla uehemens; neque
ullius horum in ulciscendo acerbitas progressa ultra mortem est, quae
2 tamen poena in ciuis nimis crudelis putabatur. ecce tibi geminum in sce- 10
lere par, inuisitatum, inauditum, ferum, barbarum. itaque quorum sum-
mum quondam inter ipsos odium bellumque meministis, eosdem postea
singulari inter se consensu et amore deuinxit improbissimae naturae et
turpissimae uitae similitudo. ergo id quod fecit Dolabella in quo potuit
multis idem minatur Antonius. sed ille cum procul esset a consulibus exer- 15
citibusque nostris neque dum senatum cum populo Romano conspirasse
sensisset, fretus Antoni copiis ea scelera suscepit quae Romae iam suscep-
3 ta arbitrabatur a socio furoris sui. quid ergo hunc aliud moliri, quid optare
censetis aut quam omnino causam esse belli? omnis, qui libere de re
publica sensimus, qui dignas nobis sententias diximus, qui populum Ro- 20
manum liberum esse uoluimus, statuit ille quidem non inimicos, sed
hostis: maiora tamen in nos quam in hostem supplicia meditatur: mor-
tem naturae poenam putat esse, iracundiae tormenta atque cruciatum.
qualis igitur hostis habendus est is a quo uictore, si cruciatus absit, mors
2 in benefici parte numeretur? quam ob rem, patres conscripti, quamquam 25
hortatore non egetis — ipsi enim uestra sponte exarsistis ad libertatis
recuperandae cupiditatem — tamen eo maiore animo studioque liberta-
4 tem defendite quo maiora proposita uictis supplicia seruitutis uidetis. in
Galliam inuasit Antonius, in Asiam Dolabella, in alienam uterque prouin-

1 in dolore sum *bsv* in dolore sumus *n* || 2 et] *ac V* || 4 quanta] quam *V*¹
(*corr. V*²) || 7 optabat *D* || 11 inusitatum *Vbnsu*; *cf. ThLL VII 2, 222, 33 et de*
clausula Fraenkel Les. 206 || 12 quoddam *Vb*¹ (*corr. b*²) *om. t*; *cf. Ernesti 1498* |
eodem *V* || 13 deuinxit homo *Cus.* | improbissimae *VCus.* impurissimae *D* ||
14 similitudine *V* | *id del. Lambinus* || 15 abesset *D* || 16 conspirare *Ernesti* || 19 om-
nis *om. D* || 20, 21 r. p. liberam *D* || 21 uolumus *bntvs*², *prob. Cobet, Mnem. N. S. 7,*
1879, 152 || 22 tamen *om. nsu* || 23 poenam *del. Faernus*; *cf. tamen Cic. Mil. 101,*
Schöll 31 | iracundiam *nst*

ciam. alteri se Brutus obiecit impetumque furentis atque omnia diuexare ac diripere cupientis uitae suae periculo conligauit, progressu arcuit, a reditu refrenauit, obsideri se passus ex utraque parte constrinxit Antonium. alter in Asiam inrupit. cur? si ut in Syriam, patebat uia et certa
 5 neque longa; *** quid opus fuit cum legione? praemisso Marso nescio quo Octauio, scelerato latrone atque egenti, qui popularetur agros, uexaret urbis non ad spem constituendae rei familiaris, quam tenere eum posse negant qui norunt — mihi enim hic senator ignotus est — sed ad praesentem pastum mendicitatis suae, consecutus est Dolabella. nulla suspi-
 10 cione belli — quis enim id putaret? — secutae conlocutiones familiarissimae cum Trebonio complexusque summae beneuolentiae falsi indices exstiterunt in amore simulato; dexterarum quae fidei testes esse solebant sunt perfidia et scelere uiolatae: nocturnus introitus Zmyrnam quasi in hostium urbem, quae est fidissimorum antiquissimorumque sociorum;
 15 oppressus Trebonius, si ut ab eo qui aperte hostis esset, incautus; si ut ab eo qui ciuis etiam tum speciem haberet, miser. ex quo nimirum documentum nos capere fortuna uoluit quid esset uictis extimescendum. consularem hominem consulari imperio prouinciam Asiam obtinentem Samiario exsuli tradidit: interficere captum statim noluit, ne nimis, credo, in uictoria liberalis uideretur. cum uerborum contumeliis optimum uirum incesto
 20 ore lacerasset, tum uerberibus ac tormentis quaestionem habuit pecuniae publicae, idque per biduum. post ceruicibus fractis caput abscidit, idque adfixum gestari iussit in pilo; reliquum corpus tractum atque laniatum abiecit in mare. cum hoc hoste bellandum est [a] cuius taeterrima crudeli-
 25 tate omnis barbaria superata est. quid loquar de caede ciuium Romanorum, de direptione fanorum? quis est qui pro rerum atrocitate deplorare tantas calamitates queat? et nunc tota Asia uagatur, uolitat ut rex; nos alio bello distineri putat: quasi uero non idem unumque bellum sit contra hoc iugum impiorum nefarium. imaginem M. Antoni crudelitatis in Do- 3

22-23 *Arus. Gramm. VII 454, 14-15* idque . . . pilo

2 a progressu DV² || 4 cursim ut bnsV² cursim uti v cursim t | petebat D ||
 5 sin ut ad Trebonium post longa add. *Lambinus* sin ut Zmyrnam add. *Sternkopf* | Marso] mario D; cf. tamen *Appian. Bell. ciu. 4, 266* || 6 egente D || 11 complexus *Clark*, qui et complexus quoque dub. coni. (cf. *ClR 14, 1900, 407*) | indices falsi *Nipperdey*; sed cf. *C. F. W. Müller CXX* || 12 in amore simulato om. 8 ||
 13 perfidia sunt D || 14 fidelissimorum D; cf. *Liv. 37, 32, 11* || 15 si ut¹] sicut D |
 erat esset V || 16 miser om. nsv || 18 Asiam del. *Schelle*, fort. recte || 19 exul V
 nescio cui *Mommsen* || 22 a ceruicibus nv | fractis om. D || 23 adfixum V, *Arus.*
 fixum D; cf. *ThLL I 1213, 74sq.* | atque laniatum om. V¹ (add. V²) tractum
 atque laniatum del. *Kayser*, praeeunte *Pluygers*; cf. tamen *Cobet, Mnem. N. S. 7, 1879, 152* || 24 del. *Poggius* || 28 unum idemque D, fort. recte; cf. tamen *Suet. Ner. 43, 1, Tertull. Idol. 3, ThLL VII 1, 190, 31sq.* || 29 impium nstv | M. om. D

labella cernitis: ex hoc illa efficta est; ab hoc Dolabellae scelerum praecepta sunt tradita. num leniorem quam in Asia Dolabella fuit in Italia, si liceat, fore putatis Antonium? mihi quidem et ille peruenisse uidetur quoad progredi potuerit feri hominis amentia, neque Antonius ullius supplicii adhibendi, si potestatem habeat, ullam es<se> partem relictu- 5
 7 rus. ponite igitur ante oculos, patres conscripti, miseram illam quidem et flebilem speciem, sed ad incitandos nostros animos necessariam: nocturnum impetum in urbem Asiae clarissimam, inruptionem armatorum in Treboni domum, cum miser ille prius latronum gladios uideret quam quae res esset audisset; furentis introitum Dolabellae, uocem im- 10
 puram atque os illud infame, uincla, uerbera, eculeum, tortorem carnificemque Samiarium: quae tulisse illum fortiter et patienter ferunt. magna laus meoque iudicio omnium maxima. est enim sapientis, quicquid homini accidere possit, id praemeditari ferendum modice esse [si euenerit]. maioris omnino est consili providere ne quid tale accadat, animi 15
 8 non minoris fortiter ferre, si euenerit. ac Dolabella quidem tam fuit immemor humanitatis — quamquam eius numquam particeps fu[er]it — ut suam insatiabilem crudelitatem exercuerit non solum in uiuo, sed etiam in mortuo, atque in eius corpore lacerando atque uexando, cum animum satiare non posset, oculos pau<er>it suos. 20
 4 O multo miserior Dolabella quam ille quem tu miserrimum esse uolui- isti! 'dolores Trebonius pertulit magnos.' multi ex morbi grauitate maiores, quos tamen non miseros, sed laboriosos solemus dicere. 'longus fuit dolor.' bidui, at compluribus annorum saepe multorum. nec uero grauiora sunt carnificum cruciamenta quam interdum tormenta morborum. 25
 9 alia sunt, alia, inquam, o perditissimi homines et amentissimi, multo miseriora. nam quo maior uis est animi quam corporis, hoc sunt grauiora ea quae concipiuntur animo quam illa quae corpore. miserior igitur qui suscipit in se scelus quam is qui alterius facinus subire cogitur. cruciatus est a Dolabella Trebonius: et quidem a Carthaginiensibus Regulus. qua 30
 re cum crudelissimi Poeni iudicati sint in hoste, quid in ciue de Dola-

6-7 *Seru. ad Verg. Aen. 2, 407* ponite . . . necessariam

1 effecta VD corr. Ursinus; de eadem corruptela in codicibus cf. alia exempla ap. ThLL V 2, 185, 9sq. | ab hoc illa D || 2 nunc n¹ (corr. n²)tv || 5 es V¹ est DV² corr. Ursinus || 6 igitur itaque Seru. || 7 nostros animos V, Seru. animos nostros bnt animos uestros sv || 9 ille miser sv || 11 carnificem tortoremque D || 14.15 del. Ernesti || 15 animi] animo V¹ sed animi D corr. V² || 16 si euenerit del. Clark Desc. 197 || 17 fuerit VD corr. cod. Barbadorii; cf. Ernesti 1500 || 18 exacerit D (exuerit t) || 19 atque] at nstv | mortuo: itaque . . . pauit Clark dub. in app. || 20 pauit VD corr. Ferrarius; cf. King 251 | suos pau<er>it Zielinski || 22 sic dist. Madvig; cf. King 252 || 24 compluribus hominibus ns || 25 carnificum tormenta (tormenta carnificum b) quam interdum cruciamenta D || 28 concipiuntur D | in corpore D || 29 suscepit V | is qui] si ui V si qui P. R. Müller || 30.31 in qua re D || 31 sunt ntv | de om. D

bella iudicandum est? an uero hoc conferendum est aut dubitandum uter
 miserior sit, isne cuius mortem senatus populusque Romanus ulcisci
 cupit, an is qui cunctis senatus sententiis hostis est iudicatus? nam ceteris
 quidem uitae partibus quis est qui possit sine Treboni maxima contume-
 5 lia conferre uitam Treboni cum Dolabellae? alterius consilium, ingenium,
 humanitatem, innocentiam, magnitudinem animi in patria liberanda quis
 ignorat? alteri a puero pro deliciis crudelitas fuit, deinde ea libidinum
 turpitudine ut in hoc sit semper ipse laetatus, quod ea faceret quae sibi
 obici ne ab inimico quidem possent uerecundo. et hic, di immortales, 10
 aliquando fuit meus. occulta enim erant uitia non inquirenti. neque nunc
 fortasse alienus ab eo essem, nisi ille nobis, nisi moenibus patriae, nisi
 huic urbi, nisi dis penatibus, nisi aris et focus omnium nostrum, nisi de-
 nique naturae et humanitati inuentus esset inimicus. a quo admoniti dili-
 gentius et uigilantius caueamus Antonium.

15 Etenim Dolabella non ita multos secum habuit notos atque insignis 5
 latrones: at uidetis quos et quam multos habeat Antonius. primum Lu-
 cium fratrem: quam facem, di immortales, quod facinus, quod scelus,
 quem gurgitem, quam uoraginem! quid eum non sorbere animo, quid non
 haurire cogitatione, cuius sanguinem non bibere censetis, in cuius pos-
 20 sessiones atque fortunas non impudentissimos oculos spe et mente de-
 figere? quid Censorinum? qui se uerbo praetorem esse urbanum cupere 11
 dicebat, re certe noluit. quid Bestiam? qui consulatum in Bruti locum se
 petere profitetur. atque hoc quidem detestabile omen auertat Iuppiter!
 quam absurdum autem, qui praetor fieri non potuerit, petere eum con-
 25 sulatum! nisi forte damnationem pro praetura putat. alter Caesar Vo-
 piscus ille summo ingenio, summa potentia, qui ex aedilitate consulatum
 petit, soluatur legibus: quamquam leges eum non tenent propter exi-
 miam, credo, dignitatem. at hic me defendente quinquies absolutus
 est: sexta palma urbana etiam in gladiatore difficilis. sed haec iudicum
 30 culpa, non mea est. ego defendi fide optima: illi debuerunt clarissimum et
 praestantissimum senatorem in ciuitate retinere. qui tamen nunc nihil

1 est¹ om. V | aut] an D || 2 sit om. bnst | isne] nonne V || 2.3 ulcis cupitur V
 ulciscitur D corr. Ferrarius || 3 cuncti sententia senatus bn cuncti senatus sen-
 tentia stv || 5 dolabella bsv || 7 alterius D | a puero om. D | deliciis] dilectis D ||
 10 meus amicus ns || 11 fortasse om. Cus. | nobis] bonis VCus. uobis D corr.
 Halm || 15 atque] at nv ad s || 16 Lucium om. D || 19 cuius . . . in om. V¹
 (add. V²) || 22 re cert<ar>e Mommsen | se ante consulatum D || 24 quam ab-
 surde V || 25 damnationem pro praetura] dampnat etiam a uobis p. q. r. b damp-
 natus (-i s) a nobis (uobis n²) p. q. r. nsv dampnatione .pp. r. t || 25.26 Vopiscus
 ille] uobiscum homo D || 26 qui delendum aut qui . . . petit, soluitur legibus
 (quamquam leges eum non tenent) propter eximiam, credo, dignitatem legendum
 esse censet Ernesti || 26.27 consulatum petit] ad consulatum D || 27 teneant V |
 propter eximiam om. D || 29 etiam gladiatori Pluygers; cf. tamen Zielinski
 Claus. 215

aliud agere uidetur nisi ut intellegamus illos quorum res iudicatas inritas
 12 fecimus bene et e re publica iudicauisse. neque hoc in hoc uno est: sunt
 alii in isdem castris honeste condemnati, turpiter restituti. quod horum
 consilium qui omnibus bonis hostes sunt nisi crudelissimum putatis fore?
 accedit Saxa nescio quis, quem nobis Caesar ex ultima Celtiberia tribu- 5
 num plebis dedit, castrorum antea metator, nunc, ut sperat, urbis: a qua
 cum sit alienus, suo capiti saluis nobis ominetur. cum hoc ueteranus Cafo,
 quo neminem ueterani peius oderunt. his quasi praeter dotem quam in
 ciuilibus malis acceperant agrum Campanum est largitus Antonius, ut
 haberent reliquorum nutriculas praediorum. quibus utinam contenti 10
 essent! ferremus, etsi tolerabile non erat, sed quiduis patiendum fuit,
 6 ut hoc taeterrimum bellum non haberemus. quid? illa castrorum M. An-
 13 toni lumina nonne ante oculos proponitis? primum duos conlegas Anto-
 niorum et Dolabellae, Nuculam et Lentonem, Italiae diuisores lege ea
 quam senatus per uim latam iudicauit; quorum alter commentatus est 15
 mimos, alter egit tragoediam. quid dicam de Apulo Domitio? cuius modo
 bona proscripta uidi. tanta procuratorum est negligentia. at hic nuper
 sororis filio infudit uenenum, non dedit. sed non possunt non prodige
 uiuere qui nostra bona sperant, cum effundant sua. uidi etiam P. Deci
 auctionem, clari uiri, qui maiorum exempla persequens pro alieno se aere 20
 deuouit. emptor tamen in ea auctione inuentus est nemo. hominem
 14 ridiculum qui se exserere aere alieno putet posse, cum uendat aliena. nam
 quid ego de Trebellio dicam? quem ultae uidentur Furiae debitorum;
 uindicem enim nouarum tabularum nouam tabulam uidemus. quid de
 T. Planco? quem praestantissimus ciuis, Aquila, Pollentia expulit et qui- 25
 dem crure fracto: quod utinam illi ante accidisset, ne huc redire potuis-
 set! lumen et decus illius exercitus paene praeterii, T. Annium Cimbrum,
 Lysidici filium, Lysidicum ipsum Graeco uerbo, quoniam omnia iura dis-

1 illos iudices **ns** || 2 e om. **V**¹ (add. **V**²); cf. *ThLL* V 2, 1103, 33; 1111, 35 sq. ||
 6 ut] ui **D** | sperat urbem **bsv** || 7 alienissimus captis aliis **nsv** | ominetur]
 dominetur **nstvb**²; cf. *ThLL* IX 2, 580, 19 sqq. || 11 essent] esse possent **D** ||
 12 M. om. **D** || 13 antonii **bnsv** || 15 quorum ... est om. **V** || 16.17 bona
 modo **D** || 17 uidimus **D** | est om. **nst** || 19 effundunt **D** | uide **D** (uidi **s**) ||
 20 clarissimi **D**; cf. 9, 4. 11; 13, 41 | maiorum suorum **D** || 21 tamen ... nemo
 om. **nsv** || 22 se exserere aere] se exercere **V** se exire aere **D** exurgere <ex>
 aere *Busche* se emergere <ex> aere *C. F. W. Müller* (prob. *Lutz* 81, coll. *Cic.*
Vat. 23) se exserere aere *Schöll*, corr. *Halm* || 23 quem ultae] quem ute **V**
 quam multae **D** corr. *Ubaldis* || 24 uindicem] uindicem is **V** uindices **D**
 uindicis *Ferrarius*, corr. *Poggius* | uidimus **D** <proferre> uidemus *Cobet*
 (coll. 2, 73) <iam> uidemus *Clark* dub. in app. || 25 T.] l. **V** om. **D** corr. *Zumpt*;
 cf. 6, 10; 12, 20; 13, 27 | quae **V** qui **nstvb**² | ciuis] cuius **V** ciues ciuis **nsv**
 ciuis ciui **t** ciues **b**² | potentia **D** || 28 ipsum in graeco uerbo **nstv** Graeco
 uerbo del. *Manutius*, quem nonnulli edd. secuti sunt; cf. tamen *Vahlen Opusc.* II
 325, qui *Cic. Leg.* 1, 58 confert, et *Hirschfelder, J. cl. Ph.* 1871, 209

soluit, nisi forte iure Germanum Cimber occidit. cum hanc et huius generis copiam tantam habeat Antonius, quod scelus omittet, cum Dolabella tantis se obstrinxerit parricidiis nequaquam pari latronum manu et copia?

5 Quapropter, ut inuitus saepe dissensi a Q. Fufio, ita sum eius sententiae 15 libenter adsensus: ex quo iudicare debetis me non cum homine solere, sed cum causa dissidere. itaque non adsentior solum sed etiam gratias ago Fufio: dixit enim seueram, grauem, re publica dignam sententiam: iudicauit hostem Dolabellam; bona censuit publice possidenda. quo cum 10 addi nihil potuisset — quid enim atrocius potuit, quid seuerius decernere? — dixit tamen, si quis eorum qui post se rogati essent grauiorem sententiam dixisset, in eam se iturum. quam seueritatem quis potest non laudare?

Nunc, quoniam hostis est iudicatus Dolabella, bello est persequendus. 7 16 neque enim quiescit; habet legionem, habet fugitiuos, habet sceleratam impiorum manum; est ipse confidens, impotens, gladiatorio generi mortis addictus. quam ob rem, quoniam Dolabella hesterno die hoste decreto bellum gerendum est, imperator est diligendus. duae dictae sunt sententiae quarum neutram probo: alteram quia semper, nisi cum est necesse, 20 periculosam arbitror; alteram quia alienam his temporibus existimo. nam 17 extraordinarium imperium populare atque uentosum est, minime nostrae grauitatis, minime huius ordinis. bello Antiochino magno et graui cum L. Scipioni prouincia Asia obuenerit, parumque in eo putaretur esse animi, parum roboris, senatusque ad conlegam eius, C. Laelium, illius Sapientis patrem, negotium deferret, surrexit P. Africanus, frater maior 25 L. Scipionis, et illam ignominiam a familia deprecatus est, dixitque et in fratre suo summam uirtutem esse summumque consilium neque se ei legatum, id aetatis eisque rebus gestis, defuturum. quod cum ab eo esset dictum, nihil est de Scipionis prouincia commutatum; nec plus extra-

1 Quintil. Inst. 8, 3, 29 Germanum . . . occidit

1 huius] eius D || 3 nequam V || 5 Q. om. V; fort. recte: cf. Adams, Cl. Q. 71, 1978, 155 || 8 grauem re publica dignam] grecauem re publicam V grauem <e> re publica [dignam] Buecheler (coll. 8, 13); cf. tamen Vahlen Opusc. II 325 sq., qui grauem, re publica dignam tuetur coll. 8, 2, p. red. in sen. 8; cf. etiam Schöll 16 adn. 1 || 10 possit b posset nst || decernere] degenere V¹ decenere V² de genere Muretus || 11 dixit tamen] dicit enim ns || 14 nunc] num D || 15 quiescet D || 16 mortis] Martis Busche || 17 quoniam cum dolabella bns || hesterno die hoste decreto del. Ernesti || 21 semper imperium D; cf. tamen Ernesti 1504 || 22 bello Antiochino] bellaniochino V bello antiochi bns || 23 prouincia Asia] pc. ia V p. f. asia D corr. Faernus || 24 senatus nsv || C. om. V || illius] huius VD corr. Ernesti || 26 a familia] familiae bns || familia t; cf. ThLL V 1, 599, 11 sqq. || est om. V || 27 post summam uir- in V sequitur 12, 12-23 -sumus iudicare . . . corpore, tum 13, 1-10 a principio . . . acerbam, tum 11, 17-22 -tutem . . . uirum

ordinarium imperium ad id bellum quaesitum quam duobus antea maximis Punicis bellis quae a consulibus aut a dictatoribus gesta et confecta sunt, quam Pyrrhi, quam Philippi, quam post Achaico bello, quam Punico tertio; ad quod populus Romanus ita sibi ipse delegit idoneum ducem, 8
 18 P. Scipionem, ut eum tamen bellum gerere consulem uellet. cum Aristonico bellum gerendum fuit P. Licinio L. Valerio consulibus. rogatus est populus quem id bellum gerere placeret. Crassus consul, pontifex maximus, Flacco conlegae, flamine Martiali, multam dixit, si a sacris discessisset: quam multam populus Romanus remisit; pontifici tamen flaminem parere iussit. sed ne tum quidem populus Romanus ad priuatum detulit bellum, quamquam erat Africanus qui anno ante de Numantinis triumpharat; qui, cum longe omnis belli gloria et uirtute superaret, duas tamen tribus solas tulit. ita populus Romanus consuli potius Crasso quam priuato Africano bellum gerendum dedit. de Cn. Pompei imperiis, summi uiri atque omnium principis, tribuni plebis turbulenti tulerunt. 15
 nam Sertorianum bellum a senatu priuato datum est, quia consules recusabant, cum L. Philippus pro consulibus eum se mittere dixit, non pro
 19 consule. quae igitur haec comitia, aut quam ambitionem constantissimus et grauissimus ciuis, L. Caesar, in senatum introduxit? clarissimo uiro atque innocentissimo decreuit imperium, priuato tamen: in quo maximum 20
 nobis onus imposuit. adsensus ero, ambitionem induxero in curiam; negaro, uidebor suffragio meo, tamquam comitiis, honorem homini amicissimo denegauisse. quod si comitia placet in senatu haberi, petamus, ambiamus, tabella modo detur nobis, sicut populo data est. cur com(m)ittis, Caesar, ut aut praestantissimus uir, si tibi non sit adsensum, repulsam 25
 tulisse uideatur aut unus quisque nostrum praeteritus, si, cum pari
 20 dignitate simus, eodem honore digni non putemur? at enim — nam id exaudio — C. Caesari adulescentulo imperium extraordinarium mea sententia dedi. ille enim mihi praesidium extraordinarium dederat: cum dico mihi, senatui dico populoque Romano. a quo praesidium res publica, 30
 ne cogitatum quidem, tantum haberet ut sine eo salua esse non posset,

1 antea duobus *Christ* || 2 et confecta] aut consummata *b* ita consummata *ns* it conta *t* || 3.4 quam Punico tertio *om.* *D* || 4 ad quod] at quo domitii *V*¹ (*corr.* *V*²) | diligit *V* || 6 p. licioni p. (*p. om.* *V*¹ *add.* *V*²) ualerio *V* 1. ualerio p. scipione *D corr.* *Poggius* || 7 est] et *t om.* *bns* || 9 populi romani *V*¹ populus romanus *D corr.* *V*² || 12 triumphauerat *bstv* || 13 solas *om.* *D*; *de rhythmo* ∪ — — ∪ ∪ (tribus solas tulit) *cf. Fraenkel Les. 189* | ita] et *V* || 14 post dedit ex §§ 20 — 21 sed de . . . designatus *add.* *V* || 17 se eum *D* (*secum* *v*) || 20 maximum post imposuit *trans.* *Clark dub. in app., clausulae gratia; cf. etiam Zielinski Claus. 147; de clausula* (∪ ∪ — ∪ ∪ ∪) *cf. tamen Fraenkel Les. 104* || 21 adsensus ero] assensero *DV*²; *cf. K.-St. I 150* | negare *V* negauero *ns* *v*; *cf. K.-St. II 164, H.-Sz. 657* || 23 habere *D* || 24 modo] modo noua *ns* noua *t* | comitiis *VD corr.* *Faernus* || 25 ita ut *nsV*² | adsensus *nstv* || 27 sumus *D* || 28 C. *om.* *ns* | adulescenti *bns* *v* adulescens *t* || 30 res p. praesidium (*p. om.* *v*) *D*

huic extraordinarium imperium non darem? aut exercitus adimendus aut imperium dandum fuit. quae est enim ratio aut qui potest fieri ut sine imperio teneatur exercitus? non igitur, quod ereptum non est, id existimandum est datum. eripuissetis C. Caesari, patres conscripti, imperium, nisi dedissetis. milites ueterani qui illius auctoritatem, imperium, nomen secuti pro re publica arma ceperant uolebant sibi ab illo imperari; legio Martia et legio quarta ita se contulerant ad auctoritatem senatus et rei publicae dignitatem ut deposcerent imperatorem et ducem C. Caesarem. imperium C. Caesari belli necessitas, fascis senatus dedit. otioso uero et nihil agenti priuato, obsecro te, L. Caesar — cum peritissimo homine mihi res est —, quando imperium senatus dedit?

Sed de hoc quidem hactenus, ne refragari homini amicissimo ac de me optime merito uidear. etsi quis potest refragari non modo non petenti uerum etiam recusanti? illa uero, patres conscripti, aliena consulum dignitate, aliena temporum grauitate sententia est ut consules Dolabellae persequendi causa Asiam et Syriam sortiantur. dicam cur inutile rei publicae, sed prius quam turpe consulibus sit uidete. cum consul designatus obsideatur, cum in eo liberando salus sit posita rei publicae, cum a populo Romano pestiferi ciues parricidaeque descuerint, cumque id bellum geramus quo bello de dignitate, de libertate, de uita decernamus, si in potestatem quis Antoni uenerit, proposita sint tormenta atque cruciatus, cumque harum rerum omnium decertatio consulibus optimis et fortissimis commissa et commendata sit, Asiae et Syriae mentio fiet, ut aut suspicioni crimen aut inuidiae materiam dedisse uideamur? at uero ita decernunt 'ut liberato Bruto': id enim restabat, ut relicto, deserto, prodito. ego uero mentionem omnino prouinciarum factam dico alienissimo tempore. quamuis enim intentus animus tuus sit, C. Pansa, sicut est, ad uirum fortissimum et omnium clarissimum liberandum, tamen rerum natura cogit te necessario referre animum aliquando ad Dolabellam persequendum et partem aliquam in Asiam et Syriam deriuare curae et cogitationis tuae. si autem fieri posset, uel pluris te animos habere uellem quos omnis ad Mutinam intenderes. quod quoniam fieri non potest, isto t(e) animo quem habes praestantissimum atque optimum nihil uolumus nisi de Bruto cogitare. facis tu id quidem et eo maxime incumbis, intellego; duas tamen res, magnas praesertim, non modo agere uno tem-

3 est non est id stv || 4 est] esse nstv || 7 Martia et legio om. D | contulerat D; cf. tamen 12, 29, Lebreton 13 || 7.8 et rei publicae] reique p. bt p. q. r. n r. p. p. q. r. s p. r. v || 8.9 C. Caesarem. imperium C. om. D || 9 bellum bsv | et om. D || 17 consulibus om. D || 18 cum in eo] in eoque bns in eo t | cumque nsv || 20 de² om. D | et si ns || 28 ad fortissimum uirum D | a fortissimum usque ad 12, 12 pos(sumus) def. V: cf. ad § 17 || 29 coget bt, prob. Madvig Opusc. 728 | te necessario del. Ernesti || 32.33 isto te] istoc D isto n² corr. Halm. || 34 intellego om. nsv ut ante intellego add. Halm; sed cf. Fraenkel Les. 191sq.

pore sed ne cogitando quidem explicare quisquam potest. incitare et inflammare tuum istuc praestantissimum studium, non ad aliam ulla[m]
 10 ex parte curam transferre debemus. adde istuc sermones hominum, adde suspiciones, adde invidiam: imitare me quem tu semper laudasti, qui instructam ornatamque a senatu prouinciam deposui ut incendium patriae omissa omni cogitatione restinguere[m]. nemo erit praeter unum me, quicum profecto, si quid interesse tua putasses, pro summa familiaritate nostra communicasses, qui credat te inuito prouinciam tibi esse decretam. hanc, quaeso, pro tua singulari sapientia reprime famam atque effice
 24 ne id quod non curas cupere uideare. quod quidem eo uehementius tibi laborandum est quia in eandem cadere suspicionem conlega, uir clarissimus, non potest. nihil horum scit, nihil suspicatur; bellum gerit, in acie stat, de sanguine et de spiritu decertat; ante prouinciam sibi decretam audiet quam potuerit tempus ei rei datum suspicari. uereor ne exercitus quoque nostri qui non dilectus necessitate, sed uoluntariis studiis se ad
 15 rem publicam contulerunt tardentur animis, si quicquam aliud a nobis nisi de instanti bello cogitatum putabunt. quod si prouinciae consulibus expetendae uidentur, sicut saepe multis clarissimis uiris expetitae sunt, reddite prius nobis Brutum, lumen et decus ciuitatis; qui ita conseruandus est ut id signum quod de caelo delapsum Vestae custodiis continetur; quo saluo salui sumus futuri. tunc uel in caelum uos, si fieri poterit, umeris nostris tollemus; prouincias certe dignissimas uobis deligemus; nunc quod agitur agamus. agitur autem liberine uiuamus an mortem obeamus,
 25 quae certe seruituti antepone[n]da est. quid? si etiam tarditatem adfert ista sententia ad Dolabellam persequendum? quando enim ueniet consul? an id exspectamus quoad ne uestigium quidem Asiae ciuitatum atque urbium relinquatur? at mittent aliquem de suo numero. ualde mihi probari potest qui paulo ante clarissimo uiro priuato imperium extra ordinem non dedi. at hominem dignum mittent. num P. Seruilio digniorem? at eum quidem ciuitas non habet. quod ergo ipse nemini putau[i] dandum,
 26 ne a senatu quidem, id ego unius iudicio delatum comprobem? expedito nobis homine et parato, patres conscripti, opus est et eo qui imperium legitimum habeat, qui praeterea auctoritatem, nomen, exercitum, perspectum animum in re publica liberanda.

21–22 *Non. 407, 1* uel . . . tollemus

2 ullam *bn*¹ (*corr. n*²)*st* || 6 <alia> omni *Halm in app.* | cunctatione *Sydow* || 8 te *del. C. F. W. Müller dub. in app.; cf. K.-St. I 786* || 18 <a> multis *Halm; sed cf. ThLL V 2, 1692, 41* || 20 id] illud *Ernesti* | de om. *bnst* || 21 tunc] hunc *D corr. Ferrarius* | uos ante si *Non., ante umeris b, post si v om. nst* | poterit *D, Non. potuerit cod. Regius 15 A. XIV* || 26 quoad ne] quo nec *b quo n quo ne sv* quo ante *t corr. Christ; cf. ThLL V 2, 1893, 12 sqq.* || 27 at mittent] admittent *bst* | de suo<rum> numero *Cobet* || 28 uiro om. *tv* || 30 putat *D corr. Madvig*

Quis igitur is est? aut M. Brutus aut C. Cassius aut uterque. decer- 11
nerem plane sicut multa 'consules, alter ambo[s]ue', ni Brutum conligas-
semus in Graecia et eius auxilium ad Italiam uergere quam ad Asiam ma-
luissemus; non ut ex [ea] acie respectum haberemus, sed ut ipsa acies
5 subsidium haberet etiam transmarinum. praeterea, patres conscripti,
M. Brutum retinet etiam nunc C. Antonius, qui tenet Apolloniam, ma-
gnam urbem et grauem, tenet, opinor, Byllidem, tenet Amantiam, instat
Epiro, urget Oricum, habet aliquot cohortis, habet equitatum. hinc si
Brutus erit traductus ad aliud bellum, Graeciam certe amiserimus. est
10 autem etiam de Brundisio atque illa ora Italiae prouidendum. quamquam
miror tam diu morari Antonium; solet enim ipse accipere manicas nec
diutius obsidionis metum sustinere. quod si confecerit Brutus et intelle-
xerit plus se rei publicae profuturum, si Dolabellam persequatur quam si
in Graecia maneat, aget ipse per sese, ut adhuc quoque fecit, neque in tot
15 incendiis quibus confestim succurrendum est exspectabit senatum. nam 27
et Brutus et Cassius multis iam in rebus ipse sibi senatus fuit. necesse est
enim in tanta conuersione <et> perturbatione <e omni>um rerum tempori-
bus potius parere quam moribus. nec enim nunc primum aut Brutus aut
Cassius salutem libertatemque patriae legem sanctissimam et morem op-
20 timum iudicauit. itaque si ad nos nihil referretur de Dolabella perse-
quendo, tamen ego pro decreto putarem, cum essent tales uirtute, aucto-
ritate, nobilitate summa uiri quorum alterius iam nobis notus esset
exercitus, alterius auditus. num igitur Brutus exspectauit decreta nostra, 12
cum studia nosset? neque enim est in prouinciam suam Cretam profec-
25 tus: in Macedoniam alienam aduolauit; omnia sua putauit quae uos
uestra esse uelit; legiones conscripsit nouas, excepit ueteres; equita-
tum ad se abduxit Dolabellae atque eum nondum tanto parricidio ob-
litum hostem sua sententia iudicauit. nam ni ita esset, quo iure equita-
tum a consule abduceret? quid? C. Cassius, pari magnitudine animi et con- 28
30 sili praeditus, nonne eo ex Italia consilio profectus est ut prohiberet Sy-

2 sic dist. C. F. W. Müller | consulibus t | alterum bsv | ambosue D corr.
Orelli | <in> consulibus, alterum ambosue Halm (prob. King 263) <in> consules,
alter amboe Madvig Opusc. 729 consulibus, alterum ambosue Pluygers; cf. 5, 53 |
ni<si> Halm in app. || 3 auxilium] uexillum Jeep || 4 ex ea acie D (def. King 263)
eo ex acie Ferrarius (prob. Madvig, J. cl. Ph. 1856, 124, Opusc. 729) ea del. Rau |
ea ante ipsa add. Clark Desc. 188 || 9 ad om. btv || 11 ipse] iste Orelli || 12 quod]
quem Halm in app.; cf. tamen King 264 || 14 quoque del. Cobet || 16 ut Cassius Schöll
in app. coll. § 28 | ipsi sibi senatus fuerunt Halm in app.; sed cf. K.-St. I 47 || 17 con-
cursatione (concursione t conuersione v) perturbationum rerum D corr. Ferrarius;
cf. Cic. Flacc. 94, Amm. 26, 6, 1, ThLL IV 856, 12sq. || 22 summi uiri D summa
<ibi> uiri Busche <ei> summi uiri Clark (cf. tamen Lutz 81sq., qui summi uiri del.)
summa <praediti> uiri Sydow, corr. Faernus || 25 aduolauit alienam Schöll in app. ||
26 uelit uestra esse Schöll || 27 tanto om. ns || 29 a om. bn¹ (add. n²)tv || 30 est
om. bt

ria Dolabellam? qua lege, quo iure? eo quod Iuppiter ipse sanxit, ut omnia quae rei publicae salutaria essent legitima et iusta haberentur. est enim lex nihil aliud nisi recta et[iam] a numine deorum tracta ratio, imperans honesta, prohibens contraria. huic igitur legi paruit Cassius; cum est in Syriam profectus, alienam provinciam, si homines legibus scriptis 5 uterentur, eis uero oppressis sua[m] lege naturae.

29 Sed ut ea uestra quoque auctoritate firmetur, censeo: cum P. Dolabella quique eius crudelissimi et taeterrimi facinoris ministri, socii, adiutores fuerunt hostes populi Romani a senatu iudicati sint, cumque senatus P. Dolabellam bello persequendum censuerit, ut is qui omnia deorum ho- 10 minumque iura nouo, inaudito, inexpressibili scelere polluerit nefarioque se patriae paricidio obstrinxerit poenas dis hominibusque meritis debitasque persoluat, senatui placere C. Cassium pro consule provinciam Syriam obtinere, ut qui optimo iure eam provinciam obtinuerit, eum a Q. Marcio Crispo pro consule, L. Staio Murco pro consule, A. Al[bi]o Ien[io] 15 legato exercitus accipere, eosque ei tradere, cumque eis copiis et si quas praeterea parauerit bello P. Dolabellam terra marique persequi. eius belli gerendi causa quibus ei uideatur naui, nautas, pecuniam ceteraque quae ad id bellum gerendum pertineant, ut imperandi in Syria, Asia, Bithynia, Ponto ius potestatemque habeat, utique, quamcumque in provinciam 20 eius belli gerendi causa aduenerit, ibi maius imperium C. Cassi pro consule sit quam eius erit qui eam provinciam tum obtinebit, cum C. Cassius 31 pro consule in eam provinciam uenerit; regem Deiotarum patrem et regem Deiotarum filium, si, ut multis bellis saepe numero imperium populi Romani iuuerint, item C. Cassium pro consule copiis suis opibusque iuuis- 25 sent, senatui populoque Romano gratum esse facturos, itemque si ceteri reges, tetrarchae dynastaeque fecissent, senatum populumque Romanum eorum officii non immemorem futurum. utique C. Pansa A. Hirtius consules, alter amboque, si eis uideretur, re publica recuperata de provinciis consularibus, praetoriis ad hunc ordinem primo quoque tempore 30 <re>ferant. interea provinciae ab eis a quibus obtinentur obtineantur quoad cuique ex senatus consulto successum sit.

18 32 Hoc senatus consulto ardentem inflammabit et armatum armabit

3 etiam D corr. Poggius || 6 sua D corr. ed. Romana || 7 ea] ex D ea <lex> C. F. W. Müller dub. in app., corr. Ferrarius | firmentur Bake || 9 sunt D corr. Poggius || 14 eum a Q.] eumque n¹s eam a q. t eum atque v eumque a n² || 15 Staio] stato b stabilio n statu st statum v Statio Ferrarius, corr. Sternkopf: cf. enim CIL IX 3080, Münzer RE III A (1929) 2136-2139 | ab caleno b at (a n²) pro alieno ns ab alieno tv corr. Ferrarius (item infra); cf. Klebs RE I (1894) 1585 || 16 exercitum b tv || 18 ceteraque quae] ceteraque omnia quae b ceteraque ns¹t cetera quae s² corr. Poggius (et n²); cf. K.-St. II 154 || 20 utque ns v || 22 tum] totam t || 28 utque ns v || 29 uidebitur Ernesti uideatur Klotz || 30 <et> praetoriis Muretus || 31 ferant D corr. Naugerius; de clausula (— u u u u) cf. Fraenkel Les. 94 | a om. nstv

Cassium; nec enim animum eius potestis ignorare nec copias. animus is est quem uidetis; copiae quas audistis *** fortes et constantes uiri, qui ne uiuo quidem Trebonio Dolabellae latrocinium in Syriam penetrare siuissent. Al<1>ienus, familiaris et necessarius meus, post interitum Tre-
 5 boni profecto ne dici quidem se legatum Dolabellae uolet. est Q. Caecili Bassi, priuati illius quidem, sed fortis et praeclari uiri, robustus et uictor exercitus. Deiotari regis et patris et filii et magnus et nostro more insti- 33 tutus exercitus; summa in filio spes, summa ingeni indoles summaque uirtus. quid de patre dicam? cuius beneuolentia in populum Romanum
 10 est ipsius aequalis aetati; qui non solum socius imperatorum nostrorum fuit in bellis uerum etiam dux copiarum suarum. quae de illo uiro Sulla, quae Murena, quae Seruilius, quae Lucullus, quam ornate, quam hono-
 34 rifice, quam grauitate saepe in senatu praedicauerunt! quid de Cn. Pom- peio loquar? qui unum Deiotarum in toto orbe terrarum ex animo amicum
 15 uereque beneuolum, unum fidelem populo Romano iudicauit. fuimus imperatores ego et M. Bibulus in propinquis finitimisque prouinciis: ab eodem rege adiuti sumus et equitatu et pedestribus copiis. secutum est hoc acerbissimum et calamitosissimum ciuile bellum in quo quid facien-
 dum Deiotaro, quid omnino rectius fuerit dicere non est necesse, prae-
 20 sertim cum contra ac Deiotarus sensit uictoria belli iudicarit. quo in bello si fuit error, communis ei fuit cum senatu; sin recta sententia, ne uicta quidem causa uituperanda est. ad has copias accedent alii reges, etiam dilectus accedent. neque uero classes deerunt: tanti Tyrii Cassium 35 faciunt, tanti eius in Syria nomen atque Phoenice est. paratum habet 14
 25 imperatorem C. Cassium, patres conscripti, res publica contra Dolabel- lam nec paratum solum sed peritum atque fortem. magnas ille res gessit ante Bibuli, summi uiri, aduentum, cum Parthorum nobilissimos duces maximas copias fudit Syriamque immani Parthorum impetu liberauit. maximam eius et singularem laudem praetermitto; cuius enim praedica-

1.2 is est] ipse ns ipsius est Clark dub. in app. || 2 uidistis Ferrarius; cf. tamen King 267 | post audistis aliquid intercidiisse censet Madvig (cf. Clark, Cl. R. 14, 1900, 407) || 2-4 fortis et constantis . . . siuisset Ferrarius (siuisset iam cod. Amst., teste Deiter, Phil. 58, 1899, 193); cf. tamen Madvig, J. cl. Ph. 1856, 124, Opusc. 729 || 4 cf. app. ad § 30, l. 15 || 5 profecto ne] profectus ne bns v (sed cf. King 267) protectione t corr. Christ || 6.7 exercitus et uictor tv || 7 institutus] instructus ed. Cratandrina; cf. tamen Suet. Iul. 24, 2 || 8 summaque] summa s, prob. Zielinski Claus. 215; cf. tamen Fraenkel Les. 198 || 9 quid dicam de patre ns | beneuolentia in] beneuolentia btv beneuolentiam n || 14 loquor t || 15 p. r. unum fidelem b || 20 iudicarit] inclinarit Cobet <di>iudicarit Halm; cf. ThLL VII 2, 619, 28 sqq. || 22 est uituperanda Schöll || 24 tantum Ferrarius, quem nonnulli edd. secuti sunt; cf. tamen Pasoli, Ciceroniana 2, 1960, 153 || 26 etiam post peritum add. C. F. W. Müller; cf. contra Zielinski Claus. 215 || 27.28 cum Pacori nobilissimi ducis magnas copias codd. Ursini Parthorum cum nobilissimo duce maximas copias Schöll dub. in app.

tio nondum omnibus grata est, hanc memoriae potius quam uocis testimonio conseruemus.

36 Animaduerti, patres conscripti, exaudiui etiam nimium a me Brutum, nimium Cassium ornari, Cassio uero sententia mea dominatum et principatum dari. quos ego orno? nempe eos qui ipsi sunt ornamenta rei publicae. quid? D. Brutum nonne omnibus sententiis semper ornaui? num igitur reprehenditis? an Antonios potius ornarem, non modo suarum familiarum sed [p.] Romani nominis probra atque dedecora? an Censorinum ornem in bello hostem, in pace sectorem? an cetera ex eodem latrocinio naufragia conligam? ego uero istos oti, concordiae, legum, iudiciorum, libertatis inimicos tantum abest ut ornem ut effici non possit quin eos tam oderim quam rem publicam diligo.

37 'Vide,' inquit 'ne ueteranos offendas': hoc enim uel maxime exaudio. ego autem ueteranos tueri debeo, sed eos quibus sanitas est; certe timere non debeo. eos uero ueteranos qui pro re publica arma ceperunt secuti-
que sunt C. Caesarem auctorem beneficiorum paternorum, hodieque rem publicam defendunt uitae suae periculo, non tueri solum sed etiam commodis augere debeo. qui autem quiescunt, ut septima, ut octaua legio, in magna gloria et laude ponendos puto. comites uero Antoni qui, postquam beneficia Caesaris comederunt, consulem designatum obsident, huic urbi ferro ignique minitantur, Saxae se et Cafoni tradiderunt ad facinus praedamque natis, num quis est qui tuendos putet? ergo aut boni sunt quos etiam ornare, aut quieti quos conseruare debemus, aut impii
15 38 quorum contra furorem bellum et iusta arma cepimus. quorum igitur ueteranorum animos ne offendamus ueremur? eorumne qui D. Brutum obsidione cupiunt liberare? quibus cum Bruti salus cara sit, qui possunt Cassi nomen odisse? an eorum qui utrisque armis uacant? non uereor ne acerbus ciuis quisquam istorum sit qui otio delectantur. tertio uero ge-

3 exauditu b exornari nsv exaudiui t (ex exaudiui ortum, ut cens. Clark) et audio uideri Madvig exaudiri Halm exaudire <uideor> Busche, corr. Pluygers || 3.4 brutum cassium t nimium Cassium del. Halm: cf. tamen Madvig Adu. III 154 („nihil est cur tollantur uerba nimium Cassium. primum communiter de utroque dicitur, deinde de Cassio separatim“) || 7 reprehenditis Ernesti | ornem Kayser || 8 p. R. D corr. Ferrarius | decora b¹ (corr. b²) v || 9 ornarem Halm || 14 sed eos quibus] est quod iis quos quibus b sed iis quibus n¹sv quod iis quod quibus t eos quidem quibus Clark dub. in app. quoad iis quidem Schöll in app., corr. n² | certe] ceteros Cobet || 16 auctore b¹ (corr. b²) auctoritatem n auctoritate sv || 17 uitae suae periculo] magno periculo bnv cum magno periculo s uideo e periculo t corr. Halm; cf. § 4 || 18 augere commodis v || 21 ferrum ignemque Ferrarius; cf. tamen 13, 47, Cat. 2, 1 || 25 D. om. ns || 28 acerbus nuntius cuiquam Madvig (Opusc. 730) acerbus Cassi honos cuiquam C. F. W. Müller dub. in app. acerbus [ciuis] cuiquam Clark (Cl. R. 14, 1900, 407) acerbius ciuis quicquam Schöll acerbum iis quicquam Busche acerbus cuius quisquam Sternkopf acerbus Cassi inimicus quisquam Sydow; tradita def. King 271

neri non militum ueteranorum, sed importunissimorum hostium cupio quam acerbissimum dolorem inurere. quamquam, patres conscripti, quousque sententias dicemus ueteranorum arbitratu? quod eorum tantum fastidium est, quae tanta adrogantia ut ad arbitrium illorum impetratores etiam deligamus? ego autem — dicendum est enim, patres conscripti, quod sentio — non tam ueteranos metuendos nobis arbitror quam quid tirones milites, flos Italiae, quid nouae legiones ad liberandam patriam paratissimae, quid cuncta Italia de uestra grauitate sentiat. nihil enim semper floret; aetas succedit aetati: diu legiones Caesaris uiguerunt; nunc uigent Pansae, uigent Hirti, uigent Caesaris fili, uigent Planci; uincunt numero, uincunt aetatibus; nimirum etiam auctoritate uincunt. id enim bellum gerunt quod ab omnibus gentibus comprobatur. itaque his praemia promissa sunt, illis persoluta. fruantur illi suis, persoluantur his quae spopondimus. id enim deos immortalis spero aequissimum iudicare.

Quae cum ita sint, eam quam dixi sententiam uobis, patres conscripti, censeo comprobendam.

M. TVLLI CICERONIS

IN M. ANTONIVM

ORATIO PHILIPPICA DVODECIMA

Etsi minime decere uidetur, patres conscripti, falli, decipi, errare eum cui uos maximis saepe de rebus adsentiamini, consolor me tamen quoniam uobiscum pariter et una cum sapientissimo consule errauimus. nam cum duo consulares spem honestae pacis nobis attulissent, quod erant familiares M. Antoni, quod domestici, nosse aliquod eius uolnus quod nobis ignotum esset uidebantur. apud alterum uxor, liberi; alter cottidie litteras mittere, accipere, aperte fauere Antonio. hi subito hortari ad pacem, quod iam diu non fecissent, non sine causa uidebantur. accessit consul hortator. at qui consul! si prudentiam quaerimus, qui minime falli posset; si uirtutem, qui nullam pacem probaret nisi cum cedente atque uicto; si magnitudinem animi, qui praeferret mortem seruituti. uos autem, pa-

6 metuendos] intuendos *Poggius, fort. recte* | uobis *ns v* || 8 uestra post grauitate *t* post sentiat *Schöll* || 12 probatur *ns* || 13 illi suis] illis *b* illis uel *ns* illi sues *t* his uel *v* his illi *Ferrarius, corr. Gryphius* || 19 assentiebamini *t, prob. King 275* || 22 uolnus eius *tv* || 24 Antonio *del. Schöll in app.* || 27 cum cedente] concedenti *b* cedente *n's v* concedente *t (prob. King 276)* cedente hoste *n² corr. Jeep* <Antonio> concedente *Kayser; cf. tamen Lehmann, Herm. 14, 1879, 455*

tres conscripti, non tam immemores uestrorum grauissimorum decreto-
rum uidebamini quam spe adlata deditionis quam amici pacem appellare
mallent de imponendis, non accipiendis legibus cogitare. auxerat autem
meam quidem spem, credo item uestram, quod domum Antoni adflictam
maestitia audiebam, lamentari uxorem. hic etiam fautores Antoni quo- 5
rum in uultu habitant oculi mei tristiores uidebam. quod si non ita est,
cur a Pisone et Caleno potissimum, cur hoc tempore, cur tam improviso,
cur tam repente pacis est facta mentio? negat Piso scire se, negat audisse
quicquam; negat Calenus rem ullam nouam adlatam esse. atque id nunc
negant, postea quam nos pacificatoria legatione implicatos putant. quid 10
ergo opus est nouo consilio, si in re nihil omnino noui est? decepti, de-
cepti, inquam, sumus, patres conscripti: Antoni est acta causa ab amicis
eius, non publica. quod uidebam equidem sed quasi per caliginem:
praestrinxerat aciem animi D. Bruti salus. quod si in bello dari uicarii
solerent, libenter me ut D. Brutus emitteretur pro illo includi paterer. 15
atque hac uoce Q. Fufi capti sumus: 'ne si a Mutina quidem recesserit,
audiemus Antonium, ne si in senatus quidem potestatem futurum se
dixerit?' durum uidebatur: itaque fracti sumus, cessimus. recedit igitur
a Mutina? 'nescio.' paret senatui? 'credo,' inquit Calenus 'sed ita ut te-
neat dignitatem.' ualde hercules uobis laborandum est, patres conscripti, 20
ut uestram dignitatem amittatis, quae maxima est, Antoni, quae neque
est ulla neque esse potest, retineatis, ut eam per uos reciperet quam per se
perdidit. si iacens uobiscum aliquid ageret, audirem fortasse: quam-
quam . . . , sed hoc malo dicere, audirem: stanti resistendum est aut con-
cedenda una cum dignitate libertas. at non est integrum: constituta le- 25
gatio est. quid autem non integrum est sapienti quod restitui potest?
cuiusuis hominis est errare, nullius nisi insipientis perseuerare in errore.
posteriores enim cogitationes, ut aiunt, sapientiores solent esse. discussa
est illa caligo quam paulo ante dixi; diluxit, patet, uidemus omnia, neque
per nos solum, sed admonemur a nostris. attendistis paulo ante prae- 30
stantissimi uiri quae esset oratio. 'maestam' inquit 'domum offendi, con-
iugem, liberos. admirabantur boni uiri, accusabant amici quod spe pacis
legationem suscepissem.' nec mirum, P. Seruili: tuis enim <se>uerissimis
grauissimisque sententiis omni est non dico dignitate sed etiam spe salutis

1 tam] iam **bstv** || 2 oblata *Ursinus* || 2.3 appellare mallent] appellarent alieni **b**
appellarem alieni **n¹stv** corr. **n²** || 5 post uxorem *lac. stat. Ernesti*; cf. etiam *Zielin-*
ski Claus. 215 || 8 se scire **ns** | audire **ns** || 11 decepti semel **nst**; cf. tamen 8,
22 || 14 perstrinxerat **bv** praestrinxerant **t**; cf. *Cic. Diu. in Caec. 46, Rab. Post.*
43 | D. om. **ns** || 16 atqui *Naugerius* || 17 potestate **v**; cf. tamen *Pasoli, Cicero-*
niana 2, 1960, 153-155, H.-Sz. 276, ThLL VII 1, 795, 38 sqq. || 18 uidebitur
bns | recedet **tv** || 24 stanti] statim **t** || 25.26 legio est **bt** uel legatio **v** legatione
n² || 27 in errore perseuerare **tv** || 29 quam] de qua *Halm in app.* || 33 uerissimis **D**
corr. *Gulielmius*; cf. 5, 3; 11, 15 et adde *Planc. 38, Deiot. 26*

spoliatus Antonius. ad eum ire te legatum quis non miraretur? de me 6
 exerior: cuius idem consilium quod tuum sentio quam reprehendatur.
 nos reprehendimur soli? quid? uir fortissimus Pansa sine causa paulo ante
 tam accurate locutus est tam diu? quid egit nisi uti falsam prodicionis a
 5 se suspicionem depelleret? unde autem ista suspicio est? ex pacis patro-
 cinio repentino quod subito suscepit eodem captus errore quo nos.

Quod si est erratum, patres conscripti, spe falsa atque fallaci, redeamus 7
 in uiam. optimus est portus paenitenti mutatio consili. quid enim potest, 3
 per deos immortalis, rei publicae prodesse nostra legatio? prodesse dico?
 10 quid si etiam obfutura est? obfutura? quid si iam nocuit atque obfuit?
 an uos acerrimam illam et fortissimam populi Romani libertatis recupe-
 randae cupiditatem non imminutam ac debilitatam putatis legatione
 pacis audita? quid municipia censetis? quid colonias? quid cunctam Ita-
 liam? futuram eodem studio quo contra commune incendium exarserat?
 15 an non putamus fore ut eos paeniteat professos esse et prae se tulisse
 odium in Antonium qui pecunias polliciti sunt, qui arma, qui se totos et
 animis et corporibus in salutem rei publicae contulerunt? quem ad mo-
 dum nostrum hoc consilium Capua probabit, quae temporibus his Roma
 altera est? illa impios ciuis iudicauit, eiecit, exclusit. illi, illi, inquam,
 20 urbi fortissime conanti e manibus est ereptus Antonius. quid? legionum 8
 nostrarum neruos nonne his consiliis incidimus? quis est enim qui ad bel-
 lum inflammato animo futurus sit spe pacis oblata? ipsa illa Martia cae-
 lestis et diuina legio hoc nuntio languescet et mollietur atque illud pul-
 cherrimum [Martium] nomen amittet: excident gladii, fluent arma de
 25 manibus. senatum enim secuta non arbitrabitur se grauiore odio debere
 esse in Antonium quam senatum. pudet huius legionis, pudet quartae
 quae pari uirtute nostram auctoritatem probans non ut consulem et im-
 peratorem suum, sed ut hostem et oppugnatorem patriae reliquit Anto-
 nium; pudet optimi exercitus qui coniunctus est ex duobus, qui iam lu-
 30 stratus, qui profectus ad Mutinam est; qui si pacis, id est timoris nostri,
 nomen audierit, ut non referat pedem, insistet certe. quid enim reuocante 4
 et receptui canente senatu properet dimicare? quid autem hoc iniustius 9

24-25 Non. 300, 15 excident . . . manibus

1 miretur s || 4 falsam] fallacem t; cf. Cic. Cluent. 134, Flacc. 6, Marc. 21 ||
 8 paenitendi C. F. W. Müller; cf. K.-St. I 225 || 10 iam] etiam ns | atque obfuit
 om. ns || 12 debilitatam] delibatam bns¹ (corr. s²)t; cf. ThLL V 1, 112, 44sq. ||
 13 audit(a)en¹ (corr. n²)t || 14 exarserit t || 15 non . . . fore] nos . . . forte t || 18 con-
 silium hoc ns | his<ce> Schöll in app. || 19 illi semel nst; cf. tamen app. ad § 3 ||
 20 fortissima Boyancé | constringere post conanti add. Koch || 22 ipsa illa illa t ||
 24 del. Manutius || 25 secuta enim senatum t | arbitratur t | grauiori nv
 grauiori se s || 31 sistet Gulielmius, prob. Zielinski Claus. 215; cf. tamen ThLL
 VII 1, 1923, 80sq. | quis s; sed cf. King 279

- quam nos inscientibus eis qui bellum gerunt de pace decernere, nec solum inscientibus sed etiam inuitis? an uos A. Hirtium, praeclarissimum consulem, C. Caesarem, deorum beneficio natum ad haec tempora, quorum epistulas spem uictoriae declarantis in manu teneo, pacem uelle cense-
 5 tis? uincere illi expetunt pacisque dulcissimum et pulcherrimum nomen non pactione, sed uictoria concupiuerunt. quid? Galliam quo tandem animo hanc rem audituram putatis? illa enim huius belli propulsandi, administrandi, sustinendi principatum tenet. Gallia D. Bruti nutum ipsum, ne dicam imperium, secuta armis, uiris, pecunia belli principia firmavit; eadem crudelitati M. Antoni suum totum corpus obiecit; exhaustur, 10 uastatur, uritur: omnis aequo animo belli patitur iniurias, dum modo repellat periculum seruitutis. et ut omittam reliquas partis Galliae — nam sunt omnes pares — Patauni alios excluserunt, alios eiecerunt missos ab Antonio, pecunia, militibus, et, quod maxime deerat, armis nostros duces adiuuerunt. fecerunt idem reliqui qui quondam in eadem causa erant 15 et propter multorum annorum iniurias alienati a senatu putabantur: quos minime mirum est communicata cum eis re publica fidelis <esse>, 5 qui etiam expertes eius fidem suam semper praestiterunt. his igitur omnibus uictoriam sperantibus pacis nomen adferemus, id est desperationem uictoriae? 20
- 11 Quid si ne potest quidem ulla esse pax? quae enim est condicio pacis in qua ei cum quo pacem facias nihil concedi potest? multis rebus a nobis est inuitatus ad pacem Antonius: bellum tamen maluit. missi legati repugnante me, sed tamen missi; delata mandata: non paruit. denuntiatum est ne Brutum obsideret, a Mutina discederet: oppugnauit etiam uehe-
 25 mentius. et ad eum legatos de pace mittemus qui pacis nuntios repudiauit? uerecundioresne coram putamus in postulando fore quam fuerit tum cum misit mandata ad senatum? atqui tum ea petebat quae uidebantur improba omnino sed tamen aliquo modo posse concedi; nondum erat uestris tam grauib; tamque multis iudiciis ignominiisque concisus: nunc 30 ea petit quae dare nullo modo possumus, nisi prius uolumus bello nos 12 uictos confiteri. senatus consulta falsa delata ab eo iudicauimus: num ea uera possumus iudicare? leges statuimus per uim et contra auspicia latas eisque nec populum nec plebem teneri: num eas restitui posse cense-
 35 tis?

2 scientius n¹ scientibus stv inscientius n² || 3 <et> C. Caesarem Muretus ||
 6 concupiuerunt bn || 11 uritur: omnis sic dist. Ferrarius | iniuriam D corr. Ferrarius; uritur omnis, . . . iniuriam def. Reid ap. Clark, Cl. R. 14, 1900, 408; cf. tamen Naeu. Carm. frg. 37 M. urit populatur uastat; de asyndeto cf. H.-Sz. 830 et de nexu uastare, urere Cic. Att. 9, 7, 4 et Sh. B. Att. IV 368 || 17 add. Poggius || 19 spectantibus Muretus || 21 ne] non nstv || 23 est om. tv || 28 uidebantur om. tv ||
 30 grauissimis nsth² grauissimus v; cf. K.-St. II 478, King 280 | concisus v; cf. 5, 28 || 33 inde a -sumus iudicare rursus incipit V; cf. app. ad 11, 17

sestertium septiens miliens auertisse Antonium pecuniae publicae iudicauistis: num fraude poterit carere peculatus? immunitates ab eo, ciuitates, sacerdotia, regna uenierunt: num figentur rursus eae tabulae quas uos decretis uestris refixistis? quod si ea quae decreuimus obruere, num
 5 etiam memoriam rerum delere possumus? quando enim obliuiscetur ulla 6 posteritas cuius scelere in hac uestitus foeditate fuerimus? ut centurionum legionis Martiae Brundisi profusus sanguis eluatur, num elui praedicatio crudelitatis potest? ut media praeteream, quae uetustas tollet operum circum Mutinam taetra monumenta, sceleris indicia latrocinique
 10 uestigia? huic igitur importuno atque impuro parricidae quid habemus, 13 per deos immortalis, quod remittamus? an Galliam ultimam et exercitum? quid est aliud non pacem facere, sed differre bellum, nec solum propagare bellum sed concedere etiam uictoriam? an ille non uicerit, si quacumque
 15 condicione in hanc urbem cum suis uenerit? armis nunc omnia tenemus; auctoritate ualemus plurimum; absunt tot perdit ciues, nefarium secuti ducem; tamen eorum ora sermonesque qui in urbe ex eo numero relictii sunt ferre non possumus. quid censetis, cum tot uno tempore intruperint, nos arma posuerimus, illi non deposuerint, nonne nos nostris consiliis uictos in perpetuum fore? ponite ante oculos M. Antonium consularem; 14
 20 sperantem consulatum Lucium adiungite; supplete ceteros neque nostri ordinis solum honores et imperia meditantis: nolite ne Tirones quidem Numisios et Mustelas Seios contemnere. cum eis facta pax non erit pax, sed pactio seruitutis.

L. Pisonis, amplissimi uiri, praeclara uox a te non solum in hoc ordine,
 25 Pansa, sed etiam in contione iure laudata est. excessurum se ex Italia dixit, deos penatis et sedes patrias relicturum, si — quod di omen auerterint! — rem publicam oppressisset Antonius. quaero igitur a te, L. Piso, 7
 nonne oppressam rem publicam putes, si tot tam impii, tam audaces, 15 tam facinerosi recepti sint? quos nondum tantis parricidiis contaminatos
 30 uix ferebamus, hos nunc omni scelere coopertos tolerabilis censes ciuitati

30—p. 150, 1 *Arus. Gramm. VII 461*, 26 hos . . . fore

1 sestertium *del. Ernesti* || 2 ciuitatibus **V**; *sed cf. 3, 10; 5, 11; ThLL III 1238, 59 sqq.* || 4 obruere uolumus **DV**², *quod iure respuit King 280* || 6 uestitus] seruitutis *Lehmann coll. 10, 18. 19; 12, 9; 14, 37; cf. tamen 8, 32 equidem . . . uestitu* || 7 eleuatur **V**¹ (*corr. V²) eluitur **n**¹ (*corr. n²) **stv** | elui] eius **bnsV** aeui **t** || 9 circa **D** | munimenta **D** || 12 non] quam non **nsV** || 13 si *om. bnst*; *cf. King 281* || 14 suis armis uenerit **D** || 16 sermones **D** || 18 nos² *om. V* || 22 Numisios et] numisiose **V**¹ *nommisios b*¹ non musios sed **n**¹s nummisios et **t** non misios et **v** nommisios et **b**² *corr. V*² **n**²; *cf. 2, 8, Münzer RE XVII (1937) 1401* | seiosue **nsV**² seiosue **v** || 23 sed] sest **V**¹ (*corr. V*²) || 25 etiam *om. tv* | in cursione **b** in contentione **tv** || 26 auerterit **V** auerterent **bv** (*sed cf. King 281*) auertant **ns** aurent **t** *corr. Faernus* || 27 L. *om. bnst* || 30 copertos **V** opertos **tv** compertos *Arus.*; *cf. Cic. Verr. 2, 1, 9***

fore? aut isto tuo, mihi crede, consilio erit utendum, ut cedamus, abeamus, uitam inopem et uagam persequamur, aut ceruices latronibus dandae atque in patria cadendum est.

Vbi sunt, C. Pansa, illae cohortationes pulcherrimae tuae quibus a te excitatus senatus, inflammatus populus Romanus non solum audiuit sed 5
16 etiam didicit nihil esse homini Romano foedius seruitute? idcircone saga sumpsimus, arma cepimus, iuventutem omnem ex tota Italia excussimus, ut exercitu florentissimo et maximo legati ad pacem mitterentur? si accipiendam, cur non rogamur? si postulandam, quid timemus?

In hac ego legatione sim aut ad id consilium admiscear[is] in quo ne si 10
dissensero quidem a ceteris s[i]citurus populus Romanus sit? ita fiet ut, si quid remissum aut concessum sit, meo semper periculo peccet Antonius,
17 cum ei peccandi potestas a me concessa uideatur. quod si habenda cum M. Antoni latrocinio pacis ratio fuit, mea tamen persona ad istam pacem conciliandam minime fuit deligenda. ego numquam legatos mittendos 15
censui; ego ante reditum legatorum ausus sum dicere, pacem ipsam si adferrent, quoniam sub nomine pacis bellum lateret, repudiandam; ego princeps sagorum; ego semper illum appellaui hostem, cum alii aduersarium, semper hoc bellum, cum alii tumultum. nec haec in senatu solum: eadem ad populum semper egi; neque solum in ipsum sed in eius socios 20
facinorum et ministros, et praesentis et eos qui una sunt, in totam denique M. Antoni domum sum semper inuectus. itaque ut alacres et laeti spe pacis oblata inter se impii ciues, quasi uicissent, gratulabantur, sic me iniquum eierabant, de me querebantur; diffidebant etiam Seruilio: meminerant eius sententiis confixum Antonium; L. Caesarem fortem 25
quidem illum et constantem senatorem, auunculum tamen, Calenum procuratorem, Pisonem familiarem, te ipsum, Pansa, uehementissimum et fortissimum consulem factum iam putant leniorem: non quo ita sit aut esse possit, sed mentio a te facta pacis suspicionem multis attulit immutatae uoluntatis. inter has personas me interiectum amici Antoni mo- 30
leste ferunt: quibus gerendus mos est, quoniam semel liberales esse

7 Non. 299, 2 iuventutem . . . excussimus

1 tuo] studio ns || 3 est om. D || 7 excussimus V, Non. exciuius D; sed cf. King 282, ThLL V 2, 1310, 31 sqq. || 8 ut] ut de bns et t et de v | ut legati tv || 8-9 si . . . rogamur si post in quo ne (l. 10) D || 9 rogamus V¹ (corr. V²) || 10 in hanc . . . legationem n¹ (corr. n²) tv | ergo nst | admis V admiscearis D corr. Poggius || 10-11 in quo . . . a om. V || 11 siciturus V si iturus bstv futurus n corr. Poggius || 12 semper om. nt || 13 si om. ns || 14 M. om. D || 16 legatorum reditum D || 17 quoniam] quod tv | r. p. repudiandam D || 18 hostem appellaui D | cum] dum V || 19 nec] ne nst || 21 et¹ om. bns v | et² om. V || 23-24 sic . . . querebantur om. ns || 24 iniquum] inimicum D | ei iurabant b eiurabant tv; cf. ThLL V 2, 314, 67 sqq. || 26 illum quidem Muretus; sed cf. K.-St. I 624 | tamen om. V

coepimus. proficiscantur legati optimis ominibus, sed ei proficiscantur in⁸
 quibus non offendatur Antonius. quod si de Antonio non laboratis, mihi¹⁹
 certe, patres conscripti, consulere debetis. parcite oculis saltem meis et
 aliquam ueniam iusto dolori date. quo enim aspectu uidere potero —
 5 omitto hostem patriae, ex quo mihi odium in illum commune uobiscum
 est — sed quo modo aspiciam mihi uni crudelissimum hostem, ut decla-
 rant eius de me acerbissimae contiones? adeone me ferreum putatis ut
 cum eo congredi aut illum aspicere possim qui nuper, cum in contione
 donaret eos qui ei de parricidis audacissimi uidebantur, mea bona donare
 10 se dixit Petusio Vrbinati, qui ex naufragio luculenti patrimonii ad haec
 Antoniana saxa proiectus est. an L. Antonium aspicere potero, cuius ego²⁰
 crudelitatem effugere non potuissem, nisme moenibus et portis et studio
 municipi mei defendissem? atque idem hic myrmillo Asiaticus, latro Ita-
 liae, conlega Lentonis et Nuculae, cum Aquilae primipilo nummos aureos
 15 daret, de meis bonis se dare dixit: si enim de suis dixisset, ne Aquilam qui-
 dem ipsum crediturum putauit. non ferent, inquam, oculi Saxam, Ca-
 fonem, non duo praetores [non tr. pl.], non duo designatos tribunos, non
 Bestiam, non Trebellium, non T. Plancum. non possum animo aequo
 uidere tot tam importunos, tam sceleratos hostis; nec id fit fastidio meo,
 20 sed caritate rei publicae. sed uincam animum mihiq[ue] imperabo: dolo-²¹
 rem iustissimum, si non potuero frangere, occultabo. quid? uitae cense-
 tisne, patres conscripti, habendam mihi aliquam esse rationem? quae
 mihi quidem minime cara est, praesertim cum Dolabella fecerit ut optan-
 da mors esset, modo sine cruciatu atque tormentis; uobis tamen et
 25 populo Romano uilis meus spiritus esse non debet. is enim sum, nisi
 me forte fallo, qui uigiliis, curis, sententiis, periculis etiam quae plurima
 adii propter acerbissimum omnium in me odium impiorum perfeceri ut²²
 non obstarem rei publicae, ne quid adrogantius uidear dicere. quod cum⁹
 ita sit, nihilne mihi de periculo meo cogitandum putatis? hic cum essem
 30 in urbe ac domi, tamen multa saepe temptata sunt, ubi me non solum
 amicorum fidelitas sed etiam uniuersae ciuitatis oculi custodiunt: quid
 censeatis, cum iter ingressus ero, longum praesertim, nullasne insidias
 extimescendas? tres uiae sunt ad Mutinam — quo festinat animus ut

1 hominibus Vn¹s (corr. n²) omnibus bt || 5 omitto] mitto bns v || 6 sed] et V¹
 set V² om. D || 9 mea bona] de meis bonis D (e l. 15) || 10 petissio V pitissio b
 praesidio nsv pisidio t corr. C. F. W. Müller; cf. 13, 3, Münzer RE XIX (1938)
 1382 || 14 primipili VD corr. Manutius; cf. King 284 || 16 ipsum credituram V
 ipsam credituram nstv, fort. recte: cf. Clark, Cl. R. 14, 1900, 408, King 284 ||
 17 duos . . . duos bns v | del. Garatoni; cf. enim 13, 26 || 18 T. om. D || 21 potero
 tv || 25 sum] est bns v om. t || 26 forte me st | etiam perfeceri bnv (cf. l. 27)
 etiam profecerit s || 27 adii om. D | perfeceri] pertulerim bns per me fecerim t
 pertulerint v || 28 obstarent bns v || 30 me om. ns || 33 pertimescendas D; cf.
 tamen 7, 2

quam primum illud pignus libertatis populi Romani, D. Brutum, aspi-
 cere possim; cuius in complexu libenter extremum uitae spiritum edi-
 derim, cum omnes actiones horum mensum, omnes sententiae meae
 peruenerint ad eum qui mihi fuit propositus exitum. tres ergo, ut dixi,
 23 uiae: a supero mari Flaminia, ab infero Aurelia, media Cassia. nunc, 5
 quaeso, attendite num aberret a coniectura suspicio periculi mei. Etru-
 riam discriminat Cassia. scimusne igitur, Pansa, quibus in locis nunc sit
 Lentonis Caesenni VIIuiralis auctoritas? nobiscum nec animo certe est
 nec corpore. si autem aut domi est aut non longe a domo, certe in Etru-
 ria est, id est in uia. quis igitur mihi praestat Lentonem uno capite esse 10
 contentum? dic mihi praeterea, Pansa, Ventidius ubi sit, cui fui semper
 amicus ante quam ille rei publicae bonisque omnibus tam aperte est fac-
 tus inimicus. possum Cassiam uitare *** Flaminiam: quid, si Anconam,
 ut dicitur, Ventidius uenerit, poterone Ariminum tuto accedere? restat Au-
 relia. hic quidem etiam praesidia habeo; possessiones enim sunt P. Clodi. 15
 tota familia occurret; hospitio inuitabit propter familiaritatem notissi-
 10 mam. hisce ego uis me committam qui Terminalibus nuper in suburbium,
 24 ut eodem die reuerterer, ire non sum ausus? domesticis me parietibus
 uix tueor sine amicorum custodiis. itaque in urbe maneo, si licebit, ma-
 nebo. haec mea sedes est, haec uigilia, haec custodia, hoc praesidium sta- 20
 tium. teneant alii castra, gerant res bellicas, oderint hostem; nam hoc
 caput est; nos, ut dicimus semperque fecimus, urbem et res urbanas
 uobiscum pariter tuebimur. neque uero recuso munus hoc: quamquam
 populum Romanum uideo pro me recusare. nemo me minus timidus,
 nemo tam(en) cautior. res declarat. uicesimus annus est cum omnes 25

6-7 Non. 282, 27 Etruriam . . . Cassius

3 horum mensum] horum mensumum V¹ honorum D horum mensium Klotz,
 corr. V²; cf. ThLL VIII 746, 24 sqq. | omnes²] omnium V || 4 ad eum exitum s | ex-
 itus VD corr. Manutius || 6 a del. Madvig Adu. III 155; cf. tamen Cic. Att. 14,
 22, 1, Nat. deor. I, 100, Sh. B. Att. VI 241 | a coniectura <uestra> Ernesti | etru-
 riam periculum tv || 7 cassius codd. Nonii || 9 a si autem def. V usque ad finem
 orationis (cf. app. ad 11, 27) || 12 mulio post ante quam add. Schöll, coll. Schol.
 Bob. ad Cic. Mil. 29 p. 120, 21-26 St., Schol. Iuuen. 7, 199; cf. Schöll 32 et uide
 contra Stangl ad Cic. Mil. 29 || 13 uitare bnsu uitare et t post uitare add. tenere
 Poggius (fort. recte: cf. King 286) inire Schöll temptare Sternkopf | sequi ante
 quid si add. Clark dub. in app. || 15 habeo b; sed cf. King 286 || 16 nouissimam
 s¹ (corr. s²)t || 17 me uis b¹ (ergo ante me suppl. n²)st || 18 ire ausus non sim ed.
 Aldina || 19 amico ntv | maneo om. s? et post maneo add. Sternkopf | si] si sic ns
 sisi t | <ac> si Schöll; cf. Clark, Cl. R. 14, 1900, 408 || 21 gerant res] regna res
 bnsu regna tres t regant res Schütz, corr. Orelli | oderint] fuderint Faernus
 adierint Ferrarius adeant Ursinus superent Madvig custodiant Rau occiderint
 Clark (fort. recte: cf. Cl. R. 14, 1900, 408) obruant Schöll; cf. 13, 15 odimus, irati
 pugnamus, King 286 || 21-22 nam . . . est om. ns || 22 didicimus Gruter (prob.
 Madvig Adu. III 155, fort. recte) diximus Ernesti facimus Klotz || 25 nemo bnsu
 nemo tam t corr. Halm

scelerati me unum petunt. itaque ipsi, ne dicam mihi, rei publicae poenas
 dederunt: me saluum adhuc res publica conseruauit sibi. timide hoc
 dicam; scio enim quiduis homini accidere posse; uerum tamen semel cir-
 cumsessus lectis ualentissimorum hominum uiribus cecidi sciens ut ho-
 5 nestissime possem exsurgere. possumne igitur satis uideri cautus, satis
 prouidus, si me huic itineri tam infesto tamque periculoso commiserō?
 gloriam in morte debent ei qui in re publica uersantur, non culpae repre-
 hensionem et stultitiae uituperationem relinquere. quis bonus non luget
 mortem Treboni? quis non dolet interitum talis et ciuis et uiri? at sunt
 10 qui dicant dure illi quidem, sed tamen dicunt: minus dolendum quod ab
 homine impuro nefarioque non cauerit. etenim qui multorum custodem
 se profiteatur, eum sapientes sui primum capitis aiunt custodem esse
 oportere. cum saeptus sis legibus et iudiciorum metu, non sunt omnia ti-
 menda neque ad omnis insidias praesidia quaerenda. quis enim audeat
 15 luci, quis in militari uia, quis bene comitatum, quis inlustrem aggredi?
 haec neque hoc tempore neque in me ualent. non modo enim poenam non
 extimescet qui mihi uim attulerit sed etiam gloriam sperabit a latronum
 gregibus et praemia.

Haec ego in urbe prouideo: facilis est circumspectus unde exeam, quo
 20 progrediar, quid ad dexteram, quid ad sinistram sit. num idem in Appen-
 nini tramitibus facere potero? in quibus etiam si non erunt insidiae, quae
 facillime esse poterunt, animus tamen erit sollicitus, ut nihil possit de
 officiis legationis attendere. sed effugi insidias, perrupi Appenninum:
 nempe in Antoni congressum conloquiumque ueniendum est. quinam lo-
 25 cus capietur? si extra castra, ceteri uiderint: ego †mortem actutum†
 futurum puto. noui hominis furorem, noui effrenatam uiolentiam. cuius
 acerbitas morum immanitasque naturae ne uino quidem permixta tem-
 perari solet, hic ira dementiaque inflammatus adhibito fratre Lucio,
 taeterrima belua, numquam profecto a me sacrilegas manus atque im-
 30 pias abstinebit. memini conloquia et cum acerrimis hostibus et cum gra-
 uissime dissidentibus ciuib. Cn. Pompeius, Sexti filius, consul me prae-
 sente, cum essem tiro in eius exercitu, cum P. Vettio Scatone, duce Mar-

1 me om. ns || 1-2 poenas . . . publica om. ns || 3 circumsessus t circumsaep-
 tus Faernus circumclusus Halm in app. || 4 lectus t <col>lectis Busche; tradita
 iure def. King 287 || 5 exurgere possem ns possem surgere v || 6 tam pericu-
 loso t || 9 at sunt] adsunt uel assunt bn¹stv (corr. n²); cf. Lebreton 314 || 15 luci]
 duce s¹ (corr. s²) luce n² om. t; de locatiuo luci cf. Neue-Wagener II³ 644, Som-
 mer 378 || 17 extimescit D corr. Naugerius || 19 ego] ergo bs | prouidero b prae-
 uideo nstv corr. c || 21 facere om. t || 25 mortem acutum b mortem actuum n¹
 mortem actutum svn² me ui ac toto t me uix tutum Halm me uix tuto C.F.
 W. Müller me uix <in> tuto Hauschild (fort. recte: cf. enim Plaut. Merc. 382,
 Cic. Fam. 12, 2, 3, Catull. 31, 6); cf. Pasoli, RFIC 89, 1961, 431 || 31 dissidenten-
 tibus bnv; cf. 13, 8

sorum, inter bina castra conlocutus est: quo quidem memini Sex. Pompeium, fratrem consulis, ad colloquium ipsum Roma uenire, doctum uirum atque sapientem. quem cum Scato salutasset, 'quem te appellem?' inquit. at ille: 'uoluntate hospitem, necessitate hostem.' erat in illo colloquio aequitas; nullus timor, nulla suberat suspicio, mediocre etiam 5 odium. non enim ut eriperent nobis socii ciuitatem, sed ut in eam reciperentur petebant. Sulla cum Scipione inter Cales et Teanum, cum alter nobilitatis florem, alter belli socios adhibuisset, de auctoritate senatus, de suffragiis populi, de iure ciuitatis leges inter se <et> condiciones contulerunt. non tenuit omnino colloquium illud fidem: a ui tamen periculoque 10 afuit. possumusne igitur in Antoni latrocinio aequae esse tuti? non possumus; aut, si ceteri possunt, me posse diffido. quod si non extra castra congregiemur, quae ad colloquium castra sumuntur? in nostra ille numquam ueniet; multo minus nos in illius. reliquum est ut et accipiantur et remittantur postulata per litteras. ergo erimus in castris, meaque ad 15 omnia postulata una sententia; quam cum hic uobis audientibus dixerō, isse, [et] redisse me putatote: legationem confecero. omnia ad senatum mea sententia reiciam, quaecumque postulabit Antonius. neque enim licet aliter neque permissum est nobis ab hoc ordine, ut bellis confectis decem legatis permitti solet more maiorum, neque ulla omnino a senatu 20 mandata accepimus. quae cum agam in consilio non <n>ullis, ut arbitror, repugnantibus, nonne metuendum est ne imperita militum multitudo 29 per me pacem distineri putet? facite hoc meum consilium legiones nouas non improbare; nam Martiam et quartam nihil cogita<n>tis praeter dignitatem et decus comprobaturas esse certe scio: quid? ueteranos non 25 ueremur — nam timeri se ne ipsi quidem uolunt — quonam modo accipiant seueritatem meam? multa enim falsa de me audierunt, multa ad eos improbi detulerunt, quorum commoda, ut uos optimi testes estis, semper ego sententia, auctoritate, oratione firmaui: sed credunt impro-

1 quod **ns** | tempore ante memini *add. Ernesti* die *add. Clark*; tradita recte *def. King* 288 || 7 petebat **t**, *prob. Schöll* 32 || 9 et de iure **bns**; *cf. tamen quae monet Hofmann ThLL V 2, 877, 6* | legis **D** *corr. Ferrarius* | et *om. D* *add. Garatoni*; quod adinet ad inter se *cf. Thielmann, ALL 7, 1892, 345* || 11 tuti] sic **ns**¹ uti **t** ut hi **v** si hic **s**² || 13 congregiamur **t** || 15 meaque] mea (**ς**) qui<dem> *Halm*; *cf. tamen C. F. W. Müller CXXIV* || 17 isse et redisse me **bnsv** isse me et redisse **t** et *del. Clark*; et fortasse defendi potest *coll. ThLL V 2, 630, 50 sqq.*; Cicero tamen *asyndetice* hoc nexu utitur: *cf. enim 2, 78. 89; Att. 10, 1, 3; ThLL V 2, 630, 46 sqq.*; *Clark, Cl. R. 14, 1900, 409* | confecero] confero **nstv**; *cf. Lebreton 202 sq.* || 18 postulauit **stv** || 21 non nullis] nullis **btv** non ullis **ns** multis *Pluygers*, *corr. Poggius*; *cf. Clark, Cl. R. 14, 1900, 408* || 24 cogitetis **D** *del. Halm, corr. Madvig Opusc. 730*; de corruptela *cf. app. ad 14, 6 dubitantis* || 25 certo *Orelli*, *fort. recte*; *cf. enim plurima exempla ap. ThLL III 942, 31 sqq.*; uide tamen *ThLL III 932, 57 sqq.*, *K.-St. I 800* | quod **nsv** || 26 sed quonam modo accipient (*accipiam v*) **bnsv** || 28 improbi detulerunt] improuide tulerunt **D** *corr. Poggius*

his, credunt turbulentis, credunt suis. sunt autem fortes illi quidem, sed propter memoriam rerum quas gesserunt pro populi Romani libertate et salute rei publicae nimis feroces et ad suam uim omnia nostra consilia reuocantes. horum ego cogitationem non uereor; impetum pertimesco. 30
 5 haec quoque tanta pericula si effugero, satisne tutum reditum putatis fore? cum enim et uestram auctoritatem meo more defendero et meam fidem rei publicae constantiamque praestitero, tum erunt mihi non ei solum qui me oderunt sed illi etiam qui inuident extimescendi. custodiatur igitur uita mea rei publicae eaque, quoad uel dignitas uel natura patietur, patriae
 10 reseruetur; mors autem necessitatem habeat fati aut, si ante oppetenda est, oppetatur cum gloria.

Haec cum ita sint, etsi hanc legationem res publica, ut leuissime dicam, non desiderat, tamen si tuto licebit ire, proficiscar. omnino, patres conscripti, totum huiusce rei consilium non periculo meo, sed utilitate rei
 15 publicae metiar. de qua mihi quoniam liberum est spatium, multum etiam atque etiam considerandum puto idque potissimum faciendum quod maxime interesse rei publicae iudicaro.

M. TVLLI CICERONIS

IN M. ANTONIVM

ORATIO PHILIPPICA TERTIA DECIMA

A principio huius belli, patres conscripti, quod cum impiis ciuibus 1
 consceleratisque suscepimus, timui ne condicio insidiosa pacis libertatis
 20 recuperandae studia restingeret. dulce enim etiam nomen est pacis, res uero ipsa cum iucunda tum salutaris. nam nec priuatos focos nec publicas leges uidetur nec libertatis iura cara habere quem discordiae, quem caedes ciuium, quem bellum ciuile delectat, eumque ex numero hominum eiciendum, ex finibus humanae naturae exterminandum puto. ita-
 25 que siue Sulla siue Marius siue uterque siue Octavius siue Cinna siue iterum Sulla siue alter Marius et Carbo siue qui alius ciuile bellum optauit,

6 auctoritate et nsv | meo more] more meo b meo me more nstv corr. c ||
 9 mea rei publicae eaque] r. p. eaque b r. p. mea t patres conscripti, mea at-
 que Halm mea rei publicae <causa> eaque Fritsch mea, patres conscripti, eaque
 Sternkopf || 10 autem] aut Faernus; cf. tamen Pasoli, RFIC 89, 1961, 431 ||
 10-11 fati . . . gloria om. ns || 14 tutum ns | meo periculo t || 15 liberum om. b |
 multum del. Garatoni || 17 iudicauero nsv || 18 a] in s om. nv || 18, 19 ciuibus
 sceleratisque nst sceleratisque ciuibus v || 20 etiam om. nsv || 21 cum] tum V
 tamen b; cf. K.-St. II 352 || 28 quis DV²

2 eum detestabilem ciuem rei publicae natum iudico. nam quid ego de proximo dicam cuius acta defendimus, auctorem ipsum iure caesum fate-
mur? nihil igitur hoc ciue, nihil hoc homine taetrius, si aut ciuis aut homo
habendus est, qui ciuile bellum concupiscit. sed hoc primum uidendum
est, patres conscripti, cum omnibusne pax esse possit an sit aliquod 5
bellum inexpiabile, in quo pactio pacis lex sit seruitutis. pacem cum
Scipione Sulla siue faciebat siue simulabat, non erat desperandum, si
conuenisset, fore aliquem tolerabilem statum ciuitatis. Cinna si concor-
diam cum Octauio confirmare uoluisset, hominum in re publica sanitas
remanere potuisset. proximo bello si aliquid de summa grauitate Pom- 10
peius, multum de cupiditate Caesar remisisset, et pacem stabilem et ali-
quam rem publicam nobis habere licuisset.

2 Hoc uero quid est? cum Antoniis pax potest esse? cum Censorino, Ven-
tidio, Trebellio, Bestia, Nucula, Munatio, Lentone, Saxa? exempli causa
paucos nominaui: genus infinitum immanitatemque ipsi cernitis reli- 15
3 quorum. addite illa naufragia Caesaris amicorum, Barbas Cassios, Bar-
batios, Polliones; addite Antoni conlusores et sodalis, Eutrapelum,
Melam, Pontium, Caelium, Crassicius, Tironem, Mustelam, Petusium:
comitatum relinquo, duces nomino. huc accedunt Alaudae ceterique
ueterani, seminarium iudicum decuriae tertiae, qui suis rebus exhaustis, 20
4 beneficiis Caesaris deuoratis, fortunas nostras concupiuerunt. o fidam
dexteram Antoni qua ille plurimos ciuis trucidauit, o ratum religiosum-
que foedus quod cum Antoniis fecerimus! hoc si Marcus uiolare conabitur,
Luci eum sanctitas a scelere reuocabit. illis locus si in hac urbe fuerit,
ipsi urbi locus non erit. ora uobis eorum ponite ante oculos et maxime 25
Antoniorum, incessum, aspectum, uultum, spiritum, latera tegentis
alios, alios praegredientis amicos. quem uini anhelitum, quas contumelias
fore censetis minasque uerborum! nisi forte eos pax ipsa leniet maxime-
que, cum in hunc ordinem uenerint, salutabunt benigne, comiter appella-

2 cum auctorem hns cum auctoritatem tv actorem s; cf. 2, 96, Pasoli, *Latin*.
12, 1964, 32 | ipsum om. tv | fateamur hnv dicamus s || 6 expiabile D; cf.
14, 8 || 7 siue simulabat om. D | si] siue non hv || 9-10 hominum . . . potuisset
om. V¹ (add. V²); haec uerba falsum ueteris lacunae supplementum esse censet Halm ||
9 hominum] omnino Faernus omnium Cobet || 11 dimisisset D; cf. 1, 12 || 14 t.
munatio htv; cf. Sh. B. Att. VI 247 || 15 reliquorum] belli quorum D; cf. § 47 ||
17 poliones (piliones v) D; cf. Lachmann ad Lucr. 1, 313 | eutrapilum Vbt; cf.
Gundel RE IX A (1961) 878 sq. || 18 Petusium] peditum hnsv pestutum t; cf. 12,
19 || 19 relinquo nomino duces b reliquos omitto duces nst relinquo nomine (-o v²)
duces v | huc del. Ernesti || 20 tertiae decuriae Orelli coll. § 37 || 21 concupiuerunt
ns || 23 cum antonio V cum ns cum antonianist cum his v | m. antonius nv
antonius st || 24 reuocauit tv || 25 urbi ipsi D | uobis ponite eorum ante oculos b
uobis ponite eorum p. c. ante oculos ns eorum p. c. ponite uobis ante oculos t
eorum uobis ponite ante oculos p. c. v; cf. Nisbet 52 || 25, 26 et maxime Antonio-
rum del. Schütz, praeeunte Ernesti || 27 progredientes hv

bunt unum quemque nostrum. non recordamini, per deos immortalis,³
 quas in eos sententias dixeritis? acta M. Antoni rescidistis; leges refixistis,⁵
 per uim et contra auspicia latas decreuistis; totius Italiae dilectus exci-
 tauistis; conlegam et scelerum socium omnium hostem iudicauistis. cum
 hoc quae pax potest esse? hostis si esset externus, id ipsum uix talibus
 factis, sed posset aliquo modo. maria, montes, regionum magnitudines
 interessent; odisses eum quem non uideres. hi in oculis haerebunt et,
 cum licebit, in faucibus; quibus enim saeptis tam immanis beluas con-
 tinebimus?

At incertus exitus belli. est omnino fortium uirorum, quales uos esse
 debetis, uirtutem praestare — tantum enim possunt —, fortunae culpam
 non extimescere. sed quoniam ab hoc ordine non fortitudo solum uerum
 etiam sapientia postulatur — quamquam uix uidentur haec posse seiungi,
 seiungamus tamen — fortitudo dimicare iubet, iustum odium incendit,
 ad confligendum impellit, uocat ad periculum: quid sapientia? cautiore-
 bus utitur consiliis, in posterum prouidet, est omni ratione tectior. quid
 igitur censet? parendum est enim atque id optimum iudicandum quod sit
 sapientissime constitutum. si hoc praecipit ne quid uita existimem
 antiquius, ne decernam capitis periculo, fugiam omne discrimen, quae-
 ram ex ea: 'etiamne, si erit, cum id fecero, seruiendum?' si adnuerit, ne
 ego sapientiam istam, quamuis sit erudita, non audiam. sin responderit:
 'tu uero ita uitam corpusque seruato, ita fortunas, ita rem familiarem ut
 haec libertate posteriora ducas itaque his uti uelis, si libera re publica
 possis, nec pro his libertatem, sed pro libertate haec proicias tamquam
 pignora iniuriae', tum sapientiae uocem audire uidear eique uti deo pa-
 ream. itaque si receptis illis esse possumus liberi, uincamus odium pacem-
 que patiamur; sin otium incolumibus eis esse nullum potest, laetemur
 decertandi oblatam esse fortunam. aut enim interfectis illis fruemur uic-
 trice re publica aut oppressi — quod omen auertat Iuppiter! — si non
 spiritu, at uirtutis laude uiuemus.

At enim nos M. Lepidus, imperator iterum, pontifex maximus, optime
 proximo ciuili bello de re publica meritis, ad pacem adhortatur. nullius

1-2 per deos . . . eos om. V¹ quas in eos add. V² || 2 M. om. D | fixisti Seru. pl.
 ad Verg. ten. 6,622 || 3 dilectum excitastis D || 4 socium scelerum bty socium om.
 ns | iudicastis D || 5 hostis post externus D | tamen id D; cf. King 295 || 6 sed si ma-
 ria ns si maria v || 10 belli. est sic dist. Halm | est iter. nv || 11 uirtute D; sed cf. Er-
 nesti 1529 || 16 rector h protector ns v V² || 17 censet V | sit] est Halm in app. ||
 18 praecepit n¹ (corr. n²) tv || 19 ne] non D || 20 si erit] fuerit nst; cf. King 296 ||
 21 erudita non] erudita bns eruditam tv | si ns || 22 seruato om. V, quo probato
 tu uero <tuere> ita coni. Halm in app., tuere ita (sine tu uero) Madvig Opusc. 731;
 cf. tamen King 296 || 23 posteriora libertate D | itaque his] atque iis nst; cf. K.-St.
 II 130 | liberare r. p. n¹ (corr. n²) stv || 25 ut D || 26 possumus esse D || 27 sin
 otium] si uis bt sin ius ns v || 28 interfectis illis del. Faernus || 31 M. Lepidus om.
 Vbnt; cf. tamen King 296 | imperator om. s

apud me, patres conscripti, auctoritas maior est quam M. Lepidi uel propter ipsius uirtutem uel propter familiae dignitatem. accedunt eodem multa priuata magna eius in me merita, mea quaedam officia in illum. maximum uero eius beneficium numero quod hoc animo in rem publicam
 8 est, quae mihi uita mea semper fuit carior. nam cum Magnum Pompe- 5
 ium, clarissimum adulescentem, praestantissimi uiri filium, auctoritate adduxit ad pacem remque publicam sine armis maximo ciuiliis belli periculo liberauit, tum me eius beneficio plus quam pro uirili parte obligatum puto. itaque et honores ei decreui quos potui amplissimos, in quibus mihi uos estis adsensi, nec umquam de illo et sperare optime et loqui destiti. 10
 magnis et multis pignoribus M. Lepidum res publica inligatum tenet. summa nobilitas est, omnes honores, amplissimum sacerdotium, plurima urbis ornamenta, ipsius, fratris maiorumque monumenta; probatissima uxor, optatissimi liberi, res familiaris cum ampla tum casta a cruore ciuili. nemo ab eo ciuis uiolatus, multi eius beneficio et misericordia 15
 liberati. talis igitur uir et ciuis opinione labi potest, uoluntate a re publica
 9 dissidere nullo pacto potest. pacem uolt M. Lepidus. praeclare, si talem potest efficere qualem nuper effecit, qua pace Cn. Pompei filium res publica aspiciet suoque sinu complexuque recipiet, neque solum illum, sed cum illo se ipsam sibi restitutam putabit. haec causa fuit cur decernere- 20
 tis statuam in rostris cum inscriptione praeclara, cur absenti triumphum. quamquam enim magnas res bellicas gesserat et triumpho dignas, non erat tamen ei tribuendum quod nec L. Aemilio nec Aemiliano Scipioni nec superiori Africano nec Mario nec Pompeio, qui maiora bella gesserunt, sed quod silentio bellum ciuile confecerat, cum primum licuit, ho- 25
 nores in eum maximos contulisti.

5
 10 Existimasne igitur, M. Lepide, qualem Pompeium res publica habitura sit ciuem, talis futuros in re publica Antonios? in altero pudor, grauitas, moderatio, integritas; in illis — et cum hos compello, praetereo animo ex grege latrocini neminem — libidines, scelera, ad omne facinus immanis 30
 audacia. deinde uos obsecro, patres conscripti, quis hoc uestrum non uidet quod Fortuna ipsa quae dicitur caeca uidit? saluis enim actis Caesaris

3 ac ante magna add. Schöll | ac mea DV² | officia om. D || 7 pacem] urbem D | sine om. V || 8 pro uili bnt || 9 putet V¹ (corr. V²) putauit Halm in app. | ei et honores D | in om. V || 11 obligatum D; sed cf. Cic. Dom. 40, Liu. 32, 22, 11, ThLL VII 1, 379, 55 sqq. || 12 est om. Cus. | honores VCus. honor ei est bv honor eius est n honor est s honor ei t || 13 ornamenta ipsius, fratris dist. Halm || 15 eius om. D || 16 talis igitur om. nstv | et ciuis et s ei ciuis et tv || 17 M. om. Vbv; cf. Adams, Cl. Q. 71, 1978, 152 || 18 efficit Vt || 20 putauit nstvb² | cur <ei> Lambinus || 23 tamen om. V | l. maelio nec aemiliano nsv l. maelione c. aemiliano t || 25 silentio] sapientia Pluygers sedendo Sydow | cum om. D || 28 in re publica om. D || 29 animo] omnino Ferrarius; sed cf. Ernesti 1531 || 31 obsecro uos D || 32 uidet D

quae concordiae causa defendimus Pompeio sua domus patebit, eamque non minoris quam emit Antonius redimet; redimet, inquam, Cn. Pompei domum filius. o rem acerbam! sed haec satis diu multumque defleta sunt. decreuistis tantam pecuniam Pompeio quantam ex bonis patriis in prae-
 5 dae dissipatione inimicus uictor redeget. sed hanc mihi dispensationem 11
 pro paterna necessitudine et coniunctione depono. redimet hortos, aedis, urbana quaedam quae possidet Antonius. nam argentum, uestem, supellectilem, uinum amittet aequo animo, quae ille helluo dissipauit. Albanum, Formianum a Dolabella recuperabit, etiam ab Antonio Tusculanum, eique qui nunc Mutinam oppugnant, D. Brutum obsident, de Falerno Anseres depellantur. sunt alii plures fortasse, sed <e> mea memoria dilabuntur. ego etiam eos dico qui hostium numero non sunt Pompeianas possessiones quanti emerint filio reddituros. satis inconsiderati fuit, ne
 10 dicam audacis, rem ullam ex illis attingere; retinere uero quis poterit 12
 clarissimo domino restituto? an is non reddet qui domini patrimonium circumplexus quasi thesaurum draco, Pompei seruus, libertus Caesaris, agri Lucani possessiones occupauit? atque illud septiens miliens quod adulescenti, patres conscripti, spopondistis, ita describetur ut uideatur a uobis Cn. Pompei filius in patrimonio suo conlocatus. haec senatus:
 20 reliqua populus Romanus in ea familia quam uidit amplissimam persequetur, in primis paternum auguratus locum, in que(m) ego eum, ut quod a patre accepi filio reddam, mea nominatione cooptabo. utrum igitur augurem Iuppiter Optimus Maximus cuius interpretes internuntiique constituti sumus, utrum populus Romanus libentius sanciet, Pompeium-
 25 ne an Antonium? mihi quidem numine deorum immortalium uidetur hoc fortuna uoluisse ut actis Caesaris firmis ac ratis Cn. Pompei filius posset et dignitatem et fortunas patrias recuperare.

Ac ne illud quidem silentio, patres conscripti, praetereundum puto ⁶
 quod clarissimi uiri legati, L. Paulus, Q. Thermus, C. Fannius, quorum ¹³

10-11 *Seru. ad Verg. Buc. 9, 36 ex agro Falerno anseres depellantur* || 17 *Non. 356, 6 agri . . . occupauit*

3 *post acerbam def. V; cf. app. ad 11, 17* || 4 quantum *nv* || 5 *sed del. Manutius | dissipationem t* || 9 *firmanum bv firmanum n firminum s* || 10 *ex agro Falerno Seru.* || 11 *depellentur bn² | sed mea ns de mea b mea tv sed <de> mea Nau-gerius sed <ex> mea Wesenberg, corr. Clark in app.; cf. ThLL V 1, 1159, 12 sqq., K.-St. I 370* || 12 *elabuntur Clark, Cl. R. 14, 1900, 408, coll. Rhet. Her. 3, 35* || 16 *thesaurum om. t, prob. Madvig, J. cl. Ph. 1856, 118* | quasi thesaurum draco *del. Rau; cf. tamen Phaedr. 4, 20, 3, Macr. 1, 20, 3, ThLL V 1, 2063, 35 sqq., Schöll 32* || 21 *in quo ns v in que t om. b¹ (suppl. b²)* || 22 *accepit stv* || 23 *augurem] „fort. augures, nisi post constituti sumus aliquid intercidit“ Halm | Iuppiter Opt. Maximus] i. o. m. D Iouis Opt. Max. Poggius, corr. Pluygers; cf. Clark, Cl. R. 14, 1900, 409* || 24 *nos post sumus add. Madvig Opusc. 731 (prob. King 300), post igitur (l. 23) add. Schöll* || 24 *libent ius sanciet n libenter ius sanciet sv libenter iussa sciet t* || 25 *an om. bsn* || 29 *paulique thermus bst*

habetis cognitam uoluntatem in rem publicam eamque perpetuam atque constantem, nuntiant se Pompei conueniendi causa diuertisse Massiliam eumque cognouisse paratissimo animo ut cum suis copiis iret ad Mutinam, ni uereretur ne ueteranorum animos offenderet. est uero eius patris filius qui sapienter faciebat non minus multa quam fortiter. itaque intel- 5 legitis et animum ei praesto fuisse nec consilium defuisse.

Atque etiam hoc M. Lepido prouidendum est ne quid adrogantius quam 14 eius mores ferunt facere uideatur. si enim nos exercitu terret, non meminit illum exercitum senatus populique Romani atque uniuersae rei publicae esse, non suum. at uti potest pro suo. quid tum? omniane bonis uiris 10 quae facere possunt facienda sunt, etiamne, si turpia, si perniciose erunt, si facere omnino non licebit? quid autem turpius aut foedius aut quod minus deceat quam contra senatum, contra ciuis, contra patriam exercitum ducere? quid uero magis uituperandum quam id facere quod non liceat? licet autem nemini contra patriam ducere exercitum, si qui- 15 dem licere id dicimus quod legibus, quod more maiorum institutisque conceditur. neque enim, quod quisque potest, id ei licet, nec, si non obstat, propterea etiam permittitur. tibi enim exercitum, Lepide, tam quam maioribus tuis patria pro se dedit. hoc tu arcebis hostem, finis imperi propagabis; senatui populoque Romano parebis, si quam ad aliam 20 rem te forte traduxerit.

7 Haec si cogitas, es M. Lepidus, pontifex maximus, M. Lepidi, pontificis 15 maximi, pronepos; sin hominibus tantum licere iudicas quantum possunt, uide ne alienis exemplis eisque recentibus uti quam et antiquis et domesticis malle uideare. quod si auctoritatem interponis sine armis, 25 magis equidem laudo, sed uide ne hoc ipsum non sit necesse. quamquam enim est tanta in te auctoritas quanta debet in homine nobilissimo, tamen senatus se ipse non contemnit, nec uero fuit umquam grauior, constantior, fortior. incensi omnes rapimur ad libertatem recuperandam; non potest ullius auctoritate tantus senatus populique Romani ardor 30 exstingui; odimus, irati pugnamus, extorqueri <e> manibus arma non possunt; receptui signum aut reuocationem a bello audire non possumus; 16 speramus optima, pati uel difficillima malumus quam seruire. Caesar confecit inuictum exercitum; duo fortissimi consules adsunt cum copiis; L. Planci, consulis designati, uaria et magna auxilia non desunt; in 35

3 cum om. tv || 4 ni uereretur ne om. b || 6 praesto om. t || 8 si] sine b¹ (corr. b²) siue t || 10 uti] ubi n¹ (corr. n²) styb² || 12 quod n¹ (corr. n²) s || 15 licet] liceat n¹ (corr. n²) sty || 18.19 tamquam D dist. Halm; cf. King 301 || 20 patebis b parebit nv || 22 cogitas, es] cogitasses sty || 24 ne om. n¹ (add. n²) tv || 29 fortior om. sty || 31 restingui Ursinus; sed cf. ThLL V 2, 1916, 69 sqq. | odimus om. b¹ (add. b²); cf. Lucil. 156 M. | manibus D (def. King 301) de manibus ed. Veneta e add. Halm; cf. enim Cic. Planc. 98, Brut. 7 || 32 aut . . . bello del. Cobet | possemus t || 34 conficit D corr. Poggius

D. Bruti salute certatur; unus furiosus gladiator cum taeterrimorum latronum manu contra patriam, contra deos penatis, contra aras et focos, contra quattuor consules gerit bellum. huic cedamus, huius condiciones audiamus, cum hoc pacem fieri posse credamus?

5 At periculum est ne opprimamur. non metuo ne is qui suis amplissi- 8
mis fortunis nisi bonis saluis frui non potest prodat salutem suam. bonos
ciuis primum natura efficit, adiuuat deinde fortuna. omnibus enim bonis
expedit saluam esse rem publicam. sed in eis qui fortunati sunt magis id
apparet. quis fortunatior Lepido, ut ante dixi, quis eodem sanior? uidit 17
10 eius maestitiam atque lacrimas populus Romanus Lupercalibus; uidit
quam abiectus, quam confectus esset, cum Caesari diadema imponens
Antonius seruum se illius quam conlegam esse malebat. qui si reliquis
flagitiis et sceleribus abstinere potuisset, tamen unum ob hoc factum
dignum illum omni poena putarem. nam si ipse seruire poterat, nobis
15 dominum cur imponebat? et si eius pueritia pertulerat libidines eorum qui
erant in eum tyranni, etiamne in nostros liberos dominum et tyrannum
comparabat? itaque illo interfecto qualem in nos eum esse uoluit, talis
ipse in ceteros exstitit. qua enim <in> barbaria quisquam tam taeter, 18
tam crudelis tyrannus quam in hac urbe armis barbarorum stipatus An-
20 tonius? Caesare dominante ueniebamus in senatum, si non libere, at
tamen tuto. hoc archipirata — quid enim dicam tyranno? — haec sub-
sellia ab Ituraeis occupabantur. prorupit subito Brundisium ut inde ag-
mine quadrato ad urbem accederet; lautissimum oppidum nunc municipi-
p[i]um honestissimorum, quondam colonorum, Suessam fortissimorum
25 militum sanguine impleuit; Brundisi in sinu non modo auarissimae, sed
etiam crudelissimae uxoris delectos Martiae legionis centuriones truci-
dauit. inde se quo furore, quo ardore ad urbem, id est ad caedem optimi
cuiusque rapiebat! quo tempore di ipsi immortales praesidium improui-
sum nec opinantibus nobis obtulerunt. Caesaris enim incredibilis ac di- 9
30 uina uirtus latronis impetus crudelis ac furibundos retardauit: quem tum 19
ille demens laedere se putabat edictis, ignorans quaecumque falso diceret
in sanctissimum adolescentem, ea uere recidere in memoriam pueritiae
suae. ingressus urbem est quo comitatu uel potius agmine, cum dextra
sinistra, gemente populo Romano, minaretur dominis, notaret domos,

6 bonis] nobis *bnst* || 7 enim *om. t* || 10 uidit *om. t* || 11 ponens *t* || 13 se ante
abstinere *add. bsv* post si *t*; cf. tamen *ThLL I 195, 41 sqq.* || 17 comparabat] com-
parare debebat *Pluygers* || 18 in ceteros *del. Pluygers* | in *om. D* (cf. *K.-St. II 562*)
add. c || 22 occupantur *b¹ (corr. b²) s¹* || 23 municipium *D corr. Manutius* || 30 tum]
tamen *b, prob. Clark, Cl. R. 14, 1900, 409* tu *t* || 31 quaecumque . . . diceret] quae
maledicta congereret *Sydow* | in eum diceret *bt* indiceret *v* intenderet *Klotz*
ediceret *Pluygers* || 32 in sanctissimum adolescentem *del. Halm; sed cf. 3, 15* | re-
ciderent *nst* recideret *v* || 33 in urbem *b* (in *del. b²*)

diuisurum se urbem palam suis polliceretur. rediit ad milites; ibi pesti-
 fera illa Tiburi contio. inde ad urbem cursus; senatus in Capitolium;
 parata de circumscribendo adulescente sententia consularis, cum re-
 pente — nam Martiam legionem Albae consedisce sciebat — adfertur ei
 de quarta nuntius. quo percussus abiecit consilium referendi ad senatum
 20 quam scripta sunt. ex eo non iter, sed cursus et fuga in Galliam. Caesa-
 rem sequi arbitrabatur cum legione Martia, cum quarta, cum ueteranis,
 quorum ille nomen prae metu ferre non poterat, eique in Galliam pene- 10
 tranti D. se Brutus obiecit, qui se totius belli fluctibus circumiri quam
 illum aut regredi aut progredi maluit, Mutinamque illi exsultanti tam-
 quam frenos furoris iniecit. quam cum operibus munitionibusque saep-
 sisset nec eum coloniae florentissimae dignitas neque consulis designati
 maiestas a parricidio deterreret, tum me — testor et uos et populum Ro- 15
 manum et omnis deos qui huic urbi praesident — inuito et repugnante
 21 legati missi tres consulares ad latronum <et> gladiatorum ducem. quis
 tam barbarus umquam, tam immanis, tam ferus? non audiuit, non re-
 spondit; neque eos solum praesentis sed multo magis nos a quibus illi
 erant missi spreuit et pro nihilo putauit. postea quod scelus, quod faci- 20
 nus parricida non edidit? circumsedet colonos nostros, exercitum populi
 Romani, imperatorem, consulem designatum; agros diuexat ciuium op-
 timorum; hostis taeterrimus omnibus bonis cruces ac tormenta mini-
 10 tatur. cum hoc, M. Lepide, pax esse quae potest? cuius ne supplicio qui-
 dem ullo satiari uidetur posse res publica. 25
 22 Quod si quis adhuc dubitare potuit quin nulla societas huic ordini
 populoque Romano cum illa importunissima belua posset esse, desinat
 profecto dubitare his cognitis litteris quas mihi missas ab Hirtio con-
 sule modo accepi. eas dum recito dumque de singulis sententiis breuiter
 disputo, uelim, patres conscripti, ut adhuc fecistis, me attente audiat. 30

1 redit *nv* | ibi] ubi *st* || 2 Tibure *Muretus*; sed cf. *King* 303 || 4 nam] iam *Faer-*
nus || 6—8 eoque . . . scripta sunt] haec uerba suspecta uiro docto *Clark* uidentur,
 qui post polliceretur (*l. I*) ea transfert; cum enim de Antonii fuga agatur isque ex
 Vrbe iam egressus sit, nihil ad hoc pertinere uidentur innumerabilia senatus consulta;
 cf. etiam 5, 24 et quae fuse de tota hac re disputat *Clark*, *Cl. R.* 14, 1900, 409; uide
 tamen 3, 24 quae uero profectio postea, quod iter paludati . . . , praeclara tamen
 senatus consulta illo ipso die uespertina || 7 quidem *om. t* | deleta *bn* (*prob. Peter*,
Phil. 8, 1853, 429) perfecta perlata s; delata sc. in aerarium: cf. 5, 12. 15; *Liv.*
 39, 4, 8 || 8 fuga in] fugam *st* || 10 potuerat *b* || 11 D. se] se D. *Clark* dub. in app.;
 cf. app: ad 4, 16 || 13 saepisset *nv* || 14 florentissimae coloniae *ns* || 17 latronum
 et] latrones *m bt* latrones m. antonii *n'sv* latronem m. antonium *n² corr. Halm* |
 latronum gladiatorem ducem *C. F. W. Müller* || 24 quae potest esse *Schöll* in app.;
 sed de clausula hypodochmiaca cf. *Fraenkel* *Les.* 16 || 25 res publica] populus ro-
 manus *nv* || 26 dubitare adhuc *t* || 27 designat *n'st* desinet *n²* (sed cf. *King* 304) ||
 29 de *om. t*

Antonius Hirtio et Caesari.' neque se imperatorem neque Hirtium consu-
lem nec pro praetore Caesarem. satis hoc quidem scite: deponere alie-
num nomen ipse maluit quam illis suum reddere. 'cognita morte C. Tre-
boni non plus gausus sum quam dolui.' uidete quid se gausum, quid
5 doluisse dicat: facilius de pace deliberabitis. 'dedisse poenas sceleratum
cineri atque ossibus clarissimi uiri et apparuisse numen deorum intra
finem anni uertentis aut iam soluto supplicio parricidi aut impendente
laetandum est.' o Spartace! quem enim te potius appellem, cuius prop-
ter nefanda scelera tolerabilis fuisse uidetur Catilina? laetandum esse
10 ausus es scribere Trebonium dedisse poenas? sceleratum Trebonium? quo
scelere, nisi quod te Idibus Martiis a debita tibi peste seduxit? age, hoc 23
laetaris: uideamus quid moleste feras. '<a senatu> iudicatum hostem
populi Romani Dolabellam eo quod sicarium occiderit, et uideri cariorem
populo Romano filium scurrae quam C. Caesarem, patriae parentem,
15 ingemiscendum est.' quid ingemiscis? hostem Dolabellam? quid? te non
intellegis dilectu tota Italia habito, consulibus missis, Caesare ornato,
sagis denique sumptis hostem iudicatum? quid est autem, scelerate, quod
gemas hostem Dolabellam iudicatum a senatu? quem tu ordinem omnino
esse nullum putas, sed eam tibi causam belli gerendi proponis ut senatum
20 funditus deleas, reliqui boni et locupletes omnes summum ordinem sub-
sequantur. at scurrae filium appellat. quasi uero ignotus nobis fuerit
splendidus eques Romanus, Treboni pater. is autem humilitatem de-
spicere audet cuiusquam qui ex Fadia sustulerit liberos?

'Acerbissimum uero est te, A. Hirti, ornatum [esse] beneficiis Caesaris 11
25 et talem ab eo relictum qualem ipse miraris.' equidem negare non pos- 24
sum a Caesare Hirtium ornatum, sed illa ornamenta in uirtute et in-
dustria posita lucent. tu uero qui te ab eodem Caesare ornatum negare
non potes, quid esses, si tibi ille non tam multa tribuisset? ecquo te tua
uirtus prouexisset, ecquo genus? in lustris, popinis, alea, uino tempus aeta-

1 dicit *post imperatorem add. Ernesti* || 2 pro praetore] pro p. r. b p. r. p. r.
n¹st praetorem pr v p. r. n² corr. Orelli | scire b scito t || 3 ipse om. tv ||
4 uide b tv || 7 parricidae vn² parricidae n¹s parricida t || 9 uidetur fuisse cod.
Regius 15 A. XIV || 10 es] est t om. b || 11 ad(h)ibita ns || 12 a senatu om. D ante
iudicatum add. C. F. W. Müller, *post hostem Schelle; cf. infra; facillime a s. (i. e.*
a senatu) excidere potuit post feras || 12, 13 hostem populi Romani] hoc tempore
hostem bn hoc tempore stv corr. C. F. W. Müller || 13 eo . . . occiderit om. t ||
14 populo Romano] r. p. D corr. Poggius || 15 sic dist. cod. Regius 15 A. XIV quid
ingemiscis hostem Dolabellam? dist. Naugerus, prob. Lebreton 176 | iudicatum post
Dolabellam add. Poggius, *post hostem Sittl* hostem del. Kayser | qui te bstv ||
17 autem om. t || 21 at] aut t || 22 eques Romanus] q. r. nt quirites v || 23 cuius-
que bntv | Fadia] ea die D corr. Ferrarius; cf. 2, 3; 3, 17 || 24 est uero bns v
uero esse t corr. s | esse del. Gryphius | c. caes. bnv || 26 sed om. t | in indus-
tria s || 29 genus] ingenium Ursinus industria Pluygers (*non improbane King 306*)
genus <uitae> Schelle <inlustre> genus Clark dub. (cf. Cl. R. 14, 1900, 409)

tis omne consumpsisses, ut faciebas, cum in gremiis mimarum mentum mentemque deponeres. 'et te, o puer.' puerum appellat quem non modo uirum sed etiam fortissimum uirum sensit et sentiet. est istuc quidem nomen aetatis, sed ab eo minime usurpandum qui suam amentiam puero prae-
 25 clare. si enim ille patriae parens, ut tu appellas — ego quid sentiam uide- ro — cur non hic parens uerior a quo certe uitam habemus e tuis facine-
 10 rosissimis manibus ereptam? 'id agere ut iure damnatus sit Dolabella.' turpem uero actionem, qua defenditur amplissimi auctoritas ordinis con- tra crudelissimi gladiatoris amentiam! 'et ut uenefica haec liberetur ob-
 15 sidione.' ueneficam audes appellare eum uirum qui tuis ueneficiis reme- dia inuenit? quem ita obsides, noue Hannibal aut si quis acutior impera- tor fuit, ut te ipse obsideas neque te istinc, si cupias, possis explicare. recesseris: undique omnes insequentur; manseris: haerebis. nimirum recte ueneficam appellas a quo tibi praesentem pestem uides comparatam.
 26 'ut quam potentissimus sit Cassius atque Brutus.' putes Censorinum dicere aut Ventidium aut etiam ipsos Antonios. cur autem nolint potentis esse non modo optimos et nobilissimos uiros sed secum etiam in rei publicae defensione coniunctos? 'nimirum eodem modo haec aspicitis
 12 ut priora.' quae tandem? 'castra Pompei senatum appella<ba>tis.' an 20 uero tua castra potius senatum appellaremus? in quibus tu es uidelicet consularis cuius totus consulatus est ex omni monumentorum memoria euulsus; duo praetores sine causa diffusi se aliquid habituros — nos enim Caesaris beneficia defendimus — ; praetorii Philadelphus Annius et inno- cens Gallius; aedilicii corycus laterum et uocis meae Bestia, et fidei pa-
 25 tronus, fraudator creditorum Trebellius, et homo diruptus dirutusque Caelius, columenque amicorum Antoni Cotyla Varius, quem Antonius deliciarum causa loris in conuiuio caedi iubebat a s<er>uis publicis;

1-2 *Arus. Gramm. VII 466, 8 cum . . . deponeret*

1, 2 mentum mentemque st, *Arus.* mentem mentumque bnv; sed cf. *King 306, H.-Sz. 832* || 2 deponeret *Arus.* || 4 puero huic bv huic ns pueri t corr. *Clark, Cl. R. 14, 1900, 409* || 5 eius nomini nb² ei nomini v; sed cf. *King 307* | debes] debet bn¹ (corr. n²) sv | soluique n¹ (corr. n²) st || 8 damnatus] deminutus *Clark* (cf. *Cl. R. 14, 1900, 409*) coll. *Cic. Balb. 20, Caec. 5*; recte tamen interpretatur *King 307* || 17 nolim D nolit n² corr. *Manutius* || 19 modo] tempore t || 20 appella- tis D corr. ed. *Cratandrina* || 21 senatum potius tv || 23 auulsus b ex corr. v uulsus ns reuulsus *Poggius*; cf. *Cic. Sest. 33* | diffusi n¹ (corr. n²) s || 26 fraudator creditorum del. *Rau, prob. Pluygers, Mnem. N. S. 9, 1881, 146*; cf. 6, 11 et quae monet *Garatoni*: „delerem tamquam ab homine profectas, qui ironiam detergere uoluerit, nisi statim *Coelius* sine ironia notaretur“ | diruptus dirutusque] diruptus diuitique bn¹ tv dirutus diuiciisque n² diruptus dirutusque <Q.> *Poggius* dirutus aere Q. *Reid, prob. Clark, Cl. R. 14, 1900, 409*; cf. tamen *Schöll 31, ThLL V 1, 1266, 53; 1268, 5 sqq.* || 27 quem] que quem b quos nsv que t corr. ed. *Ascens. a. 1529* || 28 a suis publicis bns v a sui publicis t corr. *Ferrarius*

VIIuiales Lento, Nucula; tum deliciae atque amores populi Romani L. Antonius; tribuni[cii] primum duo designati, Tullus Hostilius qui suo iure in porta nomen inscripsit qua, cum prodere imperatorem suum non potuisset, reliquit; alter est designatus Insteius nescio qui fortis, ut
 5 aiunt, latro; quem tamen temperantem fuisse ferunt Pisauri balneatorum. sequuntur alii tribunicii, T. Plancus in primis: qui si senatum di- 27
 lexisset, numquam curiam incendisset. quo scelere damnatus in eam urbem redi<i>t armis, ex qua excesserat legibus. sed hoc ei commune cum pluribus sui simillimis. illud tamen mirum quod in hoc Planco
 10 prouerbi loco dici solet, perire eum non posse, nisi ei crura fracta essent. fracta sunt et uiuit. hoc tamen, ut alia multa, Aquilae referatur accep-
 tum. est etiam ibi Decius, ab illis, ut opinor, Muribus Deciis; itaque Cae- 18
 saris munera rosit: Deciorum quidem multo interuallo per hunc praeclarum uirum memoria renouata est. Saxam uero Decidium praeterire qui
 15 possum, hominem deductum ex ultimis gentibus, ut eum tribunum plebis uideremus quem ciuem numquam uideramus? est quidem alter Sa- 28
 serna: sed omnes tamen tantam habent similitudinem inter se ut in eorum praenominibus errem. nec uero Extitius, Philadelphi frater, quaestor, praetermittendus est, ne, si de clarissimo adolescente siluero, inui-
 20 disse uidear Antonio. est etiam Asinius quidam senator uoluntarius, lectus ipse a se. apertam curiam uidit post Caesaris mortem: mutauit calceos; pater conscriptus repente factus est. non noui Sex. Albedium, sed tamen neminem tam maledicum offendi qui illum negaret dignum Antoni
 25 senatu. arbitror me aliquos praeterisse; de eis tamen qui occurrebant tacere non potui. hoc igitur fretus senatu Pompeianum senatum despicit, in quo decem fuimus consulares: qui si omnes uiuerent, bellum omnino hoc non fuisset; auctoritati cessisset audacia. sed quantum praesidi 29
 fuerit in ceteris, hinc intellegi potest quod ego unus relictus ex multis contudi et fregi adiuantibus uobis exsultantis praedonis audaciam. quod 14
 30 si non fortuna nobis modo eripuisset Ser. Sulpicium eiusque conlegam

2 tribunicii D corr. Ferrarius || 3 qua] qui D corr. Rau || 4 potuit s posset v | Insteius] insicieius uel insieius D corr. Gruter || 5 ferunt fuisse t | isaui nsv || 8 redit D corr. Poggius | ex qua] unde s || 9 sui simillimis] dissimillimis D sibi simillimis Pighi sui similibus Zielinski, corr. Halm | mirum] uerum D proprium Ernesti <minus> uerum Rau <non> uerum Zumpt (prob. Clark, Cl. R. 14, 1900, 409) inuersum Schöll, corr. Klotz | in hoc Planco quod Clark || 11 fertur ns feratur v referat Jordan || 12 Deciis del. Bardili || 13 munera rosit] numerose sed n numerose (munerose v) sit stv munera arrosit Clark, clausulae gratia; sed de clausula heroica cf. Fraenkel Les. 198-200 || 16 quidam b ibidem Madvig Opusc. 731 | alter om. t | saserena uel aserena D corr. Ferrarius || 17 tamen del. Rau || 21 a se<se> Garatoni | munitauit t || 22 non om. t | albesium bt; cf. ThLL I 1495, 80 sqq. || 23 tam om. t | indignum b || 26 qui] quam t || 27 fuisset] fecissent t || 28 ex] e bns v || 30 si non fortuna nobis modo non eripuisset bns si fortuna non eripuisset nobis modo v si fortuna nobis modo non eripuisset n²

- ante, <M.> Marcellum — quos ciuis, quos uiros! — si duo consules, amicissimos patriae, simul ex Italia eiectos, si L. Afranium, summum ducem, si P. Lentulum, ciuem cum in ceteris rebus tum in salute mea singularem, si <M.> Bibulum, cuius est in rem publicam semper merito laudata constantia, si L. Domitium, praestantissimum ciuem, si Appium Claudium, 5 pari nobilitate et uoluntate praeditum, si P. Scipionem, clarissimum uirum maiorumque suorum simillimum, res publica tenere potuisset, certe 30 eis consularibus non esset Pompeianus despiciendus senatus. utrum igitur aequius, utrum melius rei publicae fuit Cn. Pompeium an sectorem Cn. Pompei uiuere Antonium? qui uero praetorii! quorum princeps M. Cato 10 idemque omnium gentium uirtute princeps. quid reliquos clarissimos uiros commemorem? nostis omnis. magis uereor ne longum me in enumerando quam ne ingratum in praetereundo putetis. qui aedilicii, qui tribunicii, qui quaestorii! quid multa? talis senatorum et dignitas et multitudo fuit ut magna excusatione opus eis sit qui in illa castra non uenerunt. nunc 15 reliqua attendite.
- 15 'Victum Ciceronem ducem habuistis.' eo libentius 'ducem' audio quod certe ille dicit inuitus; nam de uicto nihil laboro. fatum enim meum est sine re publica nec uinci posse nec uincere. 'Macedoniam munitis exerciti- 20 bus.' et quidem fratri tuo qui a uobis nihil degenerat extorsimus. 'Afri- cam commisistis Varo bis capto.' hic cum Gaio fratre putat se litigare. 'in Syriam Cassium misistis.' non igitur sentis huic causae orbem terrae patere, te extra munitiones tuas uestigium ubi imprimas non habere? 31 'Caesetium tribunatum gerere passi estis.' quid ergo? ut Marullum, ut Caesetium a re publica remoueremus eum per quem ut neque idem hoc post- 25 hac neque multa eius modi accidere possent consecuti sumus? 'uectigalia Iuliana Lupercis ademistis.' Lupercorum mentionem facere audet neque illius diei memoriam perhorrescit quo ausus est obrutus uino, unguentis oblitus, nudus gementem populum Romanum ad seruitutem cohortari? 'ueteranorum colonias deductas lege senatus consulto sustulistis.' nos 30 sustulimus an contra lege[m] comitiis centuriatis lata sanximus? uide ne

1 *suppl. Naugerius* | duos *nv* || 2 *post Italia def. n* || 4 *suppl. Klotz* | merito semper *bs* || 5 *Claudium om. b* || 8 *despiciendus pompeianus b* || 10 *antonius t del. Jordan* | quid uero praetorios *ed. Veneta* || 11 *uirtute] uir uite bs¹v uir iute t corr. s²* | uiros clarissimos *b* || 12 *memorem Schöll; cf. tamen e. g. Cic. Verr. 2, 4, 124; 2, 5, 140; Caec. 97* || 13 *in praetereundo om. t in om. v* || 14 *qui multa stv* || 20 *et quidem] equidem stv* || 21 *se putat Clark dub. in app.* || 23 *patere] fauere b parere s om. tv corr. Lambinus; cf. Clark, Cl. R. 14, 1900, 410* || 24 *Caesetium] caēs. etiam bs¹v caēs. etiam t corr. Ferrarius; cf. Münzer RE III (1897) 1310 sq.* || 25 *moueremus b¹ (corr. b²) moremus t | idem hoc] idem b hoc est t hoc idem Halm* || 26 *uectigalia] uestigia t* || 27 *iuliani t Iulianis Ferrarius coll. Cass. Dion. 44, 7* || 29 *coartari tv* || 30 *lege et b¹v, prob. King 302* || 31 *legem . . . latam b legem . . . latas sv legem . . . lata t corr. Ferrarius*

tu ueteranos, tamen eos qui erant perdit, perdideris in eumque locum deduxeris ex quo ipsi iam sentiunt se numquam exituros. 'Massiliensibus 32 iure belli adempta reddituros uos pollicemini.' nihil disputo de iure belli — magis facilis disputatio est quam necessaria —, illud tamen animaduerte, patres conscripti, quam sit huic rei publicae natus hostis Antonius, qui tanto opere eam ciuitatem oderit quam scit huic rei publicae semper fuisse amicissimam. 'neminem Pompeianum qui uiuat teneri lege Hirtia 16 dictitatis.' quis, quaeso, iam legis Hirtiae mentionem facit? cuius non minus arbitror latorem ipsum quam eos de quibus lata est paenitere. 10 omnino mea quidem sententia legem illam appellare fas non est; et, ut sit lex, non debemus illam Hirti legem putare. 'Apuleiana pecunia Brutum subornastis.' quid? si omnibus suis copiis excellentem uirum res publica armasset, quem tandem bonum paeniteret? nec enim sine pecunia exercitum alere nec sine exercitu fratrem tuum capere potuisset. 15 'securi percussos Petr(ae)um et Menedemum, ciuitate donatos et hospites Caesaris, laudastis.' non lauda(u)mus quod ne audiuius quidem. ualde enim nobis in tanta perturbatione rei publicae de duobus nequissimis Graeculis cogitandum fuit. 'Theopompum, nudum, [non] expulsum a Trebonio, confugere Alexandriam neglexistis.' magnum crimen senatus! de Theopompo, summo homine, negleximus, qui ubi terrarum sit, 20 quid agat, uiuat denique an mortuus sit, quis aut scit aut curat? 'Ser. Galbam eodem pugione succinctum in castris uidetis.' nihil tibi de Galba respondeo, fortissimo et constantissimo ciui: coram aderit, praesens tibi et ipse et ille quem insimulas pugio respondebit. 'milites aut meos aut 25 ueteranos contraxistis tamquam ad exitum eorum qui Caesarem occiderant: et eosdem nec opinantis ad quaestoris sui aut imperatoris aut commilitonum suorum pericula impulistis.' scilicet uerba dedimus, decepimus: ignorabat legio Martia, quarta, nec sciebant ueterani quid ageretur; non illi senatus auctoritatem, non libertatem populi sequebantur: 30 Caesaris mortem ulcisci uolebant, quam omnes fatalem fuisse arbitrabantur; te uidelicet saluum, beatum, florentem esse cupiebant. o miser 17 cum re, tum hoc ipso quod non sentis quam miser sis! sed maximum crimen audite. 'denique quid non aut probastis aut fecistis quod faciat, si 34

1 <sed> tamen *Madvig Opusc. 731* etiam *Clark* || 5 quam] qui b quis sv q. t corr. ζ || 7 tenere bsv || 8 dictitatis] dignitatis bt dignitates sv corr. *Orelli* | quis quaeso] quis quasi bt qui quasi sv corr. *codd. Ursini; cf. Madvig Fin. 142* || 10 est sententia b || 12 subornatis *Manutius* || 15 petrum D corr. *Haupt; cf. Caes. b. ciu. 3, 35, 2* || 16 laudamus bsv laudemus t corr. *Lambinus* | audimus t || 18 nudum non bst (*Halm: „uidetur in non nomen loci latere“*) nudum domo *Busche* nudum ui *Clark* non del. ζ || 22 tibi om. b¹ (add. b²) || 25 exitum bv || 27 dedimus uerba tv | decepimus del. *Cobet; tradita def. Hauschild 42 adn. 1; cf. etiam Lebreton 159* || 28 nec sciebant] ignorabant s nesciebant ζ; cf. tamen *Pasoli, RFIC 89, 1961, 431* || 29 non . . . non] non . . . an btv num . . . an s non . . . aut *Ferrarius, corr. ζ* | sequantur stv || 33 probauistis bs | que faciat b quid faciat tvs²

reuiuiscat' — quis? credo enim, adferet aliquod scelerati hominis exemplum — 'Cn. Pompeius ipse?' o nos turpis, si quidem Cn. Pompeium imitati sumus! 'aut filius eius, si modo possit.' poterit, mihi crede: nam paucis diebus et in domum et in hortos paternos immigrabit. 'postremo negatis pacem fieri posse, nisi aut emisero Brutum aut frumento iuvero.' 5 alii istuc negant: ego uero, ne si ista quidem feceris, umquam tecum pacem huic ciuitati futuram puto. 'quid? hoc placetne ueteranis istis, quibus adhuc omnia integra sunt?' nihil uidi tam integrum quam ut oppugnare imperatorem incipiant quem tanto studio consensuque †offenderint †. 'quos iam uos adsentationibus et uenenatis muneribus uenistis 10 deprauatum.' an corrupti sunt quibus persuasum sit foedissimum hostem iustissimo bello persequi? 'at militibus inclusis opem fertis. nihil moror eos saluos esse et ire quo libet, si tantum modo patiuntur perire eum qui meruit.' quam benigne! denique usi liberalitate Antoni milites imperatorem reliquerunt et se ad hostem metu perterriti contulerunt: per quos 15 si non stetisset, non Dolabella prius imperatori suo quam Antonius etiam conlegae parentasset.

36 'Concordiae factam esse mentionem scribitis in senatu et legatos esse consularis quinque. difficile est credere eos, qui me praecipitem egerint, aequissimas condiciones ferentem et tamen ex his aliquid remittere cogitantem, putare aliquid moderate aut humane esse facturos. uix etiam ueri simile est, qui iudicauerint hostem Dolabellam ob rectissimum facinus, eosdem nobis parcere posse idem sentientibus.' parumne uidetur omnium facinorum sibi cum Dolabella societatem initam confiteri? nonne cernitis ex uno fonte omnia scelera manare? ipse denique fatetur, hoc 25 quidem satis acute, non posse eos qui hostem Dolabellam iudicauerint ob rectissimum facinus — ita enim uidetur Antonio — sibi parcere idem sen-

21 *Prisc. Gramm. III 70, 10* putare . . . facturum

1 quis] quid sv || 2 imitaturi bsv || 3 filium sv | modo] domo b domi sv, cf. *Fraenkel Les. 52* | esse poterit s || 7 huic ciuitati pacem b || 9 offenderint bsv (fortasse recte; cf. *Ernesti 1542*) ostenderint t ostenderint <quam oderint> *Lehmann* oderint *Clark* (qui et cum . . . offensionem ostenderint *dub. prop. in app.*) ostenderint <hostem. ***> *Schöll* <hostem> ostenderint *Wuilleumier* | cum tantum studium consensumque ostenderint *Halm* || 10 quos iam] quoniam bty quem s quamquam eos *Madvig Opusc. 730, corr. Clark* || 11 deprauati bsv om. t deprauaturi *Clark, corr. Madvig Opusc. 731* | an] itane *Madvig Opusc. 730* | sit] est b² || 13 libet si] iubetis si b^v iubetis t || 14 denique] itaque *Ferrarius* <ea> denique *Clark in app.*; denique *def. King 315 coll. Cic. Sex. Rosc. 81; cf. etiam Hand Turs. II 267* | usi sunt t¹ (sunt del. t²) || 15 metu om. t || 17 parentassent b || 18 esse¹ om. b || 19 credere del. *Madvig Adu. III 155* (cf. *etiam Opusc. 732*); cf. *tamen Vahlen Opusc. II 405sq.* | eos] eos s esse cons. t consules v eos<que> *Sternkopf*; cf. *tamen Vahlen Opusc. II 406, Schöll 31* || 21 <hos> putare *Schöll* putare del. *Manutius*; cf. *Pluygers, Mnem. N. S. 9, 1881, 146* | esse facturos] facturum *Prisc.* || 24–25 nonne . . . fatetur om. t

18
 37
 tienti. quid huic facias qui hoc litteris memoriaeque mandarit, ita sibi
 conuenisse cum Dolabella ut ille Trebonium et, si posset, etiam Brutum,
 Cassium discruciatos necaret *** eademque inhiheret supplicia nobis?
 o conseruandus ciuis cum tam pio iustoque foedere! is etiam queritur
 5 condiciones suas repudiatas, aequas quidem et uerecundas, ut haberet
 Galliam ultimam, aptissimam ad bellum renouandum instruendumque
 prouinciam; ut Alaudae in tertia decuria iudicarent, id est ut perfugium
 scelerum esset [cum] turpissimis rei publicae sordibus; ut acta sua rata
 essent, cuius nullum remanet consulatus uestigium. cauebat etiam L. An-
 10 tonio, qui fuerat aequis agri priuati et publici decempedator, Nu-
 cula et Lentone conlega. 'quam ob rem uos potius animaduertite utrum
 sit elegantius et partibus utilius Treboni mortem persequi an Caesaris, et
 utrum sit aequius concurrere nos quo facilius reuiuiscat Pompeianorum
 causa totiens iugulata, an consentire ne ludibrio simus inimicis.' si esset
 15 iugulata, numquam exsurgeret: quod tibi tuisque contingat. 'utrum' in-
 quit 'elegantius.' atqui hoc bello de elegantia quaeritur! 'et partibus uti-
 lius.' partes, furiose, dicuntur in foro, in curia. bellum contra patriam ne-
 30 farium suscepisti; oppugnans Mutinam, circumsedes consulem designatum;
 bellum contra te duo consules gerunt cumque eis pro praetore Caesar;
 20 cuncta contra te Italia armata est. istas tu partis potius quam a populo
 Romano defectionem uocas? potiusne Treboni mortem quam Caesaris
 persequimur? Treboni satis persecuti sumus hoste iudicato Dolabella;
 Caesaris mors facillime defenditur obliuione et silentio. sed uidete quid
 moliatur. cum mortem Caesaris ulciscendam putat, mortem proponit non
 25 eis solum qui illam rem gesserunt sed eis etiam si qui non moleste tulerunt.
 'quibus, utri nostrum ceciderint, lucro futurum est, quod spectaculum
 adhuc ipsa Fortuna uitauit, ne uideret unius corporis duas acies
 lanista Cicerone dimicantis: qui usque eo felix est ut isdem ornamentis
 deceperit uos quibus deceptum Caesarem gloriatus est.' pergit in me
 30 maledicta, quasi uero ei pulcherrime priora processerint: quem ego
 iniustum uerissimis maledictorum notis tradam hominum memoriae sem-

3 eademque D eadem ipse Garatoni; lac. ante eademque stat. Klotz; pronomen
 ille enim Dolabellam designat, cum contra uerba eademque . . . nobis ad Antonium
 pertineant || 4 o om. bsv | conseruandos b seruandus s || 6 instruendamque stv ||
 8 cum D tum uel iam Halm in app. in Klotz (sed cf. King 316) tutum C. F. W.
 Müller. quam Clark, del. Garatoni; cum e dittographia quae dicitur propter inseq. tu-
 ortum esse putat Schöll 33 || 9 remanet uestigium consulatus t consulatus remanet
 uestigium v || 15 resurgeret v¹ (corr. v²) || 16 et partibus] partibusque b¹ (corr. b²) t
 et partibus que (quid s²) s¹ et partibus quae v || 18-19 designatum . . . consules
 om. t || 20 te om. t | tu] tui b || 20-21 quam . . . mortem om. b¹ (add. b²) || 21 po-
 tiusne] potius stv del. Ferrarius | quam] an Ferrarius || 22 persequi Ferrarius,
 probb. Ernesti 1544, King 317 || 29 in mea bsv || 30 iacere uel iactare post maledicta
 add. Halm dicere add. Clark; uide tamen de omissio infinitiuo Cic. Att. 3, 15, 5; 4,
 11, 1; Brut. 258; Leg. 2, 69; Hauschild 289; Sh. B. Att. II 52 || 31 iniustam tv

piternae. ego lanista? et quidem non insipiens: deteriores enim iugulari cupio, meliores uincere. 'utri ceciderint', scribit lucro nobis futurum.

41 o praeclarum lucrum, cum te uictore — quod di omen auertant! — beata mors eorum futura sit qui e uita excesserint sine tormentis. a me 'deceptos' ait 'isdem ornamentis' Hirtium et Caesarem. quod, quaeso, 5 adhuc a me est tributum Hirtio ornamentum? nam Caesari plura et maiora debentur. deceptum autem Caesarem a me dicere audes? tu, tu, inquam, illum occidisti Lupercalibus: cuius, homo ingratissime, flaminium cur reliquisti?

Sed iam uidete magni et clari uiri admirabilem grauitatem atque con- 10 stantiam: 'mihi quidem constat nec meam contumeliam nec meorum ferre, nec deserere partis quas Pompeius odiuit nec ueteranos sedibus suis moueri pati nec singulos ad cruciatum trahi nec fallere fidem quam dedi Dolabellae.' omitto alia: 'fidem Dolabellae', sanctissimi uiri, deserere homo pius non potest. quam fidem? an optimi cuiusque caedis, urbis et 15 Italiae partitionis, uastandarum diripiendarumque prouinciarum? nam quid erat aliud quod inter Antonium et Dolabellam, impurissimos parri- 43 cidas, foedere et fide sanciretur? 'nec Lepidi societatem uiolare, piissimi hominis.' tibi cum Lepido societas aut cum ullo, non dicam bono ciui, sicut ille est, sed homine sano? id agis ut Lepidum aut impium aut insa- 20 num existimari uelis. nihil agis — quamquam adfirmare de altero difficile est — de Lepido praesertim, quem ego metuam numquam; bene sperabo, dum licebit. reuocare te a furore Lepidus uoluit, non adiutor esse dementiae. tu porro ne pios quidem, sed piissimos quaeris et, quod uerbum omnino nullum in lingua Latina est, id propter tuam diuinam 25 44 pietatem nouum inducis. 'nec Plancum prodere participem consiliorum.' Plancum participem? cuius memorabilis ac diuina uirtus lucem adfert rei publicae — nisi forte eum subsidio tibi uenire arbitraris cum fortissimis legionibus, maximo equitatu [peditatu] Gallorum — quique, nisi ante eius aduentum rei publicae poenas dederis, ille huius belli feret 30

24–26 hanc sententiam respicit, ob uerbum piissimus, *Pomp. Gramm. V 154, 10–16*

1 equidem sv | iugulare sv || 3 cum te] quo te bty quo lucro te s corr. *Ant. Augustinus* || 4 excesserunt t || 5 quaeso] quasi D corr. *Poggius* || 6 ornatum t || 7 Caesarem a me] patrem caesarem a me bv patrem a me caesarem s patrem a me *Clark*; cf. *Schöll 33* || 8 flamminia b¹s flamminiam v flamminium b² flaminium *Ferrarius*; cf. *quae monet Bickel ThLL VI 1, 875, 30 sqq.* || 11 nec meam quidem st || 12 pompeius uidi t sponte adiui *Clark in app. (cf. etiam Cl. R. 14, 1900, 410 sq.)* || 16 partitiones D corr. *Ferrarius* | uastandarum] suas dandarum s¹v suis dandarum s²; sed cf. *King 318* || 18 nec] ne bty | uiolarent sv || 21 existimandum t | sic dist. *Madvig* || 22 bene om. t || 23 te a furore] furem a te b a te fure s a te furem t a te furem v corr. *Poggius* || 25 diuinam om. b || 29 peditatu D peditatuque ed. *Romana*, del. *Madvig Adu. II 232 (cf. etiam Opusc. 732)* || 30 ille del. *Gryphius (prob. Ernesti 1545)* ipse con. *Clark*; cf. *tamen Cic. Sest. 66, De orat. 2, 130 et quae iure monet Madvig Fin. 731*

principatum. quamquam enim prima praesidia utiliora rei publicae sunt, tamen extrema sunt gratiora.

Sed iam se conligit et ad extremum incipit philosophari: 'si me rectis sensibus euntem di immortales, ut spero, adiuuerint, uiuam libenter. sin
 5 autem me aliud fatum manet, praecipio gaudia suppliciorum uestrorum. namque si uicti Pompeiani tam insolentes sunt, uictores quales futuri sint uos potius experiemini.' praecipias licet gaudia: non enim tibi cum Pompeianis, sed cum uniuersa re publica bellum est. omnes te di homines, summi medii infimi, ciues peregrini, uiri mulieres, liberi serui oderunt.
 10 sensimus hoc nuper falso nuntio, uero prope diem sentiemus. quae si tecum ipse recolueris, aequiore animo et maiore consolatione moriere. 'denique summa iudici mei spectat huc ut meorum iniurias ferre possim, 46 si aut obliuisci uelint ipsi fecisse aut ulcisci parati sunt una nobiscum Caesaris mortem.' hac Antoni sententia cognita dubitaturumne A. Hirtium aut C. Pansam consules putatis quin ad Antonium transeant, Brutum obsideant, Mutinam expugnare cupiant? quid de Pansa et Hirtio loquar? Caesar, singulari pietate adulescens, poteritne se tenere quin D. Bruti sanguine poenas patrias persequatur? itaque fecerunt ut his litteris lectis ad munitiones propius accederent. quo maior adulescens
 20 Caesar, maioreque deorum immortalium beneficio rei publicae natus est, qui nulla specie paterni nominis nec pietate abductus umquam est et intellegit maximam pietatem conseruatione patriae contineri. quod si 47 partium certamen esset, quarum omnino nomen extinctum est, Antoniusne potius et Ventidius partis Caesaris defenderent quam primum Caesar, adulescens summa pietate et memoria parentis sui, deinde Pansa et Hirtius, qui quasi cornua duo tenuerunt Caesaris tum cum illae uere partes uocabantur? hae uero quae sunt partes, cum alteris senatus auctoritas, populi Romani libertas, rei publicae salus proposita sit, alteris caedes bonorum, urbis Italiaeque partitio? ueniamus aliquando ad clau-
 21 sulam. 'legatos uenire non credo.' bene me nouit, †uelim quod uenias†,

4-5 Non. 349, 28 sin . . . manet

1-2 quamquam . . . gratiora om. t || 5 me aliud fatum bsv, Non. me aliud aut fatum t | nostrorum stv || 6 sunt insolentes b || 7 tibi enim t tibi om. v || 11 recolis sv coleris t || 13 uolunt b | sint v; cf. tamen King 320 || 15.16 Brutum obsideant om. t || 16-18 quid . . . persequatur om. t || 17 loquor Poggius; sed cf. Pasoli, RFIC 89, 1961, 432 || 20 Caesar om. t || 21 et om. s sed coni. Halm; sed de particula et aduersatiua ui praedita cf. H.-Sz. 481 || 23 partium] patrum stv | quorum t || 26 Caesaris om. t | uere] duae t || 27 partes . . . sunt om. t || 28 rei publicae om. t || 29 urbis om. tv plura post bonorum intercidisse putat Halm coll. 5, 6-8 huiusque orationis § 13 || 30-p. 172, 1 bene . . . credo om. s || 30 uelim quo uenias b quod uenias t bellum quod ueniat v reliqui ueniant Clark (coll. 12, 26. 27) uelim quod <credis e>ueniat Schöll in app. 'uelim' que 'ueniant' Frisch; cf. tamen Pasoli, RFIC 89, 1961, 432, qui 'uelim (sc. ueniant)' - qui ueniant? dub. proposuit

proposito praesertim exemplo Dolabellae. sanctiore erunt, credo, iure legati quam duo consules contra quos arma fert, quam Caesar cuius patris flamen est, quam consul designatus quem oppugnat, quam Mutina
 48 quam obsidet, quam patria cui igni ferroque minitatur. 'cum uenerint, quae postulant cognoscam.' quin tu abis in malam pestem malumque
 cruciatum? ad te quisquam ueniat nisi Ventidi similis? oriens incendium qui restinguerent summos uiros misimus; repudiasti: nunc in tantam flammam tamque inueteratam mittamus, cum locum tibi reliquum non modo ad pacem sed ne ad deditionem quidem feceris?

Hanc ego epistulam, patres conscripti, non quo illum dignum putarem, 10 recitavi, sed ut confessionibus ipsius omnia patefacta eius parricidia uideretis. cum hoc pacem M. Lepidus, uir ornatissimus omnibus et uirtutis
 49 et fortunae bonis, si haec uideret *** denique aut uellet <aut> fieri posse arbitraretur? 'prius undis flamma[m]', ut ait poeta nescio quis, prius denique omnia quam aut cum Antoniis res publica aut cum re publica An-
 tonii redeant in gratiam. monstra quaedam ista et portenta sunt et prodigia rei publicae. moueri sedibus huic urbi melius est atque in alias, si fieri possit, terras demigrare, unde Antoniorum 'nec facta nec nomen
 audiat', quam illos, Caesaris uirtute eiectos, Bruti retentos, intra haec moenia uidere. optatissimum est uincere; secundum est nullum casum 20
 pro dignitate et libertate patriae non ferendum putare quod reliquum est, non est tertium, sed postremum omnium, maximam turpitudinem suscipere uitae cupiditate.

50 Quae cum ita sint, de mandatis litterisque M. Lepidi, uiri clarissimi, Seruilio adsentior, et hoc amplius censeo, Magnum Pompeium, Gnaei
 filium, pro patris maiorumque suorum animo studioque in rem publicam
 25 suaque pristina uirtute, industria, uoluntate fecisse, quod suam eorumque quos secum haberet operam senatui populoque Romano pollicitus esset, eamque rem senatui populoque Romano gratam acceptamque esse, eique honori dignitatique eam rem fore. hoc uel coniungi cum hoc senatus 30

14 prius undis flamma *Trag. inc. 155 R.³; cf. Cass. Dionem 55, 13* || 18-19 nec facta nec nomen audiat *poetae uerba esse uidit Muretus; cf. enim Trag. inc. 119 R.³ ubi nec Pelopidarum facta neque famam audiam et uide Cic. Fam. 7, 28, 2; 7, 30, 1; Att. 14, 12, 2; 15, 11, 3; Sh. B. Att. VI 225*

1 sanctiores *tvb²* || 3 quam consul *om. t* || 4 cum <uero> uenerint *Lehmann* || 5 postulent *vb²* || 8 cum <nullum> locum *Halm* | relictum *stv²b²* || 11 offensionibus *st* || 13 fortunae] formae *b* | uideret denique *bsv* denique *t* uideret, <audiret> denique *Madvig Adu. II 232* <legeret,> suaderet, denique *C. F. W. Müller* uideret [denique] *Clark* denique *post aut² transt. Schöll; cf. King 321* | aut² *om. D* add. *z, prob. Madvig Opusc. 732* || 14 undas flammam *D corr. cod. P. Laeti* | prius] pius *t* || 15 antonius *st* || 16 in gratiam *om. t* | et² *om. b¹* (add. *b²*) *t* | et prodigia *del. Halm; cf. tamen 4, 10* || 17 in alias *om. s* in *om. tv* ante terras *hab. cod. Graeuii*

consulto licet uel seiungi potest separatimque perscribi, ut proprio senatus consulto Pompeius conlaudatus esse uideatur.

M. TVLLI CICERONIS

IN M. ANTONIVM

ORATIO PHILIPPICA DECIMA QVARTA

Si, ut ex litteris quae recitatae sunt, patres conscripti, sceleratissimo-
 1 rum hostium exercitum caesum fustumque cognoui, sic, id quod et omnes
 5 maxime optamus <et> ex ea uictoria quae parta est consecutum arbitramur, D. Brutum egressum iam Mutina esse cognossem, propter cuius periculum ad saga issemus, propter eiusdem salutem redeundum ad pristinum uestitum sine ulla dubitatione censerem. ante uero quam sit ea res quam audissime ciuitas exspectat adlata, laetitia frui satis est ma-
 10 ximae praeclarissimaeque pugnae; reditum ad uestitum confectae uictoriae reseruare. confectio autem huius belli est D. Bruti salus. quae autem 2 est ista sententia ut in hodiernum diem uestitus mutetur, deinde cras sagati prodeamus? nos uero cum semel ad eum quem cupimus optamusque uestitum redierimus, id agamus ut eum in perpetuum retineamus.
 15 nam hoc quidem cum turpe est, tum ne dis quidem immortalibus gratum, ab eorum aris, ad quas togati adierimus, ad saga sumenda discedere. at- 3 que animaduerto, patres conscripti, quosdam huic fauere sententiae quorum ea mens idque consilium est ut, cum uideant gloriosissimum illum D. Bruto futurum diem quo die propter eius salutem redierimus, hunc ei
 20 fructum eripere cupiant, ne memoriae posteritatisque prodatur propter unius ciuis periculum populum Romanum ad saga isse, propter eiusdem salutem redisse ad togas. tollite hanc: nullam tam prauae sententiae causam reperietis. uos uero, patres conscripti, conseruate auctoritatem uestram, manete in sententia, tenete uestra memoria quod saepe osten-
 25 distis, huius totius belli in unius uiri fortissimi et maximi uita positum esse discrimen. ad D. Brutum liberandum legati missi principes ciuitatis 2
 qui illi hosti ac parricidae denuntiarent ut a Mutina discederet; eiusdem 4

3-4 Non. 312, 38 sceleratissimorum . . . cognoui

3 si ut *cod. Harl. 2682* sicut *bstv* || 4 fustum caesumque *Non.*, fort. recte: cf. *enim Liv. 35, 1, 8* si fudisset cecidissetque hostis; uide tamen *Sall. Iug. 58, 3, Schöll 33* | sic] si *t* || 5 add. *Naugerius* || 6 esse si *sv* | cognouissem *stv* || 8-9 quam . . . est *om. t* || 9 laetitia frui] laetitiae rursus *s¹* laetitiae risus *vs²*; cf. *Ouid. Pont. 2, 1, 12* || 11 reseruare *bs* seruare *t* || 26 D. *om. t*

D. Bruti conseruandi gratia consul sortitu ad bellum profectus A. Hir-
 tius, cuius imbecillitatem ualetudinis animi uirtus et spes uictoriae con-
 firmavit; Caesar, cum exercitu per se comparato † cum primis † pestibus
 rem publicam liberasset, ne quid postea sceleris oreretur profectus est ad
 eundem Brutum liberandum uicitque dolorem aliquem domesticum pa-
 5 triae caritate. quid C. Pansa egit aliud dilectibus habendis, pecuniis com-
 parandis, senatus consultis faciendis grauissimis in Antonium, nobis co-
 hortandis, populo Romano ad causam libertatis uocando, nisi ut D. Bru-
 tus liberaretur? a quo populus Romanus frequens ita salutem D. Bruti
 una uoce depoposcit ut eam non solum commodis suis sed etiam necessi-
 10 tati uictus anteferebat. quod sperare nos quidem debemus, patres conscrip-
 ti, aut inibi esse aut iam esse confectum: <s>ed spei fructum rei conuenit
 et euento reseruari ne aut deorum immortalium beneficium festinatione
 praeripuisse aut uim fortunae stultitia contempsisse uideamur.
 6 Sed quoniam significatio uestra satis declarat quid hac de re sentiatis, 15
 ad litteras ueniam quae sunt a consuli<bus> et a pro praetore missae, si
 8 pauca ante quae ad ipsas litteras pertineant dixero. imbuti gladii sunt,
 patres conscripti, legionum exercituumque nostrorum uel madefacti
 potius duobus [duorum] consulum, tertio Caesaris proelio. si hostium
 fuit ille sanguis, summa militum pietas: nefarium scelus, si ciuium. quo
 20 usque igitur is qui omnis hostis scelere superauit nomine hostis carebit?
 nisi mucrones etiam nostrorum militum tremere uoltis dubitantis utrum
 in ciue an in hoste figantur. supplicationem decernitis: hostem non ap-
 7 pellatis. gratiae uero nostrae dis immortalibus gratulationes erunt, gratiae
 uictimae, cum interfecta sit ciuium multitudo! 'de improbis' inquit 'et
 25 audacibus.' nam sic eos appellat clarissimus uir: quae sunt urbanarum
 maledicta litium, non in[i]ustae belli interneciu notae. testamenta, credo,
 subiciunt aut eiciunt uicinos aut adulescentulos circumscribunt: his
 enim uitii adfectos et talibus malos <aut> audacis appellare consuetudo
 8 solet. bellum inexpiabile infert quattuor consulibus unus omnium latro- 30
 num taeterrimus; gerit idem bellum cum senatu populoque Romano;

1 sortiti t; cf. Cic. Dom. 50 || 3 cum primis bst eum primis v compressis Halm
 cum primum Pluygers cum prius C. F. W. Müller cum primum <his> Clark
 cum plurimis Schöll cum primus Rémy || 4 oriretur D corr. Halm || 6 pecunia
 comparanda b pecuniae comparandis v || 12 sed] et D corr. Manutius || 13 euen-
 tui sv uento t; cf. ThLL V 2, 1017, 46 || 15 nostra satis b satis uestra t || 16 con-
 sule D corr. Ferrarius | a p. r. st praetore p. r. v || 19 duobus duorum bt du-
 orum sv duorum del. Ferrarius || 20 si om. bsv; cf. K.-St. II 622 || 22 dubitantes b
 dubitatis sv || 23 decernis . . . appellas b || 27 iniustae . . . notae] iniuste belli
 interiectionis b in iusta euelli inter necti nota s iniusta euelli internecuno te tv
 iniustae belli internecini notae Ferrarius, corr. Halm; cf. Cic. Dom. 61, ThLL VII
 1, 2232, 46 sq. || 28-30 his . . . solet del. Pluygers; cf. Zielinski Claus. 216 || 29 ma-
 lis Boyancé | add. Halm et add. Poggius || 29, 30 solet consuetudo b || 30 expiabile
 tv; cf. ThLL VII 1, 1325, 62 sqq.

omnibus — quamquam ruit ipse suis cladibus — pestem, uastitatem, cruciatum, tormenta denuntiat: Dolabellae ferum et immane facinus quod nulla barbaria posset agnoscere, id suo consilio factum esse testatur; quaeque esset facturus in hac urbe, nisi eum hic ipse Iuppiter ab hoc
 5 templo atque moenibus reppulisset, declarauit in Parmensium calamitate, quos optimos uiros honestissimosque homines, maxime cum auctoritate huius ordinis populique Romani dignitate coniunctos, crudelissimis exemplis interemit propudium illud et portentum, L. Antonius, insigne odium omnium hominum uel, si etiam di oderunt quos oportet,
 10 deorum. refugit animus, patres conscripti, eaque dicere <re>formidat 9 quae L. Antonius in Parmensium liberis et coniugibus effecerit. quas enim turpitudines Antonii libenter cum dedecore subierunt, easdem per uim laetantur aliis se intulisse. sed uis calamitosa est quam illis obtulerunt: libido flagitiosa qua Antoniorum oblita est uita. est igitur quisquam qui
 15 hostis appellare non audeat quorum scelere crudelitatem Carthaginensium uictam esse fateatur? qua enim in urbe tam immanis Hannibal 4 capta quam in Parma surrepta Antonius? nisi forte huius coloniae et ceterarum in quas eodem est animo non est hostis putandus. si uero coloniarum et municipiorum sine ulla dubitatione hostis est, quid tandem huius
 20 censetis urbis quam ille ad explendas egestates latrocini sui concupiuit, quam iam peritus metator et callidus decempeda sua Saxa diuiserat? recordamini, per deos immortalis, patres conscripti, quid hoc biduo timuerimus a domesticis hostibus [id est qui intra moenia hostes sunt] rumoribus improbissimis dissipatis. quis liberos, quis coniugem aspicere
 25 poterat sine fletu, quis domum, quis tecta, quis larem familiarem? aut foedissimam mortem omnes aut miserabilem fugam cogitabant. haec a quibus timebantur, eos hostis appellare dubitamus? grauius si quis attulerit nomen, libenter adsentiar: hoc uolgari contentus uix sum, leuiore non utar.
 30 Itaque cum supplicationes iustissimas ex eis litteris quae recitatae sunt 11 decernere debeamus, Seruiliusque decreuerit, augebo omnino numerum dierum, praesertim cum non uni, sed tribus ducibus sint decernendae. sed hoc primum faciam ut imperatores appellem eos quorum uirtute, consilio, felicitate maximis periculis seruitutis atque interitus liberati sumus.
 35 etenim cui uiginti his annis supplicatio decreta est ut non imperator appellaretur aut minimis rebus gestis aut plerumque nullis? quam ob rem

4 hic] hinc sv || 8 pro ludium stv; cf. Hauschild 263, H.-Sz. 746 || 10 deorum om. sv | eaque] atque Ernesti | dicere formidat D <re>formidat dicere Schöll in app., corr. Naugerus; cf. K.-St. I 671 || 12 cum dedecore hic hab. h8v post subierunt t om. codd. Ferrarii, del. Pluygers || 13 intulerunt h8v || 19.20 urbis censetis huius t || 20 explendas] expiandas tv de expianda egestate s || 23 del. Ferrarius || 32 unus e tribus t || 33 imperatores post sumus (l. 34) b om. stv post ut transt. Poggius

aut supplicatio ab eo qui ante dixit decernenda non fuit aut usitatus honos peruolgatusque tribuendus eis quibus etiam noui singularesque debentur. an si quis Hispanorum aut Gallorum aut Thraecum mille aut duo milia occidisset, illum hac consuetudine quae increbruit imperatorem appellaret senatus: tot legionibus caesis, tanta multitudine hostium interfecta — [dico] ita, inquam, hostium, quamuis hoc isti hostes domestici nolint — clarissimis ducibus supplicationum honorem tribuimus, imperatorium nomen adimemus? quanto enim honore, laetitia, gratulatione in hoc templum ingredi debent illi ipsi huius urbis liberatores, cum hesternodie propter eorum res gestas me ouantem et prope triumphantem populus Romanus in Capitolium domo tulerit, domum inde reduxerit? is enim demum est mea quidem sententia iustus triumphus ac uerus, cum bene de re publica meritis testimonium a consensu ciuitatis datur. nam siue in communi gaudio populi Romani uni gratulabantur, magnum iudicium, siue uni gratias agebant, eo maius, siue utrumque, nihil magnificentius cogitari potest.

Tu igitur ipse de te? dixerit quispiam. equidem inuitus, sed iniuriae dolor facit me praeter consuetudinem gloriosum. nonne satis est ab hominibus uirtutis ignaris gratiam bene merentibus non referri? etiam in eos, qui omnis suas curas in rei publicae salute defigunt, impetus, crimen, inuidia quaeretur? scitis enim per hos dies creberrimum fuisse sermonem, me Parilibus, qui dies hodie est, cum fascibus descensurum. in aliquem credo hoc gladiatorem aut latronem aut Catilinam esse conlatum, non in eum qui ne quid tale in re publica fieri posset effecerit. an [ut] ego, qui

22 *Schol. Pers. 1, 72* si Palilia dicit, diem dicit sacrum in honorem Iliae, quae peperit Remum et Romulum, quorum mentionem sacrificiorum Cicero in Philippicis sic commemorat (*cf. tamen Jahn ad loc.*)

2 singulares st || 3 an] at stv | mille] unum b || 4 illum] unum stv om. b eum Muretus || 5 multitudine] uirtute t || 6 dico ita inquam b tv dico inquam s <hostium> dico? ita inquam Ursinus dico del. Garatoni, prob. Clark, Cl. R. 14, 1900, 411 || 7 supplicationem honorum s supplicationem bonorum tv || 13 a del. Cobet; cf. tamen Lebreton 140 || 15 uni om. s || 16 excogitari tv || 17 et quidem stv || 17.18 dolore ait me s dolore ac me tv || 18 ab omnibus tv || 19 referre bsv non ferret corr. Faernus || 19.20 omnes qui eos b || 20 salutem tv || 20–21 impetus ... quaeretur] sic b in peius crimen inuidia quereretur sv impetus crimen queretur t crimen inuidia<que> quaeretur Faernus impetus crimen<que> quaeretur Madvig Adu. III 155 impietatis crimine inuidiae<que> quaeretur Pluygers crimen <et> inuidia quaeretur Clark; alii alia; quod adinet ad uocem impetus cf. § 15, ad uocem inuidia §§ 16–17, ad nexum crimen inuidia ThLL VII 2, 202, 70 sqq. || 22 me] ne tv | Parilibus] per idus quintiles bsv; cf. Schol. Pers. 1, 72, King 332 | in om. sv || 23 hoc om. t | aut Catilinam del. Lambinus | conlatum] consultatum b consultum s consulatum t consulum v conflatum Busche, corr. Halm; cf. ThLL IV 183, 71 sqq. || 24 an ut D (def. Willeumier ad loc., qui fieri potuit simul audit) an uero Clark (cf. Cic. Arch. 30) an idem Sydow ut del. Faernus (de ut 'indignantis' et de coniunctiuo deliberatio fuse disputat Pasoli, Latin. 4, 1956, 248–251) ut ante ne quid transt. Schöll

Catilinam haec molientem sustulerim, euerterim, adflixerim, ipse existerim repente Catilina? quibus auspiciis istos fascis augur acciperem, quatenus haberem, cui traderem? quemquamne fuisse tam sceleratum qui hoc fingeret, tam furiosum qui crederet? unde igitur ista suspicio uel
 5 potius unde iste sermo? cum, ut scitis, hoc triduo uel quadriduo tristis a
 Mutina fama manaret, inflati laetitia atque insolentia impii ciues unum
 se in locum, ad illam curiam furiis potius suis quam rei publicae infelicem
 congregabant. ibi cum consilia inirent de caede nostra partirenturque
 inter se qui Capitolium, qui rostra, qui urbis portas occuparent, ad me
 10 concursus futurum ciuitatis putabant. quod ut cum inuidia mea fieret
 et cum uitae etiam periculo, famam istam fascium dissipauerunt; fascis
 ipsi ad me delaturi fuerunt. quod cum esset quasi mea uoluntate factum,
 tum in me impetus conductorum hominum quasi in tyrannum paraba-
 tur; ex quo caedes esset uestrum omnium consecuta. quae res patefecit,
 15 patres conscripti, sed suo tempore totius huius sceleris fons aperietur.
 itaque P. Apuleius, tribunus plebis, meorum omnium consiliorum peri-
 culorumque iam inde a consulatu meo testis, conscius, adiutor, dolorem
 ferre non potuit doloris mei: contionem habuit maximam populo Ro-
 mano unum atque idem sentiente. in qua contione cum me pro summa
 20 nostra coniunctione et familiaritate liberare suspicione fascium uellet,
 una uoce cuncta contio declarauit nihil esse a me umquam de re publica
 nisi optime cogitatum. post hanc habitam contionem duabus tribusue
 horis optatissimi nuntii et litterae uenerunt: ut idem dies non modo
 iniquissima me inuidia liberarit sed etiam celeberrima populi Romani
 25 gratulatione auxerit.

Haec interposui, patres conscripti, non tam ut pro me dixerim — male
 enim mecum ageretur, si parum uobis essem sine defensione purgatus —
 quam ut quosdam nimis ieiuno animo et angusto monerem, id quod
 semper ipse fecissem, uti excellentium ciuium uirtutem imitatione di-
 30 gnam, non inuidia putarent. magnus est in re publica campus, ut sa-
 pienter dicere Crassus solebat, multis apertus cursus ad laudem. utinam ?

1 existerem *Manutius*; cf. tamen *Pasoli, Latin. 4, 1956, 248-251* || 3 quemquam-
 ne] quaequam *b* quaequamnes quamquam nec *tv* corr. *ζ*; cf. *K.-St. I 638* || 4 furio-
 sum] fuit *t* fatuum *Halm* futilem *Schöll in app.* || 5 uel] uel susum *b¹* (susum *del. b²*)
 uel fustum *t* uel summum *Halm*; cf. tamen *Clark Desc. 191* || 7 curiam furiis] furiam
 uiribus *b* curiam iurist curiam uiribus *sv* curiam partibus *Klotz, corr. Madvig Opusc.*
 733 || 9 rostra] hostia *btv* ostia *s* corr. *Faernus* || 10 futurum *om. t* || 11-12 et . . .
 fuerunt *om. b¹* (*add. b²*) || 12 quod] sed *t* || 14 quae] quod *Clark in app.* | quae aegre
 patefecit *Koch* || 15 sed] quod *s* ante sed aliquid intercidiisse (uelut seditionem) *censet*
Schöll | totiusque *tv* || 17 iam] tam *stv* | inde a] in *t* || 18 contentionem *tv* (*item in-*
fra) || 21 coniuncta *tv* || 24 liberaret *D* corr. *Manutius*; cf. *Lebreton 232, Pasoli, Latin.*
4, 1956, 255 sq. || 26 tam *om. sv* | dicerem *Naugerius*; cf. *K.-St. I 178; II 179; Pasoli,*
RFIC 89, 1961, 433 || 28 quodam *stv* || 31 dicerem *t* dicere *L. Halm in app.* dicere
M. Clark (sed hic de triumpho agi posse nego; cf. etiam *Schöll 16 adn. 3*)

quidem illi principes uiuerent qui me post meum consulatum, cum eis ipse cederem, principem non inuiti uidebant! hoc uero tempore in tanta inopia constantium et fortium consularium quo me dolore adfici creditis, cum alios male sentire, alios nihil omnino curare uideam, alios parum constanter in suscepta causa permanere sententiamque suam non sem- 5
 18 per utilitate rei publicae, sed tum spe[c] tum timore moderari? quod si quis de contentione principatus laborat, quae nulla esse debet, stultissime facit, si uitiis cum uirtute contendit; ut enim cursu cursus, sic in uiris fortibus uirtus uirtute superatur. tu, si ego de re publica optime sentiam, ut me uincas, ipse pessime senties? aut, si ad me bonorum concursus fieri 10 uidebis, ad te improbos inuitabis? nollem, primum rei publicae causa, deinde etiam dignitatis tuae. sed si principatus ageretur, quem numquam expetiui, quid tandem mihi esset optatius? ego enim malis sententiis
 19 uinci non possum, bonis forsitan possim et libenter. haec populum Romanum uidere, animaduertere, iudicare quidam moleste ferunt. poteratne 15 fieri ut non proinde homines <de> quoque ut quisque mereretur iudicarent? ut enim de uniuerso senatu populus Romanus uerissime iudicat nullis rei publicae temporibus hunc ordinem firmiorem aut fortio-
 20 rem fuisse, sic de uno quoque nostrum et maxime qui hoc loco sententias dicimus sciscitantur omnes, auent audire quid quisque senserit: ita de quo- 20
 20 que ut quemque meritum arbitrantur existimant. memoria tenent me ante diem XIII[I] Kalendas Ianuarias principem reuocandae libertatis fuisse; me ex Kalendis Ianuariis ad hanc horam inuigilasse rei publicae; meam domum measque auras dies noctesque omnium praeceptis monitisque patuisse; meis litteris, meis nuntiis, meis cohortationibus omnis qui 25 ubique essent ad patriae praesidium excitatos; meis sententiis a Kalendis Ianuariis numquam legatos ad Antonium; semper illum hostem, semper hoc bellum, ut ego qui omni tempore uerae pacis auctor fuissem huic essem nomini pestiferae pacis inimicus; idem Ventidium, cum alii prae-
 21 torem [uolusenum], ego semper hostem. has in sententias meas si consu- 30
 les [designati] discessionem facere uoluissent, omnibus istis latronibus
 8 auctoritate ipsa senatus iam pridem de manibus arma cecidissent. sed

1 illi quidam t || 6 tum spe tum] tum spectrum t conspecto bsv corr. Halm (cum spe tum coni. iam Naugerius) || 10 aut] nam t num Clark in app. | bonorum ad me t, prob. Lutz 83 || 11 nolim Ernesti || 13 esset om. t || 14 possum et tv || 15-16 poteritne . . . meretur, iudicent? Madvig || 16 proinde] perinde bsv; cf. K.-St. II 449, King 335 | add. Ferrarius | quis tv || 20 de quoque] diu quoque s de uno quoque v (e l. 19); cf. K.-St. I 712 || 22 XIII D corr. Budaeus; cf. King 335 || 22-23 principem . . . Ianuariis om. t || 24 et noctes bs noctes v || 29 inimicus idem. dist. Klotz | r. uentidium tv P. Ventidium Ferrarius; cf. tamen Schöll 4 adn. 2 (r. idem ualet ac require) || 29.30 cum alii p. r. t. r. uolusenum h cum aliis tr. pl. uoluisse unum s cum aliis tr. pl. uolusenum t cum alii tr. pl. uoluissent num v corr. Garatoni coll. 12, 17 ego semper . . . aduersarium || 30.31 consules designati bsv gg. t designati del. Manutius

quod tum non licuit, patres conscripti, id hoc tempore non solum licet
 uerum etiam necesse est, eos qui re sunt hostes uerbis notari, sententiis
 nostris hostis iudicari. antea cum hostem ac bellum nominassem, semel 22
 et saepius sententiam meam de numero sententiarum sustulerunt: quod
 5 in hac causa iam fieri non potest. ex litteris enim C. Pansae A. Hirti
 consulum, C. Caesaris pro praetore, de honore dis immortalibus habendo
 sententias dicimus. supplicationem modo qui decreuit, idem imprudens
 hostis iudicauit; numquam enim in ciuili bello supplicatio decreta est.
 decretam dico; ne uictoris quidem litteris postulata est. ciuile bellum 23
 10 consul Sulla gessit, legionibus in urbem adductis quos uoluit expulit,
 quos potuit occidit: supplicationis mentio nulla. graue bellum Octauia-
 num insecutum est: supplicatio nulla uictori. Cinnae uictoriam imperator
 ultus est Sulla: nulla supplicatio decreta a senatu. ad te ipsum, P. Ser-
 uili, num misit ullas conlega litteras de illa calamitosissima pugna Phar-
 15 salia? num te de supplicatione uoluit referre? profecto noluit. at misit
 postea de Alexandria, de Pharnace: Pharsaliae uero pugnae ne trium-
 phum quidem egit. eos enim ciuis pugna illa sustulerat quibus non modo
 uiuis sed etiam uictoribus incolumis et florens ciuitas esse posset. quod 24
 idem contigerat superioribus bellis ciuilibus. nam mihi consuli supplica-
 20 tio nullis armis sumptis non ob caedem hostium, sed ob conseruationem
 ciuium nouo et inaudito genere decreta est. quam ob rem aut supplicatio
 re publica pulcherrime gesta postulantibus nostris imperatoribus dene-
 ganda est, quod praeter A. Gabinium contigit nemini, aut supplicatione
 decernenda hostis eos de quibus decernitis iudicetis necesse est. quod ergo 9
 25 ille re, id ego etiam uerbo, cum imperatores eos appello: hoc ipso nomine
 et eos qui iam deuicti sunt et eos qui supersunt hostis iudico, cum uicto-
 res appello imperatores. quo modo enim potius Pansam appellem, etsi 25
 habet honoris nomen amplissimi, quo Hirtium? est ille quidem consul,
 sed alterum nomen benefici populi Romani est, alterum uirtutis atque
 30 uictoriae. quid? Caesarem, deorum beneficio rei publicae procreatum,
 dubitemne appellare imperatorem? qui primus Antoni immanem et
 foedam crudelitatem non solum a iugulis nostris sed etiam a membris et
 uisceribus auertit. unius autem diei quot et quantaue uirtutes, di immor-

2 uerbis notari *del. Pluygers* || 3 *ac*] aut *bsv* || 5 fieri iam *bv* iam *om. s*;
sed cf. Cic. Caec. 74, Fraenkel Les. 43 || 7 diximus *sv* || 11 supplicationibus *s* ||
 12 supplicatio cinnae *btv*; *ut censet Madvig, J. cl. Ph. 1856, 128 (cf. Opusc. 733)*
uox Cinnae trium membrorum parallelismum delet (supplicationis mentio nulla,
 supplicatio nulla uictori, nulla supplicatio decreta) | uictoris *bsv* || 13.14 Ser-
 uili num] seruilium *stv* || 14.15 pharsalie num *bs* pars alienum *tv* Pharsalica
 num *Orelli, corr. Halm* || 15 referre ferre profecto *bv* || 20 sumptis *om. t* ||
 22 ob res r. p. pulcherrime gestas *b* ob r. p. pulcherrime *s* ob r. p. pulcherrime
 gestas *v* || 23 A.] ea *b* *om. sv* || 26-27 cum . . . imperatores *del. Ferrarius,*
quem nonnulli edd. secuti sunt; cf. tamen King 337 || 33 post auertit *def. t* | quot]
 quae *s*

26 tales, fuerunt! princeps enim omnium Pansa proeli faciendi et cum Antonio confligendi fuit; dignus imperator legione Martia, digna legio imperatore. cuius si acerrimum impetum cohibere Pansa potuisset, uno proelio confecta res esset. sed cum libertatis auida legio effrenatius in aciem hostium inrupisset ipseque in primis Pansa pugnaret, duobus 5 periculosus uulneribus acceptis sublatus e proelio rei publicae uitam reseruauit. ego uero hunc non solum imperatorem sed etiam clarissimum imperatorem iudico qui, cum aut morte aut uictoria se satis facturum rei publicae spoondisset, alterum fecit, alterius di immortales omen 10 auertant! quid dicam de Hirtio? qui re audita e castris duas legiones 10 eduxit incredibili studio atque uirtute, quartam illam quae relicto Antonio se olim cum Martia legione coniunxit, et septimam quae constituta ex ueteranis docuit hoc proelio militibus eis qui Caesaris beneficia seruassent senatus populiue Romani carum nomen esse. his uiginti cohortibus, nullo equitatu, Hirtius ipse aquilam quartae legionis cum inferret, qua 15 nullius pulchriorem speciem imperatoris accepimus, cum tribus Antoni legionibus equitatuque confligit, hostisque nefarios, huic Ioui<s Optimi> Maximi ceterisque deorum immortalium templis, urbis tectis, libertati populi Romani, nostrae uitae sanguinique imminentis prostrauit, fudit, occidit, ut cum admodum paucis, nocte tectus, metu perterritus, princeps 20 latronum duxque fugerit. o solem ipsum beatissimum qui, ante quam se abderet, stratis cadaueribus parricidarum cum paucis fugientem uidit 28 Antonium! an uero quisquam dubitabit appellare Caesarem imperatorem? aetas eius certe ab hac sententia neminem deterrebit, quando quidem uirtute superauit aetatem. ac mihi semper eo maiora beneficia C. Caesaris 25 uisa sunt quo minus erant ab aetate illa postulanda: cui cum imperium dabamus, eodem tempore et<iam> spem eius nominis deferebamus; quod cum est consecutus, auctoritatem decreti nostri rebus gestis suis comprobauit. hic ergo adulescens maximi animi, ut uerissime scribit Hirtius, castra multarum legionum paucis cohortibus tutatus est secundumque 30 proelium fecit. ita trium imperatorum uirtute, consilio, felicitate uno die 11 29 locis pluribus res publica est conseruata. decerno igitur eorum trium nomine quinquaginta dierum supplicationes: causas, ut honorificentissimis uerbis consequi potuero, complectar ipsa sententia.

Est autem fidei pietatisque nostrae declarare fortissimis militibus quam 35 memores simus quamque grati. quam ob rem promissa nostra atque ea quae legionibus bello confecto tributuros nos spoondimus hodierno senatus consulto renouanda censeo; aequum est enim militum, talium prae-

13 hoc] illo *codd. Ferrarii* || 17, 18 Iouis Optimi Maximi] ioui b ioui m. s ioui marti v *corr. Muretus* || 23 Caesarem *om. v* || 27 etiam] et *D corr. Ferrarius* || 28 est] esset *Halm; cf. tamen King 339* || 36 sumus *D corr. ed. Romana*

sertim, honorem coniungi. atque utinam, patres conscripti, ciuibus omni- 30
 bus soluere nobis praemia liceret! quamquam nos ea quae promissimus
 studiose cumulata reddemus. sed id quidem restat, ut spero, uictoribus,
 quibus senatus fides praestabitur: quam quoniam difficillimo rei publicae
 5 tempore secuti sunt, eos numquam oportebit consili sui paenitere. sed
 facile est bene agere cum eis a quibus etiam tacentibus flagitari uidemur:
 illud admirabilius et maius maximeque proprium senatus sapientis est,
 grata eorum uirtutem memoria prosequi qui pro patria uitam profude-
 runt. quorum de honore utinam mihi plura in mentem uenirent! duo 31
 10 certe non praeteribo quae maxime occurrunt: quorum alterum pertinet
 ad uirorum fortissimorum gloriam sempiternam, alterum ad leniendum
 maerorem et luctum proximorum. placet igitur mihi, patres conscripti, 12
 legionis Martiae militibus et eis qui una pugnantibus occiderint monumen-
 tum fieri quam amplissimum. magna atque incredibilia sunt in rem pu-
 15 blicam huius merita legionis. haec se prima latrocinio abrupit Antoni;
 haec tenuit Albam; haec se ad Caesarem contulit; hanc imitata quarta
 legio parem uirtutis gloriam consecuta est. quarta uictrix desiderat ne-
 minem: ex Martia non nulli in ipsa uictoria conciderunt. o fortunata mors
 quae naturae debita pro patria est potissimum reddita! uos uero patriae 32
 20 natos iudico; quorum etiam nomen a Marte est, ut idem deus urbem
 hanc gentibus, uos huic urbi genuisse uideatur. in fuga foeda mors est, in
 uictoria gloriosa. etenim Mars ipse ex acie fortissimum quemque pignerari
 solet. illi igitur impii quos cecidistis etiam ad inferos poenas parricidi
 luent; uos uero qui extremum spiritum in uictoria effudistis piorum estis
 25 sedem et locum consecuti. breuis a natura uita nobis data est; at memo-
 ria bene redditae uitae sempiterna. quae si non esset longior quam haec
 uita, quis esset tam amens qui maximis laboribus et periculis ad summam
 laudem gloriamque contenderet? actum igitur praeclare uobiscum, for- 33
 tissimi, dum uixistis, nunc uero etiam sanctissimi milites, quod uestra
 30 uirtus neque obliuione eorum qui nunc sunt nec reticentia posterorum
 sepulta esse poterit, cum uobis immortale monumentum suis paene ma-
 nibus senatus populusque Romanus exstruxerit. multi saepe exercitus
 Punicis, Gallicis, Italicis bellis clari et magni fuerunt, nec tamen ullis
 tale genus honoris tributum est. atque utinam maiora possemus, quando
 35 quidem a uobis maxima accepimus! uos ab urbe furem Antonium

1 ciuibus *del. Pluygers* || 3 cumulata] quam multa^b quamquam multa *v* cumu-
 lata . . . praestabitur *om. s* <atque> cumulate *Halm (coll. § 35), corr. P. Laetus;*
cf. ThLL IV 1384, 56 sqq. || 4 quam quoniam] quamquam *b* quamquam id *svb*²
 quam cum *Naugerius, corr. Orelli* || 8 grata eorum] gr̃e horum *b* gratiarum *sv*
corr. Naugerius || 13 occiderunt *s* || 15 primo *v* || 19 qua naturae debita <uita> *Vas-*
sis; cf. K.-St. II 292, Schöll 33 | est] sit *Halm; cf. Zielinski Claus. 216* | reddita]
 oppetita *Schmidt; uide tamen Schöll 33* || 23 occidistis *ç* || 25 uita uobis *bv; cf.*
Fraenkel Les. 185 || 26 sempiterna] perpetua *s* || 31 insepulta *sv; sed cf. King 341*

auertistis; uos redire molientem reppulistis. erit igitur exstructa moles opere magnifico incisaeque litterae, diuinae uirtutis testes sempiternae, numquamque de uobis eorum qui aut uidebunt uestrum monumentum aut audient gratissimus sermo conticescet. ita pro mortali condicione uitae immortalitatem estis consecuti.

13 Sed quoniam, patres conscripti, gloriae munus optimis et fortissimis
34 ciuibus monumenti honore persoluitur, consolemur eorum proximos, quibus optima est haec quidem consolatio: parentibus quod tanta rei publicae praesidia genuerunt; liberis quod habebunt domestica exempla uirtutis; coniugibus quod eis uiris carebunt, quos laudare quam lugere 10 praestabit; fratribus quod in se ut corporum, sic uirtutis similitudinem esse confident. atque utinam his omnibus abstergere fletum sententiis nostris consultisque possemus, uel aliqua talis eis adhiberi publice posset oratio qua deponerent maerorem atque luctum gauderentque potius, cum multa et uaria impenderent hominibus genera mortis, id genus quod 15 esset pulcherrimum suis obtigisse eosque nec inhumatos esse nec desertos, quod tamen ipsum pro patria non miserandum putatur, nec dispersis bustis humili sepultura crematos, sed contactos publicis operibus atque muneribus eaque exstrukione quae sit ad memoriam aeternitatis ara
35 Virtutis. quam ob rem maximum quidem solacium <erit> propinquorum 20 eodem monumento declarari et uirtutem suorum et populi Romani pietatem et senatus fidem et crudelissimi memoriam belli: in quo nisi tanta militum uirtus exstitisset, parricidio M. Antoni nomen populi Romani occidisset. atque etiam censeo, patres conscripti, quae praemia militibus promissimus nos re publica recuperata tributuros, ea uiuis uictoribusque 25 cumulate, cum tempus uenerit, persoluenda; qui autem ex eis quibus illa promissa sunt pro patria occiderunt, eorum parentibus, liberis, coniugibus, fratribus eadem tribuenda censeo.

14 Sed ut aliquando sententia complectar, ita censeo: cum C. Pansa consul, 36 imperator, initium cum hostibus conflagendi fecerit, quo proelio legio Martia admirabili incredibilique uirtute libertatem populi Romani defenderit, quod idem legiones tironum fecerint, ipseque C. Pansa consul, imperator, cum inter media hostium tela uersaretur, uulnera acceperit, cumque A. Hirtius consul, imperator, proelio audito, re cognita, fortissimo praestantissimoque animo exercitum castris eduxerit impetumque in 35

11 uirtutum sv || 12.13 sententiis nostris atque consultis fletum b || 14 oratio] consolatio *Burman* || 20 quidem maximum D *transl.* § | erit om. D *add. Poggius* | <erit illud> quidem maximum solacium *Halm* || 21 et populi Romani pietatem] et etatem sv || 22.23 militum nisi tanta b || 24 censeo *del. Pluygers*; cf. *Zielinski Claus.* 216 || 29 sententiam §, *fort. recte: cf. enim Cic. Fin.* 5, 8, *Quint. Inst.* 3, 6, 13; *uide tamen* 3, 44 || 34 proelio audito *del. Pluygers* re cognita *delere uult C. F. W. Müller*

M. Antonium exercitumque hostium fecerit eiusque copias occidione occiderit, suo exercitu ita incolumi ut ne unum quidem militem desiderarit, cumque C. Caesar <pro praetore>, imperator, consilio diligentiaque sua 37 castra feliciter defenderit copiasque hostium quae ad castra accesserant
 5 profligarit, occiderit: ob eas res senatum existimare et iudicare eorum trium imperatorum uirtute, imperio, consilio, grauitate, constantia, magnitudine animi, felicitate populum Romanum foedissima crudelissimaque seruitute liberatum, cumque rem publicam, urbem, templa deorum immortalium, bona fortunasque omnium liberosque conseruarint
 10 dimicatione et periculo uitae suae, uti ob eas res bene, fortiter feliciterque gestas C. Pansa A. Hirtius consules, imperatores, alter amboque, aut si aberunt, M. Cornutus, praetor urbanus, supplicationes per dies quinquaginta ad omnia puluinaria constituat: cumque uirtus legionum digna 38 clarissimis imperatoribus exstiterit, senatum, quae sit antea pollicitus
 15 legionibus exercitibusque nostris, ea summo studio re publica recuperata persolutorum, cumque legio Martia princeps cum hostibus conflixerit atque ita cum maiore numero hostium contenderit ut plurimos caederent caderent nonnulli, cumque sine ulla retractatione pro patria uitam
 profuderint; cumque simili uirtute reliquarum legionum milites pro salute et libertate populi Romani mortem oppetuerint, senatui placere
 20 ut C. Pansa A. Hirtius consules, imperatores, alter amboque, si eis uideatur, eis qui sanguinem pro uita, libertate, fortunis populi Romani, pro urbe, templis deorum immortalium profudissent monumentum quam amplissimum locandum faciendumque <curent: quaestoresque> urbanos ad eam rem pecuniam dare, attribuere, soluere iubeant, ut exstet
 25 ad memoriam posteritatis sempiternam scelus crudelissimorum hostium militumque diuina uirtus, utique, quae praemia senatus militibus ante constituit, ea soluantur eorum qui hoc bello pro patria occiderunt parentibus, liberis, coniugibus, fratribus, eisque tribuantur quae militibus
 30 ipsis tribui oporteret, si uiui uicissent qui morte uicerunt.

1 occisione sv; cf. tamen Cic. Fam. 15, 4, 7; Liu. 2, 51, 9; 3, 10, 11 aliaque exempla ap. ThLL IX 2, 344, 1sq.; cf. etiam K.-St. I 279, H.-Sz. 125 || 3 pro praetore om. D add. P. Laetus pontifex add. praeterea Garatoni coll. 5, 46. 53; cf. tamen 8, 33 || 4 feliciter] felicia D corr. s || 5 occiderit del. Hirschfelder; sed de asyndeto profligarit occiderit cf. K.-St. II 151 || 10 periculoque b || 16 soluturum b resoluturum sv (sed cf. Hauschild 262) corr. Manutius; cf. § 35 | cumque] quod D corr. ed. Romana || 17 ut] cum D <ut> cum Halm (prob. Schöll 34), corr. Ferrarius || 18 cadere nonnullos bv caederent nulli s corr. s; cf. Madvig, J. cl. Ph. 1856, 118 || 24. 25 locandum faciendumque urbem ad eam rem bs locandumque faciendum urbem ad v curent add. Ferrarius quaestores add. Ant. Augustinus, qui urbanos pro urbem coni. -que post quaestores add. Garatoni || 25 exstet] testetur Madvig Opusc. 733; cf. tamen ThLL V 2, 1932, 71sq. || 26 ad scelus sv || 27 diuinam uirtutem utque sv || 29 fratribus, eis] fratribus b fratribus hisque (eaeque s²) fratribus s¹ v corr. Ferrarius || 30 si illi uicissent bs¹ v si illi uixissent s² corr. Ernesti

FRAGMENTA

1 *Non.* 373, 34–36 proiectum, subtractum. M. Tullius in Philippicarum lib. IV: 'quid hoc senatus consultum facit? clam te ex urbe proieceris.'

2 *Non.* 182, 8 titubare, trepidare. M. Tullius Philippicarum lib. XIV: 'titubare, haesitare, quo se uerteret nescire.'

3 *Arus. gramm.* VII 467, 15 deflexit de proposito, Cic. Philipp. XVI: 5 'Latere(n)sis ne uestigium quidem deflexit.'

4 *Arus. gramm.* VII 467, 17 disceptata lis est, Cic. Philipp. XVII: 'non est illa dissensio disceptata bello.'

5 *Schol. Bob. ad Cic. Mil.* 29, p. 120, 21 *St.* quamuis et in Philippicis mulionem Ventidium dixerit; *Schol. Iuuen.* 7, 199 Ventidius ex mulione Cae-
saris dictatoris praetor fuit, ut Tullius in epistolis et in Philippicis loqui-
tur.

1 cf. *Cic. Cael.* 66 || 5 cf. *Stangl ad loc.*, *Schöll* 32, *Sternkopf Woch. Kl. Phil.* 1917, 400; quod adinet ad uerba Tullius in epistolis cf. *Fam.* 10, 18, 3

INDEX NOMINVM

- Accius I 36
 Achaicum bellum XI 17
 M'. Acilius Glabrio (*RE I 1* [1893] 256–257) II 12
 Aegyptus II 48; X 10
 M. Aemilius Lepidus (*cos. a. 187 et a. 175: cf. RE I 552–553*) XIII 8. 15
 M. Aemilius Lepidus (*triumvir: cf. RE I 556–561*) III 23; V 38. 39. 40 (*bis*). 41 (*bis*); XIII 7 (*bis*). 8. 9. 10. 13. 14. 15 (*bis*). 17. 21. 43 (*quater*). 49. 50
 M'. Aemilius Lepidus (*cos. a. 66: cf. RE I 550–551*) II 12
 L. Aemilius (Lepidus ?) Paullus (*cos. a. 50: cf. RE I 564–565*) XIII 13
 L. Aemilius Paullus (*cos. a. 182 et a. 168: cf. RE I 576–580*) XIII 9
 Aemilii Scauri VIII 15
 L. Afranius (*RE I 710–712*) XIII 29
 Africa II 71 (*bis*). 75; III 26 (*bis*); XIII 30
 Alaudae I 20; V 12; XIII 3. 37
 Alba III 6. 39; IV 6; XIII 19; XIV 31
 Albana praedia VIII 9. Albanum rus XIII 11
 Sex. Albesius (*RE I 1312*) XIII 28
 Alexander V 48
 Alexandria II 48. 62. 64. 103; VIII 23; XIII 33; XIV 23
 A. Allienus (*RE I 2* [1894] 1585) XI 30. 32
 Alpes V 37
 Amantia (*Illyrici urbs*) XI 26
 Anagnini II 106 (*bis*)
 Ancona XII 23
 Annii Cimber (*T. Anni Cimbri frater: cf. RE I 2264, 53–57*) XI 14
 T. Annii Cimber (*quem Cicero per ironiam Philadelphum appellat: cf. RE I 2264–2265*) III 26; XI 14; XIII 26. 28
 T. Annii Milo (*RE I 2271–2276*) II 21 (*bis*). 49
 Anseres XIII 11
 Antiochinum bellum XI 17
 Antiochus III IX 4
 Antiochus IV VIII 23
 Sp. Antius (*RE I 2564*) IX 5
 Antoniana commissatio V 15. Antoniana saxa XII 19
 Antonii V 25; VII 16; X 14. 5; XI 13. 36; XIII 2. 4 (*bis*). 10. 26. 49 (*ter*); XIV 9 (*bis*)
 C. Antonius (*M. Antoni frater: cf. RE I 2582–2584*) II 26; VII 3. 16; VIII 27; X 6. 9. 10. 11; XI 28; XIII 30
 L. Antonius (*M. Antoni frater: cf. RE I 2585–2590*) III 31; V 7. 20. 30; VI 10. 12 (*bis*). 13. 15 (*ter*); VII 16 (*bis*); X 10. 21; XI 10; XII 14. 20. 26; XIII 4. 26. 37; XIV 8. 9
 M. Antonius (*cos. a. 99: cf. RE I 2590–2594*) I 27. 34; II 42. 70. 111
 M. Antonius (*triumvir: cf. RE I 2595–2614*) I 2. 3. 8 (*bis*). 11. 16. 27. 31. 34; II 1. 2 (*bis*). 6. 10. 12. 15. 24. 34. 51. 53. 55 (*quater*). 64. 70 (*ter*). 77. 84. 87 (*bis*). 90. 100. 110. 115. 118. III 1. 2. 3. 4. 5. 6. 8 (*bis*). 9 (*bis*). 11. 12. 13. 14. 17. 25. 27. 28. 31. 33. 35. 36 (*bis*); IV 1. 3 (*bis*). 4. 5 (*bis*). 6 (*bis*). 8 (*ter*). 9 (*bis*). 15; V 3 (*bis*). 4 (*quater*). 5. 6 (*bis*). 8. 10. 11. 12. 17. 20. 25. 27. 28. 29. 34. 37 (*bis*). 38. 42. 43. 44 (*ter*); VI 2. 3. 5. 6 (*bis*). 8 (*ter*). 9 (*bis*). 10. 14. 16. 18; VII 2. 3. 8. 10 (*quater*). 11 (*ter*). 13. 14. 15. 16. 17. 18. 21 (*quater*). 23. 24. 27; VIII 4. 5. 8. 9 (*ter*). 10. 12. 17 (*quater*). 21 (*bis*). 24. 28 (*bis*). 32 (*ter*). 33 (*quinquies*); IX 2. 6. 7. 15 (*ter*); X 5. 9. 11. 12 (*ter*). 13 (*bis*). 21. 22 (*bis*); XI 1. 2 (*bis*). 4 (*bis*). 6 (*ter*). 10 (*bis*). 12. 13. 14. 26. 37; XII 1 (*bis*). 2. 3. 4 (*bis*). 5. 7 (*bis*). 8 (*bis*). 9. 10. 11. 12. 14 (*bis*). 16. 17 (*bis*). 18 (*bis*). 19 (*bis*). 26. 27; XIII 3. 4 (*bis*). 5. 11 (*bis*). 12. 17. 18. 22. 26 (*bis*). 28 (*bis*). 30

INDEX NOMINVM

32. 35 (bis). 36. 42. 46 (bis). 47; XIV
5. 20. 25. 26. 27 (ter). 31. 33. 35. 36
C. Antonius Hybrida (RE I 2577-2582)
II 70
Apollinares ludi I 36; II 31; X 7
Apollonia X 11. 13; XI 26
Appenninus XII 26 (bis)
Appia uia VII 1
Aprilis mensis II 100
Apuleiana pecunia XIII 32
M. Apuleius (RE II 1 [1895] 258) X 24
P. Apuleius (RE II 258) VI 1; XIV 16
L. Apuleius Saturninus (RE II 261-
269) VIII 15
Aquila (RE II 313) XII 20
Aquinate II 106
Aquinum II 105. 106
Areopagites V 14
Aricinus III 15 (bis). 16. 17 (bis)
Ariminum XII 23
Aristonicus (RE II 962-964) XI 18
Armenia II 94
Asia VII 17; XI 4 (bis). 5. 6 (bis). 7.
17. 21. 22. 25. 26. 30
Asiaticus gladiator V 20. Asiaticus
myrmillo VI 10; XII 20
Asinii Polliones XIII 3
Asinius Pollio (RE II 2 1583) XIII 28
Athenae V 14
Atheniensis I 1; V 13. 14 (bis)
M. Atilius Regulus (RE II 2086-2094)
XI 9
Atinae leges III 16
M. Atius Balbus (RE II 2253-2254)
III 16
Auentinus VIII 14
Aurelia lex I 20. Aurelia uia XII 22. 23
L. Aurelius Cotta (RE II 2485-2487)
II 13
Auster I 7
Q. Baebius Tampilus (RE II 2733-
2734) V 27
Ballio II 15
Barbatii XIII 3
L. Bellienus (RE III 1 [1897] 253) II
91
Bithynia XI 30
Brundisium I 7; II 5. 59. 61 (bis);
III 3. 4. 10. 30; IV 3. 4; V 22. 23. 42;
VI 3; XI 26; XII 12; XIII 18 (bis)
Byllis (Epiri urbs) XI 26
Caecilia lex V 8
Q. Caecilius Bassus (RE III 1198-
1199) XI 32
M. Caecilius Cornutus (RE III 1200)
XIV 37
Caecilii Metelli VIII 15
Q. Caecilius Metellus Macedonicus (RE
III 1213-1216) VIII 14
Q. Caecilius Metellus Pius Scipio (RE
III 1224-1228) II 109; V 19; XIII 29
Q. Caelius (RE III 1256) XIII 3. 26
Q. Caepio Brutus (RE III 1280) X 25
(ter). 26 (ter)
Caesennius Lento (RE III 1307) XI
13; XII 20. 23 (bis); XIII 2. 26. 37
L. Caesetius Flauus (RE III 1310-
1311) XIII 31
Cafo VIII 9. 26; X 22; XI 12. 37; XII
20
Cales (Campaniae urbs) XII 27
L. Calpurnius Bestia (RE III 1367)
XI 11; XII 20; XIII 2. 26
M. Calpurnius Bibulus (RE III 1368-
1370) II 23; XI 34. 35; XIII 29
C. Calpurnius Piso (RE III 1377-1379)
II 12
L. (Calpurnius) Piso X 13
L. Calpurnius Piso Caesoninus (RE III
1387-1390) I 10. 14 (bis). 15. 28;
V 19; VIII 28; IX 1; XII 3 (bis). 14.
15. 18
C. Calvisius Sabinus (RE III 1411-
1412) III 26
Campanus ager II 43. 101 (bis); V 53;
VIII 26; X 22; XI 12. Campana ara-
tio II 101
Ti. Cannutius (RE III 2 [1899] 1485-
1486) I 25. 36; III 23
Capitolinus clius II 16 (bis). 19
Capitolium I 31; II 89. 91. 92. 93; III
20. 23. 30; V 12; XIII 19; XIV 12. 15
Capua II 100. 102 (bis); XII 7
D. Carfulenus (RE III 1589-1590) III
23
Carthaginensis XI 9; XIV 9
Carthago V 27
Casilinum II 102 (ter)
Casinas fundus II 103 (bis)
Casinum II 105
Cassia uia XII 22. 23 (bis)
Cassianum uerbum II 35
Cassii Barbae XIII 3
C. Cassius Longinus (RE III 1727-
1736) I 8; II 26. 30. 31. 107; VIII

INDEX NOMINVM

- 27; X 8; XI 26. 27 (*bis*). 28 (*bis*). 30 (*ter*). 31. 32. 35 (*bis*). 36. 38; XIII 26. 30. 37
- L. Cassius Longinus (*RE III 1739*) III 23
- Q. Cassius Longinus (*RE III 1740-1742*) III 26
- Sp. Cassius Vicellinus (*RE III 1749-1753*) II 87. 114
- Castor III 27; V 21; VI 13
- Celtiberia XI 12
- C. Cestius (*RE III 2005*) III 26
- Charybdis II 67 (*bis*)
- Cilicia II 26
- Cimber XI 14
- Claterna VIII 6 (*bis*)
- Claudii VIII 15
- Ap. Claudius Caecus (*RE III 2681-2685*) I 11
- C. Claudius Marcellus (*RE III 2734-2736*) II 51; III 17
- M. Claudius Marcellus (*RE III 2760-2764*) XIII 29
- Ap. Claudius Pulcher (*RE III 2849-2853*) XIII 29
- P. Clodius (*RE IV 1 [1900] 82-88*) II 1. 11. 17. 21. 48. 49; VIII 16; XII 23
- Sex. Clodius (*RE IV 66-67*) II 8. 9. 43
- Tullus Cluilius (*RE IV 109*) IX 5
- Concordia II 19. 112; III 30; V 18 (*ter*). 20; VII 21
- Corneliae leges I 18
- L. Cornelius Cinna (*cos. 87-84; cf. RE IV 1282-1287*) I 34; II 108; V 17; VIII 7; XI 1; XIII 1. 2; XIV 23
- L. Cornelius Cinna (*praet. a. 44; cf. RE IV 1287-1288*) III 26
- P. Cornelius Dolabella (*RE IV 1300-1308*) I 5 (*bis*). 27. 29. 30 (*bis*). 31; II 75 (*bis*). 76. 79 (*bis*). 80. 81. 82. 83. 84. 99; VIII 25; XI 1. 2. 4 (*bis*). 6 (*ter*). 7. 8 (*bis*). 9 (*ter*). 10. 14. 15. 16 (*bis*). 21. 22. 25. 26. 27 (*bis*). 28. 29 (*bis*). 32 (*bis*). 35; XII 21; XIII 11. 23 (*ter*). 25. 35. 36 (*ter*). 37. 39. 42 (*ter*). 47; XIV 8
- L. Cornelius Lentulus (*RE IV 1372*) III 25
- L. Cornelius Lentulus Crus (*RE IV 1381-1384*) II 51
- P. Cornelius Lentulus (*RE IV 1374-1375*) VIII 14 (*bis*)
- P. Cornelius Lentulus Spinther (*RE IV 1392-1398*) XIII 29
- P. Cornelius Lentulus Sura (*RE IV 1399-1402*) II 18
- P. Cornelius Scipio Aemilianus Africanus (*RE IV 1439-1462*) XI 17. 18 (*bis*); XIII 9
- P. Cornelius Scipio Africanus (*RE IV 1462-1470*) V 48; VI 10; XI 17 (*bis*); XIII 9
- L. Cornelius Scipio Asiaticus (*cos. a. 190; cf. RE IV 1471-1483*) XI 17 (*bis*)
- L. Cornelius Scipio Asiaticus (*cos. a. 83; cf. RE IV 1483-1485*) XII 27; XIII 2
- P. Cornelius Scipio Nasica (*RE IV 1501-1504*) VIII 13
- L. Cornelius Sulla (*RE IV 1522-1566*) I 18; II 108; V 17. 43. 44 (*bis*); VIII 7; IX 13; XI 1. 33; XII 27; XIII 1 (*bis*). 2; XIV 23 (*bis*)
- Cortynius iudex V 13
- L. Crassicius (*RE IV 2 [1901] 1681*) V 18; XIII 3
- Creta II 97 (*quater*); V 13; XI 27
- Cretenses II 97
- M. (?) Curius (*RE IV 1839*) V 13. 14; VIII 27
- M. Cusinius (*RE IV 1894*) III 26
- Cydas Cretensis (*RE XI 2 [1922] 2302*) V 13 (*bis*); VIII 27
- Cydnus (*Ciliciae flumen*) II 26
- Cytheris *cf.* Volumnia
- L. Decidius Saxa (*RE IV 2271-2272*) VIII 9. 26; X 22; XI 12. 37; XII 20; XIII 2. 27; XIV 10
- Decii V 48; XIII 27 (*bis*)
- P. Decius (*RE IV 2278*) XI 13; XIII 27
- Deiotarus (*pater; cf. RE IV 2401-2403*) II 93. 94 (*bis*). 95; XI 31. 33. 34 (*ter*)
- Deiotarus (*filius; cf. RE IV 2403-2404*) XI 31. 33
- Didia lex V 8
- Cn. Domitius Ahenobarbus (*RE V 1 [1903] 1328-1331*) II 27. 30; X 13
- L. Domitius Ahenobarbus (*RE V 1334-1343*) II 71; XIII 29
- Domitius Apulus (*RE V 1347*) XI 13
- Dyrrachium X 11. 13
- L. Egnatuleius (*RE V 2 [1905] 2004*) III 7. 39; IV 6; V 52 (*ter*)
- Ephesius III 15

INDEX NOMINVM

- C. Epidius Marullus (*RE III 1* [1897] 1310, 56 sqq.) XIII 31
 Epirus XI 26
 Esquilinus campus IX 17
 Etruria XII 23 (*bis*)
 Extitius (*RE VI 2* [1909] 1696) XIII 28
 Q. Fabius Maximus Rullus (*RE VI 1800-1811*) V 48
 Fadia (*RE VI 1958, 38*) III 17; XIII 23
 Q. Fadius (*RE VI 1958*) II 3
 Falernus (*sc. ager*) XIII 11
 C. Fannius (*RE VI 1992*) XIII 13
 Fidenae IX 4
 Fides VI 11
 Firmani VII 23
 Flaminia uia XII 22, 23
 Formianum (*sc. rus*) XIII 11
 Fortuna XIII 10, 40
 Fregellanus III 17
 Q. Fufius (*RE VII 1* [1910] 203-204) II 41
 Q. Fufius Calenus (*cos. a. 47: cf. RE VII 204-207*) VIII 11, 12, 15, 16, 18, 19 (*bis*); X 3, 5, 6; XI 15 (*bis*); XII 3 (*bis*), 4 (*bis*), 18
 C. Fulcinus (*RE VII 211*) IX 5
 M. Fulvius Bambalio (*RE VII 235*) II 90; III 16
 M. Fulvius Flaccus (*RE VII 241-243*) VIII 14
 Furiae XI 14
 A. Gabinius (*RE VII 424-430*) II 48; XIV 24
 Gallia II 48, 49, 76; III 8, 12, 13 (*bis*), 31, 32, 34 (*bis*), 38 (*bis*); IV 8, 9 (*bis*); V 5, 24, 26, 28, 31, 36 (*ter*), 37 (*quater*), 46; VI 3, 5, 8, 9, 10; VII 3, 11, 21, 24, 25, 26; VIII 5, 21, 27; X 10, 21; XI 4; XII 9 (*bis*), 10, 13; XIII 20 (*bis*), 37, Galliae I 8
 Galli III 20; V 6; XIII 44; XIV 12
 Gallicus tumultus V 53; VIII 3. Gallicum bellum XIV 33
 M. Gallius (*RE VII 672, 10 sqq.*) III 26 (?); XIII 26
 Germani V 6. Germanus XI 14
 Gnatho II 15
 Graecia I 7 (*bis*); X 9 (*bis*), 10, 11, 14, 25, 26; XI 26 (*ter*)
 Graeculus V 14; XIII 33
 Graecus I 1; II 94; V 12
 Hannibal I 11; V 25 (*bis*), 27 (*quater*); VI 4, 6; XIII 25; XIV 9
 Helena II 55
 Hernici VI 13
 Hippias II 62, 63
 Hirtia lex XIII 32 (*bis*)
 A. Hirtius (*RE VIII 2* [1913] 1956-1962) I 37; III 37, 39; V 32, 53 (*bis*); VII 12; VIII 6, 33 (*bis*); IX 16; X 15, 16, 21; XI 31, 39; XII 9; XIII 22 (*ter*), 32, 41 (*bis*), 46 (*bis*), 47; XIV 4, 22, 24 (*bis*), 25, 27 (*bis*), 28, 36, 37, 38
 Hispani XIV 12
 Hispania II 57, 74, 75 (*bis*), 78; III 26
 Hispaniensis pugna II 75
 Q. Hortensius (*RE VIII 2468-2469*) X 11, 13, 24, 26 (*ter*)
 Q. Hortensius Hortalus (*RE VIII 2470-2481*) II 4, 12
 Hostilius Tullus XIII 26
 Ianus VI 15 (*bis*); VII 16
 Idus Martiae I 3; II 82, 88, 91, 93; VIII 33; XIII 22
 Illyricum X 9, 11 (*bis*), 14, 25, 26
 M. Insteius (*RE IX 2* [1916] 1562) XIII 26
 Interamna II 105
 Italia II 4, 5, 17, 54, 57 (*bis*), 58, 62, 77, 102; III 13, 32; IV 9, 13; V 7, 25, 31, 44; VI 18; VII 1, 2, 13, 20, 23; VIII 3, 6, 7; X 8, 9 (*bis*), 10, 14, 19, 21; XI 6, 13, 26 (*bis*), 28, 39; XII 7, 14, 16, 20; XIII 5, 23, 29, 39, 42, 47
 Italicus tumultus V 53; VIII 3. Italicum bellum XIV 33
 Ituraei II 19, 112; XIII 18
 Iulia III 17
 Iulia lex I 20; III 38; V 53
 Iuliana uectigalia XIII 31
 C. Iulius Caesar (*RE X 1* [1918] 186-275) I 2, 3, 16 (*ter*), 17 (*bis*), 18 (*bis*), 19 (*quater*), 23 (*quater*), 24 (*bis*), 28, 32, 35; II 10, 23 (*quater*), 24 (*quater*), 25, 28, 29 (*ter*), 34 (*bis*), 35, 36, 49, 50, 51, 53 (*ter*), 57, 62, 64, 71 (*ter*), 72, 74 (*quater*), 75, 78 (*bis*), 80 (*bis*), 87 (*bis*), 88 (*bis*), 94, 95, 97 (*bis*), 98 (*bis*), 100 (*quater*), 102, 103 (*bis*), 104 (*bis*), 108, 109 (*quinquies*), 110 (*quater*), 111;

INDEX NOMINVM

- III 12 (*bis*). 30 (*bis*); IV 4. 6; V 7. 10. 11. 12. 17. 32 (*ter*). 38 (*bis*). 39. 46 (*bis*). 49; VI 14; VII 16; VIII 9. 19. 28 (*bis*); X 15. 16 (*bis*). 17. 22; XI 12. 37. 39; XIII 2. 3 (*bis*). 10. 12 (*bis*). 17. 18. 23 (*bis*). 24 (*bis*). 26. 27. 28. 33 (*ter*). 38. 39 (*ter*). 40. 41. 47 (*bis*); XIV 27
- C. Iulius Caesar Octavianus (*RE* X 275–381) III 3. 5. 7. 8 (*ter*). 11. 14. 15 (*bis*). 17. 19. 20. 21. 27. 31. 34. 38; IV 2. 4. 6; V 23 (*bis*). 28 (*bis*). 32. 42. 44 (*bis*). 45. 46 (*quater*). 47. 48. 50. 51. 52. 53 (*ter*); VII 10 (*bis*). 24; VIII 5. 33; X 15. 16. 21 (*bis*). 23; XI 20 (*quater*). 37. 39; XII 9; XIII 16. 19 (*bis*). 20. 22. 24. 39. 41 (*bis*). 46 (*bis*). 47. 49; XIV 4. 6. 22. 25. 28 (*bis*). 31. 37
- L. Iulius Caesar (*RE* X 468–471) II 14; VI 14; VIII 1. 2. 22; XI 19 (*bis*). 20; XII 18
- C. Iulius Caesar Strabo Vopiscus (*RE* X 428–431) XI 11
- Iunia lex V 8
- Iunii Bruti II 26. 30. 107; IV 7; X 4 (*bis*). 15
- D. Iunius Brutus Albinus (*RE* Suppl. V [1931] 369–385) III 1. 8. 9. 11. 12. 14. 34. 37 (*bis*). 38; IV 7. 8 (*quater*). 9; V 24. 26. 28. 35 (*bis*). 36 (*ter*). 37 (*bis*). 51; VI 3. 6. 7. 9; VII 11. 24. 26; VIII 5. 17 (*bis*). 21 (*bis*). 27. 33; X 10. 15 (*bis*). 16 (*bis*). 17. 23; XI 4. 11. 22 (*bis*). 24. 36. 38 (*bis*); XII 3. 9. 11. 22; XIII 11. 16. 20. 46. 49; XIV 1 (*bis*). 3. 4 (*ter*). 5 (*bis*)
- L. Iunius Brutus (*RE* Suppl. V [1931] 356–369) I 13; II 26. 114; III 9. 11; V 17
- M. Iunius Brutus (*RE* X 973–1020) I 8. 9 (*bis*). 10 (*bis*). 36; II 28. 30. 31 (*ter*). 97 (*ter*); VIII 27; X 1. 2. 5 (*quater*). 6. 7 (*bis*). 8 (*bis*). 9 (*ter*). 11. 12 (*bis*). 13 (*ter*). 14 (*bis*). 15 (*quinquies*). 17 (*quinquies*). 23 (*bis*). 24 (*ter*); XI 26 (*quinquies*). 27 (*ter*). 36; XIII 26. 32. 37
- D. Iunius Silanus (*RE* X 1090–1091) II 12
- Iuppiter II 32. 64 (Iuppiter Stator). 110; V 7. 8; XI 11. 28; XIII 7. 12 (Iuppiter Optimus Maximus); XIV 8. 27 (Iuppiter Optimus Maximus)
- M. Iuuentius Laterensis (*RE* X 2 [1919] 1365–1367) frg. 3
- Kalendae Apriles II 93. Kalendae Decembres III 19. 20. Kalendae Februariarum V 34. Kalendae Ianuariarum I 6; II 51. 76. 79. 83. 99; III 37 (*bis*); V 1 (*bis*). 28 (*bis*). 31; VI 1 (*ter*). 2; X 3. 23; XIV 20 (*ter*). Kalendae Iuniae I 6; II 100. 108; III 1. 2 (*bis*). 13. Kalendae Maiarum III 27. Kalendae Octobres V 19. Kalendae Septembres V 19. Kalendae Sextiles I 7. 8. 10. 14
- Karthago IV 13
- Laco II 106
- C. Laelius (*RE* XII 1 [1924] 400–404) XI 17
- C. Laelius Sapiens (*RE* XII 404–410) II 83; XI 17
- Latina lingua XIII 43
- Laudicea IX 4
- Lemonia (*sc. tribus*) IX 15. 17 (*bis*)
- Leontinus campus II 43. 84; III 22. Leontinus ager II 43. 101; VIII 26. Leontina aratio II 101
- Leptines IX 4. 7
- Leucopetra I 7
- Licina lex V 8
- Licinii Crassi VIII 15
- L. Licinius Crassus (*RE* XIII 1 [1926] 252–269) XIV 17
- M. Licinius Crassus (*RE* XIII 295–331) II 7. 12
- P. Licinius Crassus Diues Mucianus (*RE* XIII 334–338) XI 18 (*ter*)
- Licinius Denticulus (*RE* XIII 350) II 56
- Licinii Luculli II 12
- L. Licinius Lucullus (*RE* XIII 376–414) XI 33
- M. Licinius Lucullus (*RE* XIII 418–419) X 8
- L. Licinius Murena (*RE* XIII 444–446) XI 33
- L. Licinius Murena (*coq. a. 62: cf. RE* XIII 446–449) II 12
- Lucanus ager XIII 12
- Lupercalia II 84. 87; III 12; XIII 17. 41
- Lupercus II 85. Luperci VII 1; XIII 31 (*bis*)

INDEX NOMINVM

- Lutatii Catuli VIII 15
 Q. Lutatius Catulus (*RE XIII* 2 [1927] 2082–2094) II 12
 Lysiades (*RE XIII* 2529–2530) V 13. 14; VIII 27
 Lysidicus (*RE XIII* 2550) XI 14
 Macedo (Alexander) V 48
 Macedonia III 26; VII 3; X 9. 10. 11. 13 (*ter*). 14. 24. 25. 26 (*bis*); XI 27; XIII 30
 Sp. Maelius (*RE XIV* 1 [1928] 239–244) II 87. 114
 Maius mensis II 100
 Manlia gens I 32
 M. Manlius Capitolinus (*RE XIV* 1167–1174) I 32; II 87. 114
 L. Marcius Censorinus (*RE XIV* 2 [1930] 1554–1555) XI 11. 36; XIII 2. 26
 Q. Marcius Crispus (*RE XIV* 1555–1556) XI 30
 C. Marcius Figulus (*RE XIV* 1559–1560) II 12
 L. Marcius Philippus (*cos. a. 91: cf. RE XIV* 1562–1568) XI 18
 L. Marcius Philippus (*cos. a. 56: cf. RE XIV* 1568–1571) III 17; VIII 28; IX 1
 L. Marcius Philippus (*praet. a. 44: cf. RE XIV* 1571–1572) III 25
 Q. Marcius Tremulus (*RE XIV* 1596–1597) VI 13
 C. Marius (*RE Suppl. VI* [1935] 1363–1425) I 5; VIII 15; XI 1; XIII 1. 9
 C. Marius *iun.* (*RE XIV* 1811–1815) VIII 7; XIII 1
 Marrucini VII 23
 Mars II 95. 110; X 20; XIV 32 (*bis*)
 Marsi XII 27
 Marsicum bellum VIII 31
 Martia legio III 6 (*bis*). 7. 39; IV 5. 6; V 4. 23. 28. 46. 53; X 21; XI 20; XII 8. 12. 29; XIII 18. 19. 20. 33; XIV 26. 27. 31 (*bis*). 36. 38. Martius campus VI 14
 Martialis flamen XI 18. Martiales (*i. e.* Martiae legionis milites) IV 5
 Massilia VIII 18; XIII 13
 Massilienses II 94; VIII 18; XIII 32
 Mela (*RE XV* 1 [1931] 384) XIII 3
 Menedemus (*RE XV* 787–788) XIII 33
 Minucia porticus II 84
 Q. Minucius Thermus (*RE XV* 2 [1932] 1972–1974) XIII 13
 Misenum II 48. 73
 Moneta (Iuno) VII 1
 Mucii Scaeuolae VIII 15
 Q. Mucius Scaeuola (*augur: cf. RE XVI* 1 [1933] 430–436) VIII 31
 L. Munatius Plancus (*RE XVI* 545–551) II 78; III 38; V 5; XI 39; XIII 16. 44 (*bis*)
 T. Munatius Plancus Bursa (*RE XVI* 551–553) VI 10 (*bis*); X 22; XI 14; XII 20; XIII 2. 27 (*bis*)
 Mutina V 24. 26; VI 3. 4. 5. 6 (*bis*); VII 15. 21. 22; VIII 5. 20. 21; XI 22; XII 4 (*bis*). 8. 11. 12. 22; XIII 11. 13. 20. 39. 46. 47; XIV 1. 4. 15
 Mylasa (*Cariae urbs*) V 20; VI 13
 Narbo (*Calliae urbs*) II 34. 76 (*bis*)
 P. Naso (*RE XVI* 2 [1935] 1792, 54–66) III 25
 Nucula (*RE XVII* 1 [1936] 1238–1239) VI 14; VIII 26; XI 13; XII 20; XIII 2. 26. 37
 Numantia IV 13
 Numantini XI 18
 Numisius Tiro (*RE XVII* 2 [1937] 1401) II 8; V 18; VIII 26; XII 14; XIII 3
 Numitoria (*RE XVII* 1406) III 17
 Oceanus II 67
 Octavianum bellum XIV 23
 Cn. Octavius (*cos. a. 165: RE XVII* 1810–1814) IX 4 (*bis*). 7. 14
 Cn. Octavius (*cos. a. 87: cf. RE XVII* 1814–1818) VIII 7; XIII 1. 2
 M. Octavius Marsus (*RE XVII* 1851) XI 4
 L. Opimius (*RE XVIII* 1 [1939] 673–677) VIII 14 (*quater*)
 Sp. Oppius (*RE XVIII* 742) III 25
 Ops I 17; II 35. 93; V 15; VIII 26
 Oricum XI 26
 Paphus II 39
 Cn. Papirius Carbo (*RE XVIII* 3 [1949] 1024–1031) VIII 7; XIII 1
 Parilia XIV 14
 Parma XIV 9
 Parmenses XIV 8. 9

INDEX NOMINVM

- Parthi XI 35 (bis)
Patauni XII 10
Petraeus (RE XIX 1 [1937] 1181) XIII 33
Petusius Vrbinas (RE XIX 2 [1938] 1382) XII 19; XIII 3
Phaedrus (RE XIX 1557–1558) V 13
Pharnaces (RE XIX 1851–1853) XIV 23
Pharsalia fuga II 39. Pharsalia pugna XIV 23 (bis). Pharsalica acies II 71
Philippus V (RE XIX 2303–2331) XI 17
Phoenix XI 35
Phormio II 15
Picenus ager V 44
Pisaurum XIII 26
Poenus V 27; XI 9
Pollentia XI 14
Pompeia lex I 20
Pompeianus (sc. homo) XIII 32. 38. 45 (bis). Pompeianus senatus XIII 28. 29. Pompeianae possessiones XIII 11
Cn. Pompeius Magnus (RE XXI 2 [1952] 2062–2211) I 18. 36; II 4. 12. 23 (quater). 24 (ter). 37. 38. 54. 62. 64. 65. 67. 73. 75 (bis). 109; V 39. 41. 43. 44; XI 18. 34; XIII 2. 9 (bis). 10 (bis). 12 (ter). 26. 30 (bis). 34 (bis). 42. 50
Cn. Pompeius Strabo (Cn. Pompei Magni pater: cf. RE XXI 2254–2262) XII 27
Sex. Pompeius (Cn. Pompei Strabonis pater: cf. RE XXI 2059) XII 27
Sex. Pompeius (Cn. Pompei Strabonis frater: cf. RE XXI 2059–2060) XII 27
Sex. Pompeius Magnus (Cn. Pompei Magni filius: cf. RE XXI 2213–2250) V 39. 40. 41; XIII 8. 10 (bis). 12. 13. 50 (bis)
Pontius (RE XXII 1 [1953] 36) XIII 3
Pontius Aquila (RE XXII 35–36) XI 14; XIII 27
Pontus XI 30
C. Popilius Laenas (RE XXII 57–58) VIII 23
M. Porcius Cato (RE XXII 168–213) II 12. 27; XIII 30
Punicum bellum V 27; VI 6; XI 17 (bis); XIV 33
M. Pupius (an Calpurnius ?) Piso (RE XXIII 2 [1959] 1993, 27–39) III 25
M. Pupius Piso Frugi (Calpurnianus: cf. RE XXIII 1987–1993) II 62
Puteoli VIII 9
Puteolani II 107
Pyrrhus I 11; XI 17
T. Quinctius Flamininus (RE XXIV [1963] 1047–1100) V 48
Sex. Quintilius Varus (RE XXIV 905–906) XIII 30
Quirinus II 110
Quirites IV 1 (bis). 2. 3 (bis). 5. 6. 7 (ter). 10. 11 (bis). 12 (bis). 13. 14. 15; VI 1. 2. 3 (bis). 9. 11. 14. 15. 16. 17 (bis). 18. 19 (bis)
Reginus ager I 7. Regini municipes I 8
Roma I 8; II 87. 106. 108. 114; III 4. 30; V 13. 14. 29; VI 5; VIII 32; XI 2; XII 7. 27
Romanus eques I 20; II 16. 41; III 16; V 49; VI 13; VII 16. 17. 21. 24; XIII 23. Romanum genus et nomen III 29; IV 13. Romanus homo XII 15. Romanum nomen II 20; VII 14; XI 36. Romanus populus I 13 (bis). 14 (bis). 15. 21. 29. 31. 32. 36 (quater). 37 (bis); II 6. 9. 20. 21. 24. 27. 31 (bis). 49. 51. 54. 55. 56. 63 (bis). 64. 65 (bis). 72 (bis). 83. 85. 86. 92. 93. 94. 101. 104. 113 (ter). 115. 117. 118. 119; III 2. 6. 8 (bis). 10. 11 (quater). 12. 13 (bis). 19 (bis). 30 (bis). 32 (bis). 33. 34. 37. 38 (bis). 39 (bis); IV 4. 5. 6. 7. 8. 15; V 2 (bis). 3. 6. 7 (bis). 11. 12. 21 (bis). 24. 25 (bis). 27 (bis). 34. 36 (ter). 38 (bis). 39 (bis). 40. 41 (ter). 43. 45. 46 (quater). 48. 49. 51. 52. 53 (bis); VI 2. 4 (bis). 6. 12 (bis). 19 (ter); VII 1. 11. 12 (bis). 14. 15 (ter). 19. 20. 21. 22 (quater). 23. 26 (bis). 27 (bis); VIII 1. 4. 8. 17. 18. 24. 28. 30. 32 (ter); IX 4; X 6. 7. 8. 12 (ter). 15. 16. 19. 21. 23. 25 (bis); XI 2. 3. 9. 17. 18 (ter). 20. 29. 33. 34; XII 7. 15. 16. 21. 22. 24. 29; XIII 12 (bis). 14 (bis). 15. 17. 19. 20. 21. 22. 23. 26. 31. 39. 47. 50 (bis); XIV 3. 5 (bis). 8 (bis). 9. 12. 13. 16 (bis). 19 (bis). 25. 27 (bis). 33. 35 (bis). 36. 37. 38. Romanus senatus popu-

INDEX NOMINVM

- lusque II 17; XI 31 (*bis*). Romanus uir X 20. Romani ciues III 10. 12; IV 4; X 19; XI 6. Romani ludi II 110
- Roscia lex II 44
- L. Roscius (*RE I A 1* [1914] 1116) IX 5
- Rubico VI 5; VII 26
- L. Rubrius Casinas (*RE I A 1170*) II 40. 62. 74. 103
- Saguntum V 27 (*bis*); VI 6
- Samarius (*RE I A 2* [1920] 2128) XI 5. 7
- Sasernae XIII 28
- M. Satrius Basilus (*RE II A 1* [1921] 190) II 107
- Saxa rubra II 77
- C. Scribonius Curio (*pater: cf. RE II A 862-866*) II 12. 45 (*bis*)
- C. Scribonius Curio (*filius: cf. RE II A 867-876*) II 3. 4 (*bis*). 11. 44. 45
- Seius Mustela (*RE XVI 1* [1933] 909) II 8. 106; V 18; VIII 26; XII 14; XIII 3
- Semproniae leges I 18
- Sempronii Gracchi VII 17
- C. Sempronius Gracchus (*RE II A 2* [1923] 1375-1400) I 18; VIII 14 (*bis*)
- Ti. Sempronius Gracchus (*RE II A 1409-1426*) VIII 13
- Sempronius Tuditanus (*RE II A 1439-1440*) III 16
- Semurius ager VI 14
- Sergius (*RE II A 1688, 57-59*) II 62
- L. Sergius Catilina (*RE II A 1693-1711*) II 1. 118; IV 15 (*bis*); VIII 15 (*bis*); XIII 22; XIV 14 (*ter*)
- Sertorianum bellum XI 18
- M. Seruilius (*RE II A 1766*) IV 16
- C. Seruilius Ahala (*RE II A 1768-1771*) II 26. 27
- P. Seruilius Casca Longinus (*RE II A 1788-1789*) II 27; XIII 31
- C. Seruilius Glaucia (*RE II A 1796-1798*) VIII 15
- P. Seruilius Isauricus (*RE II A 1798-1802*) VII 27; IX 3. 14; XI 25; XII 5. 18; XIII 50; XIV 11. 23
- P. Seruilius Vatia Isauricus (*RE II A 1812-1817*) II 12; XI 33
- Sicilia I 7; III 26
- Sidicini II 107
- Sisapo II 48
- Spartacus (*RE III A 2* [1929] 1528-1536) III 21; IV 15; XIII 22
- L. Staius Murcus (*RE III A 2136-2139*) XI 30
- Suessa III 10; IV 4; XIII 18
- Ser. Sulpicius Galba (*RE IV A 1* [1931] 769-772) XIII 33 (*bis*)
- P. Sulpicius Rufus (*RE IV A 843-849*) VIII 7
- Q. Sulpicius Rufus (*RE IV A 850, 35*) IX 15. 17 (*bis*)
- Ser. Sulpicius Rufus (*pater: cf. RE IV A 850-851*) I 3; VIII 22; IX 1 (*bis*). 2 (*bis*). 3. 5. 7 (*bis*). 8 (*bis*). 10 (*bis*). 12. 13 (*bis*). 14 (*bis*). 15 (*ter*). 16. 17 (*ter*); XIII 29
- Ser. Sulpicius Rufus (*filius: cf. RE IV A 851-860*) IX 9. 12
- Syracusae I 7
- Syria II 12; X 13; XI 4. 21. 22. 28 (*bis*). 30 (*bis*). 32. 35 (*bis*); XIII 30
- Syriacus legatus X 13
- L. Tarquinius (Superbus: *cf. RE IV A 2* [1932] 2380-2389) II 87. 114; III 8. 9 (*bis*). 10 (*bis*). 11
- Teanum XII 27
- Tellus I 1. 31; II 89
- M. Terentius Varro (*RE Suppl. VI* [1935] 1172-1277) II 103 (*bis*). 104 (*bis*)
- Terminalia XII 24
- Theopompus (*RE V A 2* [1934] 2174, 30-40) XIII 33 (*bis*)
- Thessalia II 59. 75; X 13
- Thraecidica arma VII 17
- Thraex VI 13; XIV 12
- Tibur VI 10; XIII 19
- Tiburtinum V 19
- L. Tillius Cimber (*RE VI A 1* [1936] 1038-1040) II 27
- Lars Tolumnius (*RE VI A 2* [1937] 1693-1694) IX 4
- Tralliana mater III 15
- Transalpinae gentes VIII 18
- Transpadani X 10
- L. Trebellius (*RE VI A 2263-2264*) VI 10. 11 (*quater*); X 22; XI 14; XII 20; XIII 2. 26
- C. Trebonius (*RE VI A 2274-2282*) II 27. 30. 34 (*bis*); XI 1. 5 (*bis*). 7. 8. 9 (*ter*). 32 (*bis*); XII 25; XIII 22 (*ter*). 23. 33. 37. 38. 39 (*bis*)
- Troianus equus II 32. Troiani II 55

INDEX NOMINVM

- M. Tullius Cicero (*RE VII A 1* [1939] 827–1274) II 28. 30; VII 8; XIII 30. 40
M. Tullius Cicero (*filius*: cf. *RE VII A 2* [1948] 1281–1286) X 13
Q. Tullius Cicero (*nepos*: cf. *RE VII A 1306–1312*) III 17
C. Turranius (*RE VII A 1440–1441*) III 25
L. Tursellius (*RE VII A 1451*) II 41. 62. 103
Tusculanus III 16; VIII 9; XIII 11
Tyrri XI 35
- P. Valerius (*RE VII A 2310*) I 8
Valerii Coruini V 48
L. Valerius Flaccus (*RE VIII A 1* [1955] 21–22) XI 18
L. Valerius Flaccus (*cos. a. 100*: cf. *RE VIII A 22–25*) VIII 15
P. Valerius Flaccus (*RE VIII A 37–39*) V 27
L. Varius Cotyla (*RE VIII A 386–387*) V 5. 7; VIII 24. 28. 32. 33; XIII 26
P. Vatinius (*RE VIII A 495–520*) X 11 (*bis*). 13
M. Vehilius (*RE VIII A 581*) III 25
Veientes IX 4. 5. 7
- Velia I 9; X 8
P. Ventidius Bassus (*RE VIII A 795–816*) XII 23 (*bis*); XIII 2. 26. 47. 48; XIV 20; frg. 5
Vesta XI 24
P. Vettius Scato (*RE VIII A 2* [1958] 1854–1856) XII 27 (*bis*)
C. Vibius Pansa (*RE VIII A 1953–1965*) III 37. 39; V 32. 53 (*ter*); VII 5. 27; VIII 1. 6. 33 (*bis*); IX 3. 9. 16. 17; X 1. 15. 17 (*bis*). 21. 25; XI 22. 31. 39; XII 6. 14. 15. 18. 23 (*bis*); XIII 46 (*bis*). 47; XIV 5. 22. 25. 26 (*ter*). 36 (*bis*). 37. 38
Virtus XIV 34
L. Visidius (*RE IX A 1* [1961] 362) VII 24
Voconiae leges III 16
L. Volcatius Tullus (*RE IX A 754–756*) II 12
P. Volumnius Eutrapelus (*RE IX A 878–879*) XIII 3
Volumnia Cytheris (*RE IX A 883*) II 58
Vtica III 26
Zmyrna (*Asiae urbs*) XI 5

BIBLIOTHECA TEVBNERIANA

Cicero. Scripta quae manserunt omnia

Fasc. 3. De oratore

Herausgegeben von K. F. Kumaniecki†

XL, 412 Seiten. Leinen DDR 41,50 M; Ausland 41,50 DM

Bestell-Nr. 665 449 9 – Kumaniecki, Cicero 3 lat.

Fasc. 4. Brutus

Herausgegeben von E. Malcovati, Pavia

2. Aufl. (verbesserte Ausgabe der 1. Aufl. von 1965)

XVIII, 126 Seiten. Leinen DDR 13, – M; Ausland 13, – DM

Bestell-Nr. 665 540 8 – Malcovati, Cicero 4 lat.

Fasc. 5. Orator

Herausgegeben von R. Westman, Abo

XXXIII, 99 Seiten. Leinen DDR 36, – M; Ausland 36, – DM

Bestell-Nr. 665 979 1 – Westman, Cicero 5 lat.

Fasc. 8. Oratio pro Sex. Roscio Amerino

Herausgegeben von H. Kasten, Hamburg

XIV, 62 Seiten. Leinen DDR 9,80 M; Ausland 9,80 DM

Bestell-Nr. 665 444 8 – Kasten, Cicero 8 lat.

Fasc. 16. Orationes de lege agraria. Oratio pro C. Rabirio perduellionis reo

Herausgegeben von V. Marek, Prag

XX, 74 Seiten. Leinen DDR 26, – M; Ausland 26, – DM

Bestell-Nr. 666 156 8 – Marek, Cicero 16 lat.

